

Holy Bible

Aionian Edition®

Latviešu Glück Bībele
Latvian Glück Bible 8th edition
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Latviešu Glück Bibele
Latvian Glück Bible 8th edition
New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/29/2019

Source copyright: Public Domain

Johann Ernst Glück 7th edition with orthographic updates, 1898

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Priekšvārds

Latviešu at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Latviešu at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Saturs

JAUNĀ DERĪBA

Mateja Evaņģelījs	1
Marka Evaņģelījs	29
Lūkas Evaņģelījs	47
Jāņa Evaņģelījs	77
Apustuļu Darbi	100
Pāvilavēstulē Romiešiem	129
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem	140
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem	151
Pāvila Vēstule Galatiešiem	159
Pāvila Vēstule Efeziešiem	163
Pāvila Vēstule Filipiešiem	167
Pāvila Vēstule Kolosiešiem	170
Pāvila 1. Vēstule Tesalonikešiem	173
Pāvila 2. Vēstule Tesalonikešiem	176
Pāvila 1. Vēstule Timotejam	178
Pāvila 2. Vēstule Timotejam	181
Pāvila Vēstule Tītam	184
Pāvila Vēstule Filemonam	186
Vēstule Ebrējiem	187
Jēkaba Vēstule	196
Pētera 1. Vēstule	199
Pētera 2. Vēstule	202
Jāņa 1. Vēstule	204
Jāņa 2. Vēstule	207
Jāņa 3. Vēstule	208
Jūdas Vēstule	209
Jaņa Atklāsmes Grāmata	210

PIELIKUMS

Lasītāja ceļvedis
Terminu Vārdnīca
Kartes
Liktenis
Attēli, Doré

JAUNĀ DERĪBA

Bet Jēzus sacīja: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara."

Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta.

Lūkas Evaņģelijjs 23:34

Mateja Evanđelijs

1 Jēzus Kristus cilts grāmata. Jēzus bija Dāvida, Dāvids Ābrahāma dēls. 2 Ābrahāms dzemdināja Īzaku, un Īzaks dzemdināja Jēkabu, un Jēkabs dzemdināja Jūdu un viņa brāļus. 3 Un Jūda dzemdināja Vārecu un Cāru no Tamaras; un Vāreks dzemdināja Hecronu, jo Viņš izpestīs Savus ļaudis no viņu grēkiem. un Hecrons dzemdināja Aramu. 4 Un Arams dzemdināja Aminadabu, un Aminadabs dzemdināja Nahšonu, un Nahšons dzemdināja Zalmanu. 5 Un Zalmans dzemdināja Boasu no Rahabas, un Boas dzemdināja Obedu no Rutes, un Obeds dzemdināja Isaju. 6 Un Isajus dzemdināja kēniņu Dāvidu, un kēniņš Dāvids dzemdināja Salamanu no Ūrijas sievas. 7 Un Salamans dzemdināja Rekabeam, un Rekabeams dzemdināja Abiju, un Abija dzemdināja Asu. 8 Un Asus dzemdināja Jehošafatu, un Jehošafats dzemdināja Jehoram, un Jehoram dzemdināja Ociju. 9 Un Ocija dzemdināja Joatamu, un Joatams dzemdināja Akacu, un Akacs dzemdināja Eceķiju. 10 Un Eceķija dzemdināja Manasu, un Manasus dzemdināja Amonu, un Amons dzemdināja Josiju. 11 Un Josija dzemdināja Jekoniju un viņa brāļus ap to aizvešanu uz Bābeli. 12 Un pēc aizvešanas uz Bābeli Jekonija dzemdināja Zalatiēli, un Zalatiēls dzemdināja Corobabeli. 13 Un Corobabels dzemdināja Abiudu, un Abiuds dzemdināja Eliaķimu, un Eliaķims dzemdināja Hacoru. 14 Un Hacors dzemdināja Cadoku, un Cadoks dzemdināja Akīmu, un Akīms dzemdināja Eliudu. 15 Un Eliuds dzemdināja Eleazaru, un Eleazars dzemdināja Mattanu, un Mattans dzemdināja Jēkabu. 16 Un Jēkabs dzemdināja Jāzepu, Marijas vīru, no kurās ir piedzimis Jēzus, kas top saukts Kristus. 17 Tad nu pavisam no Ābrahāma līdz Dāvidam ir četrpadsmit augumi; un no Dāvida līdz aizvešanai uz Bābeli ir četrpadsmit augumi; un no aizvešanas uz Bābeli līdz Kristum četrpadsmit augumi. 18 Bet Jēzus Kristus piedzimšana bija tāda: kad Marija, viņa māte, Jāzepam bija saderēta, pirms tie nāca kopā, tā atradās grūta no Svētā Gara. 19 Bet Jāzeps, viņas vīrs, taisns būdams un negribēdams tai kaunu darīt, gribēja to slepeni atstāt. 20 Bet viņam tā savā prātā domājot, redzi, Tā Kunga eņģelis sapnī parādījās sacīdam: Jāzep, tu Dāvida dēls, nebīsties, Mariju, savu sievu, nēm pie sevis; jo kas iekš tās dzimis, tas ir no Svētā Gara. 21 Un viņa 3 Un Jūda dzemdināja Vārecu un Cāru no dzemdēs dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt Jēzus; Tamaras; un Vāreks dzemdināja Hecronu, jo Viņš izpestīs Savus ļaudis no viņu grēkiem. un Hecrons dzemdināja Aramu. 22 Bet viss tas ir noticis, lai piepildītos, kas runāts no Tā Kunga caur to pravieti, kas saka: 23 "Redzi, tā jumprava būs grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņa vārdu sauks Immanuelis," tas ir tulktos: "Dievs ar mums." 24 Bet Jāzeps no miega uzmodies darīja, kā viņam Tā Kunga enģelis bija pavēlējis, un nēma savu sievu pie sevis; 25 Un viņu neatzina, līdz kamēr viņa bija dzemdējusi savu pirmdzimto Dēlu, un nosauca Viņa vārdu Jēzus.

2 Un kad Jēzus bija dzimis Bētlemē iekš Jūdu zemes kēniņa Hērodus laikā, redzi, tad gudri (viri) no austruma zemes nāca uz Jeruzālemi un sacīja: 2 Kur ir Tas piedzimšais Jūdu kēniņš? Jo mēs Viņa zvaigzni esam redzējuši austruma zemē un nākuši, Viņu pielūgt. 3 Kad kēniņš Hērodus to dzirdēja, tad viņš izbijās un visa Jeruzāleme līdz ar viņu. 4 Un saaicinājis visus Jūdu augstos priesterus un rakstu mācītājus, viņš izklausināja no tiem, kur Kristum bija dzimt. 5 Un tie tam sacīja: "Bētlemē iekš Jūdu zemes; jo tā ir rakstīts caur to pravieti: 6 "Un tu, Bētleme Jūdu zemē, tu nebūt neesi tā mazākā starp tiem lieliem kungiem no Jūda; jo no tevis nāks Tas Valdnieks, kas valdīs pār Maniem Israēla ļaudīm.'" 7 Tad Hērodus paslepen aicināja tos gudros un īsteni izklausināja no tiem to laiku, kad tā zvaigzne atspīdējusi. 8 Un viņš tos sūtīja uz Bētlemi un sacīja: ejat un izklausinājet it labi par To Bērnu un To atraduši atsakāt man, ka arī es nāku, To pielūgt. 9 Tie nu to kēniņu dzirdējuši aizgāja. Un redzi, tā zvaigzne, ko tie austruma zemē bija redzējuši, gāja tiem priekšā, kamēr tā nāca un apstājās virsū, kur Tas Bērns bija. 10 Un to zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku. 11 Un namā iegājuši, tie atrada To Bērnu līdz ar

Mariju, Viņa māti, un pie zemes mezdamies tie drēbes un ādas jostu ap saviem gurniem; un Viņu pielūdz; pēc tam, savu mantu atdarījuši, viņa bariba bija siseņi un kameņu medus. **5** tie To apdāvināja ar zeltu un vīraku un mirrēm. Tad izgāja pie viņa Jeruzāleme un visa Jūdu **12** Un Dievs tiem parādīja sapnī, lai negriežās zeme un viss Jardānes apgabals, **6** Un tapa no atpakaļ pie Hērodus; un tie aizgāja pa citu ceļu viņa kristīti Jardānē, izsūdzēdami savus grēkus. uz savu zemi. **13** Bet kad tie bija aizgājuši, redzi, **7** Un daudz farizeju un saduceju ieraudzījis tad Dieva enģelis Jāzepam parādījās sapnī un nākam pie kristības, viņš uz tiem sacīja: "Jūs sacīja: celies un ḥem To Bērnu un Viņa māti un odžu dzimums, kas jums ir rādījis, izbēgt no bēdz uz Ēģiptes zemi un paliec tur, kamēr es tev nākamās dusmības? **8** Tāpēc nesiet pienākamus sacīšu; jo Hērodus meklē To Bērnu nomaitāt. atgriešanās auglus. **9** Un nedomājiet pie sevis **14** Un cēlies viņš ḥema To Bērnu un Viņa māti sacīt: "Mums ir Ābrahāms par tēvu." Jo Es nakts laikā un aizgāja uz Ēģiptes zemi, **15** Un jums saku, ka Dievs no šiem akmeniem spēj palika turpat, līdz kamēr Hērodus bija miris; Ābrahāmam bērnus radīt. **10** Un cirvis kokiem ka piepilditos, ko Tas Kungs caur to pravieti jau pie saknes ir pielikts; tāpēc ikviens koks, bija runājis, kas saka: "No Ēģiptes zemes Es kas nenes labus auglus, top nocirsts un uguni Savu Dēlu esmu aicinājis." **16** Kad nu Hērodus iemests. **11** Es jūs gan kristīju ar ūdeni uz redzēja, ka bija piekrāpts no tiem gudriem, atgriešanos no grēkiem, bet kas pēc manis nāk, tad viņš ļoti apskaitās un izsūtījis apkāva Tas ir jo spēcīgāks nekā es; Tam es neesmu visus bērnus Bētlemē un pa visu Bētlemes cienīgs kurpes nest; Tas jūs kristīs ar Svēto tiesu, divus gadus vecus un vēl jaunākus, pēc Garu un ar uguni; **12** Tam vēteklis rokā, un Tas tā laika, ko tas no tiem gudriem īsteni bija Savu klonu tirīs caur caurim un sakrās Savus izklausinājis. **17** Tad piepildījās, ko pravietis kviešus klēti, bet tās pelavas Viņš sadedzinās ar Jeremija runājis sacīdams: **18** "Brēķšana ir neizdzēšamu uguni." **13** Tanī laikā Jēzus nāca dzirdēta Rāmā, žēlošanās, raudāšana un daudz no Galilejas uz Jardāni pie Jāņa, ka no tā taptu kaukšanas. Rahēle apraud savus bērnus un kristīts. **14** Bet Jānis Tam nelāva un sacīja: "Man negribās iepriecinājuma, jo to vairs nav." **19** Bet vajadzētu no Tevis tapt kristītam, un Tu nāci pie kad Hērodus bija nomiris, lūk, tad Tā Kunga manis?" **15** Bet Jēzus atbildēja un uz to sacīja: enģelis sapnī parādījās Jāzepam Ēģiptes zemē "Lai nu tā ir; jo tā mums pieklājās, piepildīt visu **20** Un sacīja: celies un ḥem To Bērnu un Viņa taisnību." Tad viņš to Tam ļāva. **16** Un kad Jēzus māti, un ej uz Israēla zemi; jo tie ir nomiruši, bija kristīts, tad Viņš tūdaļ no ūdens izkāpa. kas Tā Bērna dvēseli meklēja. **21** Un viņš cēlās Un redzi, debesis atvērās pār Viņu, un Jānis un ḥema To Bērnu un Viņa māti, un nonāca redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un Israēla zemē. **22** Bet kad viņš dzirdēja, Arhelaus uz Viņu nākam. **17** Un redzi, balss no debesīm Jūdu zemē valdām sava tēva Hērodus vietā, sacīja: "Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kā Man ir tad viņš bijās turp noiet; un sapnī no Dieva labs prāts."

pamācīts, viņš atkāpās Galilejas robežās. **23** Un tur nonācis viņš apmetās tai pilsētā, ko sauc Nacareti, ka piepildītos, kas sacīts caur tiem praviešiem: "Viņš taps nosaukts Nacarietis."

4 Tad Jēzus no Tā Gara tapa aizvests tuksnesī, ka no velna taptu kārdināts. **2** Un kad Viņš četrdesmit dienas un četrdesmit naktis bija gavējis, tad Viņam gribējās ēst. **3** Un tas

3 Tanīs dienās nāca Jānis, tas Kristījs, un kārdinātājs piestājās pie Viņa un sacīja: "Ja Tu sludināja Jūdu zemes tuksnesī, **2** Sacīdams: esi Dieva Dēls, tad saki, lai šie akmeni top par "Atgriežaties no grēkiem, jo Debesu valstība ir maizi." **4** Un Viņš atbildēja un sacīja: "Stāv tuvu klāt nākusi," **3** Jo šis ir tas, no kā pravietis rakstīts: "Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no Jesaja runājis sacīdams: "Saucēja balss tuksnesī: ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes."" **5** Tad "Sataisiet Tā Kunga ceļu; dariet līdzēnas Viņa velns Viņu noveda sev līdz uz to svēto pilsētu un tekas." **4** Bet viņš, Jānis, valkāja kamieļu spalvu Viņu cēla pašā Dieva nama jumta galā. **6** Un uz

Viņu sacīja: "Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nolaides zemē! Jo stāv rakstīts: "Viņš Saviem enģeļiem pilsētām un no Jeruzālemes un no Jūdu zemes par Tevi pavēlēs, un tie Tevi uz rokām nesīs, un no viņpus Jardānes. ka Tu Savu kāju pie akmens nepiedauzīsi.""
7 Tad Jēzus uz to sacīja: "Atkal stāv rakstīts: "Dievu, savu Kungu, tev nebūs kārdināt.""
8 Atkal velns to veda sev līdz uz ļoti augstu kalnu un Viņam rādīja visas pasaules valstis un viņu godibu,
9 Un uz To sacīja: "To visu es Tev gribu dot, ja Tu zemē mezdamies mani pielūgusi."
10 Tad Jēzus uz to sacīja: "Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: "Tev būs pielūgt Dievu, savu Kungu, un Viņam vien kalpot."
11 Tad velns Viņu atstāja.
Un redzi, enģeļi pie Viņa piestājās un Viņam kalpoja.
12 Bet Jēzus dzirdējis, Jāni esam nodotu, atkal gāja uz Galileju.
13 Un Nacareti atstājis, Viņš nāca un mājoja Kapernaūmā, jūrmalas pilsētā Zebulona un Naftalus robežās,
14 Ka piepildītos, kas ir runāts caur pravieti Jesaju, kas tā saka:
15 "Zebulona zeme un Naftalus zeme uz jūrmalas pusi, Aizjardāne, pagānu Galileja,
16 Tie ļaudis, kas tumsībā sēž, redzējuši lielu gaismu, un tiem, kas sēž nāves zemē un ēnā, gaisma uzlēkusi."
17 No tā laika Jēzus iesāka sludināt un sacīt: "Atgriežaties no grēkiem, jo Debesu valstība tuvu klāt nākusi."
18 Un staigādams pie Galilejas jūras, Jēzus ieraudzīja divus brāļus, Sīmani, kas nosaukts Pēteris, un Andreju, viņa brāli, tiklu jūrā metam, jo tie bija zvejnieki.
19 Un Viņš uz tiem sacīja: "Nāciet Man pakāļ, Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem."
20 Un tūdaļ savus tīklus atstājuši, tie Viņam gāja pakāļ.
21 Un no turienes tālāki gājis, Viņš ieraudzīja citus divus brāļus, Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, laivā ar savu tēvu Cebedeju savus tīklus lāpam, un Viņš tos sauca.
22 Tad tie tūdaļ to laivu un savu tēvu atstājuši, Viņam gāja pakāļ.
23 Un Jēzus izstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu baznīcās un sludinādams to priecas mācību no tās valstības un dziedinādams tiem ļaudīm visas slimības un visas vājības.
24 Un Viņa slava izpaudās pa visu Sīriju, un pie Viņa atnesa visus neveselus, no dažādām sērgām un sāpēm pārņemtus un velna apsēstus un mēnessērdzīgus un melmeņu sērdzīgus, un Viņš tos darīja veselus.
25 Un daudz ļaužu

Viņam gāja pakāļ no Galilejas un no tām desmit uzkāpa uz kalnu un apsēdās, un Viņa mācekļi pie Viņa piestājās.
2 Un Savu muti atdarījis, Viņš tos mācīja un sacīja:
3 "Svētīgi tie, kas garā nabagi, jo Debesu valstība viņiem pieder.
4 Svētīgi tie, kam ir bēdas, jo tie taps iepriecināti.
5 Svētīgi tie lēnprātīgie, jo tie to zemi iemantos.
6 Svētīgi tie, kas izsalkuši un kam slāpst pēc taisnības, jo tie taps piepildīti.
7 Svētīgi tie sirdsželigie, jo tie žēlastību dabūs.
8 Svētīgi tie sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.
9 Svētīgi tie, kas mieru tur, jo tie taps saukti Dieva bērni.
10 Svētīgi tie, kas taisnības dēļ vajāti, jo Debesu valstība viņiem pieder.
11 Svētīgi jūs esat, ja Manis dēļ jūs lamā un vajā un visu ļaunu par jums runā, melodami.
12 Esat priečīgi un liksmi, jo jūsu alga ir liela debesis; jo tā tie vajājuši tos praviešus, kas priekš jums bijuši.
13 Jūs esat tās zemes sāls; ja nu sāls nelietīga, ar ko tad to sālis?
Tā neder vairs nekam, bet tikai ārā metama un no ļaudīm saminama.
14 Jūs esat tās pasaules gaismums; pilsēta, kas stāv kalnā, never būt apslēpta.
15 Tā arī sveci iedzedzinājis, neviens to neliek apakš pūra, bet uz lukturi; tad tā visiem spīd, kas ir namā.
16 Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.
17 Nedomājiet, ka Es esmu nācis, atmest bauslību un praviešus. Es neesmu nācis atmest, bet piepildīt.
18 Jo patiesi, Es jums saku: tiekams debess un zeme zudis, nezudis neviena, ne vismazākā rakstu zimīte jeb raksta galiņš no bauslības, tiekams viss notiek.
19 Tāpēc, ja kas vienu no šiem vismazākiem baušiem atmetis un ļaudis tā mācīs, tas taps dēvēts tas vismazākais Debesu valstībā: bet ja kas darīs un mācīs, tas taps dēvēts liels Debesu valstībā.
20 Jo Es jums saku: ja jūsu taisnība nav labāka nekā to rakstu mācītāju un farizeju, tad jūs Debesu valstībā nenāksiet.
21 Jūs esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts: tev nebūs nokaut; un kas nokauj, tas būs sodāms caur tiesu.
22 Bet Es jums saku: kas ar savu brāli dusmo, tas

būs sodāms caur tiesu; bet kas uz savu brāli tavus svārkus, tam palaid arī to uzvalku. 41
saka: raka(nevērtīgs)! Tas būs sodāms caur Un kas tevi dzen vienu jūdzi, ar to paej divus.
augsto tiesu; bet kas saka: ģeķi(bezdievis)! Tas 42 Dod tam, kas tevi lūdz, un neatraujies no
būs sodāms elles ugnī. (Geenna g1067) 23 Tāpēc, tā, kas ko no tevis grib aizņemt. 43 Jūs esat
kad tu savu dāvanu uz altāra upurē un turpat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev būs savu tuvāko milēt
atminies, ka tavam brālim kas ir pret tevi, 24 un savu ienaidnieku ienīdēt. 44 Bet Es jums
Tad atstāj tur altāra priekšā savu dāvanu un sakū: mīlojiet savus ienaidniekus, svētījiet tos,
noej, saderies(izlīgsti) papriekš ar savu brāli, un kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst,
tad nāc un upurē savu dāvanu. 25 Esi labprātīgs un lūdziet par tiem, kas jūs kaitina un vajā, 45
savam pretiniekam drīz, kamēr ar viņu vēl Ka jūs topat sava debesu Tēva bērni; jo Viņš
esi uz ceļa, ka pretinieks tevi nenodod soģim, liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem
un soģis tevi nenodod sulainim, un tu netopi un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem.
iemests cietumā. 26 Patiesi, Es tev sakū, tu no 46 Jo ja jūs tos vien mīlojiet, kas jūs mīlo, kāda
turienes neiziesi, kamēr nemaksāsi pēdējo alga jums nākas? Vai muitnieki nedara tāpat?
artavu. 27 Jūs esat dzirdējuši, ka vecajiem ir 47 Un kad jūs sveicinājiet tikai savus brālus, ko
sacīts, tev nebūs laulību pārkāpt. 28 Bet Es teicamu jūs dariet? Vai muitnieki nedara tāpat?
jums sakū, ka ikviens, kas sievu uzskata, to 48 Tāpēc esat pilnīgi, tā kā jūsu Tēvs debesis ir
iekārodamies, tas ar viņu laulību jau pārkāpis pilnīgs.

savā sīrdī. 29 Bet ja tava labā acs tevi apgrēcina, izrauj to un met nost; jo tas tev labāki, ka viens no taviem loceklēm pazūd, nekā kad visa tava miesa top iemesta ellē. (Geenna g1067) 30 Un ja tava labā roka tevi apgrēcina, nocērt to un met nost; jo tas tev labāki, ka viens no taviem loceklēm pazūd, nekā kad visa tava miesa top iemesta ellē. (Geenna g1067) 31 Ir arī sacīts: kas no savas sievas šķirās, tas lai tai dod šķiršanās grāmatu. 32 Bet Es jums sakū: kas no savas sievas šķirās bez vien maucības vainas dēļ, tas viņu spiež laulību pārkāpt; un ja kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību. 33 Jūs vēl esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts: tev nebūs nepatiess zvērēt, bet Tam Kungam turēt, ko tu zvērēdamis esi solījis. 34 Bet Es jums sakū, ka jums ne pavism nebūs zvērēt, nedz pie debess, jo tā ir Dieva goda krēsls, 35 Nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls, nedz pie Jeruzālemes, jo tā ir tā lielā kēniņa pilsēta. 36 Tev arī nebūs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēji nevienu matu ne baltu pataisīt ne melnu. 37 Bet jūsu vārds lai ir: jā, jā! nē, nēl kas pāri par to, tas ir no ļauna. 38 Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: aci pret aci un zobu pret zobu. 39 Bet Es jums sakū, ka jums nebūs preti stāvēt tam ļaunam, bet kas tevi vaigā sit labajā pusē, tam sniedz arī otru. 40 Un kas ar tevi grib tiesāties un ņemt

tāvus svārkus, tam palaid arī to uzvalku. 41
Un kas tevi dzen vienu jūdzi, ar to paej divus.
42 Dod tam, kas tevi lūdz, un neatraujies no
kā debesis tā arī virs zemes. 43 Mūsu dienišķu
maiizi dod mums šodien. 44 Un piedod mums
6 Nemiet vērā, ka savas nabagu dāvanas nedodat cilvēku priekšā, lai šie jūs redz; citādi jums nav nekādas algas pie sava Tēva debesis. 2 Kad tu nu nabagus apdāvini, tad neliec savā priekšā trumetes pūst, tā kā tie liekuļi dara baznīcas un ielās, lai no ļaudim top godināti. Patiesi, Es jums sakū, tiem jau ir sava alga. 3 Bet kad tu nabagus apdāvini, tad lai tava kreisā roka nezina, ko labā dara, 4 Tā ka tava dāvināšana paliek apslēpta; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. 5 Un kad tu Dievu lūdzi, tad neturies kā tie liekuļi, jo tiem patīk stāvēt un Dievu lūgt baznīcas un ielu stūros, lai no ļaudīm top redzēti. Patiesi, Es jums sakū, tiem jau ir sava alga. 6 Bet kad tu Dievu lūdzi, tad ej savā kambarī un, savas durvis aizslēdzis, pielūdzī savu Tēvu slepenībā, un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. 7 Bet Dievu lūdzot neplāpājiet kā tie pagāni; jo tie domā, ka tie savas plāpāšanas dēļ top paklausīti. 8 Tad nu nepaliiekat tiem līdzīgi; jo jūsu Tēvs gan zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat. 9 Tāpēc jums būs tā lūgt: “Mūsu Tēvs debesis. Svētīts lai top Tavs vārds. 10 Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesis tā arī virs zemes. 11 Mūsu dienišķu maiizi dod mums šodien. 12 Un piedod mums

mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem ko dzersim, jeb ar ko ģērbsimies? **32** Jo pēc visa parādniekiem. **13** Un neievedi mūs kārdināšanā; tā pagāni dzenās; jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka bet atpestī mūs no tā ļauna. Jo Tev pierder tā jums visa tā vajag. **33** Bet dzenaties papriekš valstība un tas spēks un gods mūžīgi. Āmen.” **14** pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad Jo kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedodat, jums visas šās lietas taps piemestas. **34** Tāpēc tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos. **15** Bet nezūdāties nākošā rīta pēc, jo rītdiena pati par ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, sevi zūdīsies. Ir diezgan, ka ikvienai dienai savas tad jums jūsu Debesu Tēvs jūsu noziegumus pašas bēdas.

arī nepiedos. **16** Un kad jūs gavējat, tad neesat saīguši kā tie liekuli, jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai ļaudim kā gavētāji izrādās. Patiesi, Es jums saku, tiem jau ir sava alga. **17** Bet tu gavēdams svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, **18** Ka tu nerādies ļaudim gavēdams, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. **19** Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā, un kur zagļi rok un zog; **20** Bet krājiet sev mantas debesis, kur ne kodes ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi nerok un nezog. **21** Jo kur jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds. **22** Acs ir miesas spīdeklis; ja nu tava acs skaidra, tad visa tava miesa būs gaiša. **23** Bet ja tava acs kaitīga, tad visa tava miesa būs tumša. Ja nu tas gaišums iekš tevis ir tumšība, cik liela būs tā tumšība pati? **24** Neviens diviem kungiem nevar kalpot; jo tas vienu ienīdis un otru milēs, jeb tas vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai. **25** Tāpēc Es jums saku: nezūdāties savas dzīvības pēc, ko ēdisiet un dzersiet; nedz arī par savām miesām, ar ko ģērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesas nav labākas nekā drēbes? **26** Skatāties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūnos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi? **27** Kurš jūsu starpā savam mūžam var pielikt vienu olekti, jebšu tas tādēļ bēdājās? **28** Un kāpēc jūs zūdāties apģērba dēļ? Mācaties pie puķēm laukā, kā tās aug. Ne tās strādā, ne tās vērpj; **29** Tomēr Es jums saku, ka pat Salamans visā savā godībā tā nav bijis apģērbts kā viena no tām. **30** Ja tad Dievs tā ģērbj zāli laukā, kas šodien stāv un rītu krāsnī top iemesta, vai tad ne daudz vairāk jūs? Ak jūs mazticīgie! **31** Tāpēc jums nebūs zūdīties nedz sacīt: ko ēdisim, jeb

7 Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti. **2** Jo ar kādu tiesu jūs tiesājiet, jūs tapsiet tiesāti, un ar kādu mēru jūs mērojiet, jums taps atmērots. **3** Un ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi savā acī tu nenomani? **4** Jeb kā tu sacīsi uz savu brāli: laid, es izvilkšu to skabargu no tavas acs, - un redzi, baļķis ir tavā paša acī? **5** Tu liekuli, velc papriekš to baļķi no savas acs un tad pielūko izvilkto to skabargu no sava brāļa acs. **6** Nedodiet to svētumu suniem un nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām viņas nesamin un atgriezdamās jūs nesaplosa. **7** Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klaudziniet, tad jums taps atvērts. **8** Jo ikviens, kas lūdzās, dabū, un kas meklē, atrod, un tam, kas klaudzina, top atvērts. **9** Jeb kurš cilvēks ir jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizes lūdzās, dotu akmeni? **10** Jeb kad tas zivi lūdzās, tam dotu čūsku? **11** Ja tad jūs, ļauni būdami, zināt saviem bērniem dot labas dāvanas, vai jo vairāk jūsu Tēvs debesis nedos laba tiem, kas Viņu lūdz? **12** Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem. Jo šī ir tā bausliba un tie pravieši. **13** Ieejat caur tiem šauriem vārtiem, jo tie vārti ir plati un tas ceļš ir plats, kas aizved uz pazušanu, un to ir daudz, kas caur tiem iejet. **14** Un tie vārti ir šauri un šaurs tas ceļš, kas aizved uz dzīvību, un to ir maz, kas to atrod. **15** Bet sargājieties no tiem viltīgiem praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki. **16** Pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt. Kas var lasīt vīnogas no ērkšķiem, jeb viñēs no dadžiem? **17** Tāpat ikkatrs labs koks nes labus augļus, bet nelāga koks nes nelabus augļus. **18** Labs koks nevar nest nelabus augļus, un nelāga koks nevar nest labus augļus. **19** Ikkatrs koks, kas nenes labus augļus,

top nocirsts un ugunī iemests. **20** Tāpēc pēc iet, - un otram: Nāc šurp! Tad viņš nāk, - un viņu augļiem jums tos būs pazīt. **21** Ne ikkatrs, savam kalpam: Dari to! Tad viņš dara.” **10** Kad kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! ieies Debesu Jēzus to dzirdēja, tad Viņš brīnījās un sacīja valstībā; bet tas, kas Mana debesē Tēva prātu uz tiem, kas Viņam staigāja pakal: “Patiesi, Es dara. **22** Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! jums saku, ka iekš Israēla Es neesmu atradis Kungs! Vai mēs Tavā vārdā neesam nākošas tādu ticību. **11** Bet Es jums saku, ka daudzi lietas sludinājuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam nāks no rīta un no vakara puses un sēdēs ar velnus izdzinuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam Ābrahāmu, Īzaku un Jēkabu Debesu valstībā. daudz varenus darbus darījuši? **23** Un tad Es **12** Bet tie valstības bērni taps izstumti galējā tiem it skaidri sacīšu: Es nekad jūs neesmu tumsībā; tur būs kaukšana un zobu trīcēšana.” pazinīs; ejat nost no Manis, jūs ļaundarītāji. **13** Un Jēzus sacīja uz to virsnieku: “Ej, lai tev **24** Tāpēc ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird notiek, kā tu ticējis.” Un viņa kalps palika vesels un dara, to Es līdzināšu kādam gudram vīram, tanī pašā stundā. **14** Un Pētera namā nācis, kas savu namu uztaisījis uz klints kalna. **25** Kad Jēzus redzēja viņa sievas māti ar drudzi guļam. nu stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji **15** Un Tas satvēra viņas roku, tad drudzis no pūta un piesitās pie tā nama, tad tas tomēr viņas atstājās, un viņa uzcēlusies tiem kalpoja. neapgāzās; jo tas bija uztaisīts uz klints. **26** **16** Un kad vakars metās, tad tie atveda pie Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un Viņa daudz velna apsēstus, un Viņš izdzina tos nedara, tas taps līdzināts ģeķim, kas savu namu garus caur vārdu un dziedināja visus sērdzīgos; uztaisījis uz smiltīm. **27** Kad nu stiprs lietus lija **17** Ka piepildītos, ko pravietis Jesaja runājis un straumes nāca un vēji pūta un sitās pie tā sacīdams: “Viņš nēma uz sevi mūsu vājības un nama, tad tas apgāzās un gāja viiss postā.” **28** nesa mūsu sērgas.” **18** Bet lielus ļaužu pulkus pie Un notikās, kad Jēzus šos vārdus bija beidzis, Sevis redzēdams, Jēzus pavēlēja uz otru malu tad tie ļaudis izbrīnījās par Viņu mācību. **29** Jo pārcelties. **19** Un viens rakstu mācītājs atrānā Viņš tos mācīja tā kā pats varenais, un nekā tie un uz Viņu sacīja: “Mācītāj, es Tev iešu pakal, rakstu mācītāji.

8 Un kad Viņš no kalna nogāja, tad daudz ļaužu Viņam staigāja pakal. **2** Un redzi, viens spitālīgs vīrs nāca, un Viņa priekšā metās zemē un sacīja: “Kungs, ja Tu gribi, Tu mani gan vari šķīstīt.” **3** Un Jēzus roku izstiepis viņu aizskāra un sacīja: “Es to gribu, topi šķīsts!” Un tūdaļ tas tapa šķīsts no savas spitālības. **4** Un Jēzus uz to sacīja: “Pielūko un nesaki to nevienam, bet noeji un rādies priesterim un upurē to dāvanu, ko Mozus pavēlējis, tiem par liecību.” **5** Bet kad Jēzus Kapernaūmā iegāja, tad viens virsnieks nāca pie Viņa, To lūdza **6** Un sacīja: “Kungs, mans kalps guļ melmeņu sērdzīgs mājās un cieš lielas mokas.” **7** Un Jēzus uz to sacīja: “Es gribu nākt un to veselu darīt.” **8** Un tas virsnieks atbildēja un sacīja: “Kungs, es neesmu ciēnīgs, ka Tu nāci apakš mana jumta, bet saki vienu vārdu, tad mans kalps klūs vesels. **9** Jo arī es esmu cilvēks apakš valdišanas, un apakš manis ir karavīri; un kad es vienam saku: Ej! Tad viņš ir alas un putniem apakš debess ir ligzdas, bet Tam Cilvēka Dēlam nav, kur likt Savu galvu.” **21** Un cits no Viņa mācekļiem uz Viņu sacīja: “Kungs, vēli man papriekš noiet un aprakt savu tēvu.” **22** Bet Jēzus uz to sacīja: “Nāc Man pakal, un lai miroņi savus miroņus paši aprok.” **23** Un Viņš iekāpa laivā un Viņa mācekļi Viņam gāja līdz. **24** Un redzi, liela vētra pacēlās jūrā, ka laiva vilñiem tapa pārnemta, un Viņš gulēja. **25** Un tie mācekļi piegājuši Viņu modināja un sacīja: “Kungs, palīdzi mums, mēs grimstam!” **26** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs mazticīgie, kam esat tik bailīgi?” Un Viņš cēlās, apsauga vēju un jūru, tad palika it klusus. **27** Bet tie cilvēki brīnidamies sacīja: “Kas Tas tāds, ka vēji un jūra Tam paklausa?” **28** Un otrā jūrmalā nākot Ģerģesiešu tiesā Viņu sastapa divi velna apsēsti, no kapiem nākdami, ļoti nikni, tā ka neviens nedrīkstēja pa to ceļu staigāt. **29** Un redzi, tie brēkdami sacīja: “Kas mums ar Tevi, Jēzu, Tu

Dieva Dēls? Vai Tu esi nācis priekšlaikus, mūs Jāņa mācekļi pie Viņa nāca un sacīja: "Kāpēc mocīt?" **30** Bet tālu no viņiem bija liels cūku mēs un tie farizeji tik daudz gavējam, un Tavi pulks ganībā. **31** Un tie velni Viņam lūdza un mācekļi negavē?" **15** Un Jēzus uz tiem sacīja: sacīja: "Ja Tu mūs izdzēn, tad atvēli mums, "Vai kāzu ļaudis var bēdāties, kamēr brūtgāns ieskriet tai cūku pulkā." **32** Un Viņš uz tiem pie viņiem? Bet nāks dienas, kad tas brūtgāns sacīja: "Ejat!" Un izbēguši tie ieskrēja tai cūku viņiem būs atņemts, un tad tie gavēs. **16** Un pulkā, un redzi, viss cūku pulks iegāzās no neviens nelāpa vecas drēbes ar jaunas vadmalas kraujas jūrā un noslika ūdenī. **33** Un tie gani ielāpu, jo tas ielāps noplist no tām drēbēm un bēga un nākuši pilsētā pasludināja visu to un, plūsums paliek lielāks. **17** Un jaunu vīnu nelej kas ar tiem apsēstiem bija noticis. **34** Un redzi, vecos ādas traukos, citādi tie trauki plīst, un visa pilsēta izgāja Jēzum preti. Un kad tie Viņu vīns izgāžas, un tie trauki iet bojā. Bet jaunu redzēja, tad tie lūdza, ka Viņš aizietu no viņu vīnu lej jaunos traukos, tad abi kopā paliek robežām.

9 Un laivā kāpis Viņš cēlās pāri un nāca Savā pilsētā. **2** Un lūk, pie Viņa atnesa melmeņu sērdzigu, tas gulēja gultā. Kad nu Jēzus redzēja viņu ticību, tad Viņš sacīja uz to melmeņu sērdzīgo: "Nemies drošu sirdi, Mans dēls, tavi grēki tev piedoti." **3** Un lūk, kādi no tiem rakstu mācītājiem runāja paši pie sevis: "Šis zaimo Dievu." **4** Un Jēzus redzēja viņu domas un sacīja: "Kāpēc jūs domājiet ļaunu savās sirdis? **5** Kas ir vieglāki? Vai sacīt: "Tev tavi grēki top piedoti," Vai sacīt: "Celies un staigā?" **6** Bet lai jūs zināt, Tam Cilvēka Dēlam varu esam virs zemes grēkus piedot," (tad Viņš uz to melmeņu sērdzīgo sacīja:) "Celies, nēm savu gultu un ej uz mājām." **7** Un viņš cēlās un gāja mājās. **8** Kad tie ļaudis to redzēja, tad tie brīnījās un teica Dievu, kas tādu varu cilvēkiem deviš. **9** Un kad Jēzus no turienes aizgāja, tad Viņš redzēja vienu cilvēku pie muitas būdas sēžam, vārdā Mateju (jeb: Levi), un uz to sacīja: "Nāc Man pakal." Un tas cēlās un gāja Viņam pakal. **10** Un notikās, Tam pie galda sēžot viņa namā, redzi, daudz muitnieku un grēcinieku nāca un sēdēja līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem pie galda. **11** Kad tie farizeji to redzēja, tad tie sacīja uz Viņa mācekļiem: "Kāpēc jūsu mācītājs ēd ar muitniekiem un grēciniekiem?" **12** Bet to dzirdējis Jēzus uz tiem sacīja: 'Veseliem ārsta nevajag, bet neveseliem. **13** Tad ejat nu un mācaties, kas tas ir: "Man patīk zēlastība un ne upuris!" Jo Es neesmu nācis, taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet grēciniekus." **14** Tad

viens virsnieks nāca un Viņa priekšā metās zemē un sacīja: "Mana meita nupat nomirusi, bet nāc un liec Savu roku uz viņu, tad tā taps dzīva." **19** Un Jēzus piecēlies gāja tam pakal ar Saviem mācekļiem. **20** (Un redzi, viena sieva, kas divpadsmit gadus bijusi asins sērdzīga, nāca no aizmugures un aizskāra Viņa drēbju vili. **21** Jo tā sacīja pati pie sevis: "Kaut vien Viņa drēbes varētu aizskart, tad es paliktu vesela." **22** Tad Jēzus atgriezās un to ieraudzījis sacīja: "Nemies drošu sirdi, Mana meita! Tava ticība tev palīdzējusi." Un tā sieva palika vesela tanī pašā stundā.) **23** Kad nu Jēzus tā virsnieka namā nāca un redzēja tos stabulniekus un to ļaužu troksni, **24** Tad Viņš uz tiem sacīja: "Atkāpjaties! Jo tā meitene nav mirusi, bet guļ." Bet tie par Viņu smējās. **25** Bet kad tas ļaužu pulks bija izdzīts, tad Viņš gāja iekšā un to satvēra pie rokas. Tad tā meitiņa cēlās augšām. **26** Un šī slava tapa daudzināta pa visu to zemi. **27** Un kad Jēzus no turienes aizgāja, tad divi akli Viņam nāca pakal brēkdamī un sacīdamī: "Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mums!" **28** Un Viņam namā ieejot tie aklie piestājās, un Jēzus uz tiem sacīja: "Vai jūs ticat, ka Es spēju to darīt?" Tie uz Viņu sacīja: "Ticam gan, Kungs." **29** Tad Tas aizskāra viņu acis sacīdams: "Lai jums notiek pēc jūsu ticības." **30** Un viņu acis tapa atvērtas. Un Jēzus tiem stipri aizliedza un sacīja: "Pielūkojet, ka neviens to nedabū zināt." **31** Bet tie aizgājuši Viņu izslavēja pa visu to zemi. **32** Kad nu tie bija aizgājuši, redzi, tad pie Viņa atnesa cilvēku, kas bija mēms un

velna apsēsts. **33** Un kad velns bija izdzīts, tad “Sodomas un Gomoras zemei vieglāki nāksies tas mēmais runāja. Un tie ļaudis brīnījās un soda dienā nekā tādai pilsētai.” **16** Redzi, Es jūs sacīja: “Tas vēl nekad iekš Israēla nav redzēts.” sūtu kā avis vilku starpā; tāpēc esat gudri kā **34** Bet tie farizeji sacīja: “Viņš izdzē velnus čūskas un bez viltus kā baloži. **17** Bet sargājaties caur velnu virsnieku.” **35** Un Jēzus gāja apkārt no cilvēkiem, jo tie jūs nodos savās tiesās un pa visām pilsētām un miestiem, mācīdams viņu jūs šaustīs savās baznīcās. **18** Un jūs tapsiet baznīcās un sludinādams to priecas mācību no vesti Manis dēļ valdnieku un kēniņu priekšā, Tās Valstības un dziedinādams tiem ļaudīm viņiem un tiem pagāniem par liecību. **19** Kad visas sērgas un visas vājības. **36** Un kad Viņš tie nu jūs nodos, tad nebēdājaties, kā un ko jūs tos ļaužu pulkus redzēja, tad Viņam sirds par runāsiet, jo tanī pašā stundā jums taps dots, tiem iežēlojās, jo tie bija izkliduši un pamesti, kas jums jārunā. **20** Jo jūs neesat tie runātāji, kā avis, kam nav gana. **37** Tad Viņš uz Saviem bet jūsu Tēva Gars ir tas runātājs iekš jums, mācekļiem sacīja: “Pļaujama gan daudz, bet maz **21** Bet tur brālis brāli nodos pie nāves un tēvs plāvēju. **38** Tāpēc lūdziet tā pļaujamā Kungu, lai dēlu; un bērni celsies pret vecākiem un tos izdzē strādniekus Savā pļaujamā.”

10 Un Savus divpadsmit mācekļus pieaicinājis, Viņš tiem deva varu pār nešķistiemi gariem, tos izdzīt un dziedināt visas sērgas un visas vājības. **2** Bet to divpadsmit apustuļu vārdi ir šie: tas pirmais Sīmanis, kas top saukts Pēteris, un Andrejs, viņa brālis; Jēkabs, Cebedeja dēls, un Jānis, viņa brālis; **3** Filips un Bērtulis, Tomis un Matejs, tas muitnieks, Jēkabs, Alfeja dēls, un Lebejs ar pavārdu Taddejs; **4** Sīmanis no Kānas un Jūdas Iskariots, kas Viņu arī nodeva. **5** Šos divpadsmit Jēzus izsūtīja, tiem pavēlēdams un sacīdams: “Nenoejat uz pagānu ceļu un neieejat Samariešu pilsētā. **6** Bet ejat visvairāk pie tām pazudušām avīm no Israēla cilts. **7** Bet izgājuši pasludiniet un sakiet: “Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi.” **8** Dziedinājiet sērdzīgus, šķīstiet spītaligus, uzmodinājiet mirušus, izdzeniet velnus. Bez maksas to esat dabūjuši, bez maksas to dodiet. **9** Neiegādājieties zelta nedz sudrabu nedz vara savās jostās, **10** Ne kulīti uz ceļu, nedz divus svārkus, nedz kurpes, nedz zizli, jo strādniekam sava barība nākas. **11** Un kurā pilsētā jeb miestā jūs nāksiet, izmeklējat, kas tur vērts, un tur paliekat, tiekams jūs no turienes iziesiet. **12** Un namā iegājuši sveicināt to. **13** Un ja tas nams ir vērts, tad jūsu miers pār to nāks, bet ja tas nav vērts, tad jūsu miers pie jums atkal atgriezīsies. **14** Un ja kas laban jūs negrib uzņemt nedz klausīt jūsu vārdus, tad izejat no tā nama vai no tās pilsētas, un nokratiet pīšlus no savām kājām. **15** Patiesi, Es jums saku:

Mana Vārda dēļ. Bet kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts. **23** Bet kad tie jūs vajā šinī pilsētā, tad bēgat uz citu. Patiesi, Es jums saku: jūs nebūsiet vēl izstaigājuši Israēla pilsētas, tiekams Tas Cilvēka Dēls nāks. **24** Māceklis nav augstāks pār savu mācītāju, nedz kalps pār savu kungu. **25** Tas ir māceklim gan, kad tas top kā viņa mācītājs, un kalps kā viņa kungs; kad tie to nama kungu sauķuši (par) Belcebulu, tad jo vairāk viņa saimi. **26** Tāpēc nebīstaties no tiem. Jo nekas nav aplēpts, kas nenāks gaismā, nedz slepens, kas netaps zināms. **27** Ko Es jums saku tumsībā, to runājat gaismā; un kas jums kļusiņām sacīts ausi, to sludinājiet uz jumtiem. **28** Un nebīstaties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstaties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē. **(Geenna g1067)** **29** Vai divi zvirbuli netop pirkti par vienu artavu? Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva. **30** Bet arī jūsu galvas mati visi ir skaitīti. **31** Tāpēc nebīstaties: jūs esat labāki nekā daudz zvirbuli. **32** Tad nu ikkatru, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesis. **33** Bet kas Mani aizliegs cilvēku priekšā, to Es arīdzan aizliegšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesis. **34** Nedomājiet, ka Es esmu nācis, mieru atnest vīrs zemes; Es neesmu nācis, mieru atnest, bet zobenu. **35** Es esmu nācis, cilvēku savest ienaidā ar viņa tēvu, un meitu ar viņas māti, un vedeklu ar viņas vīra māti. **36** Un cilvēka ienaidnieki

būs viņa paša mājas ļaudis. **37** Kas tēvu un māti gribat pieņemt: viņš ir Elija, kam bija jānāk. **15** vairāk mīļo nekā Mani, tas Manis nav vērts, Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird. **16** Bet kam Es un kas dēlu vai meitu vairāk mīļo nekā Mani, šo cilti līdzināšu? Tā ir līdzinājama bērniem, tas Manis nav vērts. **38** Un kas savu krustu uz kas sēž uz tirgus un sauc uz saviem biedriem **17** sevi neņem un Man neiet pakal, tas Manis nav Un saka: "Mēs jums stabulējuši un jūs neesat vērts. **39** Kas savu dzīvību atrod, tam tā zudīs, dejojuši, mēs jums raudu dziesmas dziedājuši, un kam Manis dēļ dzīvība zūd, tas to atradīs. **40** un jūs neesat raudājuši." **18** Ja Jānis ir nācis, ne Kas jūs uzņem, tas Mani uzņem, un kas Mani ēdis, ne dzēris; un tie saka: "Viņam ir velns." **19** uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis. **41** Kas Tas Cīlveka Dēls ir nācis, ēd un dzer; un tie saka: pravieti uzņem pravieša vārdā, tas pravieša "Redzi, kāds rijējs un vīna plītnieks, muitnieku algu dabūs; un kas taisnu uzņem taisnā vārdā, un grēcinieku draugs;" un gudrība top taisnota tas taisnā algu dabūs. **42** Un kas vienu no šiem no saviem bērniem." **20** Tad Viņš iesāka tās vismazākiem dzīrdinās tikai ar vienu biķeri pilsētas rāt, kur Viņa brīnumi visvairāk bija auksta ūdens, tāpēc ka tam ir mācekļa vārds, notikuši, ka tās no grēkiem nebija atgriezušās. patiesi, Es jums saku, tam sava alga nezudis."

11 Un notikās pēc tam, kad Jēzus Saviem divpadsmīt mācekļiem tās pavēles bija devis, tad Viņš no turienes aizgāja, mācīt un sludināt viņu pilsētās. **2** Un kad Jānis cietumā par Kristus darbiem dzīrdēja, tad viņš sūtīja divus no saviem mācekļiem, **3** Un tam lika sacīt: "Vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidit?" **4** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Noejat un atsakāt Jānim, ko jūs dzīrdat un redzat: **5** Akli redz, tizli iet, spītīligi top šķisti, kurli dzīrd, mironi ceļas augšām, un nabagiem prieka vēsts top sludināta. **6** Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinās." **7** Kad tie nu aizgāja, tad Jēzus iesāka runāt uz tiem ļaudīm par Jāni: "Ko jūs esat izgājuši tuksnesī skatīties? Vai kādu niedri, ko vējš surpu turpu šaubā? **8** Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu cilvēku mīkstās drēbēs? Redziet, kas mīkstas drēbes Valkā, tie ir kēniņu namos. **9** Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas arī augstāks nekā pravietis. **10** Jo šis ir tas, par ko rakstīts: "Redzi, Es sūtu Savu enģeli Tavā priekšā, kam ceļu priekš Tevis būs sataisit." **11** Patiesi, Es jums saku: "No tiem, kas no sievām dzimuši, neviens nav cēlies, kas lielāks nekā Jānis, tas Kristītājs; bet tas mazākais Debesu valstībā ir lielāks pār viņu. **12** Bet no Jāņa tā Kristītāja laika lidz tagad Debesu valstībā ar varu laužas iekšā; un tie varas darītāji to rauj. **13** Jo visi pravieši un bausliba lidz Jānim sludinājuši par to, kas bija nākams. **14** Un ja jūs

Tas Cīlveka Dēls ir nācis, ēd un dzer; un tie saka: "Redzi, kāds rijējs un vīna plītnieks, muitnieku algu dabūs; un kas taisnu uzņem taisnā vārdā, un grēcinieku draugs;" un gudrība top taisnota tas taisnā algu dabūs. **15** Un Kad Viņš iesāka tās vismazākiem dzīrdinās tikai ar vienu biķeri pilsētas rāt, kur Viņa brīnumi visvairāk bija auksta ūdens, tāpēc ka tam ir mācekļa vārds, notikuši, ka tās no grēkiem nebija atgriezušās. **21** "Vai tev, Horacīn! Vai tev, Betsaida! Jo kad Tirū vai Sidonā tie brīnumi būtu notikuši, kas pie jums notikuši, tad tie jau sen no grēkiem būtu atgriezušies maisos un pelnos. **22** Tomēr Es jums saku, ka Tirum un Sidonai vieglāki būs soda dienā, nekā jums. **23** Un tu Kapernaūma, kas līdz debesīm esi paaugstināta, tu līdz ellei tapsi nogāzta; jo kad Sodomā tie brīnumi būtu notikuši, kas iekš tevis notikuši, tad viņa vēl šodien stāvētu. (**Hadēs g86**) **24** Tomēr Es jums saku, ka Sodomas zemei vieglāki būs soda dienā, nekā tev." **25** Tanī pašā laikā Jēzus atbildēja un sacīja: "Es Tev pateicos, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi slēpis gudriem un prātniekiem, un tās esi zināmas darījis bērniem. **26** Patiesi, Tēvs, jo tā Tavs labais prāts ir noticis Tavā priekšā. **27** Visas lietas Man ir iedotas no Mana Tēva, un neviens nepazīst To Dēlu, kā vien Tas Tēvs, un neviens nepazīst To Tēvu kā vien Tas Dēls, un kam Tas Dēls to grib darīt zināmu. **28** Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. **29** Nēmiet uz sevi Manu jūgu un mācaties no Manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglošanu savām dvēselēm. **30** Jo Mans jūgs ir laipnīgs, un Mana nasta viegla."

12 Tanī laikā Jēzus staigāja svētdienā caur labību; un Viņa mācekļi bija izsalkuši un sāka vārpas plūkt un ēst. **2** Bet tie farizeji, to redzēdam, uz Viņu sacīja: "Redzi, Tavi mācekļi dara, ko svētdienā darīt nav brīvi." **3** Un Viņš uz tiem sacīja: "Vai jūs neesat lasījuši, ko Dāvids

darījis, kad viņš bija izsalcis līdz ar tiem, kas postā, un ikkatra pilsēta vai nams, kas savā pie viņa bija? 4 Ka viņš ir Dieva namā gājis un starpā ienaidā, nevar pastāvēt. 26 Ja nu sātans tās noliktās maizes ēdis, ko ēst nebija brīvi, ne sātanu izdzen, tad viņš ir ienaidā ar sevi pašu; viņam, ne tiem, kas pie viņa bija, bet priesteriem kā tad viņa valsts var pastāvēt? 27 Un ja Es vien? 5 Jeb vai jūs bauslībā neesat lasījuši, caur Belcebulu velnus izdzenu, caur ko tad jūsu ka priesteri svētdienas svētdienu Dieva namā bērni tos izdzēn? Tāpēc tie būs jūsu tiesātāji. 28 pārkāpj un ir nevainīgi? 6 Bet Es jums saku, ka Bet ja Es caur Dieva Garu velnus izdzenu, tad Tas kas šeitan, ir lielāks, nekā tas Dieva nams. 7 Deva valstība jau pie jums atnākusi. 29 Jeb kā Bet kad jūs zinātu, kas tas ir: "Man patīk sirds kas var ieiet tā stiprā namā un paņemt viņa žēlastību un ne upuris," tad jūs šos nevainīgos lietas, ja tas papriekš to stipro nesaista? Un tad nebūtu notiesājuši. 8 Jo Tas Cilvēka Dēls ir arī tas viņa namu aplaupis. 30 Kas nav ar Mani, svētdienas kungs." 9 Un Viņš no turienes izgājis tas ir pret Mani, un kas ar Mani nesakrāj, tas nāca viņu baznīcā. 10 Un redzi, tur bija cilvēks, izkaisa. 31 Tāpēc Es jums saku: ikkatrū grēku tam bija sakaltusi roka, un tie Viņam vaicāja, un ikkatrū zaimošanu cilvēkiem piedos, bet sacīdami: "Vai brīvi svētdienā dziedināt?" Ka Tā Gara zaimošana cilvēkiem netaps piedota. tie Viņu apsūdzētu. 11 Bet Viņš uz tiem sacīja: 32 Un kas ko runā pret To Cilvēka Dēlu, tam "Kurš cilvēks būs jūsu starpā, kam ir viena avs, tas taps piedots; bet kas ko runā pret Svēto un kad tā svētdienā iekrīt bedrē, vai tas to Garu, tam netaps piedots nedz šīm, nedz nākošā nesatvers un neizvilks ārā? 12 Vai tad nu cilvēks mūžā. (aiōn g165) 33 Nemiet labu koku, tad arī nav daudz labāks, nekā avs? Tāpēc ir brīvi, viņa augļi būs labi, vai nemieta nelāga koku, svētdienā labu darīt." 13 Tad Viņš uz to cilvēku tad arī tie augļi būs nelabī; jo koks top pazīts sacīja: "Izstiepi savu roku!" Un viņš to izstiepa. pie saviem augļiem. 34 Jūs odžu dzimums, kā Tad tā viņam palika atkal vesela kā tā otra. 14 jūs varat ko laba runāt, ļauni būdami? Jo no Tad tie farizeji izgāja un aprunājās pret Viņu, kā sirds pilnības mute runā. 35 Labs cilvēks no tie To nomaitātu. 15 Bet Jēzus to nomanīdams labas sirds mantas izdod labu, un ļauns cilvēks aizgāja no turienes. Un daudz ļaužu Viņam no ļaunas mantas izdod ļaunu. 36 Bet Es jums gāja pakaļ, un Viņš tos visus dziedināja. 16 Un saku, ka par ikkatrū veltīgu vārdu, ko cilvēki Viņš tiem piekodināja, ka tie Viņu nedarītu runās, tiem būs jāatbild soda dienā. 37 Jo pēc zināmu. 17 Ka piepildītos, ko pravietis Jesaja saviem vārdiem tu tapsi taisnots, un pēc saviem runājis, sacīdams: 18 "Redzi, Mans kalps, ko vārdiem tu tapsi pazudināts." 38 Tad kādi no Es izredzējies, un Mans mīlais, pie kā Manai rakstu mācītājiem un farizejiem atbildēja un dvēselei labs prāts; Es likšu uz Viņu Savu Garu, sacīja: "Mācītāj, mēs no tevis kādu zīmi gribam un Tas pasludinās tautām tiesu. 19 Ne Viņš redzēt." 39 Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: bārsies, ne brēks, un neviens nedzirdēs uz ielām "Nikna un laulību pārkāpēja tauta meklē zīmi; Viņa balsi. 20 Ielūzušu niedri Viņš nesalauzīs, un viņai nekāda zīme netaps dota, kā vien un kvēlošu dakti Viņš neizdzēsīs, tiekams Viņš pravieša Jonas zīme. 40 Jo kā Jona trīs dienas tiesai dos uzvarēšanu. 21 Un tautas cerēs uz un trīs naktis bija lielas jūras zivs vēderā, tā Viņa vārdu." 22 Tad viens velna apsēsts pie Viņa arī Tas Cilvēka Dēls trīs dienas un naktis būs tapa novests, akls un mēms būdams. Un Viņš to zemes klēpī. 41 Ninievieši celsies soda dienā pret darija veselu, tā ka tas aklais un mēmais runāja šo cilti un to pazudinās; jo tie no grēkiem ir un redzēja. 23 Un visi ļaudis iztrūkās un sacīja: atgriezušies uz Jonas sludināšanu, un redzi, "Vai Šis nav Dāvida dēls?" 24 Bet tie farizeji šeit ir vairāk, nekā Jona. 42 Tā kēniņiene no to dzirdēdami, sacīja: "Šis velnus neizdzēn, kā dienvidu pušes celsies soda dienā pret šo cilti tik vien caur Belcebulu, velnu virsnieku." 25 un to pazudinās; jo tā no pasaules gala ir nākusi, Bet Jēzus viņu domas nomanījis, uz tiem sacīja: Salamana gudrību dzirdēt; un redzi, šeit ir "Ikvienna valsts, kas savā starpā ienaidā, tā aiziet vairāk nekā Salamans. 43 Bet kad tas nešķistais

gars no cilvēka izgājis, tad tas pārstaigā sausas bet nesapratisiet; un redzēdami jūs redzēsiet, vietas un meklē dusu, un to neatrod. **44** Tad bet nenomanīsiet. **15** Jo šo ļaužu sirds ir palikusi tas saka: es gribu atpakaļ griezties uz savu cieta, un ar ausīm tie ir pakurli un savas acis namu, no kurienes es izgājis; un kad viņš nāk, tie aizdarījuši, ka tie acīm nerēdz un ausīm tad tas to atrod tukšu, ar slotām mēžtu un nedzīrd un sirdi nesapro, un neatgriežas, ka izpušķotu. **45** Tad tas noiet un ḥem pie sevis Es tos dziedinātu.” **16** Bet svētīgas ir jūsu acis, septiņus garus, kas jo niknāki nekā viņš pats, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzīrd. **17** Jo un tur iekšā nākuši tie tur dzīvo, un pēc ar to patiesi, Es jums saku, ka daudz pravieši un cilvēku paliek niknāki nekā papriekš. Tāpat arī taisni ir vēlējušies redzēt, ko jūs redzat, un nav notiks šai ļaunai tautai.” **46** Un Viņam tā uz redzējuši, un dzīrdēt, ko jūs dzīrdat, un nav tiem ļaudim vēl runājot, redzi, Viņa māte un dzīrdējuši. **18** Tad nu klausāties jūs to līdzību viņa brāļi stāvēja ārā, meklēdami viņu bildināt. par to sējēju. **19** Kad kas to vārdu par to valstību **47** Un kāds uz Viņu sacīja: “Redzi, Tava māte un dzīrd un neprot, tad nāk tas ļaunais un rauj to Tavi brāļi stāv ārā, meklēdami Tevi bildināt.” **48** nost, kas viņa sirdi ir sēts. Šis ir tas, kas sēts Un Viņš atbildēdams sacīja tam, kas Viņam to ceļmalā. **20** Bet kas uz akmenāju sēts, ir tas, kas teica: “Kas ir Mana māte, un kas ir Mani brāļi?” to vārdu dzīrd, un tūdaļ to ar prieku sanēm. **49** Un Savu roku izstiepis pār Saviem mācekļiem, **21** Bet viņam nav saknes iekš sevis, un viņš ir Viņš sacīja: “Redzi, Mana māte un Mani brāļi! nepastāvīgs. Kad nu bēdas uziet un vajāšana **50** Jo kas Mana debesu Tēva prātu darīs, tas ir Mans brālis un Mana māsa un Mana māte.”

13 Tanī dienā Jēzus no nama izgājis, apsēdās

jūrmalā. **2** Un daudz ļaužu pie viņa sapulcējās, tā ka Viņš laivā iekāpis tur atsēdās, un visi tie ļaudis stāvēja malā. **3** Un Viņš uz tiem daudz runāja caur līdzībām un sacīja: “Redzi, sējējs izgāja sēt. **4** Un viņam sējot cita sēkla krita ceļmalā; un putni nāca un to apēda. **5** Un cita krita uz akmenāju, kur tai nebija daudz zemes; un tā tūdaļ uzdiga, tāpēc ka tai nebija dzīļas zemes. **6** Bet kad saule bija uzlēkusī, tad tā savīta un nokalta, tāpēc ka viņai nebija saknes. **7** Bet cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi uzauga un to apmāca. **8** Bet cita krita uz labu zemi un nesa augļus, cita simtkārtīgus un cita sešdesmitkārtīgus un cita trīsdesmitkārtīgus. **9** Kam ausis dzīrdēt, tas lai dzīrd.” **10** Un tie mācekļi piegājuši uz Viņu sacīja: “Kādēļ Tu uz tiem runā caur līdzībām?” **11** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus, bet tiem tas nav dots. **12** Jo kam ir, tam taps dots, un tam būs pārlieku; bet kam nav, no tā taps atņemts arī tas, kas tam ir. **13** Tāpēc Es uz tiem runāju caur līdzībām, lai tie redzēdami nerēdz, un dzīrdēdami nedzīrd, nedz saprot. **14** Un pie tiem pravieša Jesajas vārdi piepildās, kas saka: “Ausīm jūs dzīrdēsiet,

32 Šī gan ir tā mazākā starp visām sēklām, bet Viņu sacīja: "Esam gan, Kungs." **52** Tad Viņš uz kad tā uzaug, tad tā ir lielāka pār citiem dārza tiem sacīja: "Tāpēc ikkatrs rakstu mācītājs, uz stādiem un paliek par koku, tā ka tie putni apakš Debesu valstību mācīts, ir līdzīgs nama kungam, debess nāk un ligzdas taisa viņa zaros." **33** Vēl kas no savas mantas izdod jaunas un vecas citu līdzību Viņš tiem sacīja: "Debesu valstība lietas." **53** Un notikās, kad Jēzus šīs līdzības līdzinājās raugam, ko sieva nēmusi iejaucā trīs bija beidzis, tad Viņš aizgāja no turienes. **54** Un mēros miltu, tiekams viss sarūga." **34** Visu to savā tēva pilsētā nācis, Viņš tos mācīja viņu Jēzus runāja caur līdzībām uz tiem ļaudīm, un baznīcā, tā ka tie iztrūcinājās un sacīja: "Kur bez līdzībām Viņš uz tiem nerunāja. **35** Lai Šim nāk tāda gudrība un tāds spēks? **55** Vai Šis piepildītos, ko tas pravietis runājis sacīdams: nav tā amatnieka dēls? Vai Viņa māte netop "Es Savu muti atdarīšu līdzībās, Es izrunāšu saukta Marija un Viņa brāļi Jēkabs un Jāzeps lietas, kas no pasaules iesākuma apslēptas." **36** un Sīmanis un Jūda? **56** Un vai nav visas Viņa Tad Jēzus tos ļaudis atlaida un pārgāja mājās, un māsas pie mums? Kur tad Šis visu to dabūjis?" Viņa mācekļi pie Tā piegāja un sacīja: "Izstāsti **57** Un tie nēma apgrēcību pie Viņa. Bet Jēzus mums to līdzību par to nikno zāli tīrumā." **37** uz tiem sacīja: "Pravietis nekur netop mazāki Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Tas, kas cienīts nekā savā tēva zemē un savās mājās." to labo sēklu sēj, ir Tas Cilvēka Dēls. **38** Bet tas **58** Un Viņš tur nedarīja daudz brīnumus viņu lauks ir pasaule, un tā labā sēkla ir tie valstības neticības dēl.

bērni, un tā nīknā zāle ir tā ļaunā bērni. **39** Un tas ienaidnieks, kas to sējis, ir velns, un tas plaujamais laiks ir šīs pasaules pastara gals, un tie plāvēji ir tie enģeli. (aiōn g165) **40** Tad nu tā kā tā nīknā zāle top salasīta un uguņi sadedzināta, tā arī notiks šīs pasaules pastara galā. (aiōn g165) **41** Tas Cilvēka Dēls sūtīs savus enģēlus, un tie salasīs no Viņa valstības visas apgrēcības un tos, kas dara netaisnību, **42** Un tos metīs degošā cepli; tur būs raudāšana un zobu trīcešana. **43** Tad tie taisnie spīdēs kā saule sava Tēva valstībā. Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird! **44** Vēl Debesu valstība ir kā tīrumā apslēpta manta, ko cilvēks atradis apslēpa, un priecādamies par to, noiet un pārdod visu, kas tam ir, un pērk šo tīrumu. **45** Vēl Debesu valstība ir līdzinājama tirgotājam, kas labas pērles meklēja. **46** Un atradis vienu it dārgu pērli, nogāja un pārdeva visu, kas tam bija, un to nopirkja. **47** Vēl Debesu valstība līdzinājās tīklam, jūrā izmestam, kas visādas zivis savilka. **48** Un kad tas bija pilns, tad tie to pie malas vilkuši un apsēdušies, tās labās ir salasījuši traukos, bet tās sapuvušās metuši ārā. **49** Tā tas būs pasaules pastara galā; tie enģeli izies un atšķirs ļaunos no taisniem, (aiōn g165) **50** Un tos metīs degošā cepli; tur būs raudāšana un zobu trīcešana." **51** Jēzus uz tiem saka: "Vai jūs to visu esat sapratuši?" Tie uz

14 Tanī laikā Hērodus, viens no tiem četriem Jūdu zemes valdniekiem, dzirdēja to slavu par Jēzu, **2** Un sacīja uz saviem kalpiem: "Šis ir Jānis, tas Kristītājs; tas ir uzmodināts no mironiem, tāpēc tas spēj šos brīnumus darīt." **3** Jo Hērodus Jāni bija saņēmis, viņu sējis un cietumā licis Hērodeijas dēl, kura bija Filipa, viņa brāļa, sieva. **4** Jo Jānis uz viņu bija sacījis: "Tas tev nepiekļājās, ka viņa tev ir." **5** Un viņš gribēja to nokaut, bet bijās no tiem ļaudīm, jo tie to turēja par pravieti. **6** Bet, kad Hērodus dzimšanas diena tapa turēta, tad Hērodeijas meita dejoja viņu priekšā un patika Hērodum. **7** Tāpēc tas zvērēdams viņai solija, ka gribot dot, ko viņa lūgšot. **8** Un viņa, no savas mātes papriekš pamācīta, sacīja: "Dod man šeit bļodā Jānu, tā Kristītāja, galvu." **9** Tad kēniņš noskuma; bet tās zvērēšanas dēl un to dēl, kas līdz pie galda sēdēja, viņš pavēlēja, to dot. **10** Un aizsūtījis cietumā, nocirta Jānim galvu. **11** Un viņa galva tapa bļodā atnesta un tai meitenei dota; un viņa to nonesa savai mātei. **12** Un viņa mācekļi nāca, nēma tās miesas un tās apraka; un nāca un to pasludināja Jēzum. **13** Un to dzirdējis, Jēzus no turienes aizbrauca ar laivu savrup uz kādu tukšu vietu, un tie ļaudis to dzirdējuši, Viņam no tām pilsētām kājām gāja pakaļ. **14**

Un Jēzus izgājis redzēja daudz ļaužu, un Viņam neveselus, **36** Un Viņu lūdza, ka Viņa drēbju sirds iežēlojās par tiem, un Viņš dziedināja vīli varētu aizskart; un cik to aizskāra, tie tapa viņu neveselos. **15** Kad nu vakars metās, Viņa mācekļi pie Viņa piegāja un sacīja: "Šī vieta ir tuksnesis, un laiks jau ir pagājis; atlaidi tos ļaužu pulkus, ka tie var iet miestos un sev pirkst barību." **16** Un Jēzus uz tiem sacīja: "Tiem nevajag iet; dodiet jūs tiem ēst." **17** Bet tie uz Viņu sacīja: "Mums šeitan vairāk nav kā piecas maizes un divas zivis." **18** Un Viņš sacīja: "Nesiет Man tās šurp." **19** Un tiem ļaudīm pavēlējis, zālē sēsties, Viņš nēma tās piecas maizes un divas zivis, skatījās uz debesīm, pateicās un pārlauzis deva Saviem mācekļiem tās maizes, un tie mācekļi tiem ļaužu pulkiem. **20** Un visi tie ēda un paēda; un salasīja no atlikušām druskām divpadsmit pilnus kurvus. **21** Un to vīru bija pie piectūkstoš, kas bija ēduši, bez sievām un bērniem. **22** Un Jēzus tūdaļ Saviem mācekļiem lika kāpt laivā un papriekš pārcelties, tiekams Viņš tos ļaudis atlaidis. **23** Un tos ļaudis atlaidis, Viņš gāja savrup uz vienu kalnu, Dievu lūgt. Un kad vakars metās, Viņš tur bija viens pats. **24** Bet tā laiva jau bija jūras vidū un tapa mētāta no viļņiem; jo vējš bija pretī. **25** Bet gaiļos Jēzus pie tiem nāca, pa jūru staigādams. **26** Un kad Viņa mācekļi To redzēja pa jūru staigājam, tad tie izbijās un sacīja: "Tas ir kēms;" un brēca no bailēm. **27** Bet tūdaļ Jēzus uz tiem runāja un sacīja: "Turat drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstaties." **28** Un Pēteris Viņam atbildēja un sacīja: "Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man pie Tevis nākt pa ūdens virsu." **29** Un Viņš sacīja: "Nāc!" Un Pēteris izķāpa no laivas un gāja pa ūdens virsu, ka pie Jēzus nāktu. **30** Bet to lielo vētru redzēdams, viņš izbijās un sāka grimt, brēca un sacīja: "Kungs, palīdzi man!" **31** Un tūdaļ roku izstiepis, Jēzus viņu satvēra un uz viņu sacīja: "Tu mazticīgais, kāpēc tu esi šaubījies?" **32** Un kad tie bija iekāpuši laivā, tad vējš nostājās. **33** Un tie, kas bija laivā, nāca un metās ceļos priekš Viņa un sacīja: "Patiņi, Tu esi Dieva Dēls." **34** Un tie pārcēlušies nāca uz Ģenecaretes zemi. **35** Un kad tie ļaudis Viņu tai vietā nomanija, tad tie sūtīja pa visu to apgabalu visapkārt, un atveda pie Viņa visādus

15 Tad rakstu mācītāji un farizeji no Jeruzālemes nāca pie Jēzus sacīdam: **2** "Kāpēc Tavi mācekļi pārkāpj vecaju likumus? Jo tie savas rokas nemazgā, kad maizi ēd." **3** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Kāpēc jūs arīdzan pārkāpjat Dieva bauslību caur saviem likumiem? **4** Jo Dievs ir pavēlējis un sacījis: "Godā savu tēvu un māti!" Un: "Kas savu tēvu vai māti lād, tam būs mirt." **5** Bet jūs māciet, ja kas sakot uz tēvu vai māti: "Kas tev no manis varētu par labu nākt, tas lai ir Dievam par upuri!" tas labi darot. Tāds tiešām savu tēvu un savu māti negodās. **6** Tad jūs nu Dieva bauslību niciņāt caur saviem likumiem. **7** Jūs liekuļi, pareizi Jesaja par jums sludinājis sacīdams: **8** "Sie ļaudis pie Manis turas ar savu muti un godā Mani ar savām lūpām; bet viņu sirds ir tālu no Manis nost. **9** Bet velti tie Mani cienī, mācīdami mācības, kas ir cilvēku pavēles,"" **10** Un Viņš tos ļaudis piaeacinājis uz tiem sacīja: "Klausāties un saprotiet. **11** Kas mutē iejet, tas cilvēku nesagāna; bet kas no mutes iziet, tas cilvēku sagāna." **12** Tad Viņa mācekļi piegājuši sacīja uz Viņu: "Vai Tu zini, ka tie farizeji, Tavus vārdus dzirdēdami, apgrēciņu nēmuši?" **13** Bet Viņš atbildēja un sacīja: "Visi dēsti, ko Mans Debesu Tēvs nav dēstījis, taps izrauti ar saknēm. **14** Atstājiet no tiem; tie ir akli aklu ceļa rādītāji; bet ja akls aklam ceļu rāda, tad abi divi kritīs bedrē." **15** Tad Pēteris atbildēja un uz Viņu sacīja: "Izstāsti mums šo līdzību." **16** Un Jēzus sacīja: "Vai tad ir jūs vēl esat nesaprašas? **17** Vai jūs vēl nenomanāt, ka viss, kas mutē iejet tas noiet vēderā un top izmests caur vēderu. **18** Bet kas no mutes iziet, tas nāk no sirds, un tas cilvēku sagāna. **19** Un no sirds nāk ļaunas domas, slepkavības, laulības pārkāpšanas, maucības, zādzības, nepatiesas liecības, zaimošanas. **20** Viss tas cilvēku sagāna; bet nemazgātām rokām ēst tas cilvēku nesagāna." **21** Un no turienes izgājis, Jēzus atkāpās pret Tirus un Sidonas robežām. **22** Un redzi, viena Kanaāniešu sieva, no tām pašām robežām izgājusi, uz Viņu saucu

sacīdama: "Ak Kungs, Tu Dāvida dēls, apželojies atbildēja un uz tiem sacīja: "Kad vakars metās, par mani; mana meita top no velna nežēlīgi tad jūs sakāt: "Būs skaidrs gaiss, jo debess ir vārdzināta." **23** Un Viņš tai neatbildēja neviena sarkana." **3** Un no rīta agrumā: "Šodien būs vārda. Un Viņa mācekļi piegājuši Viņu lūdza un negaiss, jo debess ir sarkana un apmākusies." sacīja: "Atlaidi to, jo tā brēc mums pakaļ." **24** Jūs liekuļi, debess izskatu jūs zināt norprast, vai Bet Viņš atbildēja un sacīja: "Es neesmu sūtīts jūs nevarat arī norprast laiku zīmes? **4** Nikna un kā vien pie tām pazudušām avīm no Israēla laulibū pārkāpēja tauta meklē zīmi, un viņai cilts." **25** Bet tā nāca, metās zemē priekš Viņa nekāda zīme netaps dota, kā vien pravieša Jonas un sacīja: "Kungs, palīdzi man!" **26** Bet Viņš zīme." Un Viņš tos atstāja un aizgāja. **5** Un Viņa atbildēja un sacīja: "Neklājās, bērniem maizi mācekļi pārcēlušies bija aizmirusi maizi īemt atņemt un sunišiem mest priekšā." **27** Viņa līdz. **6** Un Jēzus uz tiem sacīja: "Pielūkojet un sacīja: "Tā ir gan, Kungs! Bet tomēr suniši ēd sargājaties no farizeju un saduceju rauga." **7** no tām drusciņām, kas no viņu kungu galda Bet tie domāja pie sevis un sacīja: "Tas ir, ka nokrit." **28** Tad Jēzus atbildēja un uz to sacīja: mēs maizes neesam īemuši līdz." **8** Un Jēzus, to "Ak sieva, tava ticība ir liela; lai tev notiek, nomaniādams, uz tiem sacīja: "Ko jūs domājat kā tu gribi;" un viņas meita tapa vesela tai pie sevis, jūs mazticīgie, ka jūs maizes neesat pašā stundā. **29** Un Jēzus aizgāja no turienes īemuši līdz? **9** Vai jūs vēl neprotat, nedz atminat un nāca pie Galilejas jūras, un uzķāpa kalnā un tās piecas maizes pie tiem pīctūkstošiem, tur apsēdās. **30** Un daudz ļaužu atnāca pie Viņa un cik kurvju jūs esat salasijuši? **10** Nedz tās un atveda līdz tizlus, aklus, mēmus, kropļus un septiņas maizes pie tiem četrtrūkstošiem, un daudz citus, un nometa tos Jēzum pie kājām, cik kurvju jūs esat salasijuši? **11** Kā tad nu jūs un Viņš tos dziedināja. **31** Tā ka tie ļaudis neprotat, ka Es uz jums neesmu runājis par brīnījās, kad redzēja mēmus runājam, kropļus maizi, sacīdams: "Sargājaties no farizeju un veselus, tizlus staigājam un aklus redzam, un saduceju rauga?" **12** Tad tie saprata, ka Viņš teica Israēla Dievu. **32** Un Jēzus, Savus mācekļus nebija sacījis, ka lai tie sargās no maizes rauga, pie Sevis aicinājis, sacīja: "Mana sirds par tiem bet no farizeju un saduceju mācības. **13** Un Jēzus ļaudīm, iežēlojās, jo tie nu trīs dienas pie Manis nāca uz Filipa Cezarejas robežām un vaicāja palikuši, un tiem nav ko ēst; un Es tos negribu Saviem mācekļiem un sacīja: "Ko ļaudis saka, atlaist neēdušus, ka tie uz ceļa nenonikst badā." To Cīlvēka Dēlu esam." **14** Un viņi atbildēja: **33** Un Viņa mācekļi uz To sacīja: "Kur lai nemam "Citi saka: Jānis tas Kristītājs; citi: Elija; citi: šeitan tuksnesī tik daudz maizes, ka pieēdinājām Jeremija, vai kāds no tiem praviešiem." **15** Viņš tādu pulku ļaužu?" **34** Un Jēzus uz tiem sacīja: uz tiem sacīja: "Bet ko tad jūs sakāt, kas Es "Cik jums maizes?" Tie sacīja: "Septiņas un esmu?" **16** Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un maz zīvtiņu." **35** Un Viņš tiem ļaudīm lika pie sacīja: "Tu esi Kristus, Tā dzīvā Dieva Dēls." zemes apsēsties. **36** Un tās septiņas maizes **17** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: "Svētīgs un tās zivis īemis, Viņš pateicās un pārlauza tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis un deva Saviem mācekļiem, un tie mācekļi tev to nav sacījušas, bet Mans Tēvs debesīs. tiem ļaudīm. **37** Un tie visi ēda un paēda un **18** Un Es arīdzan tev saku: "Tu esi Pēteris, un salasija no atlikušām druskām septiņus kurvju tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis pilnus. **38** Un to, kas bija ēduši, bija četrtrūkstoši un šo akmeni Es Savu draudzi gribu uztaisīt, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt." (**Hadēs g86**) vīri, bez sievām un bērniem. **39** Un Viņš tos **19** Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; ļaudis atlaidis, kāpa laivā un nāca uz Maģdaļas un ko tu virs zemes siesi, tam būs arī būt robežām. **20** Tad Viņš Sīvien mācekļiem aizliedza, ka tie nevienam nesacītu, ka Viņš Jēzus Tas Kristus. **21** No tā laika

16 Tad farizeji un saduceji nāca pie Viņa kārdinādami un prasīja Viņam, lai tiem parāda kādu zīmi no debesīm. **2** Bet Viņš

sietam debesīs; un ko tu virs zemes atraisīsi, tam būs arī būt atraisītam debesis." **20** Tad Viņš Sīvien mācekļiem aizliedza, ka tie nevienam nesacītu, ka Viņš Jēzus Tas Kristus. **21** No tā laika

Jēzus Saviem mācekļiem iesāka rādīt, ka Viņam tad tie rakstu mācītāji saka, ka Elijam jānāk vajagot noiet uz Jeruzālemi un daudz ciest papriekš?” **11** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem no tiem vecajiem un augstiem priesteriem un sacīja: “Elija gan nāk papriekš un visu atkal rakstu mācītājiem, un tapt nokautam un trešā sataisīs. **12** Bet Es jums saku, ka Elija jau ir nācis, dienā augšāmcelties. **22** Un Pēteris, Viņu savrup tomēr tie viņu nav atzinuši, bet ar viņu darījuši, ņēmis, iesāka viņu apsaukt sacīdams: “Dievs ko gribēdam. Tā arī Tam Cilvēka Dēlam būs pasargā! Kungs, lai Tev tā nenotiek!” **23** Bet jācieš no viņiem.” **13** Tad tie mācekļi saprata, ka Viņš atgriezdamies sacīja uz Pēteri: “Atkāpies Viņš tiem sacījis no Jāņa, tā Kristītāja. **14** Un kad no Manis, sātan, tu Man esi par apgrēcību. Jo tie nāca pie tiem ļaudim, tad viens cilvēks pie tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkiem tik.” Viņa atnāca un metās ceļos Viņa priekšā **15** Un **24** Tad Jēzus uz Saviem mācekļiem sacīja: “Ja sacīja: “Kungs, apžēlojies par manu dēlu, jo viņš kas Man grib nākt pakal, tam būs sevi pašu ir mēnessērdzīgs un viņam briesmīgi jācieš; jo aizliegt, savu krustu uz sevi ņemt un Man iet dažkārt viņš krit uguni un dažkārt ūdeni. **16** pakal. **25** Jo kas savu dzīvību grib izglābt, tam Un es to pie Taviem mācekļiem esmu atvedis, tā zudis, un kam dzīvība Manis dēl zūd, tas bet tie to nevarēja veselu darīt.” **17** Bet Jēzus to atradīs. **26** Jo ko tas cilvēkam līdz, kad tas atbildēja un sacīja: “Ak tu neticīgā un netiklā iemanto visu pasauli, un tam tomēr dvēsele cilts, cik ilgi Es vēl būšu pie jums? Cik ilgi Es jūs zūd? Jeb ko cilvēks var dot par savas dvēseles panesišu? Vediet Man viņu šurp.” **18** Un Jēzus atpirkšanu? **27** Jo Tas Cilvēka Dēls nāks iekš viņu apdraudēja, un velns no viņa izbēga; un Sava Tēva godības ar Saviem enģeļiem, un tad tas zēns palika vesels tanī pašā stundā. **19** Tad Tas ikkatram atmaksās pēc viņa darbiem. **28** tie mācekļi piegāja pie Jēzus atsevišķi un sacīja: Patiesi, Es jums saku: kādi no tiem, kas šeitan “Kāpēc mēs viņu nevarējām izdzīt?” **20** Un Jēzus stāv, nāvi nebaudīs, iekams nerēdzēs To Cilvēka uz tiem sacīja: “Jūsu neticības dēl; jo patiesi, Dēlu nākam Savā Valstībā.”

17 Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma Pēteri un jēkabu un šā brāli, Jāni, un tos veda savrup uz augstu kalnu, **2** Un tapa apskaidrots viņu priekšā, un Viņa vaigs spīdēja kā saule, un Viņa drēbes tapa baltas kā gaisma. **3** Un redzi, Mozus un Elija tiem parādījās un runāja ar Viņu. **4** Un Pēteris vērsās pie Jēzus un sacīja: “Kungs, šeit mums labi! Ja Tu gribi, tad mēs šeitan trīs būdas taisīsim, vienu Tev, vienu Mozum, un vienu Elijam.” **5** Tam vēl runājot, redzi, spožs padebesis tos apēnoja, un redzi, balss no tā padebeša sacīja: “Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kā Man ir labs prāts, To jums būs klausīt.” **6** Kad tie mācekļi to dzirdēja, tad tie krita uz savu vaigu un izbijās ļoti. **7** Bet Jēzus nāca, tos aizskāra un sacīja: “Ceļaties un nebīstaties.” **8** Bet kad tie savas acis pacēla, tad tie nerēdzēja nevienu kā tik vien Jēzu. **9** Un no kalna noejet, Jēzus tiem pavēlēja un sacīja: “Nesakiet nevienam šo parādīšanos, tiekams Tas Cilvēka Dēls nebūs uzcēlies no mironīiem.” **10** Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacīdami: “Ko

Es jums saku: kad jums ticība ir kā sinepu graudiņš, tad jūs sacīsiet šim kalnam: nocelies no šejienes uz turieni, un viņš nocelsies, un nekas jums nebūs neiespējams. **21** Bet šī suga neizbēg kā vien caur lūgšanu un gavēšanu.” **22** Kad nu tie Galilejā apkārt staigāja, tad Jēzus uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Dēls taps nodots cilvēku rokās. **23** Un Viņu nokaus, un trešā dienā Viņš celsies augšām,” un tie ļoti noskuma. **24** Un kad tie Kapernaūmā nāca, tad tie nodokļu saņēmēji atnāca pie Pētera un sacīja: “Vai jūsu Mācītājs nodokli nedod?” **25** Viņš sacīja: “Dod gan.” Un kad tas namā bija iegājis, Jēzus viņam papriekš vaicāja sacīdams: “Ko tu domā, Sīman? No kuriem laicīgie kēniņi ņem muitu un nodokli? Vai no saviem bērniem, vai no svešiniekiem?” **26** Pēteris uz Viņu sacīja: “No svešiniekiem.” Tad Jēzus uz to sacīja: “Tad tie bērni ir svabadi. **27** Bet lai mēs tiem nedodam apgrēcību, tad ej jūrmalā un izmet makšķeri, un to pirmo zivi, kas piekodisies, ņem, un viņas muti atdarījis, tu atradīsi vienu stateri, to ņem un dod viņiem priekš Manis un tevis.”

18 Tanī pašā stundā tie mācekļi gāja pie un ko vien jūs virs zemes atraisīsiet, tas arī Jēzus un sacīja: "Kas ir tas lielākais Debesu būs atraisīts debesis. **19** Atkal Es jums saku; ja valstībā?" **2** Un Jēzus aicināja vienu bērnu pie divi no jums virs zemes ir vienā prātā jebkuras Sevis, un to veda pašā viņu vidū, **3** Un sacīja: lietas dēl, ko tie grib lūgt, tad tā tiem taps dota "Patiessi, Es jums saku, ja jūs neatgriežaties no Mana Tēva, kas ir debesis. **20** Jo kur divi un netopat kā bērni, tad jūs nenāksiet Debesu vai trīs ir sapulcināti Manā Vārdā, tur Es esmu valstībā. **4** Tāpēc, kas pats zemojās, kā šis bērns, viņu vidū." **21** Tad Pēteris gāja pie Viņa un tas ir tas lielākais Debesu valstībā. **5** Un kas tādu sacīja: "Kungs, cikkārt man būs piedot savam bērnu uzņem Manā Vārdā, tas uzņem Mani. **6** brālim, kas pret mani grēko? Vai ir diezgan Bet kas apgrēcīna vienu no šiem vismazākiem, septiņ reiz?" **22** Jēzus uz to saka: "Es tev nesaku kas tic uz Mani, tam būtu labāki, ka tam pakārtu septiņ reiz, bet septiņdesmit reiz septiņ. **23** pie kakla dzirnu akmeni un to noslicinātu jūrā, Tāpēc Debesu valstība ir kā kāds ķēniņš, kas ar visdzīlākā vietā. **7** Vai pasaulei apgrēcības dēl! saviem kalpiem gribēja parādu izlidzināt. **24** Un Apgrēcībai gan vajag nākt, bet vai tam cilvēkam, kad viņš iesāka līdzību turēt, viens viņam tapa caur ko nāk apgrēcība! **8** Tāpēc, ja tava roka vai pievests, tas bija viņam parādā desmit tūkstošus tava kāja tevi apgrēcīna, tad nocērt to un met podus. **25** Un kad tas to nespēja maksāt, tad to nost; jo tas tev labāki, ka tu ieej dzīvošanā tas kungs pavēlēja, viņu pārdot ar sievu un tizls vai kroplis, nekā tev ir divas rokas vai bērniem un visu, kas tam bija, un maksāt. **26** kājas, un tu topi iemests mūžīgā ugunī. (*αιῶνις* **g166**) **9** Un ja tava acs tevi apgrēcīna, izrauj to Tad tas kalps pie zemes krizdamis viņu gauži lūdzās un sacīja: "Kungs, cieties ar mani, es tev un met to nost; tas tev labāki, ar vienu aci iejet visnotāl gribu maksāt." **27** Tad tam kungam dzīvošanā, nekā tev ir divas acis, un tu topi palika tā kalpa žēl, un viņš to palaida un to iemests elles ugunī. (*Geenna g1067*) **10** Pielūkojet, parādu tam arī atlaida. **28** Bet kad tas pats kalps ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicinājiem; bija ārā izgājis, tad tas atrada vienu no saviem jo es jums saku, ka viņu enģeļi debesis vienmēr darba biedriem; tas bija viņam parādā simts redz Mana debes' Tēva vaigu. **11** Jo Tas Cilvēka sudraba grašus, un viņš sakampis to ūnāudza Dēls ir nācis, atpestīt to, kas pazudis. **12** Kā un sacīja: "Maksā, ko tu man esi parādā." **29** jums šķiet? Ja kādam cilvēkam būtu simts avis, Tad viņa darba biedrs tam krita pie kājām, un viena no tām būtu nomaldījusies, vai viņš lūdzās un sacīja: "Cieties ar mani, es tev visnotāl neatstātu tās deviņdesmit deviņas un neietu maksāšu." **30** Un viņš negribēja; un nogājis to kalnos, to meklēt, kas nomaldījusies? **13** Un ja iemeta cietumā, tiekams tas maksātu, ko bija tas notiek, ka to atrod, patiesi, Es jums saku, parādā. **31** Kad nu viņa darba biedri to redzēja, ka tas vairāk par to priecājās, nekā par tām tad tas tiem gauži sāpēja, un nākuši tie pasacīja deviņdesmit un deviņām, kas nav nomaldījušās. savam kungam visu, kas bija noticis. **32** Tad **14** Tāpat tas nav jūsu debes' Tēva prāts, ka viņa kungs to aicināja priekšā un uz to sacīja: vienam no šiem mazajiem būs pazust. **15** Bet ja "Tu blēdigais kalps, visu šo parādu es tev esmu tavs brālis pret tevi grēko, tad noej un pārmāci atlaidis, kad tu mani lūdzi. **33** Vai tad tev arīdzan viņu starp sevi un viņu vienu pašu; kad viņš nebija apžēloties par savu darba biedru, kā es tevi klausī, tad tu savu brāli esi mantojis. **16** Un tevi esmu žēlojis." **34** Un viņa kungs apskaitīja ja viņš negrib klausīt, tad nēm klāt vēl vienu vai to nodeva tiem mocītājiem, kamēr tas maksātu divus, lai no divēju vai treju liecinieku mutes visu, ko tam bija parādā. **35** Tā arī Mans Debesu ikkatrs vārds top apstiprināts. **17** Bet ja viņš Tēvs jums darīs, ja jūs nepiedosiet no sirds tos neklausī, tad saki to draudzei; bet ja viņš ikviens savam brālim viņa pārkāpšanas." arī draudzi neklausī, tad turi viņu par pagānu un muitnieku. **18** Patiesi, Es jums saku, ko vien jūs virs zemes siesīt, tas arī būs siets debesis;

19 Un notikās, kad Jēzus šos vārdus bija pabeidzis, tad Viņš aizgāja no Galilejas un nāca gar Jardānes otru pusī uz Jūdu zemes

robežām. **2** Un daudz ļaužu Viņam gāja pakaļ, un pārdod, kas tev ir, un dod nabagiem; tad tev būs Viņš tos tur darija veselus. **3** Un tie farizejī nāca manta debesīs; un tad nāc, staigā Man pakaļ.” pie Viņa, To kārdinādami, un uz Viņu sacīja: **22** Bet tas jauneklis, šo vārdu dzirdējis, aizgāja “Vai cilvēkam jebkādas vainas dēļ brīv no sievas noskumis, jo tam bija daudz mantas. **23** Bet šķirties?” **4** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: Jēzus uz Saviem mācekļiem sacīja: “Patiess, Es “Vai jūs neesat lasījuši, ka Radītājs iesākumā jums saku: bagāts grūti ieies Debesu valstībā. viņus radījis vīru un sievu, **5** Un sacījis: “Tādēļ **24** Un atkal Es jums saku: vieglāki ir kamielim cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies pie iet caur adatas aci, nekā bagātam kļūt Dieva savas sievas; un tie divi būs viena miesa.” **6** Tad valstībā.” **25** Un to dzirdējuši, Viņa mācekļi ļoti nu tie nav vairs divi, bet viena miesa; ko nu pārbījās un sacīja: “Kas tad var kļūt Debesu Dievs savienojis, to nevienam cilvēkam nebūs valstībā?” **26** Un Jēzus tos uzlūkoja un uz tiem šķirt.” **7** Tie uz Viņu saka: “Kā tad Mozus ir sacīja: “Cilvēki to neiespēj, bet Dievam visas pavēlējis, šķiršanās grāmatu dot un šķirties.” **8** lietas iespējamās.” **27** Tad Pēteris atbildēdam Viņš uz tiem saka: “Mozus jūsu sirds cietības uz Viņu sacīja: “Redzi, mēs visu esam atstājuši dēļ jums vaļu devis, no savām sievām šķirties, un Tev gājuši pakaļ; kas mums par to būs?” **28** bet no iesākuma tas tā nav bijis. **9** Bet Es jums Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Patiess, Es jums saku, saku, kas no savas sievas šķirās, ja ne maucības ka jūs, kas Man pakaļ gājuši, tanī atdzimšanā, dēļ, un precē citu, tas pārkāpj laulību, un kas kad Tas Cilvēka Dēls sēdēs uz Sava godības atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.” **10** Viņa krēsla, arī sēdēsiet uz divpadsmit krēsliem un mācekļi uz Viņu saka: “Ja tas tā ir vīra un sievas tiesāsiet tās divpadsmit Israēla ciltis. **29** Un kas starpā, tad nav labi precēties.” **11** Bet Viņš uz atstāj mājas vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai tiem sacīja: “Visi šo vārdu nespēj saņemt, bet tie vien, kam tas ir dots. **12** Jo tur ir rāmiti, kas māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus Mana no mātes miesām tādi dzimuši, un tur ir rāmiti, kas no cilvēkiem rāmiti; un tur ir rāmiti, kas Vārda dēļ, tas to ḥems simtkārtīgi, un iemantos mūžigu dzīvošanu. (aiōnios g166) **30** Bet daudzi, kas no rīta agrumā izgāja, strādniekus derēt savā vīna kalnā. **2** Un saderējis ar tiem strādniekiem par vienu sudrabu grasi par dienas algu, viņš tos nosūtīja savā vīna kalnā. **3** Un izgājis ap trešo stundu, viņš redzēja vēl citus pie tīrgus bez darba stāvam, **4** Un uz tiem sacīja: “Noejat arī jūs vīna kalnā, es jums došu, kas nākas.” **5** Un tie nogāja. Atkal viņš izgāja ap sesto un devīto stundu un darija tāpat. **6** Bet ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl citus bez darba stāvam, un uz tiem saka: “Ko jūs visu dienu še stāviet bez darba?” **7** Tie uz viņu saka: “Neviens mūs nav derējis.” Viņš uz tiem saka: “Ejat jūs arīdzan vīna kalnā, un kas nākas, to jūs dabūsiet.” **8** Kad nu vakars metās, tad tas vīna kalna kungs saka savam uzraugam: “Sauc tos strādniekus un dod tiem to algu, no pēdējiem sākdmams, pie pirmajiem beigdmams.” **9** Tad tie nāca, kas ap vienpadsmito

stundu derēti, un dabūja savu grasi. **10** Bet kad tie pirmie nāca, tad tie cerēja vairāk dabūt; un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš tie arī dabūja ikviens savu grasi. **11** To dabūjuši, daudziem.” **29** Un kad tie no Jērikus izgāja, tad tie kurnēja pret to nama tēvu, **12** Un sacīja: Viņam daudz ļaužu nāca pakaļ. **30** Un redzi, divi “Šie pēdējie vienu stundu vien strādājuši, un akli sēdēja celmalā; kad tie dzirdēja Jēzu secen tu tos esi līdzinājis mums, kas dienas nastu un ejam, tad tie brēca un sacīja: “Apžēlojies par karstumu esam cietuši.” **13** Bet viņš atbildēja mums, Kungs, Tu Dāvida dēls!” **31** Bet tie ļaudis un uz vienu no tiem sacīja: “Draugs, es tev tos apsauca, ka tie klusu ciestu; bet tie brēca netaisnību nedaru. Vai tu ar mani neesi saderējis vēl vairāk un sacīja: “Apžēlojies par mums, par vienu grasi? **14** Nēm, kas tev pieder, un ej; Kungs, Tu Dāvida dēls!” **32** Un Jēzus apstājās, bet es šiem pēdējiem gribu tā dot kā tev. **15** Jeb tos aicināja un sacīja: “Ko jūs gribat, lai Es jums vai man nav brīv, darit ar savu mantu, kā es daru?” **33** Tie uz Viņu saka: “Kungs, ka mūsu gribu? Jeb vai tava aks tāpēc skauž, ka es esmu acis top atdarītas.” **34** Un Jēzum palika žēl, un labs?” **16** Tā tie pēdējie taps tie pirmie, un tie Viņš aizskāra viņu acis, un tūdal viņu acis tapa pirmie tie pēdējie. Jo daudz ir aicināti, bet maz gaišas, un tie Viņam gāja pakaļ.

izredzēti.” **17** Un noiedams uz Jeruzālemi, Jēzus nēma tos divpadsmīt mācekļus pie Sevis un ceļā uz tiem sacīja: **18** “Redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un Tas Cilvēka Dēls taps nodots tiem augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tie Viņu pazudinās pie nāves. **19** Un Viņu nodos tiem pagāniem; tie Viņu apmēdis, šaustīs un krustā sitīs, un trešā dienā Viņš atkal celsies augšām.” **20** Tad Cebedeja dēlu māte ar saviem dēliem nāca pie Viņa, metās zemē un lūdza ko no Viņa. **21** Un Viņš tai sacīja: “Ko tu gribi?” Tā uz Viņu sacīja: “Saki, lai šie mani divi dēli sēž Tavā valstībā viens Tev pa labo un otrs pa kreiso roku.” **22** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Jūs nezināt, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko Es dzeršu, un likties kristīties ar to kristību, ar ko Es topu kristīts?” Tie uz viņu sacīja: “Varam gan.” **23** Un Viņš uz tiem saka: “Manu biķeri jums gan būs dzert, un ar to kristību, ar ko Mani kristīs, jums būs tapt kristītiem; bet sēdēt pie Manas labās un kreisās rokas, Man nepieder dot, bet tas būs tiem, kam Mans Tēvs to novēlējis.” **24** Un kad tie desmit to dzirdēja, tad tie apskaitās par tiem diviem brāļiem. **25** Bet Jēzus tos aicināja pie Sevis un sacīja: “Jūs zināt, ka tie pasaules valdnieki pār ļaudīm valda, un tiem lieliem kungiem pār tiem ir vara. **26** Bet pie jums tā nebūs būt; bet ja kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis. **27** Un ja kas grib būt jūsu starpā tas pirmsais, tas lai ir jūsu kalps; **28** Tā kā Tas Cilvēka Dēls nav nācis,

ka Viņam taptu kalpots, bet ka Viņš kalpotu, un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš tie arī dabūja ikviens savu grasi. **29** Un kad tie no Jērikus izgāja, tad tie kurnēja pret to nama tēvu, **12** Un sacīja: Viņam daudz ļaužu nāca pakaļ. **30** Un redzi, divi “Šie pēdējie vienu stundu vien strādājuši, un akli sēdēja celmalā; kad tie dzirdēja Jēzu secen tu tos esi līdzinājis mums, kas dienas nastu un ejam, tad tie brēca un sacīja: “Apžēlojies par karstumu esam cietuši.” **13** Bet viņš atbildēja mums, Kungs, Tu Dāvida dēls!” **31** Bet tie ļaudis un uz vienu no tiem sacīja: “Draugs, es tev tos apsauca, ka tie klusu ciestu; bet tie brēca netaisnību nedaru. Vai tu ar mani neesi saderējis vēl vairāk un sacīja: “Apžēlojies par mums, par vienu grasi? **14** Nēm, kas tev pieder, un ej; Kungs, Tu Dāvida dēls!” **32** Un Jēzus apstājās, bet es šiem pēdējiem gribu tā dot kā tev. **15** Jeb tos aicināja un sacīja: “Ko jūs gribat, lai Es jums vai man nav brīv, darit ar savu mantu, kā es daru?” **33** Tie uz Viņu saka: “Kungs, ka mūsu gribu? Jeb vai tava aks tāpēc skauž, ka es esmu acis top atdarītas.” **34** Un Jēzum palika žēl, un labs?” **16** Tā tie pēdējie taps tie pirmie, un tie Viņš aizskāra viņu acis, un tūdal viņu acis tapa pirmie tie pēdējie. Jo daudz ir aicināti, bet maz gaišas, un tie Viņam gāja pakaļ.

21 Un kad tie tuvu pie Jeruzālemes nāca, pie Betfagas, pie Elijas kalna, tad Jēzus sūtīja divus no Saviem mācekļiem **2** Un tiem sacīja: “Ejat uz to miestu, kas jūsu priekšā; un tūdal jūs atradīsiet ēzeļa māti piesietu un pie tās kumeļu. Atraisījuši atvediet tos pie Manis. **3** Un ja kas jums ko sacīs, tad atsakāt: “Tam Kungam to vajag,” tūdal viņš jums tos atlaidīs.” **4** Bet viss tas notika, lai piepildās, ko tas pravietis sacījis slūdinādams: **5** “Sakait Ciānas meitai: redzi, tavs kēniņš nāk pie tevis, lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastu nesējas ēzeļa mātes kumeļa.” **6** Tie mācekļi nogāja un darīja, kā Jēzus tiem bija pavēlējis. **7** Un atveda to ēzeļa māti un to kumeļu, un uzlika savas drēbes un sēdināja Viņu tur virsū. **8** Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļu; bet citi cirta zarus no kokiem un izkaisīja tos uz ceļu. **9** Bet tie ļaudis, kas priekšā gāja un no aizmugures staigāja, kliedza un sauka: “Ozianna Tam Dāvida dēlam, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna visaugstākās debesis!” **10** Bet kad Viņš Jeruzālemē iejāja, tad visa pilsēta cēlās un sacīja: “Kas Tas tāds?” **11** Bet tie ļaudis sacīja: “Šis ir Jēzus, tas pravietis no Nacaretēs iekš Galilejas.” **12** Un Jēzus iegāja Dieva namā un izdzina visus, kas Dieva namā pārdeva un pirkta, un apgāza galduš tiem naudas mijējiem un krēslus tiem baložu pārdevējiem, **13** Un uz tiem sacīja: “Stāv rakstīts: “Mans nams taps nosaukts lūgšanas nams,” bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri.” **14** Un tur akli un

tizli nogāja pie Viņa Dieva namā, un Viņš tos nogāja. **30** Un tas tēvs gāja pie tā otra un sacīja dziedināja. **15** Bet kad tie augstie priesteri un tāpat. Bet tas atbildēja un sacīja: es iešu, kungs! rakstu mācītāji redzēja tos brīnuma darbus, ko un viņš nenogāja. **31** Kurš no tiem diviem ir Viņš darīja, un tos bērnus Dieva namā brēcam darījis sava tēva prātu?" Tie uz Viņu saka: "Tas un sakām: "Ozianna tam Dāvida dēlam!" tad pirmais." Jēzus uz viņiem saka: "Patiesi, Es jums tie apskaitās, **16** Un uz Viņu sacīja: "Vai Tu saku: muitnieki un maukas drīzāk nāks Dieva nedzirdi, ko šie saka?" Bet Jēzus uz tiem sacīja: valstībā, nekā jūs. **32** Jo Jānis pie jums ir nācis "Dzirdu gan. Vai jūs nekad neesat lasījuši: no pa taisnības ceļu, un jūs viņam neesat ticējuši, bērniņu un zīdāmu mutes Es slavu sataisīšu?" bet muitnieki un maukas viņam ticējuši. Bet **17** Un tos atstājis, Viņš izgāja no pilsētas ārā jebšu jūs to redzējāt, tomēr jums nebija žēl, uz Betaniju un tur pārgulēja. **18** Bet kad Viņš tā ka viņam pēc būtu ticējuši. **33** Klausāties no rīta agrumā atkal uz pilsētu gāja, Viņam citu līdzību. Bijā nama tēvs, kas vīna kalnu gribējās ēst. **19** Un Viņš redzēja vienu viņes dēstīja un to aptaisīja ar sētu un tur iekšā izraka koku ceļmalā, piegāja pie tā un neatrada uz vīna spaidu un uztaisīja torni un to izdeva tā nenieka, kā tik lapas vien, un uz to sacīja: strādniekiem un aizgāja citur. **34** Kad nu auglu "Uz tevis lai nemūžam vairs auglis neaug." Un laiks atnāca, tad viņš sūtīja savus kalpus pie tūdaļ tas viņes koks nokalta. (aiōn g165) **20** Un tiem strādniekiem savus augļus dabūt. **35** Bet tie mācekļi to redzējuši, brīnījās un sacīja: "Kā tie strādnieki viņa kalpus nēmuši, vienu šauta tas viņes koks tik drīz nokalts?" **21** Bet Jēzus un otru nokāva un trešo akmeņiem nomētāja. atbildēja un uz tiem sacīja: "Patiesi, Es jums **36** Atkal tas sūtīja citus kalpus, vairāk nekā saku: ja jums ticība ir, un jūs prātā nešaubaties, papriekš, un tie viņiem tāpat darija. **37** Beidzot tad jūs nevien to darīsiet ar to viņes koku, viņš pie tiem sūtīja savu dēlu un sacīja: taču bet arī, kad jūs šim kalnam sacīsiet: celies no tie kaunēsies no mana dēla. **38** Bet kad tie savas vietas un meties jūrā, tad tas notiks. **22** strādnieki to dēlu redzēja, tad tie sacīja savā Un visu, ko jūs savā lūgšanā lūgsiet ticēdamī, starpā: šis ir tas mantinieks; nāciet, nokausim to jūs dabūsiet." **23** Un kad Viņš nāca Dieva to un paturēsim viņa mantību. **39** Tad tie viņu namā, tad Viņam mācot tie augstie priesteri un nēmuši izmeta no vīna kalna ārā un nokāva. **40** ļaužu vecajā piegāja un sacīja: "Kādā varā Tu Kad nu tas vīna kalna kungs nāks, ko viņš šiem šis lietas dari? Un kas Tev tādu varu devis?" strādniekiem darīs?" **41** Viņi uz To sacīja: "Viņš **24** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Es šos laundarītājus nežēligi nomaitās un to vīna jums arīdzan vienu vārdu grību vaicāt? ja jūs kalnu izdos citiem strādniekiem, kas viņam Man to sacīsiet, tad Es jums arī sacīšu, kādā augļus dos īstenā laikā." **42** Jēzus uz tiem sacīja: varā Es šīs lietas daru. **25** No kurienes bija Jāņa vai jūs nekad Dieva rakstos neesat lasījuši: tas kristība? Vai no debesīm, vai no cilvēkiem?" akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, tas ir Bet tie apdomāja savā starpā sacīdamī: "Ja mēs palicis par stūra akmeni; tas ir no Tā Kunga un sakām: no debesīm, tad Viņš mums sacīs: Kāpēc ir brīnumums mūsu acīs? **43** Tāpēc Es jums saku: tad jūs viņam neesat ticējuši? **26** Bet ja mēs Dieva valstība jums taps atņemta un pagāniem sakām: no cilvēkiem, tad mums no tiem ļaudīm dota, kas nes viņas augļus. **44** Un kas uz šo jābīstas; jo visi Jāni tur par pravieti." **27** Un akmēni kritīs, tas sadauzīsies, bet uz ko tas tie atbildēja un sacīja: "Mēs nezinām." Viņš krīt, to tas satrīeks." **45** Un kad tie augstie uz tiem sacīja: "Tad arī Es jums nesaku, kādā priesteri un farizeji Viņa līdzības dzirdēja, tad varā Es šīs lietas daru. **28** Bet kā jums šķiet? tie nomanīja, ka Tas par viņiem runāja. **46** Un Vienam cilvēkam bija divi dēli, un tas gāja pie meklēdamī Viņu tvert, tie bijās no tiem ļaudīm, tā pirmā un sacīja: dēls, ej, strādā šodien manā tāpēc ka tie Viņu cienīja par pravieti. vīna kalnā. **29** Bet tas atbildēja un sacīja: es **22** Un Jēzus atbildēja un runāja atkal caur negribu. Bet pēc tas viņam bija žēl un viņš līdzībām, uz tiem sacīdams: **2** "Debesu

valstība līdzinājās kēniņam, kas savam dēlam Sacīdami: "Mācītāj, Mozus ir sacījis: ja kas mirst, kāzas taisīja, **3** Un izsūtīja savus kalpus, tos un tam bērnu nav, tad viņa brālim būs viņa viesus aicināt kāzās, bet tie negribēja nākt. **4** sievu precēt un savam brālim celt dzimumu. Atkal viņš citus kalpus izsūtīja un sacīja: sakāt **25** Tad nu pie mums bija septiņi brāļi, un tas tiem viesiem: redzi, mans mielasts ir sataisīts, pirmais apņēma sievu un nomira, un kad tam mani vērši un baroti lopī nokauti, un visas lietas nebija bērnu, tad tas pameta savu sievu savam sataisītas; nāciet kāzās. **5** Bet tie to nicināja un brālim. **26** Tā arī otrs un trešais līdz septītam. nogāja cits uz savu tīrumu un cits pie savas **27** Un beidzot pēc visiem arī tā sieva nomira. **28** tirgošanas. **6** Bet citi viņa kalpus sagrāba un tos Tad nu augšāmcelšanās dienā kuram no tiem lika smieklā un tos nokāva. **7** Kad tas kēniņš septiņiem tā sieva piederēs? Jo tie visi viņu bija to dzirdēja, tad viņš tapa dusmīgs un sūtīja apņēmuši." **29** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: "Jūs savu karaspēku un lika šos slepkavas nokaut un alojaties, neprazdami nedz tos rakstus, nedz iededzināja viņu pilsētu. **8** Tad viņš uz saviem Dieva spēku. **30** Jo augšāmcelšanās laikā tie nedz kalpiem sacīja: tās kāzas gan ir sataisītas, bet tie precēs nedz taps precēti, bet tie būs itin kā viesi nebija cienīgi. **9** Tāpēc ejat uz lielceļiem Dieva enģeļi debesis. **31** Bet vai jūs par miroņu un aicinājet kāzās, kādus jūs atrodat. **10** Un tie augšāmcelšanos neesat lasījuši, ko Dievs jums ir kalpi izgāja uz tiem ceļiem un sameklēja kādus runājis sacīdams: **32** „Es esmu Ābrahāma Dievs atrazdami, ļaunus un labus, un visi galdi pildījās un Izaka Dievs un Jēkaba Dievs?" Dievs nav ar viesiem. **11** Tad tas kēniņš iegāja, tos viesus mirušu, bet dzīvu Dievs." **33** Un kad tie ļaudis aplūkot, un tur ieraudzīja vienu cilvēku, kas to dzirdēja, tad tie iztrūcinājās par Viņa mācību nebija apģērbies kāzu drēbēs. **12** Un viņš uz to **34** Bet farizeji dzirdējuši, ka Viņš saducejiem sacīja: draugs, kā tu šeit esi ienācis, neapģērbies muti bija aizbāzis, sapulcējās kopā. **35** Un viens kāzu drēbēs? Bet tas palika kā mēms. **13** Tad tas no tiem, viens bauslibas mācītājs, kārdinādams kēniņš sacīja uz saviem kalpiem: sienet tam Tam jautāja un sacīja: **36** "Mācītāj, kurš tas kājas un rokas, nēmiet to un izmetiet to galējā augstākais bauslis bauslībā?" **37** Bet Jēzus uz tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana. to sacīja: "Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlot **14** Jo daudz aicināti, bet maz izredzēti." **15** no visas savas sirds un no visas savas dvēseles Tad tie farizeji nogāja un sarunājās, ka tie un no visa sava prāta. **38** Šis ir tas pirmsais un Jēzu Viņa valodā savaldzinātu. **16** Un tie sūtīja augstākais bauslis. **39** Bet tas otrs tam līdz: tev pie Viņa savus mācekļus ar kēniņa Hērodus būs savu tuvāku mīlot kā sevi pašu. **40** Šīnīs sulaiņiem, kas sacīja: "Mācītāj, mēs zinām, ka divējos baušķos karājās visa bauslība un tie Tu esi patiesīgs un māci Dieva ceļu patiesīgi, un pravieši." **41** Kad nu tie farizeji bija sagājuši, Tu nebēdā par nevienu: jo Tu neuzlūko cilvēka Jēzus tiem jautāja **42** Un sacīja: "Kas jums šķiet vaigu. **17** Tāpēc saki mums: kā Tev šķiet? Vai ir no Kristus, kā dēls Viņš ir?" Tie uz Viņu sacīja: brīv, keizaram meslus dot, vai ne?" **18** Un Jēzus, "Dāvida." **43** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kā tad viņu blēdību nomānīdams, sacīja: "Jūs viltnieki, Dāvids Viņu garā sauc par Kungu, **44** Tas Kungs kam jūs Mani kārdināt? **19** Rādīt Man šurp to sacījis uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo nomas naudu." Un tie Tam rādīja vienu sudraba roku, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par grasi. **20** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kam ir šī pameslu Tavām kājām. **45** Ja nu Dāvids To sauc zīme un tas virsraksts?" **21** Tie uz Viņu sacīja: par Kungu, kā tad Tas viņa Dēls?" **46** Un neviens "Ķeizara." Tad Viņš uz tiem sacīja: "Tad dodiet nezināja Viņam atbildēt neviena vārda un no keizaram, kas keizaram pieder, un Dievam, tās dienas arī neviens nedrīkstēja vairs Viņu kas Dievam pieder." **22** Un to dzirdēdamī, tie jautāt.

brīnījās, un To pameta un aizgāja. **23** Tanī **23** Tad Jēzus runāja uz tiem ļaudīm un uz pašā dienā nāca pie Viņa saduceji, kas saka, Saviem mācekļiem, **2** Sacīdams: "Uz Mozus augšāmcelšanos neesam, un Viņam vaicāja **24** krēsla rakstu mācītāji un farizeji ir apsēdušies.

3 Visu nu, ko tie saka, lai jūs turiet, to turiet tā un arī pie Tā, kas tur mīt iekšā. **22** Un kas un darriet; bet pēc viņu darbiem nedarriet. Jo pie debess zvēr, tas zvēr pie Dieva goda krēsla tie gan māca, bet paši to nedara. **4** Jo tie un pie Tā, kas tur sēž virsū. **23** Ak vai jums, sasien grūtas un nepanesamas nastas un liek rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo tās cilvēkiem uz pleciem, bet paši tās ne ar jūs dodat to desmito tiesu no mētrām, dillēm pirkstu negrib pakustināt. **5** Bet visus savus un ķimenēm, un pametat to, kas tas grūtākais darbus tie dara, lai tie no ļaudīm top redzēti. bauslībā, tiesu un sirds ūzlastību un tīcību. Šo Tie izplata savus piemiņas rakstus un dara jums bija darīt un to nepamest. **24** Jūs aklie ceļa savām drēbēm platas bārkstis; **6** Un tiem tīk rādītāji, kas odus izkāšat un kamieļus aprijat. **25** viesībās sēdēt augstajās vietās un augstajos Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! krēslos baznīcās, **7** Un ka top sveicināti tirgos Jūs liekuļi! Jo jūs šķīstat biķera un bļodas ārpusi, un no ļaudīm saukti: rabbi, rabbi! **8** Bet jums bet no iekšpuses tie ir pilni ar laupījumu un nebūs sauktiem tapt: rabbi! Jo viens ir jūsu negausību. **26** Tu aklaus farizejs, šķīsti papriekš vadonis, Kristus, bet jūs visi esat brāļi. **9** Jums biķera un bļodas iekšpusi, lai arī viņu ārpuse arī nevienu virs zemes nebūs saukt par tēvu, jo top šķīsta. **27** Ak vai jums, rakstu mācītājiem viens ir jūsu Tēvs, kas debesīs. **10** Un neliekaties un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs esat līdzināmi saukties par mācītājiem, jo viens ir jūsu mācītājs, tiem nobaltētiem kapiem, kas no ārienes jauki Kristus. **11** Bet tas lielākais no jums lai ir jūsu uzskatāmi, bet no iekšienes ir piepildīti ar kalps. **12** Un kas pats paaugstināsies, tam būs miroņu kauliem un visādu negantību. **28** Tā tapt pazemotam, un kas pats pazemosies, tam arī jūs no ārienes gan spīdat priekš ļaudīm kā būs tapt paaugstinātam. **13** Bet ak vai jums, taisnī esoši, bet no iekšienes jūs esat liekulības rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! un netaisnības pilni. **29** Ak vai jums, rakstu Jo jūs aizslēdzat Debesu valstību priekš tiem mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs cilvēkiem, un paši jūs neieejat, un neļaujat iejet uztaisiet praviešu kapus un izgredznojet taisno tiem, kas grib tikt iekšā. **14** Ak vai jums, rakstu bedres, **30** Un sakāt: ja mēs būtu bijuši savu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi, jo jūs tēvu laikos, tad mēs nebūtu bijuši viņu biedri aprijat atraitņu namus un taisnojaties ar savām uz praviešu asins izliešanu. **31** Tad nu jūs liecību garām lūgšanām, tāpēc jūs dabūsiet jo grūtu dodat pret sev pašiem, kā jūs esat bērni tiem, kas sodību. **15** Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs pārstaigājat jūru un zemi, ka jūs vienu par Jūdu tīcības biedri darāt, un kad tas tāds palicis, tad jūs viņu darāt par elles bērnu divkārt vairāk, nekā jūs paši esat. (**Geenna g1067**) **16** Ak vai jums, akliem ceļa rādītājiem! kas sakāt: ja kas pie Dieva nama ja kas pie altāra zvērēšot, tas neesot nekas, bet ja kas pie Dieva nama zelta zvērēšot, tam tas jāpilda. **17** Jūs tās taisnās asinis, kas izlietas virs zemes no tā ģeķi un aklie! Jo kas ir vairāk? Vai tas zelts, taisnā Ābela asinīm līdz Zaharijas, Bereķijas vai tas Dieva nams, kas to zeltu svēti? **18** Un dēla, asinīm, ko jūs nokāvuši starp Dieva namu ja kas pie altāra zvērēšot, tas neesot nekas; un altāri. **36** Patiesi, Es jums saku, ka tas visnotaļ bet ja kas zvērēšot pie tās dāvanas, kas tur nāks uz šo tautu. **37** Jeruzāleme! Jeruzāleme! tu, virsū, tam tas jāpilda. **19** Jūs ģeķi un aklie! Jo kas nokauj praviešus un ar akmeņiem nomētā, kas ir augstāks, vai tā dāvana, vai tas altāris, kas pie tevis sūtīti! Cik reiz Es tavus bērnus esmu kas to dāvanu svēti? **20** Tad nu, kas pie altāra gribējis sakrāt, kā vista sakrāj savus cālišus zvēr, tas zvēr pie tā un pie visa, kas tur virsū. apakš spārniem, bet jūs negribējāt. **38** Redzi, **21** Un kas pie Dieva nama zvēr, tas zvēr pie jūsu nams jums taps atstāts postā. **39** Jo Es jums

saku: jūs Mani no šī laika nerēdzēsiet, tiekams sacīs: redzi, še ir Kristus, vai tur; tad neticet.

jūs sacīsiet: slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā.

24 Un no Dieva nama izgājis Jēzus aizgāja. Un

Viņa mācekļi piegāja pie Viņa un rādīja Viņam, kā tas Dieva nams uztaisīts. 2 Bet Jēzus uz tiem sacīja: "Vai jūs to visu nerēdzat? Patiesi, Es jums saku, šeit akmens uz akmens netaps pamests, kas netaps nolauzīts." 3 Un

Viņam uz Elijas kalna sēžot, tie mācekļi piegāja sevišķi un sacīja: "Saki mums, kad šīs lietas notiks, un kāda būs Tavas atnākšanas un pastara laika zīme?" (aīōn g165) 4 Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Pielūkojet, ka neviens jūs nepieviļ. 5 Jo tur daudz nāks Manā Vārdā un

sacīs: es esmu Kristus, un daudz pievils. 6 Bet jūs dzirdēsiet karus un karu daudzināšanu. Lūkojet, nebēdājaties, jo visam tam tā būs notikt, bet tad vēl nav tas gals. 7 Jo tad celsies tauta pret tautu un valsts pret valsti, un tad būs bada laiki un mēris un zemes trīcēšanas dažās vietās. 8 Bet viss tas būs tikai to lielu bēdu iesākums. 9 Tad tie jūs nodos mokās un jūs nokaus, un jūs tapsiet ienīdēti no visiem ļaudim Mana Vārda dēļ. 10 Un tad daudz apgrēcināsies, un viens otru nodos, un viens otru nīdēs. 11

Jo tad daudz viltīgi pravieši celsies un daudz pievils. 12 Un tāpēc, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība pie daudziem izdzīsis. 13 Bet kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts. 14 Un šīs evaņģēlijs no (Dieva) valstības visā pasaulē taps sludināts visām tautām, un tad nāks tas gals. 15

Kad jūs nu redzēsiet to izpostīšanas negantību, par ko pravietis Daniēls sacījis, ka tā stāv tai svētā vietā, (kas to lasa, tas lai to labi apdomā!) 16 Kas tad ir Jūdu zemē, tie lai bēg kalnos. 17

Un kas ir uz jumta, tas lai nekāpj zemē, kādu lietu no sava nama iznest; 18 Un kas ir laukā, tas lai neatgriežas, savas drēbes panēmt. 19

Bet vai tām grūtām un zīditājām tanī laikā! 20 Bet lūdziet, ka jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā nedz svētā dienā. 21 Jo tad būs tādas lielas bēdas, kādās nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un kādās arī vairs nebūs. 22

Un ja šīs dienas netaptu paīsinātas, tad neviens cilvēks netaptu izglābts; bet to izredzēto labad tās dienas taps paīsinātas. 23 Ja tad kas uz jums

sacīs: redzi, še ir Kristus, vai tur; tad neticet. 24 Jo viltīgi kristi un viltīgi pravieši celsies un lielas zīmes un brīnumus darīs, ka arī tie izredzētie, ja tas varētu būt, uz alošanu taptu pievilti. 25 Redziet, Es jums to papriekš esmu sacījis. 26 Tāpēc, kad tie uz jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, - tad neejat ārā; redzi, Viņš ir kambaros, - tad neticat. 27 Jo kā zibens izšaujas no rita puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Tā Cilvēka Dēla atnākšana. 28 Jo kur ir

maita, tur arī ērgļi sakrāsies. 29 Bet tūdaļ pēc šā laika bēdām saule taps aptumšota, un mēnesis nedos savu spīdumu, un zvaigznes kritīs no debess, un debess stiprumi kustināsies. 30 Un tad tā Cilvēka Dēla zīme rādīsies debesī, un

tad visas ciltis virs zemes kauks un redzēs To Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību. 31 Un Viņš sūtīs Savus enēģelus ar lielu bazīnes skaņu, un tie Viņa izredzētos sakrās no tiem četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram. 32 Mācaties līdzību no viģes koka: kad jau viņa zaros pumpuri metās, un lapas plaukst, tad jūs zināt, vasaru esam klātu.

33 Tā arīdzan, kad jūs visu to redzēsiet, tad ziniet, ka tas ir tuvu priekš durvīm. 34 Patiesi, Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekams viss tas būs noticis. 35 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. 36 Bet par to dienu un stundu neviens nezina, ne tie debesu enēģeli, kā vien Mans Tēvs. 37 Bet tā, kā bija Noas dienās, tāpat arī būs Tā Cilvēka Dēla atnākšana. 38 Jo itin kā tie tais dienās priekš tiem grēku plūdiem rija un plītēja, precējās un laulibā devās līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, 39 Un tie neņēma vērā, tiekams tie plūdi nāca un visus aizņēma; tāpat būs arī Tā Cilvēka Dēla atnākšana. 40 Tad divi būs laukā; viens taps pieņemts, otrs atmests. 41

Divas mals dzirnavās, viena taps pieņemta, otra atmesta. 42 Tāpēc esiet modrigi, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk. 43 Bet to protiet, kad nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad tas paliktu nomodā un nelautu savā namā ielauzties. 44 Tāpēc arī jūs esiet gatavi, jo tanī stundā, kurā jūs nedomājiet, Tas Cilvēka Dēls nāks. 45 Kurš nu ir tas uzticīgais un gudrais kalps, ko tas kungs iecēlis pār savu saimi, tiem

maizi dot savā laikā? **46** Svētīgs tas kalps, ko tas kungs pārnācis atradis tā darām. **47** Patiesi, Es jums saku, ka viņš to iecels pār visām savām jums sacīs: mans kungs kavējās nakti. **48** Bet ja tas ļaunais kalps savā sirdī rit un plītēt: **50** Tad tā kalpa kungs nāks tādā dienā, kad šis negaida, un tādā stundā, ko šis ar nezina, **51** Un to šķels pušu un tam dos algu ar tiem liekuļiem. Tur būs raudāšana un zobu savus darba biedrus sist un ar tiem plītniekiem nezīmēja. **52** Bet ja tas ļaunais kalps savā sirdī iedeviš; redzi, es pāri par tiem esmu sapelnījis piecus podus, nāca un atnesa vēl citus piecus podus un sacīja: kungs, tu man piecus podus esi mantām. **49** Un iesāks vēl citus piecus podus. **21** Un viņa kungs uz savus darba biedrus sist un ar tiem plītniekiem to sacīja: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps; **22** Un viņa kungs uz savus darba biedrus sist un ar tiem plītniekiem to sacīja: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps; **23** Un viņa kungs uz savus darba biedrus sist un ar tiem plītniekiem to sacīja: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu pie mazuma esi bijis uzticīgs, es tevi iecelšu pār daudzumu; **24** Tad arī tas, kas bija dabūjis to vienu podu, piegājis sacīja: kungs, es zināju tevi bargu cilvēku esam, ka tu plauj, kur tu neesi sējis, un krāji, kur tu neesi kaisījis. **25** Un bīdamies es nogāju un apslēpu tavu podu zemē; redzi še ir, kas tev pieder. **26** Bet viņa kungs atbildēja un uz viņu sacīja: tu blēdigais un kūtrais kalps, ja tu zināji, ka es plauju, kur es neesmu sējis, un krāju, kur es neesmu kaisījis: **27** Tad tev bija dot manu naudu mijējiem; un pārnācis es būtu atdabūjis ar augļiem, kas man pieder. **28** Tāpēc nēmiet no viņa to podu un dodiet tam, kam ir desmit podi. **29** Jo ikkatram, kam ir, tam taps dots, un tam būs papilnam; bet no tā, kam nav, taps vēl atņemts, kas tam ir. **30** Un to nelietīgo kalpu izmetiet galējā tumšībā, tur būs raudāšana un zobu trīcešana. **31** Bet kad Tas Cīlveka Dēls nāks Savā godībā, un visi svētie enģeli līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Sava godības krēsla. **32** Un visi ļaudis taps sapulcināti Viņa priekšā, un Viņš tos šķirs tā, kā gans avis šķir no āžiem. **33** Un stādis tās avis pa Savu labo roku, bet tos āžus pa kreiso roku. **34** Tad Tas Kēniņš sacīs uz tiem pie Savas labās rokas: nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētītie, iemantojiet to Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma. **35** Jo Es biju izsalcis, un jūs Mani esat ēdinājuši; Es biju izslāpis, un jūs Mani esat dzirdinājuši; Es biju viesis, un jūs Mani esat uzņēmuši; **36** Es biju pliks, un jūs Mani esat ģērbuši; Es biju nevesels, un jūs Mani esat apmeklējuši; Es biju cietumā, un jūs pie

25 Tad Debesu valstība būs līdzīga desmit jumpravām, kas savus eļļas lukturus nēma un izgāja brūtgānam pretim. **2** Bet piecas no tām bija gudras, un piecas bija ģeķīgas. **3** Kas bija ģeķīgas, tās paņēma savus eļļas lukturus, bet eļļu tās neņēma līdz. **4** Bet tās gudrās paņēma eļļu savos traukos līdz ar tiem eļļas lukturiem. **5** Kad nu tas brūtgāns kavējās, tad visas aizmiga un snauda. **6** Bet nakts vidū balss atskanēja: redzi, brūtgāns nāk, ejat ārā viņam pretī. **7** Tad visas tās jumpravas cēlās un sataisīja savus eļļas lukturus. **8** Bet tās ģeķīgās sacīja uz tām gudrām: dodiet mums no savas eļļas, jo mūsu eļļas sveces izdziest. **9** Bet tās gudrās atbildēja un sacīja: ne tā, ka nepietrūkst mums un jums, bet noejet labāk pie pārdevējiem un pērkat sev. **10** Un kad tās nogāja pirkta, tad tas brūtgāns nāca, un kas bija gatavas, iegāja ar viņu kāzās, un durvis tapa aizslēgtas. **11** Pēc arī tās citas jumpravas atnāca un sacīja: Kungs, Kungs, attdari mums. **12** Bet tas atbildēja un sacīja: patiesi, es jums saku, es jūs nepazīstu. **13** Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt ne to dienu, nedz to stundu, kurā Tas Cīlveka Dēls nāk. **14** Jo tā kā viens cilvēks citur aiziedams aicināja savus kalpus un tiem iedeva savu mantu, **15** Un vienam deva piecus podus un otram divus un trešam vienu, ikkatram pēc viņa spēka, un tūdaļ aizgāja projām. **16** Tad tas nogāja, kas piecus podus bija dabūjis, un pelnījās ar tiem un sapelnīja citus piecus podus. **17** Tā arī, kas divus dabūjis, ir tas sapelnīja divus citus. **18** Bet tas, kas vienu bija dabūjis, nogāja un to ieraka zemē un paslēpa sava kunga naudu. **19** Bet pēc ilga laika šo kalpu kungs nāca un ar

Manis esat nākuši. **37** Tad tie taisnie Viņam Jēzus to nomanijis uz tiem sacīja: "Kam jūs šo atbildēs sacīdami: Kungs, kad mēs Tevi esam sievu apgrūtinājiet? Jo tā labu darbu pie Manis redzējuši izsalkušu un Tevi esam ēdinājuši? Vai darījusi. **11** Jo nabagi ir arvienu pie jums, bet izslāpušu un Tevi esam dzirdinājuši? **38** Kad Es neesmu arvienu pie jums. **12** Jo tās zāles mēs Tevi esam redzējuši kā viesi un uziņēmuši? izliedama pār Manu miesu, tā to darījusi tādēļ, Vai pliku un Tevi esam ģērbuši? **39** Kad mēs ka Man būs tapt apraktam. **13** Patiesi, Es jums Tevi esam redzējuši neveselu vai cietumā un saku: kur vien visā pasaulē šo prieka vārdu pie Tevis esam nākuši? **40** Tad Tas Kēniņš tiem sludinās, tur arī sacīs, ko ši ir darījusi, viņai par atbildēs un sacīs: patiesi, Es jums saku, ko jūs piemiņu." **14** Tad viens no tiem divpadsmit, kas darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem tapa saukts Jūdas Iskariots, pie tiem augstiem brāļiem, to jūs Man esat darījuši. **41** Tad viņš priesteriem nogājis, **15** Sacīja: "Ko jūs man arī uz tiem pa kreiso roku sacīs: ejat nost gribat dot, tad es jums Viņu nodošu?" Tie tam no Manis, jūs nolādētie, mūžīgā ugunī, kas iedeva trīsdesmit sudrabu gabalus. **16** Un no ir sataisīts velnam un viņa eņģeļiem. (**aiōnios** **g166**) **42** Jo Es biju izsalcis, un jūs Mani neesat nodotu. **17** Bet pirmā neraudzētās maizes dienā ēdinājuši: Es biju izslāpis, un jūs Mani neesat tie mācekļi gāja pie Jēzus un sacīja uz Viņu: "Kur dzirdinājuši: **43** Es biju viesis, un jūs Mani neesat Tu gribi, lai mēs Tev sataisām Lieldienas jēru uzņēmuši; Es biju pliks, un jūs Mani neesat ēst?" **18** Bet Viņš sacīja: "Ejat pilsētā pie kāda un ģērbuši; Es biju nevesels un cietumā, un jūs sakāt tam: Tas Mācītājs saka: Mans laiks ir tuvu Mani neesat apmeklējuši. **44** Tad tie arīdzan klātu, Es turēšu pie tevis Lieldienu ar Saviem Viņam atbildēs un sacīs: Kungs, kad mēs Tevi mācekļiem." **19** Un tie mācekļi darija, kā Jēzus esam redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai viesi, tiem bija pavēlējis, un sataisīja Lieldienas jēru. vai pliku, vai neveselu, vai cietumā un Tev **20** Un kad vakars metās, Viņš apsēdās ar tiem neesam kalpojuši? **45** Tad Viņš atbildēs un sacīs: divpadsmit, **21** Un sacīja tiem ēdot: "Patiesi, Es patiesi, Es jums saku, ko jūs neesat darījuši jums saku, viens no jums Mani nodos." **22** Un tie vienam no šiem vismazākajiem, to jūs Man arīdzan neesat darījuši. **46** Un tie ieies mūžīgās mokās, bet tie taisnie mūžīgā dzīvošanā." (**aiōnios** **g166**)

26 Un notikās, kad Jēzus visus šos vārdus bija pabeidzis, tad Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: **2** "Jūs zināt, ka pēc divām dienām būs Lieldiena, un Tas Cilvēka Dēls kļūs nodots, ka Tas taptu krustā sists." **3** Tad sapulcējās tie augstie priesteri un rakstu mācītāji un ļaužu vecaji tā augstā priestera namā, kam vārds bija Kajafas. **4** Un tie sarunājās, kā tie Jēzu ar viltu dabūtu rokā un nokautu. **5** Bet tie sacīja: "Tikai ne uz svētkiem, lai ļaudis neceļas dumpis." **6** Un kad Jēzus bija iekš Betanijas, Sīmaņa, tā spītālīgā, namā, **7** Tad viena sieva pie Tā piegāja, tai bija akmens trauciņš ar dārgām zālēm, un tā lēja tās uz Viņa galvu, Tam pie galda sēzot. **8** Kad tie mācekļi to redzēja, tad tie apskaitās un sacīja: "Kālabad šī izšķērdešana? **9** Tās zāles varēja dārgi pārdot un izdalīt nabagiem." **10** Bet

tie mācekļi darīja, kā par Viņu rakstīts. Bet vai tam cilvēkam, caur ko Tas Cilvēka Dēls top nodots; tam būtu labāki, ka tas cilvēks nemaz nebūtu dzimis." **25** Bet Jūdas, kas Viņu nodeva, atbildēja un sacīja: "Vai es tas esmu, Rabbi?" Viņš uz to sacīja: "Tu to saki." **26** Bet tiem vēl ēdot, Jēzus nēma to maizi, un svētījis pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: "Nemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa." **27** Un to biķeri nēma un pateicās, Viņš tiem to deva un sacīja: "Dzeriet visi no tā." **28** Jo šis ir Manas asinis, tās jaunās derības asinis, kas par daudziem top izlietas par grēku piedošanu. **29** Bet Es jums saku, ka Es no šā laika vairs nedzeršu no šiem vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to ar jums no jauna dzeršu Sava Tēva valstībā." **30** Un to pateicības dziesmu nodziedājuši, tie gāja ārā

uz Elijas kalnu. **31** Tad Jēzus uz tiem saka: "Jūs ir Tas, To gūstat." **49** Un tūdaļ viņš pie Jēzus visi šai naktī pie Manis apgrēcināsities, jo stāv piegāja un sacīja: "Esi sveicināts, Rabbi!" un rakstīts: Es to ganu sitišu un tā ganāmā pulka Viņu skūpstīja. **50** Bet Jēzus uz to sacīja: "Draugs, avis izklīdīs. **32** Bet kad Es būšu augšāmcēlies, kāpēc tu še esi?" Tad tie piegāja un pielika tad Es jūsu priekšā noiešu uz Galileju." **33** Bet rokas pie Jēzus un To saņēma. **51** Un redzi, Pēteris atbildēja un uz Viņu sacīja: "Kad tie viens no tiem, kas pie Jēzus bija, roku izstiepis, arī visi pie Tevis apgrēcinātos, tad tomēr es izvilka savu zobenu un cirta tā augstā priestera nemūžam neapgrēcināšos." **34** Jēzus uz to sacīja: kalpam un tam nocirta ausi. **52** Tad Jēzus uz to "Patiņi, Es tev saku: šīnī naktī, pirms gailis saka: "Bāz savu zobenu savā vietā, jo visi, kas dziedās, tu Mani trīsreiz aizliegsi." **35** Pēteris zobenu ḥem, tie caur zobenu tiks nomaitāti. uz Viņu saka: "Jebšu man ar Tevi būtu jāmirst, **53** Jeb vai tev šķiet, ka Es nevarētu tagad Savu taču es Tevi negribu aizliegt." Tāpat arī visi Tēvu lūgt, un Viņš Man nevarētu dot vairāk mācekļi sacīja. **36** Tad Jēzus nāk ar tiem uz nekā divpadsmit legionus eņģēļu? **54** Kā tad tie vienu muižu ar vārdu Getzemane un saka uz raksti taptu piepildīti? Jo tam būs tā notikt." tiem mācekļiem: "Sēžaties šeitan, kamēr Es tur **55** Tanī pašā stundā Jēzus sacīja uz to pulku: noeju un Dievu lūdzu." **37** Un Viņš ḥēma līdz "Kā pie slepkavas jūs esat izgājuši ar zobeniem Pēteri un tos divus Cebedeja dēlus un iesāka un nūjām, Mani gūstīt. Ikdienas Es pie jums noskumties un baiļoties. **38** Tad Viņš uz tiem esmu sēdējis un mācījis Dieva namā, un jūs saka: "Mana dvēsele ir visai noskumusi līdz Mani neesat gūstījuši. **56** Bet viss tas noticis, ka nāvei; paliekat šeitan un esat ar Mani nomodā." praviešu raksti piepilditos." Tad visi mācekļi **39** Un maķenīt pagājis Viņš krita uz Savu vaigu Viņu atstāja un bēga. **57** Bet tie Jēzu saņēma un pie zemes, Dievu lūgdams un sacīdams: "Mans To noveda pie tā augstā priestera Kajafasa, kur Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris Man iet tie rakstu mācītāji un vecaji bija sapulcējušies. garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi." **58** Bet Pēteris no tālies Viņam gāja pakal **40** Un Viņš nāk pie tiem mācekļiem un atrod tos līdz tā augstā priestera namam, un iegājis tas guļam, un saka uz Pēteri: "Tā tad jūs nespējāt apsēdās pie tiem sulaiņiem, nolūkot to galu. **59** nevienu pašu stundu ar Mani būt nomodā! **41** Bet tie augstie priesteri un tie vecaji un visa tā Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekritāt augstā tiesa meklēja viltīgu liecību pret Jēzu, kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ka Viņu varētu nokaut; **60** Un neatrada, un ir vāja." **42** Viņš atkal otru lāgu nogājis, lūdza jebšu gan daudz viltīgu liecinieku nāca priekšā, sacīdams: "Mans Tēvs, ja šis biķeris Man nevar tomēr neatrada nenieka; bet visupēc divi viltīgi iet garām, ka Es to nedzeru, tad lai notiek Tavs liecinieki nāca priekšā **61** Un sacīja: "Šis ir prāts." **43** Un Viņš nāk un atrod tos atkal guļam, sacījis: Es Dieva namu varu noplēst un trijās jo viņu acis bija miega pilnas. **44** Un Viņš tos dienās to uztasīt." **62** Un tas augstais priesteris pameta, un atkal nogāja un lūdza Dievu trešu pacēlās un uz Viņu sacīja: "Vai Tu nekā neatbildi lāgu, tos pašus vārdus sacīdams. **45** Tad Viņš uz to, ko tie pret Tevi liecina?" **63** Bet Jēzus cieta nāk pie Saviem mācekļiem, un uz tiem saka: klusu; un tas augstais priesteris atbildēja un uz "Guliet nu vēl un dusiet! redzi, tā stunda ir To sacīja: "Pie tā dzīvā Dieva es Tevi zvērinu, klāt, un Tas Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku saki mums: vai Tu esi Kristus, Dieva Dēls?" **64** rokās. **46** Ceļaties, ejam! Redzi, kas Mani nodod, Jēzus uz to saka: "Tu to esi sacījis. Bet Es jums ir klāt." **47** Un Viņam vēl runājot, redzi, tad saku: no šī laika jūs redzēsiet To Cilvēka Dēlu nāca Jūdas, viens no tiem divpadsmit un līdz sēžam pie Tā Viisspēcīgā labās rokas un nākam ar to liels pulks ar zobeniem un nūjām no uz debess padabešiem." **65** Tad tas augstais tiem augstiem priesteriem un ļaužu vecajiem. priesteris saplēsa savas drēbes un sacīja: "Viņš **48** Bet kas Viņu nodeva, tas tiem bija devis Dievu zaimojis: kam mums vēl liecinieku vajag? tādu zīmi un sacījis: "Kuru es skūpstīšu, tas Redziet, tagad jūs Viņa Dieva zaimošanu esat

dzirdējuši. **66** Kā jums šķiet?” Bet tie atbildēja priekšā, un zemes valdītājs Viņam vaicāja un un sacīja: “Viņš nāvi pelnījis.” **67** Tad tie Viņam sacīja: “Vai Tu esi tas Jūdu kēniņš?” Bet Jēzus spļāva vaigā un Viņu pliekēja; bet citi Viņu sita uz viņu sacīja: “Tu to saki.” **12** Un kad viņš no ar dūrēm, **68** Un sacīja: “Pravietis būdams, saki tiem augstiem priesteriem un vecajiem tapa mums, Kristu, - kurš ir tas, kas Tevi sitis?” **69** apsūdzēts, viņš nekā neatbildēja. **13** Tad Pilatus Bet Pēteris sēdēja priekšnamā. Un viena jauna uz Viņu saka: “Vai Tu nedzirdi, cik briesmīgi tie meita nāca pie viņa un sacīja: “Tu arīdzan biji pret Tevi liecina?” **14** Un Viņš tam neatbildēja ar To Jēzu no Galilejas.” **70** Bet viņš liedzās ne uz vienu vārdu, tā ka tas zemes valdītājs it priekš visiem sacīdams: “Es nezinu, ko tu runā.” ļoti brīnījās. **15** Bet svētkos zemes valdītājs bija **71** Un kad viņš priekš vārtiem bija izgājis, cita ieradis tiem ļaudim atlaist vienu cietumnieku, viņu redzēja un saka uz tiem, kas tur bija: “Šis kādu tie gribēja. **16** Bet to bridi tam bija viens arīdzan bija pie Tā Jēzus no Nacaretes.” **72** Un zināms cietumnieks, Baraba vārdā. **17** Un kad viņš atkal liedzās zvērēdam: “Es to Cilvēku tie bija sapulcējušies, Pilatus uz tiem sacīja: nepazistu.” **73** Un par mazu brīdi tie, kas tur “Kuru jūs gribat, lai es jums atlaižu? Barabu vai stāvēja, piegāja un uz Pēteri sacīja: “Patiesi, Jēzu, kas top saukts Kristus?” **18** Jo viņš zināja, tu esi viens no tiem; jo no tavas valodas to ka tie To no skaudības bija nodevuši. **19** Bet var noprast.” **74** Tad viņš iesāka nolādēties viņam uz soča krēsla sēzot, viņa sieva pie tā un nodievoties: “Es to Cilvēku nepazistu.” Un sūtīja un sacīja: “Pielūko, ka tev nekas nav ar šo tūdaļ gailis dziedāja. **75** Un Pēteris pieminēja taisno, jo es šo nakti sapnī daudz esmu cietusi Jēzus vārdus, ko Viņš tam bija sacījis: “Pirms Viņa dēļ.” **20** Bet tie augstie priesteri un vecaji gailis dziedās, tu Mani trīsreiz aizliegsi.” Un ārā pārrunāja tos ļaudis, izlūgties Barabu, bet Jēzu izgājis viņš raudāja gauži.

27 Bet rīta agrumā visi augstie priesteri un ļaužu vecaji sarunājās pret Jēzu, ka Viņu nonāvētu. **2** Un Viņu saistīja, aizveda un nodeva zemes valdītājam Poncium Pilatum. **3** Kad Jūdas, kas Viņu nodeva, redzēja, ka Viņš bija pazudināts; tad tas tam bija žēl, un tas atnesa atpakaļ tos trīsdesmit sudraba gabalus tiem augstiem priesteriem un vecajiem, **4** Un sacīja: “Es esmu grēkojis, nenoziedzīgas asinis nododams.” Bet tie sacīja: “Kas mums par to, bēdas? Raugi tu pats.” **5** Un tos sudraba gabalus Dieva namā nometis, tas aizgāja un pakārās. **6** Bet tie augstie priesteri tos sudraba gabalus nēma un sacīja: “Tas nepiekļājās, ka mēs tos metam Dieva šķirstā, jo tā ir asins nauda.” **7** Bet tie sarunājās un par tiem pirkā to podnieka tīrumu svešiniekiem par kapsētu. **8** Tāpēc tas tīrums ir nosaukts asins tīrums līdz šai dienai. **9** Tad ir piepildīts, ko pravietis Jeremija runājis sacīdams: “Un tie ir nēmuši trīsdesmit sudraba gabalus, to maksu par To Vīsdārgāko, ko tie pirkūsi no Israēla bērniem; **10** Un tos devuši par to podnieka tīrumu, kā Tas Kungs man ir pavēlējis.” **11** Bet Jēzus stāvēja zemes valdītāja

Tad viņš tiem to Barabu atlaida, bet Jēzu šauta un nodeva, ka taptu krustā sists. **27** Tad zemes valdītāja karavīri nēma Jēzu pie sevis tiesas namā, un sasauca ap Viņu visu to pulku. **28** Un tie Viņu nogērba un Viņam aplika purpura mētelī, **29** Un ērkšķu kroni nopinuši lika uz Viņa galvu un deva Tam niedri labajā rokā, un locīja ceļus Viņa priekšā, Viņu apsmēja un uz Viņu sacīja: “Sveiks, Jūdu kēniņ!” **30** Un tie Viņam spļāva acīs, nēma to niedri un sita Viņa galvu. **31** Un kad Viņu bija apmēđijuši, tad

tie Viņam novilka to mēteli un Tam apvilka kapiem izgājuši pēc Viņa augšām celšanās tie Viņa paša drēbes, un Viņu noveda, ka taptu nāca tai svētā pilsētā un parādījās daudziem. **54** krustā sists. **32** Bet iziedami tie atrada vienu Bet tas kapteinis un tie, kas pie Viņa bija un cilvēku no Kirenes, vārdā Simani; to tie spieda, Jēzu sargāja, redzēdami to zemes trīcēšanu un Viņam to krustu nest. **33** Un nākuši uz to vietu, kas tur notika, izbijās ļoti un sacīja: "Padies, Šis ko sauc par Golgatu, tas ir pieres vieta, **34** bija Dieva Dēls." **55** Bet tur bija daudz sievas, kas Tie Viņam deva dzert etiķi ar žulti samaisītu, Jēzum bija pakal gājušas no Galilejas un Viņam un kad Viņš to baudīja, tad Viņš to negribēja kalpojušas; tās skatījās no tālienes. **56** Starp tām dzert. **35** Un Viņu krustā situši, tie izdalīja Viņa bija Marija Madaļa un Marija, Jēkaba un Jāzepa drēbes, kauliņus mezdami; ka piepildītos, ko tas māte, un tā Cebedeja dēlu māte. **57** Bet vakarā pravietis sacījis: "Tie Manas drēbes savā starpā nāca viens bagāts cilvēks no Arimatijas, Jāzeps izdalījuši un par Maniem svārkiem kauliņus vārdā, kas arī bija Jēzus māceklis. **58** Šis nogājis metuši." **36** Un tie sēdēja un sargāja Viņu turpat. pie Pilatus izlūdzās Jēzus miesas. Tad Pilatus **37** Un lika pār Viņa galvu Viņa nāves vainu tā pavēlēja, tās dot. **59** Un Jāzeps tās miesas nēmis rakstītu: Šis ir Jēzus, tas Jūdu Ķēniņš. **38** Tad ietina smalkā audeklī, **60** Un ielika savā jaunā divi slepkavas ar Viņu tapa krustā sisti, viens kapā, ko viņš klintī bija izcirtis, un lielu akmeni pa labo, otrs pa kreiso roku. **39** Bet tie, kas priekš kapa durvīm pievēlis, viņš aizgāja. **61** gāja garām, zaimoja Viņu, kratīja savas galvas Bet tur bija Marija Madaļa un tā otra Marija, **40** Un sacīja: "Tu, kas Dieva namu noplēsi un tās apsēdās tam kapam preti. **62** Bet otrā dienā, trijās dienās atkal uztaisi, atpestī pats Sevi; ja kas nāk pēc tās sataisīšanas dienas, tie augstie Tu esi Dieva Dēls, tad kāp no krusta zemē." **41** priesteri un farizeji pie Pilatus sapulcējās **63** Un Tāpat arī tie augstie priesteri Viņu apmēdija sacīja: "Kungs, mēs atminamies, ka Šis viltnieks līdz ar tiem rakstu mācītājiem un vecajiem un vēl dzīvs būdams sacīja: "Pēc trim dienām Es sacīja: **42** "Citus Viņš pestījis un Sevi pašu nevar grību augšāmcelties." **64** Tāpēc pavēli, ka tas pestīt. Ja Viņš tas Israēla Ķēniņš, lai Viņš nu kaps stipri top apsargāts līdz trešai dienai, ka nokāpj no krusta; tad mēs Viņam ticēsim. **43** Viņa mācekļi naktī nenāk un Viņu nenozog, Viņš Dievam ir uzticējies, lai Tas Viņu atpestī, un tiem ļaudim nesaka: "Viņš no mirošiem ir ja tas Tam tīk; to Viņš ir sacījis: Es esmu Dieva augšāmcēlies." Un tā pēdēja viltība būs niknāka Dēls." **44** To Viņam arī tie slepkavas pārmeta, nekā tā pirmā." **65** Bet Pilatus uz tiem sacīja: "Te kas līdz ar Viņu bija krustā sisti. **45** Bet no jums ir sargi, ejat un sargājet, kā zinādami." **66** sestās stundas metās tumšs pār visu to zemi līdz Tie nogāja un apsargāja to kapu ar sargiem un devītajai stundai. **46** Bet ap devīto stundu Jēzus aizziegelēja to akmeni.

brēca lielā brēkšanā un sacīja: "Eli, Eli, lama zabaktani?" tas ir: Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis? **47** Bet citi no tiem, kas tur stāvēja, kad tie to dzirdēja, sacīja: "Šis sauc Eliju." **48** Un tūlit viens no tiem noteceja un sūkli nēmis to pildija ar etiķi un lika uz niedri un Viņu dzirdīja. **49** Bet tie citi sacīja: "Gaidi, lūkosim, vai Elija nāks un Viņu pestīs." **50** Bet Jēzus atkal lielā brēkšanā brēcis izlaida dvēseli. **51** Un redzi, tas priekškaramais auts Dieva namā pārplisa divējos gabalos no augšas līdz zemei, un zeme trīcēja, un akmens kalni plisa, **52** Un kapi atdarījās, un daudz miesu no svētiem, kas gulēja, cēlās augšām. **53** Un no

28 Bet pēc tās svētās dienas, pirmai nedēļas dienai austot, Marija Madaļa un tā otra Marija nāca, to kapu apraudzīt. **2** Un redzi, liela zemes trīcēšana notika, jo Tā Kunga eņģelis, no debesīm nonācis, piegāja un to akmeni novēla no tām durvīm un uzsēdās virsū. **3** Un viņa ģimis bija kā zibens, un tā drēbe tik balta kā sniegs. **4** Bet tie sargi no lielām izbailēm drebēja un palika tā kā miruši. **5** Bet tas eņģelis uzrunāja un uz tām sievām sacīja: "Nebīstaties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, to krustā sisto. **6** Viņš nav šeitan, jo Viņš ir augšāmcēlies, tā kā Viņš ir sacījis. Nāciet šurp, raugāt to vietu,

kur Tas Kungs gulējis. **7** Un ejat steigšus un sakāt Viņa mācekļiem, ka Viņš no miroņiem ir augšāmcelīes; un redzi, Viņš noies jūsu priekšā uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsiet. Redzi, es jums to esmu sacījis.” **8** Un tās izgāja ātri no kapa ārā ar bijāšanu un lielu prieku, un tecēja, Viņa mācekļiem to stāstīt. **9** Bet kad tās gāja, Viņa mācekļiem to vēsti nest, redzi, tad Jēzus tās sastapa un sacīja: “Esiet sveicinātas!” Bet tās piegāja pie Viņa, apkampa Viņa kājas un krita Viņa priekšā pie zemes. **10** Tad Jēzus uz tām sakā: “Nebistaties! Ejat, stāstiet to Maniem brāļiem, lai tie noiet uz Galileju, un tur tie Mani redzēs.” **11** Bet šim noejet, redzi, kādi no tiem sargiem pilsētā nākuši stāstīja tiem augstiem priesteriem visu to, kas bija noticis. **12** Un ar tiem vecajiem sapulcējušies, tie sarunājās un deva tiem karavīriem papilnam naudas **13** Un sacīja: “Sakāt, ka Viņa mācekļi naktī nākuši un mums guļot To izzaguši. **14** Ja tas tam zemes valdītājam taps zināms, mēs to gan pārrunāsim, un jūs varēsiet palikt bez bēdām.” **15** Un viņi to naudu nēmuši, darīja, kā bija izmācīti. Un šī valoda ir izpaudusies pie tiem Jūdiem līdz šai dienai. **16** Bet tie vienpadsmīt mācekļi nogāja uz Galileju, uz to kalnu, kur tiem Jēzus bija pavēlējis. **17** Un kad tie Viņu redzēja, tad tie Viņu pielūdza, bet citi vēl šaubījās. **18** Un Jēzus piegājis, runāja ar tiem un sacīja: “Man ir dota visa vara debesis un virs zemes. **19** Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdamī Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, **20** Tos mācīdamī turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis; un, redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam. Āmen.” (*aiōn g165*)

Marka Evanđelijs

1 Jēzus Kristus, Dieva Dēla, evanđelija svētdienā Viņš iegāja baznīcā un mācīja tā kā pats varenais un nekā tie rakstu mācītāji. **22** Un tie izbrīnījās par Viņa mācību, jo Viņš tos mācīja iesākums. **2** Itin kā ir rakstīts pie tiem **23** Un viņu baznīcā bija cilvēks ar nešķistu garu, praviešiem: "Redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā un tas brēca **24** Sacīdams: Vai! Kas mums ar priekšā, kam būs sataisīt Tavu ceļu;" **3** "Saucēja Tevi, Jēzu no Nacaretes? Vai Tu esi nācis, mūs balss tuksnesī: sataisiet Tam Kungam ceļu, nomaitāt? Mēs Tevi pazīstam, kas Tu esi, Tas dariet lidzenas Viņa tekas." **4** Notikās, ka **25** Un Jēzus viņu apdraudēja Jānis kristīja tuksnesī un sludināja kristību uz sacīdams: "Palieci klusus un izej no tā." **26** Un atgriešanos no grēkiem par grēku piedošanu. to raustīdams un ar stipru balsi brēkdamas, **5** Un pie viņa izgāja visa Jūdu zeme un visi tas nešķistais gars no tā izgāja. **27** Un tie visi Jeruzālemes ļaudis; un tie no viņa tapa kristīti iztrūcinājās, tā ka tie savā starpā apjautājās Jardānes upē, izsūdzēdami savus grēkus. **6** Un sacīdami: "Kas tas ir? Kas tā tāda jauna mācība? Jānis bija apgērbies ar kamieļu spalvas drēbēm Jo Viņš ar varu pat tiem nešķistiem gariem un ādas jostu ap saviem gurniem, un ēda siseņus pavēl, un tie Viņam paklausa." **28** Un tūdaļ Viņa un kameņu medu; **7** Un sludināja sacīdams: slava izgāja visapkārt pa Galilejas tiesu. **29** Un "Viens jo spēcīgāks nekā es nāk pēc manis, no baznīcas izgājuši, tie tūdaļ nāca Sīmaņa un kam es neesmu cienīgs locīdamies atraisit Viņa Andreja namā ar Jēkabu un Jāni. **30** Un Sīmaņa kurpjū siksñas. **8** Es gan jūs esmu kristījis ar sievas māte gulēja ar drudzi, un tie Viņam tūdaļ ūdeni, bet Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu." **9** Un par to sacīja. **31** Un piegājis Viņš to uzcēla un to notikās tanīs dienās, ka Jēzus nāca no Nacaretes nēma pie rokas, un drudzis tūlit no tās atstājās, iekš Galilejas un Jardānē no Jāņa tapa kristīts. un viņa tiem kalpoja. **32** Un kad vakars metās, **10** Un tūdaļ no ūdens izkāpdams Viņš redzēja un saule bija nogājusi, tad tie pie Viņa nesa debesis atvērtas un to Garu kā balodi uz Sevi visādus neveselus un velna apsēstus. **33** Un visa nolaižamies. **11** Un balss notika no debesīm: "Tu pilsēta priekš durvīm bija sapulcējusies. **34** Un esi Mans mīļais Dēls, pie kā Man ir labs prāts." Viņš dziedināja daudz neveselus no dažādām **12** Un Tas Gars Viņu tūdaļ aizveda tuksnesī. slimībām un izdzina daudz velnus, un Viņš tiem **13** Un Viņš bija tuksnesī četrdesmit dienas un velniem nelāva runāt, jo tie Viņu pazina. **35** Un tapa kārdināts no sātana un bija pie zvēriem. no rīta gaiļos Viņš cēlās un izgāja; un nogāja Un enģeļi Viņam kalpoja. **14** Bet pēc tam, kādā vientuļā vietā un tur Dievu pielūdz. **36** kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju, Un Sīmanis līdz ar tiem, kas pie Viņa bija, sludinādams Dieva evanđeliju **15** Un sacīdams: Viņam steidzās pakaļ. **37** Un Viņu atraduši, "Tas laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tie uz Viņu sacīja: "Visi Tevi meklē." **38** Un tuvu atnākusi! Atgriežaties no grēkiem un ticat Viņš uz tiem sacīja: "Noejam tuvējos miestos, uz to evanđēliju." **16** Un pie Galilejas jūras ka Es tur arīdzan sludināju; jo tāpēc Es esmu staigādams, Viņš redzēja Sīmani un Andreju, izgājis." **39** Un Viņš sludināja viņu baznīcās pa viņa brāli, tiklu jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. visu Galileju un izdzina velnus. **40** Un viens **17** Un Jēzus uz tiem sacīja: "Nāciet Man pakaļ, spītālīgs nāca pie Viņa, Viņu lūgdams un Viņa un Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." **18** priekšā celos mezdamies un uz Viņu sacīdams: Un tūdaļ savus tiklus atstājuši, tie Viņam gāja "Ja Tu gribi, tad Tu mani vari šķīstīt." **41** Un pakaļ. **19** Un no turienes mākenīt pagājis, Viņš Jēzus sirdī aizkustināts roku izstiepa, to aizskāra redzēja Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa un uz to sacīja: "Es gribu, topi šķists." **42** Un brāli, un tos laivā tiklus lāpām. **20** Un tūdaļ Viņam runājot tūlit spītāliba no tā nogāja, un Viņš tos aicināja. Un savu tēvu Cebedeju ar tas palika šķists. **43** Un Viņš to apdraudēja un to tiem algādžiem laivā atstājuši, tie nogāja Viņam tūlit aizdzina **44** Un uz to sacīja: "Raugi, nesaki pakaļ. **21** Un tie nāca Kapernaūmā. Un tūdaļ nevienam neko, bet ej, rādies priesterim un

nones par savu šķīstišanu, ko Mozus ir pavēlējis, dzer ar muitniekiem un grēciniekiem!” 17 Un viņiem par liecību.” 45 Bet tas izgājis iesāka to dzirdējis, Jēzus uz tiem sacīja: “Spīrgtiem daudz pasludināt un šo lietu izpaust, tā ka Jēzus ārsta nevajag, bet vājiem. Es neesmu nācis, laudīm redzot vairs nevarēja ieiet pilsētā. Bet taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet Viņš bija laukā vientulās vietās, un no visām grēciniekus.” 18 Un Jāņa mācekļi un tie farizeji gavēja, un tie nāca un uz Viņu sacīja: “Kāpēc Jāņa un farizeju mācekļi gavē, bet Tavi mācekļi negavē?” 19 Un Jēzus uz tiem sacīja: “Kā kāzu laudis var gavēt, kamēr brūtgāns pie tiem ir? Kamēr brūtgāns pie viņiem, tie nevar gavēt.

2 Un pēc kādām dienām Viņš gāja atkal uz Kapernaūmu, un ļaudis dzirdēja, Viņu esam namā. 2 Un tūdaļ daudz sapulcējās, tā ka tiem pat ārā priekš durvīm vairs nebija rūmes, un Viņš tiem to vārdu sludināja. 3 Un pie Viņa nāca ar vienu melmeņu sērdzigu, ko četri nesa. 4 Un kad tie nevarēja pie Viņa klāt tikt to ļaužu dēļ, tad tie atklāja to jumtu, kur Viņš bija iekšā, un to uzplēsuši, nolaida to gultu, uz kuras tas melmeņu sērdzīgais gulēja. 5 Un redzēdams viņu ticību, Jēzus sacīja uz to melmeņu sērdzīgo: “Mans bērns, tavi grēki tev ir piedoti.” 6 Bet tur bija kādi no tiem rakstu mācītājiem, tie sēdēja turpat un domāja savās sirdis: 7 “Kā Šis tā runā? Viņš zaimo Dievu. Kas var grēkus piedot, kā vien Tas Vienīgais Dievs.” 8 Un tūdaļ Jēzus Savā garā nomanīja, tos pie sevis pašiem tā domājam, un uz tiem sacīja: “Kam jūs tā domājet savās sirdis? 9 Kas ir vieglāki: - vai sacīt uz to melmeņu sērdzīgo: grēki tev ir piedoti; - vai sacīt: celies, nēm savu gultu un staigā? 10 Bet lai jūs zināt, ka Tam Cilvēka Dēlam vara ir virs zemes, grēkus piedot,” (Viņš sacīja uz to melmeņu sērdzīgo:) 11 “Es tev sakу, celies, nēm savu gultu un ej mājās.” 12 Un tas tūdaļ cēlās un to gultu paņēmis, aizgāja visiem redzot, tā ka visi izbrīnījās un Dievu teica sacīdamī: “To mēs nemūžam vēl neesam redzējuši.” 13 Un Viņš izgāja atkal pie jūras, un visi ļaudis nāca pie Viņa, un Viņš tos mācīja. 14 Un garām iedams Viņš redzēja Levi, Alfeja dēlu, pie muitas sēžam un uz to sacīja: “Staigā Man pakal!” Un tas cēlies staigāja Viņam pakal. 15 Un notikās, tam viņa namā pie galda sēzot, svētdienā labu darīt vai ļaunu darīt? Dvēseli arī daudz muitnieku un grēcinieku piesēdās līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem, jo to bija daudz, un tie staigāja Viņam pakal. 16 Un kad tie rakstu mācītāji un farizeji Viņu redzēja ēdam ar tiem muitniekiem un grēciniekiem, tie sacīja uz Viņa mācekļiem: “Viņš ēd un vesela tā kā tā otra. 6 Un tie farizeji izgāja

3 Un Viņš atkal iegāja baznīcā. Un tur bija cilvēks, kam bija nokaltusi roka. 2 Un tie uz Viņu glūnēja, vai Viņš svētdienā to dziedinās, ka Viņu varētu apsūdzēt. 3 Un Viņš sacīja tam cilvēkam, kam tā nokaltusi roka bija: “Nāc te surp.” 4 Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai ir brīv svētdienā labu darīt vai ļaunu darīt? Dvēseli Un Viņš tos uzlūkoja visapkārt ar dusmību un turklāt viņu sirds cietības dēļ noskumis Viņš tam cilvēkam sacīja: “Izstiep savu roku!” Un tas to izstiepa, un viņa roka palika atkal tad tie sacīja uz Viņa mācekļiem: “Viņš ēd un vesela tā kā tā otra. 6 Un tie farizeji izgāja

un sarunājās tūdaļ ar Hērodus sulaiņiem pret Viņu, ka Viņu nomaitātu. **7** Bet Jēzus aizgāja ar Saviem mācekļiem pie jūras, un liels ļaužu pulks no Galilejas un Jūdu zemes Viņam gāja pakaļ. **8** Arī no Jeruzālemes un Idumejas un no viņpus Jardānes un tie, kas pie Tirus un Sidonas, liels pulks, dzirdējuši, ko Viņš darīja, pie Viņa sūtīja un Viņu sauca. **9** Un tie ļaudis nāca pie Viņa. **10** Jo Viņš Saviem mācekļiem sēdēja ap Viņu un uz Viņu sacīja: “Redzi, Tava sacīja, lai kāda laivīņa Viņam būtu gādāta to daudzus veselus, tā ka tie, kam kādas kaites bija, Viņam lauzās klāt, lai Viņu aizskartu. **11** Un tie nešķīstie gari, kad tie Viņu redzēja, krita Un tie nešķīstie gari, kad tie Viņu redzēja, krita pie zemes viņa priekšā un brēca sacīdamī: “Tu dara, tas ir Mans brālis un Mana māsa un Mana esi Dieva Dēls.” **12** Un Viņš tos stipri aprāja, māte.”
lai Viņu nedarītu zināmu. **13** Un Viņš uzķāpa tai kalnā un aicināja, kurus pats gribēja, un tie nāca pie Viņa. **14** Un Viņš iecēla divpadsmit (ko nosauca par apustuļiem), lai tie pie Viņa būtu, un Viņš tos izsūtītu, Dieva vārdu sludināt, **15** Un lai tiem vara būtu, neveselības dziedināt un velnus izdzīt. **16** Un Viņš Sīmanim pielika to pavārdu Pēteris; **17** Un Jēkabu, to Cebedeja dēlu, un Jāni, Jēkaba brāli, un tiem pielika pavārdu: Boānerges, tas ir: pērkona bērni; **18** Un Andreju un Filipi un Bērtuli un Mateju un Tomu un Jēkabu, Alfeja dēlu, un Tadeju un Sīmani no Kānas, **19** Un Jūdasu Iskariotu, kas Viņu arī nodevā. **20** Un tie nāca mājās. Un tie ļaudis atkal sapulcējās, tā ka tiem vaļas nebija, ne maizi ēst. **21** Un kad tie(savējie), kas pie Viņa bija, to dzirdēja, tad tie izgāja, Viņu savaldīt. Jo tie sacīja: “Viņš ir bez prāta.” **22** Un tie rakstu mācītāji, kas no Jeruzālemes bija nākuši, sacīja: “Viņam ir Belcebuli, un caur velnu virsnieku Viņš velnus izdzēn.” **23** Un tos pieaicinājis, Viņš tiem sacīja caur līdzībām: “Kā var sātans izdzīt? **24** Un ja kāda valsts savā starpā top ienaidā, tad tāda valsts nevar pastāvēt. **25** Un ja kāds nams pret sevi pašu nemierā, tad tāds nams nevar pastāvēt. **26** Ja nu sātans ceļas pret sevi un pats nīstās, tad viņš nevar pastāvēt, bet viņa gals ir klātu. **27** Bet neviens nevar tā varenā namā iejet un viņa rīkus laupīt, ja tas papriekš to vareno nesaista un tad viņa namu laupa. **28** Patiesi, Es jums saku: visi grēki cilvēku bērniem top piedoti, arī pat Dieva zaimošanas, ar ko tie Dievu zaimo; **29** Bet kas To Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, bet ir sodāms caur mūžīgu sodību.” (aiōn g165, aiōnios g166) **30**
Jo tie sacīja: “Viņam ir nešķists gars.” **31** Tad no viņpus Jardānes un tie, kas pie Tirus un Viņa māte un Viņa brāli nāca un ārā stāvēdami Sidonas, liels pulks, dzirdējuši, ko Viņš darīja, pie Viņa sūtīja un Viņu sauca. **32** Un tie ļaudis nāca pie Viņa. **33** Un Viņš sēdēja ap Viņu un uz Viņu sacīja: “Redzi, Tava sacīja, lai kāda laivīņa Viņam būtu gādāta to māte un Tavi brāli ārā Tevi meklē.” **34** Un Viņš visapkārt uzlūkoja tos, kas ap Viņu sēdēja, un sacīja: “Redzi, Mana māte un Mani brāli.” **35** Jo, ja kas Dieva prātu pie zemes viņa priekšā un brēca sacīdamī: “Tu dara, tas ir Mans brālis un Mana māsa un Mana esi Dieva Dēls.” **36** Un Viņš tos stipri aprāja, māte.”

4 Un Viņš atkal iesāka mācīt pie jūras, un daudz ļaužu pie Viņa sapulcējās, tā ka Viņš laivā kāpis nosēdās uz jūras un visi ļaudis stāvēja jūrmalā. **2** Un Viņš tiem daudz mācīja caur līdzībām un Savā mācībā uz tiem sacīja: **3** “Klausiet: redzi, sējējs izgāja sēt. **4** Un notikās, sējot cits krita ceļmalā, un tie putni apakš debess nāca un to apēda. **5** Un cits krita uz akmenāju, kur tam nebija daudz zemes, un uzdiķa tūdal, tāpēc ka tam nebija dzīļas zemes. **6** Bet kad saule bija uzlēkusi, tad tas savīta un nokalta, tāpēc ka nebija saknes. **7** Un cits krita starp ērkšķiem, un tie ērkšķi uzauga un to nomāca, un tas nenesa auglus. **8** Un cits krita uz labu zemi un nesa auglus, kas augtin auga, un cits nesa trīsdesmitkārtīgi, cits sešdesmit kārtīgi un cits simtkārtīgi.” **9** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kam ausis ir dzirdēt, tas lai dzird.” **10** Un kad Viņš viens pats bija, tad tie, kas līdz ar tiem divpadsmit pie Viņa bija, Viņu vaicāja šās līdzības dēļ. **11** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jums ir dots, zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ārā, viss tas notiek caur līdzībām, **12** Ka tie redzot redz un nenomana, un dzirdot dzird un nesaprot; ka tie neatgriežas, un grēki tiem netop piedoti.” **13** Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai jūs šo līdzību nesaprotat? Kā tad jūs sapratīsiet visas tās citas līdzības? **14** Tas sējējs sēj to vārdu. **15** Bet šie ir tie, kas ceļmalā, kur tas vārds top sēts, un kad tie to ir dzirdējuši, tad tūdal sātans nāk un to vārdu noņem, kas viņu sirdis ir sēts.

16 Un tāpat tie, kas uz to akmenāju sēti, ir tā laiva jau pildījās. **38** Un Viņš laivas galā uz tie, kas to vārdu dzirdējuši, tūdaļ to uzņem spilvena gulēja; un tie Viņu modina un saka uz ar prieku. **17** Bet tiem nav saknes iekš sevis, Viņu: “Mācītāj, vai Tu nebēdā, ka ejam bojā?” bet tik kādu laiku tie ir ticīgi. Kad bēdas un **39** Un uzmodies Viņš apdraudēja vēju un sacīja vajāšana uziet tā vārda dēļ, tad viņi tūdaļ nem uz jūru: “Klusu, mierā!” Un vējš nostājās, un apgrēcību. **18** Un kas starp ērkšķiem sēti, ir tie, jūra palika it klusus. **40** Un Viņš uz tiem sacīja: kas to vārdu dzird, **19** Un šīs pasaules rūpes “Kam jūs esat tik bailīgi? Kā jums nav ticības?” **41** Un tie ļoti izbijās un sacīja savā starpā: “Kas un bagātības viltība un citas kārības iemetās Tas tāds? Jo vējš un jūra Viņam paklausa.”

(**aiōn g165**) **20** Un kas uz to labo zemi sēti, ir tie, kas to vārdu dzird un pieņem un augļus nes, cits trīsdesmitkārtīgi, cits sešdesmitkārtīgi, cits simtkārtīgi.” **21** Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai svece top iedēzināta, lai to liek apakš pūra, vai apakš galda? Vai ne tāpēc, lai to liek uz lukturi? **22** Jo nekas nav aplēpts, kas nebūtu nācis gaismā; un nekas nenotiek slepeni, kas netaptu zināms. **23** Jo kam ausis ir dzirdēt, tas lai dzird.” **24** Un Viņš uz tiem sacīja: “Pieraugāt, ko jūs dzirdat. Ar kādu mēru jūs mērojat, mēros jums, un pieliks jums vēl klāt.” **25** Jo kam ir, tam taps dots; un kam nav, no tā arī taps atņemts, kas tam ir.” **26** Un Viņš sacīja: “Dieva valstība ir tāpat, kā kāds cilvēks sēklu met zemē. **27** Un gul un ceļas, nakti un dienu; un tā sēkla uzdigst un uzaug, tā ka viņš pats to nenomana. **28** Jo zeme pati no sevis nes augļus, papriekš stiebru, tad vārpu, tad pilnus kviešus iekš vārpas. **29** Un kad tie augļi ienākušies, tad viņš tūdaļ cirpi sūta, jo tas plaujamais laiks ir klātu.” **30** Un Viņš sacīja: “Kam mēs Dieva valstību līdzināsim? Jeb caur kādu līdzību mēs to nozīmēsim? **31** Itin kā sinepu graudiņš, kas zemē sēts, mazākais no visām sēklām virs zemes. **32** Un kad tas ir sēts, tad tas augtin aug un top lielāks pār visiem stādiem un dabū lielus zarus, tā ka putni apakš debess viņa pavēni var ligzdas taisit.” **33** Un caur daudz tādām līdzībām Viņš uz tiem to vārdu runāja, tā ka tie to varēja saprast. **34** Un bez līdzībām Viņš uz tiem neko nerunāja; bet Saviem mācekļiem Viņš visu īpaši izstāstīja. **35** Un Viņš uz tiem sacīja tanī dienā, kad vakars metās: “Pārcelsimies uz viņu malu.” **36** Un tos ļaudis atstājuši, tie Viņu nēma līdz, tā kā Viņš laivā bija, un tur vēl citas laivas bija pie Viņa. **37** Un liela vētra cēlās, un viļņi gāzās laivā, tā ka

5 Un tie nonāca viņpus jūras, Gadariešu tiesā. **2** Un Viņam no laivas izejot tūdaļ sastapās no kapiem cilvēks ar nešķistu garu; **3** Tam bija sava mītne kapos, un neviens viņu nevarēja ne ar kēdēm saistīt. **4** Jo tas ar pinekļiem un kēdēm daudzkārt bija saistīts; bet viņš salauza tās kēdes un sarāva tos pinekļus, un neviens to nespēja valdīt. **5** Un tas bija vienmēr naktīm un dienām kalnos un iekš kapiem, brēkdamis un sevi ar akmeņiem sizdams. **6** Bet Jēzu no tālienes ieraudzījis, tas skrēja un metās priekš Viņa zemē **7** Un brēca ar stipru balsi un sacīja: “Kas man ar Tevi, Jēzu, Tu Dieva, Tā Visaugstākā, Dēls? No Dieva putas Tevi lūdzu, nemoki mani!” **8** Jo Viņš uz to sacīja: “Izej, tu nešķistais gars, no tā cilvēka.” **9** Un Viņš tam jautāja: “Kāds tev vārds?” Un tas atbildēja sacīdams: “Vārds man leģions, jo mēs esam daudz.” **10** Un tas Viņu ļoti lūdza, lai Viņš tos no tā apgabala neizdzītu. **11** Bet tur pie tā kalna bija liels cūku pulks ganos. **12** Un visi tie velni Viņu lūdza sacīdami: “Sūti mūs tais cūkās, ka tanīs ieskrīnam.” **13** Un tūlīt Jēzus tiem to ļāva, un tie nešķistie gari izgājuši ieskrēja tais cūkās; un tas cūku pulks no kraujas iegāzās jūrā (bet to bija pie divtūkstoš) un noslīka jūrā. **14** Un tie cūku gani bēga un stāstīja pilsētā un uz laukā; un tie izgāja raudzīt, kas bija noticis. **15** Un tie nāca pie Jēzus un ieraudzīja to velna apsēsto tur sēžam, apģērbtu un pie pilna prāta, to pašu, kam tas leģions bijis; un tie izbijās. **16** Un tie, kas to bija redzējuši, viņiem stāstīja, kā tam velna apsēstam bija noticis, un par tām cūkām. **17** Un tie sāka Viņu lūgt, lai no viņu robežām aizejot. **18** Un kad Viņš kāpa laivā, tas velna apsēstais Viņu lūdza, ka pie Viņa varētu palikt. **19** Bet Jēzus to nelāva, bet uz to sacīja: “Ej savās mājās pie tiem savējiem un

stāsti tiem, kādas lietas Tas Kungs tev darījis, tiem sacīja: "Ko jūs dariet troksni un raudiet? un kā Viņš par tevi apžēlojies." **20** Un tas nogāja Tas bērns nav miris, bet guļ." **40** Un tie Viņu un sāka sludināt pa tām desmit pilsētām, ko izsmēja. Bet Viņš visus izdzina un ķēma pie Jēzus tam bija darījis, un visi brīnijās. **21** Un kad Sevis tā bērna tēvu un māti un tos, kas lidz ar Jēzus atkal laivā bija pārcēlies uz otru malu, Viņu bija, un iegāja, kur tas bērns gulēja. **41** tad daudz ļaužu pie Viņa sapulcējās, un Viņš Un Viņš satvēra tā bērna roku un sacīja uz to: bija jūrmalā. **22** Un redzi, tad nāca viens no "Talita, kūmi!" Tas ir tulkots: "Meitiņa, Es tev tiem baznīcas priekšniekiem, Jaīrus ar vārdu; saku, celies augšām!" **42** Un tā meitiņa tūlit un Viņu redzēdams, tas krita Viņam pie kājām, cēlās un staigāja; jo tā bija divpadsmit gadus **23** Un Viņu loti lūdza sacīdams: "Mana meitiņa veca. Un tie iztrūcinājās ar lielu iztrūcināšanos. guļ uz nāvi, lūdzams, nāc un uzliec tai rokas, **43** Un Viņš tiem stipri piekodināja, ka neviens ka viņa top vesela un dzīvo." **24** Un Viņš ar to nedabūtu zināt, un lika tai dot ēst.

to nogāja. Un daudz ļaužu Viņam gāja pakal un Viņu spieda. **25** Un tur bija viena sieva, tai jau divpadsmit gadus bija asinssērga. **26** Un tā daudz bija cietusi no daudz ārstiem un visu savu nabadzību iztērējusi un nekādu palīdzību nebija atradusi, bet tā sērga bija vēl niknāka palikusi. **27** Šī par Jēzu dzirdējusi nāca ļaužu pulkā no aizmugures un aizskāra Viņa drēbes. **28** Jo tā sacīja: "Ja vien Viņa drēbes aizskaršu, tad tapšu vesela." **29** Un tūdaļ viņas asins avots izsīka; un viņa norprata pie savām miesām, ka no tās kaites bija dziedināta. **30** Un Jēzus tūdaļ pie Sevis nomaniādams, ka spēks no Viņa izgājis, apgriezās uz tiem ļaudim un sacīja: "Kas Manas drēbes aizskāris?" **31** Un Viņa mācekļi uz Viņu sacīja: "Tu redzi, ka tie ļaudis Tev virsū mācās, un Tu saki: kas Mani aizskāris?" **32** Un Viņš skatījās apkārt, to ieraudzīt, kas to bija darījusi. **33** Bet tā sieva bīdamies un drebēdama zināja, kas pie viņas bija noticis, nāca un krita Viņa priekšā pie zemes un Viņam visu to patiesību izteica. **34** Bet Viņš uz to sacīja: "Mana meita, tava ticība tev palidzējusi. Ej ar mieru un paliec vesela no tavas kaites." **35** Viņam to vēl runājot, kādi no tā baznīcas priekšnieka nāca un sacīja: "Tava meita jau nomirusi, ko tu To Mācītāju vēl apgrūtini." **36** Bet Jēzus to vārdu, ko tie teica, dzirdējis, sacīja uz to baznīcas priekšnieku: "Nebīsties, tici vien!" **37** Un Viņš neļāva nevienam Sev lidz iet kā vien Pēterim un Jēkabam un Jānim, Jēkaba brālim. **38** Un Viņš nāca tā baznīcas priekšnieka namā un redzēja troksni un ļaudis daudz raudam un kaucam. **39** Un Viņš iegājis uz

6 Un Viņš no turienes izgāja un nāca Savā tēva pilsētā, un Viņa mācekļi Viņam gāja līdz. **2** Un kad svētdiena nāca, Viņš iesāka baznīcā mācīt; un daudzi Viņu dzirdēdami izbrīnījās un sacīja: "Kur Šim tas nāk? Un kas tā par gudrību, kas Viņam dota, un kā tādi brīnumi notiek caur Viņa rokām?" **3** Vai Viņš nav tas amatnieks, Marijas dēls, un Jēkaba un Jāzepa un Jūdas un Sīmaņa brālis, un vai Viņa māsas nav šeit pie mums?" Un tie ķēma apgrēcību pie Viņa. **4** Bet Jēzus uz tiem sacīja: "Pravietis nekur nav mazāk cienīts nekā savā tēva zemē un pie saviem radiem un savās mājās." **5** Un Viņš tur nevienu brīnumu nevarēja darīt, tik vien retiem vājiem Viņš rokas uzlikā un tos dziedināja. **6** Un Viņš brīnījās par viņu neticību un pārstaigāja tos miestus, visapkārt mācīdams. **7** Un Viņš sasaucu tos divpadsmit un iesāka tos sūtīt pa diviem un tiem deva varu pār tiem nešķīstiem gariem, **8** Un tiem pavēlēja, ka tie neko neņemtu līdz uz ceļu kā vien spieķi, ne kulīti, ne maizes, nedz naudas jostā; **9** Bet ka kurpes apautu un neapvilktu divus svārkus. **10** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kur jūs kādā namā ieiesiet, tur paliekat, tiekams jūs no turienes aizejat. **11** Un ja kādā vietā jūs nepieņems, nedz jūs klausīs, tad izejat no turienes un nokratiet tos pīšļus no savām kājām viņiem par liecību. Patiesi, Es jums saku: Vieglāki būs Sodomas un Gomoras ļaudīm soda dienā nekā tādai pilsētai." **12** Un izgājuši tie sludināja, lai atgriežas no grēkiem. **13** Un izdzina daudz velnus un svaidīja daudz vājus ar eļļu un darija tos veselus. **14** Un ķēniņš Hērodus to dzirdēja (jo Viņa Vārds bija tapis zināms)

un sacīja: "Jānis, tas Kristītājs, no miroņiem ir un daudzi Viņu pazina un satecēja kājām no uzmodināts, un tādēļ Viņš dara tādus varenus visām pilsētām kopā un atrāca tur papriekš brīnumus." **15** Citi sacīja: "Viņš ir Elija," un citi un sapulcējās pie Viņa. **34** Un Jēzus iziedams sacīja: "Viņš ir pravietis, jeb tā kā viens no tiem redzēja daudz ļaužu, un sirds Viņam par tiem praviešiem." **16** Bet Hērodus to dzirdējis sacīja: iežēlojās, jo tie bija kā avis, kam gana nav. "Viņš ir Jānis, kam es galvu nocirtis, tas no Un Viņš iesāka tos daudz mācīt." **35** Un pašā miroņiem ir uzmodināts." **17** Jo viņš, Hērodus, pavakarē Viņa mācekļi pie Tā nāca un sacīja: bija sūtījis un Jāni grābis un to cietumā licis "Šī vieta ir tukša, un diena jau drīz pagalam. **36** Hērodejas, Filipa, viņa brāļa, sievas dēļ; jo viņš Atlaidi tos, ka tie var noiет па tām apkārtējām to bija precejīs. **18** Jo Jānis uz Hērodu bija sacījis: sētām un miestiem un sev maizi pirkst, jo tiem "Tev nepiekļājās, ka tev ir sava brāļa sieva." nav ko ēst." **37** Bet Viņš atbildēdams uz tiem **19** Bet Hērodeja viņu nīdēja un viņu gribēja sacīja: "Dodiet jūs viņiem ēst." Un tie uz Viņu nokaut; un nevarēja. **20** Jo Hērodus Jāni bijās sacīja: "Vai tad mums būs noiет un par divsmit zinādams, viņu esam taisnu un svētu viru, un grašiem maizi pirkst un tiem dot ēst?" **38** Bet viņu turēja cieņā, un viņu klausīdams viņš Viņš uz tiem sacīja: "Cik maizes jums ir? Ejat daudz ko darija un labprāt viņu dzirdēja. **21** un raugāt." Un tie raudzījuši sacīja: "Piecas un Un tur prieka diena gadījās, kad Hērodus savā divas zivis." **39** Un Viņš tiem visiem pavēlēja pa dzimšanas dienā saviem lieliem kungiem un pulkiem zaļā zālē apsēsties. **40** Un tie apsēdās tiem virsniekiem un tiem augstākajiem iekš rindās pa simtiem un pa piecdesmitiem. **41** Galilejas dzīres taisīja. **22** Un Hērodejas meita Un Viņš nēma tās piecas maizes un tās divas ienākusi dejoja un labi patika Hērodum un tiem, zivis, skatījās uz debesīm, pateicās un pārlauza kas līdz pie galda sēdēja. Tad kēniņš sacīja uz tās maizes un deva Saviem mācekļiem, ka tie to meiteni: "Lūdz no manis ko gribēdama, es viņiem liktu priekšā, arī tās divas zivis Viņš tev došu." **23** Un viņš tai zvērēja: "Ko tu no visiem izdalīja. **42** Un tie visi ēda un paēda, **43** manis lūgsi, to es tev došu, ar līdz pat pusei no Un salasīja no tām druskām divpadsmīt pilnus manas valsts." **24** Bet viņa izgājusi sacīja savai kurvju, un no tām zivīm. **44** Un to vīru, kas bija mātei: "Ko lai es lūdzu?" Bet tā sacīja: "Jāņa, tā ēduši no tām maizēm, bija pie piectūkstošiem. Kristītāja, galvu." **25** Un tūdaļ viņa gāja steigšus **45** Un Viņš tūdaļ Saviem mācekļiem lika laivā iekša pie kēniņa, lūdza un sacīja: "Es gribu, ka kāpt un papriekš pārcelties uz Betsaidu, kamēr tu man tūlit dod kādā blodā Jāņa, tā Kristītāja, Viņš tos ļaudis atlaistu. **46** Un tos atlaidis, Viņš galvu." **26** Un kēniņš ļoti noskuma; tomēr tās gāja uz kalnu, Dievu lūgt. **47** Un kad vakars zvērēšanas un to dēļ, kas pie galda sēdēja, viņai metās, tad tā laiva bija jūras vidū un Viņš viens to negribēja liegt. **27** Un kēniņš tūdaļ sūtīja pats uz zemes. **48** Un redzēdams tos braucot bendi, un pavēlēja, viņa galvu atnest. **28** Un tas bēdās esam (jo vējš tiem bija pretī), Viņš naktī nogājis, viņam cietumā galvu nocirta un atnesa gailos pie tiem nāca, pa jūru staigādams un viņa galvu blodā un deva to tai meitenei, un tā gribēja tiem iet garām. **49** Bet kad tie Viņu meitene to deva savai mātei. **29** Un kad viņa redzēja pa jūru staigājam, tad tiem šķita kēmu mācekļi to dzirdēja, tad tie nāca un paņēma esam un tie iebrēcās. **50** (Jo visi Viņu redzēja viņa miesas un tās ielika kapā. **30** Un tie apustuļi un izbijās.) Un tūdaļ Viņš ar tiem runāja un uz sapulcējās pie Jēzus un Tam stāstīja visu, ko tie tiem sacīja: "Turat drošu prātu, Es tas esmu; bija darijuši un ko tie bija mācījuši. **31** Un Viņš nebīstaties!" **51** Un Viņš iekāpa pie tiem laivā, uz tiem sacīja: "Nāciet savrup kādā vientoļa un vējš nostājās, un tie pārlieku iztrūcinājās vietā un atpūšaties maķenīt." Jo daudz bija, pie sevis un brīnījās. **52** Jo viņi pie tām maizēm kas nāca un gāja, un tiem nebija vaļas ne ēst. neko nebija norpratuši, jo viņu sirds bija cieta. **32** Un tie laivā nogāja savrup uz kādu tukšu **53** Un pārcēlušies tie nāca uz Ģenecaretes zemi malu. **33** Un tie ļaudis redzēja, ka tie nocēlās, un laida tur pie malas. **54** Un kad tie no laivas

izkāpa, tad tie ļaudis Viņu tūdaļ nomanīja **55** šās līdzības. **18** Un Viņš uz tiem sacīja: "Vai ir jūs Un skrēja pa visu to tiesu un iesāka tos vājos uz esat tādas nesaprašas? Vai jūs neprotat, ka tas, gultām šurp un turp vest, kur tie dzirdēja Viņu kas no ārpuses cilvēkā iejet, viņu nevar apgānīt? esam. **56** Un kur Tas iegāja miestos vai pilsētās **19** Jo tas neiet viņa sirdī, bet vēderā, un iziet vai ciemos, tur tie tos neveselos nolika uz tiem pa zināmu ceļu, pa ko visa barība izkārnās." tirgiem un Viņu lūdza, ka tikai Viņa drēbu vīli **20** Bet Viņš sacīja: "Kas no cilvēka iziet, tas varētu aizskart. Un cik Viņu aizskāra, tie tapa cilvēku apgāna. **21** Jo no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet niknas domas, laulības pārkāpšanas, maucības, slepkavības, **22** Zādzības, negausības, blēdības, viltība, nešķīstība, skauča acs, Dieva zaimošana, lepnība, bezprātība. **23** Viss tāds ļaumums iziet no iekšienes un cilvēku apgāna."

24 Un no turienes cēlies, Viņš nogāja uz Tirus un Sidonas robežām. Un kādā namā iegājis, Viņš gribēja, ka neviens to nemanītu; bet nevarēja palikt paslēpts. **25** Jo viena sieva, kuras meitiņai bija nešķīsts gars, par Viņu dzirdējusi, nāca un nometās priekš Viņa kājām. **26** Bet tā bija Grieku sieva, no dzimuma Siro-Feniķiete, un Viņu lūdza, lai to velnu izdzītu no viņas meitas. **27** Bet Jēzus uz to sacīja: "Lai papriekš bērni top paēdināti, jo neklājās bērniem maizi atņemt un sunīšiem mest priekšā." **28** Un viņa atbildēja un uz To sacīja: "Tā gan ir, Kungs; bet tomēr sunīši ēd apakš galda no bērnu druskām." **29** Un Viņš uz to sacīja: "Šī vārda dēļ ej! velns ir izbēdzis no tavas meitas." **30** Un nogājusi savās mājās, viņa atrada to meitiņu uz gultas guļam, un ka velns bija izbēdzis. **31** Un atkal izgājis no Tirus un Sidonas robežām, Viņš nāca pie Galilejas jūras vidū starp to desmit pilsētu robežām. **32** Un pie Viņa atveda vienu kurlmēmu, un Viņu lūdza, ka tam uzliktu roku. **33** Un Viņš to nēma no tiem ļaudīm savrup pie malas un lika Savus pirkstus viņa ausīs un izspīlāvis aizskāra viņa mēli; **34** Un skatījās uz debesi, nopūtās un sacīja uz to: "Epata," tas ir: "Atveries!" **35** Un tūdaļ viņa ausis atvērās, un viņa mēles saite tapa svabada, un viņš runāja pareizi. **36** Un Viņš tiem aizliedza, lai nevienam to nesaka; bet jo Viņš to aizliedza, jo vairāk tie to sludināja, **37** Un brīnījās ļoti par to un sacīja: "Viņš visas lietas ir labi darījis; Viņš kurlus dara dzirdošus un mēmus runājošus."

8 Tanīs dienās, kad tur daudz ļaužu bija un tiem nebija ko ēst, Jēzus aicināja Savus mācekļus

pie Sevis un uz tiem sacīja: **2** “Mana sirds **23** Un Viņš to nerēdzīgo pie rokas nēma un to iežēlojās to ļaužu dēļ, jo tie jau trīs dienas pie izveda ārā no tā miesta un spļāva viņa acīs Manis palikuši un tiem nav ko ēst. **3** Un kad es un uzlika tam rokas un tam jautāja, vai tas tos neēdušus uz mājām atlaidišu, tad tie uz ceļa ko redzot? **24** Un acis pacēlis, tas sacīja: “Es badā noniķis; jo citi bija no tālienes nākuši.” **4** redzu cilvēkus kā kokus staigājam.” **25** Tad Un Viņa mācekļi tam atbildēja: “Kur, kas šos Viņš atkal uzlika rokas uz viņa acīm un viņam ar maizi var pieēdināt šeitan tuksnesi?” **5** Un lika acis pacelt, un viņš tapa atkal vesels un Viņš tiem jautāja: “Cik jums maizes?” Tie sacīja: redzēja visu it skaidri. **26** Un Viņš to sūtīja mājās “Septiņas.” **6** Un Viņš tiem ļaudīm pavēlēja, pie sacīdams: “Neej miestā un nesaki to nevienam zemes apmesties. Un Viņš nēma tās septiņas miestā.” **27** Un Jēzus un Viņa mācekļi izgāja uz maizes un pateikdams tās pārlauza un deva Filipa Cezarejas miestiem, un vaicāja Saviem Saviem mācekļiem, lai tās liek priekšā; un tie mācekļiem uz ceļa, tiem sacīdams: “Ko tie ļaudis lika tiem ļaudīm priekšā. **7** Tiem bija arī mazums saka, Mani esam?” **28** Bet tie atbildēja: “Tu esot zivtiņu; un pateicību sacījis, Viņš pavēlēja, arī Jānis, tas Kristītājs; un citi: Tu esot Elija; un citi: tās likt priekšā. **8** Bet tie ēda un paēda un viens no tiem praviešiem.” **29** Un Viņš uz tiem pielasīja ar atlikušām druskām septiņus kurvju. sacīja: “Bet jūs, ko jūs sakāt, Mani esam?” Bet **9** Un to bija pie četrītūkstošiem, kas bija ēduši. Pēteris atbildēdams uz to sacīja: “Tu esi Tas Un Viņš tos atlaida. **10** Un tūdaļ Viņš iekāpa Kristus.” **30** Un Viņš tiem stipri piekodināja, laivā ar Saviem mācekļiem un nāca Dalmanutas lai nevienam par Viņu neko nesaka. **31** Un tiesā. **11** Un farizeji izgāja un iesāka ar Viņu Viņš iesāka tos mācīt, ka Tam Cilvēka Dēlam apjautāties un meklēja no Viņa kādu zīmi no daudz būs ciest un tapt atmostam no tiem debess, Viņu kārdinādami. **12** Un Viņš gauži vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu nopūtās Savā garā un sacīja: “Ko šī tauta meklē mācītājiem un tapt nokautam un pēc trim zīmes? Patiesi, Es jums saku: šai tautai nekāda dienām augšām celties. **32** Un Viņš šo vārdu it zīme netaps dota.” **13** Un Viņš tos atstājis, kāpa skaidri runāja, un Pēteris, Viņu savrup vedis, atkal laivā un nocēlās uz viņu malu. **14** Un tie iesāka Viņu apsaukt. **33** Bet Viņš atgriezdamies bija aizmirsuši maizi nēmt līdz, un tiem vairāk un Savus mācekļus uzlūkodams apdraudēja nebija, kā viena maize vien pašiem klāt laivā. Pēteri sacīdams: “Atkāpies no Manis, sātan! Jo tu **15** Un Viņš tiem pavēlēja sacīdams: “Raugāt, nedomā pēc Dieva, bet pēc cilvēku prāta.” **34** Un sargājaties no farizeju un no Hērodus rauga!” **16** tos ļaudis līdz ar Saviem mācekļiem pieaicinājis, Un tie domāja savā starpā sacīdami: “Tas ir, ka Viņš uz tiem sacīja: “Kas Man grib nākt pakaļ, mums maizes nav.” **17** Un to nomānīdams, Jēzus tas lai pats sevi aizliedz, lai nēm savu krustu uz tiem sacīja: “Ko jūs domājat, ka jums maizes un lai staigā Man pakaļ. **35** Jo kas savu dzīvību nav? Vai jūs vēl nesamanāt, nedz noprostat? grib glābt, tas to zaudēs; un kas savu dzīvību Vai jums sirds vēl ir apcietināta? **18** Jums ir zaudē Manis un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs. acis, un jūs nerēdzat; jums ir ausis, un jūs **36** Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka viņš samanto nedzirdat un neatminaties? **19** Kad Es tās piecas visu pasauli un tam sava dvēsele zūd? **37** Jeb ko maizes tiem piecītūkstošiem lauzu, cik kurvju cilvēks var dot par savas dvēseles atpirkšanu? ar druskām jūs esat pielasījuši?” Tie uz Viņu **38** Jo kas Manis un Manu vārdu dēļ kaunas iekš sacīja: “Divpadsmīt.” **20** “Bet kad Es tās septiņas šīs laulību pārkāpējas un grēcīgas tautas, tā maizes tiem četrītūkstošiem lauzu, cik kurvju paša dēļ arī Tas Cilvēka Dēls kaunēsies, kad ar atlikušām druskām jūs esat pielasījuši?” Viņš nāks ar tiem svētiem enģeļiem iekš Sava Un tie sacīja: “Septiņus.” **21** Un Viņš uz tiem **9** Un Viņš uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: citi no tiem, kas še stāv, nāvi nebaudīs, pirms tie nebūs redzējuši Dieva valstību ar

spēku nākam.” **2** Un pēc sešām dienām Jēzus putodams. **21** Un Viņš viņa tēvam jautāja: “Cik ḥēma līdz Pēteri un Jēkabu un Jāni un tos veda ilgi viņam tā notices?” Bet tas sacīja: “No bērnu savrup uz vienu augstu kalnu. Un Viņš tapa dienām. **22** Un dažkārt viņš to ir iemējis ugunī, apskaidrots viņu priekšā. **3** Un Viņa drēbes tapa ka viņš to nomāktu; bet ja Tu ko spēj, tad palīdzi spožas un ļoti baltas tā kā sniegs, ka neviens mums, apžēlojies par mums!” **23** Bet Jēzus uz balinātājs virs zemes tā nevar balināt. **4** Un to sacīja: “Kaut tu varētu ticēt! tas visu spēj, tiem Elija ar Mozu parādījās un runāja ar Jēzu. kas tic.” **24** Un tūdaļ tā bērna tēvs brēca un **5** Un Pēteris atbildēja un uz Jēzu sacīja: “Rabbi, sacīja ar asarām: “Es ticu, Kungs, palidzi manai šeit mums labi; taisīsim trīs būdas, vienu Tev neticibai!” **25** Bet Jēzus redzēdams, ka tie ļaudis un vienu Mozum un vienu Elijam.” **6** Jo tas satecēja, apdraudēja to nešķisto garu, uz to nezināja, ko tas runāja; jo tie bija pārbijušies. **7** sacīdams: “Tu mēmais un kurlais gars, Es tev Un viens padebesis nāca, tos apēnодams; un pavēlu, izej ārā no tā un neieej vairs iekš tā.” **26** balss nāca no tā padabeša sacīdama: “Šis ir Un tas izgāja, brēkdams un to gauži plōsīdams, Mans milāis Dēls, klausiet Viņu.” **8** Un tūdaļ un viņš tapa tā kā mironis, tā ka daudzi sacīja: tie skatījās visapkārt un nevienu vairs pie sevis tas ir nomiris. **27** Bet Jēzus to ḥēma pie rokas, nerēdzēja, bet Jēzu vien. **9** Un noejet no tā to uzcēla, un tas pacēlās. **28** Un kad Viņš namā kalna, Viņš tiem piekodināja, ka tie nevienam bija iegājis, Viņa mācekļi tam savrup jautāja: nesacītu, ko tie redzējuši, pirms Tas Cilvēka “Kāpēc mēs nespējām to izdzīt?” **29** Un Viņš Dēls no miroņiem nebūs augšām cēlies. **10** Un uz tiem sacīja: “Šī suga citādi nevar iziet, kā tie to vārdu paturēja savā prātā un apjautājās, vien caur lūgšanu un gavēšanu.” **30** Un no kas tas esot: no miroņiem augšām celties? **11** Un turienes izgājuši, tie pārstaigāja Galileju, un tie Viņam jautāja sacīdam: “Kā tad tie rakstu Viņš negribēja, ka to kas zinātu. **31** Jo Viņš Savus mācītāji saka, ka Elijam jānāk papriekš?” **12** mācekļus mācīja un uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: “Gan Elija Dēls taps nodots cilvēku rokās, un tie To nokaus, papriekš nākdams atkal visu sataisīs; un kā ir un nokauts Viņš trešā dieriā augšām celsies.” rakstīts par To Cilvēka Dēlu, ka Tam daudz būs **32** Bet tie šo vārdu nesaprata un bijās Viņu ciest un tapt nicinātam? **13** Bet Es jums saku: jautāt. **33** Un Viņš nāca Kapernaūmā, un mājās ka Elija arī ir nācis, bet tie tam ir darījuši, ko būdams Viņš tiem jautāja: “Ko jūs savā starpā gribēdam, tā kā par to ir rakstīts.” **14** Un Viņš esat apjautājušies uz ceļa?” **34** Bet tie cieta pie Saviem mācekļiem nācis, redzēja daudz klusus; jo tie savā starpā bija sarunājušies uz ļaužu pie tiem un rakstu mācītājus, kas ar tiem ceļa, kurš esot tas lielākais? **35** Un Viņš apsēdās, apjautājās. **15** Un tūdaļ visi ļaudis, kad tie To atsauga tos divpadsmit un uz tiem sacīja: “Ja redzēja, izbijās un pieskrējuši To sveicināja. **16** kas grib pirmais būt, tas lai ir no visiem tas Un Viņš tiem rakstu mācītājiem vaicāja: “Ko pēdīgais un visu kalps.” **36** Un Viņš ḥēma vienu jūs ar tiem apjautājaties?” **17** Un viens no tiem bērnu un to veda viņu vidū un to skūpstīja un ļaudīm atbildēdams sacīja: “Mācītāj, es savu uz tiem sacīja: **37** “Ja kas vienu no šiem bērniem dēlu pie Tevis esmu atvedis, tam ir mēms gars. uzņem Manā Vārdā, tas Mani uzņem; bet kas **18** Un kad tas viņu sakampj, tad tas to rausta; un Mani uzņem, tas neuzņem Mani, bet To, kas tas puto un griež zobus un izdilst; un es Taviem Mani sūtījis.” **38** Bet Jānis Tam atbildēja un mācekļiem esmu sacījis, lai tie to izdzēzen, bet sacīja: “Mācītāj! Mēs vienu redzējām Tavā Vārdā tie nav varējuši.” **19** Bet Viņš tam atbildēja velnus izdzēnam, tas neturas pie mums, un mēs un sacīja: “Ak tu neticīgā cils? Cik ilgi Es pie tam to esam lieguši, tāpēc ka tas neturas pie jums būšu? Cik ilgi Es jūs panesišu? Vediet mums.” **39** Bet Jēzus sacīja: “Neliedziet viņam, to pie Manis.” **20** Un tie to atveda pie Viņa, jo neviens nedara brīnumu Manā Vārdā, kas un kad tas gars Viņu redzēja, tad tas tūdaļ tūdaļ no Manis varētu ļaunu runāt. **40** Jo kas to plosīja, un tas pie zemes krizdams vārtījās nav pret mums, tas ir ar mums. **41** Jo, ja kas jūs

dzirdinās ar biķeri ūdens Manā Vārdā, tāpēc ka sava alga nezudīs. **42** Un ja kas apgrēcina vienu no šiem vismazākajiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāki, ka tam dzirnu akmeni pie kakla piekārtu un to iemestu jūrā. **43** Jeb kad tev tava roka apgrēcina, nocērt to; tas tev ir labāki, ka tu kroplis ieej dzīvošanā, nekā tev ir divas rokas, un tu noej ellē, tai neizdzēšamā ugunī, (**Geenna g1067**) **44** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **45** Un kad tava kāja tevi apgrēcina, tad nocērt to; tas tev ir labāki, ka tu tizls ieej dzīvošanā, nekā tev ir divas kājas, un topi mests ellē, tai neizdzēšamā ugunī, (**Geenna g1067**) **46** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **47** Un kad tava acs tevi apgrēcina, tad izrauj to; tas tev ir labāki, ka tu vienacis ieej Dieva valstībā, nekā tev ir divas acis, un tu topi iemests elles ugunī, (**Geenna g1067**) **48** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **49** Jo ikviens ugunī taps sālīts; un ikkatrs upuris ar sāli taps sālīts. **50** Bet Jēzus, to uzlūkodams, to iemīlēja un sacīja: “Sāls gan ir laba lieta, bet ja sāls tapusi nesālīga, ar ko tad to darīs derīgu? Turat sāli iekš sevis un turat mieru savā starpā.”

10 Un no turienes cēlies Viņš nāca uz Jūdu zemes robežām, gar Jardānes otru pusī; un ļaudis nāca atkal kopā pie Viņa, un Viņš tā, kā ieradis, tos atkal mācīja. **2** Un farizeji piegāja un Viņam jautāja, Viņu kārdinādami: “Vai viram brīv no savas sievas šķirties?” **3** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Ko Mozus jums ir pavelējis?” **4** Bet tie sacīja: “Mozus valū devis, šķiršanās grāmatu rakstīt un šķirties.” **5** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Jūsu sirds cietības dēļ viņš jums šo bausli rakstījis. **6** Bet no pasaules iesākuma Dievs viņus radijīs vīru un sievu. **7** Tādēļ cilvēks attstās savu tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas, **8** Un tie divi būs viena miesa. Tad nu tie nav vairs divi, bet viena miesa. **9** Tāpēc, ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.” **10** Un mājās Viņa mācekļi To atkal jautāja par to pašu lietu. **11** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ja kas no savas sievas šķirās un citu precē, tas laulību pārkāpj pret viņu. **12** Un ja sieva no sava vīra šķirās un ar citu apprečējās, tā laulību pārkāpj.” **13** Un tie

bērniņus nesa pie Jēzus, ka Viņš tos aizskartu. **14** Bet tie mācekļi tos aprāja, kas tos atnesa. **15** Patiesi, Es jums saku, ja kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā.” **16** Un viņš tos apkampa, rokas tiem uzliku un tos svētīja. **17** Un kad Viņš bija izgājis uz celu, tad viens pieskrēja un ceļos nometies Viņu lūdzā: “Labais Mācītāj, ko man būs darīt, lai iemantouju mūžigu dzīvošanu?” (**aiōnios g166**) **18** Bet Jēzus uz to sacīja: “Kāpēc tu Mani sauci par labu? Neviens nav labs kā vien Tas Vienīgais Dievs. **19** Tu tos baušļus zini: tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs nokaut; tev nebūs zagt; tev nebūs nepatiesu liecību dot; tev nebūs nevienam neko atraut; godā savu tēvu un māti.” **20** Bet tas atbildēja un uz Viņu sacīja: “Mācītāj, un tas uguns neizdziest. **21** Sālīts; un ikkatrs upuris ar sāli taps sālīts. **22** Bet Jēzus, to uzlūkodams, to iemīlēja un sacīja: “Cik grūti bagātie ieies Dieva valstībā!” **23** Un tie mācekļi iztrūcinājās par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un uz tiem sacīja: “Bērni, cik grūti ir, Dieva valstībā iejet tiem, kas uz bagātību liek savu cerību. **24** Vieglāki ir kamielim iet caur adatas aci, nekā bagātam iejet Dieva valstībā.” **25** Bet tie vēl vairāk pārbījās un sacīja savā starpā: “Kas tad var tapt svētīgs?” **26** Bet Jēzus tos uzlūkoja un sacīja: “Cilvēkiem tas neiespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamas.” **27** Un Pēteris iesāka uz Viņu sacīt: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un Tev staigājuši pakāl.” **28** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Patiens, Es jums saku: neviens nav, kas atstājis namu vai brāļus vai māsas vai tēvu vai māti vai sievu vai bērnus vai tīrumus Manis un evaņģēlijā dēl, **29** Kas nedabūs simtkārtīgi jau šinī laikā namus un brāļus un māsas un mātes un bērnus un

tīrumus pie tām vajāšanām, un nākošā laikā apžēlojies par mani.” **48** Un daudzi to apsaucā, mūžigu dzīvošanu. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Bet lai paliek klusu. Bet tas jo vairāk brēca: “Tu daudz, kas tie pirmie, būs tie pēdējie, un tie Dāvida Dēls, apžēlojies par mani.” **49** Un Jēzus pēdējie būs tie pirmie.” **32** Bet tie bija uz ceļa, apstājās un lika to aicināt; un tie aicināja to iedami uz Jeruzālemi. Un Jēzus gāja viņiem aklo, uz to sacīdam: “Turi drošu prātu, celies, priekšā, un tie iztrūcinājās un bijās līdz iedami, Viņš tevi aicina.” **50** Un savu uzvalku nometis, un Viņš nēma atkal pie Sevis tos divpadsmīt un tas cēlās un nāca pie Jēzus. **51** Un Jēzus atbildēja iesāka tiem sacīt, kas Viņam notikšot: **33** “Jo un uz to sacīja: “Ko tu gribi, lai Es Tev daru?” redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un Tas Cilvēka Bet tas aklais uz Viņu sacīja: “Rabbuni, ka es Dēls taps nodots tiem augstiņiem priesteriem varētu redzēt.” **52** Bet Jēzus uz to sacīja: “Ej, un rakstu mācītājiem, un tie Viņu pie nāves tava ticība tev palīdzējusi,” un tūdaļ tas tapa pazudinās un Viņu nodos pagāniem. **34** Un tie redzīgs un gāja Jēzum uz ceļa pakāļ.

To apmēdīs un To šaustīs un To apspļaudīs un To nokaus; un Viņš trešā dienā augšām celsies.” **35** Tad Jēkabs un Jānis, tie Cebedeja dēli, pie Viņa piegāja un sacīja: “Mācītāj, mēs gribam, ka Tu mums darītu, ko Tev lūgsim.” **36** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ko jūs gribat, lai Es jums daru?” **37** Bet tie uz Viņu sacīja: “Dod mums, ka mēs varam sēdēt Tavā godībā, viens pa Tavu labo un otrs pa kreiso roku.” **38** Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs nezināt, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko Es dzeršu, un tapt kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts?” **39** Bet tie uz Viņu sacīja: “Varam.” Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs gan to biķeri dzersiet, ko Es dzeru, un tapsiet kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts. **40** Bet pie Manas labās un kreisās rokas sēdēt, Man nepiederas dot, bet kuriem tas ir sataisīts.” **41** Un kad tie desmit to dzirdēja, tad tie iesāka skaisties par Jēkabu un Jāni. **42** Bet Jēzus tos sauca un uz tiem sacīja: “Jūs zināt, ka tie, kas par ļaužu valdniekiem tiek turēti, tie pār tiem valda un viņu lieliem kungiem ir vara pār tiem. **43** Bet tā jūsu starpā nebūs būt; bet ja kas no jums grib liels tapt, tas lai ir jūsu sulainis. **44** Un ja kas starp jums grib tas pirmais būt, tas lai ir visu kalps. **45** Jo arī Tas Cilvēka Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpot, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpirķšanas maksu priekš daudziem.” **46** Un tie nāca uz Jēriku, un Viņam ar Saviem mācekļiem un daudz ļaudīm no Jērikus izejot, Timeja dēls Bartimejs, tas aklais, sēdēja ceļmalā un nabagoja. **47** Un kad tas dzirdēja, ka tas Jēzus no Nacaretes esot, tad tas iesāka saukt un sacīt: “Jēzu, Tu Dāvida dēls,

11 Un kad tie tuvu pie Jeruzālemes nāca, pie Betfagas un Betanijas pie Elijas kalna, tad Viņš sūtīja divus no Saviem mācekļiem, **2** Un uz tiem sacīja: “Noejat tanī miestā, kas jūsu priekšā, un iegājuši jūs tūdaļ atradīsiet piesietu kumeļu, uz kā vēl neviens cilvēks nav sēdējis. Atraisijuši to atvediet. **3** Un ja kas jums sacīs: Kāpēc jūs to dariet? Tad atsakāt: Tam Kungam tā vajag; un tūdaļ tas to atsūtīs šurp.” **4** Un tie nogāja un atrada to kumeļu ārā pie durvīm piesietu uz ielas, un to atraisīja. **5** Un kādi no tiem, kas tur stāvēja, uz viņiem sacīja: “Ko jūs darāt, ka atraisiet to kumeļu?” **6** Un viņi uz tiem sacīja, kā Jēzus bija pavēlējis. Un tie tos atlaida. **7** Un viņi to kumeļu atveda pie Jēzus un savas drēbes uzlika un To sēdināja virsū. **8** Un daudzi savas drēbes izklāja uz ceļu; un citi zarus cirta no kokiem un tos izkaisīja uz ceļu. **9** Un tie, kas gāja priekšā un pakalā, kliedza un sauca: “Ozianna, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! **10** Slavēta ir mūsu tēva Dāvida valstība, kas nāk! Ozianna augstibā!” **11** Un Jēzus iegāja Jeruzālemē un Dieva namā. Un kad Viņš visu visapkārt bija uzlūkojis, un jau vakars bija, tad Viņš izgāja ar tiem divpadsmīt uz Betaniju. **12** Un otrā dienā, kad tie no Betanijas izgāja, tad Viņam gribējās ēst. **13** Un no tālienes redzēdams vienu viģes koku, kam lapas bija, Viņš nāca, lai Viņš tanī ko atrastu; un pie tā piegājis Viņš neatrada nenieka kā vien lapas: jo nebija viģu laiks. **14** Un Jēzus uzrunāja un uz to sacīja: “Lai neviens nemūžam vairs neēd augļus no tevis.” Un Viņa mācekļi klausījās. (aiōn g165) **15** Un tie nāca uz Jeruzālemi, un Dieva namā iegājais Viņš

iesāka izdzīt visus, kas pārdeva un pirka Dieva namā, un apgāza to mijēju galdus un to baložu pārdevēju krēslus. **16** Un nelāva nevienu lietu aplika ar sētu un raka vīna spaidu un uztaisīja nest caur Dieva namu. **17** Un mācīja un uz torni un to izdeva dārzniekiem un nogāja tiem sacīja: "Vai nav rakstīts: "Mans nams taps citur. **2** Un kad tas laiks bija, tad viņš sūtīja nosaukts lūgšanas nams visām tautām?" Bet jūs pie tiem dārzniekiem vienu kalpu, ka tas no to esat darījuši par slepkavu bedri." **18** Un tie tiem dārzniekiem saņemtu no tiem vīna kalna rakstu mācītāji un augstie priesteri to dzirdēja augļiem. **3** Bet tie to nēma un šauta un sūtīja un meklēja, kā Viņu nomaitātu; jo tie bijās no tukšā atpakaļ. **4** Un viņš sūtīja atkal pie tiem Viņa, tāpēc ka visi ļaudis izbrīnījās par Viņa citu kalpu; un šo tie nomētāja ar akmeņiem mācību. **19** Un kad vakars metās, tad Viņš izgāja un tam galvu sadauzīja un apsmietu aizsūtīja no pilsētas ārā. **20** Un no rīta agrumā garām projām. **5** Un viņš sūtīja atkal citu. Un šo tie iedami tie redzēja to vīges koku nokaltušu no nokāva. Un vēl daudz citus; un no tiem tie citus pašām saknēm. **21** Pēteris atminējies uz Viņu šauta un citus nokāva. **6** Un viņam bija vēl viens sacīja: "Mācītāj, redzi, tas vīges koks, ko Tu esi vienīgs dēls, ko viņš milēja, arī to viņš beidzot nolādējis, tas ir nokalts." **22** Un Jēzus atbildēja pie tiem sūtīja un sacīja: "Taču tie kaunēsies no un uz tiem sacīja: "Ticat uz Dievu. **23** Jo patiesi, mana dēla." **7** Bet tie dārznieki sacīja cits uz Es jums saku: ja kas šim kalnam sacīs: celies citu: "Šis ir tas mantinieks! Nāciet, nokausim un meties jūrā! un nešaubīsies savā sirdī, bet to, tad mums būs tā mantība." **8** Un tie to ticēs, ka notiks, ko viņš saka: tad viņam notiks, nēma, nokāva un izmeta no tā vīna kalna ārā. ko viņš saka. **24** Tāpēc Es jums saku: visu, ko **9** Ko nu tā vīna kalna kungs darīs? Viņš nāks jūs lūgdami lūgsiet, ticat, ka jūs dabūsiet, tad un nomaitās tos dārzniekus un izdos to vīna tas jums notiks. **25** Un kad jūs stāvat, Dievu kalnu ciitem. **10** Vai jūs šo rakstu neesat lasījuši: lūgdami, tad piedodat, ja jums kas ir pret kādu, "Tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, lai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, jums piedod jūsu tas ir palicis par stūra akmeni; **11** No Tā Kunga noziegumus. **26** Bet ja jūs nepiedodat, tad arī tas noticis un ir brīnums mūsu acīs?"?" **12** Un jūsu Tēvs debesīs jūsu noziegumus nepiedos." tie meklēja Viņu rokā dabūt un bijās no tiem **27** Un tie nāca atkal uz Jeruzālemi, un Viņam ļaudīm, jo tie nomanīja, ka Viņš uz tiem šo Dieva namā staigājot, nāca pie Viņa tie augstie līdzību bija sacījis, un Viņu atstājuši tie aizgāja. priesteri un rakstu mācītāji un tie vecajī, **28** Un **13** Un tie sūtīja pie Viņa kādus no tiem farizejiem uz To sacīja: "Kādā varā Tu šo visu dari? Un kas un Hērodus sulaiņiem, ka tie Viņu savaldzinātu Tev šo varu devīs, ka Tu to dari?" **29** Bet Jēzus Viņa valodā. **14** Un tie nāca un uz Viņu sacīja: atbildēja un uz tiem sacīja: "Es arīdzan jums "Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiesīgs un vienu vārdu vaicāšu, un atbildet Man; tad Es nebēdā par nevienu; jo Tu neuzlūko cilvēka jums arīdzan sacīšu, kādā varā Es to daru. **30** Vai vaigu, bet māci Dieva ceļu patiesi: vai ir brīv Jāņa kristība bija no debesīm, vai no cilvēkiem? ķeizaram meslus dot vai ne? Vai dosim, vai Atbildet Man." **31** Un tie domāja savā starpā un nedosim?" **15** Bet Viņu viltību zinādams, Viņš uz sacīja: ja mēs sakām: "No debesīm," tad Viņš tiem sacīja: "Kam jūs Mani kārdināt? Atnesiet sacīs: "Kāpēc tad jūs viņam neesat ticējuši?" **32** Man vienu sudraba grasi, lai Es to redzu." **16** Bet ja sacīsim: "No cilvēkiem," - viņi bijās no Un tie atnesa. Tad Viņš uz tiem sacīja: "Kam tiem ļaudīm. Jo visi to Jāni turēja, ka tas patiesi ir šī zīme un tas virsraksts?" Bet tie uz Viņu pravietis bijis. **33** Un tie atbildēja un uz Jēzu sacīja: "Ķeizara." **17** Un Jēzus atbildēja un uz sacīja: "Mēs nezinām." Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram tiem sacīja: "Tad Es arīdzan jums nesaku, kādā pieder, un Dievam, kas Dievam pieder." Un varā Es to daru." **18** Un tie saduceji, kas saka augšāmcelšanos neesam, nāca pie Viņa tie izbrīnījās par Viņu. **19** Un tie saduceji, kas saka augšāmcelšanos neesam, nāca pie Viņa

un Viņu jautāja un sacīja: **19** “Mācītāj, Mozus Viņu jautāt. **35** Un Jēzus atbildēja un sacīja, mums ir rakstījis: ja kam brālis mirst, kas sievu mācīdams Dieva namā: “Kā tie rakstu mācītāji pamet bez bērniem, tad viņa brālim būs to saka, ka Kristus esot Dāvida dēls? **36** Jo tas pats sievu apņemt un savam brālim celt dzimumu. Dāvids ir sacījis caur Svēto Garu: Tas Kungs ir **20** Tad nu bija septiņi brāļi. Un pirmais apņēma sacījis uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo sievu un mirdams nepameta dzimumu. **21** Un roku, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par otrs viņu apņēma un nomira un tas arīdzan pameslu Tavām kājām. **37** Kad nu Dāvids pats nepameta dzimumu. Un tāpat trešais. **22** Un Viņu sauc par Kungu, kā tad tas ir viņa dēls?” visi septiņi to apņēma un bērnus nepameta. Un daudz ļaužu Viņu labprāt dzirdēja. **38** Un Beidzot pēc visiem arī tā sieva nomira. **23** Tad Viņš Savā mācībā uz tiem sacīja: “Sargājaties no nu pie augšāmcelšanās, kad tie augšāmcelsies, tiem rakstu mācītājiem, kam tik garos svārkos kuram tā sieva būs? Jo visiem septiņiem tā staigāt un uz tirgiem tapt sveicinātiem, **39** Un bijusi par sievu.” **24** Bet Jēzus atbildēja un uz baznīcās jo augstos krēslos sēdēt un jo augstā tiem sacīja: “Vai jūs nealojaties, tādēļ ka jūs vietā viesībās; **40** Kas atraitu namus apriū un tos rakstus neprotat, nedz Dieva spēku? **25** taisnojās ar savām garām lūgšanām. Šie dabūs jo Jo kad tie no mironiem augšām celsies, tad grūtu sodību.” **41** Un Jēzus sēdās Dieva šķirstam tie nedz precēs, nedz taps precēti, bet tie būs pretī un lūkoja, kā tie ļaudis naudu meta Dieva itin kā tie eņģeli, kas debesīs. **26** Bet par tiem šķirstā; un daudz bagāti iemeta daudz. **42** Un mirušiem, ka tie taps uzmodināti: vai jūs Mozus viena nabaga atraitne nāca un iemeta divas grāmatā neesat lasījuši, kā Dievs pie tā krūma artavas, tas ir viens kvadrants. **43** Un Viņš Savus uz to runājis sacīdams: Es esmu Ābrahāma mācekļus aicināja un uz tiem sacīja: “Patiessi, Es Dievs un Izaka Dievs un Jēkaba Dievs? **27** jums saku, šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi Dievs nav mirušu, bet dzīvu Dievs! Tad nu nekā visi, kas Dieva šķirstā ir metuši. **44** Jo visi jūs briesmīgi alojaties.” **28** Un viens no tiem no savas bagātības ir metuši; bet šī no savas rakstu mācītājiem, kas bija dzirdējis, ka tie bija nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu apjautājušies, zinādams, ka Viņš tiem bija labi savu padomu.”

atbildējis, nāca un Viņam vaicāja: “Kurš ir tas augstākais bauslis pār visiem?” **29** Bet Jēzus tam atbildēja: “Tas augstākais bauslis pār visiem ir: klausies Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs. **30** Un tev būs To Kungu, savu Dievu, milēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles un no visa sava prāta un no visa sava spēka, šis ir tas augstākais bauslis. **31** Tas otrs, šim līdzīgs, ir tas: tev būs savu tuvāku milēt kā sevi pašu; cita lielāka baušķa pār šiem nav.” **32** Un tas rakstu mācītājs uz Viņu sacīja: “Gan labi, Mācītāj, tas ir tiesa, ko Tu sacījis: viens vienīgs Dievs ir, un cita nav, kā Viņš vien. **33** Un To milēt no visas sirds un no visa prāta un no visas dvēseles un no visa spēka, un tuvāku milēt kā sevi pašu, tas ir vairāk nekā visi dedzināmie upuri un citi upuri.” **34** Un Jēzus redzēdams, ka tas gudri bija atbildējis, uz to sacīja: “Tu neesi tālu no Dieva valstības.” Un neviens nedrīkstēja vairs

13 Un Viņam no Dieva nama izejot, viens no Viņa mācekļiem uz To sacīja: “Mācītāj, lūk, kādi akmeņi tie ir, un kādas ēkas.” **2** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Vai tu visas šās lielās ēkas redzi? Tur akmens uz akmens netaps atstāts, kas netaps noplēsts.” **3** Un kad Viņš sēdēja uz Elijas kalna Dieva namam pretī, tad Pēteris un Jēkabs un Jānis un Andrejs Viņu jautāja sevišķi: **4** “Saki mums, kad tas būs, un kāda tā zīme, kad viss tas piepildīsies?” **5** Bet Jēzus tiem atbildēja un iesāka runāt: “Pielūkojet, ka neviens jūs nepievīļ. **6** Jo daudzi nāks Manā Vārdā sacīdam: es tas esmu; un daudz pievils. **7** Bet kad jūs dzirdēsiet karus un kara valodas, tad nebēdājaties, jo tam būs tā notikt; bet tas gals vēl nav klāt. **8** Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti un vietām būs zemes trīcēšanas, bada laiki un dumpji. **9** Tas būs to grūto bēdu iesākums; bet lūkojet jūs uz sevi pašiem; jo tie jūs nodos augstās tiesas

un baznīcās; un jūs tapsiet šausti un Manis dēļ priekš durvīm. **30** Patiesi, Es jums saku: šī cilts valdnieku un kēniņu priekšā vesti, tiem par nezudīs, tiekams viiss tas būs noticis. **31** Debess liecību. **10** Un evaņģēlijam būs papriekš tapt un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. **32** Bet sludinātam visām tautām. **11** Kad nu tie jūs par to dienu jeb stundu neviens nezina, ne tie vedīs, jūs nododami, tad nebēdājaties iepriekš, enģeļi, kas debesīs, ne Tas Dēls, kā vien Tas kas jums būs jārunā, nedz apdomājaties; bet kas Tēvs. **33** Pielūkojiet, esiet modrīgi un lūdziet, jums tanī pašā stundā taps dots, to runājet; jo jo jūs nezināt, kad tas laiks ir. **34** Tā kā viens jūs neesat tie, kas runā, bet Tas Svētais Gars. cilvēks, citur noiedams, atstāja savu namu un **12** Bet tad brālis brāli nodos pie nāves un tēvs deva saviem kalpiem varu un ikkatram savu dēlu; un bērni celsies pret vecākiem un viņus darbu, un pavēlēja durvju sargam būt nomodā. nonāvēs. **13** Un jūs tapsiet ienīdēti no visiem **35** Tad nu esat nomodā! Jo jūs nezināt, kad tas Mana Vārda dēļ; bet kas pastāv līdz galam, tas nama kungs nāk, vai vakarā, vai nakts vidū, taps izglābts. **14** Bet kad jūs to izpostīšanas vai gaiļos, vai no rīta agri, **36** Ka tas nejauši negantību redzēsiet, par ko pravietis Daniēls nākdams, jūs neatrod guļam. **37** Bet ko Es jums ir runājis, ka tā stāv, kur neklājās (kas to lasa, saku, to Es saku visiem: esat nomodā.”

tas lai to labi apdomā), tad lai bēg uz kalniem tie, kas ir Jūdu zemē. **15** Un kas uz jumta ir, tas lai nenokāpj namā un tur lai neieiet, ko no savu nama iznest. **16** Un kas ir laukā, tas lai neatgriežas atpakaļ savas drēbes paņemt. **17** Bet vai tām grūtām un tām ziditājām tanīs dienās. **18** Bet lūdzat, ka jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā. **19** Jo tanī laikā būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no paša iesākuma, kamēr Dievs pasauli radījis līdz šim, un kādas arī nebūs. **20** Un ja Tas Kungs šās dienas nepaīsinātu, tad neviens netaptu izglābts; bet to izredzēto dēļ ko Viņš izredzējis, Viņš tās dienas ir paīsinājis. **21** Un ja kas tanī laikā uz jums sacīs: redzi, še ir Kristus, jeb redzi, tur Viņš ir; tad neticiet. **22** Jo viltīgi Kristi un viltīgi pravieši celsies un lielas zīmes un brīnumus darīs, ka pieviltu, ja tas varētu notikt, arī tos izredzētos. **23** Bet jūs pielūkojiet; redzi, Es jums to visu papriekš esmu sacījis. **24** Bet tanīs dienās, pēc tām bēdām, saule aptumšosies, un mēnesis nedos savu spīdumu; **25** Un debess zvaigznes nokritīs, un debess stiprumi kustināsies. **26** Un tad redzēs To Cilvēka Dēlu nākam padobešos ar lielu spēku un godību. **27** Un tad Viņš sūtīs Savus enģeļus un sakrās Savus izredzētos no tiem četriem vējiem, no zemes gala līdz debess galam. **28** Bet mācaties lidzību no viņes koka: kad viņa zars jau iezeļ, un lapas plaukst, tad jūs nomaniet, vasaru esam klātu. **29** Tā arīdzan, kad jūs šo visu redzēsiet notiekam, tad ziniet, ka tas ir tuvu

14 Un pēc divām dienām bija Lieldiena un neraudzētās maizes svētki. Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā tie Jēzu ar viltu saņemtu un nokautu. **2** Bet tie sacīja: “Tik ne svētkos, lai dumpis necēļas starp ļaudīm.” **3** Un kad Viņš bija Betanijā, Sīmaņa, tā spītīgā, namā, un pie galda sēdēja, tad viena sieva nāca; tai bija akmens trauciņš ar ļoti dārgu un it tīru nardes eļļu, un, to trauciņu salauzusi, tā to lēja uz Viņa galvu. **4** Un tur bija kādi, kas pie sevis apskaitās un sacīja: “Ka labad šī eļļas izķērdēšana notikusi? **5** Jo šo eļļu varēja pārdot dārgāki nekā par trīssimt grašiem un izdalit nabagiem;” un tie kurnēja par to. **6** Bet Jēzus sacīja: “Liekat to mierā. Ko jūs tai raizes darāt? tā labu darbu pie Manis darījusi. **7** Jo nabagi ir arvienu pie jums, un kad gribat, jūs tiem varat labu darīt; bet Es neesmu arvienu pie jums. **8** Šī ir darījusi, ko spējusi; tā jau iepriekš Manu miesu ir svaidījusi uz bērēm. **9** Patiesi, Es jums saku: kur vien šis evaņģēlijs klūs sludināts pa visu pasaulli, tur arī to teiks, ko šī darījusi, viņai par piemiņu.” **10** Un Jūdas Iskariots, viens no tiem divpadsmit, nogāja pie tiem augstiem priesteriem, ka Viņu tiem nodotu. **11** Un tie to dzirdējuši priecājās un solīja tam dot naudu; un tas meklēja, kā tas Viņu izdevīgā laikā nodotu. **12** Bet pirmā neraudzētās maizes dienā, kad Lieldienas jēru nokāva, Viņa mācekļi uz Viņu sacīja: “Kur Tu gribi, lai mēs noejam un sataisām, ka Tu

Lieldienas jēru vari ēst?” **13** Un Viņš sūtīja sacīja: “Apsēžaties šeit, kamēr Es Dievu lūgšu.” divus no Saviem mācekļiem un uz tiem sacīja: **33** Un Viņš ḥēma pie sevis Pēteri un Jēkabu “Noejat uz pilsētu. Un jūs sastaps viens cilvēks, un Jāni, un iesāka baiļoties un trīcēt, **34** Un uz ūdens krūzi nesdams. Ejat tam pakaļ. **14** Un kur tiem sacīja: “Mana dvēsele ir visai noskumusi viņš ieiet, tur teiciet tam saimniekiem: Mācitājs līdz nāvei. Paliekat šeitan un esiet nomodā.” saka: kur ir tā vieta priekš Manis, kur ar Saviem **35** Un maķenīt pagājis Viņš krita pie zemes un mācekļiem varu ēst Lieldienas jēru? **15** Un viņš lūdza, ja tas varētu būt, lai tā stunda Viņam jums rādīs lielu, ar deķiem izklātu gatavu istabu. aizietu garām. **36** Un Viņš sacīja: “Abba, Tēvs, Turpat sataisiet priekš mums.” **16** Un Viņa Tu spēji visas lietas! ḥem Šo bīkeri no Manis! mācekļi izgāja un nāca pilsētā un atrada tā, kā Tomēr ne ko Es gribu, bet ko Tu gribi.” **37** Un Viņš tiem bija sacījis: un sataisija to Lieldienas Viņš nāk un atrod tos guļam un saka uz Pēteri: jēru. **17** Un kad vakars metās, tad Viņš nāca ar “Sīmani, vai tu gul? Vai tu nevienu stundu tiem divpadsmīt. **18** Un tiem pie galda sēžot nespēji būt nomodā? **38** Esat nomodā un lūdzat un ēdot, Jēzus sacīja: “Patiesi, Es jums saku: Dievu, ka neiekritat kārdināšanā. Gars gan ir viens no jums, kas ar Mani ēd, Mani nodos.” **19** labprātīgs, bet miesa ir vāja.” **39** Un Viņš atkal Un tie iesāka noskumt un cits pēc cita uz Viņu nogājis, Dievu lūdza, sacīdams šos pašus vārdus. sacīt: “Vai es tas esmu?” **20** Bet Viņš atbildēja **40** Un Viņš griezās atpakaļ, un atrada tos atkal un uz tiem sacīja: “Viens no tiem divpadsmīt, guļam, jo viņu acis bija miega pilnas, un tie kas ar Mani mērc bļodā. **21** Tas Cilvēka Dēls nezināja, ko Viņam atbildēt. **41** Un Viņš nāca gan aiziet tā, kā par Viņu ir rakstīts. Bet vai trešu lāgu un uz tiem sacīja: “Guliet nu vēl un tam cilvēkam, caur ko Tas Cilvēka Dēls top dusiet! jau ir gan; tā stunda ir nākusi! Redzi, Tas nodots. Šim cilvēkam būtu labāki, ka nemaz Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku rokās. **42** nebūtu dzimis.” **22** Un tiem ēdot, Jēzus ḥēma Ceļaties, ejam; redzi, kas Mani nodod, tas ir tuvu maizi, svētīja to, pārlauza un tiem to deva un klāt.” **43** Un tūdaļ, Viņam vēl runājot, atnāca sacīja: “Nemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.” **23** Jūdas, viens no tiem divpadsmīt, un līdz ar viņu Un Viņš ḥēma to bīkeri, pateicās un tiem to daudz ļaužu ar zobeniem un nūjām no tiem deva. Un tie visi dzēra no tā. **24** Un Viņš uz augstiem priesteriem un rakstu mācitājiem un tiem sacīja: “Šīs ir Manas asinis, tās jaunās vecajiem. **44** Bet tas, kas Viņu nodeva, tiem derības asinis, kas par daudziem top izlietas. **25** bija devis zīmi sacīdams: “Kuru es skūpstīšu, Patiesi, Es jums saku, ka Es vairs nedzeru no tas ir Tas, To gūstat, un To novediet droši.” vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad Es to no **45** Un tas nāca un tūdaļ Viņam piegājis sacīja: jauna dzeršu Dieva valstībā.” **26** Un to pateicības “Rabbi, Rabbil!” un Viņu skūpstīja. **46** Un tie dziesmu dziedājuši, tie izgāja uz Elijas kalnu. rokas pielika pie Viņa un To saņēma. **47** Bet **27** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs visi šīni naktī viens no tiem, kas pie Viņa stāvēja, zobenu apgrēcināsities pie Manis, jo stāv rakstīts: Es izvilcis, cirta tā augstā priestera kalpam un ganu sitišu, un avis taps izklidinātas. **28** Bet kad tam nocirta ausi. **48** Un Jēzus atbildēja un uz Es augšām celšos, tad Es jūsu priekšā gribu noiet tiem sacīja: “Tā kā uz kādu slepkavu jūs esat uz Galileju.” **29** Bet Pēteris uz To sacīja: “Un ja izgājuši ar zobeniem un nūjām, Mani gūstīt. visi pie Tevis apgrēcinātos, tomēr es ne.” **30** Un **49** Ikdienas Es pie jums esmu sēdējis, Dieva Jēzus uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku: šodien, namā mācidams, un jūs Mani neesat gūstījuši. šīnī naktī, pirms gailis otrreiz dziedās, tu Mani Bet lai tie raksti taptu piepildīti.” **50** Un visi trīskārt aizliegsi.” **31** Bet tas runāja vēl daudz Viņa mācekļi Viņu astāja un bēga. **51** Un viens vairāk: “Jebšu man būtu līdz ar Tevi jāmirst, jauneklis Viņam gāja pakaļ, tas bija ar audekli taču es Tevi negribu aizliegt!” Un tāpat arī visi apsedzies uz kailām miesām, un tie jaunekļi sacīja. **32** Un tie nāca uz vienu muižu, kam pēc tā tvarstīja. **52** Bet to audekli pamezdam, vārds Getzemane, un Viņš uz Saviem mācekļiem tas no tiem izbēga pliks. **53** Un tie Jēzu noveda

pie tā augstā priestera, un tur sapulcējās visi augstie priesteri un vecajī un rakstu mācītāji.

54 Un Pēteris no tālienes Viņam gāja pakal tā augstā priestera pilī iekšā, un sēdēja pie tiem sulaiņiem un sildījās pie uguns. **55** Bet tie augstie priesteri un visa tā tiesa meklēja liecību pret Jēzu, ka tie Viņu nonāvētu, un neatrada. **56** Jo daudzi deva viltīgu liecību pret Viņu, un viņu liecības nebija vienādas. **57** Un citi cēlušies deva viltīgu liecību pret Viņu, sacīdami: **58** “Mēs esam dzirdējuši, ka Viņš sacījis: ‘Es gribu šo rokām taisīto Dieva namu nopļest un trijās dienās citu, ne rokām taisītu, uzcelt.’”

59 Un arī šī viņu liecība nebija vienāda. **60** Un tas augstais priesteris cēlās viņu vidū, jautāja Jēzum un sacīja: “Vai Tu uz to nekā neatbildi, ko šie pret Tevi liecina?” **61** Bet Viņš cieta klusus un neatbildēja nenieka. Un atkal tas augstais priesteris Viņam jautāja un uz Viņu sacīja: “Vai Tu esi Kristus, tā Augsti teicamā Dēls?” **62** Bet Jēzus sacīja: “Es tas esmu. Un jūs redzēsiet To Cilvēka Dēlu sēžam pie Tā Visuspēcīgā labās rokas un nākam ar debess padebešiem.” **63** Tad tas augstais priesteris saplēsa savus svārkus un sacīja: “Kam vēl vajag liecinieku? **64** Jūs Viņa zaimošanu esat dzirdējuši! Kā jums šķiet?” Bet tie visi Viņu notiesāja, ka Viņš nāvi esot pelnījis.

65 Un citi iesāka Viņu apsplāudit un apsegāt Viņa vaigu un Viņu sist dūrēm un uz Viņu sacīt: “Uzmini mūs, pravietis būdams.” Un tie sulaiņi Viņam sita vaigā. **66** Un kad Pēteris priekšnāmā bija, tad viena no tā augstā priestera kalponēm nāca, **67** Un redzēja, ka Pēteris sildījās, un to uzlūkoja un sacīja: “Tu arīdzan biji pie Tā Jēzus no Nacaretēs.” **68** Bet viņš liedzās, sacīdam: “Es Viņu nepazīstu, nedz zinu, ko tu runā.” Un tas izgāja no tā priekšnama. Un gailis dziedāja. **69** Un tā meita to atkal redzēja un iesāka sacīt uz tiem, kas klāt stāvēja: “Šis ir viens no tiem.” **70** Bet tas atkal liedzās. Un par mazu brīdi tie, kas apkārt stāvēja, atkal uz Pēteri sacīja: “Patiesi, tu esi viens no tiem, jo tu esi Galilejs, un tava valoda tiem ir līdzīga.” **71** Un tas sāka nolādēties un nodievoties: “Es nepazīstu To Cilvēku, par ko jūs runājiet.” **72** Un gailis dziedāja otru reizi; un Pēteris pieminēja to vārdu, ko Jēzus uz to bija

sacījis: “Pirms nekā gailis divreiz dziedās, tu Mani trīs reiz aizliegsi;” un viņš iesāka raudāt.

15 Un tūlit no rīta tie augstie priesteri ar tiem vecajiem un rakstu mācītājiem un visa tā augstā tiesa sarunājās, un tie sēja Jēzu, novēda un nodeva Viņu Pilatū. **2** Un Pilatus Viņam jautāja: “Vai Tu esi tas Jūdu kēniņš?” Un Viņš atbildēja un uz to sacīja: “Tu to saki.” **3** Un tie augstie priesteri Viņu gauži apsūdzēja. **4** Bet Pilatus Viņam atkal vaicāja sacīdam: “Vai Tu nekā neatbildi? Redzi, cik gauži tie Tevi apsūdz!” **5** Bet Jēzus neatbildēja vairs nenieka, tā ka Pilatus brīnījās. **6** Bet uz svētkiem tas viņiem atlaida vienu cietumnieku, kuru tie prasīja. **7** Bet tur bija viens ar vārdu Baraba, gūstīts ar tiem dumpiniekiem, kas dumpī vienu bija nokāvuši. **8** Un tie ļaudis augšā sanākuši iesāka prasīt, ka tiem tā darītu, kā allaži. **9** Bet Pilatus tiem atbildēja un sacīja: “Vai jūs gribat, ka es jums To Jūdu kēniņu atlaižu?” **10** Jo viņš zināja, ka tie augstie priesteri To no skaudības bija nodevuši. **11** Bet tie augstie priesteri tiem ļaudīm piekodināja, lai labāki tiem atlaistu to Barabu. **12** Bet Pilatus atbildēja un atkal uz tiem sacīja: “Ko tad jūs gribat, lai daru Tam, ko jūs saucat par Jūdu kēniņu?” **13** Bet tie atkal brēca: “Sit Viņu krustā.” **14** Bet Pilatus uz tiem sacīja: “Ko tad Viņš ļaunu darījis?” Bet tie vēl vairāk brēca: “Sit Viņu krustā.” **15** Bet Pilatus gribēdams tiem ļaudīm izpatikti, tiem atlaida Barabu un nodeva Jēzu, kad Viņu bija šaustījis, ka taptu krustā sists. **16** Bet tie karavīri Viņu novēda pilī, tas ir tiesas namā, un sasauga visu to pulku. **17** Un tie Viņam apvilka sarkanu mētelī, un kroni no ērkšķiem nopinuši Viņam lika uz galvu. **18** Un tie iesāka Viņu sveicināt: “Sveiks, Jūdu kēniņi!” **19** Un sita Viņa galvu ar niedri un Viņu apsplāudīja, un ceļus locīja un Viņu pielūdza. **20** Un kad tie Viņu bija apsmējuši, tad Viņam novilka to sarkano mētelī un Viņam apvilka Viņa paša drēbes un Viņu izveda, ka Viņu krustā sistu. **21** Un tie spieda kādu, kas no lauka nākdams garām gāja, Simani no Kirenes, Aleksandera un Rufa tēvu, ka Viņa krustu nestu. **22** Un tie Viņu novēda pie tās vietas Golgata, tas ir tulkots: pieres vieta. **23** Un

Viņam deva dzert vīnu, ar mirrēm sajauktu, bet brīnījās, ka Tas jau bija nomiris, un to kapteini Viņš to neņēma. **24** Un kad To bija krustā situši, aicinājis, tam jautāja, vai jau ilgi, kamēr Viņš tad tie izdalija Viņa drēbes un meta kauliņus nomiris? **45** Un no tā kapteiņa izklausinājis, par tām, ko kurš dabūtu. **25** Un tā bija tā trešā viņš Jāzepam Jēzus miesas atvēlēja. **46** Un tas stunda, un Viņu sita krustā. **26** Un tur virsraksts smalku audekli pircis, Viņu noņēma un ietina par Viņa vainu bija virsū uzrakstīts: Tas Jūdu tai smalkā audeklī un Viņu ielika kapā, kas Ķēniņš. **27** Un līdz ar Viņu sita krustā divas klinti bija izcirsts, un pievēla akmeni priekš tā slepkavas, vienu pa labo, otru pa kreiso roku. **28** Un tie raksti ir piepildīti, kas saka: "Viņš Jāzepa māte, skatījās, kur Tas tapa nolikts. ir līdzināts ļauna darītājiem." **29** Un tie, kas gāja garām, Viņu zaimoja, kratīja savas galvas un sacīja: "Raugi, kā Tu Dieva namu noplēsi un to uztaisi trejās dienās. **30** Palidzies pats un kāpi no krusta zemē." **31** Tāpat arīdzan tie augstie priesteri ar tiem rakstu mācitājiem Viņu apmēdīja un sacīja: "Citus Viņš pestījis, Sevi pašu Viņš nevar pestīt. **32** Lai nu Kristus, tas Israēla ķēniņš, no krusta nokāpj, ka mēs redzam un ticam." Un arī tie, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti, Viņu apsmēja. **33** Un ap sesto stundu palika tumšs pār visu zemi līdz devītajai stundai. **34** Un ap devīto stundu Jēzus stiprā balsī brēca saukdamis: "Eli, Eli, lama zabaktani!" Tas ir tulkots: Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis? **35** Un citi no tiem, kas tur klāt stāvēja, kad to dzirdēja, sacīja: "Redzi, Viņš sauc Eliju." **36** Bet viens tecēja un pildīja sūkli ar etiķi un to lika uz niedri un Viņu dzirdināja sacīdams: "Laidiet, redzēsim, vai Elija nāks un Viņu noņems." **37** Bet Jēzus stiprā balsī brēcis dvēseli izlaida. **38** Un priekškaramais auts Dieva namā pārpļisa divējos gabalos no augšas līdz zemei. **39** Bet tas virsnieks, kas tur klāt stāvēja Viņam it pretī, redzēdams, ka Viņš tā brēkdams garu bija izlaidis, sacīja: "Patiņi, šis cilvēks bija Dieva Dēls." **40** Un tur bija arī sievas, kas no tālienes skatījās; starp tām bija Marija Madaļa un Marija, tā jaunākā, Jēkaba un Jāzepa māte, un Salome, **41** Kas arīdzan, kad Viņš bija Galilejā, Viņam bija gājušas pakaļ un Viņam kalpojušas, un daudz citas, kas līdz ar Viņu bija nākušas uz Jeruzālemi. **42** Un tās sataisāmās dienas vakarā, tas ir tai svētā vakarā, **43** Jāzeps no Arimatijas, viens godīgs runas kungs, kas pats arīdzan uz Dieva valstību gaidīja, nāca un iegāja droši pie Pilatus un izlūdzās Jēzus miesas. **44** Bet Pilatus

brīnījās, ka Tas jau bija nomiris, un to kapteini Viņš to neņēma. **24** Un kad To bija krustā situši, aicinājis, tam jautāja, vai jau ilgi, kamēr Viņš tad tie izdalija Viņa drēbes un meta kauliņus nomiris? **45** Un no tā kapteiņa izklausinājis, par tām, ko kurš dabūtu. **25** Un tā bija tā trešā viņš Jāzepam Jēzus miesas atvēlēja. **46** Un tas stunda, un Viņu sita krustā. **26** Un tur virsraksts smalku audekli pircis, Viņu noņēma un ietina par Viņa vainu bija virsū uzrakstīts: Tas Jūdu tai smalkā audeklī un Viņu ielika kapā, kas Ķēniņš. **27** Un līdz ar Viņu sita krustā divas klinti bija izcirsts, un pievēla akmeni priekš tā slepkavas, vienu pa labo, otru pa kreiso roku. **28** Un tie raksti ir piepildīti, kas saka: "Viņš Jāzepa māte, skatījās, kur Tas tapa nolikts.

16 Un kad tā svēta diena bija pagājusi, tad Marija Madaļa un Marija, Jēkaba māte, un Salome pirka dārgas svaidāmas zāles, ka tās nāktu un Viņu svaidītu. **2** Un pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, saulei lecot, tās nāca pie kapa, **3** Un runāja savā starpā: "Kas mums to akmeni novels no kapa durvīm?" **4** Un paskatīdamās tās redzēja, ka tas akmens bija novelts; jo tas bija ļoti liels. **5** Un kapā iegājušas tās redzēja vienu jaunekli pa labo roku sēžam, apģērbtu baltās garās drēbēs. Un tās izbijās. **6** Bet viņš uz tām sacīja: "Neizbīstaties! Jūs meklējet Jēzu no Nacaretes, kas bija krustā sists; Tas ir augšām cēlies un nav šeitan. Redziet še to vietu, kur Viņu nolika. **7** Bet noejet un sakāt to Viņa mācekļiem un Pēterim, ka Viņš jūsu priekšā noies uz Galileju; tur jūs Viņu redzēsiet, kā Viņš jums ir sacījis." **8** Un tās steigšus izgāja ārā un bēga no tā kapa, jo drebēšana un bailiba tām bija uzgājusi, un nesacīja nevienam nenieka, jo tās bijās. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Bet kad Viņš bija uzcēlies pirmajā nedēļas dienā it agri, tad Viņš parādījās papriekš Marijai Madaļai, no kuras Viņš septiņus velnus bija izdzinis. **10** Šī gāja un pasludināja tiem mācekļiem, kas bija noskumuši un raudāja. **11** Un šie dzirdēdami, ka Viņš esot dzīvs un no tās redzēts, neticēja. **12** Bet pēc tam, kad divi no tiem staigāja, Jēzus tiem uz lauku ejot parādījās citā ģimī. **13** Un tie arīdzan nogājuši to tiem citiem pasludināja, un tie arī viņiem neticēja. **14** Visupēc Viņš parādījās tiem vienpadsmīt pie galda sēzot un norāja viņu neticību un sirds cietību, ka tie nebija ticējuši tiem, kas pēc Viņa augšām celšanās Viņu jau bija redzējuši. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: "Ejat pa visu pasauli un pasludinājet evaņģēliju visai

radībai. **16** Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet kas netic, tas taps pazudināts. **17** Bet šīs zīmes tiem ticīgiem ies līdz: Manā Vārdā tie velnus izdzīs, jaunām mēlēm runās, **18** Čūskas aizdzīs; un kad tie kādas nāvīgas zāles dzers, tad tas tiem nekaitēs. Uz neveseliem tie rokas uzliks, un tad viņi kļūs veseli.” **19** Un Tas Kungs, kad Tas ar tiem bija runājis, ir uzņemts debesīs un sēž pie Dieva labās rokas. **20** Un tie izgāja un mācīja visās malās, un Tas Kungs tiem palīdzēja strādāt un to vārdu apstiprināja caur līdzejošām zīmēm.

Lūkas Eвангелиjs

1 Kad nu daudzi uzņēmušies sarakstīt stāstus par tām lietām, kas mūsu starpā tik tiešām notikušas, **2** Tā kā tie mums ziņu devuši, kas no iesākuma paši tās redzējuši un Dieva vārda kalpi bijuši: **3** Tad arī man likās labi esam, ka es visas šīs lietas no pirmā gala it smalki izmeklējis, pēc kārtas tev sarakstu, mans mīlais Teofil, **4** Ka tu vari atzīt to īsteno mācības patiesību, kas tev mācīta. **5** Hērodus, Jūdejas kēniņa, laikā bija viens priesteris, vārdā Zaharija, no Abijas kārtas, un viņa sieva no Ārona meitām, un viņai vārds bija Elizabete. **6** Un tie abi bija taisni Dieva priekšā, nenoziedzīgi staigādami iekš visiem Tā Kunga baušiem un likumiem. **7** Un tiem nebija neviena bērna; jo Elizabete bija neauglīga, un tie abi jau bija piedzīvojuši labu vecumu. **8** Bet notikās, viņam svēto priestera darbu Dieva priekšā darot savā pienākamā kārtā, **9** Tad pēc priesteru ieraduma viņam pienācās ieiet Tā Kunga namā un kvēpināt. **10** Un viss ļaužu pulks ārā lūdz Dievu tai kvēpināšanas stundā. **11** Bet viņam Tā Kunga enģelis parādījās, stāvēdams pie kvēpināšanas altāra labās puses. **12** Un Zaharija to redzēdams izbijās, un bailes tam uznāca. **13** Bet tas enģelis uz to sacīja: "Nebisties, Zaharija, jo tava lūgšana ir paklausīta, un tava sieva Elizabete dzemdēs dēlu, un tu viņa vārdu sauksi: Jānis. **14** Un tev būs prieks un liksmība, un daudzi par viņu piedzīšanu priečāsies. **15** Jo viņš būs liels Tā Kunga priekšā, vīnu un stipru dzērienu viņš nedzers un vēl savas mātes miesās viņš taps piepildīts ar Svētu Garu. **16** Un viņš daudz no Israēla bērniem atgriezīs pie Tā Kunga, sava Dieva. **17** Un viņš ies Viņa priekšā Elijas garā un spēkā, atgriezdams tēvu sirdis pie bērniem un neklausīgos pie taisno gudrības, Tam Kungam sataisīt gatavus ļaudis." **18** Un Zaharija sacīja uz to enģeli: "Kā es to zināšu? Jo es esmu vecs, un mana sieva jau ir vecīga." **19** Un tas enģelis atbildēja un uz to sacīja: "Es esmu Gabriēls, kas stāv Dieva priekšā, un esmu sūtīts ar tevi runāt un tev pasludināt šo prieka vēsti. **20** Un redzi, tu tarsi mēms un nevarēsi runāt līdz tai dienai,

kad šīs lietas notiks, tāpēc ka tu neesi ticējis maniem vārdiem, kas notiks savā laikā." **21** Untie ļaudis gaidīja uz Zahariju un brīnījās par viņa kavēšanos Dieva namā. **22** Un ārā iznācis tas nevarēja uz tiem runāt, un tie nomanīja, ka viņš Dieva namā bija redzējis kādu parādīšanu, un viņš tiem meta ar roku un palika mēms. **23** Un notikās, kad viņa kalpošanas dienas bija pabeigtas, tad viņš nogāja uz savām mājām. **24** Un pēc šim dienām Elizabete, viņa sieva, tapa grūta un paslēpās piecus mēnešus sacīdama: **25** "Tā Tas Kungs man ir darījis tanīs dienās, kad Viņš mani uzlūkojis, no manis atņemt manu kaunu starp cilvēkiem." **26** Un sestā mēnesī enģelis Gabriēls no Dieva tapa sūtīts uz Galilejas pilsētu ar vārdu Nacarete **27** Pie jumpravas, kas bija saderēta vīram, kam vārds Jāzeps, no Dāvida cilts, un tās jumpravas vārds bija Marija. **28** Un pie tās ienācīs tas enģelis sacīja: "Esi sveicināta, tu apžēlotā, Tas Kungs ar tevi, tu augsti teicama starp sievām." **29** Bet viņa to pienācīs iet Tā Kunga namā un kvēpināt. **30** Un tas redzēdama iztrūkās par viņa valodu un domāja pie sevis, kas tā par sveicināšanu? **31** Un redzi, tu enģelis uz to sacīja: "Nebisties, Marija, jo tu žēlastību esi atradusi pie Dieva. **32** Un redzi, tu tarsi grūta savās miesās un dzemdēsi Dēlu un sauksi Viņa vārdu: Jēzus. **33** Un redzi, tu nosaukts Tā Visuaugstākā Dēls, un Dievs Tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida krēslu. **34** Un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gals." (aiōn g165) **35** Bet Marija sacīja uz to enģeli: "Kā lai tas notiek? Jo es no vīra nezinos." **36** Un redzi, Elizabete, tava radiniece, savā vecumā arīdzan ir grūta ar dēlu un iet tagad sestā mēnesī, kurai tāda slava, ka esot neauglīga. **37** Jo Dievam nekāda lieta nav neiespējama." **38** Bet Marija sacīja: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai man notiek pēc tava vārda." Un tas enģelis no tās aizgāja. **39** Un Marija cēlās tanīs dienās un steidzās iet pār tiem kalniem uz vienu pilsētu iekš Jūda, **40** Un iegāja Zaharijas tu tarsi mēms un nevarēsi runāt līdz tai dienai, namā un sveicināja Elizabeti. **41** Un notikās, kad

Elizabete Marijas sveicināšanu dzirdēja, tad tas pie sirds un sacīja: "Kas būs ar šo bērniņu? Jo bērniņš uzlēca viņas miesās, un Elizabete tapa Tā Kunga roka bija ar viņu." **67** Un viņa tēvs Svēta Gara pilna. **42** Un viņa stiprā balsī sauca Zaharija tapa Svēta Gara pilns, sludināja un un sacīja: "Tu esi augsti teicama starp sievām sacīja: **68** "Slavēts ir Tas Kungs, Israēla Dievs, un augsti teicams ir tavas miesas auglis. **43** Un jo tas Savus ļaudis piemeklējis un pestījis. **69** kā tas man notiek, ka mana Kunga māte nāk Un mums uzcēlis pestīšanas ragu Sava kalpa pie manis? **44** Jo redzi, tikko tavas sveicināšanas Dāvida namā. **70** Kā Tas pirmajos laikos runājis balss manās ausīs atskanēja, tad tas bērniņš caur Savu svēto praviešu muti; (**aiōn g165**) **71** Ka manās miesās ar liksmību uzlēca. **45** Un svētīga Viņš mūs pestītu no mūsu ienaidniekiem un no tu, kas esi ticējusi, jo tas taps piepildīts, kas tev visu to rokas, kas mūs ienīst; **72** Un parādītu no Tā Kunga sacīts." **46** Un Marija sacīja: "Mana žēlastību mūsu tēviem un pieminētu Savu svēto dvēsele teic augsti To Kungu, **47** Un mans gars derību **73** Un to stīpro solišanu, ko Viņš mūsu priecājās par Dievu, manu Pestītāju. **48** Jo Viņš tēvam Ābrahāmam ir zvērējis, mums dot, **74** ir uzlūkojis savas kalpones zemību; redzi, no šī Ka mēs, no savu ienaidnieku rokām pestīti, laika visi bērnu bērni mani teiks svētigu. **49** Jo Viņam bez bailības kalpojam **75** Iekš svētības Tas Spēcīgais lielas lietas pie manis darījis; un un taisnības Viņa priekšā visu savu mūžu. **76** svēts ir Viņa Vārds. **50** Un Viņa žēlastība paliek Un tu, bērniņ, tapsi nosaukts tā Visuaugstākā uz radu radiem pie tiem, kas Viņu bīstas. **51** pravietis; un tu Tam Kungam iesi priekšā, Viņa Viņš darījis varenus darbus ar Savu elkonu un celus sataisīt, **77** Un Viņa ļaudīm dot pestīšanas izkaisījīs, kas ir lieli savā sirds prātā. **52** Viņš atzīšanu uz grēku piedošanu, **78** Mūsu Dieva varenos nogrūdis no augstiem krēsliem, un sirsniņas žēlastības dēļ caur ko tas auseklis pacēlis pazemīgos. **53** Izalkušos Viņš pildījis ar no augstības mūs apraudzījis; **79** Ka tas tiem labumiem, un bagātos Viņš atstājis tukšus. **54** atspīdētu, kas sēž tumsībā un nāves ēnā, un Viņš uzņēmis Savu kalpu Israēli un pieminējis mūsu kājas atgrieztu uz miera celu." **80** Un Savu žēlastību, **55** Kā Viņš runājis mūsu tēviem, tas bērniņš auga un garā stiprinājās, un bija Ābrahāmam un viņa bērniem mūžīgi." (**aiōn g165**) **56** Un Marija palika pie tās kādus trīs Israēla ļaudīm.

mēnešus, pēc tam viņa atgriezās atpakaļ uz savām mājām. **57** Un Elizabetes laiks nāca, ka tai bija dzemdēt, un viņa dzemdēja dēlu. **58** Un viņas kaimiņi un radi dzirdēja, ka Tas Kungs lielu žēlastību pie tās bija darījis, un tie priecājās līdz ar viņu. **59** Un notikās astotā dienā, tad tie nāca, to bērniņu apgrāzīt, un pēc viņa tēva vārda to sauca Zahariju. **60** Un viņa māte atbildēja un sacīja: "Nē, bet to būs nosaukt Jānis." **61** Un tie viņai sacīja: "Neviena nav tavos rados, kam tāds vārds." **62** Un tie prasīja zīmes no viņa tēva, kā viņš gribētu, lai to sauc. **63** Un tas galdiņu prasījis rakstīja tā: viņa vārds ir Jānis. Par to visi brīnījās. **64** Un tūdaļ viņa mute atdarījās, un viņa mēle tapa atraisīta, un tas runāja, Dievu slavēdams. **65** Un izbailes uznāca visiem kaimiņiem, un visa šī lieta tapa zināma pa visiem Jūdu zemes kalniem. **66** Un visi, kas to dzirdēja, to ņēma

2 Un notika tanī laikā, ka grāmatas no ķeizara Augusta tapa izsūtītas, ka visa pasaule taptu uzrakstīta. **2** Un šī pirmā uzrakstīšana notika to brīdi, kad Kirenijus Sirijā valdīja. **3** Un visi nogāja, ka liktos pierakstīties, ikviens savā cilts pilsētā. **4** Tad arī Jāzeps no Galilejas, no Nacaretes pilsētas, nogāja uz Jūdu zemi, uz Dāvida pilsētu, vārdā Bētlemi, tāpēc ka tas bija no Dāvida rada un cilts, **5** Ka liktos pierakstīties ar Mariju, savu saderēto sievu, kas bija grūta. **6** Un notikās, tiem turpat esot, tas laiks atnāca, ka tai bija dzemdēt. **7** Un viņai piedzima pirmsdzimtais Dēls, un tā To ietina autījos un To lika silē, jo tiem citur nebija rūmes tai mājas vietā. **8** Un gani bija ap to pašu vietu laukā pie laidiņiem, tie nomodā būdamī naktī savus lupus sargāja. **9** Un redzi, Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās loti.

10 Un tas eņģelis uz tiem sacīja: "Nebīstaties, jo esī sataisījis priekš visiem ļaudīm, **32** Gaismu, redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem apgaismot pagānus, un par slavu Taviem Israēla ļaudīm notiks; **11** Jo jums šodien Tas Pestītājs ļaudīm." **33** Un Jāzeps un viņa māte brīnījās par dzimis, kas ir Kristus, Tas Kungs, Dāvida pilsēta. to, ko viņš runāja. **34** Un Sīmeans tos svētīja un **12** Un to īemēties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu sacīja uz Mariju, Viņa māti: "Redzi, Šis ir likts autos ietītu un silē gulošu." **13** Un tūdaļ tur par krišanu un augšāmcelšanos daudz ļaudīm pie tā eņģeļa bija tas debesu draudzības pulks; iekš Israēla, un par zīmi, kam top pretī runāts, tie Dievu slavēja un sacīja: **14** "Gods Dievam **35** Un tev pašai caur dvēseli zobens spiedīsies, augstībā un miers virs zemes un cilvēkiem labs ka daudz siržu domas taps zināmas." **36** Un prāts." **15** Un notikās, kad tie eņģeli no tiem uz tur bija viena praviete, Anna, Fānuēla meita, debesīm bija aizgājuši, tad tie gani runāja savā no Ašera cilts, tā bija ļoti veca, un pēc savas starpā: ejam tad nu uz Bētlemi, raudzit, kas tur jumpavības bija dzīvojusi septiņus gadus ar noticis, kā Tas Kungs mums licis ziņu dot. **16** Un savu vīru. **37** Un tā bija atraitne pie astoņdesmit tie steigdamies nāca un atrada gan Mariju, gan četriem gadiem; tā neatstājās no Dieva nama, Jāzepu un To bērniņu, silē gulošu. **17** Bet kad ar gavēšanu un lūgšanu Dievam kalpodama tie to bija redzējuši, tad tie izpauða to vārdu, dienās, naktīs. **38** Tā arīdzan tai pašā stundā kas tiem par To bērnu bija sacīts. **18** Un visi, piegāja un teica To Kungu, par To runādama kas to dzirdēja, izbrīnījās par to valodu, ko tie uz visiem, kas uz pestišanu Jeruzālemē gaidīja. gani tiem bija sacījuši. **19** Bet Marija visus tos **39** Un visu pabeiguši pēc Tā Kunga bauslības, vārdus paturēja, tos savā sirdī apdomādama. tie atkal griezās uz Galileju, uz savu pilsētu **20** Un tie gani griezās uz mājām, godāja un Nacareti. **40** Bet Tas Bērns auga un palika stiprs teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un garā, pilns gudrības, un Dieva ķēlastība bija redzējuši, kā uz tiem bija sacīts. **21** Un kad pie Viņa. **41** Un Viņa vecāki gāja ik gadus uz astoņas dienas bija pagājušas, ka tas bērns taptu Jeruzālemi Lieldienas svētkos. **42** Un kad Viņš apgrāzīts, tad Viņa vārdu nosauca Jēzu, kā no bija divpadsmit gadus vecs, tad tie pēc svētku tā eņģeļa bija sacīts, pirms Viņš bija ieņemts ieraduma gāja uz Jeruzālemi. **43** Un kad tās mātes miesās. **22** Un kad viņu šķistišanas dienas svētās dienas bija pagalam, tad tiem atkal uz nāca pēc Mozus bauslības, tad tie Viņu nesa mājām ejot Tas Bērns Jēzus palika Jeruzālemē, uz Jeruzālemi, ka To stādītu Tā Kunga priekšā. un Jāzeps un Viņa māte to nezināja. **44** Bet tie **23** (Kā Tā Kunga bauslībā stāv rakstīts: ikvienna domāja, ka Tas esot pie tiem ceļa biedriem; un pirmdziņītība no viriešu kārtas lai top nosaukta vienas dienas gājumu nākuši, tie To meklēja Tam Kungam svēta); **24** Ka tie arī to upuri dotu, pie radiem un pazīstamiem. **45** Un kad tie To kā Tā Kunga bauslībā ir sacīts: vienu pāri ūbeļu neatrada, tad tie gāja atpakaļ uz Jeruzālemi, To baložu vai divus jaunus baložus. **25** Un redzi, meklēdami. **46** Un notikās, pēc trim dienām viens cilvēks bija Jeruzālemē, vārdā Sīmeans; šis tie Viņu atrada baznīcā sēžam starp tiem cilvēks bija taisns un dievbijīgs, gaidīdams uz mācītājiem, tos dzirdot un tos jautājot. **47** Un Israēla iepriecināšanu, un Tas Svētais Gars bija visi, kas Viņu dzirdēja, iztrūkušies brīnījās par iekš viņa. **26** Tam no Svētā Gara bija pasludināts, Viņa saprāšanu un Viņa atbildēšanu. **48** Un Viņu ka nāvi nerедzēšot, iekams Tā Kunga Svaidito ieraudzījuši, tie pārbījās; un Viņa māte uz To nebūšot redzējis. **27** Tas nāca Dieva namā no sacīja: mans dēls, kāpēc Tu mums tā esi darijis? Svētā Gara skubināts; un kad tie vecāki To Jēzus Redzi, Tavs tēvs un es, mēs Tevi ar sāpēm esam bērnu ienesa, ka ar To dariitu pēc bauslības meklējuši. **49** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kam jūs ierauduma, **28** Tad To uz savām rokām īēmis, Mani esat meklējuši? Vai nezinājāt, ka Man iekš viņš Dievu teica un sacīja: **29** "Kungs, lai nu Mana Tēva lietām jādarbojas?" **50** Bet tie to Tavs kalps aiziet mierā, kā Tu esi sacījis; **30** Jo vārdu neizprata, ko Viņš uz tiem sacīja. **51** Un manas acis Tavu pestišanu redzējušas, **31** Ko Tu Viņš nogāja tiem līdz un nāca uz Nacareti un

bija tiem paklausīgs. Bet Viņa māte visus šos nekā es, Tam es neesmu cienīgs atraisīt Viņa vārdus paturēja savā sirdī. **52** Un Jēzus pieņemās kurpjus siksnes. Tas jūs kristīs ar Svētu Garu gudrībā, augumā un piemīlībā pie Dieva un cilvēkiem.

3 Piecpadsmitā ķeizara Tiberijus valdišanas gadā, kad Poncius Pilatus bija zemes valdītājs Jūdejā un Hērodus valdnieks Galilejā un Filips, viņa brālis, valdnieks Iturejā un Trakonites tiesā un Lizanijus valdnieks Abilenē, **2** Apakšiem augstiem priesteriem Annasa un Kajafasa, Dieva vārds notika uz Jāni, Zaharijas dēlu, tuksnesī. **3** Un viņš gāja pa visu Jardānes apgabalu, sludinādams kristību uz atgriešanos no grēkiem par grēku piedošanu. **4** Itin kā rakstīts pravieša Jesajas grāmatā, kas saka: "Saucēja balss tuksnesī: "Sataisiet Tā Kunga ceļu, dariet līdzenes Viņa tekas. **5** Visas ielejas lai top pildītas, un visi kalni un pakalni lai top zemoti, un kas nelidzens, lai top līdzens, un kas celmaņi, par staigājamu ceļu; **6** Un visa miesa redzēs Tā Kunga pestišanu.""**7** Tāpēc viņš sacīja uz tiem ļaudim, kas izgāja, ka no viņa tiktu kristīti: "Jūs odžu dzimums, kas jums ir rādījis izbēgt no nākamās dusmības? **8** Tāpēc nesiет pienākamus atgriešanās augļus; un nesākat savā prātā sacīt: "Mums ir Ābrahāms par tēvu." Jo Es jums saku, ka Dievs no šiem akmeņiem Ābrahāmam spēj bērnus radit. **9** Jau arī cirvis kokiem pie saknes pielikts; tāpēc ikkatrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un ugnī iemests." **10** Un tie ļaudis tam jautāja un sacīja: "Ko tad mums būs darīt?" **11** Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Kam divi svārki, tas lai dod tam, kam nav; un kam ir barība, lai dara tāpat." **12** Bet arī muitnieki nāca, ka liktos kristīties, un uz to sacīja: "Mācītāj, ko mums būs darīt?" **13** Un viņš uz tiem sacīja: "Neņemiet vairāk, nekā jums ir nospriests." **14** Bet arī karavīri tam jautāja un sacīja: "Ko tad mums būs darīt?" Un viņš uz tiem sacīja: "Nedariet nevienam pāri, neapmelojiet nevienu un esat mierā ar savu algu." **15** Bet tiem ļaudīm gaidot un visiem savā prātā par Jāni domājot, vai tas neesot Kristus, **16** Jānis visiem atbildēja sacīdams: "Es jūs gan

nekā es, Tam es neesmu cienīgs atraisīt Viņa vārdus paturēja savā sirdī. **17** Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs Savu klonu caur caurim un sakrās kviešus Savā klēti, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni." **18** Arī vēl daudz citu ko mācīdams, viņš pasludināja tiem ļaudim prieka vēsti. **19** Bet Hērodus, viens no tiem četriem valdniekiem, no viņa pārmācīts Hērodejas, Filipa, sava brāļa, sievas dēļ, un visa ļauna dēļ, ko Hērodus bija darījis, **20** Pie visa tā arī šo vēl darīja, ka Jāni ieslēdza cietumā. **21** Un notikās, kad visi ļaudis tapa kristīti, un arī Jēzus bija kristīts un Dievu pielūdza, tad debesis atvērās, **22** Un Svētais Gars nolaidās uz Viņu redzamā ģimī kā balodis; un balss atskanēja no debesīm sacīdama: "Tu esi Mans mīlais Dēls, pie Tevis Man ir labs prāts." **23** Un Viņš pats, Jēzus, bija trīsdesmitā gadā un bija pēc ļaužu domām Jāzepa dēls, tas bija Elus dēls, **24** Tas Matata, tas Levja, tas Melkus, tas Janna, tas Jāzepa dēls, **25** Tas Matatijas, tas Amosa, tas Naūma, tas Eslus, tas Nagaja dēls, **26** Tas Maāta, tas Matatijas, tas Zemeja, tas Jāzepa, tas Jūdas dēls, **27** Tas Jāņa, tas Rezas, tas Corobabeļa, tas Zalatiēļa, tas Nerus dēls, **28** Tas Mellķus, tas Addas, tas Kozama, tas Elmmodama, tas Era dēls, **29** Tas Jāzepa, tas Eliēcera, tas Jorema, tas Matata, tas Levja dēls, **30** Tas Simeana, tas Jūdas, tas Jāzepa, tas Jonana, tas Eliaķima dēls, **31** Tas Meleas, tas Menas, tas Matatas, tas Natana, tas Dāvida dēls, **32** Tas Isajus, tas Obeda, tas Boasa, tas Zalmana, tas Nahšona dēls, **33** Tas Aminadaba, tas Arama, tas Hecrona, tas Vāreca, tas Jūdas dēls, **34** Tas Jēkaba, tas Izaka, tas Ābrahāma, tas Tārus, tas Nahora dēls, **35** Tas Serugs, tas Regus, tas Pelegs, tas Ēbera, tas Šalus dēls, **36** Tas Kainana, tas Arvaksada, tas Zema, tas Noas, tas Lāmeha dēls, **37** Tas Matuzalas, tas Enoha, tas Jareda, tas Mahalaleēla, tas Kainana dēls, **38** Tas Enosa, tas Seta, tas Ādama dēls, tas Dieva.

4 Bet Jēzus, Svēta Gara pilns, nāca atpakaļ no Jardānes un no Tā Gara tapa vests tuksnesī. **2** Tur Viņš četrdesmit dienas no velna tapa kārdināts; un tanis dienās nebaudīja nenieka, un kad tās bija pagājušas, tad pēc Viņam gribējās

ēst. 3 Un velns uz Viņu sacīja: "Ja Tu esi Dieva sakāmu vārdu: ārsti, dziedini pats sevi! Visu, Dēls, tad saki šim akmenim, lai tas top par ko esam dzirdējuši, kā noticis Kapernaūmā, to maizi." 4 Bet Jēzus tam atbildēja un sacīja: dari arī še Savā tēva pilsētā." 24 Un Viņš sacīja: "Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, "Patiessi, Es jums saku: neviens pravietis nav bet no ikvienna Dieva vārda." 5 Un velns Viņu pieņēmīgs savā tēva pilsētā. 25 Bet tiešām, Es veda uz ļoti augstu kalnu un Tam rādīja visas jums saku: Daudz atraitņu bija Elijas laikā iekš pasaules valstis vienā acumirklī. 6 Un velns Israēla, kad debess bija aizslēgta trīs gadus un uz Viņu sacīja: "Es Tev došu visu šo varu un sešus mēnešus, ka liels bads uzgāja visai tai šo godību, jo tā man ir nodota, un kam es zemei. 26 Un Elija nekļuva sūtīts pie neviennes gribu, tam es to dodu. 7 Kad Tu nu mani no tām, kā vien pie vienas atraitnes uz Sareptu pielūgsi, tad viss tas būs Tavs." 8 Un Jēzus tam Sidonijā. 27 Un daudz spītāligu bija pravieša atbildēja sacīdams: "Atkāpies no Manis; jo stāv Elišas laikā iekš Israēla, un neviens no tiem rakstīts: tev būs pielūgt To Kungu, savu Dievu, netapa šķīstīts, kā vien Naēmans no Sīrijas." 28 un Viņam vien kalpot." 9 Un tas Viņu veda uz Un to dzirdēdam, visi baznīcā tapa dusmu pilni. Jeruzālemi, un Viņu cēla Dieva nama jumta galā 29 Un cēlušies To izstūma no pilsētas ārā un un sacīja uz Viņu: "Ja Tu esi Dieva Dēls, tad veda uz kalna malu, kur viņu pilsēta stāvēja, ka nolaides no šejenes zemē. 10 Jo stāv rakstīts: To nogāztu zemē. 30 Un caur viņu vidu iedams Viņš Saviem enģeliem par Tevi pavēlēs, Tevi Viņš aizgāja. 31 Un Viņš nogāja uz Kapernaūmu, pasargāt, 11 Un tie Tevi uz rokām nesīs, ka Galilejas pilsētu, un tos mācīja svētdienās, 32 Un Tu savu kāju pie akmens nepiedauzīsi." 12 Un tie ļoti brīnījās par Viņa mācību, jo Viņa vārdi Jēzus atbildēja un uz to sacīja: "Ir sacīts: tev bija varenī. 33 Un tur baznīcā bija viens cilvēks, To Kungu, savu Dievu, nebūs kārdināt." 13 Un tam bija nešķista velna gars, un tas brēca stiprā velns visu savu kārdināšanu beidzis, no Viņa balsī 34 Sacīdams: "Vai! kas mums ar Tevi, Jēzu atstājās līdz savam laikam. 14 Un Jēzus Gara no Nacaretē? Vai Tu esi nācis, mūs nomaitāt? spēkā griezās atpakaļ uz Galileju, un Viņa slava Es Tevi pazīstu, kas Tu esi, Tas Dieva Svētais." 35 izpaudās pa visu apkārtēju zemi. 15 Un Viņš Un Jēzus to apdraudēja sacīdams: "Paliec klusu mācīja viņu baznīcās un tapa slavēts no visiem. un izej no tā." Un velns to raustīja viņu vidū 16 Un Viņš nāca uz Nacareti, kur bija audzināts, un izgāja no tā, tam neko ļauna nepadarījis. 36 un pēc Sava ieraduma svētdienā iegāja baznīcā, Un izbailes uzrāca visiem un tie runāja savā un Viņš pacēlās lasīt. 17 Un Viņam deva starpā sacīdami: "Kas tas par vārdu? Jo Viņš pravieša Jesajas grāmatu, un to grāmatu atvēris, ar varu un spēku pavēl nešķīsti gariem, un Viņš atrada to vietu, kur bija rakstīts: 18 tie atstājās." 37 Un Viņa slava izgāja pa visu "Tā Kunga gars ir uz Manis, tāpēc Viņš Mani apkārtēju zemi. 38 Un cēlies no tās baznīcas, svaidījis, nabagiem sludināt prieka vēsti, tos, Viņš nonāca Simaņa namā. Bet Simaņa sievas kam sagrauztas sirdis, dziedināt, cietuma ļaudim māte gulēja ar grūtu drudzi, un tie viņas dēļ sludināt atsvabināšanu, un akliem gaismu, To lūdza. 39 Un Viņš galvgalā pie tās piestājies salauztos palaist valā, 19 Pasludināt Tā Kunga apdraudēja to drudzi un tas no tās atstājās; un žēlastības gadu." 20 Un to grāmatu aiztaisījis, tā tūdaļ cēlās un viņiem kalpoja. 40 Un kad Viņš to deva tam sulainim un apsēdās. Un visi, saule bija nogājusi, tad visi, kam bija neveseli kas tur bija baznīcā, savas acis meta uz Viņu. ar dažādām sērgām, tos novēda pie Viņa; un 21 Un Viņš iesāka uz tiem sacīt: "Šodien šis Viņš ikkatram no tiem rokas uzlika un tos raksts ir piepildīts jūsu ausīs." 22 Un visi Viņam dziedināja. 41 Un tur arī velni no daudziem deva liecību un brīnījās par tādiem žēlastības atstājās, brēkdami un sacīdami: "Tu esi Kristus, vārdiem, kas no Viņa mutes izgāja, un sacīja: Dieva Dēls!" Un Viņš tos apdraudēja un tiem "Vai šis nav Jāzepa dēls?" 23 Un Viņš uz tiem nelāva teikt, ka tie zināja, Viņu esam Kristu. sacīja: "Jūs laikam gan uz Mani sacīsiet šo 42 Un gaismai austot Viņš iziedams gāja uz

tuksnesi. Un tie ļaudis Viņu meklēja un pie Viņa tapt dziedināti no savām slimībām. **16** Bet nogāja un Viņu turēja, lai no tiem neaizietu. **43** Viņš nogāja tuksnesi un pielūdza Dievu. **17** Un Un Viņš uz tiem sacīja: “Arī tām citām pilsētām notikās kādā dienā Viņam mācot, tad tur farizeji Man pienākas sludināt Dieva valstības priecas sēdēja un bauslības mācītāji, kas bija nākuši mācību, jo tāpēc Es esmu sūtīts.” **44** Un Viņš no visiem Galilejas un Jūdejas un Jeruzālemes sludināja Galilejas baznīcās.

5 Bet notikās, kad tie ļaudis pie Viņa spiedās,

Dieva vārdu dzirdēt, un Viņš stāvēja pie Ģenecaretēs ezera, **2** Tad Viņš redzēja divas laivas pie ezera stāvam, bet tie zvejnieki bija izķāpuši un mazgāja savus tīklus. **3** Bet Viņš kāpa vienā laivā, kas Sīmanim piederēja, un tam lūdza, maķenīt no malas nocelt, un Viņš nosēdās un mācīja tos ļaudis no tās laivas. **4** Un beidzis runāt Viņš uz Sīmani sacīja: “Dodies uz augšu, un izmetiet savus tīklus, ka jūs lomu velkat.” **5** Un Sīmanis atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kungs, mēs cauru nakti strādājuši un nenieka neesam dabūjuši; bet uz Tavu vārdu es to tīklu gribu izmest.” **6** Un kad tie to darīja, tad tie saņēma lielu pulku zivju, tā ka viņu tīkls aplīsa. **7** Un tie meta ar roku saviem biedriem, kas bija otrā laivā, lai nāktu palīgā vilkt. Un tie nāca un piepildīja abas laivas pilnas, tā ka tās tik negrima. **8** Kad Sīmanis Pēteris to redzēja, tad viņš krita Jēzum pie kājām un sacīja: “Kungs, izej no manis, jo es esmu grēcīgs cilvēks.” **9** Jo tam izbailes bija uzgājušas un visiem, kas pie viņa bija, par šo lomu, ko tie bija vilkuši; **10** Tā arī Jēkabam un Jānim, Cebedeja dēliem, Sīmaņa biedriem. Un Jēzus sacīja uz Sīmani: “Nebīsties, jo no šī laika tev būs cilvēkus zvejot.” **11** Un tie vilka savas laivas pie malas un, visas lietas atstājuši, gāja Viņam pakal. **12** Un notikās, kad Viņš tur bija vienā pilsētā, redzi, tad viens cilvēks, spītalibas pilns, Jēzu redzēdams nometās uz savu vaigu, Viņu pielūdza un sacīja: “Kungs, ja Tu gribi, tad Tu mani vari šķistīt.” **13** Un roku izstiepis, Viņš to aizskāra sacīdams: “Es gribu, topi šķistīts.” Un tūdaļ spītaliba no tā nozuda. **14** Un Viņš tam pavēlēja, nevienam to nesacīt: “Bet noej un rādies priesterim un upurē par savu šķistišanu, ko Mozus ir pavēlējis tiem par liecību.” **15** Un Viņa slava jo vairāk izpauðās, un daudz ļaudis sapulcējās, Viņu dzirdēt un

miestiem. Un Tā Kunga spēks parādījās Viņam dziedinājot, **18** Un redzi, vīri nesa uz gultas vienu cilvēku, tas bija melmeņu sērdzīgs; un tie meklēja, to ienest un nolikt Viņa priekšā. **19** Un neatrazdami, kur viņu ienest, to ļaužu dēļ, tie uzkāpa jumtā un to nolaida caur griestiem ar gultu pašā vidū Jēzum priekšā. **20** Un Tas viņu tīcību redzēdams uz to sacīja: “Cilvēks, tavi grēki tev ir piedoti.” **21** Un tie rakstu mācītāji un farizeji iesāka domāt pie sevis un sacīt: “Kas Tas tāds, ka Tas runā Dieva zaimošanas? Kas var grēkus piedot kā vien Tas Vienīgais Dievs?” **22** Bet nomanīdams viņu domas, Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Ko jūs domājat savās sirdis? **23** Kas ir vieglāki sacīt: tavi grēki tev ir piedoti, vai sacīt: celies un staigā? **24** Bet lai jūs zināt, ka Tam Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes, grēkus piedot, (tad Viņš uz to melmeņu sērdzīgo sacīja:) Es tev saku: celies un nēm savu gultu un ej uz savām mājām!” **25** Un tas tūdaļ viņiem redzot pacēlās, paņēma to, uz ko tas bija gulējis, un aizgāja uz savām mājām Dievu slavēdams. **26** Un brīnišanās visiem uzgāja, un tie slavēja Dievu: un tie bijāšanas pilni sacīja: “Mēs šodien brīnuma lietas esam redzējuši.” **27** Un pēc tam Viņš izgāja un ieraudzīja vienu muitnieku, vārdā Levi, pie muitas sēžam un uz to sacīja: “Nāc Man pakal.” **28** Un visu atstājis tas cēlās un gāja Viņam pakal. **29** Un Levi Viņam taisīja lielu mielastu savā namā, un tur bija liels pulks muitnieku un citu, kas līdz ar tiem apsēdās. **30** Un tie rakstu mācītāji un farizeji kurnēja pret Viņa mācekļiem un sacīja: “Kāpēc jūs ēdat un dzerat ar muitniekiem un grēciniekiem?” **31** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Veseliem ārstus nevajag, bet vājiem. **32** Es neesmu nācis, taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet grēcinekus.” **33** Bet tie uz Viņu sacīja: “Kāpēc Jāņa mācekļi tik daudz gavē un Dievu lūdz, tā kā arī tie farizeju mācekļi, bet tavi ēd un dzer?” **34** Bet Viņš uz tiem sacīja:

“Kāzu ļaudīm jūs nevarat likt gavēt, kamēr kurus Viņš arī nosauca par apustuļiem: 14 brūtgāns pie viņiem. 35 Bet nāks dienas, kad Sīmani, ko Viņš arī nosauca Pēteri, un Andreju, brūtgāns tiem būs atņemts, tanis dienās tad tie viņa brāli, Jēkabu un Jāni, Filipu un Bērtuli, 15 gavēs.” 36 Un Viņš sacīja uz tiem arī lidzību: Mateju un Tomu, Jēkabu, Alfeja dēlu, un Sīmani, “Neviens neliek ielāpu no jaunām drēbēm uz kas ir nosaukts Zelotes, 16 Jūdu, Jēkaba dēlu, vecām; citādi viņš tik saplēsīs tās jaunās, un tas un Jūdasu īskariotu, kas palika par nodevēju. ielāps no tām jaunām nederēs uz tām vecām. 37 17 Un ar tiem zemē nokāpis Viņš stāvēja klajā Un neviens nelej jaunu vīnu vecos ādas traukos; vietā, un Viņa mācekļu draudze un liels pulks citādi tas jaunais vīns tos traukus pārplēsīs un ļaužu no visas Jūdu zemes un Jeruzālemes un izgāzīsies, un tie trauki ies bojā; 38 Bet jaunu no Tīrus un Sidonas jūrmalas bija nākuši, Viņu vinu būs liet jaunos traukos, tad abi kopā paliek dzirdēt un tapt dziedināti no savām sērgām, 18 veseli. 39 Un nevienam, kas to veco dzēris, tūdaļ Arī tie, kas tapa mocīti no nešķistiem gariem, - neiegrības tā jaunā, jo tas saka: tas vecais ir labāks.”

6 Un notikās vienā svētdienā Viņam caur labību ejot, ka Viņa mācekļi vārpas plūca un ēda, ar rokām tās izberzdami. 2 Bet kādi no farizejiem uz tiem sacīja: “Kam jūs dariet, ko svētdienās darīt nav brīv?” 3 Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Vai jūs neesat lasījuši, ko Dāvids ir darījis, kad tas bija izsalcis līdz ar tiem, kas pie viņa bija? 4 Ka tas ir iegājis Dieva namā un tās Dievam noliktās maizes ņemis un ēdis un devis arī tiem, kas pie viņa bija, kādas ēst nevienam nav brīv kā vien priesteriem.” 5 Un Viņš uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Dēls ir kungs arī par svētdienu.” 6 Bet atkal citā svētdienā Viņam baznīcā ejot un mācot notikās, ka tur bija cilvēks, kam labā roka bija nokaltusi. 7 Bet tie rakstu mācitāji un farizeji uz Viņu glūnēja, vai Viņš svētdienā nedziedinās, ka atrastu vainas pie Viņa. 8 Bet tas Viņu domas nomanīja un sacīja uz to cilvēku, kam tā nokaltusi roka bija: “Celies un stājies šeit vidū!” Un tas cēlās un nostājās. 9 Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Es jums ko vaicāšu: vai ir brīv svētdienā labu darīt, vai ļaunu darīt, dzīvību glābt vai maitāt?” 10 Un tos visapkārt uzlūkojis, Viņš uz to cilvēku sacīja: “Izstiep savu roku!” Un tas tā darīja; un viņa roka tam atkal tapa vesela, itin kā tā otra. 11 Un tie tapa trakuma pilni un sarunājās savā starpā, ko Jēzum darīt. 12 Bet notikās tanis dienās, ka Viņš izgāja uz to kalnu Dievu lūgt; un Viņš palika cauru nakti Dieva lūgšanā. 13 Un kad gaisma ausa, tad Viņš sasauca Savus mācekļus un izredzēja no tiem divpadsmit,

14 meklēja Viņu aizskart, jo spēks izgāja no Viņa un Viņš visus dziedināja. 20 Un Savas acis uz Saviem mācekļiem pacēlis, Viņš sacīja: “Svētīgi esat jūs nabagi, jo jums pieder Dieva valstība. 21 Svētīgi esat, kas tagad izsalkuši, jo jūs tapsiet paēdināti. Svētīgi esat, kas tagad raudāt, jo jūs smiesities. 22 Svētīgi esat, kad cilvēki jūs ienīd, un kad tie jūs izslēgs un lamās un jūsu vārdu kā ļaunu atmetīs Tā Cilvēka Dēla dēļ. 23 Priecājaties tanī dienā un dejiet, jo redzi jūsu alga ir liela debesis; jo tāpat viņu tēvi darijuši tiem praviešiem. 24 Bet ak vai jums, bagātiem, jo jums jau sava alga! 25 Ak vai jums, kas esat piebarojušies, jo jūs izsalksiet! Ak vai jums, kas tagad smejasies, jo jūs noskumsities un raudāsiet! 26 Ak vai jums, kad visi cilvēki labu par jums runā, jo tāpat viņu tēvi darijuši tiem viltigiem praviešiem. 27 Bet Es saku jums, kas to dzirdiet: milējet savus ienaidniekus; dariet labu tiem, kas jūs ienīd. 28 Svētījiet tos, kas jūs nolād; lūdziet par tiem, kas jūs apkaitina. 29 Tam, kas tev vaīgā sit vienā pusē, tam sniedz arī otru; un tam, kas tavu mēteli ņem, tam arī neliedz svārkus. 30 Bet dod ikkatram, kas tevi lūdz; un neatprasi no tā, kas ņem, kas tev pieder. 31 Un itin kā gribat, lai citi ļaudis jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem. 32 Un kad milējāt tos, kas jūs mil, kāda pateicība jums nākas? Jo grēcinieki arīdzan mil tos, kas viņus mil. 33 Un kad labu dariet tiem, kas jums labu dara, kāda pateicība jums nākas? Jo grēcinieki to dara tāpat. 34 Un kad aizdodat tiem, no kā cerējat atdabūt, kāda pateicība jums nākas?

Jo arī grēcinieki grēciniekiem aizdod, lai to tas turēja mīļu, gulēja slims uz miršanu. **3** Bet pašu atdabū. **35** Bet mīlējet savus ienaidniekus kad tas par Jēzu dzirdēja, tad tas nosūtīja pie un driet labu un aizdodiet, nekā atkal par to Viņa Jūdu vecajus, un Viņu lūdza, lai nāktu, negaidīdam, un tad jūsu alga būs liela, un jūs viņa kalpam palīdzēt. **4** Un pie Jēzus nogājuši, būsiet Tā Visuaugstākā bērni; jo Viņš ir laipnīgs tie Viņu mīļi lūdza sacīdam: “Viņš ir vērts, ka pret nepateicīgiem un ļauniem. **36** Tāpēc esiet Tu viņu paklausi.” **5** Jo viņš mīlo mūsu tautu ūželigi, kā arī jūsu Tēvs ir ūželīgs. **37** Netiesājiet, un mums ir uztaisījis šo baznīcu. **6** Un Jēzus tad jūs netapsiet tiesāti; nepazudinājiet, tad jūs gāja tiem līdz; bet kad Viņš vairs nebija tālu netapsiet pazudināti; piedodiet, tad jums taps no tā nama, tad tas virsnieks draugus pie Viņa piedots. **38** Dodiet, tad jums taps dots: pilns, sūtīja, Tam sacīdams: “Kungs, nepūlējies, jo es saspaidīts, sakratīts un pār pārim ejams mērs neesmu cienīgs, ka Tu nāci apakš mana jumta. jums taps iedots jūsu klēpī; jo ar to mēru, ar ko **7** Tāpēc arī pats sevi neesmu turējis cienīgu jūs mērojiet, jums taps atmērots.” **39** Viņš tiem pie Tevis nākt; bet saki tik vienu vārdu, tad arī sacīja vienu līdzību: “Vai akls aklam ceļu var mans kalps taps vesels. **8** Jo arī es esmu cilvēks, rādit? Vai tie abi nekritis bedrē? **40** Māceklis apakš valdišanas stāvēdams, un apakš manis nav augstāks pār savu mācītāju: kad māceklis ir karavīri, un es saku šim: ej, tad viņš iet; un ir kā viņa mācītājs, tad viņš ir pilnīgs. **41** Bet otram: nāc, tad viņš nāk; un savam kalpam: dari ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet balķi to, tad viņš dara.” **9** Bet Jēzus to dzirdējis, par savā paša acī tu nenomani? **42** Jeb, kā tu vari viņu brīnījās un atgriezdamies sacīja uz tiem sacīt uz savu brāļi: laid brāļi, es to skabargu no ļaudīm, kas Viņam gāja pakal: “Es jums saku: tavas aks gribu izvilk, un to balķi savā paša acī tādu ticību ne pat iekš Israēla neesmu atradis.” tu neredzi? Tu liekuli, velc papriekš to balķi **10** Un tie, kas bija sūtīti, atgriezušies uz māju no savas aks, un tad pielūko, ka tu to skabargu atrada to vājo kalpu veselu. **11** Un pēc tam no sava brāļa aks vari izvilk. **43** Jo tas nav labs notikās, ka Viņš gāja uz vienu pilsētu ar vārdu koks, kas nes nelāga augļus, nedz nelāga koks, Nāine, un daudz no Viņa mācekļiem gāja līdz un kas nes labus augļus. **44** Ikkatrīs koks top pazīts daudz ļaužu. **12** Bet kad Viņš tuvu pie pilsētas pie saviem augļiem. Jo no ērkšķiem nevar lasīt vārtiem bija nācis, lūk, tad iznesa vienu mironi, vīges, nedz vīnogas no dadžiem. **45** Labs cilvēks kas bija savas mātes vienīgais dēls, un tā bija no savas labas sirds mantas izdod labu, un atraitne, un liels pulks pilsētnieku tai gāja līdz. ļauns cilvēks no savas ļaunas sirds mantas izdod **13** Un to redzējis Tas Kungs par to iežēlojās un ļaunu. Jo no sirds pilnības mute runā. **46** Bet ko uz to sacīja: “Neraudi!” **14** Un piegājis aizskāra jūs Mani saucat: Kungs, Dievs! un nedarāt, ko Es zārku, un tie nesēji apstājās, un Viņš sacīja: saku? **47** Ikviens, kas pie Manis nāk un Manus “Jaunekli, Es tev saku, celies augšām.” **15** Un tas vārdus dzird un dara, - Es jums rādišu, kam viņš mironis cēlās sēdus un iesāka runāt, un Viņš to līdzināms. **48** Tas ir līdzināms cilvēkam, kas ēku atdeva viņa mātei. **16** Un bailība uzgāja visiem, taisīdams dziļi raka un pamatu lika uz klints. un tie teica Dievu sacīdami: “Liels pravietis Kad nu plūdi gadījās, tad tā straume lauzās uz mūsu starpā ir cēlies, un Dievs Savus ļaudis to ēku, bet viņu nespēja kustināt, jo tā bija uzlūkojis.” **17** Un šī slava no Viņa izpaudās pa uzlikta uz klints. **49** Bet kas dzird un nedara, visu Jūdu zemi un visapkārt. **18** Un Jānim viņa tas ir līdzināms cilvēkam, kas ēku uztaisīja uz mācekļi pasludināja par visām šīm lietām. **19** zemes bez pamata; un tā straume lauzās un Un Jānis ataicināja divus no saviem mācekļiem tā ēka tūdaļ sagruva, un šīs ēkas gāšanās bija un tos sūtīja pie Jēzus sacīdams: “Vai Tu esi Tas, liela.” kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidit?”

7 Kad nu Viņš tiem ļaudīm dzirdot visus Savus vārdus bija pabeidzis, tad Viņš iegāja Kapernaūmā. **2** Bet viena virsnieka kalps, ko

tas Kristītājs, mūs pie Tevis sūtījis sacīdams: vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs

ciitu gaidīt?” 21 Bet tanī pašā stundā Viņš daudz Viņa kājas ar savām asarām, un ar saviem galvas darīja veselus no sērgām un sāpēm un ļauniem matiem nožāvēja un skūpstīja Viņa kājas un tās gariem, un daudz akliem Viņš dāvināja gaismu. svaidīja ar tām zālēm. 39 Bet tas farizejs, kas 22 Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Ejat un Viņu bija aicinājis, to redzēdams sacīja pats pie atsakāt Jānim, ko esat redzējuši un dzirdējuši, sevis: “Kad Šis būtu pravietis, tad Viņš zinātu, ka akli redz, tizli iet, spītālīgi top šķisti, kurli kas šī tāda sieva, kas Viņu aizskar, jo tā ir dzird, miroņi top uzmodināti, nabagiem prieka grēciniece.” 40 Un Jēzus atbildēdams uz to sacīja: vārds top sludināts; 23 Un svētīgs ir, kas pie “Sīmanī, Man tev kas jāsaka;” viņš atbildēja: Manis neapgrēcinājās.” 24 Un Jāņa vēstnešiem “Mācītāj, saki.” 41 Jēzus sacīja: “Vienam naudas aizejot, Viņš iesāka runāt uz tiem ļaudim par aizdevējam bija divi parādnieki; viens tam bija Jāni: “Ko esat izgājuši tuksnesī skatīties? Vai parādā piecsimt grašus, un otrs piecdesmit. 42 niedri, ko vējš šaubā? 25 Jeb ko esat izgājuši Kad nu tie nespēja atdot, tad viņš abiem diviem redzēt? Vai cilvēku, mīkstās drēbēs apģērbtu? atlaida. Kurš tad no tiem, saki jel, to vairāk Redzi, tie, kas dārgās drānās un kārībā dzīvo, ir milēs?” 43 Bet Sīmanis atbildēdams sacīja: “Man kēniņu namos. 26 Jeb ko esat izgājuši redzēt? šķiet tas, kam viņš vairāk atlaidis.” Bet Viņš Vai pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas arī uz to sacīja: “Tu pareizi esi spriedis.” 44 Un augstāks nekā pravietis. 27 Šis ir, par ko rakstīts: griezies pie tās sievas Viņš uz Sīmanī sacīja: redzi, Es sūtu Savu enģeli Tavā priekšā, kas “Vai tu šo sievu redzi? Es esmu nācis tavā namā, Tavu ceļu sataisīs Tavā priekšā. 28 Jo Es jums tu Man ūdeni neesi devis priekš Manām kājām, saku: no visiem, kas dzimuši no sievām, neviens bet šī ar savām asarām Manas kājas slapinājusi pravietis nav lielāks pār Jāni, to Kristītāju; un ar saviem galvas matiem nožāvējusi. 45 Tu bet tas mazākais Dieva valstībā ir lielāks pār Mani neesi skūpstījis, bet šī, kamēr tā ir iekšā viņu.” 29 Un visi ļaudis, kas Viņu dzirdēja, nākusi, nav mitējusies Manas kājas skūpstīt. 46 un tie muitnieki apliecināja, ka Dievs taisns, Ar eļlu tu neesi svaidījis Manu galvu, bet šī ar likdamies kristīties ar Jāņa kristību. 30 Bet tie zālēm ir svaidījusi Manas kājas. 47 Tādēļ Es tev farizeji un bauslības mācītāji Dieva padomu par saku: viņas grēki, kuru bija daudz, ir piedoti, jo sev pašiem ir iznīcinājuši, nelikdamies no viņa tā daudz ir milējusi; bet kam maz top piedots, kristīties. 31 Bet Tas Kungs sacīja: “Kam šās cilts tas mīl maz.” 48 Un Viņš uz to sacīja: “Tev ļaudis līdzināšu, un kam tie ir līdzinājami? 32 tavi grēki piedoti.” 49 Un tie, kas līdz pie galda Tie ir līdzinājami bērniem, kas sēž uz tīrgus, sēdēja, iesāka pie sev pašiem sacīt: “Kas Tas un viens otram uzauc un saka: mēs jums tāds, kas arī grēkus piedod?” 50 Bet Viņš uz to esam stabulējuši, un jūs neesat dejojuši; mēs sievu sacīja: “Tava ticība tev palīdzējusi. Ej ar jums dziedājuši raudu dziesmas, un jūs neesat mieru.”

raudājuši. 33 Jo Jānis tas Kristītājs, ir nācis, nedz maizi ēzdamus nedz vīnu dzerdamus, un jūs sakāt: viņam ir velns. 34 Tas Cilvēka Dēls ir nācis, ēd un dzer, un jūs sakāt: redzi, šis cilvēks ir rijējs un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs. 35 Un gudriba top taisnota no visiem saviem bērniem.” 36 Bet kāds no farizejiem Viņu lūdza, ka Viņš pie tā ēstu, un Viņš tā farizeja namā iegājis apsēdās. 37 Un redzi, tanī pilsētā viena sieva, kas bija grēciniece, dzirdējusi, ka Viņš tā farizeja namā pie galda sēzot, atnesa akmens trauciņu ar dārgām zālēm, 38 Un stāvēja aiz Viņa pie Viņa kājām, raudāja un iesāka slapināt

8 Un pēc tam notikās, ka Viņš staigāja pa pilsētām un miestiem, mācīdams un sludinādams par Dieva valstību, un tie divpadsmīt bija pie Viņa, 2 Un kādas sievas, kas bija dziedinātas no ļauniem gariem un vājībām, Marija, saucama Madaļa, no kurās septiņi velni bija izgājuši, 3 Un Joanna, Hērodus nama uzrauga, Kūzas, sieva, un Zuzanna un daudz citas sievas, kas no sava padoma Viņam kalpoja. 4 Bet kad daudz ļaudis bija sanākuši un no visām pilsētām pie Viņa gāja, tad Viņš sacīja caur līdzību: 5 “Sējējs izgāja, savu sēklu sēt; un sējot cita krīta ceļmalā un tapa samīta, un tie

putni apakš debess to apēda. **6** Un cita krita nostājās un palika it rāmi. **25** Bet Viņš uz tiem uz akmeni, un uzdīgusi tā sakalta, tāpēc ka tai sacīja: "Kur ir jūsu ticiba?" Bet tie bīdamies nebija slapjuma. **7** Un cita krita starp ērkšķiem, brīnījās savā starpā sacīdam: "Kas Tas tāds, ka un tie ērkšķi uzauga līdz un to apmāca. **8** Viņš arī vējiem un ūdeņiem pavēl, un tie Viņam Un cita krita uz labu zemi, tā uzdiga un nesa paklausa." **26** Un tie cēlās pāri uz to Gadariešu simtkārtīgus auglus." To sacījis Viņš sauca: tiesu, kas ir Galilejai preti. **27** Un Viņam pie "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird." **9** Bet Viņa malas izejot viens vīrs no tās pilsētas sastapa, mācekļi Viņam vaicāja, kas šī līdzība esot? **10** Bet kas jau ilgi bija velnu apsēsts, un neapvilka Viņš sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības drēbes, un nestāvēja mājā, bet kapos. **28** Šis, Jēzu noslēpumus, bet tiem citiem caur līdzību, ka tie redzēdams, brēca un krita zemē Viņa priekšā redzēdami nerēdz un dzirdēdami nesaprot. **11** un sacīja ar stipru balsi: "Kas man ar Tevi, Jēzu, Bet šī ir tā līdzība: tā sēkla ir Dieva vārds. **12** Bet Tu Dieva Tā Visuaugstākā Dēls? Es Tevi lūdzu, kas ceļmalā, ir tie, kas to dzird; pēc velns nāk nemoki mani!" **29** Jo Viņš tam nešķistam garam un nēm to vārdu no viņu sirdim, lai netic un pavēlēja, atstāties no tā cilvēka, jo tas viņu jau netop svēti. **13** Bet kas uz akmens, ir tie: kad ilgu laiku bija plosījis, un viņš ar kēdēm un tie to vārdu dzird, tad tie to uzņem ar prieku, saitēm tapa saistīts un tapa apsargāts, bet tās bet tiem nav saknes; mazu brīdi tie tic un saites saraustījis, viņš no velna tapa dzīts uz kārdināšanas laikā tie atkāpjās. **14** Bet kas starp tuksnesi. **30** Un Jēzus tam jautāja sacīdams: "Kā ērkšķiem krita, ir tie, kas to dzird, bet tomēr tev vārds?" Un viņš sacīja: "Legions," jo daudz noiet un dodas uz zūdišanos un bagātību un velni iekš tā bija iegājuši **31** Un tie Viņam lūdza, pasaules kārību, un noslāpst un nenes nekādus **32** Bet tur bija liels cūku pulks ganos uz vārdu dzird un to patur labā un godīgā sirdī, kalna, un tie Viņu lūdza, ka Viņš tiem atļautu auglus nesdami iekš paciešanas. **16** Un sveci iejet tais cūkās. Un Viņš tiem atļāva. **33** Un iededzinājis, neviens to neaplāj ar trauku nedz tie velni no tā cilvēka atstājušies iegāja tais to liek apakš galda, bet to liek uz lukturi, lai tie, cūkās, un tas pulks no kraujas nogāzās ezerā un kas nāk iekšā, to gaišumu redz. **17** Jo nekas nav noslika. **34** Bet tie gani redzējuši, kas notika, paslēpts, kas netaps redzams, nedz apslēpts, aizbēga, un nogājuši to pasludināja pilsētā un kas netaps zināms un nenāks gaismā. **18** Tāpēc ciemos. **35** Bet tie izgāja, to notikumu redzēt, pielūkojiet, kā jūs dzirdat! Jo kam ir, tam taps un nāca pie Jēzus un atrada to cilvēku, no kā dots, un kam nav, no tā arī tas taps atņemts, ko tie velni bija atstājušies, apģērbtu un prātīgu tura par savu." **19** Bet Viņa māte un brāļi atnāca pie Jēzus kājām sēžam, un tie bijās. **36** Un arī pie Viņa, un nevarēja Viņam klāt tikt to ļaužu tie, kas to bija redzējuši, pasludināja viņiem, kā dēļ. **20** Un Viņam ziņu deva un sacīja: "Tava tas velna apsēstais tapis pestīts. **37** Un viiss tas māte un Tavi brāļi stāv ārā un grib Tevi redzēt." ļaužu pulks no tās Gadariešu tiesas Viņu lūdza, **21** Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: "Mana ka no tiem aizietu, jo tie no lielām bailēm bija māte un Mani brāļi ir šie, kas Dieva vārdu dzird pārņemti, un Viņš kāpa laivā un griezās atpakaļ, un dara." **22** Un notikās kādā dienā, ka Viņš ar **38** Bet tas vīrs, no kā tie velni bija atstājušies, Saviem mācekļiem kāpa laivā, un uz tiem sacīja: Viņu ļoti lūdza, ka pie Viņa varētu palikt, bet "Ejam pāri uz otru ezera malu," un tie stūma Jēzus to atlaida sacīdams: **39** "Griezies atpakaļ uz no malas. **23** Un kad tie gāja ar laivu, tad Viņš savām mājām un izteic, kādas lielas lietas Dievs aizmiga; un viesulis cēlās ezerā, un tie tapa tev ir darījis," un tas nogāja pa visu to pilsētu, apkāti ar viļņiem un bija lielās bēdās. **24** Un pasludinādams, kādas lielas lietas Jēzus tam bija pie Viņa piegājuši, tie Viņu modināja sacīdam: darījis. **40** Un notikās, kad Jēzus atpakaļ nāca, "Kungs, Dievs, mēs grimstam!" Bet Viņš pacēlās tad tie ļaudis Viņu uzņēma, jo tur bija daudz, kas un apdraudēja vēju un ūdens viļņus. Un tie uz Viņu gaidīja. **41** Un redzi, tur nāca viens vīrs,

Jaīrus vārdā, un tas bija baznīcas priekšnieks, un Un kurā mājā jūs ieiesiet, tur paliekat, un no tas Jēzum pie kājām krizdams lūdza, ka nāktu turienes ejat tālāk. **5** Un kas jūs neuzņems, - viņa namā. **42** Jo tam bija viena vienīga meita tad iziedami no tās pilsētas nokratāt arī pišļus ap divpadsmīt gadiem, un tā bija nomirusi. Un no savām kājām par liecību pret tiem.” **6** Bet tie Viņam ejot tie ļaudis spiedās virsū. **43** Un viena izgājuši pārstaigāja visus to miestus visur to sieva, pie divpadsmīt gadiem asins sērgā sirgusi, priecas vārdu sludinādami un dziedinādami. **7** kas visu savu padomu bija izdevusi ārstiem Bet Hērodus, kas to ceturto zemes tiesu valdiņa, un nevarējusi tapt dziedināta no nevienna, **44** dzirdēja visas lietas, kas caur Viņu notika, un Piegājusi no aizmugures aizskāra Viņa drēbes nezināja, ko domāt, tāpēc ka citi runāja, ka Jānis vīli, un tūdaļ viņas asins skriešana nostājās. **45** no miroņiem esot augšām cēlies; **8** Bet citi, ka Un Jēzus sacīja: “Kas Mani aizskāris?” Un kad Elija esot parādījies; bet citi, ka viens no tiem visi liedzās, tad Pēteris un tie, kas pie Viņa bija, pirmajiem praviešiem esot augšām cēlies. **9** Un sacīja: “Kungs, tie ļaudis Tev laužas virsū un Hērodus sacīja: “Es Jānim galvu esmu nocirtis, Tevi spiež, un Tu saki: kas Mani aizskāris?” **46** bet kas šis tāds, par ko es tādas lietas dzirdu?” Bet Jēzus sacīja: “Mani kāds ir aizskāris; jo Es Un tas meklēja, Viņu redzēt. **10** Un tie apstulji esmu manījis, ka spēks no Manis izgājis.” **47** atgriezušies Viņam teica, kādas lietas tie bija Bet tā sieva, redzēdama, ka to nevarēja slēpt, darijuši; un Viņš tos nēma līdz un aizgāja savrup nāca drebēdama un metās ceļos priekš Viņa uz kādu tukšu vietu pie vienas pilsētas, vārdā un Viņam izteica priekš visiem ļaudim, kādas Betsaida. **11** Bet tie ļaudis, to nomaniādam, gāja vainas dēļ tā Viņu bija aizskārusi, un ka tā tūdaļ Viņam pakaļ, un Viņš tos pieņēmis runāja ar bija palikusi vesela. **48** Bet Viņš uz to sacīja: tiem par Dieva valstību; un kam dziedināšanas “Turi drošu prātu, Mana meita, tava ticība tev vajadzēja, tos Viņš darija veselus. **12** Bet vakars palīdzējusi; ej ar mieru!” **49** Un Viņam vēl jau metās, un tie divpadsmīt piegājuši uz Viņu tā runājot, viens no tā baznīcas priekšnieka sacīja: “Atlaidi tos ļaudis, ka tie nogājuši tais saimes nāca, uz šo sacīdams: “Tava meita ir apkārtējos miestos un ciemos mājas vietu dabū nomirusi, neapgrūtini to Mācītāju.” **50** Bet Jēzus un maizi atrod; jo mēs šeit esam tukšā vietā.” to dzirdējis tam atbildēja sacīdams: “Nebīsties, **13** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Dodiet jūs viņiem tici tikai, un viņa taps glābta.” **51** Un namā ēst.” Bet tie sacīja: “Mums vairāk nav kā piecas iegājīs, Viņš nevienu nelaida iekšā, kā vien maizes un divas zivis vien, ja mēs citur nogājuši Pēteri un Jēkabu un Jāni un tās meitas tēvu barību nepirksim priekš visiem šiem ļaudīm.” un māti. **52** Bet visi raudāja un to nozēloja; **14** Jo tur bija kādi piectūkstoši vīri. Bet Viņš bet Viņš sacīja: “Neraudiet, tā nav mirusi, bet uz Saviem mācekļiem sacīja: “Liekat viņiem tikai gul.” **53** Un tie Viņu apsmēja, zinādami, apsēsties pa kārtām, pa piecdesmitiem.” **15** ka tā bija nomirusi. **54** Bet visus izdzinīs, Viņš Un tie tā darija un lika visiem apsēsties. **16** satvēra viņas roku, sauca un sacīja: “Meitiņa, Bet, tās piecas maizes un tās divas zivis nēmis, celies augšām.” **55** Un viņas dvēsele atgriezās, Viņš skatījās uz debesi, tās svētīja un pārlauza, un tā tūdaļ uzcēlās; un Viņš pavēlēja, tai dot ēst. un deva tiem mācekļiem, lai tiem ļaudīm ceļ **56** Un viņas vecāki iztrūcinājās. Bet Viņš tiem priekšā. **17** Un tie visi ēda un paēda; un salasīja pavēlēja, nevienam to nesacīt, kas bija noticis. tās druskas, kas tiem bija atlikušas, divpadsmīt kuryjus. **18** Un notikās, kad Viņš viens pats Dievu lūdza, tad tie mācekļi pie Viņa piegāja; un Viņš tiem vaicāja sacīdams: “Ko tie ļaudis saka, Mani esam?” **19** Bet tie atbildēdami sacīja: “Jānis, tas Kristītājs; un citi, ka viens no tiem veciem praviešiem esot augšām cēlies.” **20** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Bet jūs, ko jūs sakāt, Mani esam?”

9 Un Savus divpadsmīt mācekļus sasaucis, Viņš tiem deva varu un spēku pār visiem velniem, un sērgas dziedināt. **2** Un Viņš tos sūtīja, Dieva valstību sludināt un vājus darīt veselus: **3** Un Viņš uz tiem sacīja: “Neņemāt neko līdz uz ceļu, nedz zizli, nedz kulīti, nedz maizi, nedz naudu, un lai nevienam no jums nav divi svārki. **4**

Bet Pēteris atbildēdams sacīja: "Tu esi Tas Dieva viens gars to grābj, un tas piepeši brēc, un Kristus." **21** Bet viņš tiem stipri aizliedza, lai viņš to plosa līdz putām un tikai grūti no tā nevienam nesaka, **22** Sacīdams: "Tam Cilvēka šķirās, to novārdzinādams. **40** Un es Taviem Dēlam būs daudz ciest un tapt atmostam no tiem mācekļiem esmu lūdzis, ka tie to izdzītu, bet tie vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu nespēja." **41** Un Jēzus atbildēdams sacīja: "Ak mācītājiem, un tapt nokautam un trešā dienā tu neticīgā un netiklā cilts, cik ilgi Es pie jums uzmodinātam." **23** Un Viņš uz visiem sacīja: "Ja būšu un jūs panesišu? Atved savu dēlu šurp." kas grib nākt Man pakaļ, tas lai aizliedz sevi **42** Un tam atnākot velns to plosīja un raustīja: pašu un uzņem savu krustu ikdienas un staigā bet Jēzus to nešķisto garu apdraudēja un darīja Man pakaļ. **24** Jo kas savu dzīvību grib izglābt, to bērnu veselu un atdeva viņa tēvam. **43** Bet tam tā zudīs; un kam sava dzīvība Manis dēļ visi iztrūcinājās par to augsto Dieva godību. Un zūd, tas to izglābs. **25** Jo ko tas cilvēkam līdz, ka kad visi brīnījās par visu, ko Jēzus bija darījis, viņš samanto visu pasauli, bet pats pazūd jeb tad Viņš sacīja uz Saviem mācekļiem: **44** Liekat iet bojā? **26** Jo kas Manis un Manu vārdu dēļ jūs šos vārdus savās ausīs, jo Tas Cilvēka Dēls kaunas, tā paša dēļ Tas Cilvēka Dēls kaunēsies, taps nodots cilvēku rokās. **45** Bet tie šo vārdu kad Viņš nāks Savā un Sava Tēva un to svēto nesaprata, un tas tiem bija apslēpts, ka tie to eņģelu godībā. **27** Bet Es jums tiešām saku: ir nesamanīja, un tie bijās Viņu vaicāt par šo kādi no tiem, kas še stāv, kas nāvi nebaudīs, vārdu. **46** Un viņu starpā tādas domas cēlās, kamēr Dieva valstību redzēs." **28** Un notikās kurš no viņiem esot tas lielākais. **47** Bet Jēzus kādas astoņas dienas pēc šiem vārdiem, tad viņu sirds domas redzēdams, nēma vienu bērnu Viņš nēma līdz Pēteri un Jāni un Jēkabu, un un to nostādīja Savā priekšā, **48** Un uz tiem uzkāpa uz to kalnu, Dievu lūgt. **29** Un Viņam sacīja: "Ja kas šo bērnu uzņem Manā Vārdā, lūdzot, Viņa vaigs palika citāds un Viņa drēbes tas Mani uzņem; un ja kas Mani uzņem, tas spoži baltas kā zibens. **30** Un redzi, divi vīri uzņem To, kas Mani sūtījis. Jo kurš jūsu starpā ar Viņu runāja, tie bija Mozus un Elija. **31** ir tas mazākais, tas būs liels." **49** Bet Jānis Tie parādījās iekš godības un runāja par Viņa atbildēdams sacīja: "Kungs, mēs vienu redzējām galu, ko Viņam bija piepildit Jeruzālemē. **32** Tavā Vārdā velnus izdzēnam, un tam esam Bet Pēteris un viņa biedri bija miega pilni, bet lieguši, jo tas neiet ar mums Tev pakaļ." **50** uzmodušies tie redzēja Viņa spožumu un tos Un Jēzus uz to sacīja: "Neliedziet, jo kas nav divus vīrus pie Viņa stāvam. **33** Un notikās, kad pret mums, tas ir ar mums." **51** Un notikās, kad tie no Viņa šķirās, tad Pēteris sacīja uz Jēzu: Viņa paaugstināšanas laiks bija klāt, tad Viņš "Kungs, šeit mums labi, lai taisām trīs būdas, Savu vaigu grieza, iet uz Jeruzālemi **52** Un Viņš vienu Tev, vienu Mozum un vienu Elijam;" - nosūtīja vēstnešus Savā priekšā un tie gāja un un viņš nezināja, ko viņš runāja. **34** Un tam šo nāca uz vienu Samarijas miestu, sataisīt mājas runājot, padebesis nāca un viņus apēnoja, bet vietu priekš Viņa. **53** Un tie Viņu neuzņēma, tie bijās, kad tas padebesis viņus apkālēja. **35** jo Viņš bija apņēmies, iet uz Jeruzālemi. **54** Un Un balss nāca no tā padabeša sacīdama: "Šis ir Viņa mācekļi, Jēkabs un Jānis, to redzēdamī Mans mīlais Dēls, To jums būs klausīt." **36** Un sacīja: "Kungs, vai Tu gribi, tad mēs sacīsim, kad tā balss atskanēja, tad Jēzus atradās viens lai uguns krīt no debess un tos sadedzina, itin pats. Un tie cieta klusus un nesacīja nevienam kā arī Elija darījis?" **55** Bet Viņš atgriezdamies tanīs dienās nekā no tā, ko bija redzējuši. **37** tos aprāja un sacīja: "Vai jūs nezināt, kādam Un notikās otrā dienā, kad tie no kalna nāca garam jūs piederas?" **56** Jo Tas Cilvēka Dēls nav zemē, tad Viņu sastapa daudz ļaužu. **38** Un nācis, cilvēku dvēseles nomaitāt, bet pestīt." redzi, viens vīrs no tiem ļaudīm brēca sacīdams: Un tie gāja uz citu miestu. **57** Un notikās tiem "Mācītāj, es Tev lūdu, skaties uz manu dēlu, noejet, viens uz ceļa uz viņu sacīja: "Kungs, jo tas ir mans vienpiedzimušais, **39** Un redzi, es Tev iešu pakaļ, kurp Tu iesi. **58** Un Jēzus uz

to sacīja: "Lapsām ir alas un putniem apakš Mani nicina; bet kas Mani nicina, tas nicina debess ligzdas, bet Tam Cilvēka Dēlam nav, kur To, kas Mani sūtījis." **17** Un tie septiņdesmit Tas Savu galvu lai noliekt." **59** Un Viņš uz citu pārnāca ar prieku sacīdam: "Kungs, arī tie sacīja: "Nāc Man pakal!" Bet tas sacīja: "Kungs, velni mums padodas Tavā Vārdā." **18** Un Viņš atļauj man papriekš noiet, savu tēvu aprakt." **60** uz tiem sacīja: "Es sātanu redzēju itin kā zibenī Bet Jēzus uz to sacīja: "Lai miroņi aprok savus no debess krītam. **19** Redzi, Es jums esmu miroņus, bet tu ej un pasludini Dieva valstību." devis spēku, staigāt uz čūskām un skorpioniem, **61** Un cits sacīja: "Kungs, es Tev iešu pakal, bet un pār visu ienaidnieka varu, un nekas jums atļauj man papriekš no tiem atvadīties, kas ir nekaitēs. **20** Tomēr nepriecājaties par to, ka manā namā." **62** Bet Jēzus uz to sacīja: "Neviens tie gari jums padodas, bet priecājaties, kā jūsu neder Dieva valstībā, kas savu roku pieliek pie vārdi ir rakstīti debesīs." **21** Un tanī stundā Jēzus priecājās garā un sacīja: "Es Tev pateicos, Tēvs, debess un zemes Kungs, ka Tu šās lietas esi paslēpis gudriem un prātīgiem, un no tām ziņu devis bērniņiem. Tiešām, Tēvs, jo tā tas ir bijis Tavs labais prāts. **22** Visas lietas Man ir nodotas no Mana Tēva. Un neviens neatzīst, kas ir Tas Dēls, kā vien Tas Tēvs, un kas ir Tas Tēvs, kā vien Tas Dēls, un kam Tas Dēls to grib darīt zināmu." **23** Un Viņš griezies pie tiem mācekļiem sacīja sevišķi: "Svētīgas ir tās acis, kas redz, ko jūs redzat. **24** Jo Es jums saku: daudz pravieši un kēniņi gribēja redzēt, ko jūs redzat, un nav redzējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši." **25** Un redzi, viens rakstu mācītājs cēlās, Viņu kārdinādams, un sacīja: "Mācītāj, ko man būs darīt, ka es iemantoju mūžīgu dzīvošanu?" (**aiōnios g166**) **26** Bet Viņš uz to sacīja: "Kā stāv bauslībā rakstīts? Kā tu lasī?" **27** Un tas atbildēja un sacīja: "Tev būs Dievu, savu Kungu, milēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles un no visa sava spēka un no visa sava prāta, un savu tuvāku kā sevi pašu." **28** Tad Viņš tam sacīja: "Tu pareizi esi atbildējis; ej, dari to, tad tu dzīvosī." **29** Bet tas gribēdams pats taisnoties sacīja uz Jēzu: "Kas tad ir mans tuvākais?" **30** Tad Jēzus atbildēja un sacīja: "Viens cilvēks gāja no Jeruzālemes uz Jēriku un krita slepkavu rokās, tie tam noplēsa drēbes, un to sasituši, aizgāja un to pameta pusmirušu. **31** Bet no nejauši viens priesteris staigāja pa to pašu ceļu; kad tas to redzēja, tad viņš aizgāja garām. **32** Tāpat arī viens levits; tas pie tās vietas nācis to redzēja un aizgāja garām. **33** Bet viens Samarietis, savu ceļu iedams, nāca pie viņa, un viņu redzot sirds tam ieželojās,

10 Un pēc tam Tas Kungs vēl septiņdesmit citus iecēla un tos sūtīja pa diviem savā priekšā uz ikkatru pilsētu un vietu, kur Viņš gribēja iet. **2** Un Viņš uz tiem sacīja: "Pļaujamā ir daudz, bet strādnieku maz; tāpēc lūdziet tā pļaujamā Kungu, lai Tas strādniekus sūta Savā pļaujamā. **3** Ejiet! Lūk, Es jūs sūtu kā jērus vilku starpā. **4** Nenesiet maku, nedz kuliti, nedz kurpes, un nesveicinājet nevienu uz ceļa. **5** Un kurā namā jūs ieiesiet, sakāt papriekš: miers lai ir ar šo namu. **6** Un ja tur būs kāds miera bērns, tad jūsu miers uz tā dusēs; bet ja ne, tad tas pie jums atgriezīsies. **7** Tanī pašā namā paliekat, un ēdat un dzerat, kas tiem pie rokas, jo strādniekam sava alga pienākas; neejat no viena nama uz otru. **8** Un kurā pilsētā jūs ieiesiet, un tie jūs uzņem, tur ēdat, ko jums cel priekšā. **9** Un dariet tur veselus tos vājos un sakāt uz tiem: Dieva valstība tuvu pie jums ir nākusi. **10** Bet kurā pilsētā jūs ieejat, un tie jūs neužņem, tad izgājuši uz viņu ielām sakiet: **11** Ari tos pīšlus, kas mums no šīs pilsētas pielip, mēs nokratām uz jums; tomēr to ziniet, ka Dieva valstība tuvu ir nākusi. **12** Bet Es jums saku, ka Sodomas ļaudim viņā dienā vieglāki būs, nekā tādai pilsētai. **13** Vai tev, Horacī! vai tev, Betsaida! jo kad iekš Tirus un Sidonas tie brīnumi būtu notikuši, kas pie jums notikuši, tad tie jau sen no grēkiem būtu atgriezušies maisos un pelnos. **14** Tomēr Tirum un Sidonai vieglāki būs tiesas dienā nekā jums. **15** Un tu, Kapernaūma, kas līdz debesīm esi paaugstināta, tu līdz ellei tapsi nogrūsta. (**Hadēs g86**) **16** Kas jūs dzird, tas Mani dzird, un kas jūs nicina, tas

34 Un piegājis sasēja viņa vātis, tanīs eļļu un draugs, tad tomēr viņa nekaunīgās uzstāšanās viņu ieliedams; pēc viņš to cēla uz savu lopu dēļ tas celsies un viņam dos, cik tam vajag.” **9** un to noveda mājas vietā un to apkopa. **35** Un Es jums saku: “Lūdziet, tad jums taps dots, otrā dienā aiziedams viņš izvilkā divus sudrabu meklējiet, tad jūs atradīsiet, klaudzinājet, tad graūš un deva tos tam saimniekam un uz to jums taps atvērts. **10** Jo ikviens lūgdams dabū sacīja: “Kopi šo, un ja tu vēl ko izdosī, atpakaļ un meklēdams atrod, un kas klaudzina, tam top nākdams es tev to atdošu.” **36** Kurš no šiem atvērts.” **11** Ja kādam tēvam jūsu starpā dēls lūdz trim tev šķiet tas tuvākais bijis tam, kas bija maizi, vai tas viņam dos akmeni? Jeb arī ja zivi, kritis slepkavu rokās?” **37** Bet tas sacīja: “Tas, vai tas viņam zivs vietā dos čūsku? **12** Jeb arī ja kas žēlastību pie viņa darijis.” Tad Jēzus uz to lūdz olu, vai tas viņam dos skarpiju? **13** Ja tad sacīja: “Tad ej nu un dari tu tāpat arīdzan.” **38** jūs, kas esat ļaumi, mākat dot saviem bērniem Un notikās, Viņam Savu ceļu staigājot, Viņš labas dāvanas, cik vairāk jūsu Debesu Tēvs dos nāca vienā pilsetiņā; un viena sieva, Marta To Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdzās.” **14** Un vārdā, Viņu uzņēma savā namā. **39** Un tai bija Viņš izdzina vienu velnu, un tas bija mēms. Bet māsa, vārdā Marija; tā nosēdās pie Jēzus kājām notikās, kad velns bija izbēdzis, tad tas mēmais un klausījās Viņa vārdus. **40** Bet Marta daudz runāja, un tie laudis brīnījās. **15** Bet citi no tiem nodarbojās kalpodama un piegāja sacīdama: sacīja: “Šis velnus izdzzen caur Belcebulu, velnu “Kungs, vai Tev nekas par to, ka mana māsa virsnieku.” **16** Bet citi kārdinādami meklēja no mani ir atstājusi vienu pašu kalpojam? Saki jel Viņa zīmi no debess. **17** Bet Viņš, viņu domas viņai, lai tā man palidz”. **41** Bet Jēzus atbildēja nomanijis, uz tiem sacīja: “Ikvienna valsts, kas un uz to sacīja: “Marta, Marta, tu gan daudz savā starpā top ienaidā, tā aiziet postā, un rūpējies un pūlējies; **42** Bet vienas lietas vajag; nams grūst uz namu. **18** Ja tad arī sātans savā Marija to labo daļu sev ir izredzējusi, tā no tās starpā ienaidā, kā viņa valsts var pastāvēt? Jo netaps atņemta.”

jūs sakāt, ka Es velnus izdzenu caur Belcebulu.

19 Bet ja Es velnus izdzenu caur Belcebulu, caur ko tad jūsu bērni tos izdzzen? Tāpēc tie būs jūsu tiesātāji. **20** Bet ja Es velnus izdzenu caur Dieva pirkstu, tad jau Dieva valstība pie jums atnākusi. **21** Kad tas stiprais apbruņojies savu pili apsargā, tad viņa lietas paliek mierā. **22** Bet kad viens stiprāks viņam uziet, kas viņu uzvar, tad tas paņem viņa bruņas, uz ko viņš palāvās, un izdala viņa laupījumu. **23** Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani; un kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa. **24** Kad tas nešķistais gars izgājis no cilvēka, tad viņš pārstaigā sausas vietas un meklē dusēt. Bet to neatradis viņš saka: es gribu atpakaļ griezties uz savu namu, no kurienes esmu izgājis. **25** Un kad viņš nāk, tad viņš to atrod ar slotām mēztu un izpušķotu. **26** Tad viņš noiet un ņem pie sevis septiņus citus garus, kas niknāki nekā viņš pats; un tur iekšā nākuši tie tur dzīvo, un top pēc ar to cilvēku niknāki, nekā bijis papriekš.” **27** Un notikās, kad Viņš tā runāja, tad viena sieva tanī pulkā savu balsi pacēla un uz Viņu sacīja: “Svētīgas

11 Un notikās, kad Viņš kādā vietā Dievu lūdza, un kad bija pabeidzis, tad viens no Viņa mācekļiem uz Viņu sacīja: “Kungs, māci mums Dievu lūgt, itin kā arī Jānis savus mācekļus ir mācījis.” **2** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kad jūs lūdzat, sakāt: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds; lai nāk Tava valstība; Tavs prāts lai notiek, kā debesīs, tā arī virs zemes; **3** Mūsu dienišķu maizi dod mums ikdienas; **4** Un piedod mums mūsu grēkus, jo mēs paši arīdzan piedodam ikvienam, kas mums parādā; un neieved mūs kārdināšanā; bet atpestī mūs no tā ļauna.” **5** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kuram jūsu starpā ir draugs, kad viņš pie tā noietu nakts vidū un uz to sacītu: “Lūdzams, aizdod man trīs maizes; **6** Jo draugs pie manis no ceļa ir atnācis, un man nav, ko tam celt priekšā.” **7** Un tas iekšā atbildēdams sacītu: “Neapgrūtini mani, durvis jau aizslēgtas, un mani bērni pie manis jau ir gultā. Es nevaru celties un tev dot;” - **8** Es jums saku: “Jebšu viņš arī neceltos un tam nedotu tāpēc, ka tas ir viņa

ir tās miesas, kas Tevi nesušas, un tās krūtis, nievā.” **46** Bet Viņš sacīja: “Ak vai, arī jums, ko Tu esi zīdis.” **28** Bet Viņš sacīja: “Tiešām, rakstu mācītājiem! Jo jūs cilvēkus apkraujat svētīgi tie, kas Dieva vārdu dzird un pasārgā.” ar grūti nesamām nastām, un paši tās nastas **29** Un kad tie ļaudis sapulcinājās, tad Viņš iesāka neaizskarot ne ar vienu pirkstu. **47** Ak vai, jums, sacīt: “Šī cilts ir nikna, tā meklē zīmi, un zīme jo jūs uztaisiet praviešu kapus, un jūsu tēvi tai netaps dota kā vien pravieša Jonas zīme. tos ir nokāvuši.” **48** Tad nu jūs dodat liecību, **30** Jo itin kā Jona bija par zīmi Ninoviešiem, ka jums jūsu tēvu darbi patik; tie gan viņus tāpat arī Tas Cilvēka Dēls būs šai ciltij. **31** Tā ir nokāvuši, bet jūs uztaisiet viņu kapus. **49** kēniņiene no dienvidu puses celsies soda dienā Tāpēc arī Dieva gudrība saka: Es sūtišu pie tiem pret šīs cilts ļaudīm un tos pazudinās; jo tā praviešus un apustuļus, un tie citus no tiem no pasaules gala ir nākusi, Salamana gudrību nokaus un citus izdzīs, **50** Ka pie šās cilts visu dzirdēt, un redzi, šeit ir vairāk nekā Salamans. praviešu asinis taptu meklētas, kas ir izlietas **32** Ninovieši celsies soda dienā pret šo cilti un no pasaules iesākuma, **51** No Abela asinīm līdz to pazudinās; jo tie ir atgriezušies no grēkiem Zaharijas asinīm, kas ir nokauti starp altāri uz Jonas sludināšanu: un redzi, šeit ir vairāk un Dieva namu. Patiesi, Es jums saku: tās taps nekā Jona. **33** Bet sveci iededzinājis, neviens to meklētas pie šās tautas. **52** Ak vai, jums, rakstu neliek kaktā, nedz apakš pūra, bet uz lukturi, mācītājiem, jo jūs to atzīšanas atslēgu esat lai tie, kas nāk iekšā, to gaišumu redz. **34** Miesas noņēmuši. Jūs paši neieejat, un tos, kas gribēja svece ir acs; tāpēc ja tava acs ir laba, tad arī iejet, jūs esat atturējuši.” **53** Un kad Viņš tā uz visa tava miesa ir gaiša; bet ja tā ir kaitīga, tad tiem sacīja, tad tie rakstu mācītāji un farizeji arī tava miesa ir tumša. **35** Tāpēc pieraugi, ka iesāka gauži viņam lauzties virsū un par daudz tas gaišums, kas ir iekš tevis, nav tumsība. **36** Ja lietām Viņam tos vārdus izvilt no mutes. **54** Un tad nu visa tava miesa ir gaiša, tā ka tai nemaz tie uz Viņu glūnēja un meklēja kaut ko sakert nav tumsības, tad tā būs visai gaiša, itin kā kad no Viņa mutes, ka Viņu varētu apsūdzēt. svece tevi apgaismo ar savu spīdumu.” **37** Bet kamēr Viņš vēl tā runāja, viens farizejs Viņu lūdza, ka Viņš azaidu pie tā ēstu. Un Viņš iegājis apsēdās. **38** Un tas farizejs brīniņās redzēdam, ka Viņš nemazgājās priekš azaida. **39** Bet Tas Kungs uz to sacīja: “Tagad jūs farizeji šķīstat bīķera un bļodas ārapusi, bet jūsu iekšpusē ir piepildīta ar laupījumu un blēdību. **40** Jūs bezprātīgie, vai tas, kas āra pusi darijīs, nav arī darijīs iekšpusi? **41** Bet dodiet to, kas tur iekšā, nabagiem, un redzi, viss jums ir šķīsts. **42** Bet ak vai, jums, farizejiem! jo jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un visādiem dārza augiem, un pārkāpiet tiesu un Dieva mīlestību. Šo vajadzēja darīt, un to nevajadzēja pamest. **43** Ak vai, jums, farizejiem! jums tik jo augstos krēslos baznīcās sēdēt un tirgos tapt sveicinātīem. **44** Ak vai, jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! jūs liekuļi! jo jūs esat tā kā paslēpti kapi, un tie cilvēki, kas virsū staigā, to nezina.” **45** Bet viens no tiem bauslibas mācītājiem atbildēdam uz Viņu sacīja: “Mācītāj, Tu to runādams arī mūs

12 Un kad daudz tūkstošu ļaužu sapulcējās, tā ka tie viens otru gandrīz samina, tad Jēzus iesāka sacīt uz Saviem mācekļiem: “Visvairāk sargājaties no farizeju rauga, kas ir liekulība. **2** Bet nekas nav apslēpts, kas nenāks gaismā, nedz slepens, kas nekļūs zināms. **3** Tāpēc, ko jūs esat sacījuši tumsībā, to dzirdēs gaismā, un ko esat ausī runājuši kambaros, to sludinās uz jumtiem. **4** Bet Es jums, Saviem draugiem, saku: nebīstaties no tiem, kas miesu nokauj un pēc vairāk neko nespēj darīt. **5** Bet Es jums rādišu, no kā jums jābīstas: bīstaties no tā, kam ir vara nokaut un tad iemest ellē: tiešām, Es jums saku, no tā bīstaties. (Geenna g1067) **6** Vai piecus zvirbuļus nepērk par divām artavām? Un neviens no tiem nav aizmirsts pie Dieva. **7** Bet arī visi jūsu galvas mati ir skaitīti, tāpēc nebīstaties; jūs esat labāki nekā daudz zvirbuļi. **8** Bet Es jums saku: ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Tas Cilvēka Dēls apliecinās Dieva ēngelū priekšā. **9** Un kas Mani aizliegs cilvēku priekšā, tas taps

aizliegts Dieva enģēļu priekšā. **10** Un ikvienam, turpu. **30** Jo visas šīs lietas pagāni pasaulē meklē, kas ko runās pret To Cilvēka Dēlu, taps piedots; bet jūsu Tēvs zina, ka jums šo lietu vajag. **31** Bet bet kas To Svēto Garu zaimojis, tam netaps meklējiet Dieva valstību, un tad jums visas šīs piedots. **11** Bet kad jūs vedis baznīcas tiesu un lietas taps piemestas. **32** Nebīsties, tu mazais valdnieku un vareno priekšā, tad nebēdājaties, ganāmais pulciņ, jo jūsu Tēva žēlīgais prāts ir, kā un ar ko aizbildināsities, jeb ko runāsiet. jums dot to valstību. **33** Pārdodiet, kas jums **12** Jo Tas Svētais Gars jums mācīs tanī pašā ir, un dodiet nabagiem, gādājiet sev makus, stundā, ko būs runāt.” **13** Bet viens no tiem kas nenovecojas, neiznīcīgu mantu debesis, kur ļaudim uz Viņu sacīja: “Mācītāj, saki manam zaķli netiek klāt, un kodes nesamaitā. **34** Jo kur brālim, lai tas tēva mantu ar mani dala.” **14** jūsu manta, tur arī būs jūsu sirds. **35** Lai jūsu Bet Viņš uz to sacīja: “Cilvēks, kas Mani pār gurni ir apjozti un tās sveces spidošas. **36** Un jums iecēlis par tiesnesi vai izšķirēju?” **15** Bet esiet līdzīgi cilvēkiem, kas savu kungu gaida, Viņš uz tiem sacīja: “Pieraugāt un sargājaties kad tas celsies no kāzām, ka tie viņam nākot no mantas kārības! Jo neviens nedzīvo no tā, un klaudzinājot tūdaļ var atdarīt. **37** Svētīgi tie ka viņam pārlieku daudz mantas.” **16** Un Viņš kalpi, ko Tas Kungs pārnācis atradīs nomodā. tiem stāstīja līdzību sacīdams: “Kāda bagāta Patiesi, Es jums saku, ka viņš apjozīsies, un tiem cilvēka tīrums bija nesis papilnam augļus. **17** Un liks apsēsties un apkārt iedams tiem kalpos. **38** tas domāja savā prātā sacīdams: ko darišu? Jo Un kad viņš nāks nakts vidū, vai pirmajos gaiļos man nav, kur savus augļus likt. **18** Un tas sacīja: un tā atradīs, svētīgi tie kalpi. **39** Bet to ziniet, to darišu: es savus šķūnus gribu noplēst un kad tas nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis lielākus uztaisīt un tur likšu visus savus augļus nāk, tad viņš būtu nomodā un neļautu savā un savu labību, **19** Un sacīšu uz savu dvēseli: namā ielauzties. **40** Un jūs arīdzan esat gatavi: dvēsele, tev ir liels mantas krājums uz daudz jo tanī stundā, kurā nedomājat, Tas Cilvēka Dēls gadiem: dusi, ēd un dzer un līksmojies! **20** Bet nāks.” **41** Un Pēteris uz To sacīja: “Kungs, vai Tu Dievs uz to sacīja: tu bezprātīgais! šīni naktī šo līdzību saki uz mums, vai arī uz visiem?” **42** tavu dvēseli no tevis atprasīs, un kam tas būs Bet Tas Kungs sacīja: “Kas gan ir tas uzticīgais ko tu esi sakrājis? **21** Tāds pat ir, kas sev mantas un gudrais nama turētājs, ko kungs ieceļ pār krāj un nav bagāts iekš Dieva.” **22** Un Viņš uz savu saimi, tiem piederīgo barību dot īstenā Saviem mācekļiem sacīja: “Tāpēc Es jums saku: laikā? **43** Svētīgs tas kalps, ko kungs, pārnācis nezūdatīties savas dzīvības pēc, ko jūs ēdīsiet, atradīs tā darām. **44** Es jums tiešām saku, ka viņš nedz miesas pēc, ar ko jūs ģērbsities. **23** Dzīvība to iecels pār visu savu mantu. **45** Bet ja tas kalps ir labāka nekā barība, un miesa labāka nekā sacīs savā prātā: mans kungs kavējās nākt; un drēbes. **24** Nemiet vērā kraukļus, kas nedz sēj, iesāks kalpus un kalpones sist, un ēst un dzert nedz plauj, kam ne klēts, nedz šķūņa; un jūsu un piedzerties: **46** Tad šī kalpa kungs nāks tanī Dievs tos uztur. Cik daudz labāki jūs esat nekā dienā, kurā tas viņu negaida, un tanī stundā, putni! **25** Un kurš jūsu starpā savam mūžam ko tas nezina, un to šķels pušu un tam savu spēj pielikt vienu olekti, lai gan tādēļ raizējās? algu dos ar tiem neticīgiem. **47** Bet tas kalps, **26** Ja nu jūs ne to vismazāko neiespējat, ko tad kas sava kunga prātu zinādams nav sataisījies, raizējaties par tām citām lietām? **27** Nemiet vērā nedz darījis pēc viņa prāta, tas dabūs daudz puķes, kā tās aug: ne tās strādā, ne tas vērpj; sitienu. **48** Bet kas nezinādams darījis, ar ko bet Es jums saku, ka pat Salamans visa savā viņš sitienus pelnījis, dabūs maz sitienu; bet no godībā tā nav bijis apģērbts, kā viena no tām. ikvienna, kam daudz ir dots, daudz meklēs, un **28** Ja tad Dievs zāli laukā tā apģērbj, kas šodien kam daudz ir uzticēts, no tā vairāk prasīs. **49** stāv un rītu top iemesta krāsnī, cik vairāk jūs? Es esmu nācis, uguni mest uz zemi, un kā Es Ak jūs mazticīgie! **29** Tā arīdzan nebēdājaties, gribētu, ka (tā) jau degtu. **50** Bet Man būs tapt ko ēdīsiet un ko dzersiet, nedz šaubātīties šurpu kristītam ar vienu kristību, un kā Man ir bail,

kamēr tā būs pabeigta! **51** Vai jums šķiet, ka sievai bija neveselības gars astoņpadsmit gadus, esmu nācis mieru dot virs zemes? Es jums saku: un tā bija savilkta un nemaz nevarēja taisni nebūt ne, bet ienaidu. **52** Jo no šī laika vienā atliekties. **12** Bet Jēzus, viņu redzēdams, to namā pieci savā starpā būs ienaidā, trīs pret pieaicinājā un uz to sacīja: "Sieva, topi valā no diviem un divi pret trim. **53** Tēvs cels ienaidu savas neveselības!" **13** Un uzlika tai rokas, un tā pret dēlu, un dēls pret tēvu, māte pret meitu, tūdaļ pacēlās taisna un slavēja Dievu. **14** Bet tas un meita pret māti, un vīra māte pret savu baznīcas priekšnieks apskaities, tāpēc ka Jēzus vedeklu, un vedekla pret savu vīra māti." **54** svētdienā bija dziedinājis, atbildēja un uz tiem Un viņš arī uz tiem ļaudīm sacīja: "Kad redzat ļaudīm sacīja: "Sešas dienas ir, kur jāstrādā, tad kādu padebesi uzķāpjam no vakara puses, tad nu tanīs nāciet un liekaties dziedināties, un jūs tūdaļ sakāt: lietus nāk; un tā notiek. **55** Un ne svētdienā." **15** Tad Tas Kungs tam atbildēja kad veiž pūš no dienvidiem, tad jūs sakāt: būs un sacīja: "Tu liekulī, vai ikviens jūsu starpā karsts laiks; un tā notiek. **56** Jūs liekulī, debess savu vērsi vai ēzeli neatraisa no siles svētdienā un zemes ģimi jūs varat norast, bet kā šo laiku un to nenoved dzirdit? **16** Bet šī Ābrahāma neizprotat? **57** Un kāpēc jūs arī no sevis pašiem meita, ko sātans, redzi, astoņpadsmit gadus nespriežat, kas taisnība? **58** Jo kad tu ar savu ir saistījis, vai tā nebija svētdienā atraisāma pretinieku ej pie valdnieka, tad lūko uz ceļa ar no šīs saites?" **17** Un Viņam to sakot visi Viņa viņu salīgt, ka tas tevi neved pie soģa, un soģis pretinieki kaunējās un visi ļaudis priečajās tevi nenodod bendēm, un bende tevi nemet par visiem šiem brīnuma darbiem, kas caur cietumā. **59** Es tev saku, tu neiziesi no turienes, Viņu notika. **18** Un Viņš sacīja: "Kam Dieva valstība līdzinājās, un kam to līdzināšu? **19** Tā ir līdzinājama sinepju graudiņam, ko cilvēks nēmis iemeta savā dārzā; un tas uzauga un palika par lielu koku, un tie putni apakš debess taisīja ligzdas viņa zaros." **20** Un atkal Viņš sacīja: "Kam Dieva valstību līdzināšu? **21** Tā ir līdzinājama raugam, ko sieva nēmusi iejaucā iekš trīs mēru miltu, tiekams viss sarūga." **22** Un Viņš tās pilsētas un pilsētiņas pārstaigāja mācidams un iedams uz Jeruzālemi. **23** Bet viens uz Viņu sacīja: "Kungs! Vai to ir maz, kas nāks Debesu valstībā?" Bet Viņš uz tiem sacīja: **24** "Cīnieties iejet caur tiem šauriem vārtiem, jo, Es jums saku, daudz meklēs iejet un nevarēs. **25** Kad tas nama Kungs celsies un durvis aizslēgs, un jūs iesāksiet ārā stāvēt un pie durvīm klaudzināt sacīdam: Kungs, Dievs, atdari mums; tad Viņš atbildēdams jums sacīs: Es jūs nepazīstu, no kurienes jūs esat. **26** Tad jūs iesāksiet sacīt: mēs Tavā priekšā esam ēduši un dzēruši, un Tu esi mācījis mūsu ielās. **27** Un Viņš sacīs: Es jums saku, Es jūs nepazīstu, no kurienes jūs esat; atkāpjaties no Manis, visi jūs ļauna darītāji. **28** Tur būs raudāšana un zobu trīcēšana, kad jūs redzēsiet Ābrahāmu un Izaku un Jēkabu un visus praviešus Dieva

13 Bet tanī pašā brīdi tur kādi gadījās, kas viņam pasludināja par tiem Galilejiem, kuru asinis Pilatus bija sajaucis ar viņu upuriem. **2** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Vai jums šķiet, ka šie Galileji ir bijuši grēcinieki pār visiem Galilejiem, tāpēc ka tie to cietuši. **3** Es jums saku: nebūt ne; bet ja jūs visi tāpat tapsiet nomaitāti. **4** Jeb vai jums šķiet, ka tie astoņpadsmit, uz kuriem tas tornis iekš Siloāmas krita un ko tas nosita, vainīgi ir bijuši pār visiem cilvēkiem, kas Jeruzālēmē dzīvo? **5** Es jums saku: nebūt ne; bet ja jūs no grēkiem neatgriezīsities, tad jūs visi tāpat tapsiet nomaitāti!" **6** Un Viņš sacīja šo līdzību: "Vienam cilvēkam viģes koks bija stādīts savā vīna kalnā, un tas nāca, augļus no tā meklēt un neatrada. **7** Tad viņš uz to vīna dārznieku sacīja: redzi, es jau nāku trīs gadus, augļus meklēt uz šī viģes koka un neatrodu; nocērt to, kam tas velti stāv tai zemē? **8** Bet tas atbildēja un uz viņu sacīja: kungs, lai tas vēl stāv šo gadu, tiekams to aproku un apmēloju, **9** Vai jel tas augļus nenesīs; ja ne, tad tu pēc to vari nocirst." **10** Un Viņš mācīja vienā no tām baznīcām svētdienā. **11** Un redzi, vienai

valstībā, bet sevi pašus izmestus ārā. **29** Un tad sacīja arī uz to, kas Viņu bija aicinājis: "Kad nāks no rīta un vakara puses, no ziemeļa un tu azaidu vai vakariņu taisi, tad nelūdzi savus dienvidu puses, un sēdēs Dieva valstībā. **30** Un draugs, nedz savus brāļus, nedz savus radus, redzi, ir pēdējie, kas būs pirmie, un ir pirmie, nedz bagātus kaimiņus, ka tie tevi atkal nelūdz, kas būs pēdējie." **31** Tanī dienā kādi farizeji un tu savu atmaksu dabū. **13** Bet kad tu viesības atnāca un uz Viņu sacīja: "Izej un ej projām no dari, aicini nabagus, kropļus, tizlus, aklus. **14** Tad šejiennes; jo Hērodus grib Tevi nokaut." **32** Un tu būsi svētīgs, jo tiem nav, ko tev atmaksāt; un Viņš uz tiem sacīja: "Ejat un sakāt šai lapsai: tev taps atdots, kad tie taisnie augšām celsies." redzi, Es velnus izdzenu un slimus daru veselus **15** Bet viens no tiem, kas pie galda sēdēja, to šodien un rīt, bet trešajā dienā Es būšu galā. **33** dzirdējis, uz Viņu sacīja: "Svētīgs, kas maizi Tomēr Man vēl šodien un rīt un parīt jāstaigā; ēd Dieva valstībā." **16** Bet Viņš uz to sacīja: jo tas neklājās, ka pravietis citur galu dabū, kā "Viens cilvēks lielu vakariņu sataisīja un lūdza Jeruzālemē. **34** Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas daudzus pie tā. **17** Un viņš savu kalpu sūtīja nokauj praviešus un ar akmeniem nomētā tos, ap to vakariņa stundu, tiem aicinātiem sacīt: kas pie tevis sūtīti. - cik reiz Es esmu gribējis nāciet, jo visas lietas sataisītas. **18** Bet tie visi tavus bērnus sakrāt, itin kā vista savus cālišus cits pēc cita iesāka aizbildināties. Pirmais uz to apakš spārniem; un jūs neesat gribējuši. **35** sacīja: es tīrumu esmu pircis, un man jānoiet, Redzi, jūsu nams jums top atstāts postā. Bet to apraudzīt; lūdzos, aizbildini mani. **19** Un otrs patiesi, Es jums saku, ka jūs Mani nerēdzēsiet, sacīja: es pieci jūgus vēršu esmu pircis un noeju, līdz kamēr tas laiks nāk, kad jūs sacīsiet: slavēts, tos apraudzīt; lūdzos, aizbildini mani. **20** Un cits kas nāk Tā Kunga Vārdā."

14 Un gadījās, ka Jēzus viena farizeju virsnieka

namā nāca svētdienā uz mielastu, un tie uz Viņu glūnēja. **2** Un lūk, viens ūdens sērdzīgs cilvēks tur bija Viņa priekšā. **3** Un Jēzus iesāka runāt uz tiem bauslības mācītājiem un farizejiem un sacīja: "Vai brīv svētdienā dziedināt?" Bet tie cieta klusu. **4** Un, to nēmis, Viņš to dziedināja un sūtīja projām. **5** Pēc Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Kurš ir jūsu starpā, kam savs ēzelis vai vērsis iekrīt akā, un viņš to tūdaļ neizvilks svētā dienā." **6** Un tie tam nenieka uz to nevarēja atbildēt. **7** Viņš arī tiem viesiem teica kādu līdzību, nomaniādams, ka tie izraudzījās sēdēt jo augstā vietā, un uz tiem sacīja: **8** "Kad tu no kāda topi kāzās lūgts, tad nesēdies augstākajā vietā, ka negadās jo cienīgs nekā tu, kas arī no viņa lūgts, **9** Un ka tas, kas tevi un viņu lūdzis, nenāk uz tevi sacīt: dod šim vietas, un tad tev ar kaunu būs jāsēž zemākajā vietā. **10** Bet kad tu esi lūgts, tad ej un sēdies jo zemā vietā, ka tas, kas tevi lūdzis, nāk uz tevi sacīt: draugs, virzies augšām: tad tev būs gods priekš tiem, kas līdz ar tevi sēž pie galda. **11** Jo kas pats paaugstinājās, taps pazemots, un kas pats pazemojās, taps paaugstināts." **12** Un Viņš

sacīja: es sievu esmu apņēmis, tāpēc nevaru nākt. **21** Un tas kalps nāca un savam kungam to atsacīja; tad tas nama kungs tapa dusmīgs un sacīja uz savu kalpu: ej steigšus uz gatvēm un pilsetas ielām, un ieved tos nabagus un kropļus un tizlus un aklus šeit iekšā. **22** Un tas kalps sacīja: kungs, tas ir padarīts, ko tu esi pavēlējis, bet vēl ir rūmes. **23** Un Tas Kungs sacīja uz to kalpu: Izej uz lielceliem un pie sētmalām un spiedi tos nākt iekšā, lai mans nams top pilns. **24** Jo es jums saku, ka neviens no tiem viriem, kas bija aicināti, manu vakariņu nebaudīs." **25** Bet daudz ļaužu gāja Viņam līdz, un Viņš atgriezdamies uz tiem sacīja: **26** "Ja kas nāk pie Manis un neienīst savu tēvu un māti un sievu un bērnus un brāļus un māsas un arī turklāt savu paša dzīvību, tas nevar būt Mans māceklis. **27** Un kas savu krustu nenes un nestāigā Man pakāj tas nevar būt Mans māceklis. **28** Jo kurš ir jūsu starpā, kas torni grib uztaisīt un papriekš neapsežas un nepārdomā, cik tas maksā, vai viņam būs padoma līdz pat galam? **29** Lai, kad pamatu licis un nespēj pabeigt, visi, kas to redz, nesāk viņu apsmiet, **30** Sacīdamī: Šis cilvēks ir iesācis celt, bet nav spējis pabeigt. **31** Jeb kurš kēniņš, karā iedams kauties ar citu kēniņu,

papriekš neapsežās un neapdomājās, vai būs viena namnieka; tas to sūtīja uz savu tīrumu, spēcīgs, iet pretī ar desmit tūkstošiem tam, kas cūkas ganit. **16** Un viņš gribēja savu vēderu viņam uziņat ar divdesmit tūkstošiem? **32** Bet pildīt ar sēnalām, ko cūkas ēda, bet neviens ne kad nav, tad viņš sūta vēsti, kamēr vēl ir tālu, tās tam nedeva. **17** Tad viņš pie atzīšanas nācis un lūdz mieru. **33** Tad nu tāpat ikkatrs no jums, sacīja: cik algādžu manam tēvam, kam maizes kas visai savai rocibai neatsaka, tas nevar būt papilnam, un es mirstu badu! **18** Es celšos un Mans māceklis. **34** Sāls ir laba, bet ja sāls paliek iešu pie sava tēva un sacīšu uz viņu: tēvs, es nelietīga, ar ko tad to darīs derīgu? **35** Tā neder esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, **19** Un ne zemei, ne sūdos. To izmet ārā. Kam ausis vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu; dari mani par vienu no taviem algādžiem.

15 Un visādi muitnieki un grēcinieki steidzās

pie Viņa, gribēdamī Viņu dzirdēt. **2** Un tie farizeji un rakstu mācītāji kurnēja un sacīja: "Šis uzņem grēcinieku un ēd ar tiem." **3** Bet Viņš tiem šo līdzību stāstīja un sacīja: **4** "Ja kādam cilvēkam jūsu starpā ir simts avis, un tam viena no tām pazūd, vai tas neatstāj tās deviņdesmit deviņas tuksnesi un nenoiet pēc tās pazudušās, tiekams to atrod? **5** Un to atradis, viņš liksmodamies to ceļ uz saviem pleciem. **6** Un mājās pārnācis viņš sasauc savus draugus un kaimiņus, uz tiem sacīdams: priečājaties ar mani, es savu avi esmu atradis, kas bija pazudusi. **7** Es jums saku: tā arī debesīs būs vairāk liksmības par vienu pašu grēcinieku, kas atgriežas no grēkiem, nekā par deviņdesmit deviņiņiem taisniem, kam atgriešanās no grēkiem nevajag. **8** Jeb ja kādai sievai ir desmit graši un viens tai nozūd, vai tā neiededzina sveci un nemēž namu, rūpīgi meklēdama, kamēr to atrod? **9** Un to atradusi, tā sasauc savas draudzenes un kaimiņenes sacīdama: priečājaties ar mani, jo es savu grasi atkal esmu atradusi, kas man bija nozudis. **10** Tā, Es jums saku, būs arī liksmība pie Dieva ēngeliem par vienu pašu grēcinieku, kas atgriežas no grēkiem." **11** Un Viņš sacīja: "Vienam cilvēkam bija divi dēli. **12** Un tas jaunākais no tiem sacīja uz tēvu: tēvs, dod man manu tiesu no tās mantas, kas man nākas; un viņš tiem to mantu dalīja. **13** Un pēc necik ilga laika tas jaunākais, visu saņēmis kopā, aizgāja uz tālu zemi un tur savu mantu izšķērdēja, negodīgi dzīvodams. **14** Kad nu tas visu savu mantu bija iztērējis, tad liels bads nāca tanī zemē, un tam iesāka pietrūkt. **15** Tad viņš gāja un pieķerās turpat pie

20 Un viņš cēlās un gāja pie sava tēva. Bet kad tas vēl bija tālu, tad viņa tēvs to redzēja, un viņš iežēlojās par to un skrēja un krita tam ap kaklu un to skūpstīja. **21** Un dēls sacīja uz viņu: tēvs, es esmu grēkojis pret debesi un pret tevi un neesmu vairs cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu. **22** Bet tēvs sacīja uz saviem kalpiem: atnesiet tās viskrāšņākās drēbes un ģerbiet to un dodiet tam gredzenu rokā un kurpes kājās. **23** Un atnesat treknu teļu un nokaujet to, lai ēdam un liksmojamies. **24** Jo šis mans dēls bija nomiris un atkal tapis dzīvs; viņš bija pazudis un ir atrasts. Un tie sāka liksmoties. **25** Bet vecākais dēls bija uz lauka, un pārnākdamis tuvu pie mājām viņš dzirdēja to dziedāšanu un diešanu. **26** Un vienu no tiem kalpiem pasaucis, viņš jautāja, kas tas esot? **27** Un šis sacīja uz viņu: tavs brālis ir pārnācis, un tavs tēvs ir nokāvis treknu teļu, tāpēc ka viņš to veselu atdabūjis. **28** Tad viņš apskaitās un negribēja iejet. Bet viņa tēvs gāja ārā un to lūdz iekšā. **29** Bet viņš atbildēja un sacīja uz tēvu: redzi, tik daudz gadus es tev kalpoju un nekad vēl neesmu pārkāpis tavu bausli, un tomēr man tu vēl nekad ne kazlēnu neesi devis, ka es būtu liksmojies ar saviem draugiem. **30** Bet kad nu šis tavs dēls ir atnācis, kas tavu mantu aprījis ar maukām, tad tu viņam esi nokāvis barotu teļu. **31** Un viņš sacīja uz to: dēls, tu pie manis esi vienmēr un viss, kas mans, tas ir arī tavs. **32** Bet tev bija būt liksmam un priečīgam, jo šis tavs brālis bija nomiris un ir atkal tapis dzīvs, viņš bija pazudis un ir atrasts."

16 Un Viņš sacīja arī uz Saviem mācekliem:

"Kādam bagātam vīram bija nama turētājs, un tas viņa priekšā tapa apsūdzēts, ka viņa

mantu esot izšķērdējis. **2** Un to aicinājis, viņš ikdienas kārumā un līksmībā. **20** Bet arī kāds uz to sacīja: kā es to dzirdu par tevi? Atbildi par nabags bija, vārdā Lāzarus, tas gulēja priekš savu nama turēšanu; jo tu joprojām nevari būt viņa durvīm, pilns ar vātim, **21** Un gribēja paēst nama valditājs. **3** Bet tas nama turētājs runāja no tām druskām, kas krita no tā bagātā galda. pats pie sevis: ko nu darišu? Mans kungs man Bet tikai sunji nāca un laizīja viņa vātis. **22** Bet atnem nama valdišanu. Rakt nespēju, diedelēt gadījās, ka tas nabags nomira un no enģeliem kaunos. **4** Es zinu, ko darišu, kad no amata topu tapa aiznestis Ābrahāma klēpī, un tas bagātais nocelts, lai tie mani uzņem savos namos. **5** Un arīdzan nomira un tapa aprakts. **23** Kad tas nu saaicinājis vīsus sava kunga parādniekus, viņš bija ellē un mokās, tad tas pacēla savas acis sacīja uz to pirmo: cik tu manam kungam esi **viņa klēpī, (Hadēs g86)** **24** Un sauca un sacīja: tēvs viņš uz to sacīja: nēm savu grāmatu, sēdies Ābrahām, apžēlojies par mani un sūti Lāzaru, un raksti tūdaļ piecdesmit. **7** Tad viņš uz to lai tas savu pirksta galu iemērc ūdenī un dzisina otru sacīja: bet tu, cik tu esi parādā? Un tas manu mēli, jo es ciešu lielas mokas šīnīs uguns sacīja: simts mēru kviešu. Un viņš uz to sacīja: liesmās. **25** Bet Ābrahāms atbildēja: piemini, nēm savu grāmatu un raksti astoņdesmit. **8** Un Tas Kungs uzteica to netaisno nama turētāju, dēls, ka tu savu labumu esi dabūjis savā dzīvības ka tas gudri bija darījis; jo šīs pasaules bērni šīs top iepriecināts, bet tu topi mocīts. **26** Un ir gudrāki savā kārtā nekā tie gaismas bērni. turklāt starp jums un mums ir liela starpa, (aiōn g165) **9** Un Es jums saku: dariet sev draugus ka tie, kas no šejenes gribētu noiet pie jums, no tās netaisnās mantas, ka tie, kad jums nu nevar; nedz arī no turienes pārnākt pie mums. pietrūkst, jūs uzņem tais mūžīgos dzīvokļos. **27** Un viņš sacīja: tad es tevi lūdzu, tēvs, sūti (aiōnios g166) **10** Kas vismazākā lietā ir uzticīgs, tas viņu uz mana tēva namu. **28** Jo man vēl pieci arīdzan lielākā ir uzticīgs; bet kas vismazākā brāļi; lai viņš tos pamāca, ka tie arīdzan nenāk ir netaisns, tas arī lielākā ir netaisns. **11** Ja šīni moku vietā. **29** Ābrāms uz to sacīja: tiem tad jūs pie netaisnās mantas neesat uzticīgi, ir Mozus un pravieši, lai tie tos klausītu. **30** Bet kas jums uzticēs patieso? **12** Un kad jūs iekš tas sacīja: Nē, tēvs Ābrahām, bet kad viens svešas lietas neesat uzticīgi, kas jums dos jūsu no mirušiem pie tiem ietu, tad tie atgrieztos pašu? **13** Neviens kalps nevar kalpot diviem no grēkiem. **31** Tad viņš uz to sacīja: kad tie kungiem; jo tas vienu ienīdēs un otru milēs, jeb neklausa Mozu un praviešus, tad tie arī neticēs, vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kaut ir kāds no miroņiem augšāmceltos.” kalpot Dievam un mantai.” **14** Bet šo visu arī tie farizeji dzirdēja, kas mantu milēja, un tie Viņu apsmēja. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs esat tie, kas paši taisnojās cilvēku priekšā, bet Dievs pazīst jūsu sirdis; jo kas cilvēku starpā ir augsts, tas ir negantība Dieva priekšā. **16** Bauslība un pravieši ir līdz Jānim; no tā laika Dieva valstības evaņģēlijs top sludināts, un ikkatrs ar varu laužās tur iekšā. **17** Vieglāki ir, ka debess un zeme zūd, nekā no bauslības viena rakstu zīmīte zustu. **18** Ikiens, kas no savas sievas šķirās un precē citu, tas pārkāpj laulību, un ikiens, kas vienu no vīra atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību. **19** Kāds bagāts vīrs bija, tas ģerbās ar purpuru un dārgu audekli, un dzīvoja

17 Un Viņš uz tiem mācekļiem sacīja: “Bez tā tas nebūs, ka apgrēcības nenāk, bet vai tam, caur ko tās nāk. **2** Tam būtu labāki, ka tam dzirnu akmeni piekārtu pie kakla, un to iemestu jūrā, nekā tas vienu no šiem mazajiem apgrēcinātu. **3** Sargājaties paši! Bet ja tavs brālis grēko pret tevi, tad pamāci to; un ja tas atgriežas, tad piedod tam. **4** Un ja tas ikdienas septiņ reiz grēko pret tevi un ikdienas septiņ reiz griezīsies pie tevis sacīdam: tas man ir žēl; tad tev būs viņam piedot.” **5** Un tie apstulji uz To Kungu sacīja: “Vairo mums ticību.” **6** Bet Tas Kungs sacīja: “Ja jums ticība būtu kā sinepju graudiņš, tad jūs varētu sacīt uz šo vīges koku: izraujies ar saknēm un dēsties jūrā; un tas jums

paklausītu. **7** Un ja kādam jūsu starpā ir kalps, **28** Un tā kā notikās Lata dienās: tie ēda, dzēra, kas viņam ar un gana, vai viņš tam, kad tas pirkta, pārdeva, dēstīja, uztaisīja īkas; **29** Bet tai no lauka nāk, sacīs: nāc tūdāl un apsēdies? **8** dienā, kad Lats izgāja no Sodomas, tad uguns un Vai viņš tam nesacīs tā: sataisī man, ko es šo sērs lija no debess un visus nomaitāja. **30** It tāpat vakaru ēdišu, apjodzi un kalpo man, kamēr būs tai dienā, kur Tas Cilvēka Dēls parādisies. **31** Es ēdu un dzeru, un pēc tam arī tu ēdīsi un Tānī dienā, kas būs uz jumta un viņa rīki namā, dzersi? **9** Vai viņš tam kalpam pateiksies, ka tas tas lai nekāpj zemē, tos paņemt; un tāpat, kas ir ir darījis, kas tam bija pavēlēts? Nedomāju. **10** uz lauka, lai negriežās atpakaļ. **32** Pieminiet Lata Tā arī jūs, kad jūs visu esat darījuši, kas jums sievu. **33** Ja kas meklēs savu dzīvību paturēt, tas pavēlēts, tad sakāt: mēs esam nelietīgi kalpi, to zaudēs, un ja kas to zaudēs, tas to paturēs jo kas mums pienācās darīt, to esam darījuši.” dzīvu. **34** Es jums saku: tanī naktī divi būs vienā **11** Un notikās, ka iedams uz Jeruzālemi Viņš gultā, viens taps pieņemts un otrs atstāts. **35** staigāja vidū caur Samariju un Galileju. **12** Un Divas kopā mals, - viena taps pieņemta un otra kad Viņš kādā pilsētiņā nāca, tad Viņam desmit atstāta. **36** Divi būs laukā, viens taps pieņemts spītīligi vīri sastapās, tie stāvēja no tālienes, **13** un otrs atstāts.” **37** Un tie atbildēja un uz Viņu Paceldami savu balsi, un sacīja: “Jēzu, mīlais Kungs, apželojies par mums!” **14** Un tos redzējis, sacīja: “Kur ir maita, tur sakrāsies ērgli.” Viņš uz tiem sacīja: “Ejat un rādieties tiem priesteriem.” Un notikās, ka tie aizejot tapa šķisti. **15** Bet viens no tiem, redzēdams, ka viņš tapis šķists, griezās atpakaļ un teica Dievu ar skaņu balsi, **16** Un krita uz savu vaigu pie Viņa kājām un Viņam pateicās; un tas bija viens Samarietis. **17** Un Jēzus atbildēja un sacīja: “Vai desmit nav tapuši šķisti? Bet kur tad tie devinī? **18** Vai tad cits neviens nav atradies, kas atpakaļ būtu griezies un Dievam godu devis, kā vien šis svešinieks?” **19** Un Viņš uz to sacīja: “Celies un ej, tava ticība tev ir palīdzējusi.” **20** Un vaicāts no tiem farizejiem, kad Dieva valstība nāks, Viņš tiem atbildēja un sacīja: “Dieva valstība nenāk ārīgi nomanama. **21** Un arī nesacīs: redzi, še, vai: redzi, tur; jo redzi, Dieva valstība ir iekš jums.” **22** Un Viņš sacīja uz tiem mācekļiem: “Nāks dienas, kad jūs vēlēsities vienu no Tā Cilvēka Dēla dienām redzēt, un nerēdzēsiet. **23** Un tie uz jums sacīs: redzi, še! Vai redzi, tur! Bet nenoejat, nedz dzenaties tam pakaļ. **24** Jo itin kā zibens, kas zibinādams spīd no viena debess gala līdz otram debess galam, tā arīdzan būs Tas Cilvēka Dēls Savā dienā. **25** Bet papriekš Viņam būs daudz ciest un tapt atmostam no šīs cilts. **26** Un itin kā bija Noas dienās, tā arīdzan būs Tā Cilvēka Dēla dienās. **27** Tie ēda, dzēra, precēja un tapa precēti līdz tai dienai, kur Noā Šķirstā iegāja, un grēku plūdi nāca un visus noslicināja.

18 Un Viņš tiem arī vienu līdzību sacīja, ka pienākas allažīņ Dievu lūgt un nepiekust, **2** Un sacīja: “Bija soģis kādā pilsētā, tas no Dieva nebījās un no neviena cilvēka nekaunējās. **3** Un viena atraitne bija tanī pilsētā; un tā nāca pie viņa sacīdama: izdod man tiesu pret manu pretinieku. **4** Un viņš ilgu laiku negribēja. Bet pēc viņš sacīja pie sevis: jebšu es Dievu nebītos un no neviena cilvēka nekaunos; **5** Tomēr, kad šī atraitne man gauži spiežas virsū, tad es tai gribu tiesu izdot, ka tā bezgala nākdama mani nemomāc.” **6** Un Tas Kungs sacīja: “Klausāties, ko tas netaisnais soģis saka. **7** Vai tad Dievs neizdos tiesu Saviem izredzētiem, kas dienām naktīm uz Viņu brēc, lai gan Viņš tiem liek gaidīt? **8** Es jums saku: Viņš tiem tiesu izdos īsā laikā. Bet, kad Tas Cilvēka Dēls atnāks, vai Tas gan ticību atradis virs zemes?” **9** Bet Viņš arī sacīja uz kādiem, kas uz sev pašiem paļāvās, ka esot taisni, un citus nicināja, šo līdzību: **10** “Divi cilvēki gāja Dieva namā Dievu lūgt, viens farizejs, otrs muitnieks. **11** Tas farizejs nostājies lūdza, pats pie sevis šos vārdus sacīdams: es tev pateicos Dievs, ka es neesmu kā citi cilvēki, laupītāji, netaisni, laulības pārkāpēji, vai arī kā šis muitnieks. **12** Es gavēju divreiz nedēļā un dodu desmito tiesu no visa sava padoma. **13** Bet tas muitnieks no tālienes stāvēdams negribēja nedz savas acis pacelt uz debesīm,

bet sita pie savām krūtīm un sacīja: Dievs, esi celsies.” **34** Bet viņi nesaprata no tā nenieka, man grēciniekam ūželigs! **14** Es jums saku: šis un šī valoda viņiem bija apslēpta, un nesaprata nogāja savā namā taisnots pār to otru; jo kas to, kas bija sacīts. **35** Bet gadījās, Viņam tuvu pats paugstinājās, tas taps pazemots, un kas klāt nākot pie Jērikus, viens akls sēdēja ceļmalā pats pazemojās, tas taps paugstināts.” **15** Un un nabagoja. **36** Bet kad tas tos ļaudis dzirdēja tie arī bērniņus atnesa pie Viņa, ka Viņš tos garām ejam, tad tas jautāja, kas tur esot. **37** aizskartu, bet to redzēdami tie mācekļi tos Un viņi tam atbildēja: “Jēzus no Nacaretes iet aprāja. **16** Bet Jēzus tos pieaicināja un sacīja: garām.” **38** Tad tas brēca un sacīja: “Jēzu, Dāvida “Laidiet tos bērniņus pie Manis un neliedziet dēls, apžēlojies par mani!” **39** Bet tie, kas priekšā tiem; jo tādiem Dieva valstība pieder. **17** Patiesi, gāja, to apsauga, lai būtu klusus. Bet viņš vēl Es jums saku: ja kas Dieva valstību nedabū kā vairāk brēca: “Tu Dāvida dēls, apžēlojies par bērniņš, tas nerāks tur iekšā.” **18** Un viens mani!” **40** Bet Jēzus apstājās un pavēlēja, to virsnieks Tam jautāja un sacīja: “Labais Mācītāj, atvest pie Sevis; bet kad tie to pie Viņa bija ko man būs darīt, lai es iemantoju mūžigu atveduši, tad Viņš to jautāja, **41** Sacīdams: “Ko dzīvošanu?” (aiōnios g166) **19** Un Jēzus uz to sacīja: tu gribi, lai Es tev daru?” Viņš atbildēja: “Kungs, “Ko tu Mani sauci par labu? neviens nav labs kā ka varu redzēt.” **42** Un Jēzus uz to sacīja: “Esi vien Tas Vienigais Dievs. **20** Tu tos baušķus zini: redzīgs, tava ticība tev palidzējusi.” **43** Un tūdaļ tev nebūs laulibū pārkāpt; tev nebūs nokaut; viņš tapa redzīgs un Tam staigāja pakal, Dievu tev nebūs zagt; tev nebūs nepatiesus liecību dot; teikdams. Un visi ļaudis, kas to redzēja, slavēja godā savu tēvu un savu māti.” **21** Bet tas sacīja: Dievu.

“Visu to esmu turējis no pašas jaunības.” **22** Bet Jēzus to dzirdēdams uz to sacīja: “Vienas lietas tev vēl trūkst; pārdod visu, kas tev ir un izdalī nabagiem; tad tev manta būs debesīs, un nāc un staigā Man pakal.” **23** Bet, šos vārdus dzirdot, tas ļoti noskuma, jo viņš bija ļoti bagāts. **24** Un Jēzus redzēdams, ka tas bija noskumis, sacīja: “Cik grūti bagātie ieies Dieva valstībā? **25** Jo vieglāki ir, kāmielim iet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā!” **26** Tad tie, kas to dzirdēja, sacīja: “Kas tad var klūt Dieva valstībā?” **27** Bet Viņš sacīja: “Kas cilvēkiem neiespējams, tas Dievam iespējams.” **28** Un Pēteris sacīja: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un Tev pakal gājuši.” **29** Un Viņš uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: neviens nav, kas atstājis mājas vai vecākus vai brāļus vai sievu vai bērnus Dieva valstības dēļ, **30** Kas to daudzkārtīgi neatdabūšinī laikā, un nākošā laikā mūžigu dzīvošanu.” (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Un tos divpadsmīt pie Sevis ķēmīs, Viņš uz tiem sacīja: “Redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un viiss taps piepildīts, ko pravieši rakstījuši par To Cilvēka Dēlu. **32** Jo Viņš taps nodots pagāniem un taps apmēdīts un lamāts un apsplaudīts; **33** Un tie To šaustīs un nokaus, un trešā dienā Viņš atkal augšām

19 Un Jēzus nonācis gāja caur Jēriku. **2** Un redzi, tur bija viens cilvēks vārdā Zakhejs, un tas bija muitnieku virsnieks, bagāts vīrs. **3** Tas labprāt gribēja Jēzu redzēt, kāds Viņš esot, un nevarēja to ļauzī dēļ, mazs būdams no auguma. **4** Un tas tecēja papriekš un kāpa uz meža viģes koku, ka Viņu redzētu; jo šepat Viņam bija jāiet garām. **5** Un tai vietā nonācis Jēzus skatījās uz augšu un to ieraudzījis, Viņš uz to sacīja: “Zakhej, kāp steigšus zemē, jo Man šodien pie tevis mājas vieta jaņem.” **6** Un viņš steigšus nokāpa un Jēzu uzņēma ar prieku. **7** Un to redzēdami, visi kurnēja un sacīja: “Viņš iegājis, mājot pie grēcinieka.” **8** Bet Zakhejs piegājis sacīja uz To Kungu: “Redzi, Kungs, pusī no savas mantas es došu nabagiem; un ja es kam ko novilis, to es četrkārtīgi atdošu.” **9** Bet Jēzus uz to sacīja: “Šodien šim namam ūželastība notikusi; jo šis arīdzan ir Ābrahāma dēls. **10** Jo Tas Cilvēka Dēls ir nācis, meklēt un svētu darīt to, kas pazudis.” **11** Un kad tie to klausījās, tad Viņš sacīja vēl vienu līdzību, tāpēc ka Viņš tuvu bija pie Jeruzālemes, un tiem šķita, ka Dieva valstība drīz parādīšoties. **12** Tāpēc Viņš sacīja: “Viens cilvēks no augstas cilts gāja uz tālu zemi, valstību uzņemt un atkal pārnākt. **13**

Un aicinājis savus desmit kalpus, viņš tiem deva tie, kam tas piederēja, uz tiem sacīja: "Kam jūs desmit podus un uz tiem sacīja: pelnatis ar to kumeļu atraisiet?" **34** Bet tie sacīja: "Tām tiem, līdz kamēr es pārnāku. **14** Un viņa pilsētas Kungam to vajag." **35** Un tie to atveda pie Jēzus ļaudis to ienīdēja un tam vēstnešus sūtīja pakaļ, un, savas drēbes tam kumeļam uzlikuši, tie sacīdami: mēs negribam, ka šis pār mums valda. sēdināja Jēzu virsū. **36** Un Viņam jājot tie savas **15** Un notikās viņam atpakaļ nākot, kad viņš drēbes paklāja uz ceļu. **37** Un kad Viņš jau tuvu valstību bija uzņēmis, - tad viņš lika aicināt bija nācis, kur sāk kāpt zemē no Eiļas kalna, tad savā priekšā tos kalpus, kam viņš to naudu bija viss mācekļu pulks iesāka Dievu priečīgi teikt devis, ka zinātu, ko ikkatrs bija sapelnījis. **16** Un ar skaņu balsi par visiem tiem brīnumiem, ko tas pirmais atrāca un sacīja: kungs, tavs pods tie bija redzējuši, **38** Sacīdami: "Slavēts ir Tas desmit podus ir piepelniņis. **17** Un viņš uz to Ķēniņš, kas nāk Tā Kunga Vārdā, miers debesīs sacīja: labi, tu godīgais kalps, tāpēc ka tu tai un gods augstibā." **39** Un kādi farizeji no tā mazākā lietā esi bijis uzticīgs, esi valdnieks pār pulka sacīja uz Viņu: "Mācītāj, apsauc Savus desmit pilsētām. **18** Un tas otrs nāca un sacīja: mācekļus." **40** Un Viņš atbildēja un uz tiem kungs, tavs pods piecus podus ir pelnījis. **19** Un sacīja: "Es jums saku, ja šie cietīs klusu, tad viņš arī uz šo sacīja: un tu būsi valdnieks pār akmeņi brēks." **41** Un kad Viņš tuvu klāt nāca, piecām pilsētām. **20** Un vēl cits nāca sacīdams: tad Viņš uzlūkoja to pilsētu un raudāja par to kungs, redzi, še tavs pods, ko turēju noliktu **42** Sacīdams: "Kaut jel tu arī zinātu un šīnī pašā sviedru autā. **21** Jo es tevi bijos, tāpēc ka tu esi un savā laikā, ko pie tava miera vajag! Bet nu bargs cilvēks; tu nēmi, ko neesi licis, un plauj, tas ir apslēpts priekš tavām acīm. **43** Jo tas laiks ko neesi sējis. **22** Bet viņš uz to sacīja: no tavas nāks pār tevi, ka tavi ienaidnieki apkārt ap mutes es tevi tiesāšu, tu blēdigais kalps: tu esi tevi apmetīs ratu lēgeri, tevi apsēdēs un visās zinājis, mani esam bargu cilvēku un nēnam, ko malās spaidīs, **44** Un tevi gluži izpostīs līdz ar neesmu licis, un plaujam, ko neesmu sējis; **23** taviem bērniem tavā vidū un akmeni uz akmens Kādēl tad tu manu sudrabu neesi devis naudas neatstās, tāpēc ka tu savas piemeklēšanas laiku mijējiem? Tad es pārnācis to būtu atrasījis neesi atzinusi." **45** Un Viņš gāja Dieva namā un ar augliem. **24** Un viņš sacīja uz tiem, kas klāt sāka izdzīt, kas tur iekšā pirkā un pārdeva, **46** stāvēja: nēmiet viņam to podu nost un dodiet Uz tiem sacīdams: tā ir rakstīts: "Mans nams tam, kam ir desmit podi. **25** Un tie uz viņu ir lūgšanas nams, bet jūs to esat darījuši par sacīja: kungs, tam jau ir desmit podi. **26** Es jums slepkavu bedri." **47** Un Viņš mācīja ikdienas saku: ikvienam, kam ir, tam taps dots: un no tā, Dieva namā. Bet tie augstie priesteri un rakstu kam nav, taps arī atņemts, kas tam ir. **27** Tomēr mācītāji ar tiem ļaužu virsniekiem meklēja Viņu šos manus ienaidniekus, kas negribēja, ka es pār nokaut, **48** Un neatradā, kā to darīt, jo visi ļaudis tiem valdu, atvediet šurp un nokaujiet tos manā Viņam piekrita un To klausīja.

priekšā." **28** Un to sacījis, Viņš aizgāja projām uz Jeruzālemi. **29** Un notikās, kad Viņš tuvu nāca pie Betfagas un Betanijas, pie tā kalna, kas top sauktus Eiļas kalns, tad Viņš sūtīja divus no Saviem mācekļiem **30** Un sacīja: "Ejat uz to miestu, kas jūsu priekšā, un tur nākuši jūs atradīsiet kumeļu piesietu, uz kā vēl neviens nav sēdējis, to atraisiet un atvediet. **31** Un ja kas jums vaicās, kādēl jūs to atraisiet, tad sakāt viņam: Tam Kungam tā vajag." **32** Un tie izsūtītie nogāja un atrada, kā Viņš tiem bija sacījis. **33** Un kad tie to kumeļu atraisīja, tad

20 Un notikās tanīs dienās, kad Viņš Dieva namā tos ļaudis mācīja un evaņģēliju sludināja, tad tie augstie priesteri un rakstu mācītāji ar tiem vecajiem piestājās **2** Un runāja uz Viņu sacīdami: "Saki mums, kādā varā Tu to dari, un kas tas ir, kas Tev šo varu devis? **3** Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Es arī jums vienu vārdu vaicāšu, sakāt Man arīdzan: **4** Jāņa kristība, vai tā bija no debesīm, vai no cilvēkiem?" **5** Bet tie apdomājās savā starpā sacīdami: "Ja mēs sakām, no debesīm, tad Viņš sacīs: kādēl tad jūs viņam neesat ticējuši?" **6**

Un ja mēs sakām: no cilvēkiem, tad visi ļaudis pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” **26** Un mūs akmeņiem nomētās, jo tie tic, ka Jānis esot tie Viņu nevienā vārdā nevarēja kert ļaužu pravietis.” **7** Un tie atbildēja, ka nezinot, no priekšā, un brīnījās par Viņa atbildi un palika kurienes. **8** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Tad Es klusu. **27** Bet tad kādi no tiem saducejiem (kas arīdzan jums nesaku, kādā varā Es šās lietas preti runādami saka, augšāmcelšanos neesam) daru.” **9** Bet Viņš iesāka šo līdzību sacīt uz nāca un Viņu vaicāja **28** Sacīdami: “Mācītāj, tiem ļaudīm: “Viens cilvēks dēstīja vīna kalnu Mozus mums ir rakstījis, kad kādam brālis un to izdeva dārzniekiem un nebija labu laiku mirst, kam sieva ir, un tas bez bērniem miris, mājās. **10** Un kad bija laiks, tad viņš sūtīja kalpu ka viņa brālim to sievu būs apņemt un savam pie tiem dārzniekiem, ka tie viņam dotu no brālim celt dzimumu. **29** Tad nu septiņi brāļi vīna kalna augļiem, bet tie dārznieki to sita un bija, un tas pirmais sievu apņēmis nomira bez to aizsūtīja tukšā. **11** Un viņš vēl otru kalpu bērniem. **30** Un tas otrs apņēma to sievu; šīs sūtīja; un tie arī šo sita un apsmēja un aizsūtīja arīdzan nomira bez bērniem. **31** Un tas trešais tukšā. **12** Un viņš vēl trešo sūtīja; bet tie arī viņu apņēma. Un tāpat arī visi septiņi; un tiem šo sakāva un izmeta ārā. **13** Un tā vīna kalna nepalika bērnu pakaļ un tie nomira. **32** Pēdīgi kungs sacīja: ko es darišu? Es sūtišu savu mīlo pēc visiem arī tā sieva nomira. **33** Kuram no dēlu, varbūt tie šo redzēdami bīsies. **14** Bet šiem tā sieva būs augšāmcelšanās laikā? Jo viņu redzēdami, tie dārznieki sarunājās savā visiem septiņiem tā bijusi par sievu.” **34** Un starpā un sacīja: šīs tas mantinieks; nāciet, Jēzus atbildēdams uz tiem sacīja: “Šīs pasaules nokausim to, ka tā mantība mums tiek. **15** Un bērni precē un top precēti. (aiōn g165) **35** Bet tie viņu izmeta ārā no tā vīna kalna un nokāva. tie, kas būs cienīgi tikt pie mūžīgas dzīvošanas Ko tad nu tā vīna kalna kungs tiem daris? **16** un pie tās augšāmcelšanās no mirojiem, tie Viņš nāks un nomaitās šos dārzniekus un to nedz precē, nedz top precēti. (aiōn g165) **36** Jo vīna kalnu dos citiem.” Tie to dzirdējuši sacīja: tie vairs nevar mirt, un ir eņģelijem līdzīgi un “Lai tas nenotiek.” **17** Bet Viņš tos uzlūkoja un Dieva bērni, būdami augšāmcelšanās bērni. **37** sacīja: “Kas tad tas, kas ir rakstīts: tas akmens, Bet, ka miroji top uzmodināti, to arī Mozus ko tie nama taisitāji atmetuši, tas ir tapis par ir parādījis pie tā ērkšķu krūma, kad viņš To stūra akmeni? **18** Ikkatrds, kas uz šo akmeni Kungu sauc par Ābrahāma Dievu un Izaka Dievu kritīs, sadauzīsies; bet uz ko tas kritīs, to tas un Jēkaba Dievu. **38** Bet Dievs nav mirušu, satrieks.” **19** Un tie augstie priesteri un rakstu bet dzīvu Dievs, jo visi Viņam dzīvo.” **39** Bet mācītāji meklēja rokas pielikt pie Viņa tanī pašā kādi no tiem rakstu mācītājiem atbildēja un stundā un bijās no tiem ļaudīm; jo tie norprata, sacīja: “Mācītāj, Tu pareizi esi sacījis.” **40** Un ka Tas šo līdzību par viņiem bija sacījis. **20** viņi vairs neuzdrīkstējās Viņam nekā vaicāt. Un tie uz Viņu glūnēja un izsūtīja, kurus bija **41** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kā tad saka, Kristu izmācījuši, lai izliktos taisni, ka Viņu varētu esam Dāvida dēlu? **42** Un tas pats Dāvids saka savaldzināt kādā vārdā un nodot valdībai un dziesmu grāmatā: Tas Kungs sacīja uz manu zemes soģa varai. **21** Un tie Viņam vaicāja Kungu: sēdies pa Manu labo roku, **43** Tiekiams sacīdami: “Mācītāj, mēs zinām, ka Tu pareizi es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām runā un māci un neuzlūko cilvēka vaigu, bet kājām. **44** Tad nu Dāvids Viņu sauc par Kungu, - māci Dieva ceļu pēc patiesības. **22** Vai ir brīv, kā tad Tas ir viņa dēls?” **45** Un visiem ļaudīm ķeizaram meslus dot, vai ne?” **23** Bet Tas viņu dzirdot Viņš sacīja uz Saviem mācekļiem: **46** viltibu nomanīja un uz tiem sacīja: “Kam jūs “Sargājaties no tiem rakstu mācītājiem, kam tik Mani kārdinājāt? **24** Rādiet Man šurp to nomas staigāt garos svārkos un mīl sveicinātiem tapt naudu; kā ir šī zime un tas virsraksts?” Un tie tirgos un sēdēt jo augstos krēslos baznīcās un jo atbildēdami sacīja: “Ķeizara.” **25** Un Viņš uz augstās vietās viesībās, **47** Kas atraitņu namus tiem sacīja: “Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram

aprij un taisnojās ar savām garām lūgšanām; kas uz laukiem, lai neiet tur iekšā. **22** Jo šīs ir tie dabūs jo grūtu sodību.”

21 Un Savas acis pacēlis, Viņš redzēja bagātos savas dāvanas metam Dieva šķirstā. **2** Un Viņš ari redzēja, ka viena nabaga atraitne divas artavas iemeta tur iekšā, **3** Un sacija: “Es jums tiesām saku, ka šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi, nekā visi. **4** Jo šie visi no savas bagātības ir iemetuši pie tām Dieva dāvanām, bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu savu padomu, cik viņai bija.” **5** Un kādiem par Dieva namu runājot, ka tas esot izgreznots ar dārgiem akmeņiem un jaukām uzkārtām dāvanām, Viņš sacija: **6** “Laiks nāks, kad no tā, ko jūs redzat, ne akmens uz akmens netaps pamests, ko nenolauzis.” **7** Un tie Viņam vaicāja sacīdam: “Mācītāj, kad tad tas būs? Un kāda tā zīme, kad šīs lietas notiks?” **8** Bet Viņš sacīja: “Pielūkojiet, ka jūs netopat pievilti. Jo daudzi nāks Manā Vārdā sacīdami: es tas esmu, un tas laiks ir tuvu klāt nācis. Tad nu neejat viņiem pakal, **9** Bet kad jūs dzirdēsiet karus un dumpjus, tad neiztrūcinājaties, jo šim visam būs papriekš notikt, bet tūdaļ vēl nav tas gals.” **10** Tad Viņš uz tiem sacīja: “Tauta celsies pret tauto un valsts pret valsti. **11** Un lielas zemes trīcēšanas būs dažās vietās un bada laiki un mēri arī bailigas lietas un lielas zīmes no debesīm notiks. **12** Bet pirms viss tas notiks, tie savas rokas jums pieliks un jūs vajās un nodos baznīcas un cietumos, un jūs vedīs priekš kēniņiem un valdniekiem Mana Vārda dēļ. **13** Bet tas notiks jums par liecību. **14** Tad nu apņematis savās sirdis, nerūpēties iepriekš, kā jūs aizbildināsities. **15** Jo Es jums došu muti un gudrību, kam nevarēs preti runāt nedz pretī stāvēt neviens no tiem, kas pret jums ceļas. **16** Bet jūs tapsiet nodoti arī no vecākiem un brāļiem un radiem un draugiem. Un tie citus no jums nonāvēs. **17** Un jūs būsiet ienidēti no visiem Mana Vārda dēļ **18** Un tomēr ne matam no jūsu galvas nebūs zust. **19** Caur savu pacietību izglābsiet savas dvēseles. **20** Bet kad jūs dzirdēsiet Jeruzālemi visapkārt apstātu no karaspēka, tad zināt, ka viņas izpostīšana ir tuvu klāt. **21** Tad lai bēg kalnos, kas ir Jūdu zemē, kara virsniekiem, kā tas Viņu tiem nodotu. **5** un lai steidzās projām, kas ir viņas vidū; un tie,

tas atriebšanas dienas, lai viiss top piepildīts, kas ir rakstīts. **23** Bet, ak vai, tām grūtām un zīditājām tanis dienās, jo tur būs lielas bēdas virs zemes un dusmas par šo tautu. **24** Un tie kritīs caur zobena asmeni un gūstīti taps novesti pie visām tautām, un Jeruzāleme taps samīdīta no pagāniem, tiekams pagānu laiki būs piepildīti. **25** Un zīmes notiks pie saules, pie mēneša un pie zvaigznēm, un virs zemes tiem ļaudīm būs bail, un tie būs pārbijušies, un jūra un ūdens viļņi kauks. **26** Un cilvēki nīcīn izniks no bailības, gaidīdamī tās lietas, kas nāks virs zemes, jo debess stiprumi kustināsies. **27** Un tad tie redzēs To Cilvēka Dēlu padebesī nākam ar lielu spēku un godu. **28** Bet kad tas iesāks notikt, tad savas galvas paceldami skatāties uz augšu, tāpēc ka jūsu pestišana jo tuvu nāk.” **29** Un Viņš tiem sacīja vienu līdzību: “Uzlūkojiet vīges koku un visus kokus! **30** Tūdaļ kad tie izplaukst, tad jūs to redzēdamī paši nomaniet, ka vasara jau tuvu. **31** Tā tad arī, redzēdamī šo visu notiekam, ziniet, ka Dieva valstība tuvu. **32** Patiesi, Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekams viss tas būs noticis. **33** Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. **34** Bet sargājaties, ka jūsu sirdis neklūst apgrūtinātas ar lieku ēšanu un ar zūdišanos pēc uztura, un ka šī diena piepeši jums neuzbrūk. **35** Jo viņa nāks, kā kāds slazda valgs pār visiem, kas dzīvo pa visu zemes virsu. **36** Tāpēc esiet modrīgi allažiņ un lūdziet, lai varat šim visam izbēgt, kas notiks, un pastāvēt Tā Cilvēka Dēla priekšā.” **37** Un Viņš pa tām dienām bija Dieva namā mācīdams; un pa tām naktim Viņš izgāja un palika tai kalnā, kas top saukts Elijas kalns. **38** Un visi ļaudis nāca agri no rīta pie Viņa Dieva namā, Viņu klausīties.

22 Un tās neraudzētās maizes svētki, ko sauc Lieldienu, bija tuvu. **2** Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā Viņu nokaut; jo tie bijās no tiem ļaudīm. **3** Bet sātans iegāja iekš Jūdasa, kas tapa saukts Iskariots un bija viens no tiem divpadsmīt. **4** Un tas nogāja un runāja ar tiem augsti priesteriem un kara virsniekiem, kā tas Viņu tiem nodotu. **5** un lai steidzās projām, kas ir viņas vidū; un tie,

Un tie tapa līksmi un norunāja, viņam naudu kas kalpo. **28** Bet jūs esat tie, kas pastāvējuši pie dot. **6** Un tas apsolīja un meklēja izdevīgu Manis iekš Manām kārdināšanām, **29** Un tāpēc laiku, Viņu tiem nodot bez dumpja. **7** Bet tās Es jums esmu novēlējis to valstību, kā Mans neraudzētās maizes diena nāca, kur Lieldienas Tēvs Man to novēlējis, **30** Ka jums būs ēst un jērs bija jākauj. **8** Un Viņš Pēteri un Jāni sūtīja dzert pie Mana galda Manā valstībā un sēdēt uz sacīdams: "Ejat un sataisāt mums Lieldienas krēsliem, tiesāt tās divpadsmit Israēla ciltis." jēru, ka ēdam." **9** Bet tie uz Viņu sacīja: "Kur **31** Un Tas Kungs sacīja: "Sīmani, Sīmani, redzi, Tu gribi, lai mēs to sataisām?" **10** Un Viņš uz sātanam ir ļoti iegribējies jūs sijāt kā kviešus. tiem sacīja: "Lūk, pilsētā ieejot jūs viens cilvēks **32** Bet Es esmu lūdzis par tevi, ka tava ticība sastaps, ūdens krūzi nesdams; ejat tam pakal nemitētos. Un kad tu vienreiz atgriezīsies, tad tanī namā, kur tas ieiet, **11** Un sakāt uz to nama stiprini savus brāļus." **33** Bet tas uz Viņu sacīja: kungu: Mācītājs tev sakā: kur ir tā vieta, kur lai "Kungs, es esmu gatavs ar Tevi iet cietumā un Es ar Saviem mācekļiem ēdu Lieldienas jēru? **12** nāvē." **34** Bet Viņš sacīja: "Es tev saku, Pēteri, Un viņš jums rādis vienu lielu, ar deķiem izklātu gailis šodien nedziedās, pirms tu trīs reiz nebūsi istabu, turpat to sataisiet." **13** Tie nogājuši liedzies, ka tu Mani pazīsti." **35** Un Viņš uz atrada, kā Viņš tiem bija sacījis, un Lieldienas tiem sacīja: "Kad Es jūs esmu sūtījis bez maka jēru sataisīja. **14** Un kad tā stunda nāca, tad un kulites un kurpēm, vai jums kas trūcis?" Viņš apsēdās un tie divpadsmit apustuļi lidz Un tie sacīja: "Nekas!" **36** Tad Viņš uz tiem ar Viņu. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: "Es sirsniģi sacīja: "Bet tagad, kam maks ir, tas lai to nēm, esmu vēlējies šo Lieldienas jēru ar jums ēst, tāpat arī kulīti. Un kam nav, tas lai savas drēbes pirms Es ciešu. **16** Jo Es jums saku, ka Es pārdod un pērk zobenu. **37** Jo Es jums saku, vairs no tā neēdišu, tiekams tas taps piepildīts ka vēl pie Manis būs piepildītam tapt, kas ir Dieva valstībā." **17** Un to biķeri nēmis, Viņš rakstīts: Viņš tiem netaisniem ir līdzināts. Jo pateicās un sacīja: "Nemiet to un daliet to savā kas ir rakstīts par Mani, tas piepildās." **38** Bet starpā. **18** Jo Es jums saku, Es nedzeru no tie sacīja: "Kungs, redzi, še ir divi zobeni." Un vīna koka augļiem, tiekams Dieva valstība būs Viņš tiem sacīja: "Ir diezgan." **39** Un izgājis nākusi." **19** Un maizi nēmis, Viņš pateicās un Viņš staigāja pēc sava ieraduma uz Ellas kalnu, pārlauza un tiem to deva sacīdams: "Tā ir Mana un Viņa mācekļi Viņam gāja pakal. **40** Un tai miesa, kas par jums top dota. To dariet, Mani vietā nācis Viņš uz tiem sacīja: "Lūdziet, ka jūs pieminēdami." **20** Tāpat arī to biķeri pēc tā neiekritat kārdināšanā." **41** Un Viņš novērsās no vakarēdienai sacīdams: "Šis biķeris ir tā jaunā tiem akmens metiena tālumā un ceļos nometies iestādīšana iekš Manām asinīm, kas par jums lūdzās, **42** Un sacīja: "Tēvs, ja Tu gribi, tad nēm top izlietas. **21** Bet redzi, Mana nodevēja roka ir šo biķeri no Manis; tomēr ne Mans, bet Tavs ar Mani pie galda. **22** Un Tas Cilvēka Dēls gan tā prāts lai notiek." **43** Bet Viņam viens enģelis aiziet, kā tas ir nolikts, tomēr vai tam cilvēkam, no debesīm parādījās un Viņu stiprināja. **44** Un kas Viņu nodod." **23** Un tie iesāka apjautāties kad Viņš nāves bailēs cīnījās, tad Viņš Dievu savā starpā, kurš jel viņu starpā tas esot, kurš pielūdzā jo karsti; bet Viņa sviedri kā asins to grasās darīt. **24** Un tur arī bāršanās cēlās viņu lāses pilēja uz zemi. **45** Un no tās pielūgšanas starpā, kurš no viņiem esot tas lielākais? **25** Bet cēlies Viņš nāca pie Saviem mācekļiem, un tos Viņš uz tiem sacīja: "Pasaules kēniņi valda, un atrada aizmigušus aiz noskumšanas, **46** Un uz tie varenie top saukti cienīgi kungi; **26** Bet jūs tiem sacīja: "Ko jūs guļat? Ceļaties un lūdziet tā ne. Bet tam lielakajam jūsu starpā būt kā Dievu, ka neiekritat kārdināšanā." **47** Un Viņam tam mazākajam, un tam augstākajam kā tam vēl runājot, redzi, pulks ļaužu un viens no tiem kalpotājam. **27** Jo kurš tas lielākais, vai tas, kas divpadsmit, Jūdas vārdā, gāja tiem priekšā un sēž pie galda, vai tas, kas kalpo? Vai ne tas, kas nāca tuvu pie Jēzus, Viņu skūpstīt. **48** Bet Jēzus sēž pie galda? Bet Es esmu jūsu starpā kā tāds, uz to sacīja: "Jūdas, vai tu skūpstīdams nodod

To Cilvēka Dēlu?” **49** Un tie, kas pie Viņa bija, Visspēcīgā Dieva labās rokas.” **50** Tad visi sacīja: redzēdami, kas tur gribēja notikt, uz Viņu sacīja: “Vai tad Tu esi Dieva Dēls?” Un Viņš uz tiem “Kungs, vai mums būs cirst ar zobenu?” **51** Un sacīja: “Jūs to sakāt, un Es tas esmu.” **52** Un Tie viens no tiem cirta augstā priestera kalpam, sacīja: “Kādas liecības mums vēl vajag? Mēs un tam nocirta labo ausi. **53** Bet Jēzus atbildēja paši to esam dzirdējuši no Viņa mutes.” un sacīja: “Laujat pat to.” un Viņš tam to ausi aizskāra un to dziedināja. **54** Un Jēzus sacīja uz tiem augstiem priesteriem un tiem kara virsniekiem pie Dieva nama un tiem vecajiem, kas Viņam bija nākuši virsū: “Jūs esat izgājuši tā kā pret slepkavu ar zobeniem un šķēpiem. **55** Es esmu bijis ikdienas pie jums Dieva namā, un jūs savas rokas Man neesat pielikuši; bet šī ir jūsu stunda un tas tumsības spēks.” **56** Un tie Viņu saņēma, veda un novēda augstā priestera namā. Bet Pēteris gāja no tālienes pakal. **57** Un kad tie uguni bija sakūruši nama vidū un kopā nosēdušies, Pēteris apsēdās Viņu starpā. **58** Un viena kalpone, to redzēdama sēžam pie uguns, uzlūkoja to un sacīja: “Šis arīdzan bija pie Viņa.” **59** Bet tas Viņu aizliedza sacīdam: “Sievā, es Viņu nepazīstu.” **60** Un par mazu brīdi vēl cits to redzēdams sacīja: “Tu arīdzan esi no tiem.” Bet Pēteris sacīja: “Cilvēks, es neesmu.” **61** Un par vienu stundu cits to apstiprināja sacīdam: “Patiesi, šis arīdzan ir bijis pie Viņa, jo tas arīdzan ir Galilejs.” **62** Bet Pēteris sacīja: “Cilvēks, es nezinu, ko tu runā.” Un tūdaļ kad tas vēl runāja, gailis dziedāja. **63** Un Tas Kungs atgriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris pieminēja Tā Kunga vārdu, ka Tas uz viņu bija sacījis: “Pirms nekā gailis dziedās, tu Mani trīs reiz aizliegsi.” **64** Un ārā izgājis Pēteris raudāja gauži. **65** Bet tie vīri, kas Jēzu turēja, Viņu apmēdīja un sita. **66** Un tie Viņu aizklāja un sita Viņam vaigā un Viņam vaicāja sacīdam: “Uzmini, pravietis būdams, kurš Tevi sitis?” **67** Arī daudz citus vārdus tie uz Viņu sacīja, zaimodami. **68** Un kad gaisma ausa, tad sapulcējās tie laužu vecajai un augstie priesteri un rakstu mācītāji, un tie To veda augšā priekš savas tiesas **69** Un sacīja: “Ja Tu esi Kristus, tad saki mums.” Bet Viņš uz tiem sacīja: “Ja Es jums saku, tad jūs neticat; **70** Bet ja Es vaicāšu, tad jūs Man neatbildēsiet un Mani nelaidīsiet valā. **71** Bet no šī laika Tas Cilvēka Dēls sēdēs pie Tā

23 Un viss viņu pulks cēlās un novēda Viņu pie Pilatus, **2** Un iesāka Viņu apsūdzēt sacīdam: “Šo mēs atrodam, ka Viņš mūsu tautu sajauc un aizliedz ķeizaram metekli(nodokli) dot sacīdams: Viņš esot Kristus, viens Kēniņš.” **3** Un Pilatus Viņam vaicāja sacīdam: “Vai Tu esī Jūdu kēniņš?” Un Viņš atbildēdamas uz to sacīja: “Tu to saki.” **4** Bet Pilatus sacīja uz tiem augstiem priesteriem un tiem ļaudim: “Es nekādas vainas neatrodju pie šā cilvēka.” **5** Bet tie tam stāvēja virsū un sacīja: “Viņš tos ļaudis skubina uz dumpi, mācidams pa visu Jūdu zemi, iesākdams no Galilejas līdz šejienei.” **6** Bet kad Pilatus Galileju dzirdēja, tad tas vaicāja, vai Viņš esot no Galilejas? **7** Un dabūjis zināt, ka Viņš piederot apakš Hērodus tiesas, tas Viņu nosūtīja pie Hērodus, kas tanīs dienās arīdzan bija Jeruzālemē. **8** Bet kad Hērodus Jēzu redzēja, tad tas tapa ļoti liksms. Jo tas jau sen labprāt Viņu gribēja redzēt, tādēļ ka tas daudz par Viņu bija dzirdējis un cerēja kādu zīmi no Viņa redzēt. **9** Un tas dažādas lietas vaicāja no Viņa. Bet Viņš tam neatbildēja nenieka. **10** Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji stāvēja un Viņu apsūdzēja gauži. **11** Bet Hērodus ar savu pils saimi Viņu nicināja un apmēdīja, un tam baltu drēbi apvilka un to sūtīja atpakaļ pie Pilatus. **12** Tanī dienā Pilatus un Hērodus palika par draugiem, jo papriekš tie savā starpā bija ienaidā. **13** Un Pilatus, saaicinājis tos augstos priesterus un virsniekus un tos ļaudis, **14** Uz tiem sacīja: “Jūs šo cilvēku pie manis esat atveduši, ka Viņš tos ļaudis novēršot, un redziet, es Viņu esmu jūsu priekšā izklausinājis un pie tā cilvēka neesmu atradis it nekādas vainas, par ko jūs Viņu apsūdzat; **15** Un Hērodus arī ne; jo tas Viņu pie mums atpakaļ sūtījis, un redzi, Viņš nekā nav darījis, ar ko nāvi būtu pelnījis. **16** Tāpēc es Viņu gribu pārmācīt un atlait.” **17** Un uz svētkiem tam vajadzēja viršiem vienu cietumnieku atlait. **18** Bet viss tas pulks brēca

un sacīja: "Nost ar šo un atlaidi mums Barabu!" tiem pakārtiem ļauna darītājiem Viņu zaimoja, **19** Tas kāda dumpja dēļ, kas pilsētā bija noticis, sacīdams: "Ja Tu esi Kristus, tad palīdzi Sev un slepkavības dēļ bija iemests cietumā. **20** Tad pašam un mums." **20** Bet tas otrs to aprāja un Pilatus atkal viņus uzrunāja un gribēja Jēzu sacīja: "Un tu arīdzan nebūties no Dieva, kas esi atlaist. **21** Bet tie sauca un sacīja: "Sit Viņu tanī pašā sodibā! **21** Un tomēr mums gan pareizi krustā, sit Viņu krustā!" **22** Bet viņš trešu reiz notiek. Jo mēs dabūjam, ko esam nopelnījuši ar uz tiem sacīja: "Ko tad Šis ļauna darījis? Es saviem darbiem, bet šis nekā ļauna nav darījis." pie Viņa nekādas nāves vainas neatrodu; tāpēc **22** Un viņš uz Jēzu sacīja: "Kungs, piemini mani, es Viņu gribu pārmācīt un atlaist." **23** Bet tie kad Tu nāksi Savā valstībā." **23** Un Jēzus uz to tam mācās virsū ar lielu brēkšanu lūgdami, sacīja: "Patiesi, Es tev saku: šodien tu būsi ar ka Viņš taptu krustā sists, un viņu brēkšana Mani paradīzē!" **24** Un tas bija ap sesto stundu, pārspēja. **24** Tad Pilatus nosprieda, lai viņu tad tapa tumšs pār visu to zemi līdz devītajai lūgšanas notiek. **25** Un viņš tiem atlaida to, kas stundai. **25** Un saule tapa aptumšota, un tas dumpja un slepkavības dēļ cietumā bija iemests, priekškaramais auts Dieva namā pārplisa vidū ko tie bija izlīgušies, bet Jēzu tas nodeva viņu pušu. **26** Un Jēzus sauca ar skaņu balsi un sacīja: prātam. **26** Un kad Viņu aizveda, tad tie saņēma "Tēvs, Es Savu garu nododu Tavās rokās." Un to vienu no Kirenes, vārdā Sīmani, kas nāca no sacījīs Viņš dvēseli izlaida. **27** Un tas kapteinis lauka, un uzlika tam to krustu, ka tas to Jēzum redzēdams, kas notika, Dievu teica un sacīja: pakaļ nestu. **27** Bet liels ļaužu un sievu pulks "Patiesi, šis ir bijis taisns cilvēks." **28** Un visi, Viņam gāja pakaļ, tās Viņu žēloja un apraudāja. kas tur klātu bija un redzēja, kas tur notika, **28** Bet Jēzus uz tām atgriezās un sacīja: "Jūs tie sita pie krūtīm un griezās atpakaļ. **29** Bet Jeruzālemes meitas, neraudāt par Mani, bet visi Viņa mīlie stāvēja no tālienes un tās sievas, raudāt pašas par sevi un par saviem bērniem. kas ar Viņu bija nākušas no Galilejas un šās **30** Jo redziet, nāks dienas, kad sacīs: svētīgas ir lietas redzēja. **30** Un redzi, viens vīrs, Jāzeps tās neauglīgās un tās miesas, kas nav bērnus vārdā, kas bija runas kungs, labs un taisns nesušas, un tās krūtis, kas nav zīdiļušas. **31** vīrs, **31** (Šis nebija piemeties viņu padomam un Tad tie iesāks sacīt uz tiem kalniem: kritiet uz darīšanai,) no Arimatijas, Jūdu pilsētas, kas arī mums! un uz tiem pakalniem: apkāljet mūs! **32** pats gaidīja uz Dieva valstību, **32** Šis piegājis pie Jo kad to dara pie zaļa koka, kas tad vēl notiks Pilatus lūdza Jēzus miesas, **33** Un tās noņēma, pie sakaltuša?" **33** Bet divi citi ļauna darītāji ietina smalkā audeklī un ielika kapā, kas bija arīdzan tapa novesti, ka taptu nomaitāti līdz izcirsts klinti, kur vēl neviens nebija glabāts. ar Viņu. **33** Un kad tie nāca uz to vietu, ko **34** Un tā bija tā sataisāmā diena, un svētdiena sauc par pieres vietu, tad tie tur sita krustā jau iesākās. **35** Un tās sievas, kas ar Viņu bija Viņu un tos ļauna darītājus, vienu pa labo un nākušas no Galilejas, arīdzan gāja pakaļ un otru pa kreiso roku. **36** Bet Jēzus sacīja: "Tēvs, skatījās uz to kapu, un kā Viņa miesas tapa piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara." Un tie, noliktais. **37** Un atpakaļ griezušās tās sataisīja Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta. smaržīgas svaidāmas zāles, un to svēto dienu **38** Un tie ļaudis stāvēja skatīdamies. Bet tie tās bija klusu pēc bauslības.

virsnieki savā starpā Viņu apsmēja sacīdami: "Viņš citiem palīdzējis, lai palīdzās pats Sev, ja šis ir Kristus, tas Dieva izredzētais." **39** Un arī tie karavīri Viņu apmēdīja, piegāja un Viņam etiķi atnesa **40** Un sacīja: "Ja Tu esi tas Jūdu kēniņš, tad palīdzies pats Sev." **41** Un virsraksts pār Viņu bija rakstīts ar Grieķu, Romiešu un Ebreju rakstiem: šis ir tas Jūdu kēniņš. **42** Bet viens no

24 Bet pirmajā nedēļas dienā it agri, gaismai austot, tās sievas nāca pie kapa un nesa tās svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām. **2** Un tās atrada to akmeni no kapa noveltu, **3** Un gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada. **4** Un notikās, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām divi vīri piestājās, kam drēbes spīdēja tā kā zibens. **5**

Un kad tās pārbijušās galvu nokāra, viņi uz tām sludinājuši! **26** Vai Kristum tā nebija jācieš un sacīja: "Ko jūs meklējat to dzīvo pie mirušiem? jāieiet Savā godībā." **27** Pēc iesākdamas no Mozus **6** Viņš nav šeitan, bet ir uzcēlies. Piemинiet, ko un no visiem praviešiem Viņš tiem izstāstīja Viņš jums runājis, vēl būdams iekš Galilejas, **7** visus rakstus, kas par Viņu bija rakstīti. **28** Un Sacīdams: Tam Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam tie nāca klāt pie tās pilsētiņas, kurp tie gāja, grēcinieku rokās un tapt krustā sistam un trešā bet Viņš likās ejot tālāk. **29** Un tie to gauži dienā augšām celties." **8** Un tās pieminēja Viņa lūdza un sacīja: "Palieci pie mums, jo vakars vārdus. **9** Un atpakaļ griezušās no kapa tās to jau metās, un tā diena ir pagalam;" un Viņš visu pasludināja tiem vienpadsmit un visiem iegāja pie tiem palikt. **30** Un notikās, ka Viņš citiem. **10** Un tur bija Marija Madaļa un Joanna ar tiem sēdēdams pie galda to maizi ņēma, un Marija, Jēkaba māte, un tās citas ar tām, tās pateicās, pārlauza un tiem to deva. **31** Tad viņu tiem apustuļiem to sacīja. **11** Un viņu vārdi tiem acis tapa atvērtas, un tie Viņu pazina; bet Viņš likās kā pasakas, un tie viņām neticēja. **12** Un no tiem nozuda. **32** Un tie sacīja savā starpā: Pēteris cēlās, tecēja pie tā kapa un locīdamies "Vai mūsu sirds iekš mums nedega, kad Viņš paskatījis un redzēja tos autus pie malas liktus, ar mums runāja uz ceļa, mums tos rakstus un aizgāja, pats pie sevis brīnīdamies par to, izstāstdams?" **33** Un tanī pašā stundā tie cēlās, kas bija noticis. **13** Un redzi, divi no tiem gāja griezās atpakaļ uz Jeruzālemi un atrada tos tanī pašā dienā uz kādu pilsētiņu, kas bija no vienpadsmit sapulcētus un tos, kas pie tiem Jeruzālemes labu jūdzi (zemes) tālu, ar vārdu bija. **34** Tie sacīja: "Tas Kungs patiesi ir augšām Emmaūs. **14** Un tie runāja savā starpā par visām cēlīes un Sīmanim parādījies." **35** Un viņi šiem tām lietām, kas bija notikušas. **15** Un gadījās, kad stāstīja, kas bija noticis uz ceļa, un kā Tas no tie tā runāja savā starpā, arī pats Jēzus pie tiem viņiem pazīts, to maizi lauzdams. **36** Un kad tie piegāja un līdz ar tiem staigāja. **16** Bet viņu acis runāja par šīm lietām, tad Jēzus stāvēja pats tapa turētas, ka tie Viņu nepazina. **17** Un Viņš vidū starp tiem un uz tiem sacīja: "Miers ar uz tiem sacīja: "Kādas tās runas, ko jūs runājat jums!" **37** Bet tie ļoti izbijās un tiem šķita, ka savā starpā uz ceļa un esat tik noskumuši?" garu redzot. **38** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kam **18** Tad viens ar vārdu Kleopas atbildēja un uz jūs esat tā izbijušies? Un kāpēc tādas domas Viņu sacīja: "Vai tad tu viens esi tāds svešnieks ceļas jūsu sirdīs? **39** Redziet Manas rokas un Jeruzālemē, kas nezina, kas šīnīs dienās tur Manas kājas; Es pats tas esmu. Aptautiet Mani noticis?" **19** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kas tad?" un apskatiet; jo garam nav miesas un kaulu, kā Un tie uz Viņu sacīja: "Tas ar Jēzu no Nacaretes, jūs redzat Man esam." **40** Un to sacījis Viņš tiem kas bija pravietis, varens darbos un vārdos rādīja Savas rokas un kājas. **41** Bet kad tie to aiz priekš Dieva un visiem ļaudīm, **20** Kā to mūsu prieka vēl neticēja un brīnījās, tad Viņš uz tiem augstie priesteri un virsnieki ir nodevuši pie sacīja: "Vai jums še kas ir, ko ēst?" **42** Un tie Tam pazudināšanas uz nāvi un Viņu situši krustā. **21** cēla priekšā ceptas zivs gabalu un tīru medu. Bet mēs cerējām, ka Viņam bija Israēli atpestīt; **43** Un Viņš ņēma un to ēda viņiem redzot. **44** un pār visu to šodien ir tā trešā diena, ka šīs Pēc Viņš uz tiem sacīja: "Šie ir tie vārdi, ko lietas ir notikušas. **22** Tad arī kādas no mūsu Es jums esmu sacījis, pie jums vēl būdams, sievām mūs izbiedējušas; tās agri bijušas pie ka visam būs notikt, kas par Mani rakstīts kapa, **23** Un Viņa miesas neatradušas, nāk un Mozus bauslībā, praviešos un dziesmās." **45** saka, ka esot eņģēļu parādīšanu redzējušas, Tad Viņš tiem saprāšanu atdarīja, ka tie tos kas saka, Viņš esot dzīvs. **24** Un kādi no mums rakstus saprata, **46** Un uz tiem sacīja: "Tā tas nogāja pie kapa un atrada tā, kā tās sievas sacīja, stāv rakstīts, ka Kristum bija jācieš un augšām bet Viņu pašu tie nerēdzēja." **25** Tad Viņš uz jāceļas no miroņiem trešā dienā, **47** Un ka Viņa tiem sacīja: "Ak jūs nesaprāšas un sirds kūtrie, Vārdā jāsludina atgriešanās un grēku piedošana ka jūs negribat ticēt visu to, ko tie pravieši visām tautām, iesākot no Jeruzālemes. **48** Un

jūs esat liecinieki par šo visu. **49** Un redzi, Es uz jums sūtu Sava Tēva apsolīšanu. Bet paliekat jūs Jeruzālemes pilsētā, līdz kamēr tiksiet apgērbti ar spēku no augšienes.” **50** Un viņš tos izveda līdz Betānijai un Savas rokas pacēlis tos svētīja. **51** Un notikās, kad Viņš tos svētīja, tad Viņš no tiem šķīrās un tapa uzcelts uz debesīm. **52** Bet tie Viņu pielūdza un griezās atpakaļ uz Jeruzālemi ar lielu prieku, **53** Un bija allažiņ Dieva namā, teica un slavēja Dievu. Āmen.

Jāņa Eвангелиjs

1 Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. **2** Tas bija iesākumā pie Dieva. **3** Visas lietas ir darītas caur Viņu, un bez Viņa nekas nav darīts, kas ir darīts. **4** Iekš Viņa bija dzīvība, un tā dzīvība bija cilvēku gaišums. **5** Un tas gaišums spīd tumsībā, un tumsība to nesaņēma. **6** Viens cilvēks bija no Dieva sūtīts, Jānis vārdā. **7** Tas nāca liecības dēļ, ka dotu liecību par To Gaišumu, lai visi caur to ticētu. **8** Viņš pats nebija tas gaišums, bet ka tas liecību dotu par To Gaišumu. **9** Tam patiesam Gaišumam, kas ikvienu cilvēku apgaismo, bija nākt pasaulē. **10** Viņš bija pasaulē, un pasaule ir caur Viņu darīta; bet pasaule Viņu nepazina. **11** Viņš nāca pie tiem savējiem, un šie Viņu neuzņēma. **12** Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva valū, palikt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņu Vārdu, **13** Kas ne no asinīm, nedz no miesas gribēšanas, nedz pēc kāda vīra prāta, bet kas no Dieva dzimusi. **14** Un tas Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu starpā, pilns ūnības un patiesības, un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību, kā Tā vien piedzimušā Dēla no Tā Tēva. **15** Jānis dod liecību par Viņu un sauc sacīdamas: “Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas nāk pēc manis, gāja pakaļ.” **16** Un no Viņa pilnuma mēs visi esam nekad nav redzējis: tas vien piedzimušais Dēls, Un šī ir Jāņa liecība, kad tie Jūdi no Jeruzālemes tu esi?” **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un apliecināja: “Es neesmu Kristus.” **21** Un tie tam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Un pie Jēzus. Un Jēzus to uzlūkoja un sacīja: “Tu viņš saka: “Neesmu.” “Vai tu esi tas Pravietis?” Un viņš atbildēja: “Nē”. **22** Tad tie uz viņu sacīja: “Kas tu esi? Lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **23** Viņš sacīja: “Es esmu saucēja balss tuksnesi: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja sacījis.” **24** Un tie izsūtītie bija no tiem farizejiem. **25** Un tie viņam jautāja un uz viņu sacīja: “Kāpēc tad tu kristi, kad tu neesi Tas Kristus, nedz Elija, nedz tas Pravietis?” **26** Jānis tiem atbildēja un sacīja: “Es kristiju ar ūdeni; bet Tas jūsu vidū iestājies, ko jūs nepazīstat; **27** Tas nāk pēc manis, un ir bijis priekš manis, Tam es neesmu cienīgs kurpjū siksnes atraisīt.” **28** Tas notika Betanijā viņpus Jardānes upes, kur Jānis kristīja. **29** Otrā tumsība to nesaņēma. **30** Viens cilvēks bija no Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus. **31** Un es Viņu nepazinu: bet lai Viņš Tas Dieva Jērs, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk ir Tas, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk vīrs, kas bijis priekš manis; jo Viņš bija pirmāk nekā es. **32** Un Jānis deva liecību Israēlim taptu zināms, tāpēc es esmu nācis, kristīdam ar ūdeni.” **33** Un Jānis deva liecību sacīdam: “Es redzēju to Garu nolaižamies no debess kā balodi un paliekam uz Viņu. **34** Un es Viņu nepazinu, bet kas mani sūtījis kristīt ar ūdeni, Tas uz mani sacīja: uz ko tu redzēsi to Garu nolaižamies un paliekam, šis ir Tas, kas kristī ar Svēto Garu. **35** Otrā dienā Jānis atkal stāvēja un divi no viņa liecību devīs, ka šis ir Tas Dieva Dēls.” **36** Un ieraudzījis Jēzu staigājam, viņš saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs!” **37** Un tie divi mācekļi viņu dzirdēja runājam un Jēzum “Nāciet un redziet.” Tie nāca un notikusi caur Jēzu Kristu. **18** Dievu neviens redzēja, kur Viņš mājoja, un palika to dienu pie nekad nav redzējis: tas vien piedzimušais Dēls, Un ūtiem saka: “Nāciet un redziet.” Tie nāca un Simāja Pētera brālis, bija viens no tiem diviem, kas to no Jāņa bija dzirdējuši un Viņam gājuši priesterus un levitus sūtīja, lai tam jautā: “Kas pakaļ.” **41** Šis pirmais atrod savu brāli Simāni tu esī?” **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un uz to saka: “Mēs to Mesiju esam atraduši un apliecināja: “Es neesmu Kristus.” **21** Un tie (tas ir tulkots: Kristus). **42** Un viņš to veda tam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Un pie Jēzus. Un Jēzus to uzlūkoja un sacīja: “Tu viņš saka: “Neesmu.” “Vai tu esi tas Pravietis?” Un viņš atbildēja: “Nāc Man pakaļ.” **44** Un Filips sīmāja Pētera brālis, bija viens no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas. **45** Filips atrod Natanaēli un uz to saka: “Par ko Mozus bauslībā rakstījis un tie pravieši, To

mēs esam atraduši, Jēzu no Nacaretes, Jāzepa Jeruzālemi. **14** Un Viņš atrada Dieva namā tos, dēlu.” **46** Un Natanaēls uz to sacīja: “Vai no kas pārdeva vēršus un avis un baložus, un tos Nacaretes var būt kāds labums?” Filips uz to naudas mijējus tur sēžam. **15** Un pātagu taisījis saka: “Nāc un redzi!” **47** Jēzus redzēja Natanaēli no auklām, Viņš izdzina visus no Dieva nama nākam, un par to saka: “Redzi, patiesi viens ārā un arī tās avis un tos vēršus un izkaisīja Israēlietis, iekš kā viltības nav.” **48** Natanaēls uz tiem mijējiem to naudu un apgāza tos galdus, Viņu saka: “Kā Tu mani pazīsti?” Jēzus atbildēja **16** Un sacīja tiem baložu pārdevējiem: “Nesiet to un uz to sacīja: “Es tevi redzēju, pirms Filips projām! Nedariet Mana Tēva namu par turgus tevi aicināja, kad tu biji apakš tā vīges koka.” **49** namu!” **17** Bet Viņa mācekļi pieminēja, ka ir Natanaēls atbildēja un uz Viņu saka: “Rabbi, Tu rakstīts: “Karstums Tava nama dēļ Mani aprīj.”” esī Dieva Dēls, Tu esi Israēla Kēniņš.” **50** Jēzus **18** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kādu atbildēja un uz to sacīja: “Tādēļ tu tici, ka Es zīmi Tu mums rādi, ka Tu šās lietas dari?” **19** tev esmu sacījis: Es tevi redzēju apakš tā vīges Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Noplēsiet koka. Tu redzēsi lielākas lietas nekā tās.” **51** šo Dieva namu, tad Es to atkal uzcelšu trejās Un Viņš uz to saka: “Patiesi, patiesi, Es jums dienās?” **20** Tad tie Jūdi sacīja: “Šīs Dieva nams sakū: no šī laika jūs redzēsiet debesis atvērtas četrdesmit un sešos gados ir uztasīts, un Tu to un Dieva enģeļus uzkāpjum un nokāpjum uz To uzcelsi trejās dienās?” **21** Bet Viņš runāja par Cilvēka Dēlu.”

2 Un trešajā dienā kāzas bija Kānā iekš Galilejas, un Jēzus māte bija tur. **2** Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi tapa aicināti uz tām kāzām. **3** Un kad vīna pietrūka, Jēzus māte saka uz Viņu: “Tiem nav vīna.” **4** Jēzus uz to saka: “Sievā, kas Man ar tevi? Mana stunda vēl nav nākusi.” **5** Viņa māte uz tiem sulaiņiem saka: “Ko Viņš jums teiks, to dariet.” **6** Un tur seši akmeņu ūdens trauki bija likti pēc Jūdu šķīstišanas, un ikkatrā sagāja divi līdz trīs mēri. **7** Jēzus uz tiem saka: “Pildiet šos traukus ar ūdeni!” Un tie tos pildija līdz malai pilnus. **8** Un Viņš uz tiem saka: “Smeļat nu un nesat barības sargam;” un tie to nesa. **9** Kad nu barības sargs to ūdeni baudīja, kas bija palicis par vīnu (un nezināja, no kurienes tas bija, bet tie sulaiņi to zināja, kas to ūdeni bija smēluši), tad barības sargs aicina brūtgānu. **10** Un uz to saka: “Ikkatrīs cilvēks papriekš cel priekšā labo vīnu, un kad tie iedzērušies, plānāko; tu labo vīnu līdz šim esi pataupījis.” **11** Šī tā pirmā brīnuma zīme, ko Jēzus darija Kānā iekš Galilejas, un parādīja Savu godību, un Viņa mācekļi ticēja uz Viņu. **12** Pēc tam Viņš nogāja uz Kapernaūmu, pats un Viņa māte un Viņa brāli un Viņa mācekļi, un viņi tur palikta kādas dienas. **13** Un Jūdu Lieldienā bija tuvu klāt, un Jēzus aizgāja uz

Savas miesas Dieva namu. **22** Kad Viņš nu bija augšām cēlies no miroņiem, tad Viņa mācekļi atminējās, ka Viņš to uz tiem bija sacījis, un ticēja tam rakstam un tam vārdam, ko Jēzus bija sacījis. **23** Un kad Viņš pa tiem svētkiem bija Jeruzālemē, tad daudzi ticēja uz Viņa Vārdu, redzēdam i tās brīnuma zīmes, ko Viņš darija. **24** Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina, **25** Un ka Viņam nevajadzēja, lai kas Viņam liecību dotu par cilvēku; jo Viņš pats zināja, kas bija iekš cilvēka.

3 Un tur viens cilvēks bija no tiem farizejiem, vārdā Nikademus, Jūdu virsnieks. **2** Tas nāca pie Jēzus naktī un uz Viņu sacīja: “Rabbi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis; jo neviens nevar darīt tās brīnuma zīmes, ko Tu dari, ja Dievs nav ar to.” **3** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku, ja kas nav piedzimis no augšienes, tad tas Debesu valstību nevar redzēt.” **4** Nikademus uz Viņu saka: “Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai viņš atkal var iejet savas mātes miesās un piedzimt?” **5** Un Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es tev saku: ja kas nepiedzimst caur ūdeni un Garu, tad tas nevar iejet Dieva valstībā. **6** Kas piedzimis no miesas, tas ir miesa, un kas piedzimis no Gara, tas ir gars. **7** Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: Jums būs piedzimt no augšienes. **8** Vējš pūš, kur gribēdams, un tu gan dzirdi viņa pūšanu, bet

tu nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš Kristus, bet sūtīts Viņa priekšā. **29** Kam tā brūtē, iet. Tā ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.” **9** tas ir brūtgāns, bet tā brūtgāna draugs, kas stāv Nikademus atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kā tas un viņu dzird, priečajās ļoti par tā brūtgāna var notikt?” **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: balsi. Tad nu šis mans prieks ir piepildīts. **30** “Tu esi mācītājs iekš Israēla un to tu nezini? Viņam būs iet lielumā, bet man mazumā. **31** Kas **11** Patiesi, patiesi, Es tev saku. Mēs runājam, nāk no augšenes, tas ir pār visiem; kas ir no ko zinām, un liecinājām, ko esam redzējuši, un zemes, tas ir no zemes: kas nāk no debesīm, jūs mūsu liecību nepieņemāt. **12** Ja jūs neticat, tas ir pār visiem. **32** Un ko Tas ir redzējis kad Es jums saku par zemes lietām; kā jūs tad un dzirdējis, to Tas apliecina; un Viņa liecību ticēsiet, kad Es jums sacīšu par debesu lietām? neviens nepieņem. **33** Kas Viņa liecību pieņemis, **13** Jo neviens nav braucis uz debesīm kā vien tas ir apziegelējis, Dievu esam patiesīgu. **34** Jo Tas, kas ir nācis no debesīm, Tas Cilvēka Dēls, ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo kas ir debesīs. **14** Un kā Mozus tuksnesī čūsku Dievs nedod To Garu ar mēru. **35** Tas Tēvs miļo ir paaugstinājis, tāpat Tam Cilvēka Dēlam būs To Dēlu un visas lietas ir devīs Viņa rokā. **36** tapt paaugstinātam, **15** Lai ikviens, kas tic uz Viņu, dabū mūžigu dzīvošanu. (**aiōnios g166**) **16** Kas tic uz To Dēlu, tam ir mūžīga dzīvība; bet Jo tik ļoti Dievs pasauli milējis, ka Viņš Savu kas Tam Dēlam neklausa, tas dzīvību neredzēs, vienpiedzimušo Dēlu devīs, ka visiem tiem, kas dzīvošanu. (**aiōnios g166**) **17** Jo Dievs Savu Dēlu bet Dieva dusmība uz tā paliek.” (**aiōnios g166**) nav sūtījis pasaulē, ka Tas pasauli sodītu, bet **4** Un kad Tas Kungs nomanīja, ka tie farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus vairāk mācekļu dabūjot un vairāk kristījot nekā Jānis, **2** (jebšu Jēzus pats nekrīsti, bet Viņa mācekļi,) **3** Tad Viņš atlāja Jūdeju un atkal nogāja uz Galileju. **4** Un Viņam bija jāiet caur Samariju. **5** Tad Viņš nonāk vienā Samarijas pilsētā, ko sauc Siharu, tuvu pie tā tiruma, ko Jēkabs deva savam dēlam Jāzepam. **6** Un tur bija Jēkaba aka. Kad nu Jēzus, no ceļa piekusis, pie tās akas apsēdās, - un tas bija ap sesto stundu, - **7** Tad viena sieva no Samarijas nāk ārā, ūdeni smelt. Uz to Jēzus saka: “Dodi Man dzert.” **8** (Jo viņa mācekļi bija nogājuši pilsētā, maizi pirk.) **9** Tad tā Samariešu sieva uz Viņu saka: “Kā Tu, Jūds būdams, prasi dzert no manis, vienas Samariešu sievas?” Jo Jūdi netur nekādu draudzību ar Samariešiem. **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja tu to Dieva dāvanu zinātu un kas Tas tāds ir, kas uz tevi saka: dod Man dzert; tad tu Viņu būtu lūgusi, un Viņš tev būtu devīs dzīvu ūdeni.” **11** Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Tev nav smēļama trauka, un tā aka ir dzīla, - no kurienes tad Tev ir tas dzīvais ūdens? **12** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Jēkabs, kas mums šo aku devīs un pats no tās dzēris un viņa dēli un viņa lopī?” **13** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ikvienam, kas dzer no ūdens, atkal slāpst. **14** Bet ja kas dzers no tā ūdens, ka te tam daļu, tam neclāps ne mūžam.

79

Jāna Evangelījs

bet tas ūdens, ko Es tam došu, iekš viņa taps par priečāties kopā, sējējs un plāvējs. (aiōnios g166) 37 ūdens avotu, kas verd uz mūžigu dzīvošanu.” Jo še tas vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Tā sieva uz Viņu saka: tas plāvējs. 38 Es jūs esmu sūtījis plaut, kur jūs “Kungs, dod man to - tādu ūdeni, ka man neesat strādājuši; citi tur strādājuši, un jūs esat neslāpst un man vairs nav jānāk šurpu smelt.” nākuši viņu darbā.” 39 Bet no tās pašas pilsētas 16 Jēzus uz to saka: “Ej, sauc savu vīru un nāc daudz Samariešu ticēja uz Viņu tās sievas vārdu šurp.” 17 Tā sieva atbildēja un sacīja: “Man vīra dēļ, kas liecību deva: “Viņš man visu ir sacījis, nav.” Jēzus uz to saka: “Tu pareizi esi sacījusi: ko es esmu darījusi.” 40 Kad nu tie Samarieši man vīra nav. 18 Jo pieci viri tev bijuši, un kas pie Viņa nāca, tad tie Viņu lūdza, ka Viņš pie tev tagad ir, tas nav tavs vīrs; to tu pēc taisnības tiem paliktu; un Viņš tur palika divas dienas. 41 esi sacījusi.” 19 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Un daudz vairāk no tiem ticēja Viņa paša vārdu es redzu, ka Tu esi pravietis. 20 Mūsu tēvi ir dēļ, 42 Un sacīja uz to sievu: “Mēs neticam vairs pielūguši šīnī kalnā, un jūs sakāt, Jeruzālemē tavas valodas dēļ, jo mēs paši esam dzirdējuši to vietu esam, kur pienākas pielūgt.” 21 Jēzus un zinām, ka Šis tiešām ir Tas pasaules Pestītājs, uz to saka: “Sievā, tici Man, tā stunda nāk, ka Tas Kristus.” 43 Un pēc divām dienām Viņš jūs nedz šai kalnā, nedz Jeruzālemē To Tēvu izgāja no turienes un nogāja uz Galileju. 44 Jo pielūgsiet. 22 Jūs pielūdzat, ko jūs nezināt, mēs pats Jēzus apliecināja, ka pravietis savā tēvijā pielūdzam, ko mēs zinām; jo pestišana ir no netop turēts godā. 45 Kad Viņš nu nāca uz tiem Jūdiem. 23 Bet tā stunda nāk un jau tagad Galileju, tad tie Galileji Viņu uzņēma, jo tie visu ir, ka tie īstie pielūdzēji To Tēvu pielūgs garā bija redzējuši, ko Viņš svētkos Jeruzālemē bija un patiesībā; jo Tas Tēvs tādus arī meklē, kas To darījis; jo tie arīdzan bija nākuši uz svētkiem. 46 tā pielūdz. 24 Dievs ir Gars, un kas To pielūdz, Tad Jēzus atkal nāca uz Kānu iekš Galilejas, kur tiem To būs pielūgt garā un patiesībā.” 25 Tā Viņš ūdeni bija darījis par vīnu. 47 Un tur viens sieva uz Viņu saka: “Es zinu, ka tas Mesija nāk, kēniņa sulainis bija, kam dēls gulēja nevesels kas saukts Kristus; kad Tas nāks, Tas mums visu Kapernaūmā. Šis dzirdējis, ka Jēzus bija nācis pasludinās.” 26 Jēzus uz to saka: “Es Tas esmu, no Jūdejas uz Galileju, nogāja pie Viņa un To kas ar tevi runā.” 27 Un tai brīdī Viņa mācekļi lūdza, lai noietu un viņa dēlam palīdzētu, jo tas nāca un brīnījās, ka Viņš ar to sievu runāja. guļot uz miršanu. 48 Tad Jēzus uz viņu sacīja: Tomēr neviens nesacīja: Ko Tu vaicā? Jeb, ko “Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, tad jūs Tu runā ar viņu? 28 Tad tā sieva pameta savu neticat.” 49 Tas kēniņa sulainis uz Viņu saka: ūdens trauku un nogāja pilsētā un sacīja uz “Kungs, nāc, pirms nekā mans dēls mirst.” 50 tiem ļaudīm: 29 “Nāciet, redziet vienu cilvēku, Jēzus uz viņu saka: “Ej, tavs dēls dzīvs.” Un tas kas man visu ir sacījis, ko es esmu darījusi. cilvēks ticēja tam vārdam, ko Jēzus uz viņu bija Vai Šis nav Tas Kristus?” 30 Tad tie izgāja no sacījīs, un aizgāja. 51 Un noejoj viņa kalpi to pilsētas un nāca pie Viņa. 31 Un pa to starpu tie sastapa un tam pasludināja un sacīja: “Tavs dēls mācekļi Viņu lūdza sacīdam: “Rabbi, ēd.” 32 dzīvs.” 52 Tad tas no viņiem izvaicāja to stundu, Bet Viņš uz tiem sacīja: “Man barība jāēd, ko jūs kur ar viņu bija palicis labāk. Un tie uz viņu nezināt.” 33 Tad tie mācekļi savā starpā sacīja: sacīja: “Vakar ap septīto stundu drudzis viņu “Vai kas Viņam ko atnesis ēst?” 34 Jēzus uz tiem atstāja.” 53 Tad tas tēvs nomanīja ap to stundu saka: “Mana barība ir, ka Es daru Tā prātu, kas esam, kad Jēzus viņam bija sacījis: “Tavs dēls Mani sūtījis, un padaru Viņa darbu. 35 Vai jūs dzīvs.” Un viņš ticēja ar visu savu saimi. 54 Šī tā nesakāt: Vēl ir četri mēneši, tad nāk plaujamais otrā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja, nākdams no laiks? Redzi, Es jums saku: Paceliet savas acis Jūdejas uz Galileju.

un skatiet tās druvas, jo tās jau ir baltas uz plaušanu. 36 Un kas plauj, tas dabū algu un sakrāj augļus uz mūžigu dzīvošanu, ka abi var

5 Pēc tam bija Jūdu svētki, un Jēzus gāja uz Jeruzālemi. 2 Bet Jeruzālemē pie avju vārtiem ir diķis, ar vārdu ebreiski Betezda, tur

bija piecas istabas. **3** Tanīs gulēja liels pulks nevienu netiesā, bet visu tiesu ir devis Tam neveselu, aklu, tizlu, nokaltušu, (kas gaidīja uz Dēlam, **23** Ka visiem būs To Dēlu godāt, itin ūdens kustēšanu. **4** Jo savā laikā viens enģelis kā tie To Tēvu godā; kas To Dēlu negodā, tas nolaidās tai dīķi un to ūdeni pakustināja. Kurš negodā To Tēvu, kas Viņu sūtījis. **24** Patiesi, tad iekāpa pirmais pēc ūdens kustināšanas, tas patiesi, Es jums saku: kas Manu vārdu dzird tapa vesels, lai gulēja kādā sērgā gulēdams.) **5** Un tur viens cilvēks trīsdesmit un astoņus un Tam tic, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīga dzīvība, un tas nenāk sodībā, bet no nāves ir gadus bija gulējis nevesels. **6** Šo Jēzus redzēja iegājis dzīvībā. (aiōnios g166) **25** Patiesi, patiesi, guļam, un zinādams, ka tas ilgu laiku tur bija Es jums saku: tā stunda nāk un jau tagad ir, gulējis, Viņš uz to saka: "Vai gribi tapt vesels?" ka tie mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, un kas **7** Tas neveselais Tam atbildēja: "Kungs, man to dzird, tie dzīvos. **26** Jo itin kā Tam Tēvam nav cilvēka, kas mani iemet tai dīķi, kad tas ir dzīvība iekš Sevis paša, tāpat Viņš arī Tam ūdens top kustināts; un tiekams es nāku, cits Dēlam ir devis, ka Tam dzīvība ir iekš Sevis jau nokāpj manā priekšā." **8** Jēzus uz to saka: paša. **27** Un Viņš Tam varu devis, arī tiesu turēt, "Celies, nēm savu gultu un ej." **9** Un tūdaļ tādēļ ka Tas ir Tas Cilvēka Dēls. **28** Nebrīnāties tas cilvēks tapa vesels un nēma savu gultu un par to, jo tā stunda nāk, kurā visi, kas ir kapos, aizgāja. Bet tā diena bija svētdiena. **10** Tad tie Viņa balsi dzirdēs **29** Un izies ārā, tie, kas labu Jūdi sacīja uz to, kas bija dziedināts: "Svētdiena darījuši, pie augšāmcelšanās uz dzīvību, bet kas ir, tev nav brīv savu gultu nest." **11** Viņš tiem ļaunu darījuši, pie augšāmcelšanās uz sodību. atbildēja: "Kas mani darija veselu, Tas uz mani **30** Es neko nevaru darīt no Sevis paša; tā kā Es sacīja: nēm savu gultu un ej." **12** Tad tie viņam dzirdu, tā Es tiesāju, un Mana tiesa ir taisna; jo vaicāja: "Kas ir Tas tāds cilvēks, kas tev sacījis: Es nemeklēju Savu prātu, bet Tā Tēva prātu, kas nēm savu gultu un ej?" **13** Bet tas, kas bija vesels **31** Ja Es pats liecību dodu par Sevi, palicis, nezināja, kas Tas tāds esot; jo Jēzus bija **32** Cits ir, kas atkāpies tai ļaužu pulkā, kas tai vietā bija. **14** liecību dod par Mani, un Es zinu, to liecību esam Pēc tam Jēzus to atrod Dieva namā un uz to patiesīgu, ko Viņš apliecina par Mani. **33** Jūs esat saka: "Raugi, tu esi tapis vesels, neapgrēkojies sūtījuši pie Jāņa, un tas patiesībai liecību devis. vairs, ka tev nenotiek jo grūti." **15** Tas cilvēks **34** Tomēr Es liecību neņemu no cilvēka, bet Es nogāja un tiem Jūdiem pasludināja, ka Jēzus to saku, lai jūs topat pestīti. **35** Viņš bija degoša Tas esot, kas viņu darījis veselu. **16** Un tāpēc un spīdoša svece, bet jūs mazu brīdi gribējāt tie Jūdi Jēzu ienidēja un Viņu meklēja nokaut, liksmoties viņa gaišumā. **36** Bet Man ir lielāka ka Viņš to bija darījis svētdienā. **17** Bet Jēzus liecība nekā no Jāņa. Jo tie darbi, ko Tas Tēvs tiem atbildēja: "Mans Tēvs strādā līdz šim, un **37** Un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu Man devis darīt, šie darbi, ko Es daru, liecību Es arīdzan strādāju." **18** Tādēļ tie Jūdi jo vairāk dod par Mani, ka Tas Tēvs Mani sūtījis. **38** Un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, pats liecību devis par nesvētīja, bet arī sacīja, ka Dievs esot Viņa paša Mani; jūs Viņa balsi nekad neesat dzirdējuši, Tēvs, Sevi līdzinādams Dievam. **19** Tad Jēzus nedz Viņa ģimi redzējuši. **39** Meklējat rakstos, jo jums šķiet, **20** Jo Tas kas liecību dod par Mani. (aiōnios g166) **40** Bet jūs Tēvs mīlo To Dēlu, un Tam rāda visu, ko pats negribat nākt pie Manis, lai jums būtu dzīvība. **21** Jo itin kā Tas Tēvs miroņus **41** Godu no cilvēkiem Es neņemu. **42** Bet Es jūs jums jābrīnās. **22** Jo Tas Tēvs neuzņem; kad cits nāks sava paša vārdā, to uzmodina un dara dzīvus, tāpat arī Tas Dēls Es esmu nācis Sava Tēva vārdā, un jūs Mani dara dzīvus, kurus gribēdams.

jūs uzņemsiet. **44** Kā jūs varat ticēt, cits no cita godu nēmdami? Un to godu, kas ir no tā vienīgā Dieva, to jūs nemeklējat? **45** Nedomājiet, ka Es jūs apsūdz, Mozus, uz ko jūs esat cerējuši. **46** Jo ja jūs Mozum ticētu, tad jūs Man arīdzan rakstiem neticat, kā tad jūs Maniem vārdiem tīcēsiet?”

6 Pēc tam Jēzus aizbrauca pār Galilejas jūru pie Tiberijas. **2** Un liels pulks ļaužu Tam gāja pakaļ, tāpēc ka tie redzēja tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja pie neveseliem. **3** Bet Jēzus kāpa uz to kalnu un apsēdās ar Saviem mācekļiem. **4** Bet Jūdu Lieldienas svētki bija tuvu klāt. **5** Tad Jēzus pacēla acis un redzēja, ka daudz ļaužu pie Viņa nāca, un saka uz Filipu: “Kur pirksim maizes, ka šiem ir ko ēst?” **6** (Bet to Tas sacīja, viņu pārbaudidams; jo pats gan zināja, ko gribēja darīt.) **7** Filips tam atbildēja: “Par divsmit sudrabu grašiem maizes tiem nepieciek, ka ikviens no tiem maķēnīt nēmotos.” **8** Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, uz Viņu saka: **9** “Še ir viens jauneklis, tam ir piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir priekš tik daudz ļaudīm?” **10** Un Jēzus sacīja: “Dariet, ka tie ļaudis apsēžas;” un tur daudz zāles bija tanī vietā. Tad apsēdās kādi piectūkstoši vīri. **11** Un Jēzus nēma tās maizes, pateicās un deva tiem mācekļiem, un tie mācekļi tiem, kas bija apsēdušies. Tāpat arī no tām zīvīm, cik gribēja. **12** Bet kad tie bija paēduši, tad Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Sakrājiet atlikušās druskas, ka nekas nepazūd.” **13** Tad tie salasīja un pildīja divpadsmit kuryjus ar druskām no tām piecām miežu maizēm, kas tiem atlika, kas bija ēduši. **14** Kad nu tie cilvēki to brīnuma zīmi redzēja, ko Jēzus bija darījis, tad tie sacīja: “Šis ir patiesi tas pravietis kam bija nākt pasaulē.” **15** Kad nu Jēzus manija, ka tie gribēja nākt, Viņu tvert, lai par kēniņu celtu, tad Viņš devās viens pats atkal uz to kalnu. **16** Un kad vakars metās, Viņa mācekļi nogāja pie jūras, **17** Un laivā kāpuši tie brauca pāri pār jūru uz Kapernaūmu: un jau bija palīcis tumšs, un Jēzus pie tiem nebija atnācis. **18** Un jūra cēlās,

stipram vējam pūšot. **19** Un vairāk nekā pusjūdzi un tuvu pie laivas esam. Un tie bijās. **20** Bet Viņš uz tiem saka: “Es tas esmu, nebīstaties.” **21** Tad tie gribēja Viņu nēmt laivā, un tūdaļ tā laiva nāca tanī malā, uz ko tie dzinās. **22** Otrā jo viņš ir rakstījis par Mani. **23** Bet ja jūs viņa dienā tie ļaudis viņpus jūras stāvēdamī redzēja, ka citas laivas tur nebija, kā vien tā, kurā viņa mācekļi bija iekāpuši un ka Jēzus nebija līdz gājis ar saviem mācekļiem laivā, bet ka viņa mācekļi vieni paši bija nocēlušies. **24** Un kad nu tur citas laivījas no Tiberijas pienāca tuvu pie tās vietas, kur tie to maizi bija ēduši, ko Tas Kungs bija svētījis; **25** Un otrā jūras redzēja, ka Jēzus tur vairs nebija, nedz Viņa mācekļi, tad tie arīdzan iekāpa laivās un nāca Kapernaūmā, Jēzu meklēdamī. **26** Un otrā jūras malā Viņu atraduši, tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, kad Tu esi atnācis?” **27** Jēzus tiem atbildēja un sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs Mani nemeklējat tāpēc, ka jūs brīnuma zīmes esat redzējuši, bet ka jūs esat ēduši un paēduši no tām maizēm.” **28** Dzenaties ne pēc tās barības, kas zūd, bet pēc tās barības, kas paliek līdz mūžigai dzīvošanai, ko Tas Cilvēka Dēls jums dos, jo šo Dievs Tas Tēvs ir apziegelējis.” (*alīnios 9:166*) **29** Tad tie uz Viņu sacīja: “Ko darīsim, lai strādājam Dieva darbus?” **30** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Šis ir tas Dieva darbs, ka jums būs ticēt uz To, ko Viņš sūtījis.” **31** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi tad Tu dari, ka mēs to redzam un Tev ticam? Ko Tu dari? **32** Mūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī, kā ir rakstīts: Viņš tiem ir devis ēst maizi no debesīm.” **33** Tad Jēzus uz tiem sacīja: patiesi, patiesi, Es jums saku: “Mozus jums to maizi no debesīm nav devis, bet Mans Tēvs jums dod to īsteno maizi no debesīm.” **34** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kungs, dod mums allažīn tādu maizi.” **35** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Es esmu tā dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tas neizsalks: un kas tic uz Mani, tam neslāps nemūžam.” **36** Bet Es jums esmu sacījis, ka jūs Mani gan esat redzējuši, tomēr jūs neticat. **37** Ikvieni, ko Tas Tēvs Man dod, tas nāk pie Manis,

un kas nāk pie Manis, to Es neizmetišu ārā. **38** tēvi to manna ir ēduši un nomiruši; kas šo maizi Jo Es esmu no debesīm nācis, ne lai Es daru ēd, tas dzivos mūžigi.” (**aiōn g165**) **59** To Viņš sacīja Savu prātu, bet Tā prātu, kas Mani sūtījis. **39** baznīcā, mācīdams Kapernaūmā. **60** Tad no Viņa Bet šis ir Tā Tēva prāts, kas Mani sūtījis, ka no mācekļiem daudzi, to dzirdēdamī, sacīja: “Šī visa tā, ko Viņš Man devis, Man neko nebūs valoda ir grūta, kas to var ieklausīties?” **61** pazaudēt, bet to uzmodināt pastara dienā. **40** Tad Jēzus pie Sevis zinādams, ka Viņa mācekļi Un šis ir Tā prāts, kas Mani sūtījis, ka ikvienam, kas To Dēlu redz un uz Viņu tic, ir mūžiga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā.” To Cilvēka Dēlu uzķāpjam, kur Viņš papriekš (**aiōnios g166**) **41** Tad tie Jūdi pret Viņu kurnēja, bijis? **63** Tas Gars ir, kas dara dzīvu, tā miesa ka Viņš bija sacījis: Es esmu tā maize, kas ir neder nenieka. Tie vārdi, ko Es jums runāju, ir nākusī no debesīm. **42** Un tie sacīja: “Vai Šis gars un ir dzīvība. **64** Bet citi ir jūsu starpā, kas nav Jēzus, Jāzepa dēls, kura tēvu un māti mēs netic.” Jo Jēzus no iesākuma zināja, kuri tie, kas pazīstam? Kā tad Tas saka: Es esmu no debesīm neticēja, un kurš tas, kas Viņu nodos, **65** Un Viņš nācis.” **43** Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: sacīja: “Tādēļ Es jums esmu sacījis, ka neviens “Nekurniet savā starpā. **44** Neviens pie Manis pie Manis nevar nākt, ja tas viņam nav dots nevar nākt, ja Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, viņu no Mana Tēva.” **66** No tā briža daudzi no Viņa nevelk, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. mācekļiem atkāpās un vairs nestāigāja ar Viņu. **45** Praviešu rakstos ir sacīts: un tie visi būs **67** Tad Jēzus sacīja uz tiem divpadsmit: “Vai mācīti no Dieva. Tad nu ikkatrs, kas no Tā Tēva jūs arīdzan gribat aiziet?” **68** Sīmanis Pēteris ir dzirdējis un mācījies, tas nāk pie Manis. **46** Ne tā, ka jebkāds To Tēvu būtu redzējis, kā vien Tas, kas ir no Dieva; Tas To Tēvu ir redzējis. **47** Patiesi, patiesi, Es jums sakū: kas tic uz Mani, **69** Un mēs esam ticējuši un atzinuši, ka Tu esi Kristus, tā tam ir mūžiga dzīvība. (**aiōnios g166**) **48** Es esmu tā dzīvības maize. **49** Jūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesi un ir nomiruši. **50** Šī ir tā maize, kas nāk no debesīm, lai, kas ēd no tās, nemirst. **51** Es esmu tā dzīvā maize, kas nākusī no debesīm; ja kas ēd no šīs maize, tas dzīvos mūžigi. Un tā maize, ko Es došu, ir Mana miesa, ko Es došu par pasaules dzīvību.” (**aiōn g165**) **52** Tad tie Jūdi savā starpā strīdējās sacīdami: “Kā Šis mums Savu miesu var dot ēst?” **53** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums sakū: ja jūs Tā Cilvēka Dēla miesu neēdat un Viņa asinis nedzerat, tad dzīvības nav iekš jums. **54** Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tam ir mūžiga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. (**aiōnios g166**) **55** Jo Mana miesa ir patiess ēdiens un Manas asinis ir patiess dzēriens. **56** Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek iekš Manis un Es iekš tā. **57** Itin kā Mani tas dzīvais Tēvs ir sūtījis, un Es dzīvoju caur To Tēvu: tāpat, kas Mani ēd, tas arīdzan dzīvos caur Mani. **58** Šī ir tā maize, kas nākusī no debesīm, ne tā, kā mūsu

7 Un pēc tam Jēzus staigāja pa Galileju; jo Viņš negribēja staigāt pa Jūdeju, tāpēc ka tie Jūdi Viņu meklēja nokaut. **2** Un Jūdu lievenū svētki bija tuvu. **3** Tad Viņa brāli uz To sacīja: “Ej jel projām no šejienes, un noeji uz Jūdu zemi, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari. **4** Jo neviens neko nedara slepenībā, kas grib kļūt zināms. Ja Tu tādas lietas dari, tad rādies pasaulei.” **5** Jo pat Viņa brāli neticēja uz Viņu. **6** Tad Jēzus uz tiem saka: “Mans laiks vēl nav klāt; bet jūsu laiks ir vienmēr klāt. **7** Pasaule jūs nevar ienidēt, bet Mani viņa ienīst, jo Es liecību dodu par to, ka viņas darbi ļauni. **8** Ejat jūs uz šiem svētkiem, Es vēl neeeju uz šiem svētkiem; jo Mans laiks vēl nav nācis.” **9** Un to uz tiem sacījis, Viņš palika Galilejā. **10** Bet kad Viņa brāli bija aizgājuši, tad Viņš arīdzan gāja uz svētkiem, ne ļaudīm redzot,

bet kā paslepeni. **11** Tad tie Jūdi Viņu meklēja brīnuma zīmes darīs, nekā tās, ko Šis ir darījis?" svētkos un sacīja: "Kur Viņš ir?" **12** Un tur Viņa **32** Tie farizeji dzirdēja, ka tiem ļaudīm tādas dēļ daudz valodas bija pie tiem ļaudīm, jo citi valodas bija par Viņu. Un tie farizeji un augstie sacīja: "Viņš ir labs;" un citi sacīja: "Nē, bet priesteri sūtīja sulaiņus, lai tie Viņu gūstītu. Viņš tos ļaudis pievīl." **13** Tomēr neviens droši **33** Tad Jēzus uz tiem sacīja: "Vēl mazu brīdi Es par Viņu nerunāja, jo tie bijās no tiem Jūdiem. esmu pie jums un noeju pie Tā, kas Mani sūtījis. **14** Bet svētku vidū Jēzus gāja Dieva namā un **34** Jūs Mani meklēsiet un neatradīsiet, un kur mācīja. **15** Un tie Jūdi brīnījās sacīdami: "Kā šis Es esmu, turp jūs nevarat nonākt." **35** Tad tie tos rakstus zin un tomēr tos nav mācījies?" **16** Jūdi sacīja savā starpā: "Kur Šis noies, ka mēs Jēzus tiem atbildēja un sacīja: "Mana mācība Viņu neatradīsim? Vai Viņš noies pie tiem, kas nav Mana, bet Tā, kas Mani sūtījis. **17** Ja kas grib ir izkliduši starp Grieķiem, un Grieķus mācīs? Viņa prātu darīt, tas atzīs, vai šī mācība ir no **36** Kas tie par vārdiem, ko Šis runā: jūs Mani Dieva, jeb vai Es pats no Sevis runāju. **18** Kas no meklēsiet un neatradīsiet? Un: kur Es esmu, sevis runā, tas meklē savu paša godu; bet kas turp jūs nevarat nonākt?" **37** Un beidzamā, meklē Tā godu, kas Viņu sūtījis, tas ir patiesīgs, tai lielā svētku dienā, Jēzus stāvēja un sauca un iekš Tā nav netaisnības. **19** Vai Mozus jums sacīdams: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis nav bauslību devis, un neviens no jums nedara un dzer! **38** Kas tic uz Mani, kā tie raksti saka, pēc bauslības? Kam jūs meklējat Mani nokaut?" no tā miesas dzīvā ūdens straumes tecēs." **39** Un **20** Tie ļaudis atbildēja un sacīja: "Tev ir velns. Viņš to sacīja par to Garu, ko tiem bija dabūt, Kas Tevi meklē nokaut?" **21** Jēzus atbildēja un kas tic uz Viņu; jo Tas Svētais Gars vēl nebija, uz tiem sacīja: "Vienu darbu Es esmu darījis, un tāpēc ka Jēzus vēl nebija apskaidrots. **40** Tad jūs visi brīnāties. **22** Mozus jums apgraizīšanu ir daudz no tiem ļaudīm šo vārdu dzirdēdamī devis, (ne tā kā tā būtu no Mozus, bet no tiem sacīja: "Šis patiesi ir tas pravietis." **41** Citi sacīja: tēviem,) un jūs cilvēku apgraizāt svētdienā. "Viņš ir Tas Kristus;" bet citi sacīja: "Vai Kristus **23** Ja cilvēks apgraizīšanu dabū svētdienā, lai nāks no Galilejas? **42** Vai tas raksts nav sacījis, Mozus bauslība netop pārkāpta, ko jūs tad par ka no Dāvida cilts un no Bētlemes pilsētiņas, Mani apskaistatīs, ka Es svētdienā visu to kur Dāvids bija, Kristus nāks?" **43** Tad šķelšanās cilvēku esmu darījis veselu? **24** Nespiežat pēc cēlās starp tiem ļaudīm Viņa dēļ. **44** Bet kādi no tā, kas priekš acim, bet spriežat taisnu tiesu." tiem gribēja Viņu gūstīt, tomēr neviens rokas **25** Tad kādi no Jeruzālemes ļaudīm sacīja: "Vai pie Viņu nepielika. **45** Tad tie sulaiņi nāca pie Šis nav Tas, ko tie meklē nokaut? **26** Un redzi, tiem augstiem priesteriem un farizejiem, un šie Viņš droši runā, un tie uz Viņu nesaka nenieka. uz viņiem sacīja: "Kāpēc Viņu neesat atveduši?" Vai mūsu virsnieki tagad tiešām atzinuši, ka **46** Tie sulaiņi atbildēja: "Nemūžam cilvēks tā vēl Šis patiesi ir Tas Kristus? **27** Bet mēs Viņu nav runājis kā šis cilvēks." **47** Tad tie farizeji zinām, no kurienes Viņš ir; bet kad Tas Kristus tiem atbildēja: "Vai jūs arīdzan esat pievilti? **48** nāks, tad neviens nezinās, no kurienes Tas ir." Vai gan kāds no tiem virsniekiem jeb no tiem **28** Tad Jēzus Dieva namā mācidams sauka un farizejiem uz Viņu ticējis? **49** Bet šie ļaudis, kas sacīja: "Jūs Mani pazīstat un zināt, no kurienes bauslību neprot, ir nolādēti." **50** Nikademus, Es esmu? Bet Es neesmu nācis pats no Sevis, kas naktī bija nācis pie Viņa, viens no tiem bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs; To jūs būdams, uz tiem sacīja: **51** "Vai mūsu bauslība nepazīstat. **29** Bet Es To pazīstu, jo Es esmu no notiesā kādu cilvēku, ja tā papriekš par viņu Viņa, un Viņš Mani sūtījis." **30** Tad tie Viņu nav izklausinājusi un nav dabūjusi zināt, ko meklēja gūstīt; tomēr neviens rokas pie Viņa viņš dara?" **52** Tie atbildēja un uz to sacīja: "Vai nepielika, jo Viņa stunda vēl nebija nākusi. tu arīdzan esi no Galilejas? Pārmeklē un raugi, **31** Bet daudz no tiem ļaudīm ticēja uz Viņu ka no Galilejas neviens pravietis nav cēlies." **53** un sacīja: "Kad Kristus nāks, vai tas vairāk (Un ikviens nogāja savā namā.

8 Un Jēzus gāja uz Elijas kalnu. **2** Un no rīta agri runāja pie Dieva šķirsta, mācīdams Dieva namā. Viņš atkal nāca Dieva namā un visi ļaudis Un neviens Viņu negūstīja, jo Viņa stunda vēl pie Viņa nāca, un Viņš apsēdās un tos mācīja. nebija nākusi. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: **3** Un tie rakstu mācītāji un farizeji pie Viņa “Es noeju, un jūs Mani meklēsiet un mirsiet atveda vienu sievu, kas laulības pārkāpšanā bija savos grēkos. Uz kurieni Es eju, turp jūs nevarat pieķerta; un to nostādīja tur vidū, **4** Un sacīja uz nākt.” **22** Tad tie Jūdi sacīja: “Vai Tas Sev pats Viņu: “Mācītāj, šī sieva ir pieķerta pašā laulības galu darīs, ka Tas saka: uz kurieni Es eju, turp pārkāpšanā, **5** Un mums ir pavēlēts Mozus jūs nevarat nākt?” **23** Un Viņš uz tiem sacīja: bauslībā, tādas nomētāt ar akmeņiem. Ko tad “Jūs esat no tā, kas ir zemē, Es no tā, kas ir Tu saki?” **6** Bet to tie sacīja Viņu kārdinādami, augšā; jūs esat no šīs pasaules, Es neesmu no ka dabūtu vainu, Viņu apsūdzēt. Bet Jēzus pie šīs pasaules. **24** Tādēļ Es jums esmu sacījis ka zemes locīdamies rakstīja ar pirkstu smiltīs. **7** jūs mirsiet savos grēkos. Jo ja jūs neticat, ka Un kad tie jautādami Viņam uzstāja, tad Viņš Es Tas esmu, tad jūs mirsiet savos grēkos.” **25** uzcēlās un uz tiem sacīja: “Kurš no jums bez Tad tie uz Viņu sacīja: “Kas Tu tāds esi?” Un grēka, tas lai met to pirmo akmeni uz viņu.” Jēzus uz tiem sacīja: “Visupirms Tas, ko arī uz **8** Un Viņš atkal locīdamies rakstīja smiltīs. **9** jums runāju. **26** Man daudz par jums jārunā un Bet tie, to dzirdējuši un no savas sirds apziņas jātiesā bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs, un pārliecināti, izgāja cits pakal citam, no tiem ko Es no Viņa esmu dzirdējis, to Es runāju uz vecajiem lidz tiem pēdējiem. Un Jēzus tur palika pasaulli.” **27** Un tie nesaprata, ka Viņš uz tiem viens pats ar to sievu, kas vidū stāvēja. **10** Un runāja par To Tēvu. **28** Tad Jēzus uz tiem sacīja: Jēzus atkal pacēlās un nevienu nerēdzēdams “Kad jūs To Cilvēka Dēlu paaugstināsiet, tad kā vien to sievu uz to sacīja: “Sieva, kur ir tavi jūs sapratīsiet, ka Es tas esmu, un ka Es neko apsūdzētāji? Vai neviens tevi nav pazudinājis?” nedaru no Sevis, bet itin to runāju, ko Mans **11** Un tā sacīja: “Neviens, Kungs!” Un Jēzus uz Tēvs Man ir mācījis. **29** Un kas Mani sūtījis, Tas to sacīja: “Tad arī Es tevi nepazudinu: ej un ir ar Mani. Tas Tēvs Mani nav atstājis vienu, jo negrēko vairs.”) **12** Tad Jēzus atkal uz tiem kas Viņam patīk, to Es allaž daru.” **30** Kad Viņš runāja sacīdams: “Es esmu tas pasaules gaišums. to runāja, tad daudzi ticēja uz Viņu. **31** Tad Jēzus Kas Man iet pakal, tas nestāigās tumsībā, bet sacīja uz tiem Jūdiem, kas Viņam bija ticējuši: tam būs tas dzīvības gaišums.” **13** Tad tie farizeji “Ja jūs paliekat Mana Vārdā, tad jūs patiesi uz Viņu sacīja: “Tu liecību dod par Sevi pašu, esat Mani mācekļi, **32** Un atzīsiet patiesību, Tava liecība nav patiesīga.” **14** Jēzus atbildēja un patiesība jūs atsvabinās.” **33** Tie Viņam un uz tiem sacīja: “Jebšu Es liecību dodu par atbildēja: “Mēs esam Ābrahāma dzimums un Sevi, tomēr Mana liecība ir patiesīga. Jo Es ne mūžam nevienam neesam kalpojuši; kā tad zinu, no kurienes Es esmu nācis un uz kurieni Tu saki: jūs tapsiet svabadi?” **34** Jēzus tiem Es eju. Bet jūs nezināt, no kurienes nāku un atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es jums sakū: ikviens, uz kurieni eju. **15** Jūs tiesājet pēc miesas; Es kas grēku dara, tas ir grēka kalps. **35** Bet kalps netiesāju neviena. **16** Un ja Es arī tiesāju, tad mūžam namā nepalieki; dēls paliek mūžam. Mana tiesa ir taisna; jo Es neesmu viens, bet (**aīo g165**) **36** Ja nu Tas Dēls jūs atsvabinās, tad Es un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis. **17** Un arī jūsu jūs tiešām būsiet svabadi. **37** Es zinu, ka jūs bauslībā ir rakstīts, ka divēju cilvēku liecība ir esat Ābrahāma dzimums, bet jūs Mani meklējat patiesīga. **18** Es dodu liecību par Sevi, un Tas nokaut, jo Manam vārdam nav vietas pie jums. Tēvs, kas Mani sūtījis, dod liecību par Mani.” **19** **38** Es runāju, ko Es esmu redzējis pie Sava Tēva; Tad tie uz Viņu sacīja: “Kur ir Tavs Tēvs?” Jēzus un jūs arīdzan darāt, ko jūs esat redzējuši pie atbildēja: “Jūs nepazīstat nedz Mani nedz Manu sava tēva.” **39** Tie atbildēja un sacīja: “Mūsu tēvs Tēvu. Ja jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī ir Ābrahāms.” Jēzus uz tiem saka: “Ja jūs būtu Manu Tēvu būtu pazinuši.” **20** Šos vārdus Jēzus Ābrahāma bērni, tad jūs arī darītu Ābrahāma

darbus. **40** Bet nu jūs Mani meklējat nokaut, un Ābrahāmu esi redzējis?” **58** Jēzus uz tiem cilvēku, kas jums patiesibu esmu runājis, ko sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: pirms esmu dzirdējis no Dieva. To Ābrahāms nav nekā Ābrahāms bija, Es esmu.” **59** Tad tie pacēla darijis. **41** Jūs darāt sava tēva darbus!” Tad tie akmenus, mest uz Viņu. Bet Jēzus paslēpās un uz Viņu sacīja: “Mēs maucībā neesam dzimuši. izgāja no Dieva nama ārā, iedams caur viņu Mums ir viens vienīgs Tēvs, Dievs.” **42** Tad Jēzus vidu. Un tā Viņš aizgāja.

uz tiem sacīja: “Ja Dievs būtu jūsu tēvs, tad jūs Mani mīlētu; jo Es esmu izgājis un nāku no Dieva; jo Es neesmu nācis no Sevis, bet Viņš Mani sūtījis. **43** Kādēļ tad jūs Manu valodu nesaprota? Tādēļ ka jūs Manu mācību nevarat ieklausīties. **44** Jūs esat no tā tēva, tā velna, un sava tēva prātu jūs gribat darīt. Tas no iesākuma ir bijis slepkava un nav pastāvējis iekš patiesības; jo iekš tā nav patiesības. Kad viņš melus runā, tad viņš runā no sevis paša; jo viņš ir melkulis un melu tēvs. **45** Bet kad Es patiesību saku, tad jūs Man neticat. **46** Kas jūsu starpā Man jebkādu grēku var pierādīt? Bet kad Es jums patiesību saku, kam jūs Man neticat? **47** Kas ir no Dieva, tas Dieva vārdus klausī; tāpēc jūs neklausiet, ka jūs neesat no Dieva.” **48** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Vai mēs pareizi nesakām, ka Tu esi Samarietis, un Tev ir velns?” **49** Jēzus atbildēja: “Man velna nav, bet Es Savu Tēvu godāju, un jūs Mani turat negodā. **50** Es Savu godu nemeklēju, bet Viens ir, kas to meklē un tiesā. **51** Patiesi, patiesi, Es jums saku, kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nerēdzēs ne mūžam.” (aiōn g165) **52** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tagad mēs nomanām, ka Tev ir velns. Ābrahāms nomiris un tie pravieši, un Tu saki: kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nebaudīs ne mūžam.” (aiōn g165) **53** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahāms, kas nomiris? Un tie pravieši ir nomiruši. Par kādu Tu pats Sevi dari?” **54** Jēzus atbildēja: “Ja Es pats Sevi godāju, tad Mans gods nav nekas; bet Mans Tēvs Mani godā, par ko jūs sakāt, ka Tas jūsu Tēvs. **55** Tomēr jūs Viņu nepazīstat, bet Es Viņu pazīstu. Un kad Es sacītu, ka Es Viņu nepazīstu, tad Es būtu tāds pat melkulis, kā jūs; bet Es Viņu pazīstu, un Viņa vārdu turu. **56** Ābrahāms, jūsu tēvs, tapa liksms, ka Manu dienu redzēšot, un viņš to redzēja un priecājās.” **57** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tu vēl neesi piecdesmit gadus vecs,

9 Un aiziedams Viņš ieraudzīja cilvēku, kas bija nerēdzīgs no dzimuma. **2** Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacīdam: “Rabbi, kurš ir grēkojis: vai šis, vai viņa vecāki, ka tas ir nerēdzīgs piedzīmis?” **3** Jēzus atbildēja: “Nedz šis grēkojis, nedz viņa vecāki; bet ka Dieva darbi pie viņa parādītos. **4** Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr vēl ir diena; nāk nakts, kad neviens nevar strādāt. **5** Kamēr Es esmu pasaулē, Es esmu pasaules gaišums.” **6** To sacījīs Viņš spļāva zemē un taisīja svaidāmo no tām siekalām un svaidīja tā nerēdzīgā acis ar to svaidāmo, **7** Un sacīja uz to: “Ej, mazgājies Siloāmas dīķi” (Siloāma, tas ir tulkots: sūtīts). Tad tas nogāja un mazgājās un pārnāca redzīgs. **8** Tad tie kaimiņi un kas viņu papriekš bija redzējuši, ka viņš bija nerēdzīgs, sacīja: “Vai šis nav tas, kas tur sēdēja un nabagoja?” **9** Citi sacīja: “Viņš tas pats;” un citi: “Viņš tam līdzīgs!” Bet viņš sacīja: “Es tas esmu.” **10** Tad tie uz viņu sacīja: “Kā tavas acis tapa atdarītas?” **11** Viņš atbildēja un sacīja: “Viens cilvēks, kas top saukts Jēzus, taisīja svaidāmo un ar to svaidīja manas acis un sacīja uz mani: Ej uz Siloāmas dīķi un mazgājies. Tad es nogājis mazgājos un tapu redzīgs.” **12** Tad viņi uz to sacīja: “Kur Tas ir?” Tas saka: “Es nezinu.” **13** Tad tie to citkārt nerēdzīgo noveda pie tiem farizejiem. **14** Un tā bija svētdiena, kad Jēzus to svaidāmo bija taisījis un tam acis atdarījis. **15** Un tad atkal tie farizeji viņam vaicāja: “Kā tas tapis redzīgs?” Un viņš uz tiem sacīja: “Viņš svaidāmas zāles uzlikā uz manām acīm, un es mazgājos un redzu.” **16** Tad citi no tiem farizejiem sacīja: “Šis cilvēks nav no Dieva, jo Viņš svētdienu nesvētī;” citi sacīja: “Kā gan grēcīgs cilvēks tādas brīnuma zīmes var darīt?” Un šķelšanās bija viņu starpā. **17** Un tie atkal uz to nerēdzīgo saka: “Ko tu par Viņu saki, ka Viņš tavas acis ir atvēris?” Un tas sacīja: “Viņš ir pravietis.”

18 Bet tie Jūdi neticēja no viņa, ka viņš bijis es ticus," - un Viņu pielūdza. **39** Un Jēzus sacīja: neredzigs un tapis redzīgs, tiekams tie sauca tā "Uz tiesu Es esmu nācis šīnī pasaulei, lai tie vecākus, kas bija tapis redzīgs. **19** Un viņi tiem neredzīgie redz un tie redzīgie top akli." **40** Un vaicāja sacīdamī: "Vai šis ir jūsu dēls, par ko jūs kādi no tiem farizejiem, kas pie Viņa bija, to sakāt, ka viņš neredzīgs piedzimis? Kā tad tas dzirdēja un uz Viņu sacīja: "Vai tad mēs arīdzan tagad redz?" **20** Viņa vecāki tiem atbildēja un esam akli?" **41** Jēzus uz tiem sacīja: "Kad jūs sacīja: "Mēs zinām, ka šis ir mūsu dēls, un ka tas būtu akli, tad jums nebūtu grēka. Bet tagad jūs neredzīgs piedzimis. **21** Bet kā tas tagad redz, sakāt: mēs redzam; tāpēc jūsu grēks paliek. to nezinām, vai kas viņa acis atdarījis, to mēs nezinām. Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam, viņš pats par sevi runās." **22** To viņa vecāki sacīja, jo tie bijās no tiem Jūdiem; jo tie Jūdi jau bija sarunājušies, izslēgt no draudzes to, kas apliecinātu, Viņu esam Kristu. **23** Tādēļ viņa vecāki sacīja: "Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam." **24** Kad tie otru reiz to cilvēku sauca, kas bijis neredzīgs, un uz to sacīja: "Dod Dievam godu, mēs zinām, ka Šis cilvēks ir grēcinieks." **25** Tad tas atbildēja un sacīja: "Vai Viņš ir grēcinieks, to nezinu; to vien zinu, ka es biju neredzīgs un tagad redzu." **26** Un tie atkal uz viņu sacīja: "Ko Viņš tev darījis? Kā Viņš tavas acis atvēris?" **27** Viņš tiem atbildēja: "Es jums jau esmu sacījis, un jūs neesat klausījuši. Kam jūs to atkal gribat dzirdēt? Vai arī jūs gribat palikt par Viņa mācekliem?" **28** Tad tie viņu lamāja un sacīja: "Tu esi Viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi. **29** Mēs zinām, ka Dievs uz Mozu ir runājis; bet par šo mēs nezinām, no kurienes Viņš ir." **30** Tas cilvēks atbildēja un uz tiem sacīja: "Tā ir brīnišķa lieta, ka jūs nezināt, no kurienes Tas ir, un tomēr Tas manas acis atdarījis. **31** Mēs jau zinām, ka Dievs grēciniekus neklausa, bet kas ir dievbjījīgs un Viņa prātu dara, to tādu Viņš klausā. **32** Tas ne mūžam vēl nav dzirdēts, ka kāds ir atdarījis tāda acis, kas neredzīgs piedzimis. (**aiōn g165**) **33** Ja Tas nebūtu no Dieva, tad Tas neko nespētu darīt." **34** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: "Tu viscaur grēkos esi piedzimis un tu mūs gribi mācīt?" Un tie viņu izdzina ārā. **35** Jēzus dzirdēja, ka tie to bija izdzinuši, un to atradis Viņš uz to sacīja: "Vai tu tici uz Dieva Dēlu?" **36** Tas atbildēja un sacīja: "Kungs, kurš Tas ir, lai es ticus uz Viņu." **37** Un Jēzus uz to sacīja: "Tu Viņu esi redzējis, un kas ar tevi runā, ir Tas." **38** Un viņš sacīja: "Kungs,

10 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas neieiet pa durvīm avju kūti, bet kāpj citur kur iekšā, tas ir zaglis un slepkava. **2** Bet kas ieiet pa durvīm, tas ir tas avju gans. **3** Tam tas durvju sargs atver, un tās avis klausī viņa balsi, un viņš savas avis sauc pie vārda un tās izved. **4** Un kad viņš savas avis izlaidis, tad tas iet viņu priekšā; un tās avis tam iet pakaļ, jo tās viņa balsi pazīst. **5** Bet svešam tās neiet pakaļ, bet bēg no tā, jo tās tā svešā balsi nepazīst." **6** Šo līdzību Jēzus uz tiem sacīja; bet tie nesaprata, kas tas bija, ko Viņš uz tiem runāja. **7** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Patiesi, patiesi, Es jums saku: Es esmu tās durvis pie tām avīm. **8** Visi, kas priekš Manis nākuši, tie bijuši zagli un slepkavas, bet tās avis tiem nav klausījušas. **9** Es esmu tās durvis; ja kas caur Mani ieiet, tas taps svēts, un tas ieies un izies un atradīs ganības. **10** Zaglis nenāk kā vien gribēdams zagt, žņaugt un nokaut; Es esmu nācis, ka tiem būtu dzīvība un viss papilnam. **11** Es esmu tas labais gans: labais gans dod Savu dvēseli par tām avīm. **12** Bet derēts gans, kas nav īstais gans, kam tās avis nepieder, redz vilku nākam un tās avis astāj un bēg, un vilks tās sakampj un izklidina. **13** Bet tas derētais gans bēg, tāpēc ka viņš derēts, un nebēdā par tām avīm. **14** Es esmu tas labais gans un pazīstu Savas avis, un tās Mani pazīst. **15** Itin kā Mani Tas Tēvs pazīst, tāpat arī Es To Tēvu pazīstu; un Es dodu Savu dzīvību par tām avīm. **16** Man arī vēl citas avis, tās nav no šīs kūts. Arī tās Man būs atvest; un tās dzirdēs Manu balsi, un būs viens pats ganāmpulkss, viens pats gans. **17** Tāpēc Tas Tēvs Mani mīl, kā Es Savu dzīvību dodu, lai Es to atkal nemu. **18** Neviens to nejēm no Manis, bet Es to dodu no Sevis. Man ir vara, to dot, un Man ir vara, to atkal nemit. Šo likumu Es esmu dabūjis no Sava

Tēva.” **19** Tad atkal šķelšanās cēlās starp tiem zīmes, tomēr viss, ko Jānis par Šo sacījis, tas ir Jūdiem šo vārdu dēļ. **20** Jo daudz no tiem sacīja: tiesa.” **42** Un daudzi tur ticēja uz Viņu.

“Viņam ir velns un Viņš ir traks; ko jūs Viņu klausāt?” 21 Citi sacīja: “Šie vārdi nav velna apsēsta vārdi; vai velns akliem acis var atdarīt?” 22 Un Jeruzālēmē bija Dieva nama iesvētīšanas svētki, un bija ziema. 23 Un Jēzus staigāja Dieva namā, Salamana priekšnamā. 24 Tad tie Jūdi Viņu apstāja un uz Viņu sacīja: “Cik ilgi Tu mūsu dvēseles kavē? Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to skaidri.” 25 Jēzus tiem atbildēja: “Es jums to esmu sacījis, un jūs neticat. Tie darbi, ko Es daru Sava Tēva vārdā, šie dod liecību par Mani. 26 Bet jūs neticat, jo jūs neesat no Manām avīm, kā Es jums esmu sacījis. 27 Manas avis Manu balsi klausā, un Es tās pazīstu, un tās Man iet pakaļ. 28 Un Es tām dodu mūžīgu dzīvību, un tās ne mūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks pār visiem, un neviens tās nevar izraut no Mana Tēva rokas. 30 Es un Tas Tēvs, mēs esam viens.” 31 Tad tie Jūdi atkal pacēla akmenus, Viņu nomētāt. 32 Jēzus tiem atbildēja: “Daudz labus darbus Es jums esmu rādījis no Sava Tēva; kura darba dēļ jūs Mani mētājiet ar akmeņiem?” 33 Tie Jūdi Viņam atbildēja un sacīja: “Laba darba dēļ mēs Tevi nemētājam, bet zaimošanas dēļ un ka Tu cilvēks būdams pats Sevi dari par Dievu.” 34 Jēzus tiem atbildēja: “Vai jūsu bauslībā nav rakstīts: Es esmu sacījis, jūs esat dievi; 35 Kad tā nu tos sauca par dieviem, uz kuriem Dieva vārds ir noticis, un to rakstu nevar atmest, 36 Ko tad jūs sakāt uz Mani, ko Tas Tēvs svētījis un pasaulē sūtījis: Tu Dievu zaimo; tāpēc ka Es esmu sacījis: Es esmu Dieva Dēls? 37 Ja Es Sava Tēva darbus nedaru, tad neticiet Man. 38 Bet ja Es tos daru, tad, ja nu neticat Man, tad ticat jel tiem darbiem, lai jūs atzīstat un ticat, ka Tas Tēvs ir iekš Manis, un Es iekš Viņa.” 39 Tad tie atkal Viņu meklēja gūstīt, bet Viņš izgāja no viņu rokām. 40 Un Viņš atkal cēlās pāri Jardānai uz to vietu, kur Jānis iesākumā kristīja, un palika tur. 41 Un daudz pie Viņa nāca un sacīja: “Jebšu Jānis nav darījis neviennes brīnuma

11 Un tur viens gulēja nevesels, Lāzarus vārdā, Betanijā, Marijas un viņas māsas Martas mīstētā. **2** (Bet šī bija tā Marija, kas To Kungu ar zālēm bija svaidījusi un Viņa kājas ar saviem matiem nožāvējusi; tai brālis Lāzarus gulēja nevesels.) **3** Tad tās māsas sūtīja pie Viņa un sacīja: "Kungs, redzi, ko Tu mīlo, tas gul nevesels." **4** Un Jēzus to dzirdējis sacīja: "Šī neveseliba nav uz miršanu, bet Dievam par godu, lai Dieva Dēls caur to top pagodināts." **5** Bet Jēzus milēja to Martu un viņas māsu un to Lāzaru. **6** Kad nu Viņš bija dzirdējis, to esam neveselu, tad Viņš vēl divas dienas palika tai vietā, kur Viņš bija. **7** Pēc tam Viņš saka uz Saviem mācekļiem: "Ejam atkal uz Jūdeju." **8** Tie mācekļi uz Viņu saka: "Rabbi, tie Jūdi nesen Tevi meklēja ar akmeņiem nomētāt, un Tu atkal noeji uz turieni?" **9** Jēzus atbildēja: "Vai dienai nav divpadsmit stundas? Ja kas staigā dienā, tas nepiedauzās; jo tas redz Šīs pasaules gaismu. **10** Bet ja kas staigā naktī, tas piedauzās; jo iekš tā gaismas nav." **11** To Viņš sacīja, un pēc tam Viņš uz tiem saka: "Lāzarus, mūsu draugs, ir aizmidzis, bet Es eju, viņu uzmodināt." **12** Tad Viņa mācekļi sacīja: "Kungs, kad viņš aizmidzis, tad viņš taps vesels." **13** Bet Jēzus bija runājis par viņa nāvi; un tiem šķita, ka viņš runājot par aizmīgšanu miegā. **14** Tad Jēzus uz tiem skaidri sacīja: "Lāzarus ir nomiris. **15** Un Es priečājos jūsu dēļ, ka Es tur neesmu bijis (ka jūs varat ticēt); bet ejam pie viņa." **16** Tad Toms, saucams dvīnis, uz tiem citiem mācekļiem sacīja: "Ejam mēs arīdzan, ka līdz ar Viņu mirstam." **17** Tad Jēzus nogājis to atrada jau četras dienas kapā gulošu. **18** (Bet Betanija bija tuvu pie Jeruzālemes, kādu pusjūdzi.) **19** Un daudz Jūdu bija nākuši pie Martas un Marijas, ka tās iepriecinātu par viņu brāli. **20** Tad Marta dzirdējusi, ka Jēzus nākot, gāja Viņam preti, bet Marija palika mājās sēžot. **21** Tad Marta sacīja uz Jēzu: "Kungs, ja Tu šeitan būtu bijis, tad mans brālis nebūtu miris. **22** Bet arī tagad es zinu, ka visu, ko Tu no Dieva lūgsi, Dievs Tev dos." **23** Jēzus uz to saka: "Tavs brālis

celsies augšām.” **24** Marta uz Viņu saka: “Es tiem saka: “Atraisiet viņu, un lai viņš staigā.” zinu, ka viņš augšāmcelsies tanī augšāmcelšanā **45** Tad daudzi no tiem Jūdiem, kas pie Marijas pastara dienā.” **25** Jēzus uz to sacīja: “Es esmu bija nākuši un redzējuši, ko Jēzus darījis, ticeja tā augšāmcelšanās un tā dzīvība; kas tic uz uz Viņu. **46** Bet citi no tiem nogāja pie tiem Mani, jebšu tas būtu miris, tas dzīvos, **26** Un farizejiem un tiem sacīja, ko Jēzus bija darījis. **47** ikviens, kas dzīvo un tic uz Mani, tas nemirs Tad tie augstie priesteri un farizeji sapulcināja ne mūžam. Vai tu to tici?” (*aīōn g165*) **27** Tā uz to augsto tiesu un sacīja: ko darīsim? Jo Šis Viņu saka: “Tiešām, Kungs, es ticu, ka Tu esi cilvēks dara daudz brīnuma zīmes. **48** Ja Viņu Kristus, Dieva Dēls, kam bija nākt pasaule.” **28** tā palaidīsim, tad visi uz Viņu ticēs, un tad Un to sacījusi viņa nogāja un sauca Mariju, savu Romieši nāks un mums atnems gan zemi, gan māsu, slepeni, sacīdama: “Mācītājs ir šeitan ļaudis. **49** Un viens no tiem, Kajafas, tanī gadā un tevi aicina.” **29** Un to dzirdējusi, tā tūdaļ augstais priesteris būdams, uz tiem sacīja: “Jūs cēlās un nāca pie Viņa. **30** (Bet Jēzus tai miestā nezināt neko, **50** Un jūs neapdomājat, ka mums vēl nebija ienācis, bet bija tai vietā, kur Marta ir labāki, ka viens cilvēks mirst par tiem ļaudim, Viņu sastapa.) **31** Tad tie Jūdi, kas namā pie nekā visa tauta pazūd.” **51** Bet viņš to nesacīja viņas bija un viņu iepriecināja, redzēdamī, ka no sevis paša, bet tanī gadā augstais priesteris Marija tūdaļ cēlās un izgāja, viņai gāja pakaļ būdams, viņš ka pravietis runāja, ka Jēzum bija sacīdami: “Viņa iet uz kapu, tur raudāt.” **32** mirt par to tautu; **52** Un ne par to tautu vien, Tad Marija, kad tā nāca, kur Jēzus bija, un Viņu bet lai Viņš tos izklīdušos Dieva bērnus kopā redzēja, metās Viņam pie kājām un uz Viņu sapulcinātu. **53** No tās dienas tie sarunājās, Viņu sacīja: “Kungs, ja Tu šeitan būtu bijis, tad mans nokaut. **54** Tad Jēzus droši vairs nestāigāja starp brālis nebūtu miris.” **33** Tad Jēzus, kad tas viņu tiem Jūdiem, bet no turienes aizgāja uz to vidu redzēja raudam, arī tos Jūdus raudam, kas lidz tuvu pie tuksneša, uz to pilsētu vārdā Efraīm, ar viņu bija nākuši, garā aizgrābts, noskuma pie un tur Viņš palika ar Saviem mācekļiem. **55** Bet Sevis, **34** Un sacīja: “Kur jūs viņu esat nolikuši?” Jūdu Lieldienas bija tuvu un daudzi no tā vidus Tie uz Viņu saka: “Kungs, nāc un redzi.” **35** nogāja priekš Lieldienas uz Jeruzālemi, ka tie Jēzus raudāja. **36** Tad tie Jūdi sacīja: “Redzi, kā šķīstītos. **56** Tad tie Jēzu meklēja un Dieva namā tas Viņu ir milējis!” **37** Bet citi no tiem sacīja: stāvēdamī savā starpā runāja: “Kā jums šķiet? “Vai Tas, kas tā nerēdzīgā acis atvēris, nevarēja Vai Viņš gan uz svētkiem nenāks?” **57** Bet tie darīt, ka arī šis nebūtu nomiris?” **38** Tad Jēzus augstie priesteri un farizeji bija devuši pavēli, atkal sirdī aizgrābts nāk pie kapa; bet tas bija ja kas zinātu, kur Viņš esot, lai tas dotu ziņu, ka alā, un akmens gulēja priekšā. **39** Jēzus saka: tie Viņu tvertu.

“Noceļat to akmeni.” Marta, tā nomirušā māsa, uz Viņu saka: “Kungs, viņam jau smaka; viņš jau četras dienas ir gulējis.” **40** Jēzus uz to saka: “Vai Es tev neesmu sacījis: ja tu ticēsi, tad tu redzēsi Dieva godību.” **41** Tad tie to akmeni cēla, kur tas mironis bija nolikts, un Jēzus pacēla acis uz augšu un sacīja: “Tēvs, Es Tev pateicos, ka Tu Mani esi paklausījis. **42** Bet Es zinu, ka Tu allažiņ Mani klausī; bet to ļaužu dēļ, kas apkārt stāv, Es to saku, lai tie tic, ka Tu Mani esi sūtījis.” **43** Un to sacījis Viņš stiprā balsī sauca: “Lāzaru, nāc ārā!” **44** Tad tas mirušais izgāja, pie kājām un rokām saistīts ar autiem, un viņa vaigs bija aptīts ar sviedru autu. Un Jēzus uz

12 Jēzus nu sešas dienas priekš Lieldienas nāca uz Betaniju, kur Lāzarus bija, kas bija miris, un ko Viņš uzmodinājis no mironiemi. **2** Tad tie Viņam tur mielastu sataisija, un Marta kalpoja; un Lāzarus bija viens no tiem, kas ar Viņu pie galda sēdēja. **3** Bet Marija, vienu mārciņu ļoti dārgas un it tīras nardu eļļu ķēmisi, svaidīja Jēzus kājas un žāvēja Viņa kājas ar saviem matiem. Un tas nams tapa pilns no tās zāļu smaržas. **4** Tad viens no Viņa mācekļiem, Jūdas Sīmaņa dēls Iskariots, kas pēc tam Viņu nodeva, saka: **5** “Kādēļ šī nardu eļļa nav pārdota par trīs simt grašiem, un tas nav

dots nabagiem?" 6 Bet to viņš nesacīja, tāpēc arī Mans kalps būs; un ja kas Man kalpos, to ka viņam par nabagiem rūpēja, bet tāpēc ka Mans Tēvs cienīs. 27 Tagad Mana dvēsele ir viņš bija zaglis un to maku turēja, un nesa, kas satriekta. Un ko lai es sakū? Tēvs, izpestī Mani tapa dots. 7 Tad Jēzus sacīja: "Laid viņu mierā, no šās stundas! Bet tāpēc Es uz šo stundu esmu viņa to uz Manu bēru dienu ir pataupījusi. 8 nācis. 28 Tēvs, pagodini Savu vārdu." Tad balss Jo nabagi ir vienmēr pie jums, bet Es neesmu no debesīm nāca: "Es To esmu pagodinājis un vienmēr pie jums." 9 Tad liels pulks Jūdu ļaužu To atkal pagodināšu." 29 Tad tie ļaudis, kas tur nomanīja Viņu tur esam, un nāca ne vien Jēzus stāvēja, to dzirdējuši, sacīja: "Pērkons rūca!" dēļ, bet ka tie arī redzētu Lāzaru, ko Viņš bija Citi sacīja: "Enģelis ar Viņu runājis." 30 Jēzus uzmodinājis no miroņiem. 10 Un tie augstie atbildēja un sacīja: "Šī balss ne Manis, bet jūsu priesteri sarunājās, arī Lāzaru nokaut; 11 Jo dēļ ir notikusi. 31 Tagad ir šīs pasaules tiesa; viņa dēļ daudz Jūdu nogāja un ticēja uz Jēzu. 12 tagad šīs pasaules virsnieks taps izmests ārā. Otrā dienā liels ļaužu pulks uz svētkiem nācis, 32 Un Es, kad Es no zemes būšu paaugstināts, dzirdēdams, ka Jēzus nākot uz Jeruzālemi, 13 Es visus vilkšu pie Sevis." 33 Bet to Viņš sacīja Nēma zarus no palmu kokiem un izgāja Viņam zīmēdams, kādā nāvē Viņam bija mirt. 34 Tad pretī un kliedza: "Ozianna, slavēts, kas nāk tie ļaudis Viņam atbildēja: "Mēs no bauslības Tā Kunga Vārdā, tas Israēla Kēniņš." 14 Un esam dzirdējuši, ka Kristum būs palikt mūžīgi, jaunu ēzeli atradis, Jēzus sēdās virsū, tā kā un kā Tu saki, ka Tam Cilvēka Dēlam būs tapt rakstīts: 15 "Nebīsties, tu Ciānas meita, redzi, paaugstinātam? Kurš ir šīs Cilvēka dēls?" (aiōn tavs Kēniņš nāk, sēdēdams uz ēzeļa kumeļa.) 16 g165 35 Tad Jēzus uz tiem sacīja: "Gaišums vēl Bet to Viņa mācekļi no iesākuma nesaprata. Bet mazu brīdi pie jums ir. Staigājet, kamēr jums kad Jēzus bija pagodināts, tad tie atgādinājās, vēl ir gaišums, ka tumsiba jūs neaizņem. Un ka tas par Viņu bija rakstīts, un ka tie Viņam kas tumsībā staigā, tas nezina, uz kurieni tas to bija darījuši. 17 Jo tie ļaudis, kas pie Viņa iet. 36 Ticait uz to gaišumu, kamēr jums vēl bija, apliecināja, ka Viņš Lāzaru bija izsaucis ir tas gaišums, ka jūs paliekat par gaismas no kapa un to uzmodinājis no miroņiem. 18 bērniem." 37 To Jēzus runāja un aizgāja un Tādēļ arīdzan tie ļaudis Viņam pretī gāja, kad no tiem paslēpās. Un jebšu Viņš tik daudz tie bija dzirdējuši, ka Viņš šo brīnuma zīmi bija brīnuma zīmes viņu priekšā bija darījis, tomēr darījis. 19 Tad tie farizeji savā starpā sacīja: "Jūs tie neticēja uz Viņu, 38 Ka pravieša Jesajas vārds redzat, ka jūs neko nespējat! Redzi, visa pasaule piepilditos, ko viņš ir sacījis: "Kungs, kas mūsu Viņam iet pakalj," 20 Un tur bija kādi Grieķi no sludināšanai ticējis, un kam Tā Kunga elkonis tiem, kas uz svētkiem bija nākuši, Dievu pielūgt. parādīts?" 39 Tāpēc tie nevarēja ticēt, ka Jesaja 21 Šie gāja pie Filipa, kas bija no Betsaidas atkal ir sacījis: 40 "Viņš viņu acis ir aptumšojis iekš Galilejas, un viņu lūdza sacīdam: "Kungs, un viņu sirdis apcietinājis, ka tie ar acīm nerēdz mēs gribam Jēzu redzēt." 22 Filips nāk un to un sirdī nesaprot un neatgriežas, ka Es tos saka Andrejam, un Andrejs un Filips to saka dziedinātu." 41 To Jesaja sacīja, kad tas Viņa Jēzum. 23 Bet Jēzus tiem atbildēja sacīdam: godību redzēja un par Viņu runāja. 42 Tomēr arī "Tā stunda ir nākusi, ka Tas Cilvēka Dēls top daudz no tiem viersniekiem ticēja uz Viņu, bet to pagodināts. 24 Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja farizeju dēļ viņi to neizteica, ka netaptu izslēgti tas kviešu grauds neiekrit zemē un nenomirst, no draudzes. 43 Jo tie godu pie cilvēkiem vairāk tad tas paliek viens pats; bet ja viņš nomirst, milēja nekā godu pie Dieva. 44 Un Jēzus sauca tad tas nes daudz augļus. 25 Kas savu dzīvību un sacīja: "Kas tic uz Mani, tas netic uz Mani, tur mīlu, tas to pazaudēs; un kas savu dzīvību bet uz To, kas Mani sūtījis. 45 Un kas Mani redz, šīnī pasaulē ienīst, tas to paturēs uz mūžīgu tas redz To, kas Mani sūtījis. 46 Es, tas gaišums, dzīvošanu. (aiōnios g166) 26 Ja kas Man grib kalpot, esmu nācis pasaulē, lai ikkatras, kas tic uz Mani, tas lai staigā Man pakalj; un kur Es būšu, tur nepaliek tumsībā. 47 Un ja kas Manus vārdus

dzird un netic, tad Es to netiesāju, jo Es neesmu nācis, pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt. **48** Kas par savu kungu, nedz, kas sūtīts, lielāks par Mani nicina un Manus vārdus nepieņem, tam ir, kas viņu tiesā: tas vārds, ko Es esmu runājis, jūs esat, kad jūs to darāt. **18** Es nerunāju par tas viņu tiesās pastara dienā. **49** Jo Es no Sevis jums visiem; Es zinu, kurus Es esmu izredzējis; neesmu runājis, bet Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, tas Man pavēlējis, ko lai Es saku, un ko lai Es runāju. **50** Un Es zinu, ka Viņa pavēle ir mūžiga dzīvošana. Tāpēc, ko Es runāju, to Es tā runāju, kā Man Tas Tēvs ir sacījis.” (*aiōnios g166*)

13 Un priekš Lieldienas svētkiem Jēzus

zinādams, ka Viņa laiks bija nācis, no šīs pasaules iet pie Tā Tēva, tā kā Viņš milējis tos savējos, kas bija pasaule, tā Viņš tos milēja līdz galam. **2** Un vakariņu ēdot, (kad jau velns Jūdasam Iskariotam, Sīmaņa dēlam, sirdī bija iedevis, Viņu nodot), **3** Jēzus, zinādams, ka Tas Tēvs Viņam visas lietas bija devis rokās, un ka Viņš nācis no Dieva un aizies pie Dieva, **4** Cēlās no vakariņa, novilka savus svārkus un priekšautu ņēmis ar to apsējās. **5** Pēc Viņš ūdeni lej traukā un iesāka tiem mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar to priekšautu, ar ko Viņš bija apsējies. **6** Tad Viņš nāk pie Sīmaņa Pētera. Tas uz Viņu saka: “Kungs, vai Tu man kājas mazgāsi?” **7** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ko Es daru, to tu tagad nezini, bet pēc tu to sapratīsi.” **8** Tad Pēteris uz Viņu saka: “Nemūžam Tev nebūs manas kājas mazgāt.” Jēzus tam atbildēja: “Ja Es tevi nemazgāšu, tad tev nebūs daļas ar Mani.” (*aiōn g165*) **9** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, nevien manas kājas, bet arī rokas un galvu!” **10** Jēzus uz to saka: “Kas ir mazgāts, tam nevajag kā vien kājas mazgāt, bet viņš ir viscaur šķīsts. Jūs arī esat šķisti, bet ne visi.” **11** Jo Viņš Savu nodevēju gan zināja; tāpēc Viņš sacīja: “Jūs neesat visi šķisti.” **12** Kad Tas nu viņu kājas bija mazgājis, tad Viņš ņēma savus svārkus un atkal nosēdās un uz tiem sacīja: “Vai jūs zināt, ko Es jums esmu darijis? **13** Jūs Mani saucat par Mācītāju un par Kungu, un tas pareizi runāts, jo Es tas esmu. **14** Ja tad Es, jūsu Kungs un Mācītājs, jūsu kājas esmu mazgājis, tad arī jums būs cits citam kājas mazgāt. **15** Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darāt, kā Es jums esmu darijis. **16**

Patiessi, patiesi, Es jums saku: kalps nav lielāks to, kas viņu sūtījis. **17** Ja jūs tā zināt, svētīgi bet lai tas raksts piepildās: kas ar Mani maizi ēd, tas Mani min ar kājām. **19** Tagad Es jums to saku, pirms tas notiek, lai, kad tas notiek, jūs ticat, ka Es Tas esmu. **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas uzņem, ja Es kādu sūtišu, tas Mani uzņem; un kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis.” **21** To sacījis, Jēzus garā aizgrābts liecināja un sacīja: “Patiessi, Es jums saku, viens no jums Mani nodos.” **22** Tad tie mācekļi cits uz citu skatījās, nezinādami, par kuru Tas runā. **23** Un viens no viņa mācekļiem sēdēja pie Jēzus krūtim, to Jēzus milēja. **24** Tad Sīmanis Pēteris šim met ar acīm, lai vaicā, kurš tas esot, par ko Viņš runā? **25** Un tas pielocīdamies pie Jēzus krūtim uz Viņu saka: “Kungs, kurš tas ir?” **26** Jēzus atbild: “Tas ir tas, kam Es to kumosu iemērktu došu,” tad Viņš iemērca to kumosu un dod to Jūdasam, Sīmaņa dēlam, Iskariotam. **27** Un pēc tā kumosa tad sātans iegāja iekš tā. Tad Jēzus uz to saka: “Ko tu dari, to dari drīz.” **28** Bet neviens no tiem, kas tur klāt sēdēja, nesaprata, kāpēc Viņš tam to sacīja. **29** Jo kādiem šķita, tāpēc ka Jūdasam tas maks bija, ka Jēzus uz viņu saka: pērc, ko mums uz svētkiem vajag; vai lai viņš nabagiem ko dotu. **30** Tad nu, to kumosu ņēmis, viņš izgāja tūdalārā, un nakts bija. **31** Kad viņš nu bija izgājis, tad Jēzus saka: “Tagad Tas Cilvēka Dēls ir pagodināts, un Dievs ir pagodināts iekš Viņa. **32** Ja Dievs ir pagodināts iekš Viņa, tad arī Dievs Viņu pagodinās iekš Sevis paša un Viņu drīz pagodinās. **33** Bērniņi, Es vēl mazu brīdi esmu pie jums. Jūs Mani meklēsiet, un kā Es tiem Jūdiem esmu sacījis: uz kurieni Es eju, tur jūs nevarat nākt; tā Es jums tagad saku. **34** Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu milējāt, itin kā Es jūs esmu milējis, ka arī jūs cits citu milējet. **35** Pie tam visi nomanīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā.” **36** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kurp Tu ej?” Jēzus tam atbildēja: “Kur Es eju, tur

tu tagad Man nevari nākt pakaļ, bet pēcgalā brīdis, tad pasaule Mani vairs nerēdzēs, bet tu Man nāksi pakaļ.” **37** Pēteris uz Viņu saka: jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju un jums būs “Kungs, kāpēc es tagad Tev nevaru iet pakaļ?” dzīvot. **20** Tajā dienā jūs atzīsiet, ka Es esmu iekš Savu dzīvību es par Tevi nodošu.” **38** Jēzus tam atbildēja: “Vai tu par Mani savu dzīvību nodosi? **21** Kam Mani baušļi ir, un kas tos tur, tas Mani Patiesi, patiesi, Es tev saku: gailis nedziedās, mīl, un kas Mani mīl, tas taps mīlēts no Mana pirms tu trīskārt Mani neaizliegsi.

14 Jūsu sirds lai neizbistas! Ticat uz Dievu un ticat uz Mani. **2** Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu. Kad tas tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noeju, jums vietu sataisīt. **3** Un kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es gribu atkal atrānkt un jūs nemt pie Sevis, lai jūs esat, kur Es esmu. **4** Un kurb Es noeju, to jūs zināt, un to ceļu jūs arī zināt.” **5** Toms uz to saka: “Kungs, mēs nezinām, kurb Tu ej; kā tad mēs to ceļu varam zināt.” **6** Jēzus uz to saka: “Es esmu tas ceļš un tā patiesība un tā dzīvība; neviens nenāk pie Tā Tēva, kā vien caur Mani. **7** Kad jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī būtu pazinuši Manu Tēvu, un no šī laika jūs Viņu pazīstat un Viņu esat redzējuši.” **8** Filips uz Viņu saka: “Kungs, rādi mums To Tēvu, tad mums pietiek.” **9** Jēzus uz to saka: “Tik ilgi Es pie jums esmu, un tu Mani nepazīsti? Filip, kas Mani redz, tas redz To Tēvu. Kā tad tu saki: rādi mums To Tēvu? **10** Vai tu netici, ka Es esmu iekš Tā Tēva, un Tas Tēvs ir iekš Manis? Tos vārdus, ko Es uz jums runāju, tos Es nerunāju no Sevis; bet Tas Tēvs, kas ir iekš Manis, Tas dara tos darbus. **11** Ticiet Man, ka Es esmu iekš Tā Tēva un Tas Tēvs iekš Manis; ja ne, tad jel ticiet Man to darbu dēļ. **12** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tas arīdzan tos darbus darīs, ko Es daru, un darīs lielākus nekā šos; jo Es eju pie Sava Tēva. **13** Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es gribu darīt, lai Tas Tēvs top godāts iekš Tā Dēla. **14** Kad jūs ko lūgsiet Manā Vārdā, to Es darišu. **15** Ja jūs Mani mīlat, tad turiet Manus baušļus. **16** Un Es To Tēvu lūgšu, un Tas jums dos citu iepriecinātāju, lai Tas pie jums paliek mūžīgi, (aiōn g165) **17** To patiesības Garu, ko pasaule never dabūt, jo tā Viņu nerēdz, nedz Viņu pazīst; bet jūs Viņu pazīstat, jo Tas paliek pie jums un būs iekš jums. **18** Es jūs nepametišu augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. bāriņus, Es atkal nāku pie jums. **19** Vēl mazs

Tēva; un Es to mīlēšu un tam parādīšos.” **22** Jūda (ne tas Iskariots) uz Viņu saka: “Kungs, kas tas ir, ka Tu mums parādīsies un ne pasaulei?” **23** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja kas Mani mīl, tas Manu vārdu turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un Mēs pie tā nāksim un mājas vietu pie tā darīsim. **24** Kas Mani nemīl, tas Manus vārdus netur, un tas vārds, ko jūs dzirdat, nav Mans, bet Tā Tēva, kas Mani sūtījis. **25** To Es jums esmu sacījis, vēl pie jums būdams. **26** Bet tas iepriecinātājs, Tas Svētais Gars, ko Tas Tēvs sūtīs Manā Vārdā, tas jums mācīs visas lietas un jums atgādinās visu to, ko Es jums esmu sacījis. **27** Mieru Es jums atstāju; Savu mieru Es jums dodu, - ne tā, kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirds lai neiztrūcinājās un lai neizbistas. **28** Jūs esat dzirdējuši, ka Es jums esmu sacījis: Es noeju un atkal atrānku pie jums, kad jūs Mani mīlētu, tad jūs priecātos, ka Es esmu sacījis: Es noeju pie Tā Tēva. Jo Tas Tēvs ir lielāks nekā Es. **29** Un tagad Es jums esmu sacījis, pirms tas notiek, lai jūs ticat, kad tas notiek. **30** Es joprojām daudz vairs nerunāšu ar jums, jo šīs pasaules virsnieks nāk un nenieka nespēj pār Mani. **31** Bet lai pasaule atzīst, ka Es To Tēvu mīlēju un daru tā, kā Man Tas Tēvs pavēlējis: celāmies un ejam no šejienes.

15 Es esmu tas īstenais vīna koks, un Mans Tēvs ir tas vīna dārznieks. **2** Ikvienu zaru pie Manis, kas augļus nenes, to Viņš noņem, un ikvienu, kas augļus nes, to Viņš šķista, lai tas jo vairāk augļus nes. **3** Jūs tagad esat šķīsti tā vārda dēļ, ko Es uz jums esmu runājis. **4** Paliekat iekš Manis, un Es iekš jums. Itin kā zars never augļus nest no sevis, ja tas nepaliek iekš vīna koka; tā arī jūs ne, ja jūs nepaliekat iekš Manis. **5** Es esmu tas vīna koks, jūs tie zari; kas paliek iekš Manis un Es iekš viņa, tas nes daudz augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. **6** Ja kas nepaliek iekš Manis, tas ir izmests, tā kā

kāds zars, un ir sakaltis; un tie top sakrāti un bauslībā: tie Mani velti ienīdējuši. **26** Bet kad uguni iemesti un sadedzināti. **7** Ja jūs paliekat tas lepriezinātājs nāks, ko Es jums sūtīšu no Tā iekš Manis, un Mani vārdi paliek iekš jums, tad Tēva, (tas patiesības Gars, kas iziet no Tā Tēva), jūs lūgsiet, ko gribēdam, un tas jums notiks. **8** Tas liecību dos par Mani. **27** Un jūs arī liecību Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat dosiet, jo jūs esat pie Manis no iesākuma.

daudz augļus un topat Mani mācekļi. **9** Itin kā Tas Tēvs Mani mīlējis, tā Es arīdzan jūs esmu mīlējis; paliekat iekš Manas mīlestības. **10** Ja jūs Manus baušļus turēsiet, tad jūs palikset iekš Manas mīlestības, itin kā Es Sava Tēva baušļus esmu turējis un palieku iekš Viņa mīlestības. **11** To Es jums esmu runājis, lai Mans prieks paliek iekš jums, un jūsu prieks top pilnīgs. **12** Šis ir Mans bauslis, ka jūs viens otru mīlējāt, itin kā Es jūs esmu mīlējis. **13** Nevienam nav lielāka mīlestība nekā šī, kad kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. **14** Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu. **15** Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nezina, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, jo visu, ko esmu dzirdējis no Sava Tēva, to Es jums esmu darījis zināmu. **16** Jūs Mani neesat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs iecēlis, ka jums būs noiet un augļus nest un ka jūsu augļiem būs palikt, ka Es jums to dodu, ko jūs lūgsiet no Tā Tēva Manā Vārdā. **17** To Es jums pavēlu, ka jūs mīlētu cits citu. **18** Ja pasaule jūs ienīst, tad ziniet, ka tā Mani papriekš ienīdējusi. **19** Ja jūs būtu no pasaules, tad pasaule mīlētu, kas viņai pieder; bet kad jūs neesat no pasaules, bet Es jūs esmu izredzējis no pasaules, tāpēc pasaule jūs ienīst. **20** Pieminiet Manu vārdu, ko Es jums esmu sacījis: kalps nav lielāks nekā viņa kungs. Ja tie Mani vajājuši, tad tie arī jūs vajās. Ja tie Manu vārdu turējuši, tad tie arī jūsu vārdu turēs. **21** Bet tie jums to visu darīs Mana Vārda dēļ, tāpēc ka tie To nepazīst, kas Mani sūtījis. **22** Kad Es nebūtu nācis, nedz uz tiem runājis, tad tiem nebūtu grēka, bet nu tiem nav aizbildināšanās par savu grēku. **23** Kas Mani ienīst, tas ienīst arī Manu Tēvu. **24** Kad Es tos darbus viņu priekšā nebūtu darījis, ko cits neviens nav darījis, tad tiem nebūtu grēka. Bet tagad tie tos ir redzējuši un ir ienīdējuši gan Mani, gan Manu Tēvu. **25** Bet lai tas vārds piepildās, kas rakstīts viņu

16 To Es jums esmu sacījis, lai jūs neņemat apgrēcību. **2** Tie jūs izslēgs no draudzes; un nāk laiks, ka tas, kas jūs nokaus, domās, ar to Dievam kalpojis. **3** Un to tie darīs, tāpēc ka tie nav atzinuši nedz Manu Tēvu nedz Mani. **4** Bet to Es jums esmu sacījis tāpēc, lai, kad tas laiks būs nācis, jūs pieminat, ka Es jums to esmu sacījis. Bet to Es no iesākuma jums neesmu sacījis, tāpēc ka Es biju pie jums. **5** Bet nu Es noeju pie Tā, kas Mani sūtījis, un neviens no jums Mani nejautā: kurp Tu ej? **6** Bet kad Es to uz jums esmu runājis, tad jūsu sirds ir palikusi pilna noskumšanas. **7** Bet Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es noeju; jo, kad Es nenoeju, tad tas lepriezinātājs nenāks pie jums; bet kad Es noešu, tad Es To pie jums sūtīšu. **8** Un kad Tas būs nācis, Tas pārliecīnās pasauli par grēku, par taisnību un par sodu; **9** Par grēku, ka tie netic uz Mani; **10** Par taisnību, ka Es eju pie Tā Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsiet; **11** Par sodu, ka šīs pasaules kungs ir notiesāts. **12** Man vēl daudz jums jāsaka, bet tagad jūs to nevarat panest. **13** Bet kad Viņš, Tas Patiesības Gars, nāks, Tas jūs vadīs uz visu patiesību; jo Viņš no Sevis paša nerunās, bet ko Tas dzirdēs, to Tas runās un nākošas lietas jums pasludinās. **14** Tas Mani pagodinās, jo no Manis Viņš ļems un jums to pasludinās. **15** Viss, kas Tam Tēvam ir, tas ir Mans, tāpēc Es esmu sacījis: Viņš ļems no Manis un jums pasludinās. **16** Par mazu brīdi, tad jūs Mani vairs neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet,” - jo Es eju pie Tā Tēva. **17** Tad kādi no Viņa mācekļiem sacīja savā starpā: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi, tad jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet;” un: “Es eju pie Tā Tēva?” **18** Un tie sacīja: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi? Mēs nezinām, ko Viņš saka!” **19** Tad Jēzus nomanīja, ka tie Tam gribēja jautāt, un uz tiem sacīja: “Par to jūs apjautājaties savā starpā,

ka Es esmu sacījis: par mazu brīdi jūs Mani sūtījis, Jēzu Kristu. (aiōnios g166) 4 Es Tevi esmu neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi jūs Mani pagodinājis virs zemes, Es esmu padarijis to redzēsiet? 20 Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs darbu, ko Tu Man esi devis, lai Es to daru. 5 raudāsiet un vaidēsiet, un pasaule priečāsies; Un tagad pagodini Mani, Tu Tēvs, pie Sevis bet jūs noskumsiet; - tomēr jūsu noskumšana paša ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms paliks par prieku. 21 Kad sieva dzemdē, tad nekā pasaule bija. 6 Es Tavu Vārdu esmu darijis tā noskumusi, jo viņas stunda nākusi; bet kad zināmu tiem cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules tai tas bērns dzimis, tad viņa tās sāpes vairs esi devis. Tie bija Tavi, un Tu Man tos esi devis, nepiemīn tās liksmības dēļ, ka cilvēks dzimis un tie Tavu vārdu ir turējuši. 7 Un tagad tie pasaулē. 22 Tā arī jūs tagad esat noskumuši, bet ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Es jūs atkal redzēšu, un jūsu sirds liksmosies, un Tevis. 8 Jo tos vārdus, ko Tu Man esi devis, Es jūsu prieku neviens no jums neatņems. Un tanī tiem esmu devis; un tie tos ir pieņēmuši un dienā jūs Man nenieka nejautāsiet. 23 Patiesi, patiesi atzinuši, ka Es esmu izgājis no Tevis, patiesi, Es jums saku: ko vien jūs Tam Tēvam un ir ticējuši, ka Tu Mani esi sūtījis. 9 Es lūdzu lūgsiet Manā Vārdā, to Viņš jums dos. 24 Lidz par tiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, ko Tu Man esi devis, jo tie ir Tavi. 10 Viss, tad jūs īemēsiet, lai jūsu liksmība ir pilnīga. 25 kas Man pieder, tas Tev pieder; un kas Tev To Es uz jums esmu runājis caur līdzībām, bet pieder, tas Man pieder; un Es esmu pagodināts laiks nāk, kad Es ar jums vairs nerunāšu caur iekš tiem. 11 Un Es vairs neesmu pasaулē, bet līdzībām, bet jums skaidri pasludināšu par To šie ir pasaулē; un Es nāku pie Tevis. Svētais Tēvu. 26 Tajā dienā jūs lūgsiet Manā Vārdā; un Tēvs, uzturi iekš Tava Vārda tos, ko Tu Man Es jums nesaku, ka Es To Tēvu lūgšu jūsu dēļ. esi devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs. 12 Kad 27 Jo pats Tas Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani Es biju pie tiem pasaule, Es tos uzturēju Tavā milējuši un ticējuši, ka Es esmu izgājis no Tā Vārdā. Es esmu pasargājis tos, ko Tu Man esi Tēva. 28 Es esmu izgājis no Tā Tēva un nācis devis, un neviens no tiem nav pazudis, kā tik tas šīnī pasaülē; atkal Es atstāju šo pasauli un eju pazušanas dēls, ka tas raksts taptu piepildīts. 13 pie Tā Tēva.” 29 Tad Viņa mācekļi uz To sacīja: Bet tagad Es nāku pie Tevis un to runāju iekš “Redzi, tagad Tu runā skaidri un nesaki nekādu pasaules, lai Mans prieks ir pilnīgs iekš tiem. līdzību 30 Tagad mēs zinām, ka Tu visu zini, un 14 Es tiem Tavu Vārdu esmu devis, un pasaule neviens nevajag Tevi jautāt; tāpēc mēs ticam, tos ir ienīdējusi, tāpēc ka tie nav no pasaules, ka Tu esi izgājis no Dieva.” 31 Tad Jēzus tiem itin kā Es neesmu no pasaules. 15 Es nelūdzu, atbildēja: “Tagad jūs ticat? 32 Redzi, tas laiks ka Tu tos atņemtu no pasaules, bet ka Tu tos nāk un jau ir nācis, ka jūs izklīdisiet, ikviens uz pasargātu no tā ļaunā. 16 Tie nav no pasaules, savu vietu, un Mani pametīsiet vienu pašu. Un tā kā Es neesmu no pasaules. 17 Svēti tos iekš Es neesmu viens, jo Tas Tēvs ir ar Mani. 33 To Tavas patiesības, Tavs Vārds ir patiesība. 18 Itin Es uz jums esmu runājis, lai jums miers būtu kā Tu Mani esi sūtījis pasaülē, tā Es arīdzan tos iekš Manis. Pasaülē jums būs bēdas; bet turat esmu sūtījis pasaülē. 19 Un Es pats svētījos par drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis.”

17 To Jēzus runāja un pacēla Savas acis uz debesīm un sacīja: “Tēvs, tā stunda ir nākusi; pagodini Savu Dēlu, lai arī Tavs Dēls Tevi pagodina. 2 Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem tiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžigu dzīvību. (aiōnios g166) 3 Bet šī ir tā mūžīgā dzīvība, ka viņi Tevi atzīst, to vienīgo patieso Dievu, un To, ko Tu esi

Lai visi ir viens, itin kā Tu Tēvs iekš Manis un Es iekš Tevis, lai arī tie ir viens iekš Mums, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. 22 Un Es to godību, ko Tu Mani esi devis, tiem esmu devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs esam viens, 23 Es iekš tiem un Tu iekš Manis, ka tie ir pilnīgi viens,

lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos augstam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz mīlējis, itin kā Tu Mani esi milējis. **24** Tēvs, Es ar Jēzu tā augstā priestera pilī. **16** Bet Pēteris gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko stāvēja ārā pie durvīm. Tad tas otrs māceklis, Tu Mani esi deviš, lai tie redz Manu godību, ko kas tam augstam priesterim bija pazīstams, Tu Mani esi deviš, jo Tu Mani esi mīlējis priekš izgāja un runāja ar to durvju sargātāju un pasaules iesākuma. **25** Taisnais Tēvs, pasaule ieveda Pēteri iekšā. **17** Tad tā kalpone, kas Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un bija durvju sargātāja, saka uz Pēteri: “Vai tu šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **26** Un arīdzan neesi viens no šī cilvēka mācekļiem?” Es tiem Tavu Vārdu esmu darījis zināmu un **Tas saka:** “Es neesmu.” **18** Un tie kalpi un sulaiņi darišu zināmu, lai tā mīlestība, ar ko Tu Mani esti mīlējis, ir iekš tiem, un Es iekš tiem.”

18 To sacījīs Jēzus izgāja ar Saviem mācekļiem pār Kidronas upi; tur bija dārzs, kurā Viņš un Viņa mācekļi iegāja. **2** Bet arī Jūdas, kas Viņu nodeva, zināja to vietu; jo Jēzus dažu reiz tur bija sapulcējies ar Saviem mācekļiem. **3** Tad Jūdas, karavīru pulku nēmis pie sevis un sulaiņus no tiem augstiņiem priesteriem un farizejiem, tur nonāk ar lāpām, eļļas svecēm un kara ieročiem. **4** Jēzus nu visu zinādams, kas Viņam notikšot, gāja tiem pretim un uz tiem saka: “Ko jūs meklējat?” **5** Tie Viņam atbildēja: “Jēzu no Nacaretes.” Jēzus uz tiem saka: “Es tas esmu.” Un pie tiem stāvēja arī Jūdas, kas Viņu nodeva. **6** Kad nu Jēzus uz tiem sacīja: “Es tas esmu;” tad tie atkāpās atpakaļ un krita pie zemes. **7** Tad viņš tiem atkal vaicāja: “Ko jūs meklējat?” Un tie sacīja: “Jēzu no Nacaretes.” **8** Jēzus atbildēja: “Es jums esmu sacījis, ka Es tas esmu; ja tad jūs Mani meklējat, tad lieciet šos mierā.” **9** Ka tas vārds taptu piepildīts, ko Viņš bija sacījis: “Es nevienu neesmu pazaudejīs no tiem, ko Tu Mani esi deviš.” **10** Bet Simanis Pēteris, kam zobens bija, to izvilcis cirta tam augstā priestera kalpam un tam nocirta labo ausi, un tā kalpa vārds bija Malkus. **11** Tad Jēzus uz Pēteri sacīja: “Bāz savu zobenu makstīs; vai Man nebūs to biķeri dzert, ko Mans Tēvs Man ir deviš?” **12** Tad tas pulks un tas virsnieks un tie Jūdu sulaiņi Jēzu saņēma un sēja, **13** Un Viņu veda papriekš pie Annasa, tas bija sievas tēvs Kajafasam, kas bija tā gada augstais priesteris. **14** Bet Kajafas bija tas, kas tiem Jūdiem padomu bija deviš, labi esot, ka viens cilvēks mirtu par to tautu. **15** Un Simanis Pēteris un vēl otrs māceklis Jēzum gāja pakāļ, un šis māceklis tam

augstam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz mīlējis, itin kā Tu Mani esi milējis. **24** Tēvs, Es ar Jēzu tā augstā priestera pilī. **16** Bet Pēteris gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko stāvēja ārā pie durvīm. Tad tas otrs māceklis, Tu Mani esi deviš, lai tie redz Manu godību, ko kas tam augstam priesterim bija pazīstams, Tu Mani esi deviš, jo Tu Mani esi mīlējis priekš izgāja un runāja ar to durvju sargātāju un pasaules iesākuma. **25** Taisnais Tēvs, pasaule ieveda Pēteri iekšā. **17** Tad tā kalpone, kas Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un bija durvju sargātāja, saka uz Pēteri: “Vai tu šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **26** Un arīdzan neesi viens no šī cilvēka mācekļiem?” **Tas saka:** “Es neesmu.” **18** Un tie kalpi un sulaiņi stāvēja un ugumi bija sakūruši no oglēm, jo bija auksts, un tie sildījās. Bet arī Pēteris pie tiem stāvēja un sildījās. **19** Tad tas augstais priesteris Jēzum vaicāja par Viņa mācekļiem un par Viņa mācību. **20** Jēzus tam atbildēja: “Es droši un skaidri esmu runājis uz pasauli, Es allaž esmu mācījis baznīcā un Dieva namā, kur visi tie Jūdi saiet, un neko neesmu runājis kaktā. **21** Ko tu Man jautā? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko Es uz tiem esmu runājis; redzi, tie zin, ko Es esmu sacījis.” **22** Bet Jēzum to runājot viens no tiem sulaiņiem, kas klāt stāvēja, Viņam sita vaigā un sacīja: “Vai Tu tā atbildi augstam priesterim?” **23** Jēzus tam atbildēja: “Kad Es esmu nepareizi runājis, tad pierādi, ka tas ir nepareizi; bet kad esmu pareizi runājis, kam tad tu Mani siti?” **24** Tad Annas Viņu sūtīja saistītu pie Kajafasa, tā augstā priestera. **25** Bet Simanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tad tie uz viņu sacīja: “Vai tu arīdzan neesi viens no Viņa mācekļiem?” **Tas liedzās un sacīja:** “Es neesmu.” **26** Tad viens no tā augstā priestera kalpiem, radinieks tam, kam Pēteris labo ausi bija nocirtis, saka: “Vai es tevi nerēdzēju dārzā pie Viņa?” **27** Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja. **28** Tad tie Jēzu veda no Kajafasa uz tiesas namu, un vēl bija agrs (rīts). Un paši neiegāja tiesas namā, ka netaptu nešķisti, bet ka varētu ēst Lieldienas jēru. **29** Tad Pilatus pie tiem izgāja ārā un sacīja: “Ko jūs sūdzat par šo cilvēku?” **30** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: “Ja Šis nebūtu ļauna darītājs, tad mēs To tev nebūtu nodevuši.” **31** Tad Pilatus uz tiem sacīja: “Tad nēmiet jūs Viņu un tiesājet Viņu pēc savas bauslibas.” Tad tie Jūdi uz viņu sacīja: “Mums nav brīv nevienu nonāvēt.” **32** Ka Jēzus vārds taptu piepildīts, ko Viņš sacīja norādīdams, ar kādu nāvi Viņam

būs mirt. 33 Tad Pilatus atkal iegāja tiesas namā ir vara, Tevi krustā sist un vara, Tevi palaist?" un Jēzu aicināja un uz To sacīja: "Vai Tu esi **11**Jēzus atbildēja: "Tev nebūtu nekādas varas tas Jūdu **Kēniņš?**" 34 Jēzus tam atbildēja: "Vai pār Mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes. tu to runā pats no sevis? Jeb vai citi tev to Tāpēc tam, kas Mani tev nodevis, ir tas lielākais par Mani sacījuši?" 35 Pilatus atbildēja: "Vai es grēks." 12 No tā brīža Pilatus meklēja viņu esmu Jūds? Tava tauta un tie augstie priesteri palaist. Bet tie Jūdi brēca un sacīja: "Ja tu Šo Tevi man nodevuši; ko Tu esi darījis?" 36 Jēzus laidīsi valā, tad tu neesi kēizara draugs. Jo kas atbildēja: "Mana valstība nav no šīs pasaules; ja pats celas par kēniņu, tas kēizaram pretinieks." Mana valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani **13**Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš Jēzu kalpi par to kautos, ka Es tiem Jūdiem netaptu izveda ārā un nosēdās uz soģa krēslu tai vietā, nodots. Bet nu Mana valstība nav no tejiennes." ko sauc par akmeņu bruģi, ebrejiski gabbatu. 37 Tad Pilatus uz Viņu sacīja: "Tad Tu tomēr **14**Bet tā bija tā sataisāmā diena uz Lieldienu, esi **Kēniņš?**" Jēzus atbildēja: "Tu to saki, Es ap sesto stundu. Un viņš uz tiem Jūdiem saka: esmu **Kēniņš.** Es tāpēc esmu dzimis un tāpēc "Redziet, jūsu **Kēniņš!**" 15 Bet tie brēca: "Nost! pasaulē nācis, ka Man būs patiesību apliecināt. nost! sit To krustā." Pilatus uz tiem saka: "Vai ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi." man jūsu Kēniņu būs sist krustā?" Tie augstie **38**Pilatus uz Viņu saka: "Kas ir patiesība?" Un priesteri atbildēja: "Mums nav kēniņa, tik vien to sacījis viņš atkal izgāja ārā pie tiem Jūdiem kēizars." 16 Tad viņš tiem To nodeva, ka To un uz tiem saka: "Es pie Tā nekādas vainas sistu krustā; un tie Jēzu nēma un To aizveda. 17 neatrodu. 39 Bet jums ir ieradums, ka es jums Un Viņš izgāja un nesa Savu krustu uz to vietu, vienu atlaižu uz Lieldienu. Vai jūs nu gribat, ko sauc pieres vietu, ebrejiski Golgatu. 18 Tur lai es jums atlaižu to Jūdu **Kēniņu?**" 40 Tad visi tie Viņu sita krustā un līdz ar Viņu divus citus atkal brēca sacīdam: "Ne to, bet Barabu." Bet vienā un otrā pusē un Jēzu vidū. **19** Un Pilatus Baraba bija slepkava.

19 Tad Pilatus Jēzu nēma un Viņu šauta. **2**

Un tie karavīri nopina ērkšķu kroni un to uzlika uz Viņa galvu un Tam apvilka purpura mētelī, **3** Un sacīja: "Esi sveicināts, Tu Jūdu **Kēniņ!**" un Viņam sita vaigā. **4** Tad Pilatus atkal izgāja ārā un uz tiem saka: "Redziet, es jums To vedu ārā, lai jūs zināt, ka es nekādas vainas pie Tā neatrodu." **5** Tad Jēzus izgāja ārā, to ērkšķu kroni un to purpura drēbi nesdams, un Pilatus uz tiem saka: "Redziet, kāds cilvēks!" **6** Kad nu tie augstie priesteri un sulaiņi Viņu redzēja, tad tie brēca un sacīja: "Sit Viņu krustā!" Pilatus uz tiem saka: "Nemiet jūs Viņu un sitiet Viņu krustā; jo es nekādas vainas pie Viņa neatrodu." **7**Tad tie Jūdi viņam atbildēja: "Mums ir bauslība, un pēc mūsu bauslības Viņam būs mirt; jo Viņš pats Sevi par Dieva Dēlu darījis." **8** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš vēl vairāk bijās, **9** Un atkal iegāja tiesas namā un saka uz Jēzu: "No kurienes Tu esi?" Un Jēzus viņam nekā neatbildēja. **10** Tad Pilatus uz Viņu saka: "Vai Tu ar mani nerunā? Vai Tu nezini, ka man

rakstīja virsrakstu un to lika krusta galā, un tur bija rakstīts: Jēzus no Nacaretē, tas Jūdu **Kēniņš.** **20** Šo virsrakstu daudz Jūdu lasīja, jo tā vieta, kur Jēzus tapa krustā sists bija tuvu pie pilsētas. Un tas bija rakstīts ebrejiski, grieķiski un latiniski. **21** Tad tie Jūdu augstie priesteri uz Pilatu sacīja: "Neraksti: tas Jūdu **Kēniņš,** bet ka Viņš sacījis: Es esmu Jūdu **Kēniņš."** **22** Pilatus atbildēja: "Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis." **23** Kad nu tie karavīri Jēzu bija krustā sitiši, tad tie nēma Viņa drēbes un lika četrās dalās, ikvienam karavīram vienu daļu, un arī tos svārkus. Bet tie svārki bija nešūti, no augšienes caur caurim austi. **24** Tad tie savā starpā sacīja: "Tos nedalīsim, bet metīsim kauliņus par tiem, kam tie piedierēs;" - ka tie raksti taptu piepildīti, kas saka: "Tie Manas drēbes ir izdalījuši savā starpā un kauliņus metuši par Maniem svārkiem." Un to tie karavīri darīja. **25** Bet tur pie tā krusta stāvēja Jēzus māte un Viņa mātes māsa, Marija, Kleopas sieva, un Marija Maddala. **26** Kad nu Jēzus Savu māti redzēja un to mācekli, ko Viņš mīlēja, klāt stāvam, tad Viņš

saka uz Savu māti: "Sieva, redzi, tavs dēls!" **27** To Kungu ir izņēmuši no kapa, un mēs nezinām, Pēc tam Viņš saka uz to mācekli: "Redzi, tava kur tie Viņu nolikuši." **3** Tad Pēteris un tas otrs māte!" Un tai pašā stundā tas māceklis to nēma māceklis izgāja un nāca pie kapa. **4** Un tie divi pie sevis! **28** Pēc tam Jēzus zinādams, ka jau viss tecēja kopā, un tas otrs tecēja priekša, čaklāki bija pabeigts, lai tie rakstiaptu piepildīti, saka: nekā Pēteris, un nāca papriekš pie kapa. **5** Un "Man slāpst." **29** Bet tur stāvēja trauks, pilns pieliekdamies viņš redzēja tos linu autus tur etiķa. Un tie sūkli pildīja ar etiķi un to uzdūra noliktus, tomēr negāja iekšā. **6** Tad arī Sīmanis īzapa stiebram un Viņam sniedza pie mutes. Pēteris, tam pakal piedams, nāk un ieiet kapā **30** Kad nu Jēzus to etiķi bija nēmis, tad Viņš un redz tos linu autus tur noliktus. **7** Un tas sacīja: "Tas ir piepildīts." Un, galvu nokāris, sviedru auts, kas ap Viņa galvu bija, nebija Viņš izlaida garu. **31** Tad tie Jūdi, lai svētā likts pie tiem linu autiem, bet savrup citā malā dienā tās miesas nepaliktu pie krusta, tāpēc satīts. **8** Tad arī tas otrs māceklis gāja iekšā, ka tā bija sataisāma diena (jo tā pati svētku kas papriekš bija nācis pie kapa, un redzēja diena bija īpaši liela) Pilatu lūdza, ka viņu lieli un ticēja. **9** Jo tie vēl nezināja tos rakstus, ka taptu salaužīti un tie taptu noņemti. **32** Tad tie Viņam bija augšāmcelties no miroņiem. **10** karavīri nāca un tam pirmajam salauza lielus Tad tie mācekļi atkal aizgāja. **11** Un Marija un tam otram, kas līdz ar To bija krustā sistis. **33** stāvēja ārā kapa priekša raudādama. Kad nu Bet kad tie nāca pie Jēzus un redzēja, ka Viņš viņa raudāja, tad viņa paliecas pie kapa **12** Un jau bija nomiris, tad tie Viņam lielus nelauza. redz divus enģēlus baltās drēbēs sēžam, vienu **34** Bet viens no tiem karavīriem Viņam sānos galvgalā, otru kājgalā, kur Jēzus miesas bija iedūra ar šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un gulējušas. **13** Un tie uz viņu saka: "Sieva, ko ūdens. **35** Un kas to redzējis, tas to apliecinājis, tu raudi?" tā uz tiem saka: "Tie manu Kungu un viņa liecība ir patiesīga, un viņš zin, ka viņš paņēmuši, un es nezinu, kur tie Viņu likuši." runā taisnību, lai arī jūs ticat. **36** Jo tas noticis, **14** Un to sacījusi viņa apgrizezās un redz Jēzu ka tas raksts taptu piepildīts: Nevienu no Viņa stāvam, un nezināja, to esam Jēzu. **15** Jēzus uz kauliem nebūs salauzt. **37** Un atkal cits raksts to saka: "Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?" Viņa saka: tie redzēs To, iekš kā tie dūruši. **38** Pēc tam šķizdama, ka viņš tas dārznieks, uz To saka: Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, "Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad saki man, bet slepeni, no tiem Jūdiem bīdamies, lūdza kur tu Viņu noliki, ka es Viņu varu dabūt." **16** Pilatu, ka viņš Jēzus miesas varētu noņemt, un Jēzus uz to saka: "Marija!" tā apgrizezusies uz Pilatus to ļāva; un tas nāca un noņēma Jēzus Viņu saka: "Rabbunil!" (Tas ir: Mācītājs.) **17** Jēzus miesas. **39** Bet arī Nikademus nāca, kas citu uz to saka: "Neaizskar Mani; jo Es vēl neesmu reiz naktī bija nācis pie Jēzus, un atnesa dārgas uzbraucis pie Sava Tēva, bet noeji pie Maniem svaidāmas zāles, mirres un alvejas sajauktas brāliem un saki tiem: Es uzbraucu pie Sava Tēva kādas simts mārcījas. **40** Tad tie Jēzus miesas un pie jūsu Tēva, pie Sava Dieva un pie jūsu nēma, un tās ar tām zālēm ietina linu autos, kā Dieva." **18** Marija Maddaļa nāk un pasludina tie Jūdi mēdz glabāt. **41** Un tanī vietā, kur Viņš tiem mācekļiem, ka viņa To Kungu redzējusi, bija krustā sistis, bija dārzs un tanī dārzā jauns un ko Tas viņai sacījis. **19** Šai pirmā nedēļas kaps, kur vēl neviens nebija ielikts. **42** Tur tie dienā, kad vakars bija meties, kad tie mācekļi aiz Jēzu ielika Jūdu sataisāmas dienas dēļ, jo tas aizslēgtām durvīm bija sapulcējušies, bīdamies kaps bija tuvu klāt.

20 Pirmā nedēļas dienā rīta agrumā, kad vēl bija tumšs, Marija Maddaļa nāk pie kapa un redz to akmeni no kapa noveltu. **2** Tad tā tek un nāk pie Simaņa Pētera un pie tā otra mācekļa, ko Jēzus mīlēja, un uz tiem saka: "Tie

no tiem Jūdiem, tad Jēzus nāca un iestājās viņu vidū un uz tiem saka: "Miers ar jums!" **20** Un to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un Savus sānus; tad tie mācekļi tāpa liksmi, To Kungu redzēdam. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Miers ar jums! Kā Mani Tas Tēvs ir sūtījis,

tā arī Es jūs sūtu.” 22 Un to teicis, Viņš pūta un iemetās jūrā. 8 Bet tie citi mācekļi nāca ar uz tiem un saka: “Nemiet To Svēto Garu! 23 laivu, jo tie nebija tālu no malas, bet pie divsmit Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie piedoti, un olekšu nost, un vilka to tīklu ar tām zivīm. 9 kam jūs grēkus paturēsiet, tiem tie paturēti.” Kad tie nu izkāpa pie malas, tad tie redzēja 24 Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, dvīnis ogles liktas un zivis uz tām un maizi. 10 Jēzus uz saukts, nebija pie tiem, kad Jēzus nāca. 25 Tad tiem saka: “Atnesiet šurp no tām zivīm, ko jūs tie citi mācekļi uz to sacīja: “Mēs To Kungu tagad esat dabūjuši.” 11 Sīmanis Pēteris iekāpa esam redzējuši.” Un viņš uz tiem sacīja: “Ja es un to tiklu izvilka malā pilnu ar lielām zivīm, neredzu tās naglu zīmes Viņa rokās un nelieku pusotru simts un trīs. Un jebšu to tik daudz bija, savu pirkstu tanīs naglu zīmēs un nelieku savu tomēr tas tīkls nesaplisa. 12 Jēzus uz tiem saka: roku Viņa sānos, tad es neticēšu.” 26 Un pēc “Nāciet un turiet azaidu.” Bet neviens no tiem astoņām dienām Viņa mācekļi atkal tur bija mācekļiem nedrīkstēja Viņam jautāt, kas Tu iekšā un Toms pie viņiem. Jēzus nāk, kad tās esi? Jo tie gan zināja, ka Viņš bija Tas Kungs. 13 durvis bija aizslēgtas, un iestājās vidū starp Tad Jēzus nāk un to maizi nēm un tiem to dod, tiem un sacīja: “Miers ar jums.” 27 Pēc tam tā arī no tām zivīm. 14 Šī nu trešā reize, ka Jēzus Viņš saka uz Tomu: “Stiep šurp savu pirkstu Saviem mācekļiem parādījies pēc Savas augšām un aplūko Manas rokas, un sniedz šurp savu celšanās no mirošiem. 15 Kad tie nu to azaidu roku un liec to Manos sānos, un neesi neticīgs, bija noturējuši, tad Jēzus uz Sīmani Pēteri saka: bet ticīgs.” 28 Toms atbildēja un uz Viņu sacīja: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani vairāk mīli “Mans Kungs un mans Dievs.” 29 Jēzus uz to nekā šie?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu saka: “Tāpēc ka tu Mani esi redzējis, Tom, tu zini, ka es Tevi mīlēju.” Viņš uz to saka: “Gani tici. Svētīgi tie, kas neredz un tomēr tic.” 30 Manus jērus!” 16 Atkal otru reiz Viņš uz to saka: Arī vēl daudz citas zīmes Jēzus darījis Savu “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Tas uz mācekļu priekšā, kas nav rakstītas šīnī grāmatā. Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi 31 Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticat, ka Jēzus ir Tas mīlēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manas avis!” 17 Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kad jūs ticat, dzīvība ir iekš Viņa Vārda.

21 Pēc tam Jēzus tiem mācekļiem atkal parādījās pie Tiberijas jūras, un Viņš tā parādījās. 2 Tur bija kopā Sīmanis Pēteris un Toms, dvīnis saukts, un Natanaēls no Kānas iekš Galilejas un tie Cebedeja dēli un divi citi no Viņa mācekļiem. 3 Sīmanis Pēteris uz tiem saka: “Es iešu zvejot.” Tad tie uz viņu saka: “Mēs arī iesim tev lidzi!” Tad tie izgāja un tūdaļ iekāpa laivā un nekā nedabūja tajā naktī. 4 Bet kad gaisma jau bija aususi, Jēzus stāvēja malā, un tie mācekļi nezināja, to esam Jēzu. 5 Tad Jēzus uz tiem saka: “Bērni, vai jums nav ko ēst?” Tie Viņam atbildēja: “Nav nekā!” 6 Bet Viņš uz tiem sacīja: “Metiet tīklu pa laivas labo pusī, tad jūs atradīsiet.” Tad tie izmeta tīklu un vairs nespēja to vilkt tā pulka zivju dēļ. 7 Tad tas māceklis, ko Jēzus mīlēja, uz Pēteri saka: “Tas ir Tas Kungs!” Tad Pēteris dzirdēdams, ka Tas esot Tas Kungs, drēbi apvilkla (jo viņš bija noģerbies)

Trešo reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Pēteris noskuma, ka Viņš trešo lāgu uz to sacīja: “Vai tu Mani mīli?” Un sacīja uz Viņu: “Kungs Tu visas lietas zini; Tu zini, ka es Tevi mīlēju.” Jēzus uz to saka: “Gani Manas avis! 18 Patiesi, patiesi, Es tev saku: tu, jaunāks būdams, pats esi jozies un esi gājis, kur gribēdams; bet, vecs tapis, tu savas rokas izstiepsi, un cits tevi jozis un tevi vedis, kur tu negribi.” 19 Bet to Viņš sacīja, gribēdams rādit, ar kādu nāvi tam bija Dievu godāt. Un to runājis Viņš uz to saka: “Nāc Man pakaļ!” 20 Un Pēteris apgrīzies redz to mācekli, ko Jēzus mīlēja, pakaļ nākam, kas arī pie tā vakariņa pie Viņa krūtīm bija gulējis un sacījis: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos? 21 Kad Pēteris to redzēja, tad viņš saka uz Jēzu: “Kungs, kas tad būs ar šo?” 22 Jēzus uz to saka: “Ja Es gribu, ka šis paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to? Nāc tu Man pakaļ!” 23 Tad šī valoda cēlās starp tiem brāļiem: “Šis māceklis nemirs.” Bet Jēzus viņam

nebija sacījis, ka viņš nemirs, bet: "Ja Es gribu,
ka viņš paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to?"

24 Šis ir tas māceklis, kas liecību dod par šim
lietām un tās ir sarakstījis; un mēs zinām, ka
viņa liecība uzticama. **25** (Un vēl daudz citas
lietas Jēzus ir darījis, un ja visas tās pēc kārtas
uzrakstītu, tad man šķiet, ka arī visa pasaule tās
sarakstītas grāmatas nevarētu saņemt. Āmen.)

Apustuļu Darbi

1 Tos pirmos stāstus es gan esmu stāstījis par visu, mans Teofil, ko Jēzus ir iesācis darīt un mācīt, **2** Līdz tai dienai, kad Viņš tapa uzņemts un tiem apstuļiem, ko Viņš izredzējis, pavēles bija devis caur Svēto Garu. **3** Tiem Viņš arīdzan pēc Savas ciešanas caur daudz viņa iekšas ir izgāzušās. **4** Un tas visiem, kas skaidrām zīmēm Pats dzīvs bija parādījies, no Jeruzālemē dzīvo, ir tapis zināms, kā arī tas tiem četrdesmit dienas redzēts un uz tiem tīrumums viņu valodā ir nosaukts: Aķeldama, tas runādams par Dieva valstības lietām. **5** Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tapsiet kristīti ar Svēto Garu ne ilgi pēc šīm dienām. **6** Tad nu tie, kas bija kopā nākuši, Viņam vaicāja sacīdamī: “Kungs, vai Tu šīnī laikā atkal uzcelsi Israēla valstību?” **7** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Jums nepiekļājās zināt tos laikus jeb brīžus, ko Tas Tēvs Savā pašā varā nolicis. **8** Bet jūs dabūsiet spēku, kad Tas Svētais Gars pār jums būs nācis, un būsiet Mani liecinieki tā Jeruzālemē, kā arī visā Jūdu zemē un Samarijā un līdz pat pasaules galam.” **9** Un to sacījis, Viņš tiem redzot tapa uzcelts, un viens padebesis To uzņēma no viņu acīm. **10** Un kad tie skatījās uz debesīm, Viņam uzkāpot, redzi, tad divi vīri pie tiem stāvēja baltās drēbēs, **11** Un sacīja: “Jūs Galileju vīri, ko jūs stāvat skatīdamies uz debesīm! Šis Jēzus, kas ir uzņemts no jums už debesīm, tāpat nāks, kā jūs viņu esat redzējuši debesīs uzkāpjam.” **12** Tad tie griezās atpakaļ uz Jeruzālemi no tā kalna, kas top saukts Elijas kalns, kas ir tuvu pie Jeruzālemes vienu svētdienas gājumu. **13** Un tur nonākuši tie uzkāpa augšistabā; tur bija sapulcēti Pēteris un Jēkabs, un Jānis un Andrejs, Filips un Toms, Bērtulis un Matejs, Jēkabs, Alfeja dēls, un Simanis Zelotes un Jūda, Jēkaba brālis. **14** Šie visi vienprātīgi pastāvēja iekš lūgšanas un pielūgšanas līdz ar tām sievām un ar Viņa brāļiem. **15** Un tanīs dienās Pēteris cēlās starp tiem mācekļiem un sacīja, (un tur bija kopā līdz simts divdesmit dvēselēm): **16** “Vīri, brāļi, tiem rakstiem bija tapt piepildītiem,

ko Tas Svētais Gars ir papriekš sacījis caur Dāvida muti par Jūdasu, kas bija ceļa vadonis tiem, kas Jēzu saņēma. **17** Jo tas bija pieskaitīts pie mums un līdz ar mums dabūjis šo pašu kalpošanas amatu. **18** Tad nu šis tīrumu ir mantojis no tās netaisnās algas, un uz vaigu nokritis, tas vidū uz pusēm sprādzis un visas Viņš arīdzan pēc Savas ciešanas caur daudz viņa iekšas ir izgāzušās. **19** Un tas visiem, kas skaidrām zīmēm Pats dzīvs bija parādījies, no Jeruzālemē dzīvo, ir tapis zināms, kā arī tas tiem četrdesmit dienas redzēts un uz tiem tīrumums viņu valodā ir nosaukts: Aķeldama, tas runādams par Dieva valstības lietām. **20** Jo Dāvida dziesmu grāmatā ir kad Viņš tos bija sapulcīnājis, tad Viņš tiem rakstīts: viņu māja lai paliek par postažu, un pavēlēja, neatstāties no Jeruzālemes, bet gaidit uz Tā Tēva apsolīšanu, ko jūs no manis esat uzrauga amatu. **21** Tāpēc nu pieklājās, ka no dzirdējuši (tā Viņš sacīja); **22** Iesākot no Jāņa kristības līdz tai tiem vīriem, kas ar mums kopā bijuši pa visu to laiku, kad Tas Kungs Jēzus pie mums ir iegājis laikā, un izgājis, **23** Un tie stādīja divus priekšā, Jāzepu, kas top saukts Barsaba, ar tie sacīja: “Kungs, Tu visu siržu manītājs, rādi kas viens no šiem top par Viņa augšāmcelšanās liecinieku līdz ar mums.” **24** Un Dievu pielūguši Tēvs Savā pašā varā nolicis. **25** Kas var dalību dabūt pie šās kalpošanas un pavārdu Justs, un Mattīsu. **26** Un tie meslojās, un tie sēdēja. **27** Un dalitas mēles tiem parādījās pie ū āmcelšanās un no šī apstuļu amata, no kā Jūdas ir atstājies, no debess rūkšana notika, tā kā no varena vēja pūšanas, un piepildīja visu to namu, kur tie sēdēja. **28** Un dalitas mēles tiem parādījās tie sēdēja. **29** Un dalitas mēles tiem parādījās tā kā uguns un nolaidās uz ikvienu no tiem. **30** Un visi tapa piepildīti ar Svētu Garu un iesāka runāt ar citām mēlēm, kā tiem Tas Gars deva izrunāt. **31** Bet tur bija Jūdu ļaudis, kas Jeruzālemē dzīvoja, dievbijīgi vīri no visādām tautām apakš debess. **32** Kad nu šī balss notika, tad tas pulks nāca kopā un iztrūcinājās; jo ikviens tos dzirdēja savā valodā runājam. **33** Un tie visi sabijušies brīnījās, un cits uz citu sacīja: “Redzi, vai šie visi, kas runā, nav Galileji? **34** Kā tad mēs tos dzirdam ikviens savā valodā, kurā mēs dzimuši? **35** Partieši un Mēdieši un

Elamieši, un kas dzīvojam iekš Mezopotamijas, piepildīsi ar līksmību Tava vaiga priekšā. 29 Jūdejas un Kapadoķijas, Pontus un Āzijas, 10 Vīri, brāļi, lai ar drošību uz jums runājam par Friģijas un Pamfilijas, Ēģiptes un Libijas robežas vectēvu Dāvidu: tas ir nomiris un aprakts, un pret Kireni, un piedzīvotāji no Romas, Jūdi un viņa kaps pie mums ir līdz šai dienai. 30 Tad nu Jūdu ticības biedri, 11 Krieti un Arābi, - mēs viņš pravietis būdams un zinādams, ka Dievs dzīrdam, tos ar mūsu pašu mēlēm Dieva lielos zvērēdams viņam bija solījis, ka tas Kristu gribot darbus runājam.” 12 Un visi sabijušies nezināja, celt no viņa gurnu augļiem pēc miesas un to ko darīt, un cits uz citu sacīja: “Kas tas būs?” 13 sēdināt uz viņa krēslu, 31 To tas paredzēdams Bet citi mēdidami sacīja: “Tie salda vīna pilni.” ir runājis par Kristus augšāmcelšanos, ka Viņa 14 Bet Pēteris nostājies ar tiem vienpadsmit, dvēsele nav pamesta kapā nedz Viņa miesa pacēla savu balsi un uz tiem runāja: “Jūs Jūdu redzējusi satrūdēšanu. (Hadēs g86) 32 Šo Jēzu Dievs vīri, un visi, kas Jeruzālemē dzīvojat, lai tas ir uzmodinājis, tam mēs visi esam liecinieki. 33 jums ir zināms, un saņemat manus vārdus savās Tad nu caur Dieva labo roku paaugstināts un no ausīs. 15 Jo šie nav piedzēruši, kā jums šķiet; jo šī Tā Tēva dabūjis Tā Svētā Gara apsolīšanu, Viņš ir dienas trešā stunda. 16 Bet tas ir, ko pravietis ir izlējis to, ko jūs tagad redzat un dzirdat, 34 Joēls sacījis: 17 Un Dievs saka: “Notiks pēdīgās Jo Dāvids nav uzkāpis debesīs; bet viņš saka: dienās, ka Es izliešu no Sava Gara uz visu miesu; Tas Kungs ir sacījis uz manu Kungu: “Sēdies un jūsu dēli un jūsu meitas sludinās nākamas pie Manas labās rokas, 35 Tieka Es Tavus lietas, un jūsu jaunekļi redzēs parādišanas, un ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām.” jūsu vecaji sapņos sapņus. 18 Un arī uz Saviem 36 Tad nu visam Israēla namam būs tiešām zināt, kalpiem un uz Savām kalponēm Es tanīs dienās ka Dievs Viņu ir darijis par Kungu un Kristu, izliešu no Sava Gara, un tie sludinās praviešu šo pašu Jēzu, ko jūs esat situši krustā.” 37 Un mācību. 19 Un Es došu brīnumus augšā pie kad tie to dzirdēja, tad sirds tiem pārtrūka, un debess un zīmes apakšā virs zemes, asinīs un tie sacīja uz Pēteri un tiem citiem apustuļiem: uguni un dūmu tvaiku. 20 Saule taps pārvērsta “Vīri, brāļi, ko mums būs darīt?” 38 Bet Pēteris par tumsību, un mēnesis par asinīm, pirms uz tiem sacīja: “Atgriežaties no grēkiem un nekā nāks Tā Kunga lielā un spožā diena. 21 Un liekties ikviens kristīties Jēzus Kristus vārdā notiks, ka ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, uz grēku piedošanu, tad jūs dabūsiet Tā Svētā taps izglābtus.” 22 Jūs Israēla vīri, klausiet šos Gara dāvanu. 39 Jo jums šī apsolīšana pieder vārdus: Jēzu no Nacaretēs, vīru no Dieva skaidri un jūsu bērniem un visiem, kas ir tālu, cik Tas ierādītu jūsu starpā caur spēcīgiem darbiem Kungs, mūsu Dievs, piaeacinās.” 40 Un ar daudz un brīnumiem un zīmēm, ko Dievs darijis caur citiem vārdiem tas liecību deva un tos pamācīja Viņu jūsu starpā, kā jūs paši to zināt, 23 Šo, pēc sacīdams: “Izglābjaties no šās netiklas cilts.” Dieva nolemta padoma un papriekš zināšanas 41 Kas nu viņa vārdu labprāt uzņēma, tie tapa nodotu, jūs esat nēmuši, caur netaisnu rokām kristīti; un tanī dienā tapa pieliktas kādas trīs pie krusta piekaluši un nokāvuši - 24 To Dievs tūkstošas dvēseles. 42 Un tie pastāvēja iekš ir uzmodinājis, nāves sāpes atraisīdams, jo apustuļu mācības un iekš draudzības un iekš nevarēja būt, ka Viņš no tās taptu turēts. 25 maizes laušanas un iekš Dieva lūgšanām. 43 Jo Dāvids par Viņu saka: es To Kungu vienmēr Un vīsām dvēselēm bailiba uzgāja, un daudz esmu turējis priekš acīm; jo Viņš man ir pa brīnumi un zīmes notika caur tiem apustuļiem. labo roku, ka es nešaubos. 26 Tāpēc mana 44 Bet visi, kas bija tīcīgi, palika kopā un visas sirds priečajās un mana mēle liksmojaš un arī lietas tiem bija kopā; 45 Un tie pārdeva visu mana miesa dusēs uz cerību. 27 Jo Tu manu savu mantu un sagādu, un to izdalīja visiem, kā dvēseli nepamatīsi kapā, nedz Savam Svētam kuram vajadzēja. 46 Un tie ikdienas vienprātīgi liksi redzēt satrūdēšanu. (Hadēs g86) 28 Tu man turējās kopā Dieva namā, un šurp un turp esи zināmus darijis dzīvības ceļus; Tu mani namos maizi lauza un barību nēma ar prieku

un sirds vientiesību, **47** Dievu teikdami, un bija visiem ļaudim piemīlīgi; un Tas Kungs pielika ikdienas pie tās draudzes, kas tapa svētīgi.

3 Bet Pēteris un Jānis gāja kopā uz Dieva namu ap lūgšanas stundu, tā ir tā devītā. **2** Un viens vīrs, no mātes miesām tizls būdams, tapa nests; to tie ikdienas nolika priekš Dieva nama durvīm, kas top sauktas tās krāšņās, ka tas dāvanas lūgtos no tiem, kas gāja Dieva namā. **3** Šis, redzēdams Pēteri un Jāni, ka tie gribēja ieiet Dieva namā, lūdzās kādu dāvanu. **4** Bet Pēteris ar Jāni uz to skatījās un sacīja: "Skaties uz mums." **5** Un tas skatījās uz tiem gaidīdams, ko laba no viņiem dabūt. **6** Bet Pēteris sacīja: "Sudraba un zelta man nav, bet kas man ir, to es tev dodu: Jēzus Kristus no Nacaretes vārdā: celies un staigā!" **7** Un viņš to satvēra pie labās rokas un to pacēla, un tūdaļ viņa lieli un krimšķi tapa stingri, **8** Un uzlēcis viņš stāvēja un staigāja un gāja ar tiem Dieva namā, staigādams un lēkdamas un Dievu teikdams. **9** Un visi ļaudis to redzēja staigājam un Dievu teicam; **10** Un to arī pazina, ka viņš tas bija, kas dāvanu dēļ pie tām Dieva nama krāšņām durvīm bija sēdējis; un tie brīnījas, iztrūcinādami par to, kas viņam bija noticis. **11** Kad nu šis tizlais, kas bija vesels tapis, pie Pētera un Jāņa turējās, tad visi ļaudis pārbijušies pie tiem satecēja tai saucamā Salamana priekšnamā. **12** Bet Pēteris, to redzēdams, tiem ļaudim atbildēja: "Jūs Israēla vīri, ko jūs brīnāties par to, jeb ko jūs lūkojeties uz mums, tā kā mēs caur savu pašu spēku un savu dievbijāšanu to būtu padarījuši, ka šis staigā?" **13** Ābrahāma un Izaka un Jēkaba Dievs, mūsu tēvu Dievs, ir pagodinājis Savu Dēlu Jēzu, ko jūs esat nodevuši un aizlieguši priekš Pilatus, kad tas sprieda, Viņu laist valā.

14 Bet jūs To Svēto un Taisno esat aizlieguši un līguši, ka jums tas slepkava taptu dots. **15** tie jautāja: "Kurā spēkā jeb kurā vārdā jūs Bet To dzīvības lielkungu jūs esat nokāvuši, ko to esat darījuši?" **8** Tad Pēteris, Svēta Gara Dievs ir uzmodinājis no mironiem; tam mēs pilns, uz tiem sacīja: "Jūs ļaužu virsnieki un jūs esam liecinieki. **16** Un caur to ticību uz Viņu Vārdu, Viņš pie šā, ko jūs redzat un pazīstat, Savu Vārdu ir apstiprinājis, un tā ticība, kas ir caur Viņu, šim devusi pilnīgu veselību jūsu visu Izsākā ļaudim būs zināt, ka šis jūsu priekšā stāv priekšā. **17** Un nu brāļi, es zinu, ka nezinādami

to esat darījuši, jūs kā arī jūsu virsnieki. **18** Bet ko Dievs caur visu Savu praviešu muti papriekš sludinājis, ka Kristum bija ciest, to Viņš tā ir piepildījis. **19** Tāpēc atjaunojaties savā prātā un atgriežaties, ka jūsu grēki top izdeldēti, lai atspīršanas laiki nāk no Tā Kunga vaiga, **20** Un lai Viņš Jēzu Kristu sūta, kas jums papriekš ir sludināts, **21** Ko debesīm būs uzņemt līdz tam laikam, kad viss būs atjaunots, par ko Dievs jau sen ir runājis caur visu Savu svēto praviešu muti. (aiōn g165) **22** Jo Mozus uz tiem tēviem ir sacījis: Tas Kungs jūsu Dievs jums cels vienu pravieti no jūsu brāļiem tā kā mani; To jums būs klausīt visās lietās, ko Tas uz jums runās. **23** Un notiks, ka ikkatra dvēsele, kas neklausīs šim Pravietim, taps izdeldēta no tiem ļaudim. **24** Un visi pravieši no Samuēla sāket, un visi, kas pēc ir runājuši, tie arī šās dienas ir pasludinājuši. **25** Jūs esat to praviešu un tās derības bērni, (tās derības), ko Dievs darījis ar mūsu tēviem sacīdams uz Ābrahāmu: caur tavu sēklu visas cilts virs zemes taps svētītas. **26** Dievs, Savu bērnu Jēzu uzmodinājis, To papriekš pie jums ir sūtījis, lai Tas jūs svētītu, ka ikviens atgrieztos no sava ļaunuma."

4 Bet šiem uz tiem ļaudim runājot piegāja tie priesteri un tas Dieva nama virsnieks un tie saduceji, **2** Apskaitušies, ka viņi tos ļaudis mācīja un ka pasludināja iekš Jēzus augšāmcelšanos no mironiem; **3** Un rokas tiem pielika un tos iemeta cietumā līdz rītam; jo vakars jau bija. **4** Bet daudzi, kas to vārdu dzīrdēja, ticēja; un tur tapa skaitīti pie piectūkstošiem vīriem. **5** Bet notikās otrā dienā, ka viņu virsnieki un vecaji Dievs, mūsu tēvu Dievs, ir rakstu mācītāji Jeruzālemē sapulcējās, **6** Un Annas, tas augstais priesteris, un Kajafas un priekš Pilatus, kad tas sprieda, Viņu laist valā. **7** Un rakstu mācītāji Jeruzālemē sapulcējās, **6** Un Annas, tas augstais priesteris, un Kajafas un priekš Pilatus, kad tas sprieda, Viņu laist valā. **7** Un viņus savā priekšā noveduši, laba darba dēļ pie šā neveselā cilvēka, caur ko šis ir dziedināts, **10** Tad jums visiem un visiem caur Viņu, šim devusi pilnīgu veselību jūsu visu Izsākā ļaudim būs zināt, ka šis jūsu priekšā stāv vesels tik vien caur Jēzus Kristus no Nacaretes

vārdu, ko jūs esat krustā situši, un ko Dievs no tam bija notikt. **29** Tad nu, Kungs, skaties Tu mironiem uzmodinājīs. **11** Šis ir tas akmens, uz viņu biedināšanu un dodi Saviem kalpiem no jums nama taisītājiem atmests, kas palicis Tavu Vārdu runāt ar visu drošību, **30** Savu roku par stūra akmeni. **12** Un tā pestīšana nav caur izstiepdams, ka dziedināšanas notiek un zīmes citu nevienu, jo arīdzan cits vārds apakš debess un brīnumi caur Tava svētā bērna Jēzus Vārdu.” cilvēkiem nav dots, caur ko mums būs mūžīgi **31** Un pēc lūgšanas tā vieta pakustinājās, kur dzīvot.” **13** Kad tie nu Pētera un Jāņa sirds tie bija sapulcējušies; un tie visi tapa Svētā drošību redzēja un norprata, ka tie bija nemācīti Gara pilni un runāja Dieva vārdu ar drošību. **32** un zemas kārtas cilvēki, tad tie brīnijās, un tos Un tā draudze, kas ticēja, bija viena sirds un pazina, ka viņi bijuši ar Jēzu. **14** Un kad tie to viena dvēsele, un neviens neko no savas mantas cilvēku, kas bija vesels tapis, redzēja pie viņiem nesauc par savu, bet tās mantas bija visiem stāvam, tad tiem nebija ko pretim runāt. **15** Un kopā. **33** Un ar lielu spēku tie apustuļi deva tie lika viņiem iziet no tiesas nama un sarunājās liecību par Tā Kunga Jēzus augšāmcēlšanos, un savā starpā, **16** Sacīdami: “Ko lai darām ar šiem liela žēlastība bija pār tiem visiem. **34** Un viņu cilvēkiem? Jo ka skaidrs brīnumis caur tiem starpā arī nebija neviena, kam kas pietrūka, jo noticis, tas ir zināms visiem, kas Jeruzālēmē kuriem tīrumi vai nami bija, tie tos pārdeva un dzīvo, un mēs to nevarām noliegt. **17** Bet lai atnesa to maksu no tā, kas bija pārdots, **35** Un tas starp tiem ļaudīm tālāki neizpaužas, mēs nolika tiem apustuļiem pie kājām, un ikkatram tiem gribam stipri piekodināt, ka tiem vairs tapa izdalīts, kā kuram vajadzēja. **36** Un Jāzeps, uz nevienu cilvēku nebūs runāt iekš ūvārda.” no tiem apustuļiem ar pavārdu saukts Barnaba **18** Un viņus aicinājuši, tie viņiem pavēlēja, it (tas ir tulkots: iepriecināšanas bērns), viens nemaz nerunāt, nedz mācīt iekš Jēzus vārda. Levits, dzīmis Kipriets, **37** Kam bija tīrums, **19** Bet Pēteris un Jānis atbildēdamī uz tiem pārdeva to un atnesa to naudu un nolika pie sacīja: “Spriežat paši, vai Dieva priekšā ir taisni, apustuļu kājām.

jums vairāk klausīt nekā Dievam? **20** Jo mēs nevarām palikt nerunājuši par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.” **21** Bet tie vēl vairāk viņus apdraudēja un palaida un neatrada, kā tos sodīt, to ļaužu dēļ, jo visi Dievu teica par to, kas bija noticis. **22** Jo tas cilvēks bija vairāk nekā četrdesmit gadus vecs, pie kā ūvā dziedināšanas zīme bija notikusi. **23** Un valā atlaisti tie nāca pie tiem savējiem un pasludināja, ko tie augstie priesteri un vecaji uz tiem bija sacījuši. **24** Un to dzirdējuši, tie vienprātīgi savu balsi pacēla uz Dievu un sacīja: “Kungs, Tu esi Tas Dievs, kas ir darījis debesi un zemi un jūru un visas lietas, kas tur iekšā, **25** Kas caur Sava kalpa Dāvida muti esi sacījis: Kāpēc pagāni trako, un ļaudis domā uz nelietību? **26** Kēniņi virs zemes ir sacēlušies, un valdnieki sapulcējušies pret To Kungu un pret Viņa Svaidito. **27** Jo patiesi, tie ir sapulcējušies pret Tavu svēto bērnu Jēzū, ko Tu esi svaidījis, arī Hērodus un Poncius Pilatus līdz ar pagāniem un Israēla ļaudīm, **28** To darīdamī, ko Tava roka un Tavs padoms papriekš ir nolēmis, ka

5 Un viens vīrs, ar vārdu Ananija, ar savu sievu Sapfiru pārdeva savu mantību, **2** Un atrāva ko no tās maksas ar sievas ziņu; un kādu daļu atnesis, to nolika pie apustuļu kājām. **3** Bet Pēteris sacīja: “Ananija, kāpēc sātans tavu sirdi ir piepildījis, tam Svētam Garam melot un no tā tīruma maksas ko atraut? **4** Vai tas tavs būdams nevarēja tavs palikt? Arī pārdots tas bija tavā valā; kāpēc tad tu tādu lietu savā sirdi esi iedomājies? Tu neesi cilvēkiem melojis, bet Dievam.” **5** Un šos vārdus dzirdējis, Ananija krita pie zemes un nomira; un lielas bailes uzgāja visiem, kas to dzirdēja. **6** Un tie jaunekļi cēlušies to apkopa un iznesa un apraka. **7** Un notikās pēc kādām trim stundām, tad viņa sieva arīdzan iegāja, nezinādama, kas bija noticis. **8** Bet Pēteris tai atbildēja: “Saki man, vai jūs to tīrumu tik dārgi esat pārdevuši?” Un tā sacīja: “Tiešām, tik dārgi.” **9** Un Pēteris uz to sacīja: “Kāpēc tad jūs savā starpā esat norunājuši Tā Kunga Garu kārdināt? Redzi, to kājas, kas tavu vīru aprakuši, ir priekš durvīm un tevi

iznesīs.” **10** Un tūdaļ tā nokrita pie viņa kājām iekš šī Vārda? Un redzi, jūs ar savu mācību un nomira. Un tie jaunekļi iekšā nākuši to esat piepildījuši Jeruzālemi un gribat pār mums atrada mirušu un to iznesa un apraka pie viņas vest šī Cilvēka asinis.” **29** Bet Pēteris un tie vīra. **11** Un lielas bailes uzgāja visai draudzei apustuļi atbildēja un sacīja: “Dievam būs vairāk un visiem, kas to dzirdēja. **12** Un caur apustuļu klausīt nekā cilvēkiem. **30** Mūsu tēvu Dievs rokām daudz zīmes un brīnumi notika starp ir uzmodinājis Jēzu, ko jūs esat nokāvuši, To tiem ļaudīm, un visi bija vienprātīgi Salamana piekārdami pie koka. **31** Šo Dievs caur Savu labo priekšnamā. **13** Bet no tiem citiem neviens roku ir paaugstinājis par Lielkungu un Pestītāju, nedrīkstēja viņiem pieķerties, bet tie ļaudis tos Israēlim dot atgriešanos un grēku piedošanu. **32** augsti cienīja. **14** Un vēl vairāk tapa pielikti, Un mēs esam Viņa liecinieki šīnīs lietās, un arī kas Tam Kungam ticēja, pulks vīru un sievu, Tas Svētais Gars, ko Dievs tiem devis, kas Viņam **15** Tā ka arī tie neveselie tapa izvesti uz ielām paklausa.” **33** Bet kad viņi to dzirdēja, tad tas un gultās un nestuvēm likti, lai, Pēterim nākot, tiem iedūra sirdī, un tie viņus meklēja nokaut. Jel viņa ēna kādus no tiem apēnotu. **16** Un arī **34** Bet viens no tās augstās tiesas, farizejs, ar no apkārtējām pilsētām pulks ļaužu nāca uz vārdu Gamaliēls, bauslibas mācītājs, no visiem Jeruzālemi, nesdamī neveselus un nešķistu garu ļaudīm godā turēts, pacēlās un pavēlēja, tos apsēstus, kas visi tapa dziedināti. **17** Bet tas apustuļus maķenīt izvest, **35** Un sacīja uz viņiem: augstais priesteris cēlās un visi, kas pie tā bija (tā “Jūs Israēla vīri, apdomājaties labi par šiem saduceju biedrība), un tapa bardzības pilni, **18** cilvēkiem, ko jūs gribat darīt. **36** Jo priekš šīm Un pielika tiem apustuļiem rokas un tos iemeta dienām Teudas cēlās sacīdams, ka viņš kas pilsētas cietumā. **19** Bet Tā Kunga eņģelis naktī esot; tam cilvēku pulks pie četrīsim pieķerās. atvēra cietuma durvis un tos izveda un sacīja: Tas ir nokauts, un visi, kas tam paklausīja, ir **20** “Ejat, un Dieva namā stāvēdamī, runājiet izklīdināti un iznīcināti. **37** Pēc šā cēlās Jūda, uz tiem ļaudīm visus šās dzīvības vārdus.” **21** tas Galilejs, tai rakstīšanas laikā un novērsa Bet to dzirdējuši, tie iegāja it agri Dieva namā daudz ļaužu sev pakal; šis arīdzan ir nomaitāts, un mācīja. Bet tas augstais priesteris un tie, un visi, cik viņam paklausīja, izklīdināti. **38** kas līdz ar viņu, nāca un sasauga to augsto Tādēļ es jums tagad saku: atstājaties no šiem tiesu un visus Israēla bērnu vecajus un sūtīja cilvēkiem un liekat tos mierā. Jo ja šis padoms uz cietumu, tos atvest. **22** Bet tie sulaiņi tur jeb šis darbs ir no cilvēkiem, tad tas izniķi; nogājuši tos neatradā cietumā un atnākuši to **39** Bet ja tas ir no Dieva, tad jūs to nevarēsiet pasludināja **23** Sacīdami: “Mēs to cietumu gan iznīcināt; un ka vēl jūs netopat atrasti karotāji atradām it cieti aizslēgtu un tos sargus ārā pret Dievu.” **40** Un viņi tam paklausīja un tos stāvošus priekš durvīm, bet atvēruši mēs iekšā apustuļus iesauca, tos šauta un tiem pavēlēja, neatradām neviena.” **24** Kad nu tas priesteris nerunāt iekš Jēzus Vārda, un tos atlaida. **41** un tas Dieva nama virsnieks un tie augstie Tad nu tie liksmodamies aizgāja no tās augstās priesteri šos vārdus dzirdēja, tad tie par to tiesas, ka tie bija cienīgi turēti, Viņa Vārda dēļ, iztrūcinājās, kas tas esot. **25** Un tur viens nāca kaunu ciest; **42** Un nemitējās ikdienas Dieva un tiem pasludināja sacīdams: “Redzi, tie vīri, namā un mājās mācīt un Jēzu Kristu priecīgi ko jūs esat likuši cietumā, stāv Dieva namā un pasludināt.

māca tos ļaudis.” **26** Tad tas virsnieks ar tiem sulaiņiem nogāja un tos atveda, bet ne ar varu, (jo tie bijās no tiem ļaudīm, ka ar akmeņiem netaptu nomētāti). **27** Un tos atveduši, tie tos stādīja augstās tiesas priekšā, un tas augstais priesteris tiem vaicāja **28** Sacīdams: “Vai mēs pavēlēdami jums neesam pavēlējuši, nemācīt

6 Un tanīs dienās, kad tie mācekļi vairojās, kurnēšana cēlās pie tiem Grieķiem pret tiem Ebreijs, ka viņu atraitnes iekš dienišķas apkopšanas paliekot neievērotas. **2** Un tie divpadsmit saaicināja to mācekļu draudzi un sacīja: “Tas nepiekļājās, ka mēs Dieva vārdu atstājam un kalpojam pie galda. **3** Tāpēc, brāļi,

izredziet savā starpā septiņus vīrus, kam ir laba pēc viņa, kad viņam bērnu vēl nebija. **6** Bet slava, Svēta Gara un gudrības pilnus, ko mēs šīs Dievs tā runāja: tavs dzimums būs piedzīvotājs vajadzības pēc varētu iecelt. **4** Bet mēs gribam svešā zemē un piespiests pie kalpošanas un pastāvīgi turēties pie Dieva lūgšanas un pie grūti vārdzināts četrīsimt gadus. **7** Un to tautu, tā vārda amata.” **5** Un šie vārdi patika visai kam tie kalpos, Es gribu sodīt, Dievs sacīja; un draudzei; un tie izredzēja Stefanu, ticības un pēc tam tie izies un Man kalpos šinī vietā. **8** Svēta Gara pilnu vīru, un Filipu un Prokoru un Un Viņš tam deva to apgraizišanas derību. Un Nikanoru un Timonu un Parmenu un Nikolaju, tā viņš dzemdināja to Izaku un to apgraizija vienu Jūdu ticības biedri no Antioķijas **6** Šos astotā dienā, un Izaks to Jēkabu, un Jēkabs tos tie veda apstuļu priekšā; un Dievu pielūguši divpadsmit vēctēvus. **9** Un tie vectēvi apskauda tie viņiem rokas uzlika. **7** Un Dieva vārds un pārdeva Jāzepu uz Ēģiptes zemi; un Dievs bija auga augumā, un mācekļu skaits Jeruzālemē ar viņu, **10** Un to izglāba no visām viņa bēdām loti vairojās, un liels priesteru pulks palika un tam deva žēlastību un gudrību Faraona, paklausīgs ticībai. **8** Un Stefans, ticības un spēka Ēģiptes kēniņa, priekšā, un tas viņu iecēla par pilns, darīja brīnumus un lielas zīmes starp tiem valdītāju pār Ēģiptes zemi un visu savu namu. **11** ļaudīm. **9** Un kādi no tās saucamās Libertīņu Bet bāds nāca un lielas bēdas pār visu Ēģiptes un un Kireniešu un Aleksandriešu skolas un no Kanaāna zemi; un mūsu tēvi neatrada barības. tiem, kas bija no Kīlikijas un Āzijas, cēlās un ar **12** Un Jēkabs dzirdējis, labību esam Ēģiptes zemē, Stefānu stipri apjautājās. **10** Un tie nespēja pretī izsūtīja mūsu tēvus pirmo reiz. **13** Un otru reiz stāvēt tai gudribai un Tam Garam, ar ko viņš Jāzeps no saviem brāļiem tapa pazīts, un Jāzepa runāja. **11** Tad tie izmācīja vīrus, lai sakā: “Mēs radi Faraonam kļuva zināmi. **14** Un Jāzeps sūtīja viņu esam dzirdējuši zaimošanas runājam pret un ataicināja savu tēvu Jēkabu un visus savus Mozu un pret Dievu.” **12** Un tie saskubināja tos radus, septiņdesmit un piecas dvēseles. **15** Un ļaudis un tos vecajus un tos rakstu mācītājus. Jēkabs nogāja uz Ēģiptes zemi un nomira, viņš Un viņam uzmākušies, tie viņu sagrāba un veda un mūsu tēvi, **16** Un tapa pārvesti uz Šehemi un tiesas priekšā. **13** Un atveda viltigus lieciniekus, tai kapā ielikti, ko Ābrahāms ar sudraba maksu kas sacīja: “Šis cilvēks nemitās zaimošanas bija pircis no Hamora bērniem Šehemē. **17** Bet runāt pret šo svēto vietu un bauslibu. **14** Jo kad tas apsolīšanas laiks tuvu klāt nāca, ko Dievs mēs viņu esam dzirdējuši sakām: šīs Jēzus no Ābrahāmam bija zvērējis, tad tie ļaudis auga un Nacaretēs nopostīšo vietu un pārvērtīs tās vairojās Ēģiptes zemē, **18** Tiekiams cits kēniņš ierašas, ko mums Mozus devis.” **15** Un visi, kas cēlās, kas Jāzepu nepazina. **19** Šis mūsu tautai augstā tiesā sēdēja, skatījās uz viņu un redzēja ar viltu uzmācās un mūsu tēviem ļauji darīja, viņa vaigu kā kāda eņģeļa vaigu.

7 Un tas augstais priesteris sacīja: “Vai tas tā ir?” **2** Bet viņš sacīja: “Vīri, brāļi un tēvi, klausāties! Tas godības Dievs parādījās mūsu tēvam Ābrahāmam, kad viņš bija Mezopotamijā, pirms Hāranā mājoja, **3** Un sacīja uz viņu: iezē no savas zemes un no saviem radiem un ej uz to zemi, ko Es tev rādišu. **4** Tad viņš no Kaldeju zemes izgājis mājoja Hāranā; un pēc, kad viņa tēvs bija nomiris, Dievs viņu no turienes pārveda uz šo zemi, kur jūs tagad dzīvojet, **5** Un viņam nedeva nekādu iemantojamu tiesu iekš tās, ir ne pēdas platumā; un tomēr viņam to solīja par mantu dot un viņa dzimumam tā ka viņiem savi mazie bērniņi bija jāizmet laukā, lai tie nepaliku pie dzīvības. **20** Tai laikā Mozus piedzima un bija Dievam patīkams un tapa audzināts trīs mēnešus sava tēva namā. **21** Un kad tas bija izlikts laukā, tad Faraona meita to uzņēma un to uzaudzināja sev pašai par dēlu. **22** Un Mozus tapa mācīts visā ēģiptiešu gudribā un bija spēcīgs vārdos un darbos. **23** Kad nu viņš bija četrdesmit gadus vecs, tad tas savā sirdī apnēmās, apmeklēt savus brāļus, Israēla bērnus. **24** Un redzēdams, ka viens netaisnību cieta, viņš pārstāvēja un atrieba to, kam pāri darīja, un nosita to Ēģiptieti. **25** Un viņš domāja, ka viņa brāļi nomanišot, ka Dievs caur viņa roku tiem

dodot pestišanu. Bet tie to nesaprata. **26** Un otrā kā ir rakstīts praviešu grāmatā: vai tu Israēla dienā viņš tiem piestājās, kad tie bārās un tos nams šīnīs četrdesmit gados tuksnesi Man esi skubināja uz mieru sacīdams: vīri, jūs esat brāli, atnesis kaujamus un citus upurus? **43** Un jūs kāpēc jūs viens otram pāri darāt? **27** Bet tas, esat pieņēmuši to Moloka dzīvokli un sava kas savam tuvākam pāri darija, viņu atgrūda Dieva, Remvana, zvaigzni, tās bildes, ko esat sacīdams: kas tevi cēlis par virsnieku un tiesas taisijuši, tās pielūgt; un Es jūs pārcelšu viņpus kungu pār mums? **28** Vai tu mani arīdzan gribi Bābeles. **44** Tā liecības telts bija pie mūsu tēviem nokaut, kā tu vakar to Ēģiptieti esi nokāvis? tuksnesi, itin kā tas, kas ar Mozu runājis, bija **29** Un Mozus ū vārda dēļ bēga un piemita pavēlējis, to taisīt pēc tās priekšzīmes, ko viņš Midijana zemē, kur viņš divus dēlus dzemdināja. bija redzējis; **45** To dabūjuši, mūsu tēvi ar Jozua **30** Un kad četrdesmit gadi bija pagājuši, tad to arī ieveda tai zemē, kas tiem pagāniem bija, Tā Kunga enģelis Sinaī kalna tuksnesi viņam kurus Dievs ir izdzinīs mūsu tēvu priekšā līdz parādījās degošā ērkšķu krūmā. **31** Un Mozus Dāvida dienām. **46** Šis žēlastību atrada Dieva to redzēdams, brīnījās par to parādīšanu, un priekšā un ilgojās tam Jēkaba Dievam dzīvokli kad tas piegāja to aplūkot, tad Tā Kunga balss aistrast. **47** Un Salamans Viņam namu uztaisīja, uz viņu notika: **32** “Es esmu tavu tēvu Dievs, **48** Bet tas Visuaugstākais nedzīvo namos, kas Ābrahāma Dievs un Īzaka Dievs un Jēkaba rokām taisīti, itin kā tas pravietis saka: **49** Dievs.” Un Mozus sāka drebēt un nedrikstēja tur “Debess ir Mans goda krēsls un zeme Manu skatīties. **33** Bet Tas Kungs uz to sacīja: “Noauni kāju pamesls; kādu namu jūs Man uztaisīsiet, tā kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, saka Tas Kungs, jeb kura ir Mana dusas vieta? ir svēta zeme. **34** Es redzēdams esmu redzējis **50** Vai Mana roka nav šo visu taisījusi?” **51** Jūs Savu ļaužu grūtumu Ēģiptes zemē, un dzirdējis stūrgalvīgie un sirdis un ausīs neapgrāzištie, jūs viņu nopūšanos un nolaides tos izglābt; un allaži tam Svētam Garam pretī stāvat, tā kā nu nāc, Es tevi sūtišu uz Ēģiptes zemi.” **35** Šo jūsu tēvi, tā arī jūs! **52** Kuru no tiem praviešiem Mozu, ko tie bija aizlieguši sacīdamī: kas tevi jūsu tēvi nav vajājuši? Viņi nokāvuši tos, kas cēlis par virsnieku un tiesas kungu? šo Dievs par Tā Taisnā atnākšanu papriekš sludināja; sūtījis par virsnieku un pestītāju caur tā enģēla Šim jūs tagad esat palikuši par nodevējiem un roku, kas tam bija parādījies ērkšķu krūmā. slepkavām, **53** Jūs, kas bauslibu caur enģēlu **36** Šis viņus ir izvedis, darīdams brīnumus un rokām esat dabūjuši un neesat sargājuši.” **54** zīmes Ēģiptes zemē un sarkanā jūrā un tuksnesī Kad tie to dzirdēja, tad tas tiem iedūra sirdī četrdesmit gadus. **37** Šis ir tas Mozus, kas uz un tie sakoda zobus pret viņu. **55** Bet viņš, Israēla bērniem sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, Svēta Gara pilns būdams, skatījās uz debesīm jums no jūsu brāliem cels vienu pravieti tā un redzēja Dieva godību un Jēzu stāvam pie kā mani; To jums būs klausīt.” **38** Šis pie tās Dieva labās rokas, **56** Un sacīja: redzi, es debesis draudzes tuksnesi bija ar to enģeli, kas uz viņu redzu atvērtas un To Cilvēka Dēlu stāvam pie runāja Sinaī kalnā, un bija ar mūsu tēviem; Dieva labās rokas. **57** Bet tie ar skaņu balsi un saņēma dzīvus vārdus, mums tos dot; **39** brēkdamī aizturēja savas ausis un visi kopā Tam mūsu tēvi negribēja paklausīt, bet viņu viņam uzmācās virsū, **58** Un to izmeta no atmeta un savās sirdis atgriezās uz Ēģiptes pilsētas ārā un nomētāja ar akmeņiem; un zemi, **40** Sacīdamī uz Āronu: taisi mums dievus, tie liecinieki savas drēbes nolika pie viena kas mūsu priekšā ies; jo mēs nezinām, kas ir jaunekļa kājām, kam vārds bija Sauls. **59** Un noticis Šim Mozum, kas mūs izvedis no Ēģiptes tie ar akmeņiem nomētāja Stefanu, kas sauca zemes. **41** Un tie taisīja tanīs dienās vienu teļu un sacīja: Kungs Jēzu, pieņem manu garu! **60** un pienesa tam elkkadievam upurus un priecājās Un ceļos mezdamies tas sauca ar skaņu balsi: par savu roku darbiem. **42** Bet Dievs novērsās Kungs, nepielīdzini tiem šo grēku! Un to sacījis un tos nodeva kalpot tam debess spēkam, itin viņš aizmiga.

8 Bet Saulam viņa nāve bija ļoti pa prātam; un lūdz Dievu, vai šis tavas sirds nodoms un tanī dienā liela vajāšana cēlās pret to tev varētu tapt piedots; **23** Jo es tevi redzu draudzi, kas bija Jeruzālemē. Un visi izklīda rūgtas žults pilnu un netaisnībā saistītu.” **24** pa Jūdu zemes un Samarijas tiesām, tik ne tie Bet Sīmanis atbildēja un sacīja: “Lūdziet jūs apstulji. **2** Un dievbījīgi vīri Stefanu paglabāja par mani To Kungu, lai uz mani nenāk, ko un viņu gauži nozēloja. **3** Bet Sauls to draudzi jūs esat runājuši.” **25** Tad nu Tā Kunga vārdu postīja un gāja pa namiem, satverdams gan apliecinājuši un runājuši, tie griezās atpakaļ vīrus, gan sievas, un tos nodeva cietumā. **4** uz Jeruzālemi un pasludināja evanģēliju daudz Tad nu tie izklidinātie apkārt staigāja, to vārdu Samarijas miestos. **26** Un Tā Kunga enģelis pasludinādami. **5** Un Filips uz vienu Samarijas uz Filipu runāja sacīdams: “Celies un ej uz pilsētu nogājis, tiem Kristu pasludināja. **6** Un dienvidu pusi uz to ceļu, kas no Jeruzālemes iet tie ļaudis vienprātīgi klausījās uz to, ko Filips uz Gazu, kur daudz nestāgā.” **27** Un cēlies viņš runāja, dzirdēdami un redzēdami tās zīmes, ko nogāja. Un redzi, viens Moru vīrs, Kandaces, viņš darīja; **7** Jo no daudziem, kam bija nešķisti Moru zemes ķēniņenes, kambarjunkurs un gari, tie izgāja, ar stipru balsi brēkdamī, un lielskungs, kas bija pār visām viņas mantām, daudzi melmeņu sērdzīgi(paralizēti) un tizli tas bija nācis uz Jeruzālemi, Dievu pielūgt. **28** tapa dziedināti. **8** Un liela līksmiba cēlās tai Un atpakaļ uz ceļu devies viņš sēdēja savos pilsētā. **9** Un kāds vīrs, ar vārdu Sīmanis, tai ratos un lasīja pravieti Jesaju. **29** Un Tas Gars uz pilsētā līdz tam bija darbojies ar buršanu un Filipu sacīja: “Ej klāt un turies pie šiem ratiem.” Samarijas ļaudis iztrūcinājis sacīdams, ka esot **30** Un piesteidzies Filips dzirdēja viņu lasām liels vīrs; **10** Tam visi klausīja, tā mazi kā lieli pravieti Jesaju un sacīja: “Vai tu arī saproti, ko sacīdami: “Šis ir tas lielais Dieva spēks.” **11** Bet tu lasi?” **31** Bet tas sacīja: “Kā lai to varu, kad tie tāpēc tam klausīja, ka tas jau sen ar burvību neviens mani nemāca?” Un viņš lūdza Filipu, tos bija apstulbojis. **12** Kad tie nu Filipam ticēja, lai tas uzķāptu un pie tā piesētos. **32** Un tas kas tiem pasludināja to evanģēliju par Dieva rakstu gabals, ko tas lasīja, bija šis: “Viņš ir valstību un Jēzus Kristus vārdu, tad tie tapa tā kā avs pie kaušanas vesti un itin kā jērs kristīti, tā vīri kā sievas. **13** Un Sīmanis pats apklausis sava cirpēja priekšā, tāpat Viņš savu arīdzan ticēja, un kristīts pastāvīgi turējās pie muti neatdara. **33** Iekš Viņa pazemošanās Viņa Filipa, un redzēdams zīmes un lielus brīnumus sodība ir atņemta; kas izteiks Viņa dzimumu? Jo notiekam, viņš iztrūkās. **14** Bet tie apstulji Viņa dzīvība top aizrauta no zemes.” **34** Un tas Jeruzālemē dzirdēdami, ka Samarija Dieva vārdu kambarjunkurs atbildēja un uz Filipu sacīja: “Es bija pieņēmusi, sūtīja pie tiem Pēteri un Jāni. tevi lūdzu, par ko tas pravietis to saka? Vai par **15** Šie nonākuši par tiem lūdza Dievu, ka tie sevi pašu, jeb vai par citu kādu?” **35** Un Filips dabūtu Svēto Garu. **16** Jo tas vēl uz nevieno no savu muti atdarīja un no šī raksta iesākdamis tiem nebija nācis, bet tie bija tikai kristīti uz viņam pasludināja to evanģēliju no Jēzus. **36** Un Tā Kunga Jēzus vārdu. **17** Tad viņi rokas tiem to ceļu braukdamī tie nāca pie kāda ūdens, un uzlika, un tie dabūja Svēto Garu. **18** Bet Sīmanis tas kambarjunkurs sacīja: “Redz, še ūdens! Kas redzēdams, ka caur apstulu roku uzlikšanu stāv preti, ka topu kristīts?” **37** Bet Filips sacīja: Svētais Gars top dots, tiem dāvāja naudu, **19** “Ja tu no visas sirds tici, tad to var.” Un viņš Sacīdams: “Dodiet man arīdzan to spēku, ka atbildēja un sacīja: “Es ticu, ka Jēzus Kristus tas, kam es rokas uzlieku, dabū Svēto Garu.” **20** ir Dieva Dēls.” **38** Un viņš pavēlēja, tos ratus Bet Pēteris uz to sacīja: “Ka tu pazustu ar savu pieturēt, un abi divi nokāpa ūdenī, tā Filips sudrabu, tāpēc ka tu domā Dieva dāvanu par kā tas kambarjunkurs, un viņš to kristīja. **39** naudu pirkst. **21** Tev nav daļas nedz mantošanas Un kad tie no ūdens bija izķāpuši, Dieva Gars pie šā vārda, jo tava sirds nav taisna Dieva Filipu aizrāva, un tas kambarjunkurs viņu vairs priekšā. **22** Tāpēc atgriezies no šā sava ļaunuma nerēdzēja; bet viņš līksms brauca savu ceļu.

40 Bet Filips atradās Ašdodā; un visas pilsētas pārstaigādams, viņš evaņģēļiju sludināja, kamēr nāca uz Cezareju.

9 Bet Sauls vēl draudus un nāvi šņākdamas pret Tā Kunga mācekļiem, gāja pie tā augstā priestera **2** Un lūdza no tā grāmatas uz Damasku pie tām Jūdu draudzēm, ja viņš kādus no šīs ticības atrastu, vai vīrus vai sievas, ka viņš tos saistītus vestu uz Jeruzālemi. **3** Un viņam ejot notikās, ka viņš tuvu pie Damaskus nāca, un tur gaišums no debess viņu piepeši apspīdēja; **4** Un viņš krita pie zemes un dzirdēja balsi uz viņu tā sakām: "Saul, Saul, ko tu Mani vajā?" **5** Un viņš sacīja: "Kungs, kas Tu esi?" Tas Kungs sacīja: "Es esmu Jēzus, ko tu vajā. Tev grūti nāksies pret dzenuli spārdīt." **6** Un tas sacīja trīcēdams un iztrūcies: "Kungs, ko Tu gribi, lai daru?" Tas Kungs uz to sacīja: "Celies un ej pilsētā, un tev sacīs, ko tev būs darīt." **7** Bet tie vīri, kas bija viņa ceļa biedri, stāvēja iztrūkušies, to balsi gan dzirdēdam, bet neviena nerēdzēdam **8** Bet Sauls cēlās no zemes un savas acīs paceldams nerēdzēja neviena. Un tie to pie rokas vezdami ieveda Damaskū. **9** Un trīs dienas tas nevarēja redzēt un ne ēda, ne dzēra. **10** Bet viens māceklis bija iekš Damaskus, ar vārdu Ananija, un Tas Kungs caur parādišanu uz to sacīja: "Ananijal!" Un tas sacīja: "Redzi, še es esmu, Kungs." **11** Un Tas Kungs uz to sacīja: "Celies un ej uz to ielu, kas top saukta tā Taisnā, un meklē Jūdas namā to Tarsiетi, kam vārds Sauls; jo, redzi, tas Dievu lūdz; **12** Un tas caur parādišanu ir redzējis vīru, ar vārdu Ananija, ieejam un tam roku uzliekam, lai tas atkal top redzīgs." **13** Bet Ananija atbildēja: "Kungs, es no daudziem esmu dzirdējis par šo vīru, cik ļaunuma tas darījis Taviem svētiem Jeruzālemē; **14** Un šeitan tam ir vara no tiem augsti priesteriem, visus saistīt, kas Tavu Vārdu piesauc." **15** Bet Tas Kungs uz to sacīja: "Ej, jo šis Man ir izredzēts ierocis, Manu Vārdu nest pagānu un kēniņu un Israēla bērnu priekšā. **16** Jo Es tam rādišu, cik daudz tam Mana Vārda dēļ jācieš." **17** Un Ananija nogāja un nāca tanī namā un tam rokas uzlika sacīdams: "Saul, brāli, Tas Kungs mani sūtījis, (Jēzus, kas tev uz tā ceļa,

kur tu esi nācis, ir parādījies), lai tu atkal topi redzīgs un piepildīts ar Svēto Garu." **18** Un tūdaļ no viņa acīm nokrita kā zvīņas, un viņš tapa tūdaļ redzīgs, un uzcēlies tapa kristīts, **19** Un barību nēmis viņš atspirga. Un Sauls bija kādas dienas pie tiem mācekļiem iekš Damaskus. **20** Un tūdaļ tas sludināja baznīcās par Jēzu, ka Viņš Tas Dieva Dēls. **21** Bet visi, kas to dzirdēja, iztrūkās un sacīja: "Vai šis nav tos postījis, kas Jeruzālemē šo Vārdu piesauca? Vai tas nav tāpēc šurp nācis, ka viņus vestu saistītus pie tiem augsti priesteriem?" **22** Bet Sauls palika jo dienas jo spēcīgs un iztrūcināja tos Jūdu ļaudis, kas Damaskū dzīvoja, un pierādīja, ka Šis Tas Kristus. **23** Un kad jau kāds laiks bija pagājis, tad tie Jūdu ļaudis sarunājās viņu nokaut. **24** Bet viņu nodoms Saulam tapa zināms; un tie vārtus sargāja caurām dienām un naktīm, ka viņu varētu nokaut. **25** Bet tie mācekļi viņu nēma nakti un kurvī pār mūri nolaida zemē. **26** Un uz Jeruzālemi nācis Sauls raudzīja tiem mācekļiem piebiedroties; bet visi no tā bijās, neticēdami, viņu esam mācekli. **27** Bet Barnaba viņu nēma un veda pie tiem apustuļiem un tiem teica, kā viņš uz ceļa To Kungu redzējis, un ka Tas ar viņu runājis, un kā viņš Damaskū ar drošību runājis Jēzus vārdā. **28** Un viņš pie tiem bija Jeruzālemē, ieiedams un iziedams un droši sludinādams Tā Kunga Jēzus vārdā. **29** Un viņš arī runāja un apjautājās ar tiem Grieķiem; bet tie glūnēja viņu nokaut. **30** Bet tie brāli, to nomānidami, viņu pavadija uz Cezareju un viņu sūtīja uz Tarsu. **31** Tad nu tai draudzei pa visu Jūdeju un Galileju un Samariju bija miers, un tā auga un staigāja iekš Tā Kunga bijāšanas un vairojās caur Tā Svētā Gara iepriecināšanu. **32** Un notikās, ka Pēteris visur pārstaigājot arī nonāca pie tiem svētiem, kas Liddā dzīvoja. **33** Un tur tas atrada vienu cilvēku, ar vārdu Eneas, astoņus gadus uz gultas gulošu, - šis bija melmeņu sērdzīgs. **34** Un Pēteris uz to sacīja: "Enea, lai Jēzus, Tas Kristus, tevi dara veselu; celies un taisi pats sev gultu!" Un tas tūdaļ cēlās. **35** Un to visi redzēja, kas Liddā un Šaronā dzīvoja, un tie atgriezās pie Tā Kunga. **36** Un Joppē bija kāda mācekle, ar vārdu Tabita, tas

ir tulkots: stirna; šī bija labu darbu darītāja kādu trauku nonākam, tā kā lielu palagu pie un nabagu apdāvinātāja. **37** Un notikās tanīs četriem stūriem nolaistu zemē. **12** Tanī bija dienās, ka viņa palika slimā un nomira, un visādi četrkājīgi lopi un zvēri un tārpi no zemes tie to mazgājuši nolika augšstabā. **38** Bet kad virsas un putni, kas apakš debess. **13** Un balss nu Lidda tuvu pie Joppes ir, tad tie māceķi notika uz to: "Celies, Pēteri, kauj un ēd." **14** dzīrdēdamī, Pēteri tur esam, sūtīja divus vīrus Bet Pēteris sacīja: "Ne mūžam, Kungs! Jo es pie tā, lūgdami, ka tas nekavētos, pie tiem noiет. nekad neesmu ko ēdis, kas ir aizliegts, vai **39** Un Pēteris cēlās un gāja tiem līdz. Un kad nešķīsts." **15** Un atkal otru reiz balss uz viņu viņš bija atnācis, tad viņu uzveda tai augšstabā; notika: "Ko Dievs ir šķīstījis, to tev nebūs turēt un pie tās stāvēja visas atraitnes, raudādamas par aizliegtu." **16** Un tas notika trīs reizes un un rādīdamas tos svārkus un tās drēbes, ko tā tas trauks atkal tapa uzcelts debesīs. **17** Un kad Stirna, pie tiem būdama, bija taisījusi. **40** Un Pēteris savā prātā nezināja, ko šī parādīšana Pēteris, visus izdzinīs, metās ceļos un Dievu apzīmējot, ko viņš bija redzējis, redzi, tad tie no lūdza, un pie tās mirušās atgriezdamies sacīja: Karnieļa sūtītie vīri, Sīmaņa namu izvaicājuši, "Tabita, celies augšām." Un tā savas acis atvēra stāvēja pie vārtiem. **18** Un tie sauca un vaicāja, un Pēteri redzējusi cēlās sēdu. **41** Un viņš tai vai Sīmanis, ar pavārdu Pēteris, tur mājojot? roku deva un to pacēla, un, tos svētos un tās **19** Un kad Pēteris to parādīšanu pārdomāja, atraitnes aicinājis, viņu dzīvu tiem veda priekšā. tad Tas Gars uz to sacīja: "Redzi, trīs vīri tevi **42** Un tas tapa zināms pa visu Joppi un daudzi meklē; **20** Bet celies, nokāp un ej tiem līdz ticēja uz To Kungu. **43** Un notikās, ka viņš daudz nešaubīdamies, jo Es tos esmu sūtījis." **21** Un dienas Joppē palika pie viena ādmiņa, ar vārdu Pēteris nokāpa pie tiem vīriem, kas no Karnieļa Sīmanis.

10 Un viens vīrs bija Cezarejā, Karniels vārdā, viens kapteinis, no tā saucamā Itālijas karoga, **2** Dieva cienītājs un dievbijīgs ar visu savu namu, kas tos ļaudis daudz apdāvināja un allažiņ Dievu lūdza. **3** Šis ap devīto dienas stundu parādīšanā skaidri redzēja Dieva enģeli ienākam pie viņa un uz viņu sakām: "Karniel!" **4** Un to redzēdams viņš pārbījās un sacīja: "Kas ir, Kungs?" Bet tas uz viņu sacīja: "Tavas lūgšanas ir uzkāpušas un pieminētas Dieva priekšā. **5** Un tagad nosūti vīrus uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri. **6** Šis piemājo pie kāda ādmiņa Sīmaņa, kam nams ir jūrmalā; šis tev sacīs, ko tev būs darīt." **7** Un kad tas enģelis, kas ar Karnieli runāja, bija aizgājis, tad šis aicināja divus no saviem nama kalpiem un vienu dievbijīgu karavīru no tiem, kas pastāvīgi pie viņa bija. **8** Un visas lietas stāstījis viņš tos sūtīja uz Joppi. **9** Un otrā dienā, kad tie uz ceļa bija un tai pilsētai tuvu klāt nāca, Pēteris uzkāpa uz jumtu, Dievu lūgt, ap sesto stundu. **10** Un viņš izsalcis būdams gribēja ko baudīt, un kamēr tie ēdienu sataisīja, viņš garā tāpa aizgrābts. **11** Un viņš redz debesi atvērtu un

pie tā bija sūtīti, un sacīja: "Redzi, es esmu tas, ko jūs meklējet, kādas lietas dēļ jūs še esat?" **22** Un tie sacīja: "Karniels, viens kapteinis, taisns un dievbijīgs vīrs, kam pie visas Jūdu cilts laba slava, tas no viena svēta enģeļa ir pamācīts, tevi uz savu namu aicināt un vārdus dzirdēt no tevis." **23** Tad nu viņš tos aicināja iekšā un uzņēma savā namā. Un otrā dienā viņš cēlās un gāja tiem līdz, un kādi brāļi, kas bija no Joppes, viņu pavadīja. **24** Un otrā dienā tie nonāca Cezarejā, un Karniels, savus radiniekus un labākos draugus saaicinājis, viņus gaidīja. **25** Un notikās, Pēterim ieejot, ka Karniels tam gāja pretī un paklanījās, mezzdamies pie viņa kājām. **26** Bet Pēteris to pacēla un sacīja: "Celies, arī es esmu cilvēks." **27** Un ar to sarunādāmies viņš gāja iekšā un atrada daudz kopā sanākušus, **28** Un uz tiem sacīja: "Jūs zināt, ka Jūdu vīram nepiekļājās piebiedroties jeb nākt pie svešas tautas cilvēka; bet man Dievs ir rādījis, ka nevienu cilvēku nebūs saukt par negantu jeb nešķīstu. **29** Tāpēc es ataicināts arī esmu nācis bez pretī runāšanas; tad nu vaicāju: kādēļ jūs mani esat aicinājuši?" **30** Un Karniels sacīja: "Priekš četrām dienām līdz šai stundai es biju

gavējis, un devītā stundā man savā namā Dievu lūdzot, redzi, viens vīrs ar spožām drēbēm stāvēja manā priekšā **31** Un sacīja: Karniel, tavas lūgšanas ir paklausītas un tavas nabagu dāvanas ir pieminētas Dieva priekšā. **32** Tāpēc sūti uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri; šis mājo Sīmaņa, tā ādmīļa, namā pie jūras; šis nāks un ar tevi runās. **33** Tāpēc es tūdaļ pie tevis esmu sūtījis, un tu esi labi darījis, ka esi nācis. Tad nu tagad mēs visi stāvam Dieva priekšā, visu to dzirdēt, kas tev no Dieva pavēlēts.” **34** Bet Pēteris savu muti atdarījis sacīja: “Nu es tiešām atzīstu, ka Dievs cilvēka vaigu neuzlūko; **35** Bet no visām tautām, kas Viņu bīstas un taisnību dara, tas Viņam pieņemīgs. **36** Tas ir tas vārds, ko Viņš Israēla bērniem ir sūtījis, pasludinādams prieku un mieru caur Jēzu Kristu: Šis ir Kungs pār visiem. **37** Jūs zināt, kas noticis pa visu Jūdu zemi, iesākot no Galilejas, pēc tās kristības, ko Jānis pasludinājis; **38** Kā Dievs ar Svētu Garu un spēku ir svaidījis to Jēzu no Nacaretēs, kas ir apkārt gājis, labu daridams un dziedinādams visus no velna uzvarētos; jo Dievs bija ar Viņu. **39** Un mēs esam liecinieki par visu, ko Viņš darījis Jūdu zemē un arī Jeruzālēmē; Šo tie nokāvuši piekārdami pie koka. **40** Šo Dievs ir uzmodinājis trešā dienā un Viņam licis parādīties **41** Ne visiem ļaudīm, bet tiem papriekš no Dieva ieceltiem lieciniekiem, mums, kas ar Viņu esam ēduši un dzēruši pēc Viņa augšām celšanās no mironīem. **42** Un Viņš mums ir pavēlējis, tiem ļaudīm pasludināt un apliecināt, Viņu esam to no Dieva iestādīto soģi pār dzīviem un mirušiem. **43** Šim visi pravieši dod liecību, ka caur Viņa vārdu ikviens, kas tic uz Viņu, dabū grēku piedošanu.” **44** Un Pēterim šos vārdus vēl runājot, Svētais Gars krita uz visiem, kas to vārdu dzirdēja. **45** Un tie ticigie no tās apgraizīšanas, cik Pēterim bija līdz nākuši, iztrūkās, ka arī uz pagāniem Svētā Gara dāvana bija izlieta; **46** Jo tie tos dzirdēja valodām runājam un Dievu teicam. Tad Pēteris atbildēja: **47** “Vai arī kas laban ūdeni var liegt, ka sie netaptu kristīti, kas To Svēto Garu ir dabūjuši itin kā mēs?” **48** Un viņš pavēlēja, tos kristīt iekš Tā Kunga vārda. Tad tie viņu lūdza, lai viņš kādas dienas pie tiem paliktu.

11 Un tie apustuļi un brāļi Jūdu zemē dzirdēja, ka arī pagāni Dieva vārdu bija pieņēmuši.

2 Un kad Pēteris uz Jeruzālemi nāca, tad tie apgraizītie ar to strīdējās, **3** Sacīdami: “Tu pie vīriem, kam ir priekšāda, esi iegājis un ar tiem ēdis.” **4** Bet Pēteris iesāka tiem pēc kārtas stāstīt sacīdams: **5** “Es Joppes pilsētā Dievu lūdzu, un garā aizgrābts redzēju vienu parādīšanu: kādu trauku nonākam tā kā lielu palagu pie četriem stūriem nolaistu no debesīm, un tas nonāca pie manis. **6** To skatīdams es ḥēmu vērā un redzēju četrkājīgus lopus un zvērus un tārpus no zemes virsas un putnus, kas apakš debess. **7** Un es dzirdēju balsi uz mani sakām: “Celies, Pēteri, kauj un ēd.” **8** Bet es sacīju: “Ak Kungs, ne mūžam! Jo nekas, kas ir negants un nešķists, nekad nav nācis manā mutē.” **9** Un balss no debess man atbildēja otrā kārtā: “Ko Dievs ir šķīstījis, to tev nebūs turēt par negantu.” **10** Un tas notikās trim reizēm, un viss atkal tapa uzzilkts debesīs. **11** Un redzi, tūdaļ trīs viri, no Cezarejas pie manis sūtīti, stāvēja priekš tā nama, kur es biju. **12** Un Tas Gars uz mani sacīja, lai es tiem ejot līdz bez šaubīšanās, un arī sie seši brāļi man gāja līdz, un mēs iegājām tā vīra namā. **13** Un tas mums stāstīja, kā tas vienu enģeli bija redzējis savā namā stāvam un uz viņu sakām: “Sūti vīrus uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri. **14** Šis tev vārdus sacīs, caur ko tu ar visu savu namu tapsi izglābts.” **15** Un kad es sāku runāt, tad Svētais gars uz tiem krita, tāpat kā arī iesākumā uz mums. **16** Un es pieminēju Tā Kunga vārdu, ka Viņš ir sacījis: “Jānis gan ar ūdeni kristījis, bet jūs tapsiet kristīti ar Svēto Garu.” **17** Ja nu Dievs tiem tādu pat dāvanu devis kā arī mums, kas esam ticējuši uz To Kungu Jēzu Kristu, kas tad es biju, ka es būtu spējis Dievam to aizliegt?” **18** Un tie to dzirdējuši bija ar mieru un teica Dievu sacīdami: “Tad nu Dievs arī pagāniem ir devis atgriešanos no grēkiem uz dzīvību.” **19** Bet nu tie, kas bija izkliduši tai vajāšanā, kas Stefana deļ bija cēlusies, izgāja līdz Fenīkijai, Kiprai un Antioķijai, nevienam to vārdu neludinādami

kā vien Jūdiem. **20** Un viņu starpā bija kādi Kiprieši un Kirenieši, kas nākuši uz Antioķiju arī savu mēteli un nāc man līdz.” **9** Un tas iznācis uz Grieķiem runāja, to evaņģēliju no Tā Kunga viņam gāja līdz un nezināja to tiešām caur Jēzus mācīdami. **21** Un Tā Kunga roka bija ar enģeli notiekam; bet tam likās, ka redzot kādu tiem, un liels pulks ticejā un atgriezās pie Tā parādišanu. **10** Un caur pirmo un otru vakti Kunga. **22** Bet slava par tiem nāca ausīs tai gājuši, tie nāca pie tiem dzelzs vārtiem, kas iet Jeruzālemes draudzei; un tā sūtīja Barnabu, lai uz pilsētu; tie paši no sevis tiem atdarījās; un noietu līdz Antioķijai. **23** Šis nonācis un to Dieva izgājuši tie vienu ielu nostaina gāja un tūdaļ tas žēlastību redzējis, priečajās un visus pamācīja, enģelis no tā atstājās. **11** Un Pēteris atjēdzies lai tie no sirds dibena apņemtos pie Tā Kunga sacīja: “Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs Savu palikt. **24** Jo viņš bija labs vīrs un Svētā Gara un enģeli ir sūtījis un mani izpestījis no Hērodus ticības pilns. Un labs ļaužu pulks Tam Kungam rokas un no visas Jūdu ļaužu gaidīšanas.” **12** tapa pievests, **25** Un Barnaba izgāja uz Tarsu, Un to norpratis viņš nāca pie Marijas nama, kas Saulu meklēt, un to atradis, viņš to noveda uz bija māte Jānim, kam pavārds Marks; tur daudz Antioķiju. **26** Un notikās, ka tie veselu gadu bija sapulcējušies Dievu līgt. **13** Un Pēterim kopā bija tai draudzē un mācīja labu pulku, pie vārtu durvīm klaudzinot, viena kalpone, ar un ka Antioķijā tos mācekļus sāka saukt par vārdu Rode, nāca klausīties. **14** Un Pētera balsi kristīgiem. **27** Un tanīs dienās pravieši nāca no pazīdama, tā aiz prieka tos vārtus neatdarīja, Jeruzālemes uz Antioķiju. **28** Un viens no tiem, bet ietecēja un pasludināja, ka Pēteris stāvot ar vārdu Agabs, cēlās un pasludināja caur To priekš vārtiem. **15** Bet tie uz viņu sacīja: “Vai Garu, ka liels bada laiks nākšot pār visu pasauli: tu traka?” Bet viņa uz to pastāvēja, tā esot. tas arī noticis apakš Ķeizara Klaudijs. **29** Un Bet tie sacīja: “Tas ir viņa enģelis.” **16** Bet tie mācekļi apņēmās, kā kurš spēja, ko labu Pēteris joprojām klaudzināja; un atdarījuši tie par palīgu sūtīt tiem brāliem, kas dzīvoja Jūdu viņu redzēja un iztrūkās. **17** Bet viņš meta ar zemē. **30** To tie arī darīja, un tiem vecajiem to roku, lai būtu klusu, un tiem stāstīja, kā Tas sūtīja caur Barnabas un Saula roku.

12 Un ap to pašu laiku kēniņš Hērodus kādiem no tās draudzes pielika rokas, tiem ļaunu daridams, **2** Un nokāva ar zobenu Jēkabu, Jāņa brāli. **3** Un redzēdams, ka tas tiem Jūdu ļaudīm patika, viņš turklāt arī vēl Pēteri sagrāba, (bet bija tās neraudzētās maizes dienas) **4** Un sagrābis to lika cietumā, un to nodeva sešpadsmīt karavīriem, kas pa četriem to sargāja, gribēdams viņu pēc Liellienes tiem ļaudīm vest priekšā. **5** Tad nu Pēteris cietumā tapa sargāts; bet tā draudze bez mitēšanās lūdza Dievu par viņu. **6** Un kad Hērodus viņu gribēja priekšā vest, tanī pašā nakti Pēteris gulēja starp diviem karavīriem, ar divām kēdēm saistīts, un tie sargi priekš durvīm sargāja to cietumu. **7** Un redzi, Tā Kunga enģelis piestājās, un gaišums spīdēja tanī ēkā; un viņš piesita Pēterim pie sāniem un to uzmodināja sacīdam: “Celies drīz!” Un ķedes nokrita no viņa rokām. **8** Un tas enģelis uz to sacīja: “Apjodzi un apauni kājas!”

Un tas tā darīja. Un viņš uz to sacīja: “Apmet Kiprieši un Kirenieši, kas nākuši uz Antioķiju arī savu mēteli un nāc man līdz.” **9** Un tas iznācis uz Grieķiem runāja, to evaņģēliju no Tā Kunga viņam gāja līdz un nezināja to tiešām caur Jēzus mācīdami. **21** Un Tā Kunga roka bija ar enģeli notiekam; bet tam likās, ka redzot kādu tiem, un liels pulks ticejā un atgriezās pie Tā parādišanu. **10** Un caur pirmo un otru vakti Kunga. **22** Bet slava par tiem nāca ausīs tai gājuši, tie nāca pie tiem dzelzs vārtiem, kas iet Jeruzālemes draudzei; un tā sūtīja Barnabu, lai uz pilsētu; tie paši no sevis tiem atdarījās; un noietu līdz Antioķijai. **23** Šis nonācis un to Dieva izgājuši tie vienu ielu nostaina gāja un tūdaļ tas žēlastību redzējis, priečajās un visus pamācīja, enģelis no tā atstājās. **11** Un Pēteris atjēdzies lai tie no sirds dibena apņemtos pie Tā Kunga sacīja: “Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs Savu palikt. **24** Jo viņš bija labs vīrs un Svētā Gara un enģeli ir sūtījis un mani izpestījis no Hērodus ticības pilns. Un labs ļaužu pulks Tam Kungam rokas un no visas Jūdu ļaužu gaidīšanas.” **12** tapa pievests, **25** Un Barnaba izgāja uz Tarsu, Un to norpratis viņš nāca pie Marijas nama, kas Saulu meklēt, un to atradis, viņš to noveda uz bija māte Jānim, kam pavārds Marks; tur daudz Antioķijā. **26** Un notikās, ka tie veselu gadu bija sapulcējušies Dievu līgt. **13** Un Pēterim kopā bija tai draudzē un mācīja labu pulku, pie vārtu durvīm klaudzinot, viena kalpone, ar un ka Antioķijā tos mācekļus sāka saukt par vārdu Rode, nāca klausīties. **14** Un Pētera balsi kristīgiem. **27** Un tanīs dienās pravieši nāca no pazīdama, tā aiz prieka tos vārtus neatdarīja, Jeruzālemes uz Antioķiju. **28** Un viens no tiem, bet ietecēja un pasludināja, ka Pēteris stāvot ar vārdu Agabs, cēlās un pasludināja caur To priekš vārtiem. **15** Bet tie uz viņu sacīja: “Vai Garu, ka liels bada laiks nākšot pār visu pasauli: tu traka?” Bet viņa uz to pastāvēja, tā esot. tas arī noticis apakš Ķeizara Klaudijs. **29** Un Bet tie sacīja: “Tas ir viņa enģelis.” **16** Bet tie mācekļi apņēmās, kā kurš spēja, ko labu Pēteris joprojām klaudzināja; un atdarījuši tie par palīgu sūtīt tiem brāliem, kas dzīvoja Jūdu viņu redzēja un iztrūkās. **17** Bet viņš meta ar zemē. **30** To tie arī darīja, un tiem vecajiem to roku, lai būtu klusu, un tiem stāstīja, kā Tas sūtīja caur Barnabas un Saula roku.

Kungs viņu bija izvedis no cietuma. Un viņš sacīja: “Pasakiet to Jēkabam un tiem brāliem;” un viņš izgājis devās uz citu vietu. **18** Un kad gaismā ausa, tad tie karavīri gauži iztrūkās, kas gan ar Pēteri esot noticis. **19** Bet kad Hērodus viņu bija meklējis un nebija atradis, tad viņš tos sargus priekš tiesas izvaičājis pavēlēja, tos novest (pie nāves); un viņš nogāja no Jūdu zemes uz Cezareju un tur mita. **20** Un Hērodus apņēmās karot pret Tirus un Sidonas ļaudim; bet tie nāca vienprātīgi pie viņa, un pārrunājuši Blastu, kas bija uzraugs pār tā kēniņa guļamo kambari, tie lūdza mieru, tāpēc ka viņu zeme savu uzturu nēma no kēniņa zemes. **21** Un kādā noliktā dienā Hērodus aptērpās ar kēniņa drēbēm un sēdēja uz goda krēsla un uz tiem runāja ļaužu priekšā. **22** Un tie ļaudis uzkliedza: “Tā ir dieva un ne cilvēka balss.” **23** Un tūdaļ Tā Kunga enģelis viņu sita, tāpēc ka viņš Dievam to godu nedeva. Un viņš no tārpiem tapa ēsts un nomira. **24** Bet Dieva vārds auga un vairojās.

25 Bet Barnaba un Sauls, kad tie to palīdzību tēvus ir izredzējis un to tautu augsti cēlis, kad bija nonesuši, griezās atpakaļ no Jeruzālemes tie piemita Ēģiptes zemē, un no turienes ar paceltu roku Viņš tos ir izvedis; **18** Un tuksnesī Viņš tos uzturējis pie četrdesmit gadiem, **19** Un izdeldējis septiņas tautas Kanaāna zemē un tiem izdalījis viņu zemi par mantību. **20** Un pēc tam pie četrsimt un piecdesmit gadiem Viņš tiem deva soģus līdz pravietim Samuēlim.

13 Un pie tās draudzes, kas bija Antioķijā, bija pravieši un mācītāji: Barnaba un Simeans, kas dēvēts Nigers, un Lucijus no Kirenes un Mannaēns, kas ar Hērodu, to lielkungu, bija uzaudzināts, un Sauls. **2** Un kad tie Tam Kungam kalpoja un gavēja, tad Svētais Gars sacīja: “Nošķiriet man Barnabu un Saulu uz to darbu, pie kā Es tos esmu aicinājis.” **3** Tad tie gavēja un Dievu lūdza un tiem rokas uzlikuši tos atlaida.

4 Tad nu šie no Svētā Gara izsūtītie nogāja uz Seleukiju, un no tejienes pārcēlās uz Kipru. **5** Un nākuši Salaminā tie pasludināja Dieva vārdu Jūdu baznīcās, un tiem arī Jānis bija klāt par paligu. **6** Un to salu pārstaigājuši līdz Pafai, tie atrada kādu burvi, viltīgu pravieti, Jūdu cilvēku, kam vārds bija Barjesus. **7** Tas bija pie tā zemes soča Sergijus Paula, kas bija gudrs vīrs. Šis, Barnabu un Saulu ataicinājis, ļoti vēlējās Dieva vārdu dzirdēt. **8** Bet tiem Elimas, tas burvis, (jo tā viņa vārds top tulkots), stāvēja pretī, meklēdams zemes soči novērst no ticības. **9**

Bet Sauls, (arī Pāvils saukt), Svēta Gara pilns viņu uzskatīja **10** Un sacīja: “Ak tu velna bērns, visas viltības un visas blēdības pilns, tu visas taisnības ienaidnieks, vai tu nestāsies pārvērst Tā Kunga taisnos ceļus? **11** Un nu redzi, Tā Kunga roka ir pret tevi, un tu būsi akls un uz kādu laiku sauli neredzēsi.” Un tūdaļ krēslā un tumsa krita uz viņu, un viņš gāja apkārt, meklēdams vadoņus. **12** Tad tas zemes sočis redzēdams, kas bija noticis, ticēja, izbrīnīdamies par Tā Kunga mācību. **13** Un Pāvils līdz ar tiem biedriem, no Pafas cēlušies, nāca uz Pergu Pamfiliju; bet Jānis no tiem šķirās un griezās atpakaļ uz Jeruzālemi. **14** Un tie pārstaigādam, no Pergas nāca uz Antioķiju Pisidijā un vienā svētdienā iegājuši baznīcā apsēdās. **15** Un pēc bauslības un praviešu lasīšanas tie baznīcas virsnieki sūtīja pie tiem sacīdam: “Viri, brāļi, ja jums kādi pamācišanas vārdi uz tiem ļaudim, tad runājiet.” **16** Un Pāvils cēlies un ar roku metis sacīja: “Jūs Israēla viri un jūs dievbijigie, klausāties: **17** Šīs Israēla tautas Dievs mūsu

Jo Dāvids, savā laikā Dieva prātam kalpojis, ir Jūdi paskubināja un iekaitināja pagāniem sirdis aizmidzis un pie saviem tēviem noguldīts un pret tiem brājiem. **3** Tad nu tie labu laiku satrūdēšanu redzējis. **37** Bet Tas, ko Dievs ir tur palika un droši runāja, paļaudamies uz To uzmodinājis, Tas satrūdēšanu nav redzējis. **38** Kungu, kas Savam žēlastības vārdam liecību Tad nu lai jums ir zināms, vīri, brāli, ka caur deva un lika zīmēm un brīnumiem notikt caur Viņu jums grēku piedošana top pasludināta; **39** viņu rokām. **4** Un tās pilsētas ļaudis šķirās: citi Un no visa tā, no kā jūs caur Mozus bauslību bija ar tiem Jūdiem un citi ar tiem apustuļiem. nevarējāt taisnoti tapt, ikviens, kas tic, caur Šo **5** Bet kad tur dumpis cēlās no pagāniem un top taisnots. **40** Tāpēc pielūkojiet, ka pār jums Jūdiem līdz ar viņu virsniekiem, ka tie viņiem nenāk, kas ir sacīts iekš tiem praviešiem: **41** varu darītu un tos akmeņiem nomētātu, **6** “Raugāt, jūs pulgotāji, un brīnāties un iznikstiet, Tad viņi to nomanīdamī bēga uz Likaonijas jo Es kādu darbu padaru jūsu dienās, tādu pilsētām, Listru un Derbi, un uz tām apkārtējām darbu, ko jūs neticēsiet, ja kāds jums to stāsta.”” vietām. **7** Un tur viņi evaņģēliju sludināja. **8** Un **42** Un kad tie Jūdi bija izgājuši no baznīcas, kāds vīrs Listrā sēdēja ar nespēcīgām kājām, tad tie pagāni lūdza, nākošā svētdienā viņiem tizls no mātes miesām, kas vēl nekad nebija šos vārdus runāt. **43** Un kad tā draudze tapa staigājis. **9** Tas dzirdēja Pāvilu runājam. Un atlaista, tad daudz Jūdi un dievbijīgi Jūdu ticības šis viņu uzlūkodams nomanīja, ka viņš ticēja biedri Pāvilam un Barnabam gāja pakaļ; šie tos un ka viņu var glābt, **10** Sacīja ar stipru balsi: pamācīja un paskubināja palikt Dieva žēlastībā. “Celies stāvu uz savām kājām!” Un viņš uzlēca **44** Un nākošā svētdienā tik ne visa tā pilsēta un staigāja. **11** Un kad tie ļaudis redzēja, ko sapulcējās, Dieva vārdu dzirdēt. **45** Bet tie Jūdi, Pāvils bija darījis, tad tie pacēla savu balsi to ļaužu pulku redzēdamī, tapa naida pilni un un sacīja Likaoniski: “Dievi palikuši cilvēkiem runāja tam preti, ko Pāvils sacīja; pretī runādami līdzīgi un pie mums zemē nonākuši.” **12** Un un zaimodami. **46** Bet Pāvils un Barnaba ar tie sauca Barnabu par Jupiteru un Pāvili par drošību sacīja: tas Dieva vārds papriekš uz jums bija jārunā, bet kad jūs to atmetat un sev pašus necienīgus turat mantot mūžīgu dzīvošanu, redzi, tad mēs griežamies pie tiem pagāniem. **47** Jo tā Tas Kungs mums ir pavēlējis: Pāvils un Barnaba to dzirdēdamī, saplēsa savas “Es tevi esmu iecēlis pagāniem par gaišumu, ka drēbes un ieskrēja ļaužu vidū saukdami **15** tu būtu tā pestišana līdz pasaules galam.”” **48** Un sacīdamī: “Vīri, kāpēc jūs tā darāt? Mēs Kad nu tie pagāni to dzirdēja, tad tie priecājās arīdzan esam tādi pat mirstami cilvēki kā jūs, un slavēja Tā Kunga vārdu, un ticēja, cik uz kas jums to evaņģēliju sludinām, ka jums no mūžīgu dzīvošanu bija izredzēti. **49** šiem nelietīgiem būs atgriezties pie Tā dzīvā Un Tā Kunga vārds izpaudās pa visu to tiesu. Dieva, kas ir radījis debesi un zemi un jūru **50** Bet tie Jūdi skubināja dievbijīgas sievas no un visu, kas tur iekšā, **16** Kas pagājušos laikos augstas kārtas un tās pilsētas virsniekus un visiem pagāniem ļāvis staigāt pa saviem ceļiem, cēla vajāšanu pret Pāvili un Barnabu un tos **17** Jebšu Viņš Sevi nav pametis neapliecinātu, izdzina no savām robežām. **51** Bet tie tos pišķus labu darīdams, no debesīm mums lietu un nokratīja no savām kājām pret tiem un nāca augligus laikus dodams, mūsu sirdis ar barību uz Ikoniju. **52** Un tie mācekļi tapa piepildīti ar un ar prieku pildīdams.” **18** Un to runādami, prieku un ar Svēto Garu.

14 Un notikās Ikonijā, ka tie kopā iegāja Jūdu baznīcā un tā runāja, ka no tiem Jūdiem un Grieķiem liels pulks ticēja. **2** Bet tie neticīgie

Bet kad tie mācekļi ap viņu bija sanākuši, tad starp mums un viņiem, viņu sirdis šķistīdams viņš uzcēlās un iegāja pilsētā; un otrā dienā caur ticību. **10** Tad nu ko jūs Dievu kārdināt, viņš izgāja ar Barnabu uz Derbi. **21** Un tai uz mācekļu kaklu likdami jūgu, ko nedz mūsu pilsētā evaņģēliju pasludinājuši un labu pulku tēvi, nedz mēs nespējam panest? **11** Bet caur Tā par mācekļiem darijuši, tie griezās atpakaļ uz Kunga Jēzus Kristus žēlastību mēs ticam tapt Listru un Ikoniju un Antioķiju, **22** Stiprinādami izglābti, tā kā arī viņi.” **12** Un viss tas pulks mācekļu dvēseles un pamācīdami, lai paliek cieta klusu un klausījās, kā Barnaba un Pāvils iekš ticības, un ka caur daudz bēdām mums būs stāstīja, kādas zīmes un brīnumus Dievs caur ieiet Dieva valstībā. **23** Un tie viņiem ikviēnā viņiem bija darijīs pie pagāniem. **13** Un kad draudzē iecēla vecajus un ar gavēšanu Dievu šie beidza runāt, tad Jēkabs atbildēja sacīdams: lūguši tos pavēlēja Tam Kungam, uz ko tie bija “Vīri, brāļi, klausiet mani. **14** Sīmanis ir stāstījis, ticējuši. **24** Un pārstaigājuši Pisidiju, tie nāca uz kā Dievam pirmoreiz paticis no pagāniem ļaudis Pamfiliju. **25** Un Pergā to vārdu runājuši, tie pieņemt pie Sava vārda; **15** Un ar to praviešu nonāca uz Attaliju. **26** Un no turienes tie nocēlās vārdi saskan, kā ir rakstīts: **16** “Pēc tam Es uz Antioķiju, no kurienes tie Dieva žēlastībai atgrīzītos un atkal uzcelšu Dāvida sagruvušo bija pavēlēti uz to darbu, ko bija pabeiguši. dzīvokli, un kas pie tā izlauzts, to Es atkal **27** Un tur nonākuši un to draudzi sapulcējuši, uztaisišu un uzcelšu; **17** Lai tie atlikušie cilvēki tie stāstīja, kādas lietas Dievs pie tiem bija To Kungu meklē, arī visi pagāni, pār kuriem darijīs, un ka Viņš pagāniem ticības durvis bija atvēris. **28** Un tie tur palika labu laiku pie tiem Mans vārds ir piesaukts, - tā saka Tas Kungs, kas to visu dara.” **18** Dievam visi Savi darbi ir mācekļiem.

15 Un kādi no Jūdu zemes nākuši mācīja tos brāļus: ja jūs netopat apgraizīti pēc Mozus bauslības, tad jūs nevarat tapt pestīti. **2** Kad nu Pāvilam un Barnabam liela šķelšanās un apjautāšanās ar viņiem cēlās, tad nosprieda, lai Pāvils un Barnaba un vēl citi kādi no tiem ietu pie tiem apustuļiem un vecajiem uz Jeruzālemi šās jautāšanas dēļ. **3** Tad nu no tās draudzes pavadīti tie gāja caur Feniķiju un Samariju; un par pagānu atgrīšanos stāstīdami, tie visiem brāļiem darija lielu prieku. **4** Un uz Jeruzālemi nākuši, tie tapa uzņemti no tās draudzes un tiem apustuļiem un tiem vecajiem, un pasludināja, kādas lietas Dievs ar tiem bija darijīs. **5** Bet no tās farizeju šķiras kādi cēlās, kas bija tapuši ticīgi, sacīdami: “Tos būs apgraizīt un tiem būs pavēlēt, Mozus bauslību turēt.” **6** Un tie apustuļi un vecaji sapulcējās, spriest par šo vārdu. **7** Bet kad daudz apjautāšanās notika, tad Pēteris cēlās un uz tiem sacīja: “Vīri, brāļi, jūs zināt, ka Dievs pagājušos laikos mūsu starpā ir izvēlējis, ka caur manu muti pagāni evaņģēliju dzirdētu un ticētu. **8** Un Dievs, tas siržu manitājs, tiem liecību ir devīs, tā Svēto Garu tiem dodams, tā kā mums. **9** Un nekādu starpību nav darijis

zināmi no mūžības. (aiōn g165) **19** Tāpēc es spriežu, ka tos nebūs apgrūtināt, kas no pagāniem pie Dieva atgrīžas. **20** Bet ka tiem būs rakstīt, lai sargās, ka neapgānās ar elka dieviem un maucību un nožņaugto un asinīm. **21** Jo Mozum ir no veciem laikiem pa visām pilsētām savi sludinātāji, un viņš ik svētdienas top lasīts baznīcās.” **22** Tad tiem apustuļiem un vecajiem un visai draudzei patīka, no viņiem izvēlētus vīrus ar Pāvili un Barnabu uz Antioķiju sūtit: Jūdu, ar pavārdu Barsaba, un Sīlāsu, vīrus, kas bija augstā godā pie tiem brāļiem, **23** Un caur viņu rokām tā rakstīt: “Tie apustuļi un tie vecajie un tie brāļi prieku vēlē tiem brāļiem, kas pagāni bijuši un ir Antioķijā un Sirijā un Kīlikijā. **24** Kad mēs esam dzirdējuši, ka kādi no mums izgājuši, jūs ar vārdiem sajaukt un jūsu dvēseles darīt šaubīgas, sacīdami, ka jums būs likties apgrāzīties un bauslību turēt, kuriem mēs to neesam pavēlējuši, **25** Tad mēs vienis prātis palikuši nospriedām, izvēlētus vīrus pie jums sūtit ar Barnabu un Pāvili, mūsu milīiem, **26** Kas savas dvēseles ir nodevuši par mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu. **27** Tad mēs Jūdu un Sīlasu esam sūtījuši, kas to pašu arī ar vārdiem pasacīs. **28** Jo tam Svētam Garam un mums ir paticis,

jums nekādu nastu vairāk neuzlikt, kā vien naktī redzēja parādišanu: viens Maķedoniešs vajadzīgas lietas: **29** Ka jums būs sargāties stāvēja, viņu lūgdams un sacīdams: "Nāc uz no elkarievu upuriem un no asinīm un no Maķedoniju un palidzi mums." **30** Un kad viņš nožņaugtā un no maucības; kad jūs no šim to parādišanu bija redzējis, tad mēs meklējām lietām sargāsīties, tad jūs labi darīsiet. Dzīvojet tūdaļ iziet uz Maķedoniju, nomaniādami, ka veseli." **31** Tad nu tie tapa atlaisti un nāca uz Tas Kungs mūs bija aicinājis, tiem evaņģēliju Antioķiju, un to draudzi sapulcējuši, iedeva to sludināt. **32** Tad mēs nocēlušies no Troādas grāmatu. **33** Un to lasījuši šie priečājās par to gājām tiešām uz Samotrāķiju un otrā dienā uz iepriecināšanu. **34** Bet Jūda un Sīlas, kas paši Neapoli; **35** Un no turienes uz Filipiemi, kas ir arīdzan bija pravieši, tos brāļus pamācīja ar tā lielākā pilsēta kādā Maķedonijas tiesā, kur daudz vārdiem un tos stiprināja. **36** Un kādu ienācēji bija apmetušies. Un tanī pilsētā mēs laiku tur palikuši, tie no tiem brāļiem ar mieru palikām kādas dienas. **37** Un tai svētā dienā tapa atlaisti pie tiem apustuļiem. **38** (Un Sīlasam mēs izgājām no pilsētas ārā gar upes malu, kur patika tur palikt.) **39** Bet Pāvils un Barnaba tie bija ieraduši Dievu lūgt. Un apsēdušies mēs palika Antioķijā, ar daudz citiem mācīdami un runājām uz tām sanākušām sievām. **40** Un viena Tā Kunga vārdu sludinādami. **41** Un pēc kādām sieva, ar vārdu Lidija, purpura pārdevēja no dienām Pāvils sacīja uz Barnabu: "Iesim atkal Tiatiras pilsētas, dievbijīga sieva, klausījās. Tai un pa visām pilsētām, kur Tā Kunga vārdu esam Tas Kungs sirdi atdarīja, ņemt vērā, ko Pāvils sludinājuši, apraudzīsim savus brāļus, kā tiem runāja. **42** Un kad tā ar savu namu bija kristīta, klājas." **43** Un Barnaba deva to padomu, Jāni, tad tā lūdza sacīdama: "Ja jums šķiet, ka esmu kas top saukts Marks, ņemt līdz. **44** Bet Pāvils ticīga uz To Kungu, tad nāciet manā namā negribēja tādu līdz ņemt, kas no viņiem bija un paliekat tur." Un tā mūs piespieda. **45** Bet atkāpīes Pamfilijā un ar viņiem nebija līdz gājis notikās, mums ejot Dievu lūgt, viena meita mūs pie darba. **46** Par to notika sariebšanās, tā ka sastapa; tai bija zilētāja gars, un ar zilēšanu tā tie viens no otra šķīrās, un ka Barnaba ņēma saviem kungiem daudz peļnas pienesa. **47** Šī līdz Marku un pārcēlās uz Kipru. **48** Bet Pāvils Pāvilam un mums gāja pakāļ un brēca sacīdama: Sīlasu izvēlējies izgāja, Dieva ūželastībā no tiem "Šie cilvēki ir Dieva, Tā Visu Augstākā, kalpi, brāļiem pavēlēts. **49** Un viņš pārstaigāja Sīriju kas jums pestišanas ceļu sludina." **50** Un to viņa un Kīliķiju, tās draudzes stiprinādams.

16 Un viņš nāca uz Derbi un Listru. Un redzi, tur bija viens māceklis, vārdā Timotejs, ticīgās Jūdu sievas dēls, bet no Grieķu tēva. **2** Šim laba liecība tika dota no tiem brāļiem Listrā un Ikonijā. **3** Pāvils gribēja, ka šis viņam ietu līdz; un viņš to ņēma un apgraižīja to Jūdu dēļ kas tanīs vietās bija, jo visi zināja, ka viņa tēvs bijis Grieķis. **4** Un kad tie pārstaigāja tās pilsētas, tad tie viņiem pavēlēja, tos likumus sargāt, ko tie apustuļi un vecaji Jeruzālemē bija nosprieduši. **5** Tad nu tās draudzes tapa stiprinātās iekš ticības, un viņu pulks jo dienas vairojās. **6** Un tiem caur Frīģiju un Galatiju ejot tapa aizliegts no Tā Svētā Gara, to vārdu iekš Āzijas runāt. **7** Mizijā nākuši tie raudzīja uz Bitiniju iet, bet Tas Gars tiem nelāva. **8** Un gar Miziju gājuši tie nonāca uz Troādu. **9** Un Pāvils

darija daudz dienas. Bet Pāvilam tas bija pretī un atgriezdamies tas uz to garu sacīja: "Jēzus Kristus vārdā es tev pavēlu iziet no tās." Un viņš no tās izgāja tanī pašā stundā. **10** Bet viņas kungi redzēdamī, ka viņu peļnas cerība bija zudusi, ņēma Pāvili un Sīlasu un tos vilka uz tirgu pie tiem virsniekiem; **11** Un tos pieveduši pie tiem valdītājiem, viņi sacīja: "Šie cilvēki mūsu pilsētu sajauc, Jūdi būdami, **12** Un sludina ierašas, ko mums, kas esam Romieši, neklājās nedz pieņemt, nedz darīt." **13** Un tas ļaužu pulks cēlās pret tiem, un tie virsnieki tiem noplēsa drēbes un pavēlēja, tos ar rīkstēm šaust. **14** Un daudz sitienus tiem devuši, viņi tos iemeta cietumā, un cietuma sargam pavēlēja, tos cieti sargāt. **15** Šis tādu pavēli dabūjis, tos iemeta tai dzīlākā cietumā un viņu kājas apcietināja siekstā. **16** Un ap nakts vidu Pāvils un Sīlas

Dievu lūdza un slavas dziesmas dziedāja, un tiem tapa pārliecināti un piebiedrojās Pāvilam tie, kas bija cietumā, uz viņiem klausījās. **26** un Silasam, un no tiem dievbijīgiem Grieķiem Tad piepeši liela zemes trīcēšana notika, tā ka liels pulks un laba tiesa sievu no augstas kārtas. cietuma pamati kustēja, un tūdaļ visas durvis **5** Bet tie neticīgie Jūdi, skaudibas pilni, nēma pie atvērās, un visiem saites tapa valā. **27** Un tas sevis kādus saskrējušus neliešus un sapulcinājās cietuma sargs uzmodies un cietuma durvis un cēla troksni tai pilsētā; un Jazona namu redzējis atvētas, izvilka zobenu un gribēja sevi apstājuši, meklēja tos vest priekš tā ļaužu pulka. pašu nonāvēt, domādams, tos cietumniekus **6** Bet tos neatraduši, tie Jazonu un citus brālus esam izbēgušus. **28** Bet Pāvils ar stipru balsi vilka pie pilsētas virsniekiem brēkdami: "Tie, brēca sacīdams: "Nedari sev ļauna, jo mēs visi kas visu pasauli ar dumpi pilda, tie arī šurp esam šeitan." **29** Un viņš sveci prasījis, ieskrēja ir nākuši. **7** Tos Jazons ir uzņēmis; un šie visi un drebēdams metās zemē priekš Pāvila un dara pret ķeizara pavēlēm sacīdami: citu esam Silasa, **30** Un tos izveda ārā un sacīja: "Kungi, ko kēniņu - Jēzu." **8** Un tie iztrūcināja tos ļaudis man būs darīt, lai es mūžīgi dzīvoju?" **31** Un un tos pilsētas virsniekus, kas to dzirdēja. **9** Bet tie sacīja: "Tici uz To Kungu Jēzu Kristu, tad šie, aizbildināšanu no Jazona un tiem dabūjuši, tu un viss tavs nams mūžīgi dzīvos." **32** Un tie tos palaida. **10** Bet tie brāļi tūdaļ naktī Pāvili un runāja Tā Kunga vārdu uz viņu un uz visiem, Silasu izvadija uz Bereju; tie tur nonākuši iegāja kas bija tanī namā. **33** Un viņš tos uzņēma tanī Jūdu baznīcā. **11** Un šie bija labvēligāki pār tiem pašā nakts stundā un tiem brūces nomazgāja; Tesalonikas Jūdiem un to vārdu uzņēma ar visu un tūdaļ viņš tapa kristīts, pats un visi viņa labu prātu, meklēdami ikdienas rakstos, vai piedierīgie. **34** Un viņš tos veda savā namā, tos šās lietas tā esot? **12** Tad nu daudzi no tiem sēdināja pie galda un priečajās, ka viņš ar visu ticēja, arī no Grieķu augstas kārtas sievām un savu namu bija nācis pie ticības uz Dievu. **35** Kad vīriem laba tiesa. **13** Un kad tie Tesalonikas nu gaisma bija aususi, tad tie virsnieki sūtīja Jūdi dabūja zināt, ka arī Berejā Dieva vārds sulaiņus, un lika sacīt: "Palaid šos cilvēkus." **36** no Pāvila tapa sludināts, tad tie nāca arī uz Un tas cietuma sargs Pāvilam pasludināja šos turieni un tos ļaudis skubināja uz dumpi. **14** vārdus: "Tie virsnieki sūtījuši, lai jūs atlaiž. Tad Bet tie brāļi tūdaļ Pāvili izsūtīja, ka tas noietu nu izejiet un staigājiet ar mieru." **37** Bet Pāvils uz jūru, bet Silas un Timotejs tur palika. **15** uz tiem sacīja: "Tie mūs, Romiešu cilvēkus, Bet tie, kas Pāvili pavadīja, to veda līdz Atēnai, netiesātus visiem redzot ir šautuši un cietumā un pavēli priekš Silasa un Timoteja dabūjuši, iemetuši, un tagad tie mūs slepeni izmet? Tā lai šie arīdzan pie viņa nāktu, tie aizgāja. **16** ne; bet lai viņi paši nāk un mūs izved." **38** Un Un kamēr Pāvils viņus gaidīja Atēnā, viņa gars tie sulaiņi atsacīja šos vārdus tiem virsniekiem: iekš viņa iedegās, kad viņš redzēja to pilsētu un tie bijās, dzirdēdami, tos esam Romiešus. **39** tik elkadievīgu esam. **17** Tad nu viņš baznīcā Un nākuši viņi tos pārrunāja un tos izveda un sarunājās ar tiem Jūdiem un tiem dievbijīgiem, lūdza, iziet no tās pilsētas. **40** Un tie no cietuma un tirgū ikdienas ar tiem, kas piegadījās. **18** izgājuši, nogāja pie tās Lidijas; un tos brāļus Un kādi no Epikureju un Stoiku gudriem ar redzējuši, tie tos pamācīja un aizgāja.

17 Un caur Amfipoli un Apoloniju gājuši tie nāca uz Tesaloniku: tur bija viena Jūdu baznīca. **2** Un Pāvils pēc sava ieraduma pie tiem iegāja un trijās svētās dienās ar tiem sarunājās par tiem rakstiem, **3** Tos izstātidams un viņiem priekšā likdams, ka Kristum bija ciest un augšām celties no miroņiem, un sacīja: "Šis ir Tas Kristus Jēzus, ko es jums pasludināju." **4** Un kādi no

viņu sarunājās; un kādi sacīja: "Ko šis plāpa grib runāt?" Un citi: "Šis izliekās kā svešu dievu sludinātājs;" tāpēc ka viņš tiem Jēzu un to augšāmcelšanos sludināja. **19** Un tie viņu nēma un veda uz tās augstās tiesas vietu, sacīdami: "Vai nevaram dabūt zināt, kāda tā jaunā mācība, ko tu sludini? **20** Jo tu dažas svešas lietas runā priekš mūsu ausim, tāpēc mēs gribam zināt, kas tas ir?" **21** Bet visi Atēnieši un tie svešinieki, kas

tur piemājoja, ar citu neko to laiku nekavēja, kā tiem palika un strādāja; jo tie savā amatā bija vien ko jaunu runāt un dzirdēt. **22** Un Pāvils telšu taisītāji. **4** Un viņš ik svētdienas mācīja stāvēja tās augstās tiesas plača vidū un sacīja: baznīcā un pārliecināja gan Jūdus, gan Ģrieķus. “Jūs Atēniešu vīri, pēc visa es jūs redzu jo **5** Un kad Sīlas un Timotejs no Maķedonijas bija dievbījigus. **23** Jo staigādams un jūsu svētekļus atnākuši, tad Pāvils garā tapa piespiests, tiem apraudzidams, es atradu arī vienu altāri, kam Jūdiem apliecināt, ka Jēzus esot Tas Kristus. **6** bija virsū rakstīts: nepazīstamam Dievam. Tad Bet kad tie turējās pretī un zaimoja, tad viņš nu, ko jūs nepāzīdami godājiet, To es jums drēbes izkratījis uz tiem sacīja: jūsu asinis uz pasludināju. **24** Tas Dievs, kas ir radījis pasauli jūsu galvu! Es esmu skaids, no šā laika es un visu, kas tur iekšā, šis, debess un zemes iešu pie tiem pagāniem. **7** Un no turienes Kungs būdams, nemājo rokām taisītās baznīcas, aizgājis tas nāca kāda cilvēka namā, kam bija **25** Un Viņam arī nenotiek no cilvēku rokām vārds Justs, un tas Dievu bijās, un viņa nams kalpošana, tā kā Viņam ko vajadzētu; bet Viņš pie baznīcas bija tuvu klāt. **8** Bet Krispus, tas pats dod visiem dzīvību un dvašu un visas lietas. baznīcas virsnieks, ticēja uz To Kungu ar visu **26** Un Viņš ir darījis, ka no vienām asinīm visas savu namu, un daudz no Korintiešiem, viņu cilvēku tautas dzīvo pa visu zemes virsu, un ir dzirdēdami, ticēja un tapa kristīti. **9** Un Tas nolīcis papriekš nosprietus laikus un robežas, Kungs naktī caur vienu parādišanu uz Pāvilu kur tiem būs dzīvot, **27** Ka tie To Kungu meklētu, sacīja: “Nebīsties, bet runā un neciet klusu. **10** lai tie Viņu varētu just un atrast, - jebšu Viņš Jo Es esmu ar tevi, un neviens necelsies pret nav tālu no neviena no mums. **28** Jo iekš Viņa tevi, ļaunu tev darīt; jo Man ir daudz ļaužu šīnī mēs dzīvojam un kustam un esam; tā kā arī kādi pilsetā.” **11** Un viņš tur sabija gadu un sešus no jūsu dziesminiekiem sacījuši: mēs arī esam mēnešus, Dieva vārdu pie viņiem mācīdams. Viņa rada. **29** Tad nu mums, kas Dieva rada **12** Un kad Gallions Akajā bija zemes soģis, tad esam, nebūs domāt, dievību esam līdzīgu zeltam tie Jūdi vienā prātā cēlās pret Pāvili, un to vai sudrabam vai akmenim, kādam caur cilvēka veda priekš soģa krēsla, **13** Sacīdami: ‘Šis tos gudrību un izdomāšanu iztaisītam tēlam. **30** Tad ļaudis pārrunā Dievam kalpot pret bauslību.’ nu Dievs tos nezināšanas laikus panesis, tagad **14** Bet kad Pāvils muti gribēja atvērt, Gallions uz pavēl visiem cilvēkiem visās malās no grēkiem tiem Jūdiem sacīja: ‘Ja tur būtu kāds netaisns atgriezties; **31** Tāpēc ka Viņš vienu dienu ir darbs jeb blēnu lieta, jūs Jūdi, tad es jūs labprāt nolīcis, kur Viņš pasauli tiesās iekš taisnības klausītu. **15** Bet kad nu jautāšana ir par mācību caur vienu Viru, ko Viņš uz to izredzējis, visiem un vārdiem un bauslību, kas jums ir, tad lūkojiet tīcību pasniegdams, kad Viņš to no mironīem ir jūs paši, jo es par to negribu būt tiesātājs.’ **16** uzmodinājis.” **32** Bet kad tie dzirdēja miroņu **16** Un viņš tos dzīna nost no soģa krēsla. **17** Bet augšāmcelšanos, tad citi to nēma smieklā, bet visi Grieķi nēma Sostenu, to baznīcas virsnieku, citi sacīja: ‘Par to mēs tevi vēl kādu citu reiz un to kūla priekš soģa krēsla, un Gallions par to dzirdēsim.’ **33** (Tukšs) **34** Bet kādi vīri tam neko nebēdāja. **18** Un Pāvils vēl daudz dienas pieķerās un ticēja. Starp tiem bija Dionisijs, tās tur palicis, no tiem brāliem atvadijās, un cēlās augstās tiesas loceklis, un viena sieva, ar vārdu **19** Un viņš turēja sīpu, un līdz ar viņu Priskila un Aķila, Damare, un vēl citi līdz ar tiem. **20** Un viņš pāri uz Sīriju, un līdz ar viņu Priskila un Aķila, kas Kenhrejā savu galvu bija apcirpis: jo to bija solījies. **19** Un viņš nonāca uz Efesu un tos tur atstāja, bet pats iegāja baznīcā un sarunājās ar tiem Jūdiem. **20** Un kad tie viņu lūdza, ilgāki pie tiem palikt, tad viņš negribēja, **21** Bet Šķirās no tiem sacīdams: ‘Nākamie svētki man visādā vīzē jāsvēti Jeruzālemē, bet es atkal atgriezišos pie jums, ja Dievs grib,’ un viņš aizcēlās no

18 Un pēc tam Pāvils aizgāja no Atēnas un nāca uz Korintu, **2** Un atrada kādu Jūdu, ar vārdu Aķilu, pēc dzimtenes no Pontus, kas nesen ar Priskīlu, savu sievu, no Itālijas bija atnācis, (tāpēc ka ķeizars Klaudijs bija pavēlējis, visiem Jūdiem iziet no Romas), un iegāja pie tiem. **3** Un ar to vienādā amatā būdams viņš pie

Efesus. **22** Un uz Cezareju nācis viņš nogāja un auti no viņa miesām tapa nesti pie neveseliem; apsveicināja to draudzi un devās uz Antiokiju. un slimības tos atstāja, un ļaunie gari no tiem **23** Un tur kādu laiku palicis, viņš izgāja un pēc izgāja. **13** Un kādi no tiem Jūdiem, kas bija kārtas pārstaigāja Galatijas un Frīgijas tiesu un velnu izdzinēji un apkārt vazājās, uzdrīkstējās stiprināja visus mācekļus. **24** Bet viens Jūdu vīrs, Tā Kunga Jēzus vārdu saukt pār tiem, kam bija ar vārdu Apollus, dzimis Aleksandriets, vīrs, ļauni gari, sacīdami: mēs jūs apdraudam no tā varens vārdos, nonāca uz Efesu; tas bija spēcīgs Jēzus puses, ko Pāvils sludina. **14** Tie nu, kas rakstos. **25** Šis bija mācīts Tā Kunga celā, un šo darīja, bija Šķevasa, Jūdu augstā priestera, karstā garā tas runāja un mācīja skaidri visu no septiņi dēli. **15** Un tas ļaunais gars atbildēja un Tā Kunga, jebšu viņš Jāņa kristību vien pazina. sacīja: "To Jēzu es pazīstu un to Pāvilu es zinu; **26** Un tas iesāka droši runāt baznīcā. Un viņu bet jūs, kas jūs tādi esat?" **16** Un tas cilvēks, dzirdējuši, Akīla un Priskila viņu nēma pie sevis kam tas ļaunais gars bija, tiem uzlēca un tos un viņam vēl skaidrāki Tā Kunga ceļu izstāstīja. pievarēdams tā darīja, ka tiem bija kaiļiem un **27** Un kad viņš gribēja noiет uz Akaju, tad tie ievainotiem jāizbēg no tā nama. **17** Un tas tapa brāļi tos mācekļus lūdza caur rakstiem, lai viņu zināms visiem Jūdiem un Grieķiem, kas Efesū uzņem; šis tur nonācis, daudz ir palidzējis tiem, dzīvoja; un visiem bailes uzugāja, un Tā Kunga kas caur žēlastību ticēja. **28** Jo viņš tos Jūdus Jēzus vārds tapa augsti teikts. **18** Un daudzi no stipri pārliecināja, visu ļaužu priekšā no tiem tiem, kas bija palikuši ticīgi, nāca un izteica un rakstiem pierādīdams, ka Jēzus ir Tas Kristus.

19 Un kamēr Apollus Korintū bija, notikās, ka

Pāvils, tās augšzemes vietas pārstaigājis, nāca uz Efesu, un kādus mācekļus atradis, **2** Viņš uz tiem sacīja: "Vai jūs Svēto Garu esat dabūjuši, kad jūs tapāt ticīgi?" Bet tie uz viņu sacīja: "Mēs neesam ne dzirdējuši, ka Svēts Gars ir." **3** Un viņš uz tiem sacīja: "Uz ko tad jūs esat kristīti?" Un tie sacīja: "Uz Jāņa kristību." **4** Bet Pāvils sacīja: "Jānis ir kristījis ar to kristību uz atgriešanos no grēkiem, tiem ļaudīm sacīdams, lai tic uz To, kas nākšot pēc viņa, tas ir, uz Kristu Jēzu." **5** Un to dzirdējuši tie tapa kristīti uz Tā Kunga Jēzus vārdu. **6** Un kad Pāvils tiem rokas uzlika, tad Svētais Gars uz tiem nāca, un tie runāja valodām un sludināja praviešu mācības. **7** Un visi tie vīri bija kādi divpadsmit. **8** Bet viņš baznīcā iegājis, droši mācīja kādus trīs mēnešus, sarunādamies un tos pārliecinādams par Dieva valstības lietām. **9** Un kad citi bija apcietināti un nepaklausīgi un par šo ceļu ļaužu priekšā nelabi runāja, tad viņš no tiem atstājās un atšķira tos mācekļus, ikdienas sarunādamies kādā Tiranna skolā. **10** Un tā tas gāja divus gadus, tā ka visi, kas Āzijā dzīvoja, Tā Kunga Jēzus vārdu dzirdēja, gan Jūdi, gan Grieķi. **11** Un Dievs lielus darbus darīja caur Pāvila rokām, **12** Tā ka arī sviedru auti un citi

izsūdzēja savus nedarbus. **19** Un daudzi no tiem, kas mānu darbus bija darījuši, tās grāmatas kopā sanesa un sadedzināja visiem redzot; un viņu vērtību aprēķināja un saskaitīja piecdesmit tūkstošus sudraba grašus. **20** Tik varen auga un uzvarēja Tā Kunga vārds. **21** Un pēc šiem notikumiem Pāvils garā apņēmās pārstaigāt Maķedoniju un Akaju un iet uz Jeruzālemi, sacīdams: "Pēc tam, kad tur būšu bijis, man arī Roma jāredz." **22** Un uz Maķedoniju divus sūtījis, kas viņam kalpoja, Timoteju un Erastu, viņš pats kādu brīdi palika iekš Āzijas. **23** Bet ap to laiku liels troksnis cēlās šīs mācības dēļ. **24** Jo viens, ar vārdu Demeteris, sudraba kalējs, no sudraba taisīja Dianas namiņus un gādāja tiem amata meistariem lielu peļņu. **25** Šos, un šī amata strādniekus sapulcējis, viņš sacīja: "Vīri, jūs zināt: ka no šā darba mums ir sava pārtikšana; **26** Un jūs redzat un dzirdat, ka šis Pāvils ne vien Efesū, bet tik ne pa visu Āziju lielu pulku pārrunādams ir novērsis, sacīdams, ka tie nav dievi, kas rokām taisīti. **27** Un tas ne vien mums tā var padarīt, ka šī mūsu peļņa ies mazumā, bet arī ka tās augstās dieves Dianas nams taps nievāts, un arī viņas augstība iznīks, kam taču visa Āzija un pasaule kalpo." **28** Bet to dzirdēdami, tie tapa dusmības pilni un sauca, sacīdami: "Augsta ir Efesiešu Diana."

29 Un visa tā pilsēta tapa trokšņa pilna, un gaidija Troadā. **6** Bet mēs nocēlāmies pēc tām tie skrēja vienprātīgi uz teātri, līdz raudami neraudzētas maizes dienām no Filipiem, un tos Maķedoniešus Gaju un Aristarku, Pāvila nonācām piecās dienās pie tiem uz Troadu, ceļa biedrus. **30** Un kad Pāvils gribēja iet pie kur mēs septīnas dienas palikām. **7** Bet pirmā tiem ļaudīm, tad tie mācekļi viņam to neļāva. nedēļas dienā, kad tie mācekļi bija sanākuši to **31** Bet arī kādi no Āzijas virsniekiem, viņa maizi lauzt, Pāvils ar tiem sarunājās, gribēdams draugi būdam, pie tā sūtīja lūgdami, ka tas otrā dienā aiziet; un viņš to vārdu mācīja līdz nedotos uz teātri. **32** Tad nu citi sauca šā, citi pusnaktij. **8** Un tur daudz eļļas lukturi bija tā, jo tā draudze bija sajukusi, un tas lielais tanī augšistabā, kur tie bija sapulcējušies. **9** pulks nezināja, kādēļ kopā bija sanākuši, **33** Un viens jauneklis, ar vārdu Eutiks, sēdēja uz Un Aleksandru no tā pulka izvilka, kad tie loga un tika no dzīļa miega pārņemts, tāpēc ka Jūdi viņu uz priekšu stūma; un Aleksandrs Pāvils tik ilgi runāja, un no miega pārvārēts tas meta ar roku, gribēdams priekš tiem ļaudim nokrita no trešā stāva un tapa uzcelts nedzīvs. aizbildināties. **34** Bet kad tie nomanīja, viņu **10** Bet Pāvils nokāpis uzmetās uz viņu un to esam Jūdu, tad visi vienā balsī sauca ap divām apkampa sacīdams: "Nedariet troksni, jo tā stundām: "Augsta ir Efesiešu Diana." **35** Un kad dvēsele ir iekš viņa." **11** Un viņš uzķapa un tās pilsētas rakstuveidējs to pulku bija klusinājis, to maizi lauzis un baudījis vēl labu laiku līdz tad viņš sacīja: "Jūs Efesus vīri, kurš cilvēks gaismai sludināja Dieva vārdu un viņš aizgāja. nezina, Efesus pilsētu esam tās augstās dieves **12** Un tie to jaunekli atveda dzīvu un tapa loti Dianas un tā no debess kritušā tēla kopēju? **36** iepricināti. **13** Bet mēs laivā gājuši papriekš Kad nu šim lietām neviens nevar pretī runāt, nocēlāmies uz Assonu, gribēdami tur Pāvili līdz jums pienākas ar mieru būt un nenieka uzņemt; jo tā viņš bija pavēlējis, gribēdams aplam nedarīt. **37** Jo jūs šos vīrus esat atveduši, pats kājām iet. **14** Un kad viņš Assonā ar mums kas nav nedz tās svētās vietas laupītāji nedz satikās, tad mēs viņu uzņēmām un nācām uz jūsu dievietes zaimotāji. **38** Ja tad nu Demeterim Mitileni. **15** Un no turienes nocēlušies mēs un tiem amata vīriem kāda lieta ir pret kādu, nācām otrā dienā pret Hiju, un dienu vēlāk mēs tad tiesas dienas top turētas un zemes soģi ir, piestājām Samus malā, un tad palikām Trogillā lai viņi tur savā starpā sūdzās. **39** Bet ja jūs un nācām otrā dienā uz Mileti. **16** Jo Pāvils citu kādu lietu meklējiet, tad lai sapulcējās bija apņēmies Efesum garām celties, ka viņš pēc likuma un lai iztiesā. **40** Jo mēs esam tai laiku nekavētu iekš Āzijas, jo viņš steidzās, ja to likstā, ka par to, kas šodien noticis, varam tikt paspētu, uz vasaras svētkiem tikt Jeruzālemē. **17** apsūdzēti dumpja dēļ, un tomēr nekādas vainas Bet viņš sūtīja no Miletēs uz Efesu un ataicināja nav, ar ko šo dumpi varētu aizbildināt." **41** Un tās draudzes vecajus. **18** Un kad tie pie viņa nāca, to sacījis, viņš tos ļaudis atlaida.

20 Un pēc, kad troksnis bija klusināts, Pāvils tos mācekļus saaicināja un tos sveicinājis izgāja un devās uz Maķedoniju. **2** Un pārstaigājis to vidu un ar daudz vārdiem tos pamācījis, viņš nāca Grieķu zemē. **3** Un tur kādus trīs mēnešus palicis viņš gribēja pārcelties uz Sīriju; bet kad tie Jūdi uz viņu glūnēja, tad viņš apņēmās, atpakaļ griezties caur Maķedoniju. **4** Un viņu pavadija līdz Āzijai Sopaters no Berejas, bet no Tesaloniķiešiem Aristarks un Sekunds, un Gajus no Derbes, un Timotejs, no Āzijas Tihiks un Trofims. **5** Šie papriekš gājuši mūs

dienas, kur es uz Āziju nācis, kāds es pa visu to laiku pie jums esmu bijis, **19** Tam Kungam kalpodams ar visu pazemību un ar daudz asarām un kārdināšanām, kas man notikušas caur Jūdu viltībām; **20** Ka es nenieka neesmu paslēpis no visa tā, kas jums par labu, ka jums to nebūtu pasludinājis un mācījis, tā draudzē, kā pa mājām; **21** Aplicinādams tik pat Jūdiem kā arī Grieķiem atgriešanos pie Dieva un ticību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu. **22** Un nu redzi, es garā saistīts eju uz Jeruzālemi, nezinādams, kas man tur notiks. **23** Tomēr Svētais Gars ikvienā pilsētā

liecību dod sacīdams, ka saites un bēdas mani jāizkrauj. **4** Un mācekļus atraduši, mēs tur gaida. **24** Bet es neko par to nebēdāju, un mana palikām septiņas dienas; tie Pāvilam caur to dzīvība man pašam nav dārga, ka nepabeigtu ar Garu sacīja, lai tas neietu uz Jeruzālemi. **5** Un prieku savu amatu, ko es esmu dabūjis no Tā notikās pēc šim dienām, tad mēs izgājām un Kunga Jēzus, apliecināt to evaņģēliju no Dieva devāmies projām, un tur visi ar sievām un žēlastības. **25** Un nu redzi, es zinu, ka jūs manu bērniem mūs izvadīja no pilsētas ārā; un mēs pie vaigu vairs neredzēsiet, jūs visi, pie kuriem jūrmalas ceļos metušies Dievu lūdzām. **6** Un kad es esmu staigājis, Dieva valstību sludinādams. savā starpā bijām atvadijušies, iekāpām laivā. **26** Tāpēc es jūsu priekšā apliecināju šīni pašā Bet viņi griezās atpakaļ uz savām mājām. **7** Bet dienā, ka es skaids esmu no visu asinīm. **27** Jo mēs joprojām no Tīrus pārcēlušies laidām pie es neesmu atrāvies, ka jums nebūtu pasludinājis Ptolemajidas malā; un tos brāļus apsveicinājuši, visu Dieva padomu. **28** Tāpēc sargājat sevi pašus mēs pie tiem palikām vienu dienu. **8** Bet otrā un visu to ganāmo pulku, pār ko Svētais Gars dienā mēs, kas ap Pāvili bijām, izgājuši nācām jūs iecēlis par bīskapiem, Dieva draudzi ganīt, uz Cezareju; un iegājuši evaņģelista Filipa namā, ko Viņš ar Savām paša asinīm atpircis. **29** Jo (kas bija viens no tiem septiņiem), mēs pie tā es to zinu, ka pēc manas aiziešanas plēsīgi palikām. **9** Bet šim bija četras meitas, jumpravas, vilki pie jums ielauzīties, kas to ganāmo pulku kas nākošas lietas sludināja. **10** Un kad mēs nesaudzēs. **30** Un no jums pašiem vīri celsies, kādas dienas tur bijām palikuši, viens pravietis negantas lietas runādami, ka tie tos mācekļus atrnāca no Jūdu zemes, ar vārdu Agabs. **11** Un novērstu sev pakāļ. **31** Tāpēc esiet modrīgi, tas nāca pie mums un ņēma Pāvila jostu un pieminēdami, ka es trīs gadus naktīm dienām saistīja pats sev rokas un kājas sacīdams: "Tā neesmu mitējies ar asarām ikvienu pamācīt. Svētais Gars saka: to vīru, kam šī josta pieder, **32** Un nu, brāļi, es jūs nododu Dievam un Viņa tāpat tie Jūdi saistīs Jeruzālemē un viņu nodos žēlastības vārdam, kas ir spēcīgs, jūs uztaisīt pagānu rokās." **12** Un kad mēs to dzirdējām, un jums mantību dot ar visiem svētītiem. **33** tad ne vien mēs lūdzām, bet arī tie, kas tai Sudrabu vai zeltu vai drēbes es no neviena vietā dzīvoja, lai viņš neietu uz Jeruzālemi. **13** neesmu kārojis. **34** Bet jūs paši zināt, ka šās Bet Pāvils atbildēja: "Ko jūs darāt, ka raudāt rokas manai vajadzībai un tiem, kas pie manis un laužat manu sirdi? Jo es esmu gatavs par bija, ir kalpojušas. **35** Es jums visas lietas esmu Tā Kunga Jēzus vārdu ne vien likties saistīties rādījis, ka tā strādājot piederas vājos uzņemt Jeruzālemē, bet arī mirt." **14** Un kad viņš nelāvās un pieminēt Tā Kunga Jēzus vārdu, jo Viņš ir pārrunāties, tad mēs palikām klusu, sacīdami: sacījis: "Svētīgāk ir dot, nekā ņemt." **36** Un šo "Tā Kunga prāts lai notiek." **15** Pēc šim dienām sacījis, viņš ceļos metās un līdz ar visiem tiem mēs sataisījamies un gājām uz Jeruzālemi. **16** Dievu pielūdza. **37** Bet tur visi gauži raudāja; un Un tur arī kādi mācekļi no Cezarejas mums tie metās ap Pāvila kaklu un viņu skūpstīja, **38** nāca līdz un mūs veda pie viena veca mācekļa, Visvairāk no sirds sāpēm pārņemti tā vārda dēļ, Mnasona no Kipras, lai pie tā mājotu. **17** Un kad ko viņš bija sacījis, ka tiem vairs nebūšot viņa nācām uz Jeruzālemi, tad tie brāļi mūs ar mīlu vaigu redzēt. Un tie viņu pavadīja uz laivu. **18** Un otrā dienā Pāvils ar mums nogāja pie Jēkaba; un visi vecaji tur arīdzan sanācā. **19** Un viņš tos sveicinājis, pa kārtām stāstīja visu, ko Dievs pie pagāniem caur viņa kalpošanu bija darījis. **20** Un to dzirdējuši, tie To Kungu teica un uz viņu sacīja: "Brāļi, tu redzi, cik tūkstoši Jūdu ir, kas palikuši ticīgi, un visi gauži dzenās pēc bauslības. **21** Un tie par tevi dabūjuši zināt, ka tu visus Jūdus, kas starp

21 Un kad notikās, ka mēs no tiem atšķirušies, tad mēs braucām taisnā ceļā un nācām uz Kosu un otrā dienā uz Rodu un no turienes uz Pataru. **2** Un laivu atraduši, kas uz Feniķiju pārcēlās, mēs iekāpām un aizcēlāmies. **3** Un kad mēs Kipru ieraudzījām un pa kreiso roku pametām, tad cēlāmies uz Siriju, un Tīrū mēs laidām pie malas, jo tur tai laivai prece bija

pagāniem, mācot atstāties no Mozus, sacīdams, nešus bija jānes to ļaužu uzmākšanās dēļ. **36** Jo ka tiem nebūs savus bērnus apgrāzīt, nedz tas ļaužu pulks gāja pakaļ saukdams: "Nost ar pēc tām ierašām dzīvot. **22** Tādēļ ko tad nu? viņu!" **37** Un Pāvils, pirms lēgerī tapa ievests, uz Tiešām, gan ļaužu pulks sanāks; jo tie dzirdēs to virsnieku saka: "Vai man brīv tev ko sacīt?" tevi esam atnākušu. **23** Tāpēc dari to, ko mēs Un tas sacīja: "Vai tu proti grieķiski? **38** Vai tev sakām: mums ir četri vīri, tie Dievam ir tu neesi tas Ēģiptiņš, kas priekš šīm dienām solījušies. **24** Tos nēm pie sevis un šķīsties ar dumpi cēlis un tos četrķukstošus slepkavas uz tiem, un izdod par tiem to maksu, ka tie galvu tuksnesi izvedis?" **39** Bet Pāvils sacīja: "Es esmu apcērēp, un lai visi zin, ka tie nieki, ko tie par tevi Jūdu cilvēks no Tarsus, zināmas Kīliķijas pilsētas dzirdējuši, bet ka arī tu pats bauslību turēdams loceklis, es tevi lūdzu, vēli man uz tiem ļaudīm staigā. **25** Bet par tiem pagāniem, kas palikuši runāt." **40** Un kad tas bija atvēlējis, tad Pāvils ticīgi, mēs esam rakstījuši un sprieduši, ka tiem uz tām trepēm stāvēdams meta tiem ļaudīm ar nebūs neko no tādām lietām turēt, kā vien, ka roku; un kad nu pavisam palika klusu, tad viņš tiem būs sargāties no elkarievu upuriem un Ebreju valodā tos uzrunāja un sacīja: no asinīm un no nožņaugtā un no maucības."

26 Tad Pāvils tos vīrus pie sevis nēmis otrā dienā ar tiem šķīstījās un iegāja Dieva namā, un darija zināmu, ka šķīstišanas laiku tur palikšot, tiekams par ikvienu no tiem upura dāvana būshot pienesta. **27** Bet kad tās septīnas dienas jau driz bija beigtas, tad tie Jūdi no Āzijas, viņu ieraudzīdami Dieva namā, paskubināja visu to pulku un rokas pie viņa pielika, **28** Saukdami: "Jūs Israēla vīri, nāciet palīg! Šis ir tas cilvēks, kas visus visās malās māca pret tautu un pret bauslību un pret šo vietu, un turklāt viņš Grieķus ir ievedis Dieva namā un šo svēto vietu apgānījis." **29** (Jo tie priekš tam Trofimū no Efesus pie viņa bija redzējuši pilsētā un domāja, ka Pāvils to esot ievedis Dieva namā.) **30** Un visa tā pilsēta tapa trokšņa pilna, un tie ļaudis satecēja kopā; un tie grāba un rāva Pāvilu no Dieva nama ārā, un tūdaļ durvis tapa aizslēgtas. **31** Un kad tie meklēja viņu nokaut, tad tā ziņa nāca pie tā karapulka virsnieka, ka visa Jeruzāleme esot sajaukta. **32** Šis tūdaļ karavīrus un kapteiņus panēmis, pie tiem noskrēja, un kad tie to virsnieku un tos karavīrus redzēja, tad tie mitējās Pāvilu sist. **33** Tad tas virsnieks piegājis viņu saņēma un pavēlēja, viņu ar divām kēdēm saistīt, un vaicāja, kas viņš esot un ko esot darījis? **34** Bet tai pulkā citi sauca šā, citi tā. Kad tas nu tā trokšņa dēļ to lietu skaidri nevarēja saprast, tad tas pavēlēja, viņu vest lēgerī. **35** Un kad viņš pie tām trepēm nāca, tad viņš no tiem karavīriem

22 "Vīri, brāļi un tēvi, klausiet tagad manu aizbildināšanos jūsu priekšā. **2** (Bet kad tie dzirdēja, viņu Ebreju valodā tos uzrunājam, tad tie palika vēl klusāki. Un viņš sacīja:) **3** Es esmu Jūdu vīrs, Tarsū, Kīliķijas zemē, piedzimis, bet šīnī pilsētā pie Gamaliēla kājām audzināts, tēvu bauslībā krietni izmācīts, karsts Dieva bauslības aizstāvētājs, tā kā jūs visi šodien esat. **4** Un šim ceļam es esmu pretī turējies līdz nāvei, saistīdams un cietumā nododams vīrus un sievas. **5** Tā kā arī tas augstais priesteris un viss tas vecaju pulks man liecību dod, no kuriem es arī grāmatas uz tiem brāļiem nēmis, esmu gājis uz Damasku, arī tos, kas tur, saistītus vest uz Jeruzālemi, ka tie taptu mocīti. **6** Un notikās, kad es biju uz ceļa un tuvu nācu pie Damaskus ap pusdienas laiku, tad piepeši liels gaišums no debess mani apspīdēja visapkārt. **7** Un es kritu pie zemes un dzirdēju balsi uz mani sakām: "Saul, Saul, ko tu Mani vajā?" **8** Bet es atbildēju: "Kas Tu esi, Kungs?" Un Viņš uz mani sacīja: "Es esmu Jēzus no Nacaretē, ko tu vajā." **9** Bet tie, kas man bija līdz, gan redzēja to gaišumu un pārbījās, bet to balsi, kas ar mani runāja, to tie nedzirdēja. **10** Un es sacīju: "Ko man būs darīt, Kungs?" Un Tas Kungs uz mani sacīja: "Celies un ej uz Damasku, un tur tev sacīs visu, kas tev jādara." **11** Un kad nevarēju redzēt tā spožā gaišuma dēļ tad es no saviem celabiedriem pie rokas vests nācu uz Damasku. **12** Bet Ananija, dievbijīgs vīrs pēc bauslības, kam laba slava bija no visiem apkārtējiem Jūdiem,

13 Tas pie manis nācis un piestājies sacīja uz visa viņu augstā tiesa nāktu kopā, un Pāvilu mani: "Saul, brāli, skaties uz augšu." Un es novēdis, viņš tiem to stādīja priekšā.

tanī pašā stundā uz viņu skatījos. **14** Un viņš sacīja: "Mūsu tēvu Dievs tevi izvēlējis, Viņa prātu atzīt un To Taisno redzēt un balsi no Viņa mutes dzirdēt. **15** Jo tu Viņam būsi par liecinieku pie visiem cilvēkiem par to, ko tu esi redzējis un dzirdējis. **16** Un nu, ko tu gaidi? Celies un liecīties kristīties un liec nomazgāt savus grēkus, Tā Kunga vārdu piesaukdamas." **17** Un notikās, kad es uz Jeruzālemi biju atpakaļ griezies un Dieva namā Dievu pielūdzu, tad garā tapu aizgrābts, **18** Un es Viņu redzēju, un Tas man sacīja: "Steidzies un izej čakli no Jeruzālemes, jo tie nepieņems tavu liecību par Mani." **19** Un es sacīju: "Kungs, tie zina, ka es Tavus ticīgos cietumā iemetu un pa baznīcām šaustu, **20** Un kad Stefana, Tava liecinieka asinis tapa izlietas, ka es tur arī stāvēju klāt, un tas man patika, un es tās drēbes tiem glabāju, kas viņu nonāvēja." **21** Un Viņš uz mani sacīja: "Ej! Jo Es tevi izsūtišu tālu pie pagāniem." **22** Un tie viņu klausījās līdz šiem vārdiem un savas balsis pacēla, sacīdami: "Nost no zemes virsas ar šo tādu, jo tam nebūs dzīvot." **23** Un kad tie brēca un savas drēbes nosvieda un pīšļus gaisā meta, **24** Tad tas virsnieks pavēlēja, viņu novest uz lēgeri, un sacīja, lai viņu ar sitieniem izvaičā, ka dabūtu zināt, kādēļ tie tā par viņu brēca. **25** Un kad viņu ar siksniām piesēja, tad Pāvils sacīja uz to kapteinī, kas tur stāvēja: "Vai jums brīv, vienu Romieti un vēl bez tiesas šaust?" **26** Un tas kapteinis to dzirdējis gāja un tam virsniekam to teica sacīdam: "Ko tu gribi darīt? Jo šis cilvēks ir Romietis." **27** Tad tas virsnieks piegāja un uz viņu sacīja: "Saki man, vai tu esi Romietis?" Un tas sacīja: "Esmu gan." **28** Un tas virsnieks atbildēja: "Es par lielu maksu šo pilsētnieka tiesu esmu iedabūjis." Bet Pāvils sacīja: "Bet es tāds jau esmu piedzimis." **29** Un tūdaļ tie no viņa atkāpās, kas viņu gribēja izvaičāt. Un tas virsnieks bijās, ka dabūjis zināt, viņu esam Romieti, un ka viņu bija sējis. **30** Bet kad otrā dienā to gribēja skaidri zināt, kādēļ viņš no tiem Jūdiem apsūdzēts, tad viņš to atraisīja un pavēlēja, ka tie augstie priesteri un

23 Un Pāvils, acis uz to tiesu metis, sacīja: "Vīri, brāļi, es ar visai labu zināmu sirdi Dieva priekšā esmu dzīvojis līdz šai pašai dienai." **2** Bet tas augstais priesteris Ananija pavēlēja tiem, kas pie viņa stāvēja, viņam par muti sist. **3** Tad Pāvils uz to sacīja: "Dievs tevi sitīs, tu nobaltēta siena! Tu še sēdi, mani tiesāt pēc bauslības, un tu pavēli, mani sist pret bauslību!" **4** Un tie, kas tur klāt stāvēja, sacīja: "Vai tu to augsto Dieva priesteri lamā?" **5** Un Pāvils sacīja: "Es nezināju, brāļi, viņu esam augsto priesteri, jo ir rakstīts: pret savu ļaužu virsnieku tev nebūs ļaunu runāt." **6** Bet Pāvils zinādams, ka citi bija no saducejiem, citi no farizejiem, sauca augstās tiesas priekšā: "Vīri, brāļi, es esmu farizeja dēls, es topu tiesāts par to cerību, ka miroņi augšām celsies." **7** Kad viņš to bija runājis, tad troksnis cēlās starp tiem farizejiem un saducejiem, un tas pulks šķīrās. **8** Jo tie saduceji saka: augšāmcelšanās neesot, un neesot nedz enģeļa, nedz gara; bet tie farizeji visu to apliecina. **9** Un tur liela brēkšana sākās, un tie rakstu mācītāji no tās farizeju puses cēlās un tiepās sacīdami: "Mēs pie šā cilvēka nekā ļauna neatrodam; un ja kāds gars ar viņu ir runājis, vai kāds enģelis, tad lai nekarojam pret Dievu." **10** Bet kad tas troksnis vairojās, tad tam virsniekam rūpēja, ka Pāvils no tiem netaptu saplēsts, un viņš tiem karavīriem pavēlēja noiет, to no viņu vidus izraut un novest uz lēgeri. **11** Un nākošā nakts Tas Kungs viņam piestājās sacīdam: "Turi drošu prātu, Pāvil; jo itin tā, kā tu par Mani liecību esi devīs Jeruzālemē, tāpat tev būs arī Romā liecināt." **12** Un kad gaisma bija aususi, tad tie Jūdi sapulcējās un sazvērējās kopā sacīdam: "Mēs negribam ne ēst ne dzert, tiekams Pāvilu būsim nokāvuši." **13** Un to bija vairāk nekā četrdesmit, kas tā bija sazvērējušies. **14** Šie nāca pie tiem augstiem priesteriem un vecajiem un sacīja: "Mēs svēti esam nodievojušies, nekā nebaudit, kamēr Pāvilu būsim nokāvuši. **15** Tad nu dodiet ziņu tam virsniekam un tai augstai tiesai, lai to rītā pie jums atved, tā kā jūs viņa

lietu gribētu labāki izklausināt; bet mēs esam viņu astāja tiem jātniekiem, ar viņu tālāk iet, gatavi to nokaut, pirms tas atnāk.” **16** Bet Pāvila un paši griezās atpakaļ uz lēgeri. **33** Viņi nu māsas dēls šo viltu dzirdējis, atnāca un iegāja uz Cezareju nākuši un to grāmatu tam zemes lēgerū un Pāvilam to pasludināja. **17** Un Pāvils valdītājam atdevuši, arī Pāvilu viņam nodeva, vienu no tiem kapteiņiem pasaucha un sacīja: **34** Un tas zemes valdītājs to grāmatu lasījis “Noved šo jaunekli pie virsnieka, jo viņam ir vaicāja, no kuras zemes tiesas viņš esot? Un priekš tā kāda ziņa.” **18** Tad nu šis to nēma un dzirdējis, ka viņš no Kīlikijas, **35** Tas sacīja: “Es novēda pie tā virsnieka un sacīja: “Tas saistītais tevi izklausināšu, kad arī tavi sūdzētāji atnāks,” Pāvils mani sauca un lūdza, šo jaunekli pie tevis atvest, jo viņam ar tevi kas jārunā.” **19** Un tas virsnieks to pie rokas nēma un savrup aizgājis vaicāja: “Kas tev ir, ko man teikt?” **20** Un tas sacīja: “Tie Jūdi saderējušies tevi lūgt, ka tu rīta Pāvilu liktu vest priekš augstās tiesas, tā kā tie gribētu viņu jo skaidri izklausināt.” **21** Tad nu tu neļaujies no tiem pārrunāties; jo vairāk nekā četrdesmit vīri no tiem uz viņu glūn un paši nodievojušies, nekā ne ēst ne dzert, kamēr viņu būšot nokāvuši, un nu tie ir gatavi, gaidīdami no tevis to solišanu.” **22** Tad tas virsnieks to jaunekli atlaida pavēlēdams: “Nesaki to nevienam, ka tu to man esi zināmu darījis.” **23** Un tas, divus no tiem kapteiņiem ataicinājis, sacīja: “Sataisiet divsīmt karavīrus, ka tie iet uz Cezareju, un septiņdesmit jātniekus un divsīmt strēlniekus ap to trešo stundu nakti.” **24** Viņš arī lika jājamus lopus parīkot, ka Pāvili virsū sēdinātu un veselu novestu pie tā valdītāja Felika. **25** Un viņš grāmatu rakstīja ar šiem vārdiem: **26** “Klaudijs Lizijs tam viscienīgam valdītājam Felikam prieku! **27** Šo vīru, kas no tiem Jūdiem sagrābts un no tiem tik nenokauts, es, ar tiem karavīriem pienācis, esmu izrāvis, dzirdēdams, ka viņš Romietis **28** Un gribēdams to vainu zināt, kādēļ tie viņu apsūdzēja, es viņu esmu vedis priekš viņu augstās tiesas. **29** Un es viņu atradu apsūdzētu par viņu bauslibas jautāšanām, bet viņš par neko netapa apsūdzēts, ar ko nāvi vai saites būtu pelnījis. **30** Un kad man tas padoms tapa zināms, kas tiem Jūdiem bija pret šo vīru, tad es tūdaļ viņu pie tevis esmu sūtījis un tiem sūdzētājiem pavēlējis, tavā priekšā izteikt, kas tiem ir pret viņu. Dzīvo vesels!” **31** Tad nu tie karavīri, tā kā tiem bija pavēlēti, Pāvili nēma un pa nakti novēda uz Antipatridu. **32** Un otrā dienā tie viņu astāja tiem jātniekiem, ar viņu tālāk iet, atbildēja: “Tāpēc ka es zinu, tevi jau daudz gadus esam ieceltu par soģi pār šo tautu, tad es jo droši savu lietu aizbildināšu. **11** Tu vari dabūt zināt, ka nav vairāk nekā divpadsmit dienas, kamēr es uz Jeruzālemi esmu nācis, Dievu lūgt. **12** Un tie mani nav atraduši nedz Dieva namā uz kādu runājam, nedz bažnīcās, nedz pilsētā troksni ceļam. **13** Tie arī never pierādīt, par ko tie tagad mani apsūdz. **14** Bet to es tev droši saku, ka es savu tēvu Dievam kalpoju pēc tā ceļa, ko tie sauc par atkāpēju ticību, ticēdams viņu, kas bauslibā un praviešos rakstīts: **15** Un

man ir uz Dievu tā cerība, uz ko šie arīdzan lai līdz noiet un to apsūdz, ja kāda vaina ir pie gaida, ka mironi augšāmcelsies, gan taisniem, šā vīra. **6** Un kad viņš pie tiem vairāk kā desmit gan netaisniem. **16** Un tāpēc es pats dzenos, dienas bija palicis, tad viņš nāca uz Cezareju vienmēr paturēt bezvainīgu zināmu sirdi Dieva un otrā dienā, uz soģa krēsla sēdēdams, viņš un cilvēku priekšā. **17** Bet pēc kādiem gadiem pavēlēja, Pāvilu atvest. **7** Un kad tas bija atrācis, es esmu nācis, mīlestības dāvanas savai tautai tad tie no Jeruzālemes nākušie Jūdi apkārt dot un upurus. **18** Pie tam, kad es Dieva namā stāvēja, daudz un grūtas vainas pret Pāvili šķīstījos, kādi Jūdi no Āzijas mani atrada, bez nesdami, ko tie nevarēja pierādīt. **8** Jo tas tā drūzmanas un bez trokšņa. **19** Tiem būtu pienācies aizbildinājās: “Es neko neesmu grēkojis, ne pret tavā priekšā būt un sūdzēt, ja tiem kas būtu pret Jūdu bauslibu, ne pret Dieva namu, ne pret mani. **20** Jeb lai šie paši saka, kādu netaisnību ķeizaru.” **9** Bet Festus gribēdams tiem Jūdiem tie pie manis ir atraduši, kad es stāvēju augstās pa prātam darīt, atbildēja un uz Pāviliu sacīja: tiesas priekšā? **21** Ja ne šā vienīga vārda dēļ, “Vai tu gribi uz Jeruzālemi iet, lai es tevi tur ka es priekš tiem stāvēdams saucu: miroņu tiesāju par šim lietām?” **10** Bet Pāvils sacīja: augšāmcelšanās dēļ es šodien no jums topu “Es stāvu priekš ķeizara soģa krēsla, tur man tiesāts.” **22** Un kad Feliks to dzirdēja, tad viņš pienākas tapt tiesātam, tiem Jūdiem es nekādu to spriedumu pavilcināja, šo mācību jo labi netaisnību neesmu darījis, kā arī tu jo labi zini. zinādams, un sacīja: “Kad Lizijs, tas virsnieks, **11** Bet ja es netaisnību esmu darījis un nāvi kaut atrāks, tad es jūsu lietu izklausināšu.” **23** Un kā pelnījis, tad es neliedzos mirt; bet ja tas nav viņš tam kapteinim pavēlēja, Pāvilu sargāt un nekas, par ko tie mani apsūdz, tad neviens pēc viņam atvieglošanu vēlēt un nevienam no viņa viņu patikšanas mani viņiem nevar nodot. Es piederiņiem neliegt, viņam kalpot un pie viņa ķeizaru piesaucu.” **12** Tad Festus ar tiem runas nākt. **24** Un pēc kādām dienām Feliks atrāca kungiem sarunājies atbildēja: “Ķeizaru tu esi ar Druzillu, savu sievu, kas bija no Jūdu cilts, piesaucis, pie ķeizara tev būs noiet.” **13** Bet kad un sūtīja pēc Pāvila un klausījās viņa mācību kādas dienas bija pagājušās, tad kēniņš Agrippa par ticību uz Kristu. **25** Un kad viņš runāja par un Berniķe nāca uz Cezareju, Festu apsveicināt. taisnību un šķīstību un nākamo sodību, tad **14** Un kad tie kādas dienas tur bija pakavējušies, Feliks pārbījās un atbildēja: “Šo reiz tu vari iet; Festus kēniņam stāstīja Pāvila lietas sacīdams: kad man atkal būs vaļas, tad es tevi aicināšu.” “Še ir viens vīrs no Felika atstāts cietumā; **26** Bet tas turklāt arī cerēja, ka tam nauda no **15** Par to, kad es biju Jeruzālemē, tie augstie Pāvila taps dota, lai viņu atlaistu. Tādēļ tas priesteri un Jūdu vecajī pienesa sūdzību un arī dažreiz pēc viņa sūtīja un ar viņu runāja. lūdza spriedumu pret viņu; **16** Tiem es atbildēju: **27** Un kad divi gadi bija pagājuši, tad Porcius Romiešiem nav ieradums, kādu cilvēku nodot Festus nāca Felika vietā, un Feliks gribēdams uz nomaitāšanu, pirms tas, kas apsūdzēts, tos tiem Jūdiem ko pa prātam darīt, Pāvilu pameta sūdzētājus nav redzējis savā priekšā un nav valu cietumā.

25 Tad nu Festus, to zemes valdību uzņēmis, gāja pēc trim dienām no Cezarejas uz Jeruzālemi. **2** Un tur viņam tas augstais priesteris un tie augstākie no tiem Jūdiem sūdzēja pret Pāvili un viņu lūdza, **3** Želastības prasidami pret viņu, ka tas viņu uz Jeruzālemi sūtitu, glūnēdamī, ka viņu uz ceļa nokautu. **4** Tad Festus atbildēja, ka Pāvils topot sargāts Cezarejā, un ka viņš pats gribot drīz turp aiziet. **5** Kas nu jūsu starpā to var (tā viņš sacīja), tie

tiesāties. **21** Bet kad Pāvils prasīja, lai uz paša vārdam daudz pretī darīt. **10** To es arī esmu ķeizara spriedumu taptu sargāts; tad es pavēlēju darījis Jeruzālemē, un es daudz svētus esmu to sargāt, tiekams es viņu pie ķeizara sūtīšu.” **22** ieslēdzis cietumā, to varu no tiem augstiem Un Agrippa sacīja uz Festu: “Es pats arīdzaš šo priesteriem dabūjis; un kad viņi tapa nokauti, cilvēku gribētu dzirdēt;” un viņš sacīja: “Rīt tu tad man tas bija pa prātam. **11** Un pa visām to dzirdēsi.” **23** Tad nu otrā dienā, kad Agrippa baznīcām es tos daudzkārt esmu mocījis un tos un Berniķe ar lielu greznību nāca un ar tiem spiedis zaimot, un pārlieku pret tiem trakodams virsniekiem un tās pilsētas augstiem vīriem es tos esmu vajājis arī līdz svešām pilsētām. iegāja tiesas namā, Pāvils pēc Festus pavēles **12** Kad es tādēļ arī uz Damasku gāju ar spēku tapa atvests. **24** Un Festus sacīja: “Agrippa kēniņi un varu no tiem augstiem priesteriem, **13** Tad, un visi jūs vīri, kas klāt esat, jūs šo redzat, par ak kēniņi, es dienas vidū uz ceļa gaišumu no ko visa Jūdu draudze tā Jeruzālemē kā arī šeitan debesīm, skaidrāku nekā sauli, redzēju, kas mani ir piesaukus un brēc, ka tam nebūs vairs mani un manus ceļa biedrus apspīdēja. **14** Un dzīvot. **25** Bet es esmu atradis, ka tas neko nav kad mēs visi pie zemes pakritām, tad es dzirdēju darījis, ar ko nāvi būtu pelnījis; un tādēļ, ka tas balsi uz mani runājam un Ebreju valodā sakām: pats ķeizaru ir piesaucis, tad es esmu spriedis, “Saul, Saul, ko tu Mani vajā? Tev grūti nāksies viņu sūtīt. **26** Bet man par šo nav nekādas pret dzenuli spārdīt!” **15** Bet es sacīju: “Kas skaidrības, ko Tam Kungam lai rakstu. Tādēļ es Tu esi, Kungs?” Bet Tas sacīja: “Es esmu Jēzus, jums to esmu priekšā vedis un visvairāk tev, ko tu vajā. **16** Bet celies un stāvi uz savām kēniņi Agrippa, lai es pēc notikušas izklausīšanas kājām. Jo tāpēc Es tev esmu parādījies, ka Es zinu, kas jāraksta. **27** Jo man šķiet, aplamu lietu tevi ieceltu par kalpu un liecinieku tanis lietās, esam, vienu saistītu sūtīt un tās vainas pret to ko tu esi redzējis un kādās Es tev parādīšos, neuzrādīt.”

26 Agrippa sacīja uz Pāvilu: “Tev ir vēlēts priekš sevis paša runāt.” Tad Pāvils roku izstiepis aizbildinājās: **2** “Es to sev turu par lielu laimi, kēniņi Agrippa, ka man šodien ir vēlēts tavā priekšā aizbildināties par visu to, par ko es no tiem Jūdiem topu apsūdzēts, **3** Visvairāk, kad es zinu, tevi esam mācītu visās Jūdu ierašās un jautāšanās. Tāpēc es tevi lūdzu, lēnprātīgi mani klausīties. **4** Manu dzīvošanu no mazām dienām, kāda tā no iesākuma bijusi manas tautas starpā iekš Jeruzālemes, to nu visi Jūdi zina. **5** Tie mani sen jau pazina, (ja tie gribētu liecību dot), ka es esmu dzīvojis pēc mūsu Dieva kalpošanas viscietākiem likumiem, farizejs būdams. **6** Un nu es stāvu un topu tiesāties par to cerību uz to no Dieva mūsu tēviem doto apsolīšanu. **7** Pie tās cer nākt mūsu divpadsmīt ciltis, bez mitēšanās naktīm un dienām Dievam kalpodamas. Par šo cerību, kēniņi Agrippa, es no tiem Jūdiem topu apsūdzēts. **8** Kā? Vai tā jums šķiet neticama lieta, ka Dievs miroņus uzmodina? **9** Man pašam gan šķita, ka man vajagot Jēzus, tā Nacarieša,

vārdam daudz pretī darīt. **10** To es arī esmu ķeizara spriedumu taptu sargāts; tad es pavēlēju darījis Jeruzālemē, un es daudz svētus esmu to sargāt, tiekams es viņu pie ķeizara sūtīšu.” **22** ieslēdzis cietumā, to varu no tiem augstiem Un Agrippa sacīja uz Festu: “Es pats arīdzaš šo priesteriem dabūjis; un kad viņi tapa nokauti, cilvēku gribētu dzirdēt;” un viņš sacīja: “Rīt tu tad man tas bija pa prātam. **11** Un pa visām to dzirdēsi.” **23** Tad nu otrā dienā, kad Agrippa baznīcām es tos daudzkārt esmu mocījis un tos un Berniķe ar lielu greznību nāca un ar tiem spiedis zaimot, un pārlieku pret tiem trakodams virsniekiem un tās pilsētas augstiem vīriem es tos esmu vajājis arī līdz svešām pilsētām. iegāja tiesas namā, Pāvils pēc Festus pavēles **12** Kad es tādēļ arī uz Damasku gāju ar spēku tapa atvests. **24** Un Festus sacīja: “Agrippa kēniņi un varu no tiem augstiem priesteriem, **13** Tad, un visi jūs vīri, kas klāt esat, jūs šo redzat, par ak kēniņi, es dienas vidū uz ceļa gaišumu no ko visa Jūdu draudze tā Jeruzālemē kā arī šeitan debesīm, skaidrāku nekā sauli, redzēju, kas mani ir piesaukus un brēc, ka tam nebūs vairs mani un manus ceļa biedrus apspīdēja. **14** Un dzīvot. **25** Bet es esmu atradis, ka tas neko nav kad mēs visi pie zemes pakritām, tad es dzirdēju darījis, ar ko nāvi būtu pelnījis; un tādēļ, ka tas balsi uz mani runājam un Ebreju valodā sakām: pats ķeizaru ir piesaucis, tad es esmu spriedis, “Saul, Saul, ko tu Mani vajā? Tev grūti nāksies viņu sūtīt. **26** Bet man par šo nav nekādas pret dzenuli spārdīt!” **15** Bet es sacīju: “Kas skaidrības, ko Tam Kungam lai rakstu. Tādēļ es Tu esi, Kungs?” Bet Tas sacīja: “Es esmu Jēzus, jums to esmu priekšā vedis un visvairāk tev, ko tu vajā. **16** Bet celies un stāvi uz savām kēniņi Agrippa, lai es pēc notikušas izklausīšanas kājām. Jo tāpēc Es tev esmu parādījies, ka Es zinu, kas jāraksta. **27** Jo man šķiet, aplamu lietu tevi ieceltu par kalpu un liecinieku tanis lietās, esam, vienu saistītu sūtīt un tās vainas pret to ko tu esi redzējis un kādās Es tev parādīšos, neuzrādīt.” **17** Tevi izraudams no šiem ļaudim un no tiem pagāniem, pie kuriem Es tevi tagad sūtu, **18** Viņu acis atdarīt, ka tie atgriežas no tumsības pie gaismas un no velna varas pie Dieva, ka tie dabū grēku piedošanu un daļu starp tiem svētītiem caur ticību uz Mani.” **19** Tāpēc, ak kēniņi Agrippa, es šai parādīšanai no debesīm neesmu bijis nepaklausīgs; **20** Bet es papriekš tiem, kas Damaskū un Jeruzālemē un visā Jūdu zemē, un tiem pagāniem esmu pasludinājis, lai no grēkiem atstājās un pie Dieva atgriežas un dara atjaunota prāta pienākamus darbus. **21** Tādēļ tie Jūdi, Dieva namā mani sagrābuši, apņēmās mani nokaut. **22** Bet palīgu no Dieva dabūjis es stāvu līdz šai dienai, un apliecināju tik pat mazam kā lielam, cita nekā nesacīdams kā vien, ko pravieši un Mozus runājuši, kas notiks; **23** Ka Kristum bija jācieš, un ka Viņš, tas pirmais, kas no miroņiem augšāmcēlies, gaismu pasludinās Saviem ļaudim un tiem pagāniem.” **24** Un kad viņš tā aizbildinājās, tad Festus sacīja ar skaņu balsi: “Pāvil, tu esi traks, tā lielā rakstu zināšana tevi padara traku.” **25** Bet tas sacīja: “Es neesmu vis traks, viscienīgais Festu, bet es

runāju patiesīgus un prātīgus vārdus. **26** Jo par preces un laivas, bet arī pie mūsu dzīvības.” šīm lietām kēniņš zina, uz ko es arī droši runāju. **11** Bet tas kapteinis vairāk ticēja stūrmanim Jo es neticu, ka kāda no šīm lietām viņam ir un kuģiniekam, nekā tam, ko Pāvils sacīja. **12** paslēpta; jo tas nav kaktā noticis. **27** Vai tu, Un kad tā mala nederēja, tur par ziemu mist, kēniņ Agrippa, tiem praviešiem tici? Es zinu, ka tad tā lielā puse padomu deva, no turienes tu tici!” **28** Bet Agrippa sacīja uz Pāvilu: “Daudz aizcelties, vai nevarētu pie Feniķes klūt, un netrūkst, tu mani pārrunā, ka es palieku par tur par ziemu palikt; tā ir osta iekš Krietas Kristus mācekli.” **29** Bet Pāvils sacīja: “Es no un stāv pret dienvidu vēju un vakara vēju. **13** Dieva vēlētos, lai trūkst maz vai daudz, ka ne Un kad dienvidu vējš lēni pūta, tad viņiem vien tu, bet arī visi, kas mani šodien dzird, tādi šķita, ka savu nodomu panākuši, un enkurus top, kāds es esmu, bez šīm saitēm vien.” **30** Un uzvilkuši, tie laida jo tuvu gar Krietu. **14** Bet kad viņš to runāja, tad kēniņš cēlās un zemes neilgi pēc tam viesuļa vējš, kas top saukts idus, valdītājs un Berniķe un kas pie tiem sēdēja. **31** pacēlās pret to salu. **15** Un kad laiva tapa līdz Un aizgājuši tie runāja savā starpā sacīdam: aizrauta un nespēja pret vēju turēties, tad mēs “Šis cilvēks neko nedara, ar ko viņš nāvi vai to padevām un tapām nesti. **16** Un kad mēs pie saites pelna.” **32** Un Agrippa sacīja uz Festu: “Šo vienas salas nācām, kas Klauda top saukta, tad cilvēku varētu palaist, kad tas ķeizaru nebūtu mēs tikko varējām mazo laivīņu saturēt. **17** To piesaucis.”

27 Un kad tas bija nospriests, ka mums bija pārcelties uz Itāliju, tad tie Pāvilu un kādus citus cietumniekus nodeva vienam karakapteinim, ar vārdu Julijus, no ķeizara karoga. **2** Un vienā Adramitijas laivā kāpuši, mēs gribējām Āzijas pilsētām iet garām, un aizcēlāmies, un Aristarks, tas Maķedonietis no Tesalonikas, bija mums lidz. **3** Un otrā dienā mēs laidām malā pie Sidonas. Un Julijus laipnīgi pret Pāvilu turēdamies atlāva pie tiem draugiem iet, ka tas no tiem dabūtu apgādāšanu. **4** Un mēs no turienes aizcēlušies braucām apakš Kipras, jo vēji mums bija preti. **5** Un gar Kīlikiju un Pamfiliju pār jūru pārcelušies mēs nācām uz Miru Liķijas zemē. **6** Un tur tas kapteinis atrada vienu laivu no Aleksandrijas, kas gāja uz Itāliju, un lika mums tanī iekāpt. **7** Un mēs kādas dienas lēni braukdami un ar mokām pret Knidu nākuši, tāpēc ka vējš mūs nelaida, braucām gar Krietu pret Salmoni. **8** Un ar mokām tur garām braukuši mēs nācām kādā vietā, ko sauc par krāšņu ostu, kur Laseas pilsēta bija tuvu. **9** Kad nu labs laiks bija pagājis un braukšana jau bija bailīga, tāpēc ka arī gavēnu laiks jau bija pāri, tad Pāvils tos pamācīja, **10** Uz tiem sacīdam: “Vīri, es redzu, ka tā braukšana notiks ar grūtumu un lielu postu, ne vien pie

tie uzvilkuši, ar virvēm to laivu nostiprināja, un bīdamies, ka uz seklumu neuzklīstu, zēgeli nolaida zemē un mētājās. **18** Un kad vētrā loti tapām mētāti, tad otrā dienā sāka lādiņu izmest. **19** Un trešā dienā mēs ar savām pašu rokām laivas rīkus izmetām. **20** Un kad kādas dienas ne saule, ne zvaigznes nespīdēja un liela auka mūs spieda, tad visa glābšanas cerība mums izzuda. **21** Un kad tie ilgi nebija ēduši, Pāvils cēlās viņu vidū sacīdam: “Jums, ak vīri, būtu pienācīes man paklausīt un neaizbraukt no Krietas un izsargāties no tāda grūtuma un skādes. **22** Un tagad es jūs pamācu turēt drošu prātu, jo nevienam no jums dzīvība nezudis, bet vien tā laiva. **23** Jo šīnī naktī man piestājās viens enģelis no Tā Dieva, kam es piederu un kam es arī kalpoju, **24** Sacīdam: “Nebīsties, Pāvil, tev būs nākt ķeizara priekšā, un redzi Dievs tev visus ir dāvinājis, kas līdz ar tevi ir laivā.” **25** Tāpēc turat drošu prātu, jūs vīri: jo es Dievam ticu, ka tas tā notiks, kā man sacīts. **26** Bet mēs tapsim izmesti pie kādas salas.” **27** Kad nu tā četrpadsmitā nakts bija nākusi, un mēs Adrijas jūrā tapām mētāti ap nakts vidu, tad tie laivinieki bijās, ka neuzdurtos uz kādu malu. **28** Un tie lodi izmeta un atrada divdesmit asis, un maķenīt tālāk atkal lodi izmetuši, atrada piecpadsmit asis. **29** Un bīdamies, ka uz akmeņiem neuzklīstu, tie meta no laivas pakalpgala četrus enkurus un

vēlējās, ka gaisma austu. **30** Bet kad tie laivnieki slepkava, kam no jūras izglābtam atriebšana meklēja no laivas bēgt un mazo laivīnu nolaida neļauj dzīvot. **5** Bet viņš to tārpu nokratīja jūrā, melodami, ka no priekšgala enkurus gribot uguni un neko ļauna necieta. **6** Un tie gaidija, nolaist, **31** Tad Pāvils uz to kapteini un tiem ka tas uztūktu, vai piepeši nomiris pakristu; bet karavīriem sacīja: "Ja šie nepaliek laivā, tad kad tie ilgi bija gaidījuši un redzēja, ka nekāds jūs nevarat izglābties." **32** Tad tie karavīri tās ļaunums viņam nenotika, tad tiem citas domas laivīnas virves nocirta un lika tai nokrist. **33** nāca, un tie sacīja, viņu esam dievu. **7** Un ap Un kamēr gaisma ausa, Pāvils visus lūdza, to pašu vietu tam salas virsniekam, ar vārdu lai barības pabauda, sacīdams: "Šodien ir tā Publijus, bija muiža; tas mūs uzņēma un trīs četrpadsmitā diena, ka jūs gaidīdamī paliekat dienas laipni kopa. **8** Un notikās, ka Publijus neēduši un nekā neesat baudījuši. **34** Tādēļ es tēvs ar drudzi un ar asins sērgu sirga; pie tā jūs pamācu, barību ņemt; jo tas jums pašiem Pāvils iegāja un Dievu pielūdzis rokas tam uzlika būs par labu; jo nevienam no jums ne mats un to darīja veselu. **9** Kad nu tas bija noticis, tad no galvas nekrītis." **35** Un to sacījis un maiži arī tie citi atnāca, kam tanī salā bija sērgas, un ņēmis, viņš Dievam pateicās visu priekšā un to tapa dziedināti. **10** Tie arīdzan mūs ar lielu godu pārlauzis iesāka ēst. **36** Un visi iedrošināti ņēma pagodināja, un kad mēs aizcēlāmies, tie deva, arī barību. **37** Un mēs tanī laivā pavisam bijām ko mums vajadzēja. **11** Un pēc trim mēnešiem divsimt un septiņdesmit un sešas dvēseles. aizcēlāmies ar laivu, kas bija no Aleksandrijas **38** Un paēduši tie laivu atviegloja, labību jūrā un tanī salā pa ziemu bija mitusi, un kam par izmezdami. **39** Un kad gaisma ausa, tie to zemi zīmi bija dviņi. **12** Un uz Sirakuzu nākuši, mēs nepazina, bet ieraudzīja vienu jūras lici, kura tur palikām trīs dienas. **13** No turienes atkal malā tie laivu gribēja pielaist, ja tik varētu. aizcēlušies, mēs nācām uz Reģiju; un kad pēc **40** Un tie enkurus nocirtuši palaida jūrā un vienas dienas dienasvidus vējš cēlās, tad nācām turklāt stūra saites atraisījuši un zēgeli pa vējam otrā dienā uz Puteoliem. **14** Tur mēs atradām pacēluši dzinās pie malas. **41** Bet tie noklīda brāļus un no tiem tapām lūgti, septiņas dienas tādā vietā, kur uz abējām pusēm bija jūra, un pie tiem palikt, un tā mēs nācām uz Romu. **15** laiva dauzījās, un priekšgals uzgāja uz sēkli un Un no turienes tie brāļi, par mums dzirdējuši, palika nekustināms, un pakalgars tapa sadauzīts izgāja mums pretī lidz Appijus tirgum un no viņu varas. **42** Tad to karavīru padoms bija, TriTabernām; tos redzēdams, Pāvils Dievam tos saistītos nokaut, lai neviens izpeldēdams pateicās un ņēmās drošu prātu. **16** Un kad mēs neizbēgtu. **43** Bet tas kapteinis, gribēdams Pāvilu nācām uz Romu, tad tas kapteinis tos saistītos izglābt, viņu padomam turējās pretī un pavēlēja nodeva tam karavaldniekam, bet Pāvilm vala tiem, kas varēja peldēt, papriekš ūdeni ielaisties tapa dota, savrup palikt ar kādu karavīru, kas un malā iet, **44** Un tiem citiem, vai uz galdiem, viņu sargāja. **17** Un notikās pēc trim dienām, ka vai uz kādiem laivas gabaliem; un tā notika, ka Pāvils Jūdu priekšniekus saaicināja. Un kad tie visi izglābās un tika malā.

28 Un kad tie bija izglābti, tad tie dabūja zināt, ka tā sala tapa saukta Melite. **2** Un tie salas ļaudis mums parādīja lielu laipnību; jo tie uguni uzkūruši mūs visus uzņēma, tā lietus dēļ kas bija sācis lit, un tā aukstuma dēļ. **3** Un kad Pāvils kādu žagaru nastītu bija salasījis un pie uguns pielicis, tad viena odze no tā karstuma izlīda un ap viņa roku aptinās. **4** Un kad tie salas ļaudis to tārpu redzēja pie viņa rokas karājamies, tad tie sacīja savā starpā: šis cilvēks tiešām ir

bija kopā sanākuši, viņš uz tiem sacīja: 'Vīri, brāļi, es neko neesmu darījis ne pret šiem ļaudim, ne pret tēvu ieradumiem un tomēr saistīts no Jeruzālemes esmu nodots Romiešu rokās. **18** Tie izjautājuši gribēja mani atlaist, tādēļ ka nekādas nāves vainas pie manis nebija. **19** Bet kad tie Jūdi pretī runāja, tad tapu spiests, ķeizaru piesaukt, tomēr ne tā, ka man būtu ko sūdzēt pret savu tautu. **20** Tad nu šās lietas dēļ es jūs esmu lūdzis, ka dabūtu jūs redzēt un ar jums runāt. Jo Israēla cerības dēļ es

ar šīm kēdēm esmu saistīts.” **21** Bet tie uz viņu sacīja: “Mēs neesam nedz grāmatas par tevi no Jūdu zemes dabūjuši, nedz arī kāds no tiem atnākušiem brāļiem par tevi ko ļauna ir sludinājis jeb runājis. **22** Tomēr mēs gribam no tevis dzirdēt, ko tu domā; jo no šās draudzes mums ir zināms, ka tai visās malās top pretī runāts.” **23** Un kad tie viņam vienu dienu bija nolikuši, tad daudzi nāca pie viņa mājas vietā; tiem viņš Dieva valstību apliecināja un izstāstīja, tos pārliecinādams par Jēzu no rīta agri līdz vakaram. **24** Un citi gan tapa pārliecināti caur to, ko viņš sacīja, bet citi neticēja. **25** Un nebūdami savā starpā vienprātīgi, tie aizgāja, kad Pāvils to vienu vārdu bija sacījis: “Tas Svētais Gars gan labi caur pravieti Jesaju ir runājis uz mūsu tēviem, **26** Sacīdams: “Noej pie šiem ļaudim un saki: ar ausīm jūs dzirdēsiet un nesapratisiet, un redzēdami jūs redzēsiet un nenomanīsiet. **27** Jo šo ļaužu sirds ir tapusi cieta, un ar ausīm tie grūti dzird un snauž ar savām acīm, ka tie ar acīm neredz un ar sirdi nesaproš un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.” **28** Tad nu jums būs zināt, ka pagāniem Dieva pestīšana ir sūtīta, un tie to dzirdēs.” **29** Un kad viņš to bija sacījis, tad tie Jūdi aizgāja, savā starpā daudz apjautādamies. **30** Un Pāvils palika divus gadus savā īpaši īrētā mājas vietā, un visus pieņēma, kas pie viņa nāca, **31** Dieva valstību sludinādams un par To Kungu Jēzu Kristu mācīdams ar visu drošību bez aizliegšanas.

Pāvilavēstulē Romiešiem

neredzamā būšana no pasaules radišanas pie
tiem darbiem top nomanita un ieraudzīta,
gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievība,
tā ka tie nevar aizbildeināties. (aīdios g126) 21

1 Pāvils, Jēzus Kristus kalps, aicināts par Tāpēc ka tie Dievu atzīdam, to kā Dievu nav apustuli, izvēlēts, sludināt Dieva evaņģēliju, godājuši nedz Viņam pateikušies, bet savās **2** Ko Viņš papriekš caur Saviem praviešiem domās nelieši tapuši un viņu neprātīgā sirds svētos rakstos apsolījis, **3** Par Savu Dēlu, (kas ir aptumšota. **22** Teikdamies gudri esoši, tie pēc miesas ir cēlies no Dāvida sēklas. **4** Un palikuši par ģeķiem, **23** Un ir apmainijuši tā pēc tā svētīšanas Gara caur augšāmcelšanos neiznīcīgā Dieva godibu par ģimi, kas lidzīgs no miroņiem spēkā ir parādīts Dieva dēls), par nīcīgam cilvēkam un putniem un četrkājīgiem Jēzu Kristu, mūsu Kungu, **5** Caur ko mēs esam lopiem un tāpiem. **24** Tāpēc Dievs tos arī dabūjuši žēlastību un apstuļa amatu, lai ticībai nodevis viņu siržu kārībās uz nešķīstību, savas paklausa Viņa Vārda labad visi pagāni, **6** Kuru miesas sagānīt savā starpā. **25** Dieva patiesību starpā arī jūs esat Jēzus Kristus aicinātie, - **7** tie ir pārvērtuši melos un radītas lietas lielākā Visiem Dieva mīliem, tiem aicinātiem svētiem godā turējuši un tām vairāk kalpojuši nekā Romā: žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu tam Radītājam, kas ir augsti teicams mūžīgi! Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **8** Papriekš Āmen. (aīdīn g165) **26** Tāpēc Dievs tos ir nodevis es savam Dievam pateicos caur Jēzu Kristu negodīgās kārībās; jo viņu sievieši to sadzīvi, par jums visiem, ka jūsu ticība top teikta visā kas pēc dabas, ir pārvērtuši par tādu, kas ir pret pasaulē. **9** Jo Dievs, kam es savā garā kalpoju, dabu. **27** Tāpat arīdzan tie virieši ir atstājuši to Viņa Dēla evaņģēliju sludinādams, ir mans sadzīvi ar sievieti, kas pēc dabas, un savā kārībā liecinieks, ka es bez mitēšanās jūs pieminu, **10** cits uz citu iekarsušies, un virieši ar viriešiem Allažiņ savās lūgšanās lūgdams, lai jel kādu bezkaunību dzinuši un savas nomaldīšanās reiz ceļš man izdotos pēc Dieva prāta pie jums pienākamo algu pie sev pašiem dabūjuši. **28** Un nākt. **11** Jo es ilgojos jūs redzēt, lai jums iedotu kā tie nav cienījuši Dievu turēt atzīšanā, tā Dievs kādu garīgu dāvanu, ka jūs topat stiprināti: tos ir nodevis pārvērstam prātam, to darit, kas **12** Tas ir, ka es līdz ar jums taptu iepriecināts neklājās, **29** Piepildītus ar visādu netaisnību, caur mūsu abēju, tā jūsu kā manu ticību. **13** maucību, blēdību, mantas kārību, niknumu, Bet es jums, brāļi, negribu slēpt, ka daudzreiz pilnus skaudības, slepkavības, ķildu, viltības, esmu apņēmies pie jums nākt (un līdz šim esmu netiklibas, **30** Mēlnešus, apmelotājus, Dievam aizkavēts), lai es arī pie jums kādu augli dabūtu, negantus, varas darītājus, lepnus, lielīgus, kā pie tiem citiem pagāniem. **14** Jo es esmu ļaunuma izgudrotājus, vecākiem nepaklausīgus, parādnieks Griekiem un barbariem, gudriem **31** Neprātīgus, derības pārkāpējus, cietsirdigus, un negudriem. **15** Tādēļ no savas puses esmu nesaderīgus, nežēligus; **32** Kas zinādami to Dieva gatavs, arī jums, kas esat Romā, evaņģēliju likumu, ka tie, kas tādas lietas dara, nāvi pelna, sludināt. **16** Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija nevien tādas lietas dara, bet arī labu prātu tur dēļ; jo tas ir Dieva spēks par pestišanu ikvienam, pie tiem, kas tā dara.

kas tic, papriekš Jūdam un arī Grieķim. **17** Jo Dieva taisnība iekš tā parādās no ticības uz ticību. Itin kā ir rakstīts: taisnais dzīvos no ticības. **18** Jo Dieva dusmība no debesīm parādās pār ikvienu bezdievību un netaisnību pie cilvēkiem, kas patiesību netaisnībā aiztur. **19** Jo Tā Dieva atzīšana tiem ir zināma, jo Dievs tiem to ir zināmu darījis. **20** Jo Viņa

2 Tāpēc tu, ak cilvēks, esi neaizbildinājams, ikviens, kas tiesā; jo kurā lietā tu otru tiesā, tu pats sevi notiesā, jo tu tās pašas lietas dari, tu tiesātājs. **2** Bet mēs zinām, ka Dieva sodība tiem tiešām uzies, kas tādas lietas dara. **3** Bet vai tu, ak cilvēks, gan domā, ka tu izbēgsi Dieva sodībai, tos tiesādams, kas tādas lietas dara, un pats tās darīdams? **4** Jeb vai tu nicini Viņa laipnības un

paciētības un lēnprātības bagātību, nezinādams, viņu priekšāda netaps turēta par apgraizījumu? ka Dieva laipnība tevi vada uz atgriešanos **27** Un tad tā priekšāda, kas no dabas tāda ir no grēkiem? **5** Bet tu pēc savas cietas un un bauslību tur, tiesās tevi, kas pie raksta un neatgriezīgas sirds sev pašam krājies par mantu apgraizišanas esi bauslibas pārkāpējs. **28** Jo dusmību uz dusmības dienu, kad Dievs parādis tas nav Jūds, kas no ārienes tāds ir; nedz tā taisnu spriedumu, **6** Kas ikvienam atmaksās pēc viņa darbiem: **7** Tiem, kas pastāvīgi labā darbā godu un slavu un neiznīcību meklē - **8** Bet tiem, kas ir rejēji un nepaklausa patiesībai, bet paklausa netaisnībai - dusmību un bardzību. **9** Bēdas un izbailes ikkatrā cilvēka dvēselei, kas ļaunu dara, papriekš Jūdam un arī Griekim; **10** Bet gods un slava un miers ikkatram, kas labu dara, papriekš Jūdam un arī Griekim. **11** Jo Dievs neuzlūko cilvēka vaigu. **12** Jo kas bez bauslibas grēkojuši, tie arī bez bauslibas pazudīs; un kas apakš bauslibas grēkojuši, tie pēc bauslibas taps tiesāti - **13** (Jo ne bauslibas klausītāji Dieva priekšā taisni, bet bauslibas darītāji taps taisnoti. **14** Jo ja tie pagāni, kam bauslibas nav, no savas dabas dara pēc bauslibas, tad šie, kam bauslibas nav, paši sev ir par bauslibu. **15** Tie tad parāda, bauslibas darbu esam ierakstītu viņu sirdīs caur to, ka viņu zināma sirds tiem liecību dod, un tās domas savā starpā vai apsūdzēs, vai arī aizbildinās,) - **16** Tānī dienā, kad Dievs cilvēku noslēpumus tiesās pēc mana evaņģēlijā caur Jēzu Kristu. **17** Rauji, tu saucies Jūds un paļaujies uz bauslibu un lielies ar Dievu **18** Un zini Viņa prātu, un bauslībā mācīts izšķiri, kas labs un kas ļauns; **19** Un tu nēmies akliem būt vadonis un gaišums tiem, kas ir tumšībā, **20** Neprātīgiem pamācītājs un nejēgām mācītājs, kam ir atzišanas un patiesības raksts bauslībā. **21** Tad nu citu mācīdams pats sevi nemāci. Tu sludini, ka nebūs zagt, pats zodz. **22** Tu saki, ka nebūs laulību pārkāpt, pats laulību pārkāpi. Tu elkarievus turi negantus, pats esi svētuma laupītājs. **23** Tu lielies ar bauslibu, pats Dievu pulgo caur bauslibas pārkāpšanu. **24** Jo Dieva vārds jūsu dēļ top zaimots pagānu starpā, itin kā ir rakstīts. **25** Jo apgraizišana gan ir derīga, ja tu bauslibu dari; bet ja esi bauslibas pārkāpējs, tad tavs apgraizījums ir tapis par priekšādu. **26** Ja nu priekšāda bauslibas likumus tur, vai tad ir apgraizišana, kas no ārienes pie miesas. **29** Bet tas ir Jūds, kas no iekšienes tāds, un tā ir sirds apgraizišana, kas garā un ne rakstā; tam ir mūžīgu dzīvošanu; (**aiōnios g166**) **8** Bet tiem, kas ir teikšana ne no cilvēkiem, bet no Dieva.

3 Kas tad nu Jūdam ir pārāki, jeb kāds ir tas apgraizišanas labums? **2** Visādi liels! Jo pirmā kārtā Dieva vārdi tiem ir uzticēti. **3** Jo kas par to, ja kādi nav ticējuši? Vai viņu neticība Dieva uzticību iznīcinās? **4** Nemaz ne! Bet lai tā paliek, ka Dievs ir taisns un ikkatrā cilvēks melkulis, itin kā ir rakstīts: "Ka Tu palieci taisns Savos vārdos un uzvari, kad Tu topi tiesāts." **5** Kad nu mūsu netaisnība Dieva taisnību apstiprina, ko lai sakām? Vai tad Dievs nav netaisns, kad Viņš soda? To runāju, kā cilvēki mēdz runāt. **6** Nemaz ne! Jo kā tad Dievs pasauli tiesās? **7** Jo ja Dieva patiesība caur maniem meliem ir vairojusies Viņam par godu, ko tad es vēl kā grēcīnieks topu tiesās? **8** Un kam mēs nesakām, itin kā topam zaimoti, un itin kā daži teic, mūs sakām: darīsim ļaunu, lai nāk labums? Tādiem sods pēc taisnības notiks. **9** Ko tad nu? Vai mēs esam labāki? Nemaz ne. Jo mēs jau pirmāk esam rādijuši, gan Jūdus, gan Grieķus, visus esam apakš grēka. **10** Itin kā stāv rakstīts: nav neviena taisna, it neviena, **11** Nav neviena prātīga, nav neviena, kas Dievu meklē. **12** Visi ir atkāpušies un kopā tapuši nelieši, nav neviena, kas labu dara, it neviena. **13** Viņu rīkle ir atvērts kaps; ar savām mēlēm tie viltību dara: odžu dzelonis ir apakš viņu lūpām; **14** Viņu mute ir lāstu un rūgtuma pilna. **15** Viņu kājas ir čaklas izliet asinis. **16** Posts un sirdēsti ir pa viņu ceļiem, **17** Un miera ceļu tie nezin. **18** Dieva bijāšanas nav priekš viņu acīm. **19** Bet mēs zinām, ka bauslība visu, ko tā saka, to tā runā uz tiem, kas ir apakš bauslibas, lai ikviena mute top aizbāzta, un visa pasaule ir noziedzīga Dieva priekšā. **20** Tādēļ no bauslibas darbiem neviena mresa netaps taisnota Viņa priekšā, jo caur bauslibu nāk grēku atzišana. **21** Bet Dieva taisnība, kas

no bauslības un no praviešiem ir apliecināta, tēvu visiem, kas priekšādā būdami tic, lai ticība tagad ir tapusi zināma bez bauslības, **22** Tā tiem arīdzan taptu pielīdzināta par taisnību, Dieva taisnība caur ticību uz Jēzu Kristu priekš **12** Un par apgraizišanas tēvu tiem, kas ne vien visiem un pie visiem, kas tic; jo tur nav nekādas apgrāzīti, bet arī staigā tās ticības pēdās, kas starpības. **23** Jo visi ir grēkojuši, un tiem trūkst mūsu tēvam Ābrahāmam bija priekšādā. **13** Jo tā teikšanas Dieva priekšā, **24** Un top taisnoti bez apsolīšana, ka viņš būšot pasaules mantinieks, nopolna no Viņa žēlastības caur to atpirkšanu, Ābrahāmam jeb viņa sēklai nav notikusi caur kas notikusi caur Kristu Jēzu. **25** To Dievs bauslību, bet caur ticības taisnību. **14** Jo ja ir nolicis par salīdzināšanu, caur ticību iekš tie bauslības ļaudis - mantinieki, tad ticība ir Viņa asinīm, ka tas Savu taisnību parādītu, veltīga un tā apsolīšana iznīkusi. **15** Jo bauslība pamezdamas tos priekšlaikā darītos grēkus **26** padara dusmību; jo kur bauslības nav, tur arī iekš dievišķas paciešanas, ka Tas Savu taisnību nav pārkāpšanas. **16** Tāpēc no ticības, lai ir pēc parādītu šīnī laikā: Sevi esam taisnu, un taisnu žēlastības; lai tā apsolīšana ir pastāvīga visam darām to, kas ir no Jēzus ticības. **27** Kur nu ir tā dzimumam, ne vien tam, kas no bauslības, bet lielišanās? Tā ir zudusi. Caur kuru bauslību? arī tam, kas no Ābrahāma ticības. Tas mums Vai caur darbu bauslību? Nē! Bet caur ticības visiem ir tēvs, **17** (Kā ir rakstīts: daudz tautām bauslību. **28** Tad nu mēs turam, ka cilvēks top Es tevi esmu cēlis par tēvu,) Tā Dieva priekšā, taisnots caur ticību bez bauslības darbiem. kam viņš ir ticejīs, kas miroņus dara dzīvus un **29** Jeb vai Dievs tikai Jūdu Dievs? Vai nav arī sauc to, kas vēl nav, tā kā tas jau būtu. **18** Pret pagānu Dievs? Tiešām arī pagānu. **30** Jo viens cerību viņš ir ticejīs uz cerību, lai paliku par Dievs ir, kas taisno apgrāzījumu no ticības tēvu daudz tautām, pēc tā vārda: Tādam būs un priekšādu caur ticību. **31** Vai tad nu mēs būt tavam dzimumam. **19** Un viņš nepalika vājš iekš ticības, nedz lūkoja uz savām izdēdējušām miesām, tik ne simts gadus vecs būdams, nedz uz Sāras izdēdējušām miesām. **20** Bet pie tās Dieva apsolīšanas viņa prāts neticībā nešaubījās, bet kļuva spēcīgs iekš ticības un Dievam deva godu, **21** Pilnā ticībā zinādams, ka Dievs to, ko Viņš apsolījis, arī spēj darīt. **22** Tāpēc tas viņam arī pielīdzināts par taisnību. **23** Bet tas ne vien viņa dēļ ir rakstīts, ka tas viņam ir pielīdzināts, **24** Bet arī mūsu dēļ, kam tas tiks pielīdzināts, kad ticam uz to, kas no miroņiem ir uzmodinājis mūsu Kungu Jēzu, **25** Kas ir nodots mūsu grēku dēļ un uzmodināts mūsu taisnošanas labad.

4 Ko nu lai sakām, ka mūsu vectēvs Ābrahāms ir dabūjis pēc miesas? **2** Jo ja Ābrahāms caur darbiem ir taisnots, tad tam ir gan slava, bet ne pie Dieva. **3** Jo ko tas raksts saka? Ābrahāms Dievam ir ticejīs un tas viņam ir pielīdzināts par taisnību. **4** Bet tam darba darītājam alga netop pielīdzināta pēc žēlastības, bet pēc parāda. **5** Bet tam, kas nav darba darītājs, bet tic uz To, kas bezdievīgo taisno, tam ticība top pielīdzināta par taisnību. **6** Tā kā arī Dāvids saka, to cilvēku esam svētīgu, kam Dievs taisnību pielīdzina bez darbiem: **7** Svētīgi tie, kam pārkāpumi piedoti un grēki aplākti; **8** Svētīgs tas vīrs, kam Tas Kungs grēku nepielīdzina. **9** Vai nu šis labums atlec apgrāzījumam vien, vai arī priekšādai? Jo mēs sakām, ka Ābrahāmam ticība ir pielīdzināta par taisnību. **10** Kā tad tā viņam ir pielīdzināta? Vai iekš apgrāzījuma, vai iekš priekšādas? Ne iekš apgrāzījuma, bet iekš priekšādas. **11** Bet to apgrāzišanas zīmi viņš dabūja par taisnības ziegeli tai ticībai, ko viņš vēl priekšādā būdams turēja; ka tas būtu par

5 Tad nu mums no ticības taisnotiem miers ir pie Dieva caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, **2** Caur ko mēs ticībā esam dabūjuši arī pieiešanu pie tās pašas žēlastības, kurā mēs stāvam, un lielāmies ar to cerību uz Dieva godību. **3** Bet ne vien ar to, bet mēs lielāmies arī ar bēdām, zinādami, ka bēdas dara pacietību, **4** Un pacietība pastāvību, un pastāvība cerību, **5** Un cerība nepamet kaunā; jo Dieva milestība ir izlieta mūsu sirdīs caur To Svēto Garu, kas mums ir dots. **6** Jo Kristus, kad mēs vēl bijām

vāji, par bezdievīgiem savā laikā ir nomiris. **7** Jo neviens lēti nemirst par kādu taisnu; par to, kas labs, gandrīz kāds varētu apņemties mirt. **8** Bet Dievs Savu mīlestību uz mums parāda, ka Kristus par mums ir nomiris, kad mēs vēl bijām grēcinieki. **9** Tad nu mēs tagad caur Viņa asinīm taisnoti jo vairāk caur Viņu tapsim glābti no tās dusmības. **10** Jo ja mēs ienaidnieki būdami, ar Dievu esam salīdzināti caur Viņa Dēļa nāvi, tad nu salīdzināti, mēs jo vairāk tapsim glābti caur Viņa dzīvību. **11** Un ne vien tā, bet mēs arī lielāmies ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, caur ko mēs tagad salīdzināšanu esam dabūjuši. **12** Tādēļ itin kā caur vienu cilvēku grēks ir ienācis pasaulē un caur grēku nāve, un tā nāve pie visiem cilvēkiem ir caurspiedusies, tāpēc ka visi ir grēkojuši; **13** Jo līdz bauslibai grēks gan bija pasaulē; bet grēks netop pielīdzināts, kad bauslības nav. **14** Tomēr nāve ir valdījusi no Ādama līdz Mozum arī pār tiem, kas nebija grēkojuši tādā pārkāpšanā kā Ādams, kas ir tā nākamā (Ādama) priekšzīme. **15** Bet ne tāda, kāda tā apgrēkošanās, arī tā žēlastība. Jo ja caur tā viena apgrēkošanos daudzi ir miruši, tad daudz vairāk Dieva žēlastība un dāvana caur Tā viena Cilvēka, Jēzus Kristus, žēlastību pārpilnam ir nākusi pār daudziem. **16** Un ar to žēlastības dāvanu tas nav tā, kā ar tā viena (cilvēka) grēku. Jo tas spriedums ir gan no viena uz pazudināšanu; bet tā apžēlošana ir uz taisnošanu no daudz grēkiem. **17** Jo ja caur tā viena apgrēkošanos nāve ir valdījusi caur to vienu, tad daudz vairāk tie, kas to žēlastības pilnību un to taisnības dāvanu dabū, valdīs iekš dzīvības caur To vienu Jēzu Kristu. **18** Tad nu itin kā caur viena apgrēkošanos pazudināšana ir nākusi pār visiem cilvēkiem, tāpat arī caur viena taisnību dzīvības taisnošana nāk pār visiem cilvēkiem. **19** Jo itin kā caur tā viena cilvēka nepaklausību daudzi ir darīti par grēciniekim, tāpat arī dzīvības caur tā viena paklausību daudzi taps darīti par taisniem. **20** Bet bauslība pienākusi klāt, lai apgrēkošanās vairotos; bet kur grēks ir vairojies, tur žēlastība vēl vairāk ir vairojusies, **21** Lai, kā grēks ir valdījis ar nāvi, tāpat arī žēlastība valda caur taisnību uz mūžigu dzīvošanu caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. (aiōnios g166)

6 Ko nu lai sakām? Vai mums grēkā būs palikt, lai žēlastība vairojās? **2** Nemaz ne! Kā mēs, kas grēkam esam miruši, iekš tā vēl gribētu dzīvot? **3** Jeb vai jūs nezināt, ka, cik no mums ir kristīti uz Kristu Jēzu, tie uz Viņa nāvi ir kristīti? **4** Tad nu mēs līdz ar Viņu caur kristību esam aprakti nāvē, lai, kā Kristus ir uzmodināts no mironiem caur Tā Tēva godību, tāpat arī mēs staigājam atjaunotā dzīvībā. **5** Jo ja mēs esam dēstīti līdzīgā nāvē ar Viņu, tad arī augšāmcelsanā Viņam būsim līdzīgi, **6** To zinādami, ka mūsu vecais cilvēks līdz ir krustā sists, lai grēcīgā miesa iznīkst, ka mēs grēkam vairs nelkalpojam. **7** Jo, kas nomiris, tas ir taisnots no grēka. **8** Bet ja mēs ar Kristu esam miruši, tad ticam, ka ar Viņu arī dzīvosim, **9** Zinādami, ka Kristus no mironiem uzmodināts vairs nemirst; nāve pār Viņu vairs nevalda. **10** Jo ko Viņš miris, to Viņš grēkam nomiris vienreiz; bet ko Viņš dzīvo, to Viņš dzīvo Dievam. **11** Tāpat turaties arī jūs, ka grēkam esat nomiruši, bet dzīvojet Dievam iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga. **12** Tad nu lai grēks nevalda jūsu mirstamā miesā, paklausīt viņas kārībām; **13** Nedz padodiet savus locekļus grēkam par netaisnības ieročiem; bet padodiet sevi pašus Dievam, tā kā no mironiem dzīvus, un savus locekļus Dievam par taisnības ieročiem. **14** Jo grēks pār jums nevaldīs; jo jūs neesat apakš bauslības, bet apakš žēlastības. **15** Ko nu? Vai mums būs grēkot, tāpēc ka neesam apakš bauslības, bet apakš žēlastības? Ne mūžam! **16** Vai nezināt, ka jūs tam esat kalpi, kam padodaties par kalpiem uz paklausību, paklausīdami, vai grēkam uz nāvi, vai paklausībai uz taisnību? **17** Bet gods Dievam, ka jūs, kas bijuši grēka kalpi, no sirds dziļuma esat palikuši paklausīgi tai mācības priekšzīmei, uz ko esat nodoti, **18** Un atsvabināti no grēka esat palikuši par kalpiem taisnībai. **19** Es runāju cilvēcīgi jūsu miesas vājības dēl; jo tā kā jūs savus locekļus bijāt padevuši kalpot nešķistībai un netaisnībai uz netaisniem darbiem, tāpat padodiet tagad savus locekļus, kalpot taisnībai uz svētiem darbiem. **20** Jo kad jūs bijāt grēka

kalpi, tad jūs bijāt svabadi no taisnības. **21** Kāds auglis tad jums to brīdi bija? Tāds, par ko jūs tagad kaunaties; jo viņa gals ir nāve. **22** Bet tagad, kad jūs no grēka esat atsvabināti un Dievam kalpojat, tad jums ir savs auglis, ka paliekat svēti; bet tas gals ir mūžīga dzīvošana. (aiōnios g166) **23** Jo grēka nopelns ir nāve; bet Dieva dāvana ir mūžīga dzīvība iekš Kristus Jēzus, mūsu Kungu. (aiōnios g166)

7 Jeb vai jūs nezināt, brāļi (jo es runāju ar tiem, kas bauslību zin), ka bauslība valda pār cilvēku, kamēr tas dzīvo? **2** Jo laulāta sieva caur bauslību ir piesieta pie vīra, kamēr tas dzīvs; bet kad vīrs miris, tad viņa ir atsvabināta no tā vīra bauslības. **3** Tad nu viņa taps saukta laulības pārkāpēja, kad viņa, kamēr vīrs dzīvs, pie cita vīra turas; bet ja vīrs miris, tad viņa ir svabada no tās bauslības, tā ka viņa nav vis laulības pārkāpēja, kad viņa iet pie cita vīra. **4** Tā, mani brāļi, arī jūs bauslībai esat nonāvēti caur Kristus miesu, ka jums būs turēties pie cita, pie Tā, kas no miroņiem ir uzmodināts, lai Dievam auglus nesam. **5** Jo kad mēs miesā bijām, tad grēku kārības caur bauslību mūsu locekļos bija spēcīgas, nāvei auglus nest. **6** Bet tagad mēs no tās bauslības, kur tapām turēti, esam atsvabināti un tai nomiruši, tā ka mēs kalpojam atjaunotā garā un ne vecā raksta būšanā. **7** Ko nu lai sakām? Vai bauslība ir grēks? Nemaz ne! Bet grēku es nepazinu kā vien caur bauslību. Jo iekārošanu es nezinātu, ja bauslība nesacītu: tev nebūs iekāroties. **8** Bet grēks, caur bausli pamodināts, cēla iekš manis visādu iekārošanu. Jo bez bauslības grēks ir nedzīvs. **9** Un es citkārt dzīvoju bez bauslības, bet kad bauslis nāca, tad grēks palika dzīvs. **10** Bet es nomiru, un atradās, ka tas bauslis man uz nāvi izdevās, kas man bija dots uz dzīvību. **11** Jo grēks caur bausli pamodināts mani ir pievīlīs un caur to pašu nokāvis. **12** Tad jau bauslība gan ir svēta, un bauslis gan ir svēts un taisns un labs. **13** Vai tad tas, kas ir labs, man palicis par nāvi? Nemaz ne! Bet grēks, - lai tas parādītos kā grēks, kas caur to, kas labs, man padara nāvi, lai grēks paliktu pārlieku grēcīgs caur bausli. **14** Jo mēs zinām, ka bauslība ir garīga; bet es esmu miesīgs, pārdots

apakš grēka. **15** Jo es nezinu, ko es daru; jo to es nedaru, ko gribu; bet ko es ienīstu, to es daru. **16** Bet ja es daru, ko negribu, tad es apliecināju, bauslību esam labu. **17** Bet tagad es vairs to nedaru, bet tas grēks, kas iekš manis mīt. **18** Jo es zinu, ka iekš manis (tas ir manā miesā) labums nemīt; jo gribēt gan gribu labu darīt, bet spēt nespēju. **19** Jo to labu, ko gribu, es nedaru; bet to ļaunu, ko negribu, to es daru.

20 Bet ja es to daru, ko negribu, tad es to vairs nedaru, bet tas grēks, kas iekš manis mīt. **21** Tad nu šo likumu atrodū, ka man gribot to labu darīt ļaunums pielīp. **22** Jo man ir labs prāts pie Dieva bauslibas pēc tā iekšējā cilvēka. **23** Bet es redzu citu bauslību savos locekļos pret mana prāta bauslību karojam un mani güstītu novedam apakš grēka bauslības, kas ir manos locekļos. **24** Es nabaga cilvēks, kas mani izraus no šīs nāves miesas. **25** Es Dievam pateicos caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Tad nu es pats ar savu prātu kalpoju Dieva bauslībai, bet ar savu miesu grēka bauslībai.

8 Tad nu nav nekādas pazudināšanas tiem, kas ir iekš Kristus Jēzus, kas nestāigā pēc miesas, bet pēc Gara. **2** Jo tā dzīvības Gara bauslība iekš Kristus Jēzus mani ir atsvabinājusi no grēka un nāves bauslības. **3** Jo kad tas bauslībai nebija iespējams, tāpēc ka tā caur miesu bija nespēcīga, tad Dievs ir sūtījis Savu paša Dēlu grēcīgas miesas līdzībā un grēka dēļ un grēku pazudinājīs iekš miesas, **4** Ka bauslības taisnība taptu piepildīta iekš mums, kas nestāigājam pēc miesas, bet pēc Gara. **5** Jo tie, kas ir pēc miesas, tie domā uz to, kas patik miesai; bet tie, kas pēc Gara, uz to, kas patik Garam. **6** Jo miesas prāts ir nāve; un Gara prāts ir dzīvība un miers. **7** Tāpēc ka miesas prāts ir naids pret Dievu; jo tas Dieva bauslībai nepaklausī un arī nespēj. **8** Bet tie, kas pēc miesas dzīvo, nevar Dievam patikt. **9** Bet jūs nedzīvojet pēc miesas, bet pēc Gara, ja tikai Dieva Gars iekš jums mīt; bet ja kam Kristus Gara nav, tas Viņam nepieder. **10** Bet ja Kristus ir iekš jums, tad miesa gan ir nedzīva grēka dēļ, bet Tas Gars ir dzīvība taisnības dēļ. **11** Bet ja Tā Gars, kas Jēzu ir uzmodinājis no miroņiem, iekš jums mīt, tad Tas, kas Kristu ir uzmodinājis

no miroņiem, arī jūsu mirstamas miesas darīš par mums, kas būs pret mums? **32** Jo Viņš arī dzīvas caur Savu Garu, kas iekš jums mit. **12** Tad Savu paša Dēlu nav taupījis, bet To par mums nu mēs, brāļi, esam parādnieki ne miesai, ka visiem nodevis, kā Viņš mums ar To nedāvinās pēc miesas būtu jādzīvo. **13** Ja jūs pēc miesas visas lietas? **33** Kas apsūdzēs Dieva izredzētos? dzīvojet, tad jūs mirsiet, bet ja jūs caur To Garu Dievs ir, kas taisno. **34** Kas pazudinās? Kristus ir miesas darbošanās nonāvējat, tad jūs dzīvosiet. nomiris, bet vēl vairāk, Viņš arī uzmodināts; **14** Jo cik no Dieva Gara top vadīti, tie ir Dieva Viņš ir pie Dieva labās rokas, Viņš mūs arī bērni. **15** Jo jūs neesat dabūjuši kalpošanas garu, aizstāv. **35** Kas mūs šķirs no Kristus mīlestības? ka jums atkal jābīstas, bet jūs esat dabūjuši Vai bēdas, vai bailība, vai vajāšana, vai bads, dievbērnības Garu, caur ko mēs saucam: Abba, vai plikums, vai liksta, vai zobens? **36** Tā kā Tēvs. **16** Tas Gars pats apliecinā līdz ar mūsu ir rakstīts: "Tevi dēļ mēs topam nāvēti augu garu, ka esam Dieva bērni; **17** Bet ja bērni, tad arī dienu; mēs esam turēti līdzi kaujamām avīm." mantinieki, proti Dieva mantinieki un Kristus **37** Bet visās šīnīs lietas mēs pārpārim uzvaram līdzmantinieki, ja tikai līdz ciešam, ka arī līdz caur to, kas mūs ir milējis. **38** Jo es zinu tiešām, topam pagodināti. **18** Jo es turu, ka šī laika ka ne nāve, ne dzīvība, ne enģeļi, ne valdības, ciešanas neatsver to godibu, kas mums taps ne spēki, ne klātbūdamas, ne nākamas lietas, **39** parādīta. **19** Jo tie radījumi ilgodamies gaida uz Ne augstums, ne dzīlums, nedz cita kāda radīta Dieva bērnu parādišanu. **20** Jo tie radījumi ir lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas padoti nīcībai, ne pēc savas gribēšanas, bet Tā ir iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga.

dēļ, kas tos tai ir padevis uz cerību, **21** Jo arī tie radījumi paši taps atsvabināti no iznīcības kalpošanas uz Dieva bērnu godības svabadību. **22** Jo mēs zinām, ka visi radījumi kopā nopūšās un kopā mokās līdz šim. **23** Un ne vien tie, bet arī mēs paši, kam Tā Gara pirmība ir, mēs paši arīdzan nopūšamies pie sevis, gaididami uz to bērnību, uz mūsu miesas atpestīšanu. **24** Jo cerībā mēs esam pestīti. Bet cerība, kas ir redzama, nav cerība; jo ko kas redz, kā tas to var cerēt? **25** Bet ja mēs ceram, ko nerēdzam, tad mēs uz to gaidām ar paciešanu. **26** Tāpat arī Tas Gars mūsu vājībai nāk palīgā; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt, kā piederas, bet Tas Gars pats mūs aizstāv ar neizrunājamām nopūtām. **27** Un Tas, kas sirdis pārmeklē, zin, kas ir Tā Gara prāts, jo Tas pēc Dieva prāta tos svētos aizstāv. **28** Un mēs zinām, ka tiem, kas Dievu mīl, visas lietas nāk par labu, tiem, kas pēc Viņa nodoma ir aicināti. **29** Jo kurus Viņš papriekš paredzējis, tos Viņš arī papriekš ir nolīcis, lai Viņa Dēla ģimim būtu līdzīgi, ka Tas būtu tas pirmsdzimtais starp daudz brāļiem. **30** Bet kurus Viņš papriekš nolīcis, tos Viņš arī aicinājis; un kurus Viņš aicinājis, tos Viņš arī taisnojis; un kurus Viņš taisnojis, tos Viņš arī pagodinājis. **31** Ko lai nu par to sakām? Ja Dievs

9 Es patiesību saku iekš Kristus, es nemeloju, jo mana sirdsapziņa man liecību dod iekš Svēta Gara, **2** Ka man ir lielas skumjas un nemitīgas sāpes manā sirdī. **3** Jo es būtu vēlējies pats būt nolādēts no Kristus par maniem brāļiem, kas ir mani radi pēc miesas; **4** Tie ir Israēlieši, tiem pieder tā bērnība un tā godība un tās derības un tā bauslība un Tā Dieva kalpošana un tās apsolīšanas, **5** Tiem tie tēvi, no kuriem arī Kristus pēc miesas; tas ir Dievs pār visiem, augsti teicams mūžīgi. Āmen. (aiōn g165) **6** Tomēr ne tā, tā kā Dieva vārds būtu pakritis; jo ne visi, kas no Israēla, ir Israēls, **7** Nedz tie visi tādēļ bērni, ka tie ir Ābrahāma dzimums, bet: "Iekš Izaka tev dzimums taps dēvēts." **8** Tas ir: ne tie miesas bērni ir Dieva bērni, bet tie apsolīšanas bērni top turēti par dzimumu. **9** Jo tas apsolīšanas vārds ir šis: ap šo pašu laiku Es nākšu, tad Sārai būs dēls. **10** Un ne vien šī, bet arī Rebeka, kad bija grūta no viena, no Izaka, mūsu tēva - **11** Jo kad tie bērni vēl nebija dzimuši, nedz darījuši ne laba ne ļauna, lai Dieva nodoms, kā Viņš izredzējis, pastāvētu, ne pēc darbiem, bet pēc Tā aicinātāja; **12** Tad viņai kļuva sacīts: lielākais kalpos mazākajam; **13** Tā kā ir rakstīts: Es Jēkabu esmu milējis un Ēsavu ienīdējis. **14** Ko nu lai sakām? Vai netaisnība

ir pie Dieva? Nebūt ne! **15** Jo uz Mozu Viņš apgrēcības klinti, un kas uz Viņu tic nepaliks saka: Es ūdeošu, ko ūdeoju, un apžēlošos, par kaunā.

ko apžēlojos. **16** Tad nu tas nav ne no cilvēka gribēšanas, ne no cilvēka skriešanas, bet no Dieva apžēlošanās. **17** Jo tas raksts saka uz Faraonu: itin tāpēc Es tevi esmu cēlis, ka Es pie tevis parādītu Savu spēku, un ka Mans Vārds taptu pasludināts visā pasaulei. **18** Tad nu Viņš apžēlojās, par ko Tas grib, un apcieta, ko Tas grib. **19** Tu nu gan uz mani sacīsi: ko tad Viņš vēl rāj? Jo kas Viņa prātam var pretī turēties? **20** Bet, ak cilvēciņ! Kas tu tāds esi, ka tu gribi ar Dievu tiesāties? Vai kāds darbs uz savu meistarū saka: kam tu mani tādu esi taisījis? **21** Vai tad podniekam nav vara pār mālu, no tās pašas pītes taisīt citu trauku godam un citu negodam? **22** Bet nu Dievs, gribēdams dusmību parādīt un Savu spēku zināmu darīt, ar lielu lēnprātību ir panesis tos dusmības traukus, sataisītus uz pazušanu, **23** Un ka Tas Savas godības bagātību parādītu pie tiem želastības traukiem, ko Viņš iepriekš ir sataisījis uz godību. **24** Tādus Viņš arī mūs ir aicinājis, ne vien no Jūdiem, bet arī no pagāniem. **25** Tā kā Viņš arī pie Hozejas saka: Es tos saukšu par Saviem laudīm, kas Mani ļaudis nebija, un par Savu mīlo, kas Man mīļa nebija; **26** Un notiks tanī vietā, kur uz tiem tika sacīts: Jūs neesat Mani ļaudis! Tur tie taps sauktī Tā dzīvā Dieva bērni. **27** Un Jesaja izsauc pār Israēli: ja Israēla bērnu skaits būtu kā jūras smiltis, tomēr tikai atlikums taps izglābts. **28** Jo Viņš to vārdu piepilda un pasteidz iekš taisnības; jo drīz Tas Kungs to vārdu izdarīs virs zemes. **29** Un itin kā Jesaja ir papriekš sacījis: ja Tas Kungs Cebaot mums nebūtu atlicinājis kādu sēklu, tad mēs būtu palikuši tā kā Sodoma un līdzīgi Gomorai. **30** Ko nu lai sakām? Ka pagāni, kas pēc taisnības nedzinās, taisnību dabūjuši, proti to taisnību no tīcības; **31** Bet Israēls, pēc taisnības bauslibas dzīdamies, to taisnības bauslibu nav panācis. **32** Kādēļ? Tādēļ ka ne no tīcības bet tā kā no bauslibas darbiem (to meklēja); jo tie ir piedauzījušies pie tā piedauzīšanas akmens, **33** Itin kā ir rakstīts: redzi, Es lieku Ciānā piedauzīšanas akmeni un

10 Brāli, mana sirds vēlēšanās un Dieva lūgšana par Israēla bērniem ir, ka tie tiek pestrīti. **2** Jo es tiem liecību dodu, ka tie karsti dzenās pēc Dieva, bet bez saprašanas. **3** Jo nepazīdami Dieva taisnību un meklēdami uzcelt savu pašu taisnību, tie Dieva taisnībai nav paklausījuši. **4** Jo bauslibas gals ir Kristus, par taisnību ikvienam, kas tic. **5** Jo Mozus raksta par to taisnību, kas nāk no bauslibas: kurš cilvēks to dara, tas caur to dzīvos. **6** Bet tā taisnība, kas no tīcības, saka tā: nesaki savā sirdi, kas uzķāps debesis? Proti Kristu novest zemē. **7** Jeb: kas nokāps bezdibenī? Proti Kristu no miroņiem atvest. (*Abyssos g12*) **8** Bet ko tā saka? Tuvu pie tevis ir tas vārds, tavā mutē un tavā sirdī: proti tas tīcības vārds, ko mēs pasludinājām. **9** Jo ja tu ar savu muti Jēzu apliecināsi par Kungu un savā sirdī tīcēsi, ka Dievs Viņu no miroņiem ir uzmodinājis, tad tu mūžigi dzīvosi. **10** Jo ar sirdi tic uz taisnību un ar muti apliecina uz mūžigu dzīvošanu. **11** Jo tas raksts saka: neviens, kas uz Viņu tic, nepaliks kaunā. **12** Jo še nav starpības starp Jūdiem un Grieķiem, jo Tas pāts ir Kungs pār visiem, bagāts priekš visiem, kas Viņu piesauc. **13** Jo ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, taps izglābts. **14** Kā lai nu To piesauc, uz ko nav tīcējuši? Bet kā lai tic, par ko nav dzirdējuši? Bet kā lai dzird bez sludinātāja? **15** Bet kā lai sludina, ja netop sūtīti? Itin kā ir rakstīts: cik jaukas ir to prieka vēstnešu kājas, kas sludina mieru, kas sludina labumu. **16** Bet ne visi tam evaņģēlijam bijuši paklausīgi; jo Jesaja saka: Kungs, kas tic mūsu sludināšanai? **17** Tad nu tīcība ir no sludināšanas, un sludināšana caur Dieva vārdu. **18** Bet es saku: vai tie nav dzirdējuši? Tiešām, viņu skaņa ir izgājusi pa visu zemi, un viņu vārdi līdz pasaules galam. **19** Bet es saku: vai Israēls to nav sapratis? Jau Mozus saka: “Es jūs kaitināt kaitināšu caur tautu, kas nav Mana, caur ģekīgu tautu Es jūs tirināt tirināšu.” **20** Bet Jesaja drīkst sacīt: “Es esmu atrasts no tiem, kas Mani nav meklējuši, un esmu atrasts no tiem parādījies, kas pēc Manis nav vaicājuši.” **21** Bet uz Israēli viņš saka: “Augu

dienu Savas rokas esmu izstiepis pār ļaudīm, tiem zariem; bet ja tu pret tiem lielisies, tad zini: tu nenesi to sakni, bet tā sakne nes tevi.

11 Tad nu es saku: vai Dievs Savus ļaudis ir atmetis? Nemaz ne! Jo es arīdzan esmu Isaēlietis, no Ābrahāma dzimuma, no Benjamina cilts. **2** Dievs nav vis atmetis Savu tautu, ko Viņš papriekš ir izredzējis. Jeb vai jūs nezināt, ko tas raksts saka par Eliju, kā tas pie Dieva sūdz pret Isaēli sacīdams: **3** “Kungs, tie Tavus praviešus ir nokāvuši un Tavus altārus apgāvuši, un es viens esmu atlicis, un tie meklē manu dzīvību.” **4** Bet ko Dievs tam atbildēdams saka? “Es Sev esmu atlicinājis septiņtūkstošus vīrus, kas ceļus nav locījuši Baāla priekšā.” **5** Tad nu arīdzan tāpat šīni laikā viens atlīkums pēc ūžīgas izredzēšanas ir atlicis. **6** Bet ja tas ir caur ūžītību, tad tas vairs nav darbu nopolns; citādi ūžītība nav vairs ūžītība. Bet ja tas ir no darbiem, tad tā nav ūžītība; citādi nopolns nav vairs nopolns. **7** Ko tad nu? Ko Isaēls meklē, to viņš nav dabūjis; tie izredzētie gan to ir dabūjuši, bet tie citi ir apcietinājušies, **8** Itin kā ir rakstīts: Dievs tiem ir devis grūta miega garu, acis, ka tie nerēdz, un ausis, ka tie nedzīrd, līdz šai dienai. **9** Un Dāvids saka: lai viņu galds viņiem paliek par valgu, par slazdu un par piedauzišanu un par atmaksu! **10** Viņu acis lai top aptumšotas, ka nerēdz, un loki viņu muguru vienmēr! **11** Tad nu es saku: vai viņi tāpēc piedauzījušies, lai kristu? Nebūt ne! Bet caur viņu kritumu pagāniem pestīšana notikusi, viņiem par paskubināšanu, šiem dzīties pakāj. **12** Bet, ja viņu kritums pasaulei ir bagātība un viņu trūkums pagāniem bagātība, cik vairāk viņu pilnums? **13** Jo es uz jums pagāniem runāju: pagānu apustulis būdams, es savu amatu gribu godāt, **14** Vai es jel tos, kas ir mana miesa, varētu paskubināt un kādus no tiem izglābt. **15** Jo ja viņu atmešana ir pasaules salīdzināšana, kas tad būs viņu pieņemšana, ja ne dzīvība no mirojumiem? **16** Un ja tie (miklas) pirmajī ir svēti, tad arī (visa) tā mīkla, un ja tā sakne svēta, tad arī tie zari. **17** Ja nu kādi no tiem zariem ir nolauzti, un tu, meža eļļas koks būdams, tiem esi uzpotēts un pie tā eļļas koka saknes un taukuma daļu esi dabūjis, **18** Tad nelielies pret

tiem zariem; bet ja tu pret tiem lielisies, tad zini: tu nenesi to sakni, bet tā sakne nes tevi. **19** Tu nu sacīsi: tie zari ir nolauzti ka es taptu iepotēts. **20** Gan labi; tie ir nolauzti neticības dēļ, un tu stāvi caur ticību: nelielies, bet bīsties! **21** Jo ja Dievs tos īstos zarus nav saudzējis, tad Viņš tevi gan arī nesaudzēs! **22** Tad redzi nu Dieva laipnību un bardzību! To bardzību pie tiem, kas ir krituši, bet to laipnību pie tevis, ja tu iekš tās laipnības paliksi; citādi tu arīdzan tapsi izcirsts. **23** Un viņi, ja tie neticībā nepaliks, arī taps iepotēti. Jo Dievs ir spēcīgs, viņus atkal iepotēt. **24** Jo ja tu no tā eļļas koka, kas pēc savas dabas mežā audzis, esi izcirsts un pret savu dabu esi iepotēts labā eļļas kokā, cik vairāk tie, kas jau pēc savas dabas tādi, savā pašā eļļas kokā taps iepotēti! **25** Jo es negribu, brāļi, jums slēpt šo noslēpumu, (lai jūs neliekaties paši gudri esoši), ka Isaēlim pa daļai apcietināšana ir notikusi, tiekams tas pagānu pilnums būs iegājis, **26** Un tā viss Isaēls taps izglābts, itin kā ir rakstīts: Pestītājs nāks no Ciānas un nogriezīs bezdievīgo būšanu no Jēkaba. **27** Un šī ir Mana derība ar tiem, kad Es viņu grēkus atņemšu. **28** Tad pēc evaņģēlijā tie gan ir ienaidnieki jūsu dēļ; bet pēc tās izredzēšanas tie ir mīļi to tēvu dēļ. **29** Jo Dievam nav zēl Savu ūžītības dāvanu un Savas aicināšanas. **30** Jo itin kā jūs arīdzan citkārt Dievam bijāt neklausīgi, bet tagad caur viņu neklausīšanu esat apžēloti, **31** Tāpat arī šie tagad bijuši neklausīgi, lai caur to apžēlošanu, kas jums ir notikusi, arī viņi top apžēloti. **32** Jo Dievs visus ir saslēdzis nepaklausībā, ka lai Viņš par visiem apžēlotos. (*eleēs g1653*) **33** Ak Dieva bagātības un gudrības un atzišanas dzīlums! Cik neizmanāmas ir Viņa tiesas un neizdibinājamī Viņa ceļi! **34** Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu? Jeb kas ir bijis Viņam padoma devējs? **35** Jeb kas Viņam papriekš devis, ka tam taptu atmaksāts? **36** Jo no Viņa un caur Viņu un uz Viņu ir visas lietas. Viņam lai ir gods mūžīgi! Āmen. (*aiōn g165*)

12 Tāpēc, brāļi, es jūs lūdzu caur Dieva apžēlošanām, ka jūs savas miesas nodotu par dzīvu, svētu un Dievam patikamu upuri; tā lai ir jūsu prātīgā Dieva kalpošana. **2** Un nepaliekat šai pasaulei līdzīgi, bet pārvēršaties,

savā prātā atjaunodamies, ka jūs varat pārbaudīt, kas ir tas labais un patīkamais un pilnīgais Dieva prāts. (aiōn g165) 3 Jo caur to pretī turas, tie dabūs savu sodu. 4 Jo valdnieki ūželastību, kas man ir dota, es ikvienam jūsu nav bijājami labiem darbiem, bet ļauniem; ja starpā saku, ka nevienam nebūs pārgudram tu negribi no valdišanas bīties, tad dari labu, būt vairāk, nekā tam pieklājās gudram būt; tad tev būs teikšana no viņas. 5 Jo tā ir Dieva bet ka tam būs prātīgi gudram būt, kā kuram kalpone tev par labu; bet ja tu ļaunu dari, tad Dievs ir izdalījis ticības mēru. 6 Jo itin kā bīsties, jo tā zobenu nenes velti, jo tā ir Dieva mums vienā miesā ir daudz locekļu, bet visiem kalpone, atriebēja ļaundaritājam par sodibu. 7 tiem locekļiem nav vienāds darbs; 8 Tāpat mēs Tāpēc vajag paklausīt ne vien sodibas dēļ bet daudzi esam viena miesa iekš Kristus, bet savā arī zināmas sirds dēļ. 9 Tāpēc dodat arī meslus. starpā mēs esam cits cita locekļi. 10 Un mums ir Jo tie ir Dieva sulaiņi, šo savu amatu kopdami. 11 dažadas dāvanas pēc tās ūželastības, kas mums Tad nu dodiet ikvienam, kas tam nākas; meslus, dota. 12 Ja kam ir praviešu mācība, lai tā saietās kam mesli nākas; muitu, kam multa nākas; ar ticību; ja kam kāds amats, tas lai paliek tai bijāšanu, kam bijāšana nākas; godu, kam gods amatā; ja kas māca, tas lai paliek tai mācīšanā; nākas. 13 Neesiet nevienam neko parādā, kā 14 Ja kas pamāca, tas lai paliek tai pamācīšanā; vien, ka jūs cits citu milat; jo kas otru mīl, kas ko dod, lai to dara iekš vientiesības; kas tas bauslibu ir piepildījis. 15 Jo tas bauslis: tev valda, lai to dara rūpīgi; kas apžēlojās, lai to nebūs laulibū pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev dara ar prieku. 16 Milestība lai ir bezviltīga; nebūs zagt, tev nebūs nepatiesus liecību dot, ienīstat ļaunu, pieķeraties labam. 17 Lai brāļu tev nebūs iekārot, un ja vēl ir cits bauslis, tas milestība jūsu starpā ir sirsniņa, un godu dodot šīnī vārdā top saņemts, proti tanī: tev būs savu nākat viens otram pretī. 18 Neesiet kūtri iekš tuvāko mīlēt kā sevi pašu. 19 Milestība tuvākam tā, kas jums jādara; esiet dedzigi garā, kalpojet ļauna nedara; tad nu milestība ir bauslības Tam Kungam. 20 Esiet priecīgi cerībā, pacietīgi piepildīšana. 21 Un to dariet, zinādami to laiku, bēdās, pastāvīgi lūgšanās. 22 Nāciet palīgā tiem ka tagad mums ir tā stunda celties no miega; svētiem viņu vajadzībās; dodiet labprāt mājas jo tagad mūsu pestīšana ir tuvāka, nekā kad vietu. 23 Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet mēs palikām ticīgi. 24 Nakts ir pagājusi un un nelādīt. 25 Liksmojaties ar liksmiem un diena tuvu nākusi, tad lai noliekom tumsības raudiet ar tiem, kas raud. 26 Esiet savā starpā darbus un lai apvelkam gaismas ieročus. 27 vienprātīgi, nedzīdamies pēc augstām lietām, Lai tā kā dienā godīgi staigājam, ne rišanā un bet turēdamies pazemīgi. 28 Neliekaties paši plītešanā, ne izvirtībā un nešķīstībā, ne bāršanā gudri esoši; neatmaksājiet nevienam ļaunu ar un ienaidībā. 29 Bet apvelciet To Kungu Jēzu ļaunu, turaties pa godam visu cilvēku priekšā. Kristu un nekopiet miesu uz kārībām.

30 Ja tas var būt, no savas puses turat mieru ar visiem cilvēkiem. 31 Neatriebjaties paši, mīlie, bet dodiet vietu Dieva dusmībai. Jo ir rakstīts: "Man pieder atriebšana! Es atmaksāšu," saka Tas Kungs. 32 Tad nu, ja tavs ienaidnieks ir izsalcis, tad ēdini to; ja tas izslāpis, tad dzirdini to. Jo to darīdams tu kvēlainas ogles sakrāsi uz viņa galvu. 33 ļaunums lai tevi neuzvar, bet uzvari tu ļaunumu ar labumu.

13 Ikviens lai ir paklausīgs tām valdišanām, kam tā vara; jo nekādas valdišanas nav kā savā prātā zinās. 34 Kas kādu dienu cienī, tas vien no Dieva, un kur valdišanas ir, tur tās no to cienī Tam Kungam; un kas to dienu necienī,

Dieva ir ieceltas. 2 Tad nu, kas valdišanai turas pretī, tas turas pretī Dieva likumam. Bet kas nav bijājami labiem darbiem, bet ļauniem; ja starpā saku, ka nevienam nebūs pārgudram tu negribi no valdišanas bīties, tad dari labu, būt vairāk, nekā tam pieklājās gudram būt; tad tev būs teikšana no viņas. 3 Jo tā ir Dieva bet ka tam būs prātīgi gudram būt, kā kuram kalpone tev par labu; bet ja tu ļaunu dari, tad Dievs ir izdalījis ticības mēru. 4 Jo itin kā bīsties, jo tā zobenu nenes velti, jo tā ir Dieva mums vienā miesā ir daudz locekļu, bet visiem kalpone, atriebēja ļaundaritājam par sodibu. 5 tiem locekļiem nav vienāds darbs; 6 Tāpat mēs Tāpēc vajag paklausīt ne vien sodibas dēļ bet daudzi esam viena miesa iekš Kristus, bet savā arī zināmas sirds dēļ. 7 Tāpēc dodat arī meslus. starpā mēs esam cits cita locekļi. 8 Un mums ir Jo tie ir Dieva sulaiņi, šo savu amatu kopdami. 9 dažadas dāvanas pēc tās ūželastības, kas mums Tad nu dodiet ikvienam, kas tam nākas; meslus, dota. 10 Ja kam ir praviešu mācība, lai tā saietās kam mesli nākas; muitu, kam multa nākas; ar ticību; ja kam kāds amats, tas lai paliek tai bijāšanu, kam bijāšana nākas; godu, kam gods amatā; ja kas māca, tas lai paliek tai mācīšanā; nākas. 11 Neesiet nevienam neko parādā, kā 12 Ja kas pamāca, tas lai paliek tai pamācīšanā; vien, ka jūs cits citu milat; jo kas otru mīl, kas ko dod, lai to dara iekš vientiesības; kas tas bauslibu ir piepildījis. 13 Jo tas bauslis: tev valda, lai to dara rūpīgi; kas apžēlojās, lai to nebūs laulibū pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev dara ar prieku. 14 Milestība lai ir bezviltīga; nebūs zagt, tev nebūs nepatiesus liecību dot, ienīstat ļaunu, pieķeraties labam. 15 Lai brāļu tev nebūs iekārot, un ja vēl ir cits bauslis, tas milestība jūsu starpā ir sirsniņa, un godu dodot šīnī vārdā top saņemts, proti tanī: tev būs savu nākat viens otram pretī. 16 Neesiet kūtri iekš tuvāko mīlēt kā sevi pašu. 17 Milestība tuvākam tā, kas jums jādara; esiet dedzigi garā, kalpojet ļauna nedara; tad nu milestība ir bauslības Tam Kungam. 18 Esiet priecīgi cerībā, pacietīgi piepildīšana. 19 Un to dariet, zinādami to laiku, bēdās, pastāvīgi lūgšanās. 20 Nāciet palīgā tiem ka tagad mums ir tā stunda celties no miega; svētiem viņu vajadzībās; dodiet labprāt mājas jo tagad mūsu pestīšana ir tuvāka, nekā kad vietu. 21 Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet mēs palikām ticīgi. 22 Nakts ir pagājusi un un nelādīt. 23 Liksmojaties ar liksmiem un diena tuvu nākusi, tad lai noliekom tumsības raudiet ar tiem, kas raud. 24 Esiet savā starpā darbus un lai apvelkam gaismas ieročus. 25 vienprātīgi, nedzīdamies pēc augstām lietām, Lai tā kā dienā godīgi staigājam, ne rišanā un bet turēdamies pazemīgi. 26 Neliekaties paši plītešanā, ne izvirtībā un nešķīstībā, ne bāršanā gudri esoši; neatmaksājiet nevienam ļaunu ar un ienaidībā. 27 Bet apvelciet To Kungu Jēzu ļaunu, turaties pa godam visu cilvēku priekšā. Kristu un nekopiet miesu uz kārībām.

28 Pienemiet to, kas ir vājš ticībā, viņa prātu nesajaukdamī. 29 Jo cits tic, ka visu var ēst, bet kas ir vājš, tas ēd dārza augļus. 30 Kas ēd, tas lai neniecinā to, kas neēd; un kas neēd, tas lai netiesā to, kas ēd; jo Dievs viņu ir pieņēmis. 31 Kas tu tāds esi, ka tu cita kalpu tiesas? Viņš stāv, vai krit savam paša Kungam; bet viņš taps pacelts, jo Dievs ir spēcīgs, viņu pacelt. 32 Dāži cienī vienu dienu vairāk nekā otru, bet daži

tas to necienī Tam Kungam. Kas ēd, tas ēd Tam ir pa prātam uz labu un par uztaisīšanu. 3 Jo Kungam, jo viņš pateicās Dievam; un kas neēd, arī Kristus nav Sev pašam bijis pa prātam, bet tas neēd Tam Kungam, un pateicās Dievam. 7 kā stāv rakstīts: "Tavu nievātāju nievāšanas Jo neviens mūsu starpā nedzīvo sev pašam, un Man ir uzkrītušas." 4 Jo viss, kas ir papriekš neviens nemirst sev pašam. 8 Jo kad dzīvojam, rakstīts, tas mums papriekš rakstīts par mācību, tad dzīvojam Tam Kungam; kad mirstam, tad lai mums cerība būtu caur paciešanu un Dieva mirstam Tam Kungam. Tāpēc vai dzīvojam, rakstu iepriecināšanu. 5 Bet lai tas paciešanas vai mirstam, mēs piederam Tam Kungam. 9 Jo un iepriecināšanas Dievs jums dod vienādu tādēļ Kristus arī miris un augšāmcēlies un atkal prātu jūsu starpā pēc Kristus Jēzus, 6 Ka jūs dzīvs tapis, ka tas būtu Kungs pār mirušiem un vienprātigi vienā mutē varat pagodināt Dievu dzīviem. 10 Bet tu, ko tu tiesā savu brāli? Jeb un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu. 7 Tāpēc arī tu, ko tu nici savu brāli? Jo mums visiem uzņematis cits citu, itin kā arī Kristus jūs ir būs jāstājas priekš Kristus 11 Jo ir rakstīts: uzņēmis Dievam par godu. 8 Un es saku, ka "Es dzīvoju, saka Tas Kungs, Manā priekšā visi Jēzus Kristus ir palicis par apgraizīšanas kalpu ceļi locīties, un ikviena mēle teiks Dievu." 12 Dieva patiesības labad, ka Viņš apstiprinātu to Tad nu ikviens no mums pats par sevi dos tēvu apsolīšanas; 9 Un ka pagāni Dievu slavētu atbildēšanu Dievam. 13 Tāpēc lai mēs cits citu par to ūelastību, tā kā ir rakstīts: "Tāpēc es Tevi vairs netiesājam, bet to tiesājiet jo vairāk, ka gribu teikt starp pagāniem un Tavam vārdam neviens savam brālim neliek piedauzīties, nedz dziedāt." 10 Un atkal tas saka: "Priecājaties, tam dod apgrēcību. 14 Es zinu un atzīstu tiešām jūs pagāni, līdz ar Viņa ļaudīm." 11 Un atkal: iekš Tā Kunga Jēzus, ka nevienna lieta no sevis "Slavējat To Kungu, visi pagāni, un teiciet Viņu, nav nešķista; bet tam vien, kas to par nešķistu visas tautas." 12 Un atkal Jesaja saka: "Tur tura, tam tā ir nešķista. 15 Bet ja tavs brālis būs Isajus sakne, un (Viņš) kas celsies valdīt ēdienā dēļ noskumst, tad tu vairs nestāigā pēc pār pagāniem; uz To pagāni cerēs." 13 Bet Tas milestības. Nesamaitā ar savu ēdienu to, par cerības Dievs lai jūs piepilda ar visu prieku ko Kristus ir miris. 16 Tad nu lai jūsu labums un mieru iekš ticības, ka varat būt bagāti iekš netop zaimots, 17 Jo Dieva valstība nav ēdiens cerības caur Svētā Gara spēku. 14 Tomēr, mani un dzēriens, bet taisnība un miers un prieks brāli, es pats arīdzan no jums gan zinu, ka iekš Svētā Gara. 18 Jo kas šīnīs lietās Kristum arī jūs paši esat pilni labprātības, piepildīti ar kalpo, tas ir Dievam patīkams un cilvēkiem visu atzišanu, ka jūs varat cits citu paskubināt. pieņemīgs. 19 Tādēļ lai pēc tā dzenamies, kas 15 Bet vietām jums, mani brāli, drošāki esmu der mieram un uztaisīšanai jūsu starpā. 20 rakstījis, jums atgādinādams caur to ūelastību, Neposti Dieva darbu ēdienā dēļ. Visas lietas gan kas man ir dota no Dieva, 16 Lai es esmu Jēzus ir šķistas, bet tās ir nelabas tam cilvēkam, kas Kristus kalps pie pagāniem, strādādams to svēto ēd un piedauzās. 21 Labāki ir, galas neēst un Dieva evaņģēlija darbu, lai pagāni paliek par vīna nedzert, nekā to darīt, pie kā tavs brālis patīkamu upuri, kas svētīts caur Svēto Garu piedauzās, jeb apgrēcinājās, jeb (ticībā) top vājš. 17 Tad nu man Dievam kalpojot ir ko teikties 22 Ja tev ir ticība, tad lai tā ir tev pašam Dieva iekš Kristus Jēzus. 18 Jo es neiedrošināšos ko priekšā. Svētīgs ir tas, kas sevi pašu netiesā runāt, ko Kristus pagānu paklausības labad caur iekš tā, ko viņš tura par labu. 23 Bet kam ēdot mani nav strādājīs ar vārdiem un darbiem, 19 prāts šaubās, tas ir pazudināts, jo tas nenāk no Caur zīmju un brīnumu spēku, caur Dieva Gara ticības; bet viiss, kas nav no ticības, tas ir grēks. spēku, tā ka es Kristus evaņģēliju esmu izpaudis

15 Bet mums, kas esam stipri, pienākas panest nestipro vājības un nevis sev pašiem būt pa prātam. 2 Jo ikviens no mums lai savam tuvākam

no Jeruzālemes visapkārt līdz Illirijai, 20 Un tā no sirds darbojies, evaņģēliju pasludināt, kur Kristus vārds vēl netapa piesaukts, ka es to namu neuzceltu uz cita pamatu; 21 Bet

itin kā ir rakstīts: kam no tā nav sludināts, bijuši iekš Kristus. **8** Sveicinājiet Ampliju, manu tie redzēs; un kas nav dzirdējuši, tie dabūs mīlo iekš Tā Kunga. **9** Sveicinājiet Urbanu, mūsu zināt. **22** Tāpēc es arī daudzreiz esmu aizkavēts darba biedru iekš Kristus un Stakiju, manu mīlo, pie jums nākt. **23** Bet kad tagad šīnīs zemēs **10** Sveicinājiet Apellu, kas uzticīgs iekš Kristus; man vairs nav vietas, un man jau no daudz sveicinājiet tos, kas ir no Aristobula saimes; gadiem gribās pie jums nākt, **24** Tad es uz **11** Sveicinājiet Herodionu, manu radinieku. Spāniju iedams pie jums nākšu; jo es ceru, Sveicinājiet tos, kas no Narkisa saimes ir iekš ka pārstaigādams jūs redzēšu, un no jums uz Tā Kunga. **12** Sveicinājiet Trivenu un Trivozu, turieni tapšu pavadīts, kad es papriekš maķenīt kas strādā iekš Tā Kunga. Sveicinājiet Perzidu, ar jums būšu papriecājies. **25** Bet tagad es eju to mīlo, kas daudz ir strādājusi iekš Tā Kunga. uz Jeruzālemi, tiem svētiem palidzību nesdam. **13** Sveicinājiet Rufu, to izredzēto iekš Tā Kunga, **26** Jo Maķedonijai un Akajai ir paticis, kādas un viņa un manu māti. **14** Sveicinājiet Azinkritu dāvanas samest priekš tiem nabagiem, kas ir un Flegontu, Ermani, Patrobu, Ermeni un tos starp tiem svētiem Jeruzālemē, **27** Jo tiem tā brāļus, kas pie tiem ir. **15** Sveicinājiet Filologu un ir paticis; tie ir arīdzan viņu parādnieki. Jo Jūliju, Nereu un viņa māsu un Olimpu un visus ja pagāni pie viņu garīgām dāvanām daļu ir svētos, kas pie tiem ir. **16** Sveicinājiet cits citu dabūjuši, tad arī šiem pienākas ar tām laicīgām ar svētu skūpstīšanu. Visas Kristus draudzes jūs viņiem kalpot. **28** Tad to pabeidzis un šo augli sveicina. **17** Bet es jūs pamācu, brāli, sargājaties tiem apziegelējis es noiešu caur jums uz Spāniju. no tiem, kas šķelšanos un apgrēcības ceļ pret to **29** Un es zinu, ka es pie jums nākdams ar pilnu mācību, ko jūs esat mācījušies, un atkāpjas Kristus evaņģēlija svētību nākšu. **30** Bet es jūs no tiem. **18** Jo tie tādi nekalpo mūsu Kungam lūdu, brāli, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu un Jēzum Kristum, bet savam pašu vēderam, un caur Tā Gara mīlestību, ka jūs līdz ar mani caur laipnīgām runām un saldiem vārdiem tie cīnāties, par mani Dievu lūgdamī, **31** Lai es topu pieviļ vinentiesīgas sirdis. **19** Jo jūsu paklausība izglābts no tiem neticīgiem Jūdejā, un lai šī ir izpaudusies pie visiem, tāpēc es par jums mana kalpošana, kas Jeruzālemes labad notiek, priecājos; bet es gribu, ka jūs esat gudri uz tiem svētiem būtu patikama, **32** Ka es pēc Dieva labu, bet nejēgas uz ļaunu. **20** Bet tas miera prāta ar prieku varu nākt pie jums un līdz ar Dievs samīs sātanu apakš jūsu kājām īsā laikā. jums atspirdzinājos. **33** Un tas miera Dievs lai ir ar jums visiem. Āmen.

16 Vēl es jums pavēlu Foibu, mūsu māsu, kas ir draudzes kalpone Kenhrejā, **2** Ka jūs to uzņemati iekš Tā Kunga, kā tiem svētiem pieklājās, un tai palīdzat, kurā lietā tai ko no jums vajadzēs: jo tā arīdzan palidzīga bijusi daudziem, arī man pašam. **3** Sveicinājiet Priskīlu un Aķīlu, manus darba biedrus iekš Kristus Jēzus; **4** Tie par manu dzīvību ir nolikuši savu pašu kaklu, - tiem ne vien es pateicos, bet arīdzan visas draudzes no pagāniem; Nehem. **5** Arī to draudzi viņu namā. Sveicinājiet Epenetu, manu mīlo, kas no Āzijas tas pirmais pie Kristus ir griezies. **6** Sveicinājiet Mariju, kas par mums daudz ir pūlējusies. **7** Sveicinājiet Androniku un Jūniju, manus radus un cietuma biedrus, kas pie tiem apustuļiem ir cienīti, un jau priekš manis ir

Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums. Āmen. **21** Timotejs, mans darba biedrs, un Lucijus un Jazons un Zozipaters, mani radi, jūs sveicina. **22** Es, Tercijus, kas šo grāmatu esmu rakstījis, jūs sveicinu iekš Tā Kunga. **23** Gajus, mans un visas draudzes nama tēvs, jūs sveicina; Erasts, pilsētas mantas valdnieks, un Kvartus, tas brālis, jūs sveicina. **24** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen. **25** Bet Tam, kas jūs spēj stiprināt pēc mana evaņģēlija un Jēzus Kristus sludināšanas, pēc tā noslēpuma parādīšanas, kas no mūžīgiem laikiem nav bijis dzirdēts, (aiōnios g166) **26** Bet tagad zināms darīts un caur praviešu rakstiem pēc tā mūžīgā Dieva pavēlēšanas ir sludināts visiem pagāniem, lai šie ticībai paklausa, (aiōnios g166) **27** Tam vienam gudram Dievam lai ir gods mūžīgi caur Jēzu Kristu. Āmen. (aiōn g165)

Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu aicināts par Jēzus

Kristus apustuli, un Sostens, tas brālis, **2** Tai Dieva draudzei, kas ir Korintū, tiem iekš Kristus Jēzus svētītiem, tiem aicinātiem svētītiem, un visiem, kas mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu piesauc kaut kurā vietā, tā pie viņiem, kā pie tiem aicinātiem, tā Jūdiem kā Grieķiem, mēs mums: **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, savam Dievam arvien pateicos par jums Dieva cilvēki, un Dieva nespēcība spēcīgāka nekā ūzītīgs, caur ko jūs esat aicināti pie Viņa Dēla iznīcinātu to, kas ir kas, **29** Lai nevienu mīnu Jēzus Kristus, mūsu Kunga, biedrības. **10** Bet Viņa priekšā nelielās. **30** Bet no Viņa jūs esat es jūs pamācu, brāli, caur mūsu Kunga Jēzus iekš Kristus Jēzus, kas mums no Dieva ir dots Kristus vārdu, lai jums visiem ir vienāda valoda, par gudribu un taisnību un svētu darīšanu un un lai nav jūsu starpā nekādas šķelšanās, bet pestīšanu. **31** Tā kā ir rakstīts: kas lielās, lai lai jūs esat pilnīgi vienādā prātā un vienādā padomā. **11** Jo caur tiem, kas ir Kloēs namā, man ir stāstīts par jums, mani brāli, ka jūsu starpā esot strīdi. **12** Bet es runāju par to, ka ikviens no jums saka: es esmu Pāvila, bet es Apollus, bet es Kefasa, bet es Kristus māceklis. **13** Vai tad Kristus ir dalīts? Vai Pāvils par jums krustā sistīs? Jeb vai jūs esat kristīti uz Pāvila vārdu? **14** Es Dievam pateicos, ka es nevienu no jums neesmu kristījis, kā tikai Krispu un Gaju, **15** Lai jel neviens nesaka, ka esmu kristījis uz savu vārdu. **16** Bet arī Stefana namu es esmu kristījis. Bez tiem nezinu, vai citu kādu esmu kristījis. **17** Jo Kristus mani nav sūtījis kristīt, bet evaņģēliju sludināt, ne ar gudriem vārdiem, lai Kristus krusts netop iznīcināts. **18** Jo tas vārds no tā krusta ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks. **19** Jo ir rakstīts: "Es samaitāšu gudribu gudriem un iznīcināšu prātu prātīgiem." **20**

Kur tie gudrie? Kur tie rakstu mācītāji? Kur tie šī laika zinātnieki? Vai šīs pasaules gudribu Dievs nav darījis par ģeķību? (aiōn g165) **21** Jo kad pasaule caur savu gudribu Dievu neatzina Dieva gudrībā, tad Dievam ir paticis, caur ģeķīgu sludināšanu ticīgos darīt svētus. **22** Jo Jūdi prasa zīmes un Grieķi meklē gudribu. **23** Bet Jēzus svētītiem, mēs sludinājam Kristu, To krustā sistī, kas visiem, kas mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu Jūdiem apgrēcība un Grieķiem ģeķība; **24** Bet piesauc kaut kurā vietā, tā pie viņiem, kā pie tiem aicinātiem, tā Jūdiem kā Grieķiem, mēs mums: **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, sludinājam Kristu kā Dieva spēku un Dieva mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **4** Es gudribu. **25** Jo Dieva ģeķība ir gudrāka nekā savam Dievam arvien pateicos par jums Dieva cilvēki, un Dieva nespēcība spēcīgāka nekā ūzītīgs, caur ko jūs esat aicināti pie Viņa Dēla iznīcinātu to, kas ir kas, **29** Lai nevienu mīnu Jēzus Kristus, mūsu Kunga, biedrības. **10** Bet Viņa priekšā nelielās. **30** Bet no Viņa jūs esat es jūs pamācu, brāli, caur mūsu Kunga Jēzus iekš Kristus Jēzus, kas mums no Dieva ir dots Kristus vārdu, lai jums visiem ir vienāda valoda, par gudribu un taisnību un svētu darīšanu un un lai nav jūsu starpā nekādas šķelšanās, bet pestīšanu. **31** Tā kā ir rakstīts: kas lielās, lai lai jūs esat pilnīgi vienādā prātā un vienādā

2 Un pie jums nākdams, brāli, es nenācu ar augstu valodu vai gudribu, jums Dieva liecību pasludinādams. **2** Jo nedomāju, ka es jūsu starpā ko zinot, kā vien Jēzu Kristu un To pašu krustā sistī. **3** Un es biju pie jums vājībā un bijāšanā un lielā drebēšanā. **4** Un mana valoda un mana sludināšana nebija iekš mīkstiem cilvēku gudribas vārdiem, bet iekš Gara un spēka parādīšanas, **5** Lai jūsu ticība nebūtu iekš cilvēku gudribas, bet iekš Dieva spēka. **6** Bet mēs sludinājam, kas gan gudriba pie tiem pilnīgiem, bet kas nav gudriba pie šīs pasaules, nedz pie šīs pasaules valdniekiem, kas iznīkst; (aiōn g165) **7** Bet mēs sludinājam Dieva gudribu noslēpumā, to apslēpto, ko Dievs priekš pasaules laikiem ir nolēmis mums par godību. (aiōn g165) **8** To neviens no šīs pasaules virsniekiem nav atzinis; jo, ja tie To būtu atzinuši, tad tie To godības Kungu nebūtu krustā situši. (aiōn g165) **9** Bet itin

kā ir rakstīts: Ko acs nav redzējusi, un auss pamatu uzceļ zeltu, sudrabu, dārgus akmeņus, nav dzirdējusi, un kas neviens cilvēka sirdī kokus, sienu, salmus, **13** Tad ikvienna darbs taps nav nācis, to Dievs ir sataisījis tiem, kas Viņu redzams, jo tā diena to atklās, - tāpēc, ka šī mīlo. **10** Bet mums Dievs to ir parādījis caur uguni parādīsies; un kāds ikkatras darbs ir, to Savu Garu; jo Tas Gars izmāna visas lietas, arī uguns pārbaudis. **14** Ja kāda darbs paliek, ko Dieva dziļumus. **11** Jo kurš cilvēks zin, kas ir tas tur virsū uzcēlis, tas dabūs algu. **15** Ja kāda iekš cilvēka, kā vien cilvēka gars, kas iekš tā darbs sadegs, tam būs jācieš, bet viņš pats taps ir? Tāpat arīdzan neviens nezin, kas ir iekš izglābt, tomēr kā caur uguni. **16** Vai nezināt, ka Dieva, kā vien Dieva Gars. **12** Bet mēs neesam jūs esat Dieva nams, un ka Dieva Gars iekš jums dabūjuši pasaules garu, bet to Garu, kas ir no mājo? **17** Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs Dieva, lai zinām, ko Dievs mums ir dāvinājis. **13** samaitās; jo Dieva nams ir svēts, un jūs tas esat. To mēs arī nerunājam ar vārdiem, ko cilvēku **18** Lai neviens nepievilās. Ja kam jūsu starpā gudrība māca, bet ar vārdiem, ko Svētais Gars šķiet, ka viņš gudrs šīm pasaulei, tas lai top māca, garīgas lietas garīgi apsprieždami. **14** Bet ģeķis, lai klūst gudrs. (*aiōn g165*) **19** Jo šīs pasaules miesīgs cilvēks nesaņem, kas ir no Dieva Gara, gudrība ir ģeķība pie Dieva, jo ir rakstīts: "Viņš jo tas viņam ir ģeķība, un viņš to never saprast, satver gudros viņu viltībā." **20** Un atkal: Tas jo tas ir garīgi apspriežams. **15** Bet tas garīgais Kungs pazīst gudro domas, ka tās nelietigas. **21** cilvēks visas lietas prot apspriest, bet par viņu Tad nu neviens lai nelielās ar cilvēkiem. Jo viss neviens neprot spriest. **16** Jo kas ir atzinis Tā jums pieder, **22** Lai Pāvils, lai Apollus, lai Kefas, Kunga prātu, ka tas Viņu pamācītu? Bet mums lai pasaule, lai dzīvība, lai nāve, lai klātesošas ir Kristus prāts.

3 Un, brāļi, es nevarēju ar jums runāt kā ar

garīgiem, bet kā ar miesīgiem, kā ar nejēgām iekš Kristus. **2** Es jūs esmu dzirdinājis ar pienu un ne ar barību, jo jūs vēl nespējāt; bet arī nama turētājiem. **2** Visnotāl nu pie nama tagad jūs vēl nespējet. **3** Jo jūs vēl esat miesīgi: turētājiem meklē, ka tie top atrasti uzticīgi. **3** jo kamēr jūsu starpā ir ienaids un strīdus Bet tā man maza lieta, ka es no jums, jeb no un šķelšanās, vai jūs neesat miesīgi un vai cilvēku tiesas klūstu tiesāts, un es arī pats sevi nestāigājat pēc cilvēku kārtas? **4** Jo kad cits netiesāju. **4** Es gan nenieka neapzinos, bet tādēļ saka: es turos pie Pāvila, un cits: es pie Apollus, vēl neesmu taisnots; bet kas mani tiesā, ir Tas vai jūs neesat miesīgi? **5** Kas tad ir Pāvils, un Kungs. **5** Tad nu netiesājiet neko priekšlaikus, kas ir Apollus? Tie ir kalpi vien, caur kuriem kamēr Tas Kungs nāks, Tas arī vedīs gaismā, jūs esat palikuši ticīgi, un tā, kā Tas Kungs kas apslēpts tumsībā, un darīs zināmus siržu ikvienam ir devīs. **6** Es esmu dēstījis, Apollus padomus; un tad ikvienam sava teikšana būs ir slacinājis; bet Dievs ir audzinājis. **7** Tad nu no Dieva. **6** Bet to es esmu zīmējis, brāļi, uz nedz tas dēstītājs ir kas, nedz tas slacinātājs, sevi un uz Apollu jūsu labad, lai jūs mācaties bet Dievs, kas audzina. **8** Un tas dēstītājs un pie mums, nebūt gudrāki pār to, kas ir rakstīts, tas slacinātājs ir vis viens; bet ikkatrs dabūs lai jūs neviens dēļ neuzpūšties cits pret citu. savu īpašu algu, pēc sava īpaša darba. **9** Jo mēs **7** Jo kas tevi cēlis pār citiem? Un kas tev ir, esam Dieva darba biedri, jūs esat Dieva aramais ko neesi dabūjis? Bet ja tu arī esi dabūjis, ko tirums, Dieva ēka. **10** Pēc tās Dieva žēlastības, tu lielies, tā kā nebūtu dabūjis? **8** Jūs jau esat kas man ir dota, es kā gudrs nama taisītājs esmu pieēduši, jau esat palikuši bagāti, bez mums jūs licis pamatu, un cits uz tā uztaina ēku; - bet esat sākuši valdīt, un ak! Kaut jūs valdītu, ka ikvienam būs pielūkot, kā viņš to ēku uztaina. **11** arī mēs varētu valdīt līdz ar jums. **9** Jo man Jo citu pamatu neviens nevar likt pār to, kas ir šķiet, ka Dievs mūs apustuļus ir nolicis par likts, proti Jēzus, Tas Kristus. **12** Bet, ja kas uz šo pēdīgiem tā kā nāvei nodotus; jo mēs esam

palikuši kā par ērmiem pasaulei, tā eņģeļiem, bet ar skaidrības un patiesības neraudzētām kā cilvēkiem. **10** Mēs esam ģeķi Kristus dēļ maizēm. **9** Es jums esmu rakstījis savā grāmatā, bet jūs prātīgi iekš Kristus; mēs vāji, bet jūs lai nebiedrojaties ar mauciniekiem. **10** Tomēr es spēcīgi; jūs cienīgi, bet mēs nicināti. **11** Mēs lidz to nesaku pavisam no tiem mauciniekiem šīnī šai pašai stundai esam izsalkuši un noslāpuši pasaulē, vai no plēsējiem vai laupītājiem vai un esam pliki un topam sisti un dzenāti **12** elka dievīgiem; citādi jums no pasaules būtu Un darbojamies strādādamī ar savām rokām; jāiziet. **11** Bet nu es jums esmu rakstījis, lai jūs ar mēs topam lamāti, un svētījam; mēs topam tiem nepinaties, ja kāds, kas saucās par brāli, ir vajāti, un paciešamies; **13** Mēs topam zaimoti maucinieks vai plēsējs(alkatīgs) vai elkarievīgs un lūdzam; mēs esam tapuši tā kā mēslī pasaulē vai zaimotājs vai dzērājs vai laupītājs, ka jums un visiem par noslauku līdz šim. **14** To nerakstu, ar tādu nebūs ne ēst. **12** Jo ko man būs sodīt tos, jūs apkaunodams, bet es jūs pamācu kā savus kas ir ārā, un jūs nesodat tos, kas ir iekšā? **13** miļos bērnus. **15** Jo jebšu jums būtu desmit Bet tos, kas ir ārā, Dievs sodis. Izmetiet ārā to tūkstoš pamācītāju iekš Kristus, tad tomēr jums ļauno no sava pašu vidus.

nav daudz tēvu; jo es jūs esmu dzemdinājis iekš Kristus Jēzus caur evaņģēliju. **16** Tāpēc jūs pamācu: dzenaties man pakal. **17** Tādēļ jums esmu sūtījis Timoteju, kas ir mans miļais un uzticīgais bērns iekš Tā Kunga; tas jums atgādinās manus ceļus iekš Kristus, kā es visur visās draudzēs mācu. **18** Bet citi uzpūzdamies saka, ka es pie jums nenākšot. **19** Bet es drīz pie jums nākšu, ja Tas Kungs gribēs, un redzēšu - ne to vārdus, kas uzpūtušies, bet viņu spēku. **20** Jo Dieva valstība nestāv vārdos, bet spēkā. **21** Ko jūs gribat? Vai man pie jums būs nākt ar rīksti, vai ar mīlestību un ar lēnu garu?

5 Visnotāl dzird, ka maucība pie jums, un vēl tāda maucība, kādas nav ne pie pagāniem, ka kāds dzīvo ar sava tēva sievu. **2** Un jūs esat uzpūtušies un ne jo vairāk noskumuši, tā ka no jūsu vīdus tas taptu izmests, kas tādu nedarbu darijis? **3** Jo pēc miesas gan klāt nebūdams, bet garā klāt būdams, es jau tā kā klāt būdams esmu spriedis par to, kas šo nedarbu tā darijis, **4** Ka mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā sanākam, jūs un mans gars ar mūsu Kunga Jēzus Kristus spēku, **5** Un to tādu nododam sātanam uz miesas samaitāšanu, lai gars top izglābts Tā Kunga Jēzus dienā. **6** Jūsu slava nav laba. Vai nezināt, ka maz rauga saraudzē visu mīklu? **7** Tāpēc izmetat ārā to veco raugu, ka esat jauna mikla, itin kā jūs esat neraudzēti; jo arī par mums mūsu Lieldienas jērs ir upurēts, tas ir Kristus. **8** Tad lai svētkus turam ne ar veco raugu, nevis ar blēdības un ļaundarības raugu,

6 Ja kam no jums kāda sūdzība ir pret citu kādu, kā tas gan drīkst tiesāties priekš tiem netaisniem un ne priekš tiem svētiem? **2** Vai jūs nezināt, ka tie svētie pasauli tiesās; un ja caur jums pasaule kļūst tiesāta, vai tad jūs esat necienīgi, tās mazākās lietas tiesāt? **3** Vai nezināt, ka mēs tiesāsim eņģelus? Kā ne jo vairāk laicīgas lietas? **4** Kad nu jums par laicīgām lietām jātiesājas; kas draudzē necienīti, tādus jūs ieceļat. **5** Es to saku jums par kaunu. Vai tad jūsu starpā nav nevienna gudra, nevienna, kas varētu tiesu spriest starp saviem brāļiem? **6** Bet brālis iet ar brāli tiesāties, un tad vēl pie neticīgiem! **7** Jo tā jau ir vaina pie jums, ka jūs pavisam(vispār) savā starpā tiesājaties; kādēļ jūs labāk neciešat netaisnību? Kādēļ jūs labāk neciešat pārestību? **8** Bet jūs dariet netaisnību un dariet pāri, un to vēl brāļiem. **9** Vai nezināt, ka netaisnie Dieva valstību neiemantos? Nepievilāties! Ne maucinieki, ne elkarievīgie, ne laulības pārkāpēji, ne malaki, ne tie, kas pie vīriem guļ, **10** Ne zagļi, ne plēsēji, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji Dieva valstību neiemantos. **11** Un kādi no jums bija tādi; bet jūs esat nomazgāti, bet jūs esat svēti darīti, bet jūs esat taisnoti iekš Tā Kunga Jēzus vārda un iekš mūsu Dieva Gara. **12** Viss man ir brīv, bet ne viss der. Viss man ir brīv, bet nekam es nepadošos. **13** Barība vēderam, un vēders barībai, bet Dievs iznīcinās gan šo, gan to; bet miesa nav maucībai, bet Tam Kungam, un Tas Kungs miesai. **14** Bet Dievs ir To Kungu

uzmodinājis un arī mūs uzmodinās caur Savu nav saistīti. Dievs mūs ir aicinājis uz mieru. spēku. 15 Vai nezināt, ka jūsu miesas ir Kristus 16 Jo ko tu, sieva, zini, vai tu vīru izglābsi? locekļi? Vai tad es ķemtu Kristus locekļus un Jeb ko tu, vīrs, zini, vai tu sievu izglābsi? 17 darītu par maukas locekļiem? Nemūžam. 18 Jeb Tomēr kā kuram Dievs ir piešķirts, kā kuru Tas vai nezināt, ka tas, kas maukai pieķeras, ir viena Kungs ir aicinājis, tā lai tas staigā, un tāpat miesa ar to? Jo viņš saka: tie divi būs viena es pavēlu visās draudzēs. 18 Jo kas ir aicināts miesa. 17 Bet kas Tam Kungam pieķeras, tas ir apgrāzits, tas lai neuzvelk priekšādu; ja kas ir viens gars ar To. 18 Bēgat no maucības! Visi aicināts iekš priekšādas, tas lai netop apgrāzīts. grēki, ko cilvēks dara, ir ārpus miesas; bet kas 19 Apgrāzišana nav nekas, un priekšāda nav maucību dara, tas grēko pie savas paša miesas. nekas, bet Dieva baušļu turēšana. 20 Kā kurš 19 Jeb vai nezināt, ka jūsu miesa ir Tā Svētā Gara ir aicināts, tā lai viņš paliek. 21 Ja tu kalps dzīvoklis, kas ir iekš jums, ko jūs no Dieva esat būdams esi aicināts, nebēdā par to; bet ja tu dabūjuši, un jūs nepiederat sev pašiem? 20 Jo vari tapt svabads, tad to jo labāki pieņem. 22 jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu godiniet Dievu Ja kas iekš Tā Kunga ir aicināts, kalps būdams, savā miesā un savā garā, kas pieder Dievam. tas ir Tā Kunga svabadnieks; tāpat arīdzan, kas svabadnieks būdams, ir aicināts, tas ir Kristus kalps. 23 Jūs esat dārgi atpirkti; netopiet cilvēku kalpi. 24 Ikkatram, brāļi, kā tas ir aicināts, tā tam būs palikt pie Dieva. 25 Bet par tām meitām man nav Tā Kunga pavēles; bet padomu dodu, kā no Tā Kunga žēlastību dabūjis, ka esmu uzticīgs. 26 Tad nu man šķiet, tā esam labi tagadēja bēdu laika dēļ, ka cilvēkam labi, tāpat palikt. 27 Ja esi saderēts ar sievu, tad nemeklē atlaišanu; ja esi valā no sievas, tad nemeklē sievu. 28 Bet ja arī būsi laulībā iedevies, tad neesi grēkojis, un ja meita būs laulībā iedevusies, tad tā nav grēkojusi; bet tādiem pie miesas būs bēdas, bet es jūs gribētu saudzēt. 29 Bet to es saku, brāļi, tas laiks ir īss; tāpēc nu tie, kam sievas, lai ir, tā kā kad tiem nebūtu; 30 Un tie, kas raud, lai ir kā kas neraud; un kas priečājās, kā kas nepriečājās, un kas pērk, kā kas to nepatur: 31 Un kas šo pasauli lieto, kā kas to nelieto; jo šīs pasaules būšana paitet. 32 Bet es gribu, ka jūs esat bez zūdišanās. Kas nelaulāts, tas rūpējās par Tā Kunga lietām, kā tas Tam Kungam var patikt; 33 Bet kas laulāts, tas rūpējās par pasaules lietām, kā tas sievai var patikt. 34 Tāda pat starpība ir starp sievu un meitu: tā nelaulātā rūpējās par Tā Kunga lietām, ka tā svēta būtu miesā un garā; bet tā laulātā rūpējās par pasaules lietām, kā tā vīram var patikt. 35 Un to es saku jums pašiem par labu: ne, ka gribētu jums apmest valgu, bet ka jūs godīgi dzīvojet un pie Tā Kunga turaties bez mitēšanās. 36 Bet ja kam

7 Bet par to, ko jūs man esat rakstījuši, saku: cilvēkam ir labi, sievas neaizskart; 2 Bet lai maucība nenotiek, tad lai ikkatram ir sava sieva, un lai ikkatrai ir savs vīrs, 3 Vīrs sievai lai parāda pienākamu mīlestību; tā arīdzan sieva vīram. 4 Sievai nav vaļas par savu miesu, bet vīram; tā arī vīram nav vaļas par savu miesu, bet sievai. 5 Neatraujaties viens otram, kā tikai vienā prātā uz kādu laiku, lai jums vaļa ir Dievu lūgt; un nāciet atkal kopā, lai sātans jūs nekārdina, kad nevarat valdīties. 6 To saku, atvēlēdams un ne pavēlēdams. 7 Jo es gribētu, ka visi cilvēki tādi būtu, kā es; bet ikkatram ir sava dāvana no Dieva, vienam šāda, otram tāda. 8 Bet es saku nelaulātiem un atraitnēm: labi tiem, ja tie paliek itin kā es. 9 Bet ja tie nevar valdīties, tad lai iedodas laulībā: jo labāki ir iedoties laulībā, nekā degt kārībā. 10 Bet laulātiem pavēlu ne es, bet Tas Kungs, lai sieva neatšķiras no vīra. 11 Un ja tā arī būtu atšķirusies, tad tai būs palikt bez laulības, vai salīgt ar vīru; un lai vīrs neatstumj sievu. 12 Bet tiem citiem saku es, ne Tas Kungs: ja kādam brālim ir neticīga sieva un tai ir pa prātam, dzīvot ar viņu, lai viņš to neatstumj. 13 Un ja sievai ir neticīgs vīrs, un tam ir pa prātam, dzīvot ar viņu, tā lai viņu neatstumj. 14 Jo neticīgais vīrs ir svētīts caur sievu, un neticīgā sieva ir svētīta caur vīru, jo citādi jūsu bērni būtu nešķisti, bet tagad tie ir svēti. 15 Bet ja tas neticīgais atšķiras, tad lai tas atšķiras; tas brālis vai tā māsa šīnīs lietās

šķiet, ka viņa meitai, kas pāri par gadiem, tas redzējis? Vai jūs neesat mans darbs iekš Tā nepiekļājoties, un ja tam tā vajag notikt, tad lai Kunga? 2 Ja es citiem neesmu apustulis, tomēr dara, ko gribēdams; viņš negrēko: lai tā laulībā jums es esmu; jo mana apustuļa amata zieģelis iedodas. 37 Bet kas ir pastāvīgs savā sirdi, un jūs esat iekš Tā Kunga. 3 Mana atbildēšana kam vajadzības nav, bet ir vaļa, pēc sava paša tiem, kas mani tiesā, ir šī: 4 Vai mums nav brīv, prāta darīt, un to savā sirdī ir apņēmies, savu ēst un dzert? 5 Vai mums nav brīv kādu māsu meitu paturēt nelaulātu, - tas dara labi. 38 vest līdz par sievu, tā kā arī tie citi apustuļi Tad nu, kas laulībā izdod, tas dara labi, un kas un Tā Kunga brāli un Kefas? 6 Jeb vai man un laulībā neizdod, tas dara labāki. 39 Sieva caur Barnabam vien nav brīv, nestrādāt? 7 Kas jel bauslību ir sieta, kamēr viņas vīrs dzīvs; bet iet karā ar savu maizi? Kas vīna kalnu dēsta un kad viņas vīrs ir miris, tad tai ir vaļa precēt neēd no viņa augļiem? Jeb kas lopus gana un kuru grib, tikai iekš Tā Kunga. 40 Bet viņa ir jo neēd no tā piena? 8 Vai es to runāju pēc cilvēku svētīga, ja viņa tāpat paliek, pēc mana padoma; prāta? Jeb vai to nesaka arī pati bauslība? 9 Jo bet man šķiet, ka man arīdzan ir Dieva Gars.

8 Bet par elkadievu upuriem zinām, ka mums visiem ir atzišana. Atzišana uzpūš, bet mīlestība uztaisa. 2 Bet ja kam šķiet, ka ko zinot, tas vēl nezin nenieka tā, kā piederās zināt. 3 Bet ja kas Dievu mīl, tas no Viņa ir atzīts. 4 Tad nu par elku upuru ēšanu zinām, ka neviens elka nav pasaulei un ka cita Dieva nav kā vien Tas Vienīgais, 5 Un jebšu ir tā saucami dievi, tā debesīs, kā viirs zemes - tā kā ir daudz dievu un daudz kungu; 6 Tomēr mums ir viens Dievs, Tas Tēvs, no kā visas lietas, un mēs uz Viņu, un viens Kungs Jēzus Kristus, caur ko visas lietas, un mēs caur Viņu. 7 Tomēr tā atzišana nav iekš visiem; bet kādi, kas līdz šim apzinās, elkus esam, ēd tā kā no elku upuriem, un viņu zināma sirds, vāja būdama, top apgānita. 8 Bet barība nedara mūs Dievam pieņēmīgus; jo ēzdamī mēs neesam labāki, un neēzdamī mēs neesam sliktāki. 9 Bet pielūkojiet, ka šī jūsu vaļa vājiem neklūst par piedauzišanu. 10 Jo, ja kas redzētu tevi, kam tā atzišana, elka namā pie galda sēžam, vai tā vājā brāļa zināma sirds netaps skubināta, elku upurus ēst? 11 Un caur tavu atzišanu pazudis tavs vājis brālis, kā labad Kristus ir miris. 12 Bet pret brāļiem tā grēkodami un viņu vājo zināmu sirdi ievainodami, jūs grēkojat pret Kristu. 13 Tādēļ, ja manam brālim barība par piedauzišanu, tad es nemūžam gaļu neēdišu, lai savu brāli neapgrēcināju. (aiōn g165)

9 Vai es neesmu svabads? Vai es neesmu apustulis? Vai es Kristu, mūsu Kungu, neesmu

Mozus bauslībā ir rakstīts: Tev nebūs vērsim, kas labību min, purnu apsiet: vai tad Dievam rūp par vēršiem? 10 Jeb vai viņš to visu nesaka mūsu labad? Jo mūsu labad ir rakstīts, ka arājam vajag art uz cerību un kūlējam kult uz cerību, ka viņam būs sava daļa. 11 Ja mēs jums to garīgo mantu esam sējuši, vai tad tā liela lieta, ja jūsu miesīgo plaujam? 12 Ja tad citiem tāda vaļa ir par jums, kāpēc ne jo vairāk mums? Bet mēs šo valu neesam lietojuši, bet visu panesam, lai Kristus evaņģēliju neaizkavējam. 13 Vai nezināt, ka tie, kas pie svētuma kalpo, no tā svētuma ēd? Un ka tiem, kam darbs ir pie altāra, daļa ir no tā altāra? 14 Tāpat arī Tas Kungs ir iestādījis, ka tie, kas evaņģēliju sludina, no evaņģēlijā pārtiek. 15 Bet no tā es nekā neesmu lietojis. Un es to neesmu rakstījis, lai pie manis tā notiek; jo man būtu labāki mirt, nekā ja kāds manu slavu nīcinātu. 16 Jo kad es evaņģēliju sludināju, tad man nav ko lielities; jo tas man jādara; un vai man, ja es evaņģēliju nesludināju! 17 Jo ja es to labprāt daru, tad man ir alga; ja ne labprāt, tad tomēr nama turēšana man ir uzticēta. 18 Kāda alga tad nu man ir? Ka evaņģēliju sludinādams Kristus evaņģēliju mācu bez maksas, lai neizlietoju savu valu pie evaņģēlijā. 19 Jo no visiem svabads būdams es sevi pašu esmu darījis visiem par kalpu, ka jo vairāk dvēselu mantotu. 20 Un Jūdiem es esmu tapis par Jūdu, ka Jūdus mantotu; tiem, kas apakš bauslības es esmu tapis kā apakš bauslības, (pats nebūdams apakš bauslības,) ka mantotu tos, kas apakš bauslības. 21 Tiem, kas

bez bauslības, esmu tapis tā kā bez bauslības, pateicības bikeris, ko ar pateikšanu svētījam, (pats nebūdams bez bauslības Dieva priekšā, bet vai tas nav savienošana ar Kristus asinīm? Tā stāvēdams iekš bauslības caur Kristu), ka es tos maize, ko laužam, vai tā nav savienošana ar mantotu, kas bez bauslības. **22** Vājiem es esmu Kristus miesu? **17** Jo kā viena maize, tā mēs tapis tā kā vājš, ka mantotu vājos; visiem esmu daudzi esam viena miesa; jo mums visiem ir palicis viss, ka visādi kādus glābtu. **23** Un to es daļa pie vienas maizes. **18** Uzskatot Israēli pēc daru evaņģēlijā dēļ, ka man ari kāda daļa pie tā miesas: Vai tiem, kas upurus ēd, nav biedrība ar būtu. **24** Vai nezināt, ka tie, kas iet skrieties, altāri? **19** Ko tad nu es saku? Vai, ka elkadiems gan visi skrien, bet viens dabū to goda maksu? kas esot? Jeb ka elka upuris kas esot? **20** Bet Skrieniņi tā, ka jūs to dabūjiet. **25** Bet ikviens, ko pagāni upurē, to tie upurē velniem un ne kas cīkstas, savaldās visās lietās, - viņi tāpēc, ka Dievam; bet es negribu, ka jums biedrība būtu dabūtu iznīcīgu kroni, bet mēs neiznīcīgu. **26** ar velniem. **21** Jūs nevarat dzert Tā Kunga bikeri Es tad skrienu, ne tā kā uz ko nezināmu, - es un velnu bikeri. Jums nevar daļa būt pie Tā cīnos, ne tā kā gaisu sizdams; **27** Bet es savu Kunga galda un pie velnu galda. **22** Jeb vai miesu mērdēju un viņu kalpināju, lai citiem gribam To Kungu kaitināt? Vai mēs esam jo sludinādams pats neklūstu atmetams.

10 Bet es gribu, brāli, lai jūs liekat vērā, ka mūsu tēvi visi bijuši apakš tā padobeša, un visi gājuši caur to jūru, **2** Un visi uz Mozu ir kristīti padebesi un jūrā, **3** Un visi baudījuši to pašu garīgo barību, **4** Un visi dzēruši to pašu garīgo dzērienu; jo tie dzēra no tā garīgā akmens, kas gāja līdz; bet tas akmens bija Kristus. **5** Bet pie tā lielā pulka no tiem Dievam nebija labs prāts; jo tie ir nobeigti tuksnesi. **6** Un tas noticeis mums par priekšzīmi, ka mēs nebūtu ļauna iekārotāji tā kā tie iekārojušies. **7** Un arī netopat elku kalpi, kā citi no tiem, - kā ir rakstīts: tie ļaudis apsēdās ēst un dzert un cēlās liksmoties. **8** Lai arī maucībai nedodamies, tā kā citi no tiem ir maukojuši un krituši vienā dienā divdesmit un trīs tūkstoši. **9** Lai arī Kristu nekārdinājet, tā kā arī citi no tiem viņu kārdinājuši un ir nomaitāti caur čūskām. **10** Un arī nekurniet, tā kā citi no tiem kurnējuši un ir nomaitāti caur to maitātāju. **11** Un viss tas viņiem noticeis kā priekšzīme, un ir uzrakstīts par mācību mums, uz kuriem pasaules gals ir nācis. (aiōn g165) **12** Tāpēc, kas šķietās stāvot, tas lai pielūko, ka nekrīt. **13** Jums vēl nekāda kārdināšana nav uzgājusi kā tikai cilvēcīga; bet Dievs ir uzticīgs; tas neļaus jūs vairāk kārdināt nekā spējat, bet kārdināšanai arī tādu galu darīs, ka varat panest. **14** Tādēļ, mani milje, bēgat no elku kalpošanas. **15** Kā uz prātīgiem es saku; apspriežat paši, ko es saku: **16** Tas

spēcīgāki nekā Viņš? **23** Viss man ir brīv, bet ne viss der. Viss man ir brīv, bet ne viss der uztaisīšanai. **24** Nevienam nebūs to meklēt, kas pašam, bet kas citam par labu. **25** Visu, ko skārņos pārdod, ēdiet, neko neizmeklēdamī zināmas sirds dēļ. **26** Jo Tam Kungam pieder zeme un viņas pilnums. **27** Un ja kāds no tiem neticīgiem jūs aicina, un jūs gribat iet, tad ēdiet visu, ko jums cel priekšā, ne ko neizmeklēdamī zināmas sirds dēļ. **28** Bet ja kas uz jums saka: šis ir elka upuris, tad neēdat, viņa dēļ, kas jums to ir teicis, un zināmas sirds dēļ; (jo Tam Kungam pieder zeme un viņas pilnums.) **29** Bet es saku: ne tavas, bet tā tuvāka zināmas sirds dēļ. Jo kāpēc mana svabadība lai top tiesāta no cita zināmas sirds? **30** Ja es ar pateicību to saņemu, ko tad topu zaimots, par ko es pateicos? **31** Tāpēc, vai ēdat vai dzerat un ko vien darāt, visu to darāt Dievam par godu. **32** Nepaliekat par piedauzišanu ne Jūdiem ne Grieķiem ne Dieva draudzei, **33** Itin kā arī es visiem visās lietās esmu pa prātam, nemeklēdams, kas man, bet kas daudziem par labu, lai tie top izglābti.

11 Dzenaties man pakaļ, tā kā es Kristum. **2** Un es jūs slavēju, brāli, ka jūs visās lietās mani pieminat un turat tās mācības, kā jums tās esmu mācījis. **3** Bet es gribu, ka jūs zināt, ka ikkatra vīra galva ir Kristus, bet sievas galva ir vīrs, bet Kristus galva ir Dievs. **4** Ikviens vīrs, kas Dievu lūgdams vai mācīdams apsegu tur uz galvas, apkauno savu galvu. **5** Bet ikviens

sieva ar neapsegtu galvu Dievu lūgdama vai dzer Tā Kunga biķeri, tas būs noziedzīgs pie Tā mācīdama, apkauno savu galvu. Jo tas tikpat, tā Kunga miesas un asinīm. **28** Bet lai cilvēks pats kā tā būtu apcirpta. **6** Jo ja sieva neapsedzās, izmeklējās, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un tad lai tā arī top apcirpta. Bet kad nu tas sievai dzer no šī biķera. **29** Jo kas necienīgi ēd un dzer, par kaunu, ka tā ir apcirpta jeb plikgalve, tad tas ēd un dzer sev pašam sodu, neizšķirdams Tā lai tā apsedzās. **7** Bet vīram nebūs galvu apsegta, Kunga miesu. **30** Tādēļ jūsu starpā daudz ir vāji jo viņš ir Dieva ģimis un gods; bet sieva ir vīra un neveseli, un daudz ir aizmiguši (garigi, iekš gods. **8** Jo vīrs nav no sievas, bet sieva no vīra. draudzes). **31** Jo ja mēs paši sevi tiesātu, tad **9** Un vīrs arī nav radīts sievas dēļ, bet sieva vīra netaptu tiesāti. **32** Bet kad mēs topam tiesāti, dēļ. **10** Tāpēc sievai būs valdnika zīmi galvā tad no Tā Kunga topam pārmācīti, lai ar pasauli turēt enģeļu dēļ. **11** Tomēr nedz vīrs ir bez netopam pazudināti. **33** Tad nu, mani brāļi, kad sievas, nedz sieva bez vīra iekš Tā Kunga. **12** Jūs sanākat pie mielasta, tad gaidiet cits uz citu. Jo tā kā sieva ir no vīra, tāpat arī vīrs ir caur **34** Bet ja kas ir izsalcis, tas lai ēd mājās, lai jūs sievu; bet viss tas ir no Dieva. **13** Spriežat paši, nesanākat par sodu. To citu es mācišu, kad es vai pieklājās, ka sieva Dievu lūdz neapsegtā? **14** nākšu.

Jeb vai pati daba jums nemāca, ka tas vīram par negodu, kad tam gari mati, **15** Bet ja sievai gari mati: tad tas viņai par godu; jo mati viņai doti par apsegū. **16** Bet ja kāds grib par to tiepties: mums tāda ieraduma nav, nedz Dieva draudzēm. **17** Es jūs pamācu un to nevaru uzteikt, ka jūs sanākat ne par svētību, bet par nesvētību. **18** Jo pirmā kārtā, kad jūs sanākat draudzē, es dzirdu, ka šķelšanās ir jūsu starpā, un pa daļai to gan ticu. **19** Jo šķelšanām gan vajag būt jūsu starpā, lai tie pastāvīgie jūsu starpā top zināmi. **20** Kad nu jūs sanākat kopā, tad tā nenotiek, kā pieklājās baudīt Tā Kunga mielastu. **21** Jo pie mielasta ikviens steidzās paņemt savu paša ēdienu un cits paliek neēdis un cits ir pilns. **22** Jo vai tad jums nav māju, kur varat ēst un dzert? Jeb vai jūs Dieva draudzi nicinājet un tos apkaunojiet, kam nav nekā? Ko lai jums saku? Vai lai jūs teicu? Šīnī lietā es jūs neteicu. **23** Jo no Tā Kunga es to esmu dabūjis, ko atkal jums esmu mācījis, ka Tas Kungs Jēzus tanī naktī, kad Tas kļuva nodots, to maiži nēma, **24** Un pateicies pārlauza un sacīja: nēmiet, ēdiet, tā ir Mana miesa, kas par jums top lauzta; to dariet Mani pieminēdamī. **25** Tāpat arī to biķeri, pēc tā vakarēdiena, sacīdams: Šis biķeris ir tā jaunā deriba iekš Manām asinīm. To dariet, cikkārt jūs to dzeriet, Mani pieminēdamī. **26** Jo cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī biķera dzerat, tad pasludinājet Tā Kunga nāvi, tiekams Tas nāk. **27** Tad nu, kas necienīgi ēd šo maiži, vai

12 Bet par tām garīgām dāvanām, brāļi, es negribu jums slēpt. **2** Jūs zināt, ka bijāt pagāni, noklīduši pie mēmiem elkarīgiem, ka tapāt vaditi. **3** Tāpēc jums daru zināmu, ka neviens, kas caur Dieva Garu runā, Jēzu nenolād un neviens nevar Jēzu saukt par Kungu kā vien caur Svēto Garu. **4** Bet ir dažādas dāvanas, tomēr viens pats Gars; **5** Un ir dažādas kalpošanas, tomēr viens pats Kungs; **6** Un ir dažādi spēki, bet tomēr viens pats Dievs, kas ir spēcīgs visās lietu lietās. **7** Bet ikvienam tiek dots, lai to Garu parāda, tuvākam par labu. **8** Jo caur to Garu citam top dots runāt no gudrības, citam runāt no atzišanas - pēc tā paša Gara; **9** Un citam ticiba iekš tā paša Gara, un citam dāvanas dziedināt iekš tā paša Gara; **10** Un citam spēki, brīnumus darīt, un citam Dieva vārda mācīšana, un citam garu pārbaudišana, un citam dažādas valodas, un citam valodu iztulkosana. **11** Bet visu to padara tas pats viens Gars un izdala ikvienam sevišķi tā, kā Tas grib. **12** Jo tā kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi locekļi pie tās vienas miesas, daudzi būdami, ir viena miesa; tāpat arī Kristus. **13** Jo mēs arīdzan visi esam kristīti caur vienu Garu par vienu miesu, lai esam Jūdi vai Grieķi, lai kalpi vai svabadnieki; un visi mēs esam dzirdināti ar vienu Garu. **14** Jo arī miesa nav viens loceklis, bet daudzi. **15** Ja kāja sacītu: ka es neesmu roka, tāpēc neesmu no miesas; vai tāpēc viņa nav no miesas? **16** Un ja auss sacītu: ka es neesmu aks,

tāpēc neesmu no miesas; vai tāpēc viņa nav no miesas? **17** Ja visa miesa būtu acs, kur paliktu tā nedomā uz ļaunu. **6** Tā nepriecājās par dzirdēšanu? Ja visa miesa būtu dzirdēšana, kur netaisnību, bet tā priecājās par patiesību. **7** Tā paliktu ošana? **18** Bet tagad Dievs tos locekļus aplāj visu, tā tic visu, tā cerē visu, tā panes ir licis, ikvienu no tiem pie miesas, tā kā Viņš visu. **8** Mīlestība nekad nebeidzās, jebšu gan gribējis. **19** Bet ja tie visi būtu viens loceklis, praviešu mācības mitēsies, un jebšu valodas kur paliktu miesa? **20** Bet tagad gan ir daudz beigsies, un jebšu atzišana mitēsies. **9** Jo tas locekļu, bet viena miesa. **21** Un acs nevar sacīt ir mazums, ko zinām, un tas ir mazums, ko uz roku: man tevis nevajag; jeb atkal galva uz mācam. **10** Bet kad pilnība nāks, tad tas, kas ir kājām: man jūsu nevajag. **22** Bet daudz vairāk tie mazums, zudīs. **11** Kad biju bērns, tad runāju kā miesas locekļi, kas liekās būtu tie vājākie, ir tie bērns, man bija bērna prāts un bērna domas; jo vajadzīgie. **23** Un kas mums liekās pie miesas bet kad paliku par viru, tad atmetu bērna dabu. būt jo negodigi, tos jo vairāk godājam, un mūsu **12** Jo tagad redzam kā caur spieglē iekš mīklas, jo neglitie locekļi dabū jo lielu glītumu. **24** Bet bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu pa daļai, mūsu glītiem locekļiem to nevajag; bet Dievs bet tad es atzišu, itin kā es esmu atzīts. **13** Bet miesu ir salicis, tam maz godātam loceklīm nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs: bet augstāku godu dodams, **25** Lai šķelšanās nebūtu tā lielākā no tām ir mīlestība.

iekš miesas, bet lai tie locekļi cits par citu vienlīdzīgi gādātu. **26** Un kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdz, jeb kad viens loceklis top godāts, tad visi locekļi priecājās līdz. **27** Bet jūs esat Kristus miesa un locekļi, ikviens pēc savas kārtas. **28** Un citus Dievs ir iecēlis draudzē pirmā kārtā par apustuļiem, otrā kārtā par praviešiem, trešā kārtā par mācītājiem, tad brīnumu darītājus, pēc tam, kam dāvanas dziedināt, paligus, valdītājus, dažādas valodas. **29** Vai visi ir apustuļi? Vai visi ir pravieši? Vai visi ir mācītāji? Vai visi ir brīnumu darītāji? **30** Vai visiem ir dāvanas dziedināt? Vai visi runā valodām? Vai visi var tulko? **31** Bet dzenaties pēc tām vislabākām dāvanām, un es jums rādišu vēl jo labāku ceļu.

13 Ja es runātu ar cilvēku un enģēļu mēlēm, un man nebūtu mīlestības, tad es būtu skanīgs varš jeb šķindoš zvārgulis. **2** Un ja man būtu praviešu mācība, un ja es zinātu visus noslēpumus un visu atzišanu, un ja man būtu visa ticība, tā ka es varētu kalnus pārcelt, un man nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas. **3** Un ja es visu savu mantu dotu nabagiem, un ja es savu miesu nodotu, ka taptu saderzināts, un man nebūtu mīlestības, tad tas man nepalīdzētu nenieka. **4** Mīlestība ir lēnprātīga, tā ir laipniņa, mīlestība neskauķ, mīlestība nelielās, tā neuzpūšās, **5** Tā neturas

14 Dzenaties pēc mīlestības, rūpējaties par tām garīgām dāvanām, bet visvairāk, ka varat mācīt (praviešu garā). **2** Jo kas valodām runā, tas nerunā cilvēkiem, bet Dievam; jo neviens nedzird, bet garā viņš runā noslēpumus. **3** Bet kas māca, tas runā cilvēkiem par uztaisīšanu un paskubināšanu un iepriecināšanu. **4** Kas valodām runā, tas uztaisa sevi pašu; bet kas māca, tas uztaisa draudzi. **5** Es gribētu, ka jūs visi valodām runātu, bet jo vairāk, ka jūs mācītu; jo kas māca, tas ir pārāks par to, kas valodām runā, proti ja šis netulko, kā lai draudze top uztasīta. **6** Un nu, brāļi, kad es pie jums nāktu, valodām runādams, ko es jums līdzētu, ja es uz jums nerunātu, vai parādišanu, vai atzišanu, vai praviešu mācību, vai rakstu izstāstišanu pasniegdams. **7** Tāpat ir ar tām nedzīvām lietām, kas skan, lai ir stabule, lai kokle; ja viņu skaņas nevar izšķirt, kā var noprast, kas ir stabulēts vai koklēts? **8** Un atkal, ja bazīne neskan skaidri, kas taisīsies uz karu? **9** Tāpat arī jūs, ja valodām runājet nesaprotamus vārdus, kā zinās, kas top runāts? Jo jūs runāsiet vējā. **10** Daudz un dažādas balsis ir pasaule, un neviens no tām nav nesaprotama. **11** Tad nu, ja es balsi nesaprotru, būšu sveš tam, kas runā, un tas kas runā, būs man svešs. **12** Tāpat arī jūs, kad pēc tām garīgām dāvanām dzenaties, tad meklējat, ka jo pilnīgi paliekat draudzei par

uztaisīšanu. **13** Tāpēc, kas valodām runā, tas jūsu sievas draudzes sapulcēs nerunā; jo tām lai Dievu lūdz, ka varētu tulko. **14** Jo kad es nepiekļājās runāt, bet būt paklausīgām, tā kā arī Dievu lūdzu valodām, tad mans gars gan lūdz, bauslība saka. **15** Un ja tās grib ko mācīties, lai bet mans prāts auglus nenes. **15** Kas tad nu ir? tās mājās vaicā saviem vīriem; jo sievām ir par Es pielūgšu garā, bet es pielūgšu arī, ka var kaunu, draudzes sapulcē runāt. **16** Vai tad no saprast; es dziedāšu garā, bet es dziedāšu arī, ka jums Dieva vārds ir izgājis? Jeb vai pie jums vien var saprast. **16** Citādi, ja tu Dievu slavēsi garā, tas ir nācis? **17** Ja kam šķiet, ka esot pravietis kā gan tas, kas nesapro, uz tavu pateikšanu jeb garīgs, tam būs atzīt, ka tas, ko jums rakstu, var sacīt: Āmen? Jo viņš nezin, ko tu runā. **17** ir Tā Kunga bauslis. **18** Bet ja kas neprot, tas lai Jo tu gan labi pateici Dievam, bet otrs netop neprot. **19** Tad nu, brāļi, dzenaties, ka mācat uztaisīts. **18** Es pateicos savam Dievam, ka es praviešu garā un neliedzat valodām runāt. **20** vairāk nekā jūs visi valodām runāju. **19** Bet iekš Lai viiss notiek, kā piederas un pa kārtām.

draudzes es labāki gribu runāt piecus vārdus saprotamus, lai pamācu arī citus, nekā desmit tūkstošus valodām. **20** Brāļi, netopat bērni iekš saprašanas, bet topat nejēgas iekš ļaunuma, bet saprašanā topat pilnīgi. **21** Bauslībā ir rakstīts: Caur ļaudīm, kam svešā valoda un ar svešām lūpām Es runāšu uz šiem ļaudīm un arī tā tie Man neklausīs, saka Tas Kungs. **22** Tad nu tās valodas ir par zīmi ne ticīgiem, bet neticīgiem, un praviešu mācība ne neticīgiem, bet ticīgiem. **23** Tad nu, kad visa draudze sanāktu kopā, un visi runātu valodām, un ienāktu, kas to nesapro, vai neticīgi: vai tie nesacītu, ka jūs esat traki? **24** Bet ja visi mācītu, un kāds neticīgs vai, kas nesapro, nāktu iekšā, tas taptu no visiem pārliecināts un no visiem tiesāts. **25** Un viņa apslēptās sirds domas tā taptu zināmas, un tā viņš uz savu vaigu mezdamies Dievu pielūgtu un pasludinātu, Dievu tiešām esam mūsu starpā. **26** Kā tad nu ir, brāļi? Kad jūs sanākat, kā kuram ir vai dziesma, vai mācība, vai valoda, vai parādišana, vai tulkošana, lai viss notiek par uztaisīšanu. **27** Un ja valodām runā, tad, vai pa diviem, vai ja daudz trīs, un cits pēc cita, - un viens lai iztulko. **28** Bet ja tulka nav, tad lai tas klusu cieš draudzē un lai runā sev pašam un Dievam. **29** Bet pravieši lai runā divi vai trīs, un tie citi lai pārsprīež. **30** Bet ja citam, kas tur sēž, kāda parādišana notiek, tad lai tas pirmāis paliek klusu. **31** Jo jūs pa vienam visi varat mācīt, lai visi mācās un visi top iepriecināti. **32** Un praviešu gari praviešiem ir paklausīgi. **33** Jo Dievs nav nekārtības, bet miera Dievs. **34** Tā kā visās svēto draudzēs, lai

15 Bet es jums daru zināmu, brāļi, to evaņģēliju, ko jums esmu pasludinājis, ko jūs arī esat pieņēmuši, kurā jūs arī stāvat, **2** Caur ko jūs arī mūžigi dzīvosiet, ja to paturat tādā prātā, kādā es jums to esmu pasludinājis; - ja tikai neesat velti ticējuši. **3** Jo mācidams visu papriekš esmu devis, ko es arī esmu dabūjis, ka Kristus par mūsu grēkiem ir nomiris pēc tiem rakstīem, **4** Un ka Tas ir aprakts, un ka Tas trešā dienā uzmodināts pēc tiem rakstīem, **5** Un ka Tas ir redzēts no Kefasa, pēc no tiem divpadsmit. **6** Un pēc Tas ir redzēts no vairāk nekā pieciņtā brāļiem vienā reizē, no kuriem vēl daudz dzīvi un citi arī aizmiguši. **7** Pēc Tas ir redzēts no Jēkaba, pēc no visiem apustuļiem. **8** Pēc visiem šiem Tas arī redzēts no manis, kā no kāda nelaikā dzimuša bērna. **9** Jo es esmu tas vismazākais no tiem apustuļiem un neesmu cienīgs, ka mani sauc par apustuli, tāpēc ka es Dieva draudzi esmu vajājis. **10** Bet no Dieva žēlastības esmu, kas es esmu, un Viņa žēlastība pie manis nav bijusi veltīga, bet es esmu vairāk strādājis nekā tie visi, tomēr ne es, bet Dieva žēlastība, kas ir ar mani. **11** Tad nu lai būtu vai es, vai viņi, tā mēs sludinājam, un tā jūs esat ticējuši. **12** Ja nu Kristus top sludināts, ka Tas no miroņiem ir uzmodināts, kā tad citi jūsu starpā saka, ka miroņu augšāmcelšanās neesot? **13** Bet ja miroņu augšāmcelšanās nav, tad arī Kristus nav augšāmcēlies. **14** Un ja Kristus nav augšāmcēlies, tad mūsu sludināšana ir veltīga, un jūsu ticība arīdzan veltīga; **15** Un mēs arī topam atrasti nepatiesīgi Dieva liecinieki; jo mēs esam liecinājuši pret Dievu,

ka Viņš Kristu ir uzmodinājis, ko Viņš nav Viņš grib, un ikkatrai sēklai savu īpašu miesu. uzmodinājis, ja miroņi netop uzmodināti. **16** Jo **39** Ne ikkatra miesa ir vienāda miesa; bet savāda ja miroņi netop uzmodināti, tad arī Kristus nav ir cilvēku miesa un savāda lopu un savāda zivju uzmodināts. **17** Un ja Kristus nav uzmodināts, un savāda putnu miesa. **40** Un ir gan debesu tad jūsu ticība ir veltīga; tad jūs vēl esat iekš lietas un ir gan zemes lietas; bet savāda godība saviem grēkiem; **18** Tad arīdzan tie ir pazuduši, ir debesu lietām un savāda zemes lietām, **41** Cits kas iekš Kristus aizmiguši. **19** Ja vien šīni dzīvībā spožums ir saulei, un cits spožums mēnesim, cerējam uz Kristu, tad esam jo nozēlojami un cits spožums zvaigznēm; jo viena zvaigzne pār visiem cilvēkiem. **20** Bet nu Kristus ir ir spožāka pār otru. **42** Tāpat arī būs miroņu uzmodināts no miroņiem, Viņš tas pirmais augšāmcelšanās. Sēts top iekš satrūdēšanas un ir tapis no tiem, kas ir aizmiguši. **21** Jo kad top uzmodināts iekš nesatrūdēšanas; **43** Sēts top caur vienu cilvēku nāve, tad arī caur vienu iekš negodības un top uzmodināts iekš godības; cilvēku miroņu augšāmcelšanās. **22** Jo tā kā iekš sēts top iekš vājības un top uzmodināts iekš Ādama visi mirst, tāpat arī iekš Kristus visi spēka. **44** Sēta top dabīga miesa, uzmodināta taps dzīvi darīti. **23** Bet ikviens savā kārtā: tas garīga miesa. Jo kā ir dabīga miesa, ir arī garīga pirmais ir Kristus, pēc tie, kas Kristum pieder miesa. **45** Tāpat arīdzan ir rakstīts: tas pirmais pie Viņa atnākšanas. **24** Pēc tam tas gals, kad cilvēks, Ādams, ir palicis par dzīvu dvēseli, tas Viņš nodos to valstību Dievam Tam Tēvam, pēdīgais Ādams par garu, kas dzīvu dara. **46** Bet kad Viņš iznīcinās visu valdību un visu varu tā garīgā miesa nav tā pirmā, bet tā dabīgā, un spēku. **25** Jo Viņam pienākas valdīt, tiekams pēc tam tā garīgā. **47** Tas pirmais cilvēks ir no Viņš visus ienaidniekus būs licis Sev apakš zemes, no pišļiem, tas otros cilvēks ir Tas Kungs kājām. **26** Tas pēdīgais ienaidnieks, kas taps no debesīm. **48** Kāds tas, kas no pišļiem, tādi pat izdeldēts, ir nāve. **27** Jo Tas Viņam visu ir licis arīdzan tie no pišļiem, un kāds Tas debešķigais, apakš kājām, tomēr kad saka, ka viss Viņam tādi pat arī tie debešķigie. **49** Un tā kā esam padots, tad protams, ka bez Tā, kas Viņam visu nesuši tā ģimi, kas no pišļiem, tā arī nesīsim padeviš. **28** Bet kad Viņam viss būs padots, tad Tā ģimi, kas no debesīm. **50** Bet to es saku, arī pats Tas Dēls taps padots Tam, kas Viņam brāļi, ka miesa un asinis Dieva valstību nevar visu ir padeviš, lai Dievs ir viss iekš visiem. **29** iemantot, nedz iznīcība iemantos neiznīcību. **51** Jo ko tie darīs, kas par miroņiem top kristīti, Redzi, es jums saku noslēpumu: mēs gan visi ja miroņi nemaz netop uzmodināti? Kādēl tad neaizmīgsim, bet visi tapsim pārvērsti, **52** It tie par miroņiem top kristīti? **30** Kādēl arī mēs piepeši, acumirkli, pie pēdīgās bazūnes skaņas. ikstundas esam briesmās? **31** Es mirstu ikdienas, Jo tā bazūne skanēs un miroņi taps uzmodināti - tik tiešām, ka jūs, brāļi, esat mans gods iekš nesatrūdami un mēs tapsim pārvērsti. **53** Jo šim, Kristus Jēzus, mūsu Kunga. **32** Ja es pēc cilvēku kas ir satrūdams, būs apvilkt nesatrūdēšanu, prāta Efesū esmu kāvies ar zvēriem, kas man no un šim mirstamam būs apvilkt nemirstību. **54** tā atlec, ja miroņi netop uzmodināti? Ēdīsim un Un kad tas, kas iznīcīgs, apvilks neiznīcību, dzersim, jo rītu mēs mirsim. **33** Nepievilāties! un tas, kas mirstams, apvilks nemirstību, tad Ľaunas sabiedrības samaitā labus tikumus. **34** tas vārds notiks, kas ir rakstīts: nāve ir aprīta Uzmostaties it no tiesas un negrēkojet; jo uzvarēšanā! **55** Nāve, kur ir tavs dzelonis? Elle, citiem nav Dieva atzīšanas, to es saku jums kur ir tava uzvarēšana? (**Hadēs g86**) **56** Bet nāves par kaunu. **35** Bet ja kāds saka: kā tad miroņi dzelonis ir grēks, un grēka spēks ir bauslība. **57** top uzmodināti? Un kādā miesā tie nāk? **36** Tu Bet pateicība Dievam, kas mums to uzvarēšanu nesapraša, ko tu sēji, tas nepalieki atkal dzīvs, ja deviš caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. **58** Tad tas nemirst. **37** Un ko tu sēji, nav tā miesa, kas nu, mani milje brāļi, esiet pastāvīgi, nešaubīgi, celsies, bet tikai grauds, vai nu kviešu, vai cits pilnīgi iekš Tā Kunga darba vienmēr, zinādami, kāds. **38** Bet Dievs tam dod tādu miesu, kādu ka jūsu darbs nav veltīgs iekš Tā Kunga.

16 Bet par tām sametamām dāvanām priekš Kungs nāk)! **23** Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastība tiem svētiem, kā es to esmu iecēlis Galatijas lai ir ar jums. **24** Mana milestība ir ar jums draudzēs, tāpat dariet jūs arīdzan. **2** Ikkatrā visiem iekš Jēzus Kristus. Āmen.

pirmā nedēļas dienā lai ikviens no jums pie sevis paša ko laba nolieks un sakrāj, cik viņš paspēj, lai tās dāvanas nav jāsalasa tad tik, kad es nākšu. **3** Un kad es nonākšu, tad tos, ko būsiet ieskatījuši par derīgiem, ar grāmatām sūtišu, jūsu dāvanas nonest uz Jeruzālemi. **4** Bet ja arīdzan būtu vērts, ka arī es tur noeju, tad tie man var nākt līdz. **5** Bet pie jums es nākšu, kad Maķedoniju būšu izstaigājis, jo es gribu iet caur Maķedoniju. **6** Un var būt, ka es pie jums kādu brīdi palikšu, vai arī mitišu par ziemu, ka jūs mani pavadiet, kurp es noiešu. **7** Jo tagad es jūs negribu redzēt tikai garām iedams, bet ceru kādu laiku pie jums palikt, ja Tas Kungs to vēlēs. **8** Bet Efesū es palikšu līdz vasaras svētkiem. **9** Jo man lielas un plašas durvis ir atvērtas, un pretinieku ir daudz. **10** Un kad Timotejs nāk, tad pielūkojiet, ka tas pie jums ir bez bailēm; jo viņš strādā Tā Kunga darbu, tāpat kā es. **11** Tāpēc lai neviens viņu nenicina; bet pavadiet viņu ar mieru, lai tas nāk pie manis, jo es viņu gaidu ar tiem brāļiem. **12** Bet brāli Apollu es dažkārt esmu skubinājis, lai ar tiem brāļiem pie jums noiет, bet viņam prāts pavisam nebija tagad iet, bet tomēr tas ies, kad tam būs izdevīgs laiks. **13** Esiet modrigi, stāviet ticībā, turaties kā vīri, esiet stipri. **14** Viss pie jums lai notiek iekš milestības. **15** Un es jūs lūdzu, brāļi! jūs zināt Stefana namu, ka tie ir tie pirmie no Akajas, un ka tie ir nodevušies tiem svētiem uz kalpošanu: **16** Ka arī jūs tiem tādiem paklausiet un ikkatram, kas līdzi strādā un pūlējās. **17** Bet es priecājos par Stefana un Fortunata un Akaika atnākšanu, jo kad jūs pie manis neesat, tad šie ir pie manis jūsu vietā. **18** Jo tie atspirdzinājuši manu un jūsu garu; tāpēc atzīstiet tos par tādiem. **19** Āzijas draudzes jūs sveicina: Aķila un Priskila ar to draudzi, kas viņu namā, jūs daudz sveicina iekš Tā Kunga. **20** Visi brāļi jūs sveicina. Sveicināties savā starpā ar svētu skūpstīšanu. **21** Es Pāvils, jūs sveicināju, es ar savu pašu roku. **22** Ja kas nemil To Kungu Jēzu Kristu, tas lai ir nolādēts; Maran ata (Tas

Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apņemdamies neapdomīgi esmu darījis? Jeb vai apustulis, un Timotejs tas brālis, Dieva pēc miesas prāta to apņemos, ko apņemos, ka draudzei, kas ir Korintū, un visiem svētiem pa pie manis būtu „jā jā” arī „nē nē”? **18** Bet Dievs visu Akaju: **2** Žēlastība lai ir jums un miers ir uzticīgs, ka mūsu vārdi uz jums nav bijuši jā no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus un nē. **19** Jo Dieva Dēls, Jēzus Kristus, kas jūsu Kristus. **3** Slavēts lai ir Dievs un mūsu Kunga starpā caur mums ir sludināts, caur mani un Jēzus Kristus Tēvs, Tas apžēlošanas Tēvs un Silvanu un Timoteju, nebija jā un nē, bet jā ir visas iepriecināšanas Dievs, kas mūs iepriecina bijis iekš Viņa; **20** Jo cik ir Dieva apsolīšanu, tās visās mūsu bēdās, **4** Ka mēs tos, kas ir visādās ir iekš Viņa jā un iekš Viņa Āmen, Dievam par bēdās, varam iepriecināt ar to iepriecināšanu, godu caur mums. **21** Bet Tas, kas mūs un jūs ar ko mēs paši no Dieva topam iepriecināti. **5** Jo, stiprina iekš Kristus, un kas mūs ir svaidījis, ka Kristus ciešanas pie mums vairojās, tāpat arī Tas ir Dievs; **22** Tas mūs arī ir apzieģelējis un mūsu iepriecināšana caur Kristu vairojās. **6** Bet devis Tā Gara ķīlu mūsu sirdis. **23** Bet es Dievu kad mēs topam apbēdināti, taču tas jums ir par piesaucu par liecinieku savai dvēselei, ka es iepriecināšanu un pestišanu, kas spēcīga rādās tādēļ vien vēl neesmu nācis uz Korintu, ka es to pašu bēdu paciešanā, ko arī mēs ciešam. jūs saudzētu. **24** Ne tā kā mēs valdām par jūsu Vai, kad mēs topam iepriecināti, tad tas jums ticību, bet mēs esam jūsu prieka palīgi; jo jūs ir par iepriecināšanu un pestišanu. Un mūsu stāvat ticībā.

cerība par jums ir stipra. **7** To zinām, ka itin kā jums ir daļa pie ciešanas, tāpat arī pie iepriecināšanas. **8** Jo negribam jums slēpt, brāļi, savas bēdas, kas mums notikušas Āzijā, ka mēs pārlieku bijām apgrūtināti, vairāk nekā mēs spējām, tā ka jau vairs necerējām dzīvot. **9** Bet mēs paši pie sevis nopratām, ka mums bija jāmirst, lai nepalaujamies uz sevi pašiem, bet uz Dievu, kas miroņus uzmodina; **10** Tas mūs no tādas nāves ir izrāvis un izrauj; uz Viņu ceram, ka Tas mūs arī vēl izraus. **11** Arī caur jūsu piepalīdzību ar lūgšanām par mums, lai par to mums notikušo ūzelastību arī notiek nodaudz ļaudīm daudz pateikšanas par mums. **12** Jo šī ir mūsu slava, mūsu zināmas sirds liecība, ka mēs iekš vientiesības un Dieva skaidrības, ne iekš miesīgas gudrības, bet iekš Dieva ūzelastības esam turējušies pasaulē un visvairāk pret jums. **13** Jo mēs cita nekā jums nerakstām, kā vien, ko jūs lasāt, jeb arī saprotat; un es ceru, ka jūs arī pavisam sapratisiet: **14** Tā kā jūs kaut cik mūs jau esat sapratuši, ka mēs esam jūsu gods, itin kā arī jūs esat mūsu gods Tā Kunga Jēzus dienā. **15** Un tādā uzticībā es jau papriekš

gribēju pie jums nākt, ka jūs atkal dabūtu kādu ūzītību, **16** Un caur jums iet uz Maķedoniju un atkal no Maķedonijas nākt pie jums, un no jums pavadīts tapt uz Jūdu zemi. **17** Vai tad nu to apņemdamies neapdomīgi esmu darījis? Jeb vai pēc mīetas prāta to apņemos, ko apņemos, ka pie manis būtu „jā jā” arī „nē nē”? **18** Bet Dievs ir uzticīgs, ka mūsu vārdi uz jums nav bijuši jā un nē. **19** Jo Dieva Dēls, Jēzus Kristus, kas jūsu starpā caur mums ir sludināts, caur mani un Silvanu un Timoteju, nebija jā un nē, bet jā ir bijis iekš Viņa; **20** Jo cik ir Dieva apsolīšanu, tās ir iekš Viņa jā un iekš Viņa Āmen, Dievam par godu caur mums. **21** Bet Tas, kas mūs un jūs stiprina iekš Kristus, un kas mūs ir svaidījis, Tas ir Dievs; **22** Tas mūs arī ir apzieģelējis un devīs Tā Gara ķīlu mūsu sirdīs. **23** Bet es Dievu piesaucu par liecinieku savai dvēselei, ka es tādēļ vien vēl neesmu nācis uz Korintu, ka es jūs saudzētu. **24** Ne tā kā mēs valdām par jūsu tīcību, bet mēs esam jūsu prieka palīgi; jo jūs stāvat tīcībā.

2 Bet es pie sevis esmu appēmies nenākt atkal pie jums ar skumdināšanu. **2** Jo ja es jūs noskumdināju, kas tad ir, kas mani iepriecina, ja ne tas, kas no manis bija noskumdināts? **3** Un to jums esmu rakstījis, lai man nākot nebūtu jānoskumst par tiem, par kuriem man bija priecāties, un es stipri ceru no jums visiem, ka mans prieks arī jums visiem prieks. **4** Jo iekš daudz bēdām un sirds bailēm ar daudz asarām jums esmu rakstījis; ne, lai jūs noskumstat, bet lai nomaniet to lōti lielo mīlestību, ko es uz jums turu. **5** Bet ja kas skumdinājis, tad tas nav mani skumdinājis, bet lai pāri nedaru, kaut cik jūs visus. **6** Šim tādam jau pietiek šī pārmācīšana, kas tam no daudziem ir notikusi. **7** Tā, ka jums turpretī jo vairāk pienākas piedot un iepriecināt, ka tas nenonikst no pārlieku lielas noskumšanas. **8** Tāpēc jums lūdzu, ka jūs gribētu viņam parādīt mīlestību. **9** Jo tāpēc arī esmu rakstījis, lai es nomanītu jūsu prātu, vai jūs visās lietās esat paklausīgi. **10** Kam jūs piedodat, tam es arīdzan piedodu; jo ja es arī kādam ko esmu piedevis, tad tam jūsu dēļ esmu piedevis priekš Kristus vaiga, lai no sātana netopam

pievilti. **11** Jo viņa domas mums nav nezināmas. (spožums,) kam bija zust. **14** Bet viņu sirdis **12** Bet kad es nācu Troadā Kristus evaņģēliju ir apcietinātas; jo līdz šai dienai viņiem veco sludināt, un durvis man bija atvērtas iekš Tā derību lasot tas pats apsegs paliek un netop Kunga, tad savā garā nevarēju apmierināties, atsegts, jo tas zūd caur Kristu. **15** Bet līdz šai tāpēc ka neatradu Titu, savu brāli, **13** Bet no dienai, kad Mozus top lasīts, apsegs karājās tiem atvadījies aizgāju uz Maķedoniju. **14** Un priekš viņu sirdim. **16** Tomēr kad viņi atgriežas pateicība Dievam, kas mums allaž dod uzvarēt pie Tā Kunga, tad tas apsegs top noņemts. **17** iekš Kristus un Savas atzīšanas labo smaržu caur Bet Tas Kungs ir Tas Gars. Kur nu Tā Kunga mums izlaiž visās malās! **15** Jo mēs esam Kristus Gars, tur ir svabadiņa. **18** Bet nu mēs visi atsegta saldā smarža Dievam pie tiem, kas top izglābtī, vaigā skatīdami Tā Kunga spožumu kā spiegelī, un pie tiem, kas pazūd. **16** Šiem gan nāves topam pārvērsti tai pašā ģimī no spožuma uz smaržu uz nāvi, bet viņiem dzīvības smarža spožumu, tā kā no Tā Kunga Gara.

uz dzīvību. Un kas ir derīgs uz to? **17** Jo mēs neesam kā daudzi, kas ar Dieva vārdu kā ar preci pievī, bet mēs runājam itin kā no skaidribas, kā no Dieva putas Dieva priekšā iekš Kristus.

3 Vai tad mēs atkal iesākam paši sevi ieteikt?

Jeb vai mums arīdzan tā kā citiem vajag ieteikšanas grāmatas uz jums, vai teikšanas grāmatas no jums? **2** Jūs esat mūsu grāmata, rakstīta mūsu sirdīs, zināma un lasāma visiem cilvēkiem. **3** Jo jūs esat zināmi, ka esat Kristus grāmata, sataisīta caur mūsu amatu, rakstīta ne ar tinti, bet ar tā dzīvā Dieva Garu, ne uz akmenē

galdiem, bet uz sirds miesīgiem galdiem. **4** Un Jēzu, To Kungu; bet sevi, ka esam jūsu kalpi tāda uzticība mums ir caur Kristu uz Dievu: Jēzus dēļ. **5** Jo Dievs, kas sacījis, lai gaisma

5 Ne ka mēs no sevis pašiem esam derīgi, ko aust no tumsības, tas ir atspīdējis mūsu sirdis, laba domāt tā kā no sevis pašiem; bet ka esam apgaismošanu dot, ka atzīstam Dieva godību derīgi, tas ir no Dieva; **6** Tas mūs arī ir darijis iekš Jēzus Kristus vaiga. **7** Bet mēs šo mantu derīgus, kalpot jaunai derībai, ne raksta zīmei, turam mālu traukos, lai tas lielu lielais spēks bet Garam; jo raksta zīme nokauj, bet Gars dara būtu no Dieva, un ne no mums. **8** Mēs visur dzīvu. **7** Un ja tam nāves amatam, kas iezīmēts topam spaidīti, bet tomēr nenospaidīti; mēs raksta zīmēs un akmeņos, bijis spožums, tā ka esam nezinā, bet tomēr neesam izmisuši; **9** Mēs Israēla bērni nevarēja uzskatīt Mozus vaigu topam vajāti, tomēr neesam atstāti; mēs topam viņa vaiga spožuma dēļ kam bija jāzūd: **8** pie zemes mesti, tomēr neejam bojā. **10** Mēs Kā lai nebūtu jo vairāk spožuma tam Gara arvien Tā Kunga Jēzus miršanu visur līdz nesam amatam? **9** Jo ja tam pazudināšanas amatam savās miesās, lai arī Jēzus dzīvība mūsu miesās bijis spožums, tad jo vairāk spožuma ir tam parādās. **11** Jo kamēr dzīvojam, allažīn topam taisnošanas amatam pārpārim. **10** Šo uzlūkojot nodoti nāvē Jēzus dēļ, lai arī Jēzus dzīvība ir tā kā bez spožuma tas, kam spožums bijis, tā parādās mūsu mirstamās miesās. **12** Tad nu nāve jo pārlieku lielā spožuma dēļ. **11** Jo ja tam, kam ir spēcīga iekš mums, bet dzīvība iekš jums. **13**

bija zust, bijis spožums, tad jo vairāk spožuma Bet kad mums ir tas pats ticības gars, tā kā stāv ir tam, kas pastāv. **12** Tāpēc ka mums ir tāda rakstīts: es esmu ticējis, tāpēc es esmu runājis; cerība, tad runājam ar lielu drošību. **13** Un ne tad mēs ticam, tāpēc arī runājam, **14** Zinādami, tā, kā Mozus, kas apsegū lika uz savu vaigu, ka Tas, kas To Kungu Jēzu ir uzmodinājis, arī lai Israēla bērni nemanītu, uz ko zīmējās tas mūs caur Jēzu uzmodinās un līdz ar jums stādīs

4 Tādēļ, ka mums šis amats ir pēc tās mums dotās žēlastības, mēs nepiekūstam. **2** Bet mēs atsakām slepenai bezkaunībai, nestaigādami iekš viltības, nedz Dieva vārdu pārgrozīdami, bet ar patiesības parādīšanu darīdami sev pašus

pienēmīgus ikkatras cilvēka zināmai sirdij Dieva priekšā. **3** Bet ja mūsu evaņģēlijs ir apsegs, tad tas ir apsegs iekš tiem, kas pazūd; **4** Iekš tiem šās pasaules dievs ir apstulbojis neticīgās sirdis, cilvēkiem. **5** Jo mēs nesludinām paši sevi, bet Kristu

spozums no Kristus, kas ir Dieva ģimis. (aiōn g165) **5** Jo mēs nesludinām paši sevi, bet Kristu

lai tiem nespīd tā godības pilna evaņģēlija

ar tinti, bet ar tā dzīvā Dieva Garu, ne uz akmenē

galdiem, bet uz sirds miesīgiem galdiem. **4** Un Jēzu, To Kungu; bet sevi, ka esam jūsu kalpi tāda uzticība mums ir caur Kristu uz Dievu: Jēzus dēļ. **6** Jo Dievs, kas sacījis, lai gaisma

5 Ne ka mēs no sevis pašiem esam derīgi, ko aust no tumsības, tas ir atspīdējis mūsu sirdis, laba domāt tā kā no sevis pašiem; bet ka esam apgaismošanu dot, ka atzīstam Dieva godību derīgi, tas ir no Dieva; **6** Tas mūs arī ir darijis iekš Jēzus Kristus vaiga. **7** Bet mēs šo mantu derīgus, kalpot jaunai derībai, ne raksta zīmei, turam mālu traukos, lai tas lielu lielais spēks bet Garam; jo raksta zīme nokauj, bet Gars dara būtu no Dieva, un ne no mums. **8** Mēs visur dzīvu. **7** Un ja tam nāves amatam, kas iezīmēts topam spaidīti, bet tomēr nenospaidīti; mēs raksta zīmēs un akmeņos, bijis spožums, tā ka esam nezinā, bet tomēr neesam izmisuši; **9** Mēs Israēla bērni nevarēja uzskatīt Mozus vaigu topam vajāti, tomēr neesam atstāti; mēs topam viņa vaiga spožuma dēļ kam bija jāzūd: **8** pie zemes mesti, tomēr neejam bojā. **10** Mēs Kā lai nebūtu jo vairāk spožuma tam Gara arvien Tā Kunga Jēzus miršanu visur līdz nesam amatam? **9** Jo ja tam pazudināšanas amatam savās miesās, lai arī Jēzus dzīvība mūsu miesās bijis spožums, tad jo vairāk spožuma ir tam parādās. **11** Jo kamēr dzīvojam, allažīn topam taisnošanas amatam pārpārim. **10** Šo uzlūkojot nodoti nāvē Jēzus dēļ, lai arī Jēzus dzīvība ir tā kā bez spožuma tas, kam spožums bijis, tā parādās mūsu mirstamās miesās. **12** Tad nu nāve jo pārlieku lielā spožuma dēļ. **11** Jo ja tam, kam ir spēcīga iekš mums, bet dzīvība iekš jums. **13**

bija zust, bijis spožums, tad jo vairāk spožuma Bet kad mums ir tas pats ticības gars, tā kā stāv ir tam, kas pastāv. **12** Tāpēc ka mums ir tāda rakstīts: es esmu ticējis, tāpēc es esmu runājis; cerība, tad runājam ar lielu drošību. **13** Un ne tad mēs ticam, tāpēc arī runājam, **14** Zinādami, tā, kā Mozus, kas apsegū lika uz savu vaigu, ka Tas, kas To Kungu Jēzu ir uzmodinājis, arī lai Israēla bērni nemanītu, uz ko zīmējās tas mūs caur Jēzu uzmodinās un līdz ar jums stādīs

priekšā. **15** Jo viss tas notiek jūsu dēļ, ka žēlastība par viņiem miris un uzmodināts. **16** Tad nu uz vairodamies pie daudziem vairotu pateikšanu priekšu mēs nepazīstam nevienu pēc miesas; un Dievam par godu. **17** Jebšu mēs Kristu arī esam pazinuši pēc miesas, tomēr tagad Viņu vairs nepazīstam. **18** Tad nu, tas iekšķīgais jo dienas jo vairāk atjaunojās. **19** Ja kas ir iekš Kristus, tas ir jauns radijums. Kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir palicis jauns. **20** Bet viss tas ir no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi pašu caur Jēzu Kristu un mums devis to salīdzināšanas amatu. **21** Jo Dievs bija iekš Kristus, salīdzinādams pasauli ar Sevi pašu, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un mūsu starpā ir iecēlis to salīdzināšanas vārdu. **22** Tad nu no Kristus puses mēs esam sūtīti, tā kā Dievs caur mums lūgtu, mēs lūdzam no Kristus puses: ļaujaties salīdzināties ar Dievu. **23** Jo To, kas nekāda grēka nav zinājis, Viņš priekš mums ir darijis par grēku, ka mēs iekš Tā kļūtu Dieva taisnība.

5 Jo mēs zinām, kad mūsu laicīgais mājoklis, šī būda būs salauzta, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis ne rokām taisīts, kas ir mūžīgs debesīs. **24** **6** Bet mēs arīdzan kā paligi lūdzam, ka jūs Dieva žēlastību velti nedabūjat. **25** Jo Viņš sakā: "Pieņemīgā laikā Es tevi esmu paklausījis un pestīšanas dienā tev par paligu nācis." Redzi, tagad ir tas labais pieņemīgais laiks; **26** **7** Redzi, tagad ir tā pestīšanas diena. **3** Mēs nevienā lietā nedodam nekādu apgrēcību, lai amats netop lamāts. **4** Bet ikkatrā lietā mēs sevi pašus darām pieņemīgus, tā kā Dieva kalpi: iekš daudz paciešanām, iekš bēdām, iekš spaidišanām, iekš bailībām. **5** Iekš sitieniem, iekš cietumiem, iekš trokšņiem, iekš darbiem, iekš nomodām, iekš gavēšanām, **6** Iekš šķīstības, iekš atzišanas, iekš lēnprātības, iekš laipnības, **7** iekš Svētā Gara, iekš neviltotas mīlestības, Iekš patiesības vārda, iekš Dieva spēka, caur taisnības bruņām pa labo un kreiso pusī, **8** Caur godu un negodu, caur slavu un neslavu, kā viltnieki, un tomēr patiesīgi, **9** Tā kā nepazīstami un tomēr pazīstami, tā kā mirdami, un redzi, mēs dzīvojam, tā kā pārmācīti un ne nonāvēti, **10** Tā kā noskumuši, bet vienmēr priečigi, tā kā nabagi, bet darīdami daudz bagātus, tā kā tādi, ja mēreni, tad jums par labu. **11** Kam nav nenieka un kam tomēr ir visas lietas. **12** Neslēpjat mums savas bēdas! Bet jūs tās gan slēpjat savā sirds dzīvo, vairs nedzīvo sev pašiem, bet Tam, kas

dziļumā. **13** Bet par atmaksu prasu no jums nav žēl, bet pasaules noskumšana padara kā no saviem bērniem, lai jūs sirds arīdzan nāvi. **11** Jo redzi, šī pati lieta, ka jūs dievišķi atdarās. **14** Nevelciet svešu jūgu ar neticīgiem, tapāt noskumdināti, kādu lielu čaklību tā pie jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kāda jums ir padarījusi, kādu aizbildināšanos, kādu biedrība ir gaismai ar tumsību? **15** Kā saskan apskaišanos, kādu bijāšanos, kādu ilgošanos, Kristus ar Belialu? Jeb kāda daļa ir ticīgam ar kādu karstumu, kādu sodišanu! Visnotal jūs esat neticīgu? **16** Un kāda līdzība ir Dieva namam ar parādījušies šķisti šīnī lietā. **12** Jebšu es jums elkarieviem? Jo jūs esat Tā dzīvā Dieva nams; esmu rakstījis, taču tas nav tā dēļ, kas netaisnību tā kā Dievs sacījis: "Es iekš tiem gribu mājot un darījis, nedz tā dēļ, kam netaisnība darīta, viņu starpā staigāt, un gribu būt viņu Dievs, bet tādēļ, lai jūs čaklība par mums parādītos un viņi būs Mani ļaudis." **17** Tas Kungs saka: pie jums Dieva priekšā. **13** Tāpēc mēs esam "Tāpēc izejiet no viņu vidus un atšķirieties un iepriecināti; bet pie šīs mūsu iepriecināšanas neaiziekat neko, kas ir nešķists; tad Es jūs gribu vēl ļoti daudz vairāk esam priecājušies par Titus pieņemt." **18** "Un Es būšu jums par Tēvu, un prieku, tāpēc ka viņa gars no jums visiem ir jūs būsiet Man par dēliem un meitām, to Tas atspirdzināts. **14** Jo kad es kaut kā jūs esmu Kungs saka, Tas Visuvaldītājs."

7 Kad nu mums ir tādas apsolīšanas, tad, mīlie, lai paši šķīstamies no visas apgānišanas pie miesas un pie gara un lai topam pilnīgi svēti iekš Dieva bijāšanas. **2** Klausiet mūs: mēs nevienam neesam pāri darījuši, nevienu postījuši, nevienu piekrāpuši. **3** Es to nesaku, jūs notiesādams.

Jo es jau esmu sacījis: jūs esat mūsu sirdīs, ka kopā mirstam un kopā dzīvojam. **4** Man ir liela drošība uz jums, man ir daudz ko slavēt par jums; es esmu ļoti iepriecināts, es esmu pārpārim prieka pilns visās mūsu bēdās. **5** Jo kad mēs nonācām Maķedonijā, tad mūsu miesai nebija nekādas atvieglōšanas, bet mēs bijām visai apbēdināti: no ārienes ķildas, no iekšienes bailes. **6** Bet Dievs, kas pazemīgos iepriecina, mūs ir iepriecinājis caur Titus atnākšanu; **7** to dāvanu un piepalīdzību tiem svētiem par Un nevien caur viņa atnākšanu, bet arī caur labu. **5** Un tie ne vien deva, kā cerējām, bet to iepriecināšanu, ar ko viņš par jums bija viņi arī paši nodevās papriekš Tam Kungam iepriecināts, ka tas mums teica jūsu ilgošanos, man nav žēl; kad man arī bija žēl, (jo es redzu, ka šī pati grāmata jūs ir noskumdinājusi, lai arī tikai uz mazu brīdi,) **9** Tad es tagad priecājos, ne jūs noskumdināti uz atgriešanos; jo jūs dievišķi tapāt skumdināti, lai jums nekas no mums nenāktu par ļaunu. **10** Jo dievišķā noskumšana padara atgriešanos uz svētību, kas nevienam

viņam slavējis, tad es neesmu palicis kaunā; bet tā kā es visas lietas jums esmu runājis ar patiesību, tāpat arīdzan mūsu slavēšana Titus priekšā bija patiesība. **15** Un viņa sirds prāts gauži uz jums stāv, kad tas piemin visu jūsu paklausību, kā jūs viņu esat uzņēmuši ar bijāšanu un drebēšanu. **16** Tad nu es priecājos, ka visās lietās jums varu uzticēties.

8 Bet jums, brāļi, darām zināmu to Dieva žēlastību, kas parādījusies Maķedonijas draudzēs. **2** Jo lai gan bēdās daudz pārbaudīti, tomēr viņiem ļoti liels prieks bijis, un jebšu tie bija ļoti nabagi, taču tie bagāti devuši pēc savas sirds labprātības. **3** Jo tie pēc sava spēka, to es apliecināju, un vēl pāri par savu spēku bijuši labprātīgi, **4** Mūs lūgtin lūgdami, lai saņemam paskubinājām, lai viņš, kā bija iesācis, tāpat tā ka es jo vairāk priecājos. **8** Jo jebšu es jūs jūsu starpā arī pabeigu šīs dāvanas saņemt. **7** Bet tā, kā jūs visās lietās esat pieņēmušies, man nav žēl; kad man arī bija žēl, (jo es redzu, ka arī jūsu mīlestību, vai tā ir īstena. **9** Jo jūs zināt savā mīlestībā uz mums, tā pieņematis arī šīnī labdarīšanā. **8** Es to nesaku pavēlēdams, bet par to, ka jūs tapāt noskumdināti, bet par to, ka caur to labprātību, ko citi parādījuši, pārbaudu jūs noskumdināti uz atgriešanos; jo jūs dievišķi arī jūsu mīlestību, bagāts būdams, jūsu dēļ ir tapis nabags, lai jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Tas,

caur Viņa nabadzību kļūtu bagāti. **10** Un šīnī man nāktu līdz, un jūs neatrastu gatavus, mēs lietā dodu padomu, jo tas par labu jums, kas jau (lai nesakām: jūs) netiktu kaunā ar šo savu pērn esat iesākuši nevien to darīt, bet arī labu drošo slavēšanu. **5** Tad nu man šķita, ka vajagot prātu rādīt. **11** Bet tagad pabeidziet to darbu, paskubināt tos brāļus, lai tie papriekš ietu pie lai tas labais prāts, kas jums ir bijis, to gribēt, jums un sataisītu jūsu apsolito svētību, ka tā tāpat arī jums būtu, to pabeigt, cik spējiet. **12** būtu gatava, tā kā svētība un nekā sīkstība. Jo ja kam ir labs prāts, tas ir pieņēmīgs pēc **6** Bet to es saku: kas sīksti sēj, tas arī sīksti tā, kas viņam ir, ne pēc tā, kas viņam nav. plaus; un kas bagātīgi sēj, tas arī bagātīgi **13** Jo ne tā, lai citiem būtu atvieglošana un plaus. **7** Ikvienš, kā tas savā sīrdī apņemas, ne jums grūtums, bet izlīdzināšanas pēc, lai šīnī noskumis nedz piespiests; jo priecīgu devēju laikā jūsu pilnība atvieglo viņu trūkumu; **14** Dievs mīlo. **8** Un Dievs ir spēcīgs, jums dot Tā lai arī viņu pilnība atvieglo jūsu trūkumu, papilnam visādu žēlastību, ka no visām lietām ka izlīdzināšana rodas. **15** Tā kā ir rakstīts: kas jums būtu arvien itin diezgan un papilnam daudz bija sakrājis, tam neatlika; un kas maz priekš visādiem labiem darbiem; **9** Tā kā ir bija sakrājis, tam nepietrūka. **16** Bet pateicība rakstīts: "Viņš ir kaisījis un nabagiem devīs, Dievam, kas to pašu uzcītību par jums devīs **Viņa taisnība paliek mūžīgi.**" (aiōn g165) **10** Bet, Titus sīrdī, **17** Ka viņš to paskubināšanu ir kas sējējam sniedz sēklu, Tas arī maizi sniegs pieņēmis, un jo uzcītīgs būdams pats no sevis ēšanai un vairos jūsu sēju un liks pieaugt jūsu pie jums ir nogājis. **18** Un mēs viņam esam līdz taisnības augliem. **11** Un tā visās lietās jūs sūtījuši to brāli, kam pa visām draudzēm laba tapsiet bagāti uz visādu sirds labprātību, un tā slava ir pie evaņģēlijā; **19** (Un ne vien tāpēc, caur mums notiks, ka Dievam dod pateicību. **12** bet arī ka tas no tām draudzēm mums ir iecelts Jo šīs palīdzības sagādāšana ne vien atviegloina par ceļabiedri pie šīs apdāvināšanas, ko mēs trūkumu tiem svētiem, bet ir arī dzan bagāta sagādājam, pašam Tam Kungam par godu un caur to, ka daudzi pateicās Dievam, **13** Šīs jūsu pēc sava labā prāta;) **20** No tā sargādamies, ka īstenās palīdzības dēļ Dievu pagodinādamī par neviens mums neceļ neslavu šī bagātā krājuma jūsu paklausīgo Kristus evaņģēlijā apliecināšanu dēļ, ko esam sagādājuši; **21** Jo mēs dzenamies un par to vientiesīgo labdarīšanu priekš viņiem pēc tā, kas ir labs, ne vien Tā Kunga, bet arī un priekš visiem; **14** Un caur to, ka viņi par cilvēku priekšā. **22** Un tiem līdz esam sūtījuši jums lūdz, no sirds pēc jums ilgodamies dēļ savu brāli, ko mēs daudz lietās dažkārt esam tās bagātās Dieva žēlastības pie jums. **15** Bet pārbaudījuši, ka viņš ir uzcītīgs un tagad jo pateicība Dievam par Viņa neizteicamo dāvanu. uzcītīgs, tās lielās uzticības dēļ, kas tam ir uz jums. **23** Kad jūs vaicājet par Titu, viņš ir mans biedrs un palīgs pie jums; kad vaicājet par tiem brāļiem, tie ir draudzū sūtītie un Kristus gods. **24** Tad parādīt tiem savu mīlestību, un ko no jums esam slavējuši, lai tās draudzes to redz.

9 Jo par to palīdzību priekš tiem svētiem **10** Bet es, Pāvils, pats jūs lūdz caur Kristus lēnprātību un laipnību, es, kas klāt būdams jūsu starpā gan esmu pazemīgs, bet no tālienes drošs pret jums, **2** Es lūdzos, ka man pie jums nākot nevajadzētu būt bargam ar to drošību, ar ko es domāju pret citiem turēties, kam šķiet, ka mēs tā kā pēc miesas dzivojam. **3** man jums vairs nav jāraksta. **2** Jo es Jo mēs miesā staigādamī, tomēr pēc miesas zinu jūsu labprātību, par ko jūs slavēju pie necīnāmies; **4** Jo mūsu karšanas ieroči nav Maķedoniešiem, ka Akaja jau pērn bijusi gatava miesigi, bet spēcīgi Dieva priekšā, nopostīt tos un jūsu karstums ir paskubinājis daudzus citus. stiprumus. **5** Mēs izpostām tos padomus un **3** Bet tos brāļus es esmu sūtījis, lai šīnī lietā mūsu visu, kas augsti cēlas pret Dieva atzišanu, un slavēšana par jums nepaliktu tukša, lai jūs būtu savaldām visas domas, lai Kristum paklausa, gatavi, kā esmu sacījis; **4** Lai, ja Maķedonieši **6** Un esam gatavi, atriebt ikvienu neklausību, kad jūsu paklausība būs tapusi pilnīga. **7** Vai

jūs raugiet uz to, kas priekš acīm? Ja kāds no 7 Vai grēku esmu darījis, ka pats pazemojos, sevis paša tic, ka Kristum piederot, lai tas atkal lai jūs taptu paaugstināti, ka es jums Dieva pie sevis paša tā domā, ka, tā kā viņš pieder evaņģēliju bez maksas esmu sludinājis? 8 Citas Kristum, tāpat arī mēs piedaram Kristum. 9 Jo draudzes esmu aplaupījis, no tām ķemdamas lai es arī vēl vairāk lielitos ar mūsu varu, ko Tas algu par to kalpošanu pie jums; un kad es biju Kungs mums devis jums par uztaisīšanu un ne pie jums un man kas trūka, tad tomēr nevienu par postīšanu, taču es nepalikšu kaunā; 10 Lai neesmu apgrūtinājis. 11 Jo manu trūkumu ir mani netur par tādu, kas jūs gribētu baidit caur atvieglinājuši tie brāļi, kas no Maķedonijas grāmatām. 12 Jo tie saka, ka tās grāmatas gan nākuši; un visās lietās es esmu tā turējies, ka es ir svarīgas un stipras, bet tas cilvēks pats klāt jūs neapgrūtinātu, un tā vēl turēšos. 13 Kristus būdams nespēcīgs un viņa valoda nievājama. patiesība ir iekš manis, ka šī slava Akajas zemē 14 Tas tāds lai zin, kādi mēs no tālienes esam man neapklausīs. 15 Kādēļ? Ka es jūs nebūtu ar vārdiem grāmatās, tādi pat mēs arī klāt mīlējis? To Dievs zina. 16 Bet ko es daru, to es būdami ar darbu. 17 Jo nedriekstam pieskaitīties arī vēl darīšu, lai es iemeslu atņemu tiem, kas jeb sevi līdzināt tādiem, kas paši sevi uzteic; iemeslu meklē, lai tie, ar ko lielās, tiek atrasti bet viņi paši pie sevis mērodamies un paši tādi, kā arī mēs. 18 Jo tie tādi viltus apstuļi un sevi ar sevi līdzinādami ir neprātīgi. 19 Bet viltīgi strādnieki izliekās kā Kristus apstuļi. 20 mēs nelielīsimies pārlieku, bet pēc tā robežu Un tas nav brīnumi: jo pats sātans izliekas kā mēra, ko Dievs mums ir nolīcis, ka arī līdz pat gaišības enģelis. 21 Tad nav liela lieta, ja arī viņa jums esam nonākuši. 22 Jo mēs neizstiepjāmies kalpi izliekas kā taisnības kalpi - tiem būs gals pārlieku, tā kā līdz jums nebūtu nonākuši, jo pēc viņu darbiem. 23 Es saku atkal, lai neviens mēs arī līdz pat jums esam tikuši ar Kristus nedomā, ka es esmu nesaprāša; bet ja ne, tad evaņģēliju; 24 Ne pārlieku lielīdamies ar cita pieņemiet mani kā nesaprāšu, lai es arī kaut darbiem, bet cerēdam, ka jūs tīcībai augot mēs cik varu lielīties. 25 Ko es runāju, to nerunāju pie jums savās robežās jo vairāk augsim lielumā, pēc Tā Kunga, bet tā kā iekš nesaprāšanas, kad 26 Tā ka mēs evaņģēliju varam pasludināt tiem, nu tā ķemos lielīties. 27 Kad daudzi lielās pēc kas aiz jūsu robežām, un nelielīsimies ar to, kas miesas, tad es arīdzan gribu lielīties. 28 Jo jūs svešā daļā jau pastrādāts. 29 Bet kas lielās, lai labprāt panesat tos nesaprāšas, prātīgi būdami. lielās iekš Tā Kunga. 30 Jo ne tas, kas pats sevi 20 Jo jūs panesat, ja kāds jūs dara par kalpiem, uzteic, ir derīgs, bet ko Tas Kungs uzteic.

11 Ak, kad jūs mani kaut cik panestu manā nesaprāšanā! Bet jūs mani gan panesat. 2 Jo es esmu iekarsis par jums ar dievišķu karstumu, jo es jūs esmu saderējis, kā šķīstu jumppravu, pievedamu vienam vīram, tas ir Kristum. 3 Bet es bīstos, ka tāpat, kā tā čūska ar savu viltību levu pievilusi, arī jūsu domas netop samaitātas un nenoklīst no tās vientiesības, kas ir iekš Kristus. 4 Jo, ja kas nāk un citu Jēzu sludina, ko mēs neesam sludinājuši, jeb ja jūs dabūjat citu garu, ko jūs neesat dabūjuši, jeb citu evaņģēliju, ko neesat pieņēmuši, tad jūs to gan labi panesat. 5 Jo ceru, ka nebūt neesmu mazāks par tiem tādiem jo augstiemi apstuļiem. 6 Un ja arī runā man trūkst, tad tomēr ne atzīšanā; bet mēs jau vienmēr un visādi jums esam pazīstami.

7 Vai grēku esmu darījis, ka pats pazemojos, paaugstinājās, ja kāds jums cērt vaīgā. 8 Par negodu saku: - to mēs nespējām; tomēr kurā lietā kāds drošs, (es runāju neprātīgi), tanī es arīdzan esmu drošs. 22 Vai tie ir Ebrei? Es arīdzan. Vai tie ir Israēlieši? Es arīdzan. Vai tie ir Ābrahāma dzimums? Arī es. 23 Vai tie ir Kristus kalpi? (es neprātīgi runāju) es jo vairāk: iekš darbiem vairāk, iekš sitieniem pārlieku vairāk, iekš cietumiem vairāk, iekš nāves bailēm daudzreiz. 24 No Jūdiem piecreiz esmu dabūjis četrdesmit sitienus bez viena. 25 Trīs reiz esmu šaustīts, vienreiz akmeņiem mētāts, trīs reiz ar laivu esmu cietis ūdens briesmas, nakti un dienu jūras dziļumā esmu sabijis. 26 Daudzreiz esmu celā bijis: briesmās ūdeņos, briesmās starp slepkavām, briesmās starp savas cilts ļaudīm,

briesmās starp pagāniem, briesmās pilsētā, **11** Lielīdamies esmu palicis par nesaprašu: jūs briesmās tuksnesī, briesmās jūrā, briesmās mani esat spieduši. Jo man nācās, no jums tapt starp viltīgiem brāļiem; **27** Iekš darba un pūliņa, teiktam, jo es nebūt neesmu bijis mazāks nekā daudz nomodā, iekš izsalkšanas un iztvīkšanas, tie jo augstie apstuļi, lai gan es neesmu nekas. daudz reiz iekš gavēšanām, iekš salšanas un **12** Apustuļa zīmes jūsu starpā ir padarītas visā plikuma. **28** Bez tam, kas vēl citādi notiek: tās pacietība, ar zīmēm un brīnumiem un spēkiem. rūpes par visām draudzēm ikdienas laužas man **13** Jo kādā lietā jūs esat bijuši mazāki par citām virsū. **29** Kas nogurst, un es nenogurstu? Kas draudzēm, bez vien, ka es priekš sevis jūs tiek kaitināts(apgrēcināts), un es neiedegos? **30** neesmu apgrūtinājis? Piedodiet man, ka es jums Ja tad būs lielīties, tad lielīšos ar savu nespēcību. **31** Mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas ir augsti teicams mūžīgi mūžam, Tas zin, ka es trešo reizi nākt pie jums, un jūs neapgrūtināšu; nemeloju. (**aiōn g165**) **32** Damaskū kēniņa Areta pašus. Jo bērniem nebūs mantas krāt priekš ļaužu valdnieks apsargāja Damaskus pilsētu, vecākiem, bet vecākiem priekš bērniem. **15** Un gribēdams mani gūstīt, **33** Un kurvī pa logu es labprāt pats maksāšu un par maksu pats es tapu nolaists pār mūri un izbēgu no viņa gribu doties par jūsu dvēselēm; jebšu es jūs pārlieku milēdams gan maz topu milēts. **16** Lai nu ir, ka es jums neesmu bijis par grūtību; bet gan gudrnieks būdams jūs ar viltu esmu kēris.

12 Lielīties man gan nekā nepalidz, - tomēr es nu gribu runāt par to, ko Tas Kungs man devis redzēt un parādījis. **2** Es pazīstu vienu cilvēku iekš Kristus; priekš četrpadsmit gadiem (vai tas miesā bijis, nezinu, jeb vai tas ārā no miesas bijis, nezinu, Dievs to zina) tas ir tapis aizrauts trešā debesī. **3** Un es pazīstu to tādu cilvēku (vai tas miesā bijis, jeb vai tas ārā no miesas bijis, es nezinu, Dievs to zina), **4** Ka tas ir aizrauts parādīzē un ir dzirdējis neizsakāmus vārdus, ko runāt cilvēkam nav brīv. **5** Par to tādu es gribu lielīties, bet par sevi pašu nelielīšos kā vien ar savu nespēcību. **6** Jo ja es gribētu lielīties, tad tomēr es nebūtu neprātīgs, jo es sacītu patiesību; bet es atturos no tā, lai neviens no manis nedomā vairāk pār to, ko tas pie manis redz, jeb ko tas no manis dzird. **7** Un lai es to augsto parādišanu dēļ nepaaugstinājos, tad man miets ir dots miesās, proti sātana enģelis, kam mani būs sist ar dūrēm, lai es augsti neturos. **8** Tādēļ es To Kungu trīs reiz esmu lūdzis, lai tas no manis atstātos. **9** Un Viņš uz mani ir sacījis: "Tev pietiek Mana žēlastība; jo Mans spēks iekš nespēcīgiem varens parādās." Tad nu jo labāki lielīšos ar savu nespēcību, lai Kristus spēks pie manis mājo. **10** Tāpēc man ir labs prāts iekš vājibām, iekš nievāšanām, iekš bēdām, iekš vajāšanām, iekš bailēm - Kristus Kristus, kas pie jums nav nespēcīgs, bet kas ir dēļ. Jo kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs.

13 Nu trešoreiz nāku pie jums. Ikkatrū lietu apstiprinās divu vai trīs liecinieku mute. **2** Jau esmu papriekš sacījis un saku vēl, kā otrreiz pie jums būdams, tāpat arī tagad klāt nebūdams, tiem, kas ir apgrēkojušies, un visiem tiem citiem, ka es, kad atkal nākšu, netaupīšu. **3** Jo jūs meklējat liecību, vai iekš manis runā

varens jūsu starpā. 4 Jo jebšu Viņš ir krustā
sists iekš nespēcības, tomēr Viņš ir dzīvs caur
Dieva spēku; jo mēs arīdzan esam nespēcīgi iekš
Viņa, bet mēs dzīvosim līdz ar Viņu caur Dieva
spēku pie jums. 5 Pārbaudaties paši, vai esat
ticībā, pārmeklējaties paši! Jeb vai neatzīstaties,
ka Jēzus Kristus iekš jums ir? - Ja tikai neesat
nederīgi. 6 Bet es ceru, ka jūs samanīsiet, ka
mēs neesam nederīgi. 7 Bet es Dievu lūdzu,
ka jūs nekā ļauna nedariet, ne tādēļ, lai mēs
parāditos derīgi, bet lai jūs to labu darītu, un
mēs būtu kā nederīgi. 8 Jo mēs neko nespējam
pret patiesību, bet tik par patiesību. 9 Jo mēs
priecājamies, kad mēs esam nespēcīgi un jūs
spēcīgi, un to mēs arī vēlam, ka jūs topat pilnigi.
10 Tāpēc pie jums nebūdams es to rakstu, lai
man klāt esot nevajag bargam būt pēc tās varas,
ko Tas Kungs man ir devis uz uztaisišanu un
ne uz postišanu. 11 Beidzot, brāļi, esiet liksmi,
topiet pilnigi, iepriecinājaties savā starpā, esat
vienprātīgi, turat mieru; tad Tas mīlestības un
miera Dievs būs ar jums. 12 Sveiciniet cits citu
ar svētu skūpstīšanu. 13 Visi svētie jūs sveicina.
14 Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva
mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar
jums visiem. Āmen.

Pāvila Vēstule Galatiešiem

1 Pāvils, apustulis ne no cilvēkiem, nedz caur kādu cilvēku, bet caur Jēzu Kristu un Dievu To Tēvu, kas To uzmodinājis no mironjiem, **2** Un visi brāļi, kas pie manis ir, Galatijas draudzēm. **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, Tā Tēva, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, **4** Kas pats ir nodevies par mūsu grēkiem, ka mūs izrautu no šās tagadējas niknās pasaules pēc mūsu Dieva un Tēva prāta. (aiōn g165) **5** Viņam lai ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165) **6** Es brīnos, ka jūs tik drīz no tā, kas jūs ir aicinājis caur Kristus žēlastību, topat nogriezti uz citu evaņģēliju; **7** Un tomēr cita nav, bet tikai kādi rodas, kas jūs sajauc un Kristus evaņģēliju grib pārgrozīt. **8** Bet ja arī mēs, vai enģelis no debesīm jums pasludinātu citu evaņģēliju pār to, ko esam pasludinājuši, tas lai ir nolādēts. **9** Itin kā jau esam sacījuši, tā es nu vēl reiz sakу: ja kas jums pasludina citu evaņģēliju pār to, ko jūs esat dabūjuši, tas lai ir nolādēts. **10** Jo vai es tagad cilvēkiem runāju pa prātam vai Dievam? Jeb vai es meklēju cilvēkiem patikt? Jo ja es cilvēkiem patiktu, tad es nebūtu Kristus kalps. **11** Bet es jums daru zināmu, brāļi, ka tas evaņģēlijs, ko esmu pasludinājis, nav pēc cilvēku prāta. **12** Jo es to arī neesmu dabūjis nedz mācījies no cilvēka, bet caur Jēzus Kristus parādīšanu. **13** Jo jūs jau sen esat dzirdējuši par manu dzīvošanu Jūdu tīcībā, ka Dieva draudzi pārlieku esmu vajājis un postījis, **14** Un biju pārāks Jūdu tīcībā pār daudz citiem, kas manā ciltī bija manos gados, un biju tēvišķu iestādījumu pārlieku dedzigs pārstāvētājs. **15** Bet kad Dievam, kas mani no mātes miesām izredzējis un caur Savu žēlastību aicinājis, patika, **16** Savu Dēlu parādīt iekš manis, ka es Viņa evaņģēliju sludinātu starp pagāniem, tad es padoma neņēmos no miesām un asinim, **17** Nedz gāju atpakaļ uz Jeruzālemi pie tiem, kas priekš manis bija apustuļi, bet tūdaļ nogāju uz Arābiju un atkal atgriezos atpakaļ uz Damasku. **18** Pēc tam, pēc tris gadiem es nogāju uz Jeruzālemi, iepazīties

ar Pēteri, un paliku pie tā piecpadsmit dienas. **19** Bet citu nevienu no apustuļiem neredzēju, kā vien Jēkabu, Tā Kunga brāli. **20** Bet ko jums rakstu, redzi, to apliecināju Dieva priekša, ka es nemeloju. **21** Pēc tam nācu uz Sirijas un uz Kīliķijas zemēm. **22** Bet no vaiga nebiju pazīstams Jūdu zemes draudzēm, kas ir iekš Kristus. **23** Bet tie to vien bija dzirdējuši, ka tas, kas citkārt mūs vajāja, tagad sludina totīcību, ko tas citkārt postīja. **24** Un tie par mani pagodināja Dievu.

2 Pēc tam, pēc četrpadsmit gadiem, es atkal nogāju uz Jeruzālemi ar Barnabu, arī Titu panemdamās līdz. **2** Bet es turp nogāju caur kādu parādīšanu un tiem to evaņģēliju, ko es sludināju starp pagāniem, liku priekšā un sevišķi tiem jo cienīgiem, lai es velti neteku vai nebūtu skrējis. **3** Bet arī Titus, kas bija ar mani, Griekis būdams, netapa spiests apgrāzīties; **4** Bet to ielīdušo viltīgo brāļu dēļ, kas bija iezagušies, izlūkot mūsu brīvību, kas mums ir iekš Kristus Jēzus, ka tie mūs daritu par kalpiem, - **5** Tiem mēs ne acumirkli neesam ceļu griezuši nedz paklausījuši, lai evaņģēlija patiesība pie jums paliktu. **6** Bet no tiem, kas bija jo cienīgi (kādi tie jebkad bijuši, tas man vienalga, Dievs neuzlūko cilvēka vaigu), šie jo cienīgie man neko nav uzlikuši klāt. **7** Bet turpretī, kad tie redzēja, ka evaņģēlijs man ir uzticēts pie tiem, kam ir priekšāda, tā kā Pēterim pie tiem, kas ir apgrāzīti, **8** (Jo Tas, kas ar Pēteri bijis spēcīgs apustuļu amatā pie apgrāzītiem, Tas arī bijis spēcīgs ar mani pie pagāniem) - **9** Un kad Jēkabs, Kefas un Jānis, ko turēja par pilāriem, atzina to žēlastību, kas man bija dota; tad tie man un Barnabam roku deva uz biedrību, lai mēs mācītu pagānus un viņi (mācītu) apgrāzītos; **10** Tikai lai mēs nabagus pieminētu, - un es arī esmu rūpējies to izdarīt. **11** Un kad Pēteris bija nācis uz Antioķiju, tad es tam acīs stājos pretī, jo viņš bija apsūdzams. **12** Jo, pirms nekā no Jēkaba kādi bija atnākuši, viņš ēda kopā ar pagāniem; bet kad tie bija atnākuši, tad viņš atrāvās un nošķīrās, bīdamies tos no apgrāzīšanas. **13** Un līdz ar viņu arī tie citi Jūdi apgrēkojās ar liekulību, tā ka arī Barnaba līdz

tapa nogriezts caur viņu liekulību. **14** Bet kad es visa, kas ir rakstīts bauslības grāmatā, ka viņš redzēju, ka tie nestāgā pareizi pēc evaņģēlijā to dara.” **11** Un ka neviens caur bauslību netop patiesības, tad es Pēterim sacīju visiem dzirdot: taisnots pie Dieva, tas ir zināms: jo taisnais Ja tu Jūds būdams dzīvo ka pagāns un nekā dzīvos no ticības. **12** Bet bauslība nav no ticības; Jūds, ko tu spiedi pagānus, lai tie dzīvo kā Jūdi? bet kurš cilvēks to darīs, tas caur to dzīvos. **13** **15** Mēs no dzimuma esam Jūdi un ne grēcinieki Kristus mūs ir atpircis no bauslibas lāsta, priekš no pagāniem; **16** Bet zinādami, ka cilvēks netop mums par lāstu palicis, (jo ir rakstīts: “Nolādēts taisnots caur bauslības darbiem, bet caur Jēzus ikviens, kas kārts pie koka”), **14** Ka Ābrahāma Kristus ticību, arī mēs esam ticējuši uz Kristu svētība nāktu uz pagāniem iekš Kristus Jēzus, un Jēzu, lai topam taisnoti caur Kristus ticību un ne ka mēs Tā Gara apsolīšanu dabūtu caur ticību. caur bauslības darbiem: tāpēc ka caur bauslības **15** Brāļi, es runāju cilvēcīgi: neviens jau nenicina darbiem nevienu miesu netaps taisnota. **17** apstiprinātu cilvēka iestādījumu (testamentu) Bet ja mēs, kas meklējam tapti taisnoti iekš nedz pieliek ko klāt. **16** Tad nu Ābrahāmam Kristus, arī paši topam atrasti grēcinieki, - vai un viņa sēklai tās apsolīšanas notikušas. Viņš tad Kristus ir grēka kalps? Nemaz ne! **18** Jo ja nesaka: “Un tavām sēklām”, tā kā no daudziem, es to, ko esmu nolauzis, atkal uztaisu, tad pats bet tā kā no vienas: “Un tavai Sēklai”, Tas ir klūstu par pārkāpēju. **19** Jo es caur bauslību Kristus. **17** Un to es saku: tas iestādījums, kas bauslībai esmu miris, lai dzīvotu Dievam. **20** papriekš no Dieva ir apstiprināts uz Kristu, Es ar Kristu esmu krustā sists, bet es dzīvoju, netop nocelts caur bauslību, kas pēc četrsimt un tomēr vairs ne es, bet iekš manis dzīvo Kristus, trīsdesmit gadiem notikusi, ka tā to apsolīšanu un ko es tagad dzīvoju miesā, to dzīvoju ticībā būtu iznīcinājusi. **18** Jo ja tā iemantošana ir uz To Dieva Dēlu, kas mani milējis un Pats par no bauslibas, tad tā vairs nav no apsolīšanas: mani nodevies. **21** Es nenicināju Dieva žēlastību; bet Dievs to Ābrahāmam ir dāvinājis caur jo ja taisnība ir caur bauslību, tad Kristus velti apsolīšanu. **19** Par ko tad nu bauslība? Tā to miris.

3 Ak jūs neprātīgie Galatieši, kas jūs ir apmānījis, patiesībai nepaklausīt, jūs, kam priekš acīm rakstīts Jēzus Kristus, Tas krustā sistais? **2** To vien gribu no jums zināt, vai jūs to Garu esat dabūjuši no bauslības darbiem, vai no ticības mācības? **3** Vai jūs esat tik neprātīgi, ka garā iesākuši, tagad miesā pabeidziet? **4** Vai jūs tik daudz velti esat cietuši? Ja tikai velti vien! **5** Tad nu (Viņš), kas jums to Garu sniedz un iekš jums modina brīnuma speķus, vai Viņš to dara no bauslības darbiem vai no ticības mācības? **6** Tā kā Ābrahāms Dievam ticejīs, un tas viņam ir pielīdzīnāts par taisnību. **7** Tad saprotat, ka, kuri ir no ticības, tie ir Ābrahāma bērni. **8** Un tas raksts paredzēdams, ka Dievs caur ticību pagānus taisno, Ābrahāmam papriekš sludinājis to prieka vārdu: “Iekš tevis visas tautas taps svētītas.” **9** Tad nu kas ir no ticības, tie līdz ar to ticīgo Ābrahāmu top svētīti. **10** Jo cik ir no bauslības darbiem, tie ir apakš lāsta, jo ir rakstīts: “Ikviens ir nolādēts, kas nepaliiek iekš

nāktu, kam tā apsolīšana notikusi, un bauslība ir iestādīta caur enģeļiem, caur vidutāja roku. **20** Bet vidutājs nav viena paša vidutājs; bet Dievs ir vienīgs. **21** Vai tad nu bauslība ir pretī Dieva apsolīšanām? Nemaz. Jo ja kāda bauslība būtu dota, kas spētu dot dzīvību, tad patiesi taisnība nāktu no bauslibas. **22** Bet tas raksts visu ir saslēdzis apakš grēka, ka tā apsolīšana tiem ticīgiem taptu dota no ticības uz Jēzu Kristu. **23** Bet pirms ticība nāca, mēs tapām turēti saslēgti apakš bauslības uz tās nākamās ticības atspīdēšanu. **24** Tad nu bauslība ir bijusi mūsu pamācītājs uz Kristu, ka mēs taptu taisnoti caur ticību. **25** Bet kad ticība ir nākusi, tad mēs vairs neesam apakš tā pamācītāja. **26** Jo jūs visnotāl esat Dieva bērni caur to ticību iekš Kristus Jēzus. **27** Jo jūs visi, kas esat kristīti uz Kristu, jūs Kristu esat apvilkuši. **28** Tur nav ne Jūds, ne Griekis, tur nav ne kalps, ne svabadnieks, tur nav ne vīrs, ne sieva, - jo jūs visi esat viens iekš Kristus Jēzus. **29** Un ja jūs Kristum piederat, tad

jūs esat Ābrahāma dzimums un pēc apsolīšanas būt, vai jūs bauslību neesat dzirdējuši? **22** Jo ir mantinieki.

4 Bet Es jums saku: kamēr mantinieks vēl ir bērns, tad starp viņu un kalpu nav nekādas starpības, jebšu viņš kungs ir pār visu mantu. **2** Bet viņš ir apakš pārstāvētājiem un sargiem līdz tam no tēva nosprietam laikam. **3** Tāpat arī mēs, kad bijām bērni, bijām kalpu kārtā apakš pasaules likumu sākumiem. **4** Bet kad tā laika piepildīšana nāca, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas un noliktu apakš bauslibas, **5** Ka Viņš tos, kas bija apakš bauslibas, atpirktu, ka mēs to bērnu tiesu dabūtu. **6** Un kad nu jūs esat bērni, tad Dievs Sava Dēla Garu ir sūtījis jūsu sirdīs, tas sauc: Abba, Tēvs! **7** Tad nu vairs neesi kalps, bet bērns; bet ja bērns, tad arī Dieva mantinieks caur Kristu. **8** Bet to brīdi, kad jūs Dievu neatzināt, jūs esat kalpojuši tiem, kas pēc būšanas nav dievi. **9** Un tagad, kad jūs Dievu atzīstat, bet jo vairāk, kad no Dieva esat atzīti, - kā jūs atkal griežaties pie tiem vājiem un tukšiem sākumiem un tiem atkal no jauna gribat kalpot? **10** Jūs cienījat dienas un mēnešus un laikus un gadus. **11** Man bail jūsu dēļ, ka tik nebūšu velti pie jums strādājis. **12** Topiet tādi, kā es; jo arī es esmu tapis tāds, kā jūs, brāļi, es jūs lūdu. - Jūs man neko neesat pāri darījuši. **13** Bet jūs zināt, ka es pirmoreiz miesas vājības dēļ jums evaņģēliju esmu sludinājis; **14** Un tā pārbaudišana, kas jums caur manu miesu notikusi, jums nav bijusi nicināma nedz patiesību sacīdams? **15** Tie iekarst jūsu dēļ, kā nav labi, bet tie jūs grib novērst, lai jūs atkal iekarstu viņu dēļ. **18** Bet labi ir vienmēr iekarst laba dēļ un ne tad vien, kad es esmu klāt pie jums. **19** Mani bērniņi, ko es atkal dzemdēju ar sāpēm, tiekams Kristus iekš jums nāk redzams, **20** Es gan vēlētos, tagad pie jums būt un citādā balsī runāt; jo man jūsu dēļ padoma pietrūkst. **21** Sakiet man, jūs, kas apakš bauslibas gribat rakstīts, ka Ābrahāmam bijuši divi dēli, viens no tās kalpones un otrs no tās svabadās. **23** Bet kas no tās kalpones bija, tas ir piedzimis pēc miesas; un kas no tās svabadās, tas caur to apsolīšanu. **24** Sie vārdi pēc līdzības saprotami. Šīs ir tās divas derības; viena no Sina kalna, kas uz kalpošanu dzemē, tā ir tā Hāgare. **25** Jo Hāgare ir tas Sina kalns Arābijā - un līdzinājis tai tagadējai Jeruzālemei, kas kalpo ar saviem bērniem. **26** Bet tā Jeruzāleme, kas ir augšā, ir tā svabadā, tā ir mūsu visu māte. **27** Jo ir rakstīts: priecājies, neaugligā, tu, kas neesi dzemējusi, izsaucies un gavilē tu, kas bērnu sāpes necieti; jo tai tukšai ir daudz bērnu, vairāk nekā tai, kas ir apprečēta. **28** Bet mēs, brāļi, esam apsolīšanas bērni, tā kā Izaks. **29** Bet itin kā to brīdi tas, kas bija piedzimis pēc miesas, vajāja to, kas bija piedzimis pēc Gara, tāpat arī tagad. **30** Bet ko tas raksts saka? Izmet to kalponi un viņas dēlu; jo tam kalpones dēlam nebūs mantot ar tās svabadās dēlu. **31** Tāpēc, brāļi, mēs neesam tās kalpones bērni, bet tās svabadās.

5 Tad nu pastāviet tai svabadiķā, uz ko Kristus mūs ir atsvabinājis, un neliekaties atkal gūstīties kalpošanas jūgā. **2** Redzi, es Pāvils jums saku: ja jūs topat apgraizīti, tad Kristus jums nederēs nenieka. **3** Un atkal es apliecināju ikvienam cilvēkam, kas top apgraizīts, ka tam visa bausliba jātūr. **4** Jūs esat atkāpušies no Kristus, jūs, kas caur bauslibu gribat tapt taisnoti; jūs žēlastību esat pazaudējuši: **5** Jo no tā pierunāšana nav no Tā, kas jūs aicina. **9** Maz rauga saraudzē visu mīklu. **10** Es droši uz jums paļaujos iekš Tā Kunga, ka jūs citu prātu neturēsiet; bet kas jūs sajauc, tas nesīs to sodu, lai būtu, kas būdams. **11** Bet, brāļi, ja es vēl apgraizīšanu sludināju, kam tad vēl topu vajāts? Tad tā piedauzīšanās pie krusta jau būtu mitējusies. **12** Kaut jel arī tie taptu graizīti, kas

jūs musina! **13** Jo, brāļi, jūs uz svabadību esat lai labu darām visiem, bet visvairāk ticības aicināti; tikai ne uz tādu svabadību, ka mīset biedriem. **11** Raugāt, kādu garu grāmatu es jums ir vala; bet kalpojet cits citam mīlestībā. **14** Jo esmu rakstījis ar savu paša roku. **12** Visi tie, kas visa bauslība vienā vārdā top piepildīta, proti grib spīdēt pēc miesas, tie jūs spiež apgrāzīties, šini; Tev būs savu tuvāko milēt kā sevi pašu. tāpēc vien, ka tie Kristus krusta dēļ netaptu **15** Bet ja jūs savā starpā kožaties un ēdaties, vajāti. **13** Jo tie, kas ir apgrāzīti, paši netur tad pielūkojiet, ka jūs cits no cita netiekat bauslību, bet grib, lai jūs topat apgrāzīti, ka tie aprīti. **16** Bet es saku: staigājiet garā, tad jūs ar jūsu miesu varētu lielīties. **14** Bet tas lai man miesas kāribu nepadarīsiet. **17** Jo mīset gribās nenotiek, ka lielos, kā vien ar mūsu Kunga Jēzus pret garu un garam pret miesu, un tie stāv Kristus krustu, caur ko man pasaule ir krustā viens otram preti, ka jūs nedarāt, ko gribat. **18** Sista un es pasaulei. **15** Jo iekš Kristus Jēzus Bet ja jūs no Gara topat vadīti, tad jūs neesat nedz apgrāzišana kas ir, nedz priekšāda, bet apakš bauslibas. **19** Bet miesas darbi ir zināmi, jauns radījums. **16** Un cik pēc šā priekšraksta ka laulības pārkāpšana, maucība, nešķistība, staigās, pār tiem lai ir miers un žēlastība un pār bezkaunība, **20** Elkadievība, burvība, ienaids, to Dieva Israēli. **17** Uz priekšu lai neviens man bāršanās, nīdēšanās, dusmības, ķildas, šķelšanās, vairs nedara rūpes, jo es savā miesā nesu Tā viltīgas mācības, **21** Skaudības, slepkavības, Kunga Jēzus rētas. **18** Mūsu Kunga Jēzus Kristus plītešanas, rišanas, un kas šiem līdzīgi; no tiem žēlastība lai ir ar jūsu garu, brāļi. Āmen.

es jums papriekš saku, tā kā jau esmu sacījis,
ka tie, kas tādas lietas dara, Dieva valstību
neiemantos. **22** Bet Tā Gara auglis ir: mīlestība,
liksmība, miers, pacietība, laipnība, labprātība,
ticība, lēnprātība, sātība. **23** Pret tādiem nav
bauslība. **24** Bet tie, kas Kristum pieder, savu
miesu ir krustā situši ar tām kārībām un
iekārošanām. **25** Ja mēs garā dzīvojam, tad lai arī
garā staigājam. **26** Lai nedzenamies pēc nīciga
goda, cits citu kaitinādami, cits citu skauzdami.

6 Brāļi, ja kāds cilvēks taptu pieķerts kāda
noziegumā, tad jūs, kas esat garīgi, atgriežat
tādu ar lēnprātīgu garu, lūkojot uz sevi pašu,
ka arī tu netopi kārdināts. **2** Nesiet cits cita
nastas, un tā jūs piepildisiet Kristus bauslību. **3**
Jo kam šķiet, ka viņš kas esot, un nav nekas, tas
pievilās savā prātā. **4** Bet ikviens lai pārbauda
savu paša darbu, tad tam būs teikšana pie sevis
paša vien un ne pie cita. **5** Jo ikkatrs nesīs savu
paša nastu. **6** Lai tas, kas top mācīts tai vārdā,
visādu labumu izdala tam, kas viņu māca. **7**
Nepievilāties! Dievs neļaujas apsmieties. Jo ko
cilvēks sēj, to tas arī pļaus. **8** Ja kas sēj uz savu
miesu, tas no tās miesas pļaus samaitāšanu; bet
kas sēj uz To Garu, tas pļaus no Tā Gara mūžigu
dzīvošanu. (aiōnios g166) **9** Tad nu labu daridami
lai nepiekūstam; jo savā laikā arī pļausim, ja
nepiekūstam. **10** Tāpēc nu, kamēr mums laiks,

Pāvila Vēstule Efeziešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, tiem svētiem, kas ir Efesū un ierīcīgi iekš Kristus Jēzus: **2** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Slavēts lai ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs ir svētījis ar visādu garīgu svētību iekš debešķīgām dāvanām caur Kristu; **4** Tā kā Viņš mūs iekš Tā izredzējis priekš pasaules radīšanas, ka mēs būtu svēti un bezvainīgi Viņa priekšā iekš mīlestības; **5** Tas mums papriekš ir nodomājis to bērnu tiesu caur Jēzu Kristu pie Sevis paša pēc Sava prāta labpatikšanas, **6** Par slavu Savai godājamai žēlastībai, caur ko Viņš mūs ir darījis patikamus iekš Tā Mīlotā. **7** Iekš Tā mums ir atpestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana, pēc Viņa bagātās žēlastības **8** Ko Viņš mums papilnam parādījis iekš visas gudrības un saprašanas. **9** Un pēc Savas labpatikšanas Viņš mums ir darījis zināmu Sava prāta noslēpumu, ko Viņš apnēmies Pats pie Sevis, **10** Visu valdit uz laiku piepildīšanu, ka visas lietas iekš Kristus kā apakš vienas galvas taptu savienotas, gan tās debesīs, gan tās virs zemes, **11** Iekš Viņa, caur ko mēs arīdzan tapuši mantinieki, izredzēti pēc Viņa apnēmšanās, kas visas lietas spēcīgi padara pēc Sava prāta padoma; **12** Ka Viņa godībai būtu par slavu mēs, kas papriekš uz Kristu cerējuši. **13** Caur To arī jūs esat dzirdējuši to patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju, iekš Viņa arī jūs pie ticības nākuši, esat apziegelēti ar to apsolīšanas Svēto Garu, **14** Kas ir mūsu mantošanas ķīla, ka Viņš pestī Savus ļaudis Savai godībai par slavu. **15** Tādēļ arīdzan, kad dzirdēju par jūsu ticību iekš Tā Kunga Jēzus un par to mīlestību uz visiem svētiem, **16** Tad es nemītējos par jums pateikties, jūs pieminēdams savās lūgšanās, **17** Ka mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs, Tas godības Tēvs, jums dotu gudrības un parādīšanas Garu iekš Viņa atzišanas, **18** Apgaismotas prāta acis, ka jūs varat atzīt, kāda ir Viņa aicināšanas cerība, un cik bagāta Viņa mantojama godība pie tiem svētiem, **19** Un kāds Viņa spēka pārlieku augstais lielums pie mums, kas ticam, pēc Viņa varenā un spēcīgā darba, **20** Ko tas padarījis iekš Kristus, Viņu uzmodinādams no miroņiem, un Viņu sēdinādams pie Savas labās rokas debesīs, **21** Pāri par ikkatru virsnieci un valdību un spēku un kundzību un ikkatru vārdu, kas top dēvēts ne vien šīnā laikā bet arī nākamā. (aiōn g165) **22** Un Tas ir padevis visas lietas apakš Viņa kājām, un Viņu visās lietās devis par galvu tai draudzei, **23** Kas ir Viņa miesa un Tā pilnums, kas visur visu piepilda.

2 Un arī jūs, kas bijāt nomiruši iekš pārkāpšanām un grēkiem, **2** Iekš kuriem jūs citkārt staigājuši pēc šās pasaules ieraduma un pēc tā virsnieka, kas valda gaisā, gara, kas tagad spēcīgi darbojās iekš neticības bērniem; (aiōn g165) **3** Starp tiem arī mēs visi citkārt dzīvojām savas miesas kārībās, darīdamies miesas un sirds prātu, un no dabas bijām dusmības bērni, tā kā arī tie citi; **4** Bet Dievs, bagāts būdams apžēlošanā, mūs ir mīlējis Savas lielās mīlestības pēc, **5** Un mūs, kas bijām nomiruši grēkos, ar Kristu ir darījis dzīvus (caur žēlastību jūs esat izglābtī), **6** Un līdz uzmodinājīs un līdz sēdinājīs debesīs iekš Kristus Jēzus, **7** Ka Tas nākamos laikos parādītu Savas žēlastības pārliekam lielo bagātību caur to laipnību pār mums iekš Kristus Jēzus. (aiōn g165) **8** Jo no žēlastības jūs esat pestīti caur ticību, un tas ne no jums: tā ir Dieva dāvana; **9** Ne no darbiem, lai neviens nelielās. **10** Jo mēs esam Viņa darbs, raditi iekš Kristus Jēzus uz labiem darbiem, uz kuriem Dievs mūs papriekš ir sataisījis, ka mums iekš tiem būs staigāt. **11** Tāpēc pieminiet, ka jūs, kas citkārt bijāt pagāni pēc miesas un tapāt par priekšādu saukti no tiem, kas top sauktī tā apgrāzīšana, kas pie miesas ar rokām darīta, **12** Ka jūs tanī laikā bijāt bez Kristus, šķirti no Israēla draudzes un svešinieki tām apsolīšanas derībām, bez cerības un bez Dieva pasaulē. **13** Bet tagad iekš Kristus Jēzus jūs, kas citkārt bijuši tālu, esat tuvu nākuši caur Kristus asinīm. **14** Jo Viņš ir mūsu miers, kas no abiem ir darījis vienu

un to sienu, kas bija starpā, ir noārdījis, **15** to ticību uz Viņu. **13** Tādēļ es jūs lūdzu, ka jūs To ienaidību noceldams caur Savu miesu, to nepiekūstat iekš manām bēdām par jums, kas ir baušu bauslību, kas stāv likumos, ka Viņš tos jūsu gods. **14** Šās lietas labad es loku savus ceļus divus iekš Sevis paša radītu par vienu jaunu mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā, **15** No cilvēku, mieru darīdams, **16** Un ka Viņš abus kā viss top dēvēts, kam ir bērna vārds debesīs vienā miesā Dievam salīdzinātu caur to krustu, un virs zemes, **16** Lai Viņš jums dod pēc Savas to ienaidību pie tā nokāvis. **17** Un nākdams Viņš bagātās godības, ar spēku tapt stiprinātiem caur mieru pasludinājis caur evaņģēliju jums, kas Viņa Garu pie tā iekšējā cilvēka, **17** Ka Kristus bijāt tālu, un tiem, kas ir tuvu. **18** Jo caur Viņu caur ticību mājo jūsu sirdis, un jūs mīlestībā mums abiem ir pieiešana iekš viena Gara pie iesakņojaties un nostiprinājaties, **18** Ka spējat Tā Tēva. **19** Tad nu jūs vairs neesat svešinieki saņemt līdz ar visiem svētiem, kāds tas platums un piedzīvotāji, bet līdzpavalstnieki ar tiem un garums un dzīlums un augstums, **19** Un svētiem un Dieva saime, **20** Uztaisīti uz apustuļu atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka un praviešu pamata, kur Pats Jēzus Kristus ir nekā visa saprašana, ka topat piepildīti ar tas stūra akmens, **21** Uz kā viss tas nams taisīts visu Dieva pilnību. **20** Bet Tam, kas ir spēcīgs aug par svētu Dieva namu iekš Tā Kunga; **22** Uz pārlieku vairāk darīt pār visu, ko mēs lūdzam kā arī jūs topat līdz uztaisīti par Dieva mājas vai domājam, pēc tā spēka, kas iekš mums vietu iekš Gara.

spēcīgs, **21** Tam lai ir gods iekš tās draudzes un iekš Kristus Jēzus uz radu radiem mūžigi mūžam! Āmen. (aiōn g165)

3 Tādēļ es, Pāvils, esmu Tā Kunga Jēzus Kristus

saistīts par jums pagāniem, - **2** Ja jūs tikai esat dzirdējuši, kādā vīzē Dieva žēlastība man priekš jums ir dota, **3** (Protī) ka Viņš man caur parādišanu ir zināmu darijis to noslēpumu, - **tā kā** es īsiem vārdiem to jau esmu rakstījis, **4** Pie tam jūs, to lasīdamī, varat nomanīt, kā es saprotu Kristus noslēpumu, - **5** Par ko citos laikos cilvēku bērniem zīņa nebija dota, tā kā tā tagad caur To Garu ir parādīta Viņa svētiem apustuļiem un praviešiem: **6** Ka pagāni ir līdzmantinieki un vienā miesā savienoti, un ka tiem arīdzan ir dalība pie Viņa apsolīšanas iekš Kristus caur evaņģēliju; **7** Tam es esmu palicis par kalpu pēc tās žēlastības dāvanas, ko Dievs man devis pēc Sava spēka varas. **8** Man, tam vismazākajam no visiem svētiem, šī žēlastība ir dota, Kristus neizdibinājamo bagātību caur evaņģēliju pasludināt starp pagāniem, **9** Un visus apgaismot, lai saprot, kā ir gājis ar to noslēpumu, kas no iesākuma bija apslēpts iekš Dieva, tā visu radītāja; (aiōn g165) **10** Ka Dieva daudzkārtīgā gudrība tagad caur to draudzi taptu zināma tām varām un spēkiem debesīs, **11** Pēc tā mūžīgā nodoma, ko Viņš ir izdarījis iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga, (aiōn g165) **12** Iekš kā mums ir drošība un pieiešana ar uzticību caur

4 Tad nu jūs lūdzu, es, saistīts iekš Tā Kunga, ka jūs cienīgi staigājiet pēc tās aicināšanas, ar ko esat aicināti, **2** Ar visu pazemību un laipnību un lēnprātību, cits citu panesdamī iekš mīlestības, **3** Un čakli būdamī, sargāt gara vienprātību caur miera saiti, **4** Viena miesa un viens gars, tā kā jūs arī esat aicināti savā aicināšanā uz vienu cerību; **5** Viens Kungs, viena ticība, viena kristība; **6** Viens visu Dievs un Tēvs, kas ir pār visiem un caur visiem un iekš visiem. **7** Bet ikvienam no jums žēlastība ir dota pēc Kristus dāvanas mēra. **8** Tāpēc Tas saka: "Viņš ir uzkāpis augstībā, cietumu pārvarējis un cilvēkiem dāvanas devis." **9** (Bet tas vārds: Viņš ir uzkāpis, ko citu tas saka nekā: Viņš arī papriekš ir nokāpis tais jo zemās zemes vietās? **10** Kas ir nokāpis, tas ir Tas Pats, kas arī uz augšu kāpis, tālu pār visām debesīm, ka Tas visu piepildītu.) **11** Un Viņš citus ir devis par apustuļiem un citus par praviešiem un citus par evaņģelistiem un citus par ganiem un mācītājiem, **12** Ka tie svētie top sataisīti uz kalpošanas darbu, Kristus miesai par uztaisīšanu, **13** Kamēr mēs visi tiekam pie Dieva Dēla vienādas ticības un atzišanas un uzaugam par pilnīgu vīru, pilnīgi Kristum līdzīgi; **14** Lai vairs neesam bērni, kas top šaubīti un mētāti

no ikkatra mācības vēja caur cilvēku blēdību kārība lai jūsu starpā netop ne minēta, kā tiem un viltību, ar ko tie meklē mūs pievilt, **15** Bet svētiem pieklājās; **4** Arī bezkaunīga būšana un patiesīgi būdamī iekš mīlestības lai augam visās ģeķīga tērzēšana vai smiekli, kas neklājās, bet lietās iekš Tā, kas ir tā galva, proti Kristus, **16** jo vairāk pateicība. **5** Jo to jūs zināt, ka neviens No kā visa miesa top salaista un sastiprināta maucinieks nedz nešķists, nedz negausis, kas caur visādām palīdzības saitēm pēc tā spēka, ir elkarīva kalps, nedabū mantību Kristus un kas ikkatram loceklīm ir, ka tā miesa uzaug Dieva valstībā. **6** Lai neviens jūs nepievil ar pati uztaisīdamies iekš mīlestības. **17** To nu es tukšiem vārdiem, jo caur to Dieva dusmība nāk sakū un apliecināju iekš Tā Kunga, ka jums pār tiem neticības bērniem. **7** Tāpēc neesiet nebūs vairs staigāt, kā tie citi pagāni staigā viņu biedri. **8** Jo jūs citkārt bijāt tumsība, bet iekš prāta nelietības, **18** Saprašanā aptumšoti, tagad jūs esat gaisma iekš Tā Kunga. Staigājiet sveši būdamī tai Dieva dzīvībai caur nezināšanu, kā gaismas bērni, **9** (Jo gaismas auglis ir visāda kas iekš tiem ir, caur viņu sirds cietību, **19** labprātība un taisnība un patiesība), **10** Un Kas par nebēdniekiem palikuši, ir nodevušies pārbaudiet, kas Tam Kungam labi patīk, **11** Un bezkaunībai uz visādas nešķīstības darbiem neņemiet daļas pie tiem neauglīgiem tumsības iekš mantas kārības. **20** Bet tā jūs Kristu neesat darbiem, bet jo vairāk tos arī norājiet. **12** Jo ko mācījušies, **21** Ja tikai par Viņu esat dzirdējuši tie slepeni dara, to izsacīt jau ir kauns. **13** Bet un iekš Viņa esat mācīti, tā kā iekš Jēzus ir visas lietas, kad tās no gaismas top norātas nāk patiesība. **22** Tad nu jums pēc tās iepriekšējās gaismā: jo kas nāk gaismā, ir gaisma. **14** Tāpēc dzīvošanas būs nolikt to veco cilvēku, kas Viņš saka: "Uzmosties tu, kas guli, un celies samaitāts caur viltīgām kārībām; **23** Un jums augšā no miroņiem, tad Kristus tevi apgaismos." būs atjaunoties savā sirds prātā un garā, **24** Un **15** Tad nu pielūkojet, ka jūs apdomīgi staigājiet, apvilkst to jauno cilvēku, kas pēc Dieva radīts nekā neprātnieki, bet kā prāta ļaudis. **16** Nēmiet iekš patiesas taisnības un svētības. **25** Tādēļ vērā to laiku, jo tās dienas ir ļaunas. **17** Tādēļ noliekat melus un runājiet patiesību, ikiens ar neesat neprātīgi, bet saprotiet, kas ir Tā Kunga savu tuvāko, jo mēs esam loceklī savā starpā. prāts. **18** Un nepiedzeraties ar vīnu, tas ir posts; **26** Dusmojiet un negrēkojiet; lai saule nenojiet bet topiet piepilditi ar Garu, **19** Runādami savā pār jūsu dusmību. **27** Nedodiet vietu velnam. **28** starpā slavas dziesmās un pateicības dziesmās Kas zadzis, tam vairs nebūs zagt, bet jo vairāk un garīgās dziesmās, dziedādami un slavu strādāt un ar rokām ko labu sagādāt, lai būtu dodami Tam Kungam savās sirdis, **20** Pateicīties ko dot tam, kam trūkst. **29** Nekādai nelietīgai vienmēr par visu Dievam un Tam Tēvam iekš valodai nebūs iziet no jūsu mutes; bet tādai, kas mūsu Kunga Jēzus Kristus vārda, **21** Cits citam ir laba un derīga priekš uztaisīšanas, lai dod padodamies iekš Dieva bijāšanas. **22** Jūs sievas, svētību tiem, kas to dzird. **30** Un neapbēdinājiet esat paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam. to Svēto Dieva Garu, caur ko jūs esat apziegelēti **23** Jo vīrs ir sievas galva, kā arī Kristus draudzes uz to atpestīšanas dienu. **31** Ikiens rūgtums un galva; Viņš ir Savas miesas Pestītājs. **24** Bet dusmība un bardzība un brēkšana un zaimošana kā draudze Kristum ir paklausīga, tāpat arī līdz ar visu ļaunumu lai ir tālu nost no jums. sievas saviem vīriem visās lietās. **25** Jūs vīri, **32** Bet esiet cits pret citu laipnīgi, sirds zēlīgi, milejiet savas sievas, tā kā arī Kristus to draudzi cits par citu apželodamies, tā kā arī Dievs iekš milējis un Pats par to ir nodevies, **26** Ka Viņš to Kristus ir apžēlojies par jums.

5 Tad nu Dievam dzenaties pakaļ kā mīļi bērni.

2 Un staigājiet iekš mīlestības, kā arī Kristus mūs ir mīlējis un Pats par mums nodevies par dāvanu un upuri Dievam par saldu smaržu.

3 Bet maucība un visa nešķīstība vai mantas

svētītu, ko ir šķistījis caur ūdens mazgāšanu iekš vārda, **27** Ka Viņš to draudzi stādītu Savā priekšā pagodinātu, kurai nebūtu nekāds traips, nedz grumba, nedz cita kāda vaina, bet ka tā būtu svēta un bezvainīga. **28** Tāpat pienākas vīriem savas sievas mīlēt kā savu miesu; jo kas

savu sievu mīl, tas mīl sevi pašu. **29** Jo neviens un pielūgšanu lūgdami allažiņ iekš Gara, un uz vēl nav ienīdējis savu paša miesu, bet tas to kopj to nomodā būdam iekš visādas pastāvēšanas un glabā, tā kā arī Kristus to draudzi. **30** Jo mēs un aizlūgšanas par visiem svētiem, **19** Un par esam Viņa miesas locekļi, no Viņa miesām un mani, ka man tas vārds taptu dots, kad es savu no Viņa kauliem. **31** Tāpēc cilvēks atstās savu muti atdaru, ar drošbu zināmu darit evangēlija tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas, un noslēpumu, **20** Par ko es vēstnesis esmu kēdēs, tie divi būs viena miesa. **32** Šis noslēpums ir lai to droši sludināju, kā man pienākas. **21** Bet liels; bet es runāju par Kristu un par to draudzi. lai arī jūs zināt, kā man klājās, un ko es daru, **33** Tāpat arī jums ikvienam būs savu sievu mīlēt tad visu jums stāstīs Tihikus, tas mīlais brālis kā sevi pašu; bet sieva lai bīstas vīru.

6 Jūs bērni, paklausiet saviem vecākiem iekš

Tā Kunga, jo tas pieklājās. **2** Godā savu tēvu un māti - (šis ir tas pirmais bauslis, kam ir apsolīšana) - **3** Lai tev labi klājās un tu ilgi dzīvo virs zemes. **4** Un jūs tēvi, nekaitinājiet savus bērnus; bet uzaudzinājiet

tos Tā Kunga pārmācišanā un pamācišanā. **5**

Jūs kalpi, paklausiet tiem, kas pēc miesas jūsu kungi, ar bijāšanu un drebēšanu, iekš sirds vientiesības, tā kā Kristum, **6** Nekalpodami tik priekš acīm, tā kā gribēdami patikt cilvēkiem, bet kā Kristus kalpi, darīdami Dieva prātu no visas dvēseles, **7** Ar labu prātu, kā Tam Kungam kalpodami un nekā cilvēkiem, **8** Zinādami, ja kas ko labu darīs, ka tas to atdabūs no Tā Kunga, lai ir kalps, lai svabadnieks. **9** Un jūs kungi, daret to pašu viņiem; atmetiet draudus, zinādami, ka arī jums Kungs ir debesīs, un Tas neuzlūko cilvēka vaigu. **10** Beidzot, mani brāļi, topiet spēcīgi iekš

Tā Kunga un iekš Viņa spēka varas. **11** Apvelkat visas Dieva bruņas, lai varat pretī stāvēt velna

viltigām uzmākšanām. **12** Jo mums nav cīnišanās pret miesu un asinīm, bet pret tām valdībām un varām, pret tiem pasaules valdītājiem šis pasaules tumsībā, pret tiem ļauniem gariem

gaisā. (aiōn g165) **13** Tādēļ sagrābiet visus tos Dieva ieročus, ka jūs varat pretī stāvēt ļaunā dienā un visu uzvarējuši, pastāvēt. **14** Tad nu stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību un apvilkuši taisnības bruņas, **15** Un kājas apāvusi ar gatavu prātu pakal dzīties tam miera evangēlijam, **16** Pār visām lietām sagrābuši ticības priekšturamās bruņas, ar ko jūs tā blēdnieka ugunīgās bultas visas varēsiet izdzēst; **17** Un nemiet pestīšanas bruņucepuri un Tā Gara zobenu, tas ir Dieva vārdu; **18** Ar ikvienu lūgšanu

un uzticīgais kalps iekš Tā Kunga. **22** To es īpaši

tādēļ pie jums esmu sūtījis, lai jūs varat zināt, kā mums klājās, un lai viņš jūsu sirdis iepriecina.

23 Miers lai ir tiem brāļiem un mīlestība ar ticību no Dieva, Tā Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **24** Žēlastība lai ir ar visiem, kas bez mitēšanās mīlo mūsu Kungu Jēzu Kristu. Āmen.

Pāvila Vēstule Filipiešiem

1 Pāvils un Timotejs, Jēzus Kristus kalpi, visiem tiem svētiem iekš Kristus Jēzus, kas ir Filipos, dzīvība ir Kristus, un miršana man nes augļus. un arī tiem bīskapiem un palīgiem: **2** Žēlastība **22** Bet ja miesā dzīvot manam darbam ir par lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, labu, tad, ko man būs vēlēties, to nezinu. **23** Jo es un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Es pateicos savam Dievam, cikkārt jūs pieminu, **4** Arvien un topu spiests abejādi, man gribās tapt atraisitam ikkatrā lūgšanā par jums visiem ar liksmību **24** Bet miesā palikt ir vēl jo vajadzīgi jūsu dēļ, lūgdamies, **5** Jūsu biedrības dēļ pie evaņģēlijā **25** Un to ticēdams es zinu, ka es palikšu un no pirmās dienas līdz šim laikam; **6** To īpaši cerēdams, ka Tas, kas to labo darbu iekš jums pie jums visiem palikšu jums par pieaugšanu **26** Ka jūsu slavēšana iekš iesācis, to pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai. **7** Tā Kristus Jēzus par mani vairojās caur to, ka es man piederas par jums visiem domāt, tādēļ ka atkal pie jums nākšu. **27** Tikai turaties cienīgi es jūs turu savā sirdi, gan iekš savām saitēm, pēc Kristus evaņģēlijā, ka es, vai nākdamas un gan iekš savas aizbildināšanās un evaņģēlijā jūs redzēdams, vai pie jums nebūdams, varu apstiprināšanas, jūs visus, kam līdz ar mani dzirdēt, ka jūs stāvat vienā garā, vienā prātā ir daļa pie tās žēlastības. **8** Jo Dievs ir mans kopā cīnīdamies par evaņģēlijā ticību, **28** Un liecnieks, cik ļoti es pēc jums visiem ilgojos ka jūs nekādā lietā netopat iztrūcināti no tiem ar Jēzus Kristus sirds mīlestību. **9** Un par to pretiniekim; jo tas tiem ir par zīmi, ka pazudīs, es Dievu lūdzu, ka jūsu mīlestība jo dienas bet jums, ka tapsiet izglābti, un tas ir no Dieva. vairoto iekš atzīšanas un visas samanīšanas, **29** Jo jums tā žēlastība ir dota Kristus dēļ, ne **10** Ka jūs varat pārbaudīt to, kas labs un kas vien uz Viņu ticēt, bet arīdzan par Viņu ciest, - ļauns, lai jūs esat skaidri un nepiedauzīgi uz **30** To pašu cīnīšanos cīnīdamies, ko pie manis Kristus dienu, **11** Piepilditi ar taisnības augļiem, esat redzējuši un tagad no manis dzirdat. kas ir caur Jēzu Kristu, Dievam par godu un slavu. **12** Bet es gribu, ka jūs zināt, brāļi, ka tas, kas man ir noticis, jo vairāk ir izdevies evaņģēlijam par pieaugšanu; **13** Tā, ka manas saites ir tapušas zināmas iekš Kristus visā tiesas namā un visiem tiem citiem, **14** Un ka daudz no tiem brāļiem iekš Tā Kunga, caur manām saitēm iedrošināti, jo vairāk uzdrīkstas to vārdu runāt bez bailibas. **15** Citi gan slidina Kristu arī ar skaudību un strīdu, bet citi arī ar labu prātu. **16** Kas to dara ar strīdu, tie Kristu slidina ne no skaidras sirds, un domā manām saitēm bēdas pielikt; **17** Bet kas to dara no mīlestības, tie to dara zinādami, ka es esmu likts par evaņģēlijā aizstāvētāju. **18** Kas par to? Taču Kristus top slidināts visādā vīzē, lai nu ar neskaidru, lai ar patiesīgu sirdi; par to es priečojas un priečāšos. **19** Jo es zinu, ka tas man par svētību izdosies caur jūsu lūgšanu un caur Jēzus Kristus Gara palīdzību, **20** Pēc manas sirsnīgas gaidīšanas un cerības, ka es nekādā lietā nepalikšu kaunā, bet ka ar visu drošību, tā kā arvien, tā arī tagad, Kristus taps paaugstināts pie manām miesām, vai caur dzīvību vai caur nāvi. **21** Jo mana savam Dievam, cikkārt jūs pieminu, **4** Arvien un būt pie Kristus, - jo tas ir ļoti daudz labāki; ikkatrā lūgšanā par jums visiem ar liksmību **24** Bet miesā palikt ir vēl jo vajadzīgi jūsu dēļ, lūgdamies, **5** Jūsu biedrības dēļ pie evaņģēlijā **25** Un to ticēdams es zinu, ka es palikšu un no pirmās dienas līdz šim laikam; **6** To īpaši pie jums visiem palikšu jums par pieaugšanu cerēdams, ka Tas, kas to labo darbu iekš jums un ticības liksmību, **26** Ka jūsu slavēšana iekš iesācis, to pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai. **7** Tā Kristus Jēzus par mani vairojās caur to, ka es man piederas par jums visiem domāt, tādēļ ka atkal pie jums nākšu. **27** Tikai turaties cienīgi es jūs turu savā sirdi, gan iekš savām saitēm, pēc Kristus evaņģēlijā, ka es, vai nākdamas un gan iekš savas aizbildināšanās un evaņģēlijā jūs redzēdams, vai pie jums nebūdams, varu apstiprināšanas, jūs visus, kam līdz ar mani dzirdēt, ka jūs stāvat vienā garā, vienā prātā ir daļa pie tās žēlastības. **8** Jo Dievs ir mans kopā cīnīdamies par evaņģēlijā ticību, **28** Un liecnieks, cik ļoti es pēc jums visiem ilgojos ka jūs nekādā lietā netopat iztrūcināti no tiem ar Jēzus Kristus sirds mīlestību. **9** Un par to pretiniekim; jo tas tiem ir par zīmi, ka pazudīs, es Dievu lūdzu, ka jūsu mīlestība jo dienas bet jums, ka tapsiet izglābti, un tas ir no Dieva. vairoto iekš atzīšanas un visas samanīšanas, **29** Jo jums tā žēlastība ir dota Kristus dēļ, ne **10** Ka jūs varat pārbaudīt to, kas labs un kas vien uz Viņu ticēt, bet arīdzan par Viņu ciest, - ļauns, lai jūs esat skaidri un nepiedauzīgi uz **30** To pašu cīnīšanos cīnīdamies, ko pie manis Kristus dienu, **11** Piepilditi ar taisnības augļiem, esat redzējuši un tagad no manis dzirdat.

2 Ja tad nu ir kāda pamācīšana iekš Kristus, ja tad ir mīlestības iepriecināšana, ja tad ir Tā Gara biedrība, ja tad ir sirds žēlastība un apžēlošana, **2** Tad darāt manu prieku pilnīgu, ka jums ir viens prāts, viena mīlestība, viena sirds un dvēsele; **3** Un nedariet nenieka strīdēdāmies vai lieku godu meklēdami, bet pazemīgi turēdāmi cits citu augstāku par sevi pašu. **4** Nevienam nebūs raudzīt uz to, kas pašam der, bet ikviens lai rauga arī uz to, kas der citiem. **5** Tāds prāts lai jums ir, kāds arī Kristum Jēzum bijis, **6** Kas Dieva ģimī būdams neturēja par laupījumu, Dievam līdzi būt, **7** Bet Pats Sevi ir iztukšojis un kalpa ģimī pieņēmis un tā kā cits cilvēks tapis, **8** Un cilvēka kārtā atrasts Pats Sevi pazemoja, paklausīgs palicis līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei. **9** Tāpēc arī Dievs Viņu varen ir paaugstinājis un Viņam dāvinājis vārdu, kas iet pār visiem vārdiem;

10 Ka Jēzus vārdā būs ceļus locīt visiem tiem, nebēdādams par savu dzīvību, lai viņš man kas ir debesīs un virs zemes un apakš zemes, kalpotu jūsu vietā.

11 Un ikkatrai mēlei būs apliecināt, ka Jēzus Kristus ir Tas Kungs par godu Dievam, Tam Tēvam. **12** Tad nu, mani milje, tā kā jūs allažiņ esat paklausīgi bijuši, ne tikai man klāt esot, bet nu daudz vairāk man klāt neesot, dzenaties ar bijāšanu un drebēšanu uz to, ka topat svēti. **13** Jo Dievs ir, kas iekš jums padara gan gribēšanu, gan padarišanu pēc Sava labā prāta. **14** Dariet visu bez kurnēšanas un šaubīšanās, **15** Ka esat bezvainīgi un skaidri, nenoziedzīgi Dieva bērni niknas un netiklas tautas vidū, kur jūs spīdat tā kā spīdeklī pasaule, **16** Pasargādami to dzīvības vārdu man par slavu uz Kristus dienu, ka es neesmu velti tecējis, nedz velti darbojies. **17** Bet jebšu es topu upurēts klāt pie jūsu ticības upura un Dieva kalpošanas, taču es priecājos un līdz ar jums visiem priecājos. **18** Un par to pašu priecājaties jūs arīdzan un priecājaties līdz ar mani. **19** Bet es ceru iekš Tā Kunga Jēzus, Timoteju drīz pie jums sūtīt, lai es arīdzan topu atspirdzināts, kad dabūšu zināt, kā jums klājās. **20** Jo man nav neviena, kam būtu tik vienāds prāts ar mani, kas tik sirsnīgi par jums gādātu. **21** Jo tie visi meklē, kas pašiem, ne, kas Jēzum Kristum der. **22** Bet viņa pārbaudītu uzticību jūs zināt, ka viņš, tā kā tēvam dēls, līdz ar mani ir kalpojis pie evaņģēlija. **23** Tad nu es ceru tūdaļ šo sūtīt, tiklīdz redzēšu, kā ar mani būs. **24** Bet to es tiešām ceru iekš Tā Kunga, ka es pats arīdzan drīz nākšu. **25** Bet es turēju par vajadzīgu pie jums sūtīt Epafroditu, to brāli un mana darba un cīnišanās biedri, jūsu apustuli, kas manai vajadzībai kalpojis, **26** Tādēļ ka viņš pēc jums visiem ilgojās un viņam rūpēja, ka jūs dzirdējuši, viņš esot nevesels. **27** Un viņš arī gulēja uz miršanu, bet Dievs par viņu ir apzēlojies, tomēr nevien par viņu, bet arī par mani, ka man nenāktu noskumšana uz noskumšanu. **28** Tad nu es viņu jo drīz esmu sūtījis, lai jūs to atkal redzēdami varat priecāties, un mana noskumšana top mazāka. **29** Tad nu uzņemāt viņu iekš Tā Kunga ar visu prieku, un tos tādus turat godā. **30** Jo Kristus darba dēļ viņš ir nācis tuvu pie nāves,

3 Un vēl, mani brāļi, priecājaties iekš Tā Kunga.

To pašu jums vienmēr rakstīt, man nav par apnīšanu, bet jums par stiprināšanu. **2** Redziet tos suņus, redziet tos ļuinos strādniekus, redziet to sagraizīšanu! **3** Jo mēs esam tā apgraizīšana, mēs, kas Dievam kalpojam garā un iekš Kristus Jēzus lielāmies un nepāļaujamies uz miesu. **4** Jebšu man varētu būt arī paļaušanās uz miesu; ja citam kam šķiet, ka tas var paļauties uz miesu, es vairāk: **5** Es esmu apgraizīts astotā dienā, no Israēla tautas, no Benjamina cilts, Ebrejs no Ebrejiem, pēc bauslibas farizejs, **6** Pēc karstuma draudzes vajātājs, pēc tās taisnības, kas ir iekš bauslibas, bezvainīgs. **7** Bet kas man bija par mantu, to es Kristus dēļ esmu turējis par skādi. **8** Jo patiesi es arī visu turu par skādi pret Kristus Jēzus, mana Kunga, atzišanas augsto mantu; tādēļ es visu esmu pametis, un to turu par sūdu, lai es Kristu mantoju, **9** Un iekš Viņa topu atrasts, ka man nav sava taisnība, tā, kas ir no bauslibas, bet tā, kas ir caur Kristus ticību, proti tā taisnība, kas ir no Dieva caur ticību; **10** Lai es atzīstu Viņu un Viņa augšāmcelšanās spēku un to līdz ciešanu ar Viņu un Viņam līdzīgs topu nāvē, **11** Vai jel varētu nākt pie tās augšāmcelšanās no mironīem. **12** Ne tā kā es to jau būtu dabūjis, vai jau būtu pilnīgs; bet es tam dzenos pakaļ, vai es to arī gan varētu satvert, tā kā arī es esmu satverts no Kristus Jēzus. **13** Brāļi, man nešķiet, ka to jau esmu satvēris; **14** Bet to vien saku: aizmirsdams to, kas aiz manis, es stiepjos uz to, kas priekšā, es dzenos uz to mērķi, pēc tās goda maksas, uz ko Dievs debesīs aicina iekš Kristus Jēzus. **15** Visi nu, kas esam pilnīgi, lai šādu prātu turam; un ja jūs vēl par kaut ko citādi domājet, tad Dievs arī to jums parādīs. **16** Bet tikai, pie kā esam tikuši, tai pašā ceļā lai staigājam! **17** Dzenaties man pakaļ, brāļi, un lūkojiet uz tiem, kas tā staigā, ka mēs jums esam par priekšzīmi. **18** Jo daudzi staigā, par kuriem jums daudzkārt esmu sacījis, bet tagad saku arī raudādams, ka tie ir Kristus krusta ienaidnieki; **19** Viņu gals ir pazušana, viņu Dievs ir vēders, un viņu gods stāv viņu

kaunā, viņu prāts nesās uz pasaules lietām. **20** Jo arī, kad es biju Tesalonikā, jūs vienu un otru Bet mūsu dzīvošana ir debesīs, no kurienes mēs reizi man esat sūtījuši priekš manas vajadzibas. arī gaidām To Pestītāju, To Kungu Jēzu Kristu, **21** Ne tā kā es to dāvanu meklēju, bet es meklēju Kas mūsu niecīgo miesu pārvērtīs, ka tā top to augli, kas no tās bagātīgi atlec priekš jums. līdzīga Viņa godības miesai, pēc tās spēcības, ar **18** Bet es visu esmu dabūjis un man ir pār pārim; ko Viņš arī visas lietas var nolikt apakš Savām es esmu papilnam apgādāts ar to, ko jūs caur kājām.

4 Tad nu, mani mīlie brāļi, manas sirds ilgošanās, mans prieks un mans kronis, - tā stāviet iekš Tā Kunga, jūs mīlie. **2** Es lūdzu Evodiju un lūdzu Sintihu, lai ir vienis prātis iekš Tā Kunga; **3** Un tevi arīdzan lūuzu, tu mans īstais darba biedri: gādā par šim sievām, kas līdz ar mani ir cīnījušās iekš evaņģēlijā, tā kā arī Klementis, un mani citi darba biedri, kuru vārdi ir dzīvības grāmatā. **4** Priecājaties iekš Tā Kunga vienmēr; es saku atkal: priecājaties! **5**

Lai jūsu lēnība top zināma visiem cilvēkiem; Tas Kungs ir tuvu. **6** Nebēdājaties par neko; bet jūsu lūgšanas visās lietās lai pie Dieva top zināmas caur piesaukšanu un pielūgšanu ar pateikšanu. **7** Un tas Dieva miers, kas augstāks nekā visa saprašana, tas pasargās jūsu sirdis un jūsu domas iekš Kristus Jēzus. **8** Un vēl, brāļi, visu, kas patiesīgs, visu, kas godīgs, visu, kas taisns, visu, kas šķīsts, visu, kas mīlīgs, visu, kam laba slava, ja ir kāds labs tikums, un ja ko var teikt, - to liekat vērā. **9** Ko jūs arī esat mācījušies un dabūjuši un dzirdējuši un redzējuši pie manis, to darriet; tad tas miera Dievs būs ar jums. **10** Bet es ļoti esmu priecājies iekš Tā Kunga, ka jūs nu atkal reiz esat uzsākuši gādāt par mani: par ko jūs arī esat gādājuši, bet tas laiks jums nav izdevies. **11** Es to nesaku nekāda trūkuma dēļ; jo es esmu mācījies iztikt ar to, kas man ir. **12** Un es zinu zems būt, un es zinu augsts būt; visādi un visās lietās esmu mācījies, gan paēdis būt, gan izsalcis, pilnībā dzīvot un trūkumu ciest. **13** Es spēju visas lietas iekš Tā, kas mani dara spēcīgu, proti iekš Kristus. **14** Tomēr jūs esat labi darījuši, ka jūs manas bēdas līdz ar mani esat nesuši. **15** Un arī jūs, Filipieši, zināt, ka no evaņģēlijā sākuma laikiem, kad es no Maķedonijas esmu izgājis, neviena draudze nav ar mani biedribā stāvējusi iekš došanas un ņemšanas, kā tikai jūs vien. **16**

Epaafroditu man sūtījuši, kā saldu smaržu, kā pieņemīgu un Dievam patīkamu upuri. **19** Bet mans Dievs piepildīs visu jūsu vajadzību pēc Savas bagātības iekš godības caur Kristu Jēzu. **20** Bet mūsu Dievam un Tēvam lai ir gods mūžīgi mūžam. Āmen. (aīn g165) **21** Sveicinājet ikvienu svētu iekš Kristus Jēzus; tie brāļi, kas pie manis, jūs sveicina. **22** Visi tie svētie jūs sveicina un visvairāk tie no ķeizara nama. **23** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen.

Pāvila Vēstule Kolosiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, un Timotejs, tas brālis, **2** Tiem zemes, gan to, kas debesīs, mieru darīdams svētiem un ticigiem brāļiem iekš Kristus Kolosās: caur Viņu, caur Viņa krusta asinīm. **21** Un jūs, žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu kas citkārt bijāt sveši un savā prātā ienaidnieki Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Mēs iekš ļauniem darbiem, Tas tagad ir salīdzinājis pateicamies mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievam **22** Iekš Viņa cilvēcīgas miesas caur nāvi, ka un Tēvam vienmēr par jums lūgdami, **4** Kad Tas jūs nostādītu svētus un bezvainīgus un esam dzirdējuši par jūsu tīcību iekš Kristus nenoziedzīgus Savā priekšā; **23** Ja tik jūs paliekat Jēzus un par to mīlestību uz visiem svētiem, tīcībā stipri un pastāvīgi un nenovēršami no **5** Tās cerības dēļ, kas jums ir nolikta debesīs, tā evaņģēlīja cerības, ko jūs esat dzirdējuši, par ko jūs papriekš esat dzirdējuši caur to kas ir pasludināts visai radībai apakš debess. patiesības, proti evaņģēlīja, vārdu. **6** Tas pie Šim es, Pāvils, esmu palicis par kalpu. **24** Es nu jums ir nācis, tā kā arī visā pasaulē, un nes priečājos savās ciešanās par jums, un piepildu augļus un aug, tā kā arī jūsu starpā no tās atkal, kas vēl trūkst no Kristus bēdām, iekš dienas, kad esat dzirdējuši un atzinuši Dieva savas miesas par Viņa miesu, kas ir tā draudze; žēlastību iekš patiesības; **7** Tā jūs arī esat **25** Tai es esmu palicis par kalpu, kā Dievs man mācījušies no Epafras, mūsu mīļā darba biedra, to priekš jums ir novēlējis, lai Dieva vārdu kas ir uzticīgs Kristus kalps priekš jums, **8** Kas pilnīgi pasludināju, **26** To noslēpumu, kas ir bijis mums arī stāstījis jūsu mīlestību Garā. **9** Tāpēc paslēpts no mūžīgiem laikiem un no dzimumu arī mēs no tās dienas, kad to esam dzirdējuši, nemitējamies par jums Dievu lūgt un piesaukt, **27** Tiem Dievs ir gribējis darīt lai jūs topat piepilditi ar Viņa prāta atzišanu zināmu, kāda šim noslēpumam bagāta godība iekš visas gudrības un garīgas saprašanas, **10** stārp tautām; tas ir Kristus iekš jums, tā godības Lai jūs cienīgi staigājiet, Tam Kungam par cerība, **28** To mēs pasludinājam, paskubinādamī patīkšanu, iekš visa laba darba augļus nesdamī ikvienu cilvēku un mācīdamī ikvienu cilvēku un pieaugdami iekš Dieva atzišanas, **11** Ar visādu iekš visas gudrības, lai mēs ikvienu cilvēku spēku spēcīgi būdami pēc Viņa godības varas varam nostādīt pilnīgu iekš Kristus Jēzus; **29** Par iekš visas pacietības un lēnprātības ar liksmību, to es arī darbojos, cīnīdamies pēc Viņa spēcības, **12** Pateikdamies Tam Tēvam, kas mūs ir darijis kas iekš manis stipri strādā ar spēku.

2 Jo es gribu, ka jūs ziniet, cik liela cīnišanās iekš gaismas. **13** Tas mūs ir izrāvis no tumšības varas un pārstādījis Sava mīļā Dēla valstībā, **14** Iekš kā mums ir tā pestīšana caur Viņa asinīm, tā grēku piedošana; **15** Tas ir Tā nerēdzamā Dieva ģimis, visu radījumu pirmdzimtais. **16** Jo iekš Viņa visas lietas ir radītas, kas debesīs un virs zemes, redzamās un nerēdzamās, lai gan troji, lai gan kundzības, lai gan virsniecības, lai gan valdības, visas lietas ir radītas caur Viņu un uz Viņu. **17** Un Viņš ir priekš visām lietām, un visas lietas pastāv iekš Viņa; **18** Un Viņš ir tai miesai tā galva, proti tai draudzei;

Jēzu, To Kungu, esat pieņēmuši, tā staigājiet uz to, kas ir augšā, ne uz to, kas virs zemes. iekš Viņa, **7** Iesaknoti un uztasīti iekš Viņa un **3** Jo jūs esat nomiruši, un jūsu dzīvība ir apstiprināti iekš ticības, tā kā jūs esat mācīti, apslēpta ar Kristu iekš Dieva. **4** Kad nu Kristus, augdami iekš tās ar pateicību. **8** Pielūkojet, ka jūsu dzīvība, atspīdēs, tad arī jūs ar Viņu neviens jūs neaplaupa caur pasaules gudrību atspīdēsiet iekš godības. **5** Tāpēc nonāvējiet un tukšu viltību pēc cilvēku stāstišanām, pēc savus locekļus, kas pasaulei pieder, maucību, pasaules likumu sākumiem un ne pēc Kristus. **9** nešķistību, bezkaunību, ļaunu iekārošanu un Jo iekš Viņa mājo visa dievības pilnība cilvēka mantas kārību, kas ir elku kalpošana. **6** To dēļ miesās. **10** Un jūs esat pilnīgi iekš Viņa, kas ir Dieva dusmība nāk pār tiem neticības bērniem, visas varas un valdības galva; **11** Iekš Viņa jūs arī **7** Šajos grēkos arī jūs citkārt esat staigājuši, esat apgrāzīti ar apgrāzišanu ne rokām darītu, kad iekš tiem dzīvojāt. **8** Bet tagad arī jūs caur grēcīgā miesas prāta nolikšanu, caur visu to noliekat: dusmību, bardzību, ļaunumu, Kristus apgrāzišanu; **12** Līdz ar Viņu aprakti Dieva zaimošanu, bezkaunīgus vārdus no savas kristībā, iekš kā jūs arī esat uzmodināti caur to mutes. **9** Nemelojet cits pret citu un novelkat ticību, ko Dievs rada, kas Viņu no miroņiem to veco cilvēku ar viņa darbiem, **10** Un apvelkat ir uzmodinājis; **13** Tas arī jūs, kad bijāt miruši to jauno, kas top atjaunots uz atzišanu pēc noziegumos un savas miesas priekšādā, ir darījis sava radītāja ģimja. **11** Tur nav nedz Grieķis, līdz ar Viņu dzīvus, žēlīgi jums piedodams nedz Jūds, nedz apgrāzišana, nedz priekšāda, vīsus noziegumus; **14** Un ir izdeldējis to parādu nedz barbars, nedz Skitietis, nedz kalps, nedz grāmatu, to likumu rakstu, kas mums bija pretī, svabadienks: bet Kristus ir viss un iekš visiem. un to ņēmis nost un piesitis pie krusta; **15** **12** Tad nu apvelciet kā Dieva izredzētie, svētie Un ir nopostījis tās valdības un varas un tās un mīlotie, sirds žēlastību, laipnību, pazemību, klaiji smieklā licis un Savas uzvarēšanas godu lēnību, lēnprātību, **13** Cits citu panesdamī un pār tām parādījis caur Viņu. **16** Tad nu lai cits citam piedodami, ja vienam ir ko sūdzēt neviens jūs netiesā par ēdienu, vai par dzērienu, pret otru, tā kā arī Kristus jums ir piedevis, tāpat vai par svētkiem vai jauniem mēnešiem, vai arī jūs. **14** Un pār visu šo apvelciet mīlestību, svētdienām; **17** Tā bija to nākošo lietu ēna; bet tā kas ir pilnības saite. **15** Un Dieva miers lai valda īstā būšana ir Kristus. **18** Lai no tās goda maksas jūsu sirdīs, uz ko jūs arī esat aicināti vienā neviens jūs nenogriež, kas liekā pazemībā un miesā, un esat pateicīgi. **16** Kristus vārds lai enģēlu kalpošanā pats sev patīk un uz to dzenās, mīt bagātīgi jūsu starpā iekš visas gudribas, ka ko viņš nav redzējis, un ir velti uzpūsts savā jūs paši mācaties un paskubinājaties ar svētām miesas prātā, **19** Un neturās pie tās galvas, dziesmām un pateicības dziesmām un garīgām no kā visa mīsa caur locekļiem un dzīslām dziesmām, Tam Kungam mīlīgi dziedādami palīdzību dabū un ir salaista un uzaug dievišķā savās sirdīs. **17** Un vīsu, ko jūs dariet ar vārdiem augumā. **20** Ja nu jūs līdz ar Kristu tiem pasaules vai ar darbiem, to vīsu dariet Tā Kunga Jēzus likumiem esat nomiruši, ko tad jūs, tā kā vēl vārdā, pateikdamies Dievam Tam Tēvam caur pasaulei dzīvotu, topat apgrūtināti ar pavēlēm: Viņu. **18** Jūs sievas, esiet paklausīgas saviem **21** Neaizskar! Nebaudi! Neaiztiec! **22** (Tam visam vīriem, tā kā pieklājās iekš Tā Kunga. **19** Jūs vīri, jāzūd, kad to lieto) - pēc cilvēku pavēlēm un mīlojet savas sievas un neesat bargi pret tām. mācībām, **23** Tas gan liekās gudri dēļ tās pašu **20** Jūs bērni, esiet paklausīgi tiem vecākiem uzņemtās Dieva kalpošanas un pazemošanās un visās lietās, jo tas Tam Kungam labi patīk. **21** Jūs miesas netaupīšanas, tomēr nevienam nav par tēvi, nekaitinājiet savus bērnus, ka tie nepaliekk godu, bet tik par miesas prāta piepildīšanu. **22** Jūs bērni, paklausiet visās lietās tiem, kas pēc miesas jūsu kungi, ne priekš acīm kalpodami, tā kā gribēdami cilvēkiem patīkt, bet sirds vientesībā Dievu bīdamies. **23** Un

3 Ja tad nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tād meklējiet to, kas ir augšā, kur Kristus ir, sēdēdams pie Dieva labās rokas. **2** Domājiet

visu, ko jūs dariet, to dariet no sirds, tā kā Tam Pāvila, roku. Pieminiet manas saites! Žēlastība Kungam un ne cilvēkiem, **24** Zinādami, ka jūs no lai ir ar jums! Āmen!

Tā Kunga dabūsiet par atmaksu to iemantošanu, jo jūs kalpojat Tam Kungam Kristum. **25** Bet kas nepareizi dara, tas dabūs, ko tas nepareizi ir darijis, un (tur) cilvēka vaigs netiek uzlūkots.

4 Jūs kungi, kas ir pareizi un pēc tiesas, to dariet tiem kalpiem, zinādami, ka jums arīdzan Kungs ir debesīs. **2** Esiet pastāvīgi iekš lūgšanas un esiet nomodā iekš tās ar pateicību, **3** Lūgdami turklāt arī par mums, ka Dievs mums gribētu atvērt tā vārda durvis, runāt Kristus noslēpumu, kā dēļ es arī esmu saistīts, **4** Lai es to varu darīt zināmu, tā kā man pienākas runāt. **5** Staigājiet iekš gudrības priekš tiem, kas ir ārā, laiku vērā ņemdamī. **6** Jūsu valoda lai ir arvien mīliga un ar sāli sālīta, ka jūs zināt ikvienam atbildēt, kā pienākas. **7** Kā man klājās, par to Tihikus jums ziņu dos, tas mīlaus brālis un uzticīgais palīgs un amata biedrs iekš Tā Kunga, **8** Ko es tāpēc esmu sūtījis pie jums, lai es ziņu dabūtu, kā jums klājās, un lai tas jūsu sirdis iepriecinātu, **9** Ar Onezimu, to uzticīgo un mīļo brāli, kas no jūsu draudzes; tie jums visu stāstīs, kā te iet. **10** Aristarks, mans cietuma biedrs, jūs sveicina, un Marks, Barnabas brāļa dēls, par ko jūs pavēles esat dabūjuši (kad tas pie jums nāks, tad to uzņemiet), **11** Un Jēzus, ar pavārdu Justs, kas ir no apgrāzišanas. Šie vien ir mani darba biedri pie Dieva valstības, kas man bijuši par iepriecināšanu. **12** Epafra, kas ir no jūsu draudzes, Kristus kalps, jūs sveicina, vienmēr par jums cīnīdamies iekš lūgšanām, ka jūs pilnīgi un stipri pastāviet visā Dieva prātā. **13** Jo es tam dodu liecību, ka viņš karsti darbojās par jums un par tiem Laodiķeā un par tiem Hierapolē. **14** Lūkas, tas ārststs, tas mīlaus, un Demas jūs sveicina. **15** Sveicinājiet tos brāļus Laodiķeā, un Nimfu un to Dieva draudzi viņa namā. **16** Un kad tā grāmata no jums ir lasīta, tad gādājiet, ka tā arī Laodiķeas draudzē top lasīta, un ka jūs arīdzan to grāmatu no Laodiķeas lasāt. **17** Un sakāt Arhipam: kopi to amatu, ko tu esi dabūjis iekš Tā Kunga, ka tu to pilnīgi izdari. **18** Tā sveicināšana ar manu,

Pāvila 1. Vēstule Tesalonikiešiem

1 Pāvils un Silvans un Timotejs Tesalonikiešu nedz no jums, nedz no citiem, jebšu varējām savu svarīgo spēku rādīt kā Kristus apustuļi. **7** Bet esam bijuši lēnīgi jūsu vidū, tā kā zīdītāja savus bērnus glabā. **8** Tāpat mēs pēc jums ilgodamies gribējām jums pasniegt ne vien draudzei iekš Dieva Tā Tēva un Tā Kunga Dieva evaņģēliju, bet arī savas dvēseles, tādēļ Jēzus Kristus: žēlastība lai ir jums un miers ka jūs mums esat palikuši mīli. **9** Jo pieminiet, no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus brāļi, mūsu darbu un pūliņu; jo dienām naktīm Kristus. **2** Mēs Dievam pateicamies vienmēr par strādādami, lai nevienam no jums nebūtu par jums visiem, jūs pieminēdamī savās lūgšanās, **3** grūtumu, mēs jums esam sludinājuši Dieva Bez mitēšanās pieminēdamī jūsu ticības darbu evaņģēliju. **10** Jūs esat liecinieki un Dievs, kā mēs un jūs milestības pūliņu un jūsu pastāvību iekš pie jums, kas ticat, esam bijuši svēti un taisni un cerības uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, mūsu Dieva nenoziedzīgi. **11** Tāpat jūs zināt, ka mēs ikvienu un Tēva priekšā, **4** Zinādami, ka jūs, no Dieva no jums tā kā tēvs savus bērnus, paskubinājām miljotie brāļi, esat izredzēti. **5** Jo mūsu evaņģēlijs **12** Un apliecinājām, ka jums cienīgi būs staigāt ir bijis pie jums ne vien vārdos, bet arī spēkā un Dievam, kas jūs aicina pie Savas valstības un Svētā Garā un pilnā patiesībā: tā kā jūs zināt, godības. **13** Tāpēc arī Dievam bez mitēšanās kādi mēs esam bijuši pie jums jūsu labad. **6** Un pateicamies, ka jūs Dieva vārda mācību no jūs esat pakādzinušies mums un Tam Kungam mums dzirdēdami, to neesat pieņēmuši kā un to vārdu uzņēmuši iekš daudz bēdām ar cilvēku vārdu, bet (tā kā tas patiesīgi ir) kā Svētā Gara prieku; **7** Tā ka jūs esat palikuši Dieva vārdu, kas arī spēcīgi strādā iekš jums, par priekšīmi visiem ticīgiem Maķedonijā un kas ticat. **14** Jo jūs, brāļi, esat pakādzinušies tām Akajā. **8** Jo no jums Tā Kunga vārds ir izpaudies Dieva draudzēm, kas ir Jūdu zemē iekš Kristus ne vien Maķedonijā un Akajā, bet arī visās malās Jēzus, tāpēc ka jūs arīdzan to pašu esat cietuši jūsu ticība uz Dievu ir izgājusi, tā ka mums par no saviem cilts biedriem, kā arī viņi no tiem to nevajag neko runāt. **9** Jo tie paši sludina Jūdiem; **15** Tie arī To Kungu Jēzu ir nokāvuši un par mums, kādu ieiešanu mēs pie jums esam savus praviešus un mūs ir vajājuši un tie Dievam atraduši un kā jūs esat atgriezušies pie Dieva nepatīk un ir visiem cilvēkiem pretī; **16** Un tie no tiem elkudievim, kalpot Tam dzīvam un mūs kavē uz pagāniem runāt, ka šie top izglābtī, patiesam Dievam, **10** Un gaidit no debesīm Viņa un tā viņi arvien savus grēkus piepilda. Bet tā Dēlu, ko Viņš uzmodinājis no miroņiem, Jēzu, dusmība jau pār viņiem nākusi viņus nobeigt. kas mūs izpestījis no tās nākamās dusmības. **17** Bet mēs, brāļi, kādu briodi no jums šķirti pēc vaiga, ne pēc sirds, jo vairāk esam steigušies ar gaužu ilgošanos redzēt, jūsu vaigu. **18** Tādēļ mēs pie jums esam gribējuši nākt (es Pāvils) vienu un otru reizi; bet sātans mūs aizkavējis. **19** Jo kas ir mūsu cerība vai prieks vai goda kronis? Vai arī ne jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus priekšā pie Viņa atnākšanas? **20** Jo jūs esat mūsu gods un prieks.

2 Jo jūs paši zināt, brāļi, mūsu ieiešanu pie jums, ka tā nav bijusi veltīga. **2** Bet jebšu papriekš bijām cietuši un bijām nievāti Filipos, tā kā jūs zināt, tomēr esam bijuši droši iekš savā Dieva, runāt uz jums Dieva evaņģēliju iekš lielas cīņšanās. **3** Jo mūsu pamācīšana nav no alošanās, nedz no neskaidrības, nedz no viltības. **4** Bet tā, kā Dievs mūs ir cienīgus turējis, mums to evaņģēliju uzticēt, tā runājam, nekā lai cilvēkiem patīkam, bet Dievam, kas mūsu sirdis pārbauda. **5** Jo miksta mēle mums nekad nav bijusi, tā kā jūs zināt, nedz kaut ko esam darijuši mantas dēļ, - Dievs par to liecinieks; **6** Nedz godu meklēdami no cilvēkiem,

3 Tādēļ to ilgāk nepanesdami, esam apņēmušies, vieni paši palikt Atēnā, **2** Un esam sūtījuši Timoteju, savu brāļu un Dieva kalpu, savu darba biedru iekš Kristus evaņģēlijā, jūs apstiprināt un paskubināt iekš jūsu ticības, **3** Ka neviens nešaubās šīnīs bēdās; jo jūs paši

zināt, ka tās mums ir noliktas. **4** Jo kad pie jums ir devis. **9** Bet jums nevajag, ka es par to jums bijām, mēs jums papriekš sacījām, ka brāļu mīlestību rakstu; jo jūs paši esat Dieva bēdas mums būs jācieš, tā kā tas arī noticis mācīti, cits citu mīlēt, **10** Un jūs to arī darāt un kā jūs to zināt. **5** Tādēļ arīdzan es to ilgāk visiem brāļiem, kas ir pa visu Maķedoniju; bet nepanesdams, viņu esmu sūtījis, lai es no jūsu mēs jūs paskubinājam, brāļi, jo dienas jo vairāk ticības dabūtu zināt, vai gan tas kārdinātājs pieņemties **11** Un turēt par godu, klusī dzīvot jūs nav kārdinājis un mūsu darbs nav palicis un savus darbus darīt un savām rokām strādāt, veltīgs? **6** Bet tagad, kad Timotejs no jums ir tā kā mēs jums esam pavēlējuši; **12** Ka jūs godīgi nācis pie mums un mums labas vēstis nesis staigājat priekš tiem, kas ir ārā, un ka jums cita par jūsu ticību un mīlestību, un ka jūs arvienu nevajag. **13** Bet, brāļi, es jums negribu slēpt par mūs labā piemiņā turat, kārodami mūs redzēt, tiem, kas ir aizmiguši, ka jūs nenoskumstat tā itin kā arī mēs jūs, **7** Tādēļ, brāļi, mēs esam kā tie citi, kam nav cerības. **14** Jo ja mēs ticam, iepriecināti par jums iekš visām savām bēdām ka Jēzus ir miris un augšāmcēlies, tāpat arī un raizēm caur jūsu ticību. **8** Jo tagad mēs Dievs tos aizmigušos caur Jēzu atvedis līdz ar atdzīvojamies, kad jūs pastāvat iekš Tā Kunga. Viņu. **15** Jo to mēs jums sakām caur Tā Kunga **9** Jo kādu pateicību mēs Dievam par jums varam vārdu, ka mēs, kas dzīvojam un atliekam uz Tā atdot par visu šo prieku, ar ko priecājamies Kunga atnākšanu, tiem aizmigušiem nenāksim jūsu dēļ mūsu Dieva priekšā? **10** Naktim dienām priekšā. **16** Jo pats Tas Kungs nāks zemē no loti gauži lūgdamies, lai varētu jūsu vaigu debesīm ar kliegšanu, ar liela eņģeļa balsi un redzēt un jūsu ticības trūkumu piepildit. **11** Bet ar Dieva bazūni, un tie iekš Kristus mirušie pats mūsu Dievs un Tēvs un mūsu Kungs Jēzus uzcelsies papriekš, **17** Pēc tam mēs, kas dzīvojam Kristus lai pašķir mūsu ceļu pie jums. **12** Bet un esam atlikuši, tapsim aizrauti līdz ar tiem jums lai Tas Kungs dod augt un lai jūs dara pār iekš padabešiem Tam Kungam pretī gaisā; un pārim pilnīgus iekš mīlestības savā starpā un uz tā mēs būsim arvien pie Tā Kunga. **18** Tad nu visiem, tā kā arī mēs esam uz jums, **13** Ka Viņš iepriecinājaties savā starpā ar šiem vārdiem. jūsu sirdis stiprinātu, būt nenoziedzīgiem un svētiem mūsu Dieva un Tēva priekšā, kad mūsu Kungs Jēzus Kristus atnāks ar visiem Saviem svētiem.

4 Tad nu vēl, brāļi, jūs lūdzam un paskubinājam iekš Tā Kunga Jēzus, kā jūs no mums jau esat dzirdējuši, kā jums būs staigāt Dievam par patikšanu, lai jūs jo dienas jo vairāk pieņemties. **2** Jo jūs zināt, kādas pavēles mēs jums esam devuši caur To Kungu Jēzu. **3** Jo šis ir Dieva prāts, ka jūs topat svēti, ka jums būs atrauties no maucības, **4** Ka ikvienam būs zināt, sev draugu mantot iekš svētīšanas un goda, **5** Ne kārības Ka neviens savam brālim pāri nedara, nedz mātītām, kādā darišanā, jo Tas par bruņu cepuri pestīšanas cerību. **9** Jo Dievs Kungs ir atriebējs par visu to, tā kā mēs jums mūs nav nolicis uz dusmību, bet uz mūžīgas arī jau esam sacījuši un apliecinājuši. **7** Jo Dievs dzīvības panākšanu caur mūsu Kungu Jēzu mūs nav aicinājis uz nešķistību, bet ka topam Kristu, **10** Kas par mums ir miris, ka mums, svēti. **8** Tad nu, kas ir nicinātājs, tas nenicina vai esam nomodā, vai aizmiguši, līdz ar Viņu kādu cilvēku, bet Dievu, kas arī Savu Svēto Garu būs dzīvot. **11** Tāpēc pamācāties savā starpā un

uztaisiet cits citu, tā kā arī jau darāt. **12** Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, ka jūs tos atzīstat, kas jūsu starpā strādā, un savus priekšniekus iekš Tā Kunga, un kas jūs pamāca. **13** Un turat tos jo vairāk mīlus viņu darba dēļ; turat mieru savā starpā. **14** Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, pamāciet netiklos, ieprieciniet bailīgos, panesiet vājos, esiet lēnprātīgi pret visiem. **15** Pielūkojiet, ka neviens nevienam neatmaksā ļaunu ar ļaunu, bet arvien dzenaties uz labu, tā savā starpā, kā pret visiem. **16** Priecājaties vienmēr. **17** Lūdziet Dievu bez mitēšanās. **18** Pateiceties Dievam visās lietās: jo tas ir Dieva prāts iekš Kristus Jēzus pie jums. **19** Nenoslāpējiet to Garu. **20** Nenicinājiet praviešu mācības. **21** Pārbaudiet visu; to, kas labs, paturiet. **22** Atraujaties no visa, kas liekās ļauns. **23** Bet pats tas miera Dievs lai jūs svētī caur caurim, un viss jūsu gars un dvēsele un miesa lai bezvainīgi top pasargāti uz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanu. **24** Uzticīgs ir Tas, kas jūs aicina, - Tas to arī darīs. **25** Brāļi, lūdziet par mums. **26** Sveicinājiet visus brāļus ar svētu skūpstīšanu. **27** Es jums piekodināju no Dieva puses, lai šī grāmata top lasīta priekš visiem svētiem brāļiem. **28** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums. Āmen.

Pāvila 2. Vēstule Tesalonīkiešiem

1 Pāvils un Silvans un Timotejs Tesalonīķiešu vēl pie jums būdams to jums esmu sacījis? **6** Un draudzei iekš Dieva, mūsu Tēva, un iekš Tā nu jūs zināt, kas aizkavē, tiekams viņš parādās Kunga Jēzus Kristus: **2** Žēlastība lai ir jums un savā laikā. **7** Jo tas netaisnības noslēpums jau ir miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga spēkā, tikai ka tam, kas viņu līdz šim aizkavē, Jēzus Kristus. **3** Mums pienākas Dievam vienmēr vēl būs tapt atņemtam nost. **8** Un tad parādisies pateikties par jums, brāļi, tā kā tas ir pareizi, tas netaisnais, ko Tas Kungs nomaitās ar savas tādēļ ka jūsu tīcība augumā aug un ka mīlestība mutes garu un izdeldēs, kad atspīdēs viņa jūsu starpā vairojās pie ikvienu no jums; **4** Tā atnākšana. **9** Šā (tā netaisnā) atnākšana notiek ka mēs paši jūsu dēļ teicamies Dieva draudzēs pēc sātana spēka ar visādu viltības varu un par jūsu pastāvību un tīcību iekš visām jūsu viltības zīmēm un brīnumiem **10** Un ar visādu vajāšanām un iekš tām bēdām, ko jūs panesat, pievilšanu uz netaisnību pie tiem, kas pazūd; - **5** Kas zīmējās uz Dieva taisno tiesu, ka jūs tādēļ ka tie patiesības mīlestību nav pieņēmuši, paliekat cienīgi, Dieva valstību mantot, par ko ka taptu svēti. **11** Un tādēļ Dievs tiem sūtīs jūs arī ciešat. **6** Tā ka tas ir pēc Dieva taisnības, spēcīgu maldīšanās garu, ka tie tic meliem; **12** jūsu bēdinātājiem atmaksāt ar bēdām, **7** Un Lai top soditi visi, kas patiesībai nav ticējuši, jums, kas topat apbēdināti, dot atvieglošanu bet kam bijusi patikšana pie netaisnības. **13** Bet līdz ar mums, kad Tas Kungs Jēzus parādisies mums pienākas vienmēr Dievam pateikties par no debesīm ar Sava spēka enģeļiem, **8** Ar jums, no Tā Kunga milotie brāļi, ka Dievs no uguns liesmām sodīt tos, kas Dievu nepazīst un iesākuma jūs izredzējīs uz pestīšanu, lai caur to kas ir nepaklausīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus Garu tiekat svēti un ticat patiesībai. **14** Uz to evaņģēlijam. **9** Tie par sodibu cietīs mūžigu samaitāšanu no Tā Kunga vaiga un no Viņa spēka godības, (aiōnios g166) **10** Kad Viņš nāks viņā **15** Tad nu, brāļi, pastāviet un turiet tās mācības, dienā, lai taptu pagodināts iekš Saviem svētiem un apbrīnots iekš visiem tiem, kas ticējuši, (jo mūsu liecībai pie jums tapa ticēts.) **11** Tādēļ mēs arī vienmēr lūdzam par jums, lai mūsu Dievs jūs dara cienīgus, ka dabūjat, uz ko esat aicināti, un lai Viņš jūs dara pilnīgus visā labā prātā un tīcības darbā ar spēku; **12** Lai mūsu Kunga Jēzus Kristus vārds top pagodināts iekš jums, un jūs iekš Viņa, pēc mūsu Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastības.

2 Bet dēļ mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanas un dēļ mūsu sapulcīnāšanas pie Viņa mēs, brāļi, jūs lūdzam, **2** Ka jūs netopat drīz prātā šaubīti nedz iztrūcināti, ne caur garu, ne caur vārdu, ne caur grāmatu, tā kā no mums būtu rakstīts, ka Tā Kunga diena esot klāt. **3** Lai neviens jūs nekādā vīzē nepieviļ; jo tā nenāks, pirms tā atkāpšanās nebūs nākusi un tas grēka cilvēks, tas paužanas dēls, nebūs parādījies, **4** ar piejautu, **5** ka mēs sepiņi atpesti. Nodotiem netikliem un ļauniem cilvēkiem; jo ticība netik visiem. **3** Bet uzticīgs ir Tas Kungs, kas jūs stiprinās un pasargās no tā ļauna. **4** Un mēs ceram no jums iekš Tā Kunga, ka jūs, komēdijas jums pavēlam, gan dariet, gan darīsiet. **5** Bet Tas Kungs lai sataisa jūsu sirdis uz Dieva milēstiņu un uz Kristus pacietību. **6** Mēs jums pavēlam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, atstāties no ikvienna brāļa, kas staigā netikli

Kas turas pretī un paaugstinājās pār visu to, kas Dievs saucams, un kas ir Dieva kalpošana, tā ka viņš Dieva namā sēž kā Dievs, izrādīdamies, ka viņš esot Dievs. **5** Vai jūs vairs nepieminiet, ka es vēl pie jums būdams to jums esmu sacījis? **6** Un nu jūs zināt, kas aizkavē, tiekams viņš parādās savā laikā. **7** Jo tas netaisnības noslēpums jau ir spēkā, tikai ka tam, kas viņu līdz šim aizkavē, vēl būs tapt atņemtam nost. **8** Un tad parādisies tas netaisnais, ko Tas Kungs nomaitās ar savas mutes garu un izdeldēs, kad atspīdēs viņa atnākšana. **9** Šā (tā netaisnā) atnākšana notiek pēc sātana spēka ar visādu viltības varu un viltības zīmēm un brīnumiem **10** Un ar visādu pievilšanu uz netaisnību pie tiem, kas pazūd; tādēļ ka tie patiesības milestību nav pieņēmuši, ka taptu svēti. **11** Un tādēļ Dievs tiem sūtīs spēcīgu maldišanās garu, ka tie tic meliem; **12** Lai top sodīti visi, kas patiesībai nav ticējuši, bet kam bijusi patikšana pie netaisnības. **13** Bet mums pienākas vienmēr Dievam pateikties par jums, no Tā Kunga milotie brāļi, ka Dievs no iesākuma jūs izredzējis uz pestīšanu, lai caur to Garu tiekat svēti un ticat patiesībai. **14** Uz to Viņš jūs ir aicinājis caur mūsu evaņģēliju, lai panākat mūsu Kunga Jēzus Kristus godibu. **15** Tad nu, brāļi, pastāviet un turiet tās mācības, ko esat mācījušies tā caur mūsu vārdu, kā caur mūsu grāmatu. **16** Bet pats mūsu Kungs Jēzus Kristus un mūsu Dievs un Tēvs, kas mūs ir milējis un devis mūžigu iepriecināšanu un labu cerību iekš ūdens, (aiōnios g166) **17** Tas lai jūs sirdis iepriecina un lai jūs stiprina iekš visāda laba vārda un darba.

3 Beidzot, brāļi, lūdziet par mums, lai Tā Kunga vārds turpina savu gaitu un top godāts, tā kā arī pie jums, **2** Un lai mēs topam atpestīti no tiem netikiem un ļauniem cilvēkiem; jo ticība netik visiem. **3** Bet uzticīgs ir Tas Kungs, kas jūs stiprinās un pasargās no tā ļauna. **4** Un mēs ceram no jums iekš Tā Kunga, ka jūs, ko mēs jums pavēlam, gan dariet, gan darīsiet. **5** Bet Tas Kungs lai sataisa jūsu sirdis uz Dieva mīlestību un uz Kristus pacietību. **6** Mēs jums pavēlam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, atstāties no ikviena brāļa, kas staigā netikli

un ne pēc tās mācības, ko tas no mums ir dabūjis. **7** Jo jūs paši zināt, kā piederās mums pakaļ dzīties; jo mēs jūsu starpā neesam netikli turējušies, **8** Nedz esam maizi ēduši pie kāda bez maksas, bet iekš darbošanās un pūlēšanās naktīm dienām strādādami, ka nevienu no jums neapgrūtinātu; **9** Ne ka mums nebūtu brīv, bet lai paši sevi jums dotu par priekšzīmi mums pakaļdzīties. **10** Jo kad bijām pie jums, to jums esam pavēlējuši, ka, ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst. **11** Jo mēs dzirdam, ka citi jūsu starpā netikli staigā neko nestrādādami, bet nedarbus darīdam. **12** Bet tiem tādiem mēs pavēlam un tos paskubinājam caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, lai tie klusā garā strādā un ēd savu pašu maizi. **13** Bet jūs, brāļi, nepiekūstiet labu darīt. **14** Bet ja kas mūsu vārdiem šinī grāmatā nepaklausa, to iezīmējat, un nejaucaties ar to, lai tas top apkaunots. **15** Un neturiet to kā ienaidnieku, bet pamāciet to kā brāli. **16** Bet pats tas miera Kungs lai jums dod mieru vienmēr un visādi. Tas Kungs lai ir ar jums visiem. **17** Tā sveicināšana ar manu paša, Pāvila, roku; šī ir tā zime iekš ikkatras grāmatas. Tā es rakstu. **18** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen.

Pāvila 1. Vēstule Timotejam

1 Pāvils, Jēzus Kristus apustulis, pēc Dieva, mūsu Pestītāja un Tā Kunga Kristus Jēzus, zināmu sirdi, ko citi atmetuši un ticības lietās mūsu cerības, pavēles **2** Timotejam, savam kā sadragāta laiva postā gājuši; **20** Starp tiem īstam dēlam iekš ticības: žēlastība, apžēlošana, ir Imenejs un Aleksandrs, ko esmu nodevis miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Jēzus Kristus, sātanam, lai tie kļūst pārmācīti, ka Dievu vairs mūsu Kunga. **3** Itin kā es tevi esmu lūdzis Efesū nezaimo.

palikt, kad es gāju uz Maķedoniju, lai tu kādus paskubinātu, nemācīt nekādu citu mācību, **4** Nedz cienīt pasakas un bezgalīgus cilts rakstus, kas vairāk ceļ jautāšanas nekā Dieva draudzi kopj ticībā, - **5** Bet tās mācības gala mērķis ir mīlestība no šķīstas sirds un labas apzinās un bezviltīgas ticības; **6** No tā kādi ir noklūduši un griezušies uz tukšām valodām, **7** Gribēdami būt bauslības mācītāji, tie neprot, nedz ko sakā, nedz ko droši liecina. **8** Bet mēs zinām, ka bauslība ir laba, ja kas pēc tās pareizi turas, **9** To zinādams, ka bauslība nav iecelta taisnam, bet netaisniem un pārgalvīgiem, bezdievīgiem un grēciniekiem, nesvētiem un negantiem, tēva un mātes kāvējiem, slepkavām, **10** Mauciniekiem, tiem, kas pie vīriešiem guļ, cilvēku zagļiem, melkuļiem, tiem, kas nepatiesi zvēr, un ja vēl kas tai veseligai Dieva mācībai ir pretim, **11** Pēc tā svētā Dieva godības pilnā evaņģēlija, kas man ir uzticēts. **12** Un es pateicos Tam, kas mani darījis spēcīgu, mūsu Kungam Kristum Jēzum, ka Tas mani turējis par uzticīgu un iecēlis šīnī amatā, **13** Kaut gan iepriekš biju zaimotājs un vajātājs un varas darītājs, bet man žēlastība ir notikusi, jo es nezinādams to esmu darījis iekš neticības. **14** Tomēr mūsu Kunga žēlastība jo pilnīga ir bijusi pie manis ar ticību un mīlestību, kas ir iekš Kristus Jēzus. **15** Tas ir patiesīgs un augsti pieņemams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaулē grēciniekus izglābt, starp kuriem es esmu tas lielākais. **16** Bet tādēļ man žēlastība ir notikusi, lai it īpaši pie manis Jēzus Kristus parādītu visu lēnprātību tiem par priekšīmi, kas iekš Viņa ticēs uz mūžigu dzīvošanu. **(aiōnios g166)** **17** Bet Tam mūžigam, neiznīcīgam Ķēniņjam, Tam nerēdzamam vienīgam gudram Dievam

lai ir gods un slava mūžigi mūžam! Āmen. **(aiōn**

g165) **18** Šo pavēli es tev lieku pie sirds, mans dēls Timotej, pēc tiem praviešu vārdiem, kas par tevi iepriekš ir sacīti, lai tu pēc tiem karo

to labo karšanu. **19** Turēdams ticību un labu mīstību Pestītāja un Tā Kunga Kristus Jēzus, zināmu sirdi, ko citi atmetuši un ticības lietās mūsu cerības, pavēles **2** Timotejam, savam kā sadragāta laiva postā gājuši; **20** Starp tiem īstam dēlam iekš ticības: žēlastība, apžēlošana, ir Imenejs un Aleksandrs, ko esmu nodevis miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Jēzus Kristus, sātanam, lai tie kļūst pārmācīti, ka Dievu vairs mūsu Kunga. **3** Itin kā es tevi esmu lūdzis Efesū nezaimo.

2 Tad nu es pamācu pār visām lietām, lai notiek lūgšanas, piesaukšanas, aizlūgšanas, pateikšanas par visiem cilvēkiem, **2** Par ķēniņiem un visiem, kas ir augstā kārtā, lai mēs mierīgi un klusi dzīvojam visā dievbijāšanā un godā. **3** Jo tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, **4** Kas grib, ka visi cilvēki top izglābti un nāk pie patiesības atzīšanas.

5 Jo viens Dievs ir un viens vidutājs starp Dievu un cilvēkiem, tas cilvēks Kristus Jēzus, **6** Kas Sevi pašu ir nodevis par atpirkšanas maksu priekš visiem par liecību savā laikā, **7** Uz ko es esmu iecelts par pasludinātāju un apustuli, (es saku patiesību iekš Kristus un nemeloju), par mācītāju pagāniem ticībā un patiesībā. **8** Tad nu es gribu, lai vīri Dievu pielūdz visās vietās, paceldami svētas rokas bez dusmības un šaubīšanās. **9** Tāpat lai arī sievas pieklājīgās drēbēs kaunīgi un godīgi ģērbjas, ne ar sapitām bizēm nedz ar zeltu nedz ar pērlēm nedz ar dārgām drēbēm, **10** Bet ar labiem darbiem, (kā tas sievām klājās, kas pie Dieva kalpošanas turas). **11** Sieva klusībā lai mācās ar visu paklausīšanu. **12** Bet sievai es nepielauju mācīt nedz pār vīru valdīt, bet viņai būs turēties klusus. **13** Jo Ādams papriekš ir radīts, pēc tam leva; **14** Un Ādams nav pievilts, bet sieva ir pievilta un kritusi pārkāpšanā. **15** Bet tā taps izglābta caur bērnu dzemdēšanu, ja viņa paliek ticībā un mīlestībā un dzenās pēc svētas dzīvošanas ar godu.

3 Tas ir patiesīgs vārds: ja kas iekāro bīskapa amatu, tas iekāro teicamu darbu. **2** Tad nu bīskapam pienākas būt nenoziedzīgam, vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, godīgam, kas

labprāt dod mājas vietu, un kas māk mācīt; darbošanās maz ko der; bet dievbijāšana der
3 Kas nav dzērājs, ne rējējs, nedz negodīgas pie visām lietām; un tai ir šās tagadējās un
peļņas dzinējās, bet lēnīgs, ne strīdīgs, ne naudas tās nākošās dzīvošanas apsolīšana. 9 Tas ir
kārigs; 4 Kas savu namu labi valda, kam bērni, patiesīgs un augsti pieņemams vārds. 10 Jo par
kas paklausa ar visu godu; 5 (Bet ja kas savu to mēs arī strādājam un topam nievāti, ka esam
paša namu nezin valdit, kā tas gādās par Dieva cerējuši uz to dzīvo Dievu, kas ir visu cilvēku,
draudzēm?) 6 Ne tāds, kas kristīgu ticību tikkо visvairāk ticīgo Pestītājs. 11 Šās lietas pavēli
uzņēmis, lai neuzpūšas un neiekrit zaimotāja un māci. 12 Lai neviens nenicina tavu jaunību,
tiesā. 7 Bet viņam vajag arī labas liecības bet topi tiem ticīgiem par priekšzīmi iekš
no tiem, kas ārā, ka neiekrit nievāšanā un mācības, iekš dzīvošanas, iekš mīlestības, iekš
zaimotāja valgos. 8 Tāpat arī draudzes kopējiem ticības, iekš šķistības. 13 Pastāvi iekš lasīšanas,
būs būt godīgiem, kam nav divējādas mēles, paskubināšanas, mācišanas, tiekams es nāku. 14
ne vīna plītniekiem, nedz negodīgas peļņas Kopi to dāvanu, kas ir iekš tevis, kas tev caur
dzinējiem, 9 Kas ticības noslēpumu tur iekš praviešu vārdiem ir dota, kad tie vecajī
šķistas zināmas sirds. 10 Un šiem arīdzan būs rokas uzlika. 15 Par to gādā, pie tā palieci, ka
papriekš tapt pārbaudītiem, pēc lai tie kalpo, ja tava pieaugšana top redzama visās lietās. 16
tie ir bezvainīgi. 11 Tāpat arī sievām būs būt Nēm vērā sevi pašu un to mācību, pastāvi šīnis
godīgām, ne mēlnesēm, bet sātīgām, uzticīgām lietās; jo to darīdams gan sevi pašu izglābsi, gan
visās lietās. 12 Draudzes kopējiem būs būt vienas tos, kas tevi klausīs.

sievās vīriem, kas savus bērnus un savu namu labi valda. **13** Jo kas labi kalpojuši, tie pelnās labu pakāpi un daudz drošības iekš ticības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **14** To es tev rakstu, cerēdams it drīz nākt pie tevis; **15** Bet ja es aizkavētos, lai tu zini, kā pienākas turēties Dieva namā, kas ir tā dzīvā Dieva draudze, tās patiesības pilārs un pamats. **16** Un teicami liels ir tas dievbijāšanas noslēpums: Dievs ir parādīts miesā, taisnots garā, skatīts no enģeļiem, sludināts tautām, ticēts pasaulē, uzņemts godībā.

4 Bet Tas Gars skaidri saka, ka nākamos laikos
citi atkāpsies no ticības, klausīdami viltīgus
garus un velnu mācības, **2** Kas viltīgi melus
runā, kam pašu zināma sirds kā ar dedzekli
iezīmēta, **3** Kas aizliedz laulībā iedoties, pavēl
noturēties no barībām, ko Dievs radījis, lai
tie ticīgie un tie kas patiesību atzinuši, tās
saņem ar pateicību. **4** Jo ikkatra Dieva radīta
lieta ir laba, un nekas nav atmetams, kas ar
pateicību top ķemts; **5** Jo tas top svētīts caur
Dieva vārdu un lūgšanu. **6** Kad tu šās lietas
tiem brāļiem liksi priekšā, tad tu būsi labs Jēzus
Kristus kalps, uzaudzināts iekš ticības un labas
mācības vārdiem, uz ko tu esi dzinies. **7** Bet
tās nesvētās un nelietīgās pasakas atmeti un
darbojies pats iekš dievībāšanas. **8** Jo tā miesīgā

5 Vecu nerāj, bet pamāci kā tēvu, jaunākus kā brāļus, **2** Vecākas sievas kā mātes, jaunākas kā māsas, iekš visas šķistības. **3** Godā tās atraitnes, kas ir īsteni atraitnes. **4** Bet ja kādai atraitnei ir bērni jeb bērnu bērni, tādas lai papriekš mācās savā pašu namā dievbijīgi dzīvot un atlīdzināt, ko no tiem vecākiem dabūjušas; jo tas ir labi un patikami Dieva priekšā. **5** Bet kura ir īsta atraitne un itin viena palikusi, tā savu cerību likusi uz Dievu un paliek lūgšanās un Dieva piesaukšanās naktīm dienām. **6** Bet kura uz kārību dzenās, tā

dzīva būdama ir nomirusi. **7** Un to pavēli, lai tās turas bezvainīgi. **8** Bet ja kas savus piederīgos un visvairāk savu saimi neapgādā, tas ticību ir aizliedzis un ir sliktāks par neticīgu. **9** Atraitne lai top izvēlēta ne jaunāka kā sešdesmit gadus, kas bijusi viena vīra sieva. **10** Kurai labu darbu liecība top dota, ja tā bērnus uzaudzinājusi, ja tā labprāt svešiniekus uzņēmusi, ja tā svētiem kājas mazgājusi, ja tā apbēdinātiem palīgā nākusi, ja tā pēc ikviens laba darba dzinusies. **11** Bet jaunākas atraitnes atmet; jo kad tās vēlīgas(pārgalvīgas) tapušas - Kristum preti, tad tās grib iet pie vīra, **12** Un tām ir vaina, ka tās to pirmo ticību pārlauzušas. **13** Turklat arīdzan tās ir slinkas, mācās apkārt iet pa mājām; un ne vien slinkas, bet arīdzan plukšķes,

nedarbus darīdamas, runādamas, kas neklājās. sava barība un apģērbs, tad lai mums pietiek. **9**
14 Tad nu es gribu, ka tās jaunās iet pie vīra, Bet kas grib bagāts tapt, tie krīt kārdināšanā un bērnus dzemdē, namu valda un pretiniekam valgā un daudz bezprātīgās un nelabās kārībās, nedod nekāda iemesla uz nievāšanu. **15** Jo kas cilvēkus gāž samaitāšanā un pazušanā. **10** citas jau ir griezušās sātanam pakaļ. **16** Ja Jo naudas kārība ir visa ļaunuma sakne; pēc kādam ticīgam jeb kādai ticīgai ir atraitnes, tās dzīdamies daži ir nomaldījušies no ticības tad lai tie tām nāk paligā, un lai draudze netop un paši ar daudz sāpēm sadūrušies. **11** Bet apgrūtināta, ka tā tām īstenām atraitnēm var tu, Dieva cilvēks, bēdz no šīm lietām; dzenies nākt paligā. **17** Tos vecajus, kas labi valda, pēc taīsnības, dievbijāšanas, ticības, mīlestības, turi divkārtīgā godā, visvairāk tos, kas strādā pacietības, laipnības; **12** Cīnies to labo ticības iekš vārda un mācišanas. **18** Jo tas raksts saka: cīnišanos, sagrāb to mūžigo dzīvību, uz ko tu vērsim, kas labību izmin, tev nebūs aizsiet arīdzan esi aicināts un esi apliecinājis labu purnu, un: strādniekam sava alga pienākas. liecību daudz liecinieku priekšā. (**aiōnios g166**) **13** Es **19** Pret vecaju neuzņem sūdzības bez diviem tev pavēlu Dieva priekšā, kas visu dara dzīvu, un vai trim lieciniekiem. **20** Tos, kas apgrēkojās, Jēzus Kristus priekšā, kas apakš Poncīus Pilatus pārmāci visu priekšā, lai arī tie citi bīstas. **21** Es apliecinājis to labo liecību, **14** Šo bausli turēt piekodināju Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus neaptraipītu, nenicinātu līdz mūsu Kunga Jēzus un to izredzēto enģeļu priekšā, lai tu šās lietas Kristus atspīdēšanai, **15** Ko savā laikā parādīs turi, neko nedarīdams ne pēc ienaida, ne pēc tas svētais un vienīgi varenais, tas visu kēniņu draudzības. **22** Rokas nevienam neuzliec ātri, un nepinies ar svešiem grēkiem; sevi pašu glabā ūķīstu. **23** Un nedzer vairs ūdeni vien, bet nēm maķenīt vīna, tavas pasirds(kuņķa) labad un tavas dažādas vājibas dēļ. **24** Citu cilvēku grēki jau zināmi, pirms tie vēl priekš tiesas nāk; bet citu ļaužu grēki pēc top zināmi. **25** Tāpat arī tie labie darbi jau ir zināmi; un kas vēl nav, tie nevar palikt apslepti.

6 Visiem, kas ir kalpi apakš jūga, tiem būs savus kungus visā godā turēt, lai Dieva vārdu un mācību nezaimo. **2** Bet tiem, kam ir ticīgi kungi, nebūs viņus nicināt, tāpēc ka šie ir brāļi, bet jo vairāk kalpot, tāpēc ka šie, kas šo labumu dabū, ir ticīgi un milēti; to māci un pavēli. **3** Ja kas citu mācību māca un nenāk pie mūsu Kunga Jēzus Kristus veselīgiem vārdiem un pie dievbijāšanas mācības, **4** Tas ir uzpūsts un nezin nenieka, bet vārgst iekš jautāšanām un vārdu ķildām, no kā ceļas skaudība, bāršanās, zaimošanas, ļaunas domas, **5** Nelietīgas apjautāšanas tādiem, kam prāti sajaukti, kam patiesība zudusi, kam šķiet, dievbijāšanu esam mantas pelnišanu: - atkāpīes no tādiem! **6** Bet tā ir liela mantošana, ja kas ir dievbijīgs un pieticīgs. **7** Jo mēs nenieka neesam ienesuši pasaulē, tad ir zināms, ka mēs arī nenieka nevarām iznest. **8** Bet kad mums

cīnišanos, sagrāb to mūžigo dzīvību, uz ko tu arīdzan esi aicināts un esi apliecinājis labu purnu, un: strādniekam sava alga pienākas. liecību daudz liecinieku priekšā. (**aiōnios g166**) **13** Es **19** Pret vecaju neuzņem sūdzības bez diviem tev pavēlu Dieva priekšā, kas visu dara dzīvu, un vai trim lieciniekiem. **20** Tos, kas apgrēkojās, Jēzus Kristus priekšā, kas apakš Poncīus Pilatus pārmāci visu priekšā, lai arī tie citi bīstas. **21** Es apliecinājis to labo liecību, **14** Šo bausli turēt piekodināju Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus neaptraipītu, nenicinātu līdz mūsu Kunga Jēzus un to izredzēto enģeļu priekšā, lai tu šās lietas Kristus atspīdēšanai, **15** Ko savā laikā parādīs turi, neko nedarīdams ne pēc ienaida, ne pēc tas svētais un vienīgi varenais, tas visu kēniņu draudzības. **22** Rokas nevienam neuzliec ātri, un nepinies ar svešiem grēkiem; sevi pašu glabā ūķīstu. **23** Un nedzer vairs ūdeni vien, bet nēm maķenīt vīna, tavas pasirds(kuņķa) labad un tavas dažādas vājibas dēļ. **24** Citu cilvēku grēki jau zināmi, pirms tie vēl priekš tiesas nāk; bet citu ļaužu grēki pēc top zināmi. **25** Tāpat arī tie labie darbi jau ir zināmi; un kas vēl nav, tie nevar palikt apslepti. **16** Kam vien ir nemirstība, kas dzīvo nepieejamā gaišumā, ko neviens cilvēks nav redzējis, nedz var redzēt. Tam lai ir gods un mūžīga vara! Āmen. (**aiōnios g166**) **17** Tiem bagātiem šīnī pasaulē pavēli, lai tie augsti neturas, nedz cerē uz to nepastāvīgo bagātību, bet uz To dzīvo Dievu, kas mums visas lietas bagātīgi pasniedz par atspīrgšanu; (**aiōn g165**) **18** Lai tie labu dara, bagāti top iekš labiem darbiem, labprāt izdala, ir devīgi, **19** Lai sev mantas krāj par labu pamatu uz nākamo laiku, ka tie dabū mūžīgo dzīvošanu. **20** Ak Timotej, glabā to uzticēto mantu, atraudamies no tām nesvētām valodām un tukšām strīdu runām, kas ceļas no tās gudrības, ko par nepatiesu tā sauc; **21** Pie kuras turēdamies daži nomaldījušies no ticības. Žēlastība lai ir ar tevi! Āmen.

Pāvila 2. Vēstule Timotejam

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, aicināts sludināt to dzīvību iekš Kristus Jēzus, **2** Timotejam, tam mīlam dēlam: žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva, Tā Tēva, un no Kristus Jēzus, mūsu Kunga. **3** Es pateicos Dievam, kam kalpoju no tēvu tēviem ar skaidru zināmu sirdi, tā kā es bez mitešanās tevi savās lūgšanās pieminu naktim dienām, **4** Ilgodamies tevi redzēt, pieminēdams tavas asaras, lai es topu piepildits ar prieku, **5** Kad pieminu tavu bezviltīgo ticību, kas jau papriekš ir mājojusi iekš tavas mātes mātes Loidas un iekš tavas mātes Eunikas, un es stipri ceru, ka arī iekš tevis. **6** Tāpēc es tev atgādināju, atkal pamodināt to Dieva žēlastības dāvanu, kas ir iekš tevis caur manu roku uzlikšanu. **7** Jo Dievs mums nav devis bailibas garu, bet spēka un mīlestības un savaldibas garu. **8** Tad nu nekaunes par mūsu Kunga liecību, nedz par mani, Viņa saistīto; bet ciet līdz to grūtumu par evaņģēliju pēc Dieva spēka, **9** Kas mūs izglābis un aicinājis ar svētu aicināšanu ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Savas īpašas apņemšanās un žēlastības, kas mums dota iekš Kristus Jēzus no mūžīgiem laikiem, (aiōnios g166) **10** Un tagad ir parādīta caur mūsu Pestītāja Jēzus Kristus atspīdēšanu, kas nāvi izdeldējis un dzīvību un neiznīcību gaismā vedis caur evaņģēliju, **11** Uz ko es esmu iecelts par sludinātāju un apustuli un mācītāju pagāniem. **12** Tādēļ es arī to ciešu, bet es nekaunos; jo es zinu, kam esmu ticējis, un stipri ceru, ka Viņš ir spēcīgs, to man novēlēto mantu pasargāt līdz viņai dienai. **13** Paturi tās veselīgās mācības priekšīmi, ko tu esi dzirdējis no manis, iekš ticības un mīlestības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **14** Šo labo mantu glabā caur To Svēto Garu, kas iekš mums mājo. **15** To tu zini, ka visi, kas ir iekš Āzijas, no manis ir nogriezušies; starp tiem ir Fiģels un Hermoģens. **16** Lai Tas Kungs dod žēlastību Onesifora namam; jo tas mani daudzkārtīgi atspirdzinājis un nav kaunējies par manām kēdēm; **17** Bet Romā nācis tas mani

rūpīgi ir meklējis un atradis. **18** Lai Tas Kungs tam dod, žēlastību atrast pie Tā Kunga viņā dienā; un cik tas man Efesū kalpojis, to tu jo labi zini.

2 Tad nu, mans dēls, topi spēcīgs iekš tās žēlastības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **2** Un ko tu no manis esi dzirdējis caur daudz lieciniekiem, to māci uzticīgiem cilvēkiem, kas būs derigi arī citus mācīt. **3** Tad tu nu ciet līdz to ļaunumu kā labs Jēzus Kristus karavīrs. **4** Neviens karavīrs netinās ar cītiem dzīves darbiem, lai var patikt tam, kas viņu uz karu derējis. **5** Un jebšu kas cīnās tas nedabūs kroni, ja nebūs pareizi cīnījies. **6** Zemniekam, kas zemi strādā, būs pirmajam dabūt no tiem augliem. **7** Nēm vērā, ko es saku, lai Tas Kungs tev dod saprašanu visās lietās. **8** Turi piemīņā Jēzu Kristu, kas no mironīem uzmodināts, no Dāvida dzimuma pēc mana evaņģēlija. **9** Viņa dēļ es ļaunumu ciešu līdz pat saitēm kā ļaundarītājs; bet Dieva vārds nav saistīts. **10** Tāpēc es visu panesu to izredzēto dēļ, lai arī tie debess prieku dabū iekš Kristus Jēzus ar mūžīgu godību. (aiōnios g166) **11** Tas ir patiesīgs vārds; jo ja mēs līdz mirstam, tad arī līdz dzīvosim; **12** Ja panesam, tad arī līdz valdīsim; ja mēs aizliedzam, tad Viņš arīdzan mūs aizliegs; **13** Ja mēs esam neuzticami, Viņš paliek uzticams, Viņš Sevi pašu nevar aizliegt. **14** To piemini, apliecinādams Tā Kunga priekšā, lai tie nestrīdas vārdu dēļ; jo tas neder nekam, kā vien klausītājus sajaukt. **15** Centies, sevi pašu Dievam derīgu priekšā stādīt, kā strādnieku, kam nav jākaunas, un kas tos patiesības vārdus pareizi izdala. **16** Bet no tām nesvētām tukšām valodām atraujies; jo tie bezdievību vairot vairoš, **17** Un viņu vārdi izplešas plašumā tā kā sērga; starp tiem ir Imenejs un Filēts, **18** Kas no patiesības ir nomaldījušies, sacīdamī, augšāmcelšanos jau esam notikušu, un pārgroza dažiem ticību. **19** Bet tas stiprais Dieva pamats pastāv; tam ir šis ziegelis: Tas Kungs tos savējos pazīst, - un: lai atstājās no netaisnības ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauc. **20** Bet lielā namā ne vien ir zelta un sudraba trauki, bet arī koka un māla trauki, un citi godam, bet citi negodam.

21 Ja tad nu kāds ir šķīstījies no šiem, tad tas būs gudru uz debes' prieku caur to ticību, kas ir trauks par godu, svētīts un Tam Kungam derīgs, iekš Kristus Jēzus. **16** Viss raksts no Dieva iedots uz ikvienu labu darbu sataisīts. **22** Bēdz no tām ir arī derīgs pie mācīšanas, pie pārliecināšanas, jaunības kārībām, dzenies pēc taisnības, ticības, pie norāšanas, pie pamācīšanas iekš taisnības, milestības, pēc miera ar tiem, kas To Kungu **17** Lai tas Dieva cilvēks ir pilnīgs, uz ikvienu piesauc no šķīstas sirds. **23** Bet tās jautāšanas, labu darbu pilnīgi sataisīts.

kas ir ģeķīgas un bez pamācīšanas, tās atmet, zinādams, ka tās tikai strīdu dzemdinga. **24** Bet Tā Kunga kalpam nepienākas strīdīties, bet lēnīgam būt pret visiem, un tādam, kas māk mācīt un ļaunu panest; **25** Kas ar laipnību tos pretiniekus māca, vai Dievs jel kad tiem nedotu atgriezties pie patiesības atzišanas; **26** Un vai jel tie neuzmostos no velna valga, no kā tie savaldzināti uz viņa prātu.

3 Bet to tev būs zināt, ka pēdigās dienās patiesības un griezīšies pie pasakām. **5** Bet tu esi briesmīgi laiki nāks. **2** Jo cilvēki būs pašu nomodā iekš visām lietām, panes ļaunumu, dari milotāji, naudas kārīgi, lielīgi, lepni, zaimotāji, evaņģelista darbu, izdari savu amatu pilnīgi. **6** Jo vecākiem nepaklausīgi, nepateicīgi, nesvēti, es jau topu upurēts, un manas atraisīšanas laiks **3** Bez milestības, nesaderīgi, apmelotāji, kas ir tuvu klāt. **7** To labo cīnīšanos esmu cīnījies, nesavalda, kas briesmīgi, kas labu nemil, **4** to tecēšanu esmu pabeidzis, ticību esmu turējis. Nodevēji, nebēdnieki, uzpūsti, kas vairāk mīlo **8** Joprojām man ir nolikts tas taisnības kronis, kārības nekā Dievu; **5** Kas liekās dievbijāšanu ko man Tas Kungs, Tas taisnais Soģis, dos viņā cienījuši, bet viņas spēku aizliedz, - un no dienā, un nevien man, bet arī visiem, kas Viņa tādiem atkāpīes. **6** No tādiem ir tie, kas namos atspīdēšanu ir mīlējuši. **9** Steidzies ātri nākt pie ielavās un gūsta tās sieviņas, kas ar grēkiem manis; **10** Jo Demas mani atstājis, mīlēdamš šo apkrautas un no dažādām iekārošanām top pasauli, un ir nogājis uz Tesaloniku, Crescents valdītas, **7** Kas arvienu mācās un nekad nevar uz Galatiju, Titus uz Dalmatiju. (*aiōn g165*) **11** nākt pie patiesības atzišanas. **8** Bet kā Jannes Lūkas vien ir pie manis; nēm Marku un atved to un Jambres Mozum stāvēja pretī, tāpat arī šie līdz, jo tas man ļoti derīgs pie kalpošanas. **12** stāv pretī patiesībai, cilvēki, kas savā prātā Tihiku es esmu sūtījis uz Efesu. **13** To mēteli, samaitāti, nederigi pie ticības lietām. **9** Bet šie ko es Troadā pie Karpa esmu atstājis, atnes tālu netiks; jo šo trakums taps visiem zināms, nākdams līdz un tās grāmatas, visvairāk tās tā kā arī pie viņiem notika. **10** Bet tu esi dzinies rakstāmās ādas. **14** Aleksandrs, tas kalējs, man pakal manai mācībai, vadīšanai, nodomam, daudz ļauna ir darījis; Tas Kungs tam atmaksās ticībai, lēnprātībai, milestībai, pacietībai, **11** pēc viņa darbiem. **15** No tā tu arīdzan sargies, Tām vajāšanām, ciešanām, kas man ir notikušas jo tas mūsu vārdiem pārlieku pretī stāvējis. Antioķijā, Ikonijā, Listrā; tādas vajāšanas es **16** Pie manas pirmās aizbildināšanās neviens esmu panesis, un Tas Kungs mani no visām ir pie manis nav bijis, bet visi ir atstājušies no izrāvis. **12** Un visi, kas dievbijīgi grib dzīvot iekš manis, (lai tas tiem netop pielīdzināts). **17** Bet Kristus Jēzus, tie taps vajāti. **13** Bet tie ļaunie Tas Kungs man ir klāt bijis un mani stiprinājis, cilvēki un viltnieki pieauga ļaunumā, pievildami ka caur mani tā mācība pilnīgi taptu zināma un un pievilti. **14** Bet tu palieci iekš tā, ko tu esi visi pagāni to dzirdētu; un es esmu izrauts no mācījies, un kas tev ir uzticēts, zinādams, no lauvas rīkles. **18** Un Tas Kungs mani izraus no kā tu to esi mācījies, **15** Un ka tu no mazām ikvienu ļauna darba un izglābs uz Savu Debesu dienām svētos rakstus zini, kas tevi var darīt valstību; Tam ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (*aiōn*

g165) **19** Sveicini Prisku un Aķilu un Onesifora
namu. **20** Erasts ir palicis Korintū, un Trofimu es
esmu atstājis neveselu Miletū. **21** Steidzies nākt
priekš ziemas. Tevi sveicina Eubuls un Pudents
un Linus un Klaudijs un visi brāļi. **22** Lai Tas
Kungs Jēzus Kristus ir ar tavu garu. Žēlastība lai
ir ar jums! Āmen.

Pāvila Vēstule Tītam

1 Pāvils, Dieva kalps un Jēzus Kristus apustulis, pēc Dieva izredzēto ticības un pēc patiesības atzišanas uz dievbijāšanu, **2** Mūžīgas dzīvošanas cerībā, ko Dievs, kas nevar melot, no mūžīgiem laikiem ir apsolījis, (aiōnios g166) **3** Bet savā laikā Savu vārdu ir darījis zināmu caur to sludināšanu, kas man ir uzticēta pēc Dieva, mūsu Pestītāja, pavēles: **4** Titum, savam īstam dēlam pēc tās ticības, kas mums abiem kopā: žēlastība un miers no Dieva, Tā Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus, mūsu Pestītāja. **5** Tādēļ tevi esmu atstājis Krietā, ka tu izdarītu, kas vēl trūka, un pa pilsētām vecajus ieceltu, kā es tev esmu pavēlējis, **6** Ja kam ir laba slava, kas ir vienas sievas vīrs, kam ir ticīgi bērni, nedz palaidņi, nedz neklausīgi. **7** Jo bīskapam kā Dieva nama turētājam jābūt vīram, kam laba slava, ne iedomīgam, ne dusmīgam, ne dzērājam, ne rējējam, ne negodīgas peļņas dzinējam; **8** Kas labprāt mājas vietu dod, labu mīl, kas prātīgs, taisns, svēts, šķists, **9** Kas pastāvīgi turas pēc tā uzticamā vārda mācības, ka Viņš ir spēcīgs, arī pamācīt caur to veselīgo mācību, un pārmācīt tos, kas pretī runā, **10** Jo ir daudz nebēdnieki, kas niekus runā un viltnieki, visvairāk tie no apgraizišanas; **11** Tiem vajag muti aizbāzt, jo tie veselus namus pārgroza negodīgas peļņas dēļ mācidami, kas neklājās. **12** Kāds no tiem, viņu pašu pravietis, ir sacījis: Krieti vienmēr melkulji, nikni zvēri, slinki vēderi. **13** Šī liecība ir patiesīga; tāpēc pārmāci tos stingri, lai tie paliek veseli ticībā **14** Un nedodas uz Jūdu pasakām un uz tādu cilvēku baušļiem, kas nogriežas no patiesības. **15** Visas lietas ir šķistas šķistiem; bet apgānītiem un neticīgiem nekas nav šķists; bet gan viņu prāts ir apgānīts, gan viņu zināma sirds. **16** Tie saka, ka Dievu pazīstot, bet ar darbiem tie Viņu aizliedz, neganti būdam un neklausīgi un pie ikviema laba darba nederīgi.

2 Bet tu runā, kā pēc tās veselīgās mācības pienākas: **2** Ka tiem veciem vīriem būs būt modrīgiem, godīgiem, prātīgiem, veseliem ticībā, mīlestībā, pacietībā. **3** Tāpat tām vecām sievām, ka tām būs turēties, kā svētām pieklājās,

ka nebūs citus apmelot nedz padoties dzeršanai, bet dot labu mācību, **4** Ka tās pamāca tās jaunās sievas, vīru mīlēt, bērnus mīlēt. **5** Prātīgām būt, šķistām, nama kopējām, krietnām, saviem vīriem paklausīgām, lai Dieva vārds netop zaimots. **6** Tos jaunos vīrus pamāci tāpat, ka tiem būs būt prātīgiem. **7** Parādies pats visās lietās kā priekšzīme iekš labiem darbiem, savā mācībā skaidrs un cienīgs, **8** Ar veselīgiem nevainojamiem vārdiem, lai tas pretinieks top kaunā, un lai tas nevar, ko ļaunu uz mums runāt. **9** Tos kalpus pamāci, saviem kungiem paklausīt un visās lietās pa prātam būt un nerunāt pretī, **10** Neko slepeni nepāņemt, bet visur labu uzticību parādīt, ka tie Dieva, mūsu Pestītāja, mācībai visās lietās par godu turas. **11** Jo Dieva žēlastība, kas visiem cilvēkiem pestīšanu atnes, ir atspīdējusi **12** Un mūs pamāca, lai mēs bezdevību un pasaulīgas kārības aizliegdomi, šķisti un taisni un dievbijīgi dzīvojam šīni pasaule, (aiōn g165) **13** Gaidīdam to mūžīgo cerības labumu un tā lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus godības atspīdēšanu; **14** Tas Pats par mums ir nodevies, ka mūs atpirktu no visas netaisnības un šķīstītu Sev pašam īpašus laudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem. **15** To runā un pamāci un pārmāci, stipri pavēlēdams; neviens lai tevi nenicina.

3 Atgādini tiem, lai tie tām valdībām un varām padodas, ir paklausīgi un uz ikvienu labu darbu gatavi, **2** Lai nevienu nezaimo un nestrīdas, bet lai ir lēnīgi, lai visu laipnību parāda visiem cilvēkiem. **3** Jo arī mēs citkārt bijām neprātīgi, nepaklausīgi, alodami, iekārošanām un dažādām kārībām kalpodami, blēdībā un skaudībā dzīvodami, naidīgi, cits citu ienīdēdami. **4** Bet kad Dieva, mūsu Pestītāja, laipnība un cilvēku mīlestība ir atspīdējusi, **5** Tad Viņš, ne no tiem taisnības darbiem, ko mēs būtu darījuši, bet pēc Savas apžēlošanas mūs ir izglābis caur to mazgāšanu, kas atdzemdina un atjauno iekš Tā Svētā Gara, **6** Ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, **7** Lai, caur Viņa žēlastību taisnoti, paliekam par mūžīgas dzīvības mantiniekiem pēc tās cerības. (aiōnios g166) **8** Tas ir patiesīgs

vārds. Un to es gribu, ka tu to stipri māci, lai tie, kas Dievam tic, pastāvīgi darbojās iekš labiem darbiem. Tas cilvēkiem ir labi un derīgi. **9** Bet no ģeķīgām jautāšanām un ciltis rakstiem un riešanām un strīdiem par bauslību atraujies, jo tie ir nederīgi un nelietīgi. **10** No cilvēka, kas turas pie viltīgas mācības, atkāpies pēc vienas un otras pamācīšanas, **11** Zinādams, ka tāds ir nelietis un grēko un tišā prātā pats pazudinājās. **12** Kad es Artemu pie tevis sūtīšu vai Tihiku, tad steidzies nākt pie manis uz Nikopoli, jo es jau esmu apņēmies, tur palikt par ziemu. **13** Zenasu, to bauslības mācītāju, un Apollu izvadi krietni, tā ka tiem nekā netrūkst. **14** Un lai arī tie mūsējie mācās labos darbos pastāvīgi darboties priekš visa tā, kas vajadzigs, lai tie nav neauglīgi. **15** Tevi sveicina visi, kas pie manis; sveicini tos, kas mūs mīl iekš ticības.

Žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

Pāvila Vēstule

Filemonam

1 Pāvils, Tā Kunga Kristus Jēzus saistīts, un Timotejs, tas brālis, Filemonam, tam mīlotam

Turklāt sataisi man arī mājas vietu, jo es ceru, ka caur jūsu lūgšanām es jums tapšu atdots.

23 Tevi sveicina, Epafra, mans cietuma biedrs iekš Kristus Jēzus, **24** Marks, Aristarks, Demas,

Lūkas, mani darba biedri. **25** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu! Āmen.

un mūsu darba biedram, **2** Un Apijai, tai mīlotai, un Arhipam, mūsu cīnišanās biedram, un tai Dieva draudzei tavā namā: **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **4** Es savam Dievam pateicos allažiņi, tevi pieminēdams savās lūgšanās, **5** Dzirdēdams par tavu mīlestību un ticību, kas tev ir uz To Kungu Jēzu un uz visiem svētiem, **6** Ka tā ticība, kas tev ir līdz ar mums, top spēcīga un tu atzīsti visu to labumu, kas mums ir iekš Kristus Jēzus. **7** Jo mums ir liels prieks un iepriecināšana caur tavu mīlestību; jo caur tevi, brāli, tiem svētiem sirdis ir atspirdzinātas. **8** Tāpēc, jebšu man liela drošība ir iekš Kristus tev pavēlēt to, kas pieklājās, **9** Tad es tomēr labāki lūdu no mīlestības, es tas vecaīs Pāvils, un tagad arī Jēzus Kristus saistīts, - **10** Es tevi lūdu par savu dēlu Onezimu, ko esmu dzemdinājis iekš savām saitēm, **11** To, kas tev citkārt nebija derīgs, bet tagad tev un man ir labi derīgs, to es sūtu atpakaļ; **12** Bet tu viņu, tas ir manu sirdi, pieņem. **13** Es viņu pats pie sevis gribēju paturēt, lai tas tavā vietā man kalpotu iekš evaņģēlija saitēm; **14** Bet bez tavas ziņas es neko negribēju darīt, lai tava labdarīšana nebūtu kā piespiesta, bet no laba prāta. **15** Jo varbūt, ka viņš tāpēc mazu brīdi bijis atšķirts no tevis, lai tu viņu atdabūtu uz mūžību, (*aiōnios g166*) **16** Ne vairs kā kalpu, bet vairāk nekā kalpu, kā mīlu brāli, īpaši man, bet cik vairāk tev gan pēc miesas, gan iekš Tā Kunga. **17** Tad nu, ja tu mani turi par (ticības)biedru, tad pieņem viņu tā kā mani. **18** Bet ja viņš tev netaisnību darijis, vai ir parādā, tad man to pielidzini. **19** Es, Pāvils, to rakstu ar savu roku: es maksāšu; lai tev neteiktu, ka tu arī pats sevi man esi parādā. **20** Tiešām, brāli, lai es no tevis ko mantoju iekš Tā Kunga, atspirdzini manu sirdi iekš Tā Kunga. **21** Cerēdams, ka tu paklausīsi, es tev rakstu, un zinu, ka tu arī darīsi vairāk nekā es saku. **22**

Vēstule Ebrējiem

1 Dievs dažu reizi un dažādi vecos laikos uz tiem tēviem runājis caur tiem praviešiem, **2** šinīs pēdīgās dienās uz mums ir runājis caur To Dēlu; To Viņš ir iecēlis par mantinieku pār visu; caur To Viņš arī pasauli radījis; (*aiōn g165*) **3** Tas ir tas godības atspīdums un Viņa būšanas gūmis un nes visas lietas caur Savu spēcīgo vārdu, un, šķīstišanu no grēkiem darījis caur Sevi pašu, un sēdies pie labās rokas tai godībai augstībā; **4** Un Viņš ir tapis tik daudz augstāks pār enģeļiem, cik Viņš augstāku vārdu pār tiem ir mantojis. **5** Jo kuram enģelim Viņš jebkad ir sacījis: Tu esi Mans Dēls, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis? Un atkal: Es Viņam būšu par Tēvu, un Viņš Man būs par Dēlu? **6** Un kad Viņš atkal to pirmsdzimušo ieved pasaulei, Viņš saka: un visiem Dieva enģeļiem būs Viņu pielūgt. **7** Un par tiem enģeļiem Viņš gan saka: kas Savus enģeļus dara par vējiem, un Savus sulaiņus par uguns liesmām; **8** Bet par To Dēlu: Tavs goda krēsls, ak Dievs, paliek mūžīgi mūžam; Tavas valdišanas scepteris ir taisns scepteris. (*aiōn g165*) **9** Tu esi milējis taisnību un ienīdējis netaisnību; tāpēc Dievs, Tavs Dievs, Tevi svaidījis ar prieka eļļu, pāri par Taviem biedriem. **10** Un: Tu, Kungs, iesākumā zemi esi dibinājis, un debesis ir Tavu roku darbs; **11** Tās zudīs, bet Tu palieci vienmēr, tās sadils visas kā drēbes. **12** Un tā kā uzvalku Tu tās satīsi, un tās taps pārvērstas: bet Tu esi tas pats, un Tavi gadi nebeigties. **13** Un uz kuru enģeli Viņš jebkad ir sacījis: sēdies pie Manas labās rokas, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām? **14** Vai visi tie nav gari, kas kalpo un top izsūtīti uz kalpošanu to dēl, kas to debesprieku iemantos?

2 Tāpēc mums būs jo vairāk vērā, ņemt to vārdu, ko esam dzirdējuši, ka jel netopam aizrauti pazušanā. **2** Jo ja tas vārds, kas caur enģeļiem runāts, ir bijis stiprs, un ikkatra pārkāpšana un neklausīšana ir dabūjusi savu taisno atmaksu; **3** Kā tad mēs izbēgsim par tādu pestišanu nebēdādami? Tā papriekš ir sludināta caur To Kungu un mums apstiprināta no tiem,

kas to dzirdējuši; **4** Tai Dievs ir liecību devis ar zīmēm un brīnumiem un dažādiem spēkiem un ar Tā Svētā Gara izdalīšanām pēc Sava prāta. **5** Jo ne enģeļiem Viņš ir padevis to nākamo pasauli, par ko mēs runājam. **6** Bet viens kādā vietā ir apliecinājis sacīdams: kas ir cilvēks, ka Tu viņu piemini? Jeb cilvēka dēls, ka Tu viņu piemeklē? **7** Īsu laiku Tu viņu esi darījis mazāku nekā enģeļus, ar godu un slavu Tu viņu esi kronējis un viņu iecēlis pār Savu roku darbiem; **8** Visas lietas Tu esi licis apakš viņa kājām. Jo kad Tas viņam visas lietas padevis, tad Tas neko nav atstājis, kas viņam nebūtu padots; bet tagad mēs vēl nerēdzam, ka viņam visas lietas padotas. **9** Bet mēs redzam Jēzu nāves ciešanas dēļ ar godu un slavu kronētu, kas īsu laiku mazāks tapis nekā enģeļi, lai Viņš caur Dieva žēlastību par visiem nāvi baudītu. **10** Jo Tam, kā dēļ visas lietas ir un caur ko visas lietas ir, kas daudz bērnus uz godību vada, Tam pienācās Viņu, pestišanas vadoni, caur ciešanām pilnīgu darit. **11** Jo tāpat tas, kas svētī, kā tie, kas top svētīti, visi ir no viena; tādēļ Viņš nekaunas, tos saukt par brāļiem, **12** Sacīdams: Es Tavu vārdu sludināšu Saviem brāļiem, draudzes vidū Es Tev pateicības dziesmas dziedāšu. **13** Un atkal: Es Savu cerību likšu uz Viņu. Un atkal: redzi, Es un tie bērni, ko Dievs Man ir devis. **14** Kad nu tie bērni miesas un asinis dabūjuši, tad arī Viņš to pašu it līdzīgi ir dabūjis, ka Viņš caur nāvi iznīcinātu to, kam bija nāves vara, tas ir velnu, **15** Un atsvabinātu visus tos, kas caur nāves bailēm cauru mūžu bija padoti kalpošanai. **16** Jo Viņš taču nepieņem enģeļus, bet Ābrahāma dzimumu Viņš pieņem. **17** Tāpēc Viņam vajadzēja visās lietās tiem brāļiem palikt līdzīgam, lai sirds ūželīgs taptu un uzticīgs augsts priesteris Dieva priekšā, to ļaužu grēkus salīdzināt. **18** Jo caur to, ka Pats ir cietis un kārdināts, Viņš tiem, kas top kārdināti, var palīdzēt.

3 Tādēļ, svētie brāļi, kam ir daļa pie tās debešķīgas aicināšanas, ņemiet vērā to apustuli un augsto priesteri, ko mēs Tam, kas Viņu iecēlis, tā kā arī Mozus visā

Viņa namā. 3 Jo Šis ir lielāka goda cienīgs dusēšanā, tā kā Viņš ir sacījis: Es zvērēju Savā nekā Mozus, tā kā tam, kas namu uztaisījis, dusmībā, tiem nebūs ieiet Manā dusēšanā; lai ir lielāks gods nekā tam namam. 4 Jo ikkatrs gan tie darbi no pasaules radīšanas bija padarīti. nams no kāda top uztasīts, bet kas šo visu 4 Jo Viņš kādā vietā par to septīto dienu tā ir ir uztasījis, tas ir Dievs. 5 Un Mozus gan ir runājis: un Dievs septītā dienā ir dusējis no bijis uzticīgs visā Viņa namā kā kalps, par visiem Saviem darbiem. 5 Un šīnī vietā atkal: liecību tam vārdam, kas bija runājams; 6 Bet tiem nebūs ieiet Manā dusēšanā. 6 Kad nu tā Kristus kā Dēls pār Viņa namu; tā nams mēs paliek, ka citiem būs ieiet tai dusēšanā, un ka esam, ja tikai to drošību un to cerību, ar ko tie, kam papriekš tas evaņģēlijs ir sludināts, lielāmies, līdz galam paturam stipru. 7 Tādēļ, nav iegājuši neticības dēļ; 7 Tad Viņš atkal kādu tā kā Svētais Gars saka: šodien, kad jūs Viņa dienu nolieki: šodien, caur Dāvidu sacīdams balsi dzirdēsiet, 8 Neapcietinājiet savas sirdis, pēc tāda ilga laika, tā kā ir sacīts: šodien, kad tā kā pie tās sariebšanas tai kārdināšanas dienā jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietinājiet savas tuksnesī, 9 Kur jūsu tēvi Mani kārdinājuši, sirdis. 8 Ja jau Jozua tos ir ievedis dusēšanā, tad Mani pārbaudījuši un redzējuši Manus darbus Viņš pēc tam nebūtu runājis par citu dienu. 9 četrdesmit gadus. 10 Tāpēc Es apskaitos par šo Tad nu vēl atliek svēta dusēšana Dieva ļaudīm. tautu un sacīju: vienmēr tie alojās savā sirdī, 10 Jo kas Viņa dusēšanā ir iegājis, tas dus arī bet Manus ceļus tie nezināja. 11 Tad Es arī esmu no saviem darbiem, tā kā Dievs no Saviem. 11 zvērējis Savā dusmībā: tiem nebūs ieiet Manā Tad nu lai dzenamies ieiet tanī dusēšanā, ka dusēšanā. 12 Pielūkojat, brāļi, ka jel nevienam no neviens neiekrit tai pašā neticības priekšzīmē. jums nav ļauna neticīga sīrds, ka jūs atkāpjaties 12 Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks, no tā dzīvā Dieva. 13 Bet pamācāties paši nekā kāds abejās pusēs griezīgs zobens, un ikdienas kamēr vēl top sacīts: šodien; ka neviens spiežās cauri, līdz kamēr pāršķir dvēseli un no jums netop apcietināts caur grēka pievilšanu. garu, loceklus un smadzenes, un ir soģis pār 14 Jo mēs daļu esam dabūjuši pie Kristus, ja sīrds domām un sīrds prātu. 13 Un Viņa priekšā tikai to iesākto būšanu līdz galam paturam neviena radīta lieta nav nerēdzama, bet visas stipru. 15 Kad top sacīts: šodien, kad jūs Viņa lietas ir atsegtas un redzamas priekš Tā acīm, balsi dzirdēsiet, neapcietinājiet savas sīrdis, kā par ko mēs runājam(dosim norēķinu). 14 Kad nu tai sariebšanas laikā! 16 Kas tad, to dzirdējuši, mums ir liels augsts priesteris, kas caur debesīm Viņu ir nicinājuši? Vai ne visi, kas caur Mozu gājis, Jēzus, Dieva Dēls, tad lai mēs pie šīs ir izgājuši no Ēģiptes? 17 Par kuriem Viņš apliecināšanas stipri turamies. 15 Jo mums nav tad ir apskaities četrdesmit gadus? Vai ne par augsts priesteris, kas nevarētu iežēloties par tiem, kas ir apgrēkojušies, kuru miesas pakrita mūsu vājībām, bet kas visās lietās ir kārdināts tuksnesī? 18 Kuriem tad Viņš ir zvērējis, ka tā kā mēs, tomēr bez grēka. 16 Tad nu lai ar tiem nebūs ieiet Viņa dusēšanā, ja ne tiem, kas drošību pieejam pie tā žēlastības krēsla, lai bijuši nepaklausīgi? 19 Un mēs redzam, ka tie apžēlošanu dabūjam un žēlastību atrodam par nav varējuši ieiet neticības dēļ.

palīdzību savā laikā.

4 Tad nu lai bīstamies, ka jel tā apsolīšana, Viņa **5** Jo ikviens augsts priesteris, kas no cilvēkiem dusēšanā ieiet, netop aizkavēta un neviens nemts, top iecelts pār cilvēkiem tanīs lietās, no jums netop ieraudzīts tāds, kas būtu palicis kas priekš Dieva jādara, lai tas upurē dāvanas to nesasniedzis. 2 Jo arī mums tas evaņģēlijs ir un upurus par grēkiem, 2 Un var iežēloties par pasludināts, tā kā viņiem; bet tas sludināšanas tiem, kas nezin un alojās, tāpēc ka viņš pats vārds tiem nekā nepalidzēja, tāpēc ka tas arīdzan ar vājību apņemts. 3 Un šās vājības dēļ nebija savienots ar ticību iekš tiem, kas to bija viņam jāupurē par grēkiem, tā kā priekš tiem dzirdējuši. 3 Jo mēs, kas esam ticējuši, ieejam tai ļaudīm, tāpat arī priekš sevis paša. 4 Un neviens

neņem pats sev to godu, bet kā kurš no Dieva un tai lāsts ir tuvu, un gals degšanā. **9** Bet top aicināts, tā kā arī Ārons. **5** Tāpat arī Kristus no jums, mīlie, mēs ceram ko labāku, un ka nav pats Sevi pagodinājis, ka taptu par augstu dzīsities pēc pestišanas, jebšu tā runājam. **10** priesteri, bet Tas, kas uz Viņu ir runājis: Tu esi Jo Dievs nav netaisns, ka Viņš aizmirstu jūsu Mans Dēls, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis. **6** darbu un to milestību, ko esat parādījuši pie Tā kā Viņš arī citā vietā saka: Tu esi priesteris Viņa vārda, kad jūs tiem svētiem kalpojāt un mūžigi pēc Melhizedeka kārtas. (*aiōn g165*) **7** vēl kalpojet. **11** Bet mēs gribam, ka ikviens no Šis (Kristus) Savās miesas dienās, lūgšanas un jums parāda to pašu uzcītību uz cerības pilnību aizlūgšanas ar stipru brēkšanu un asarām ir līdz galam; **12** Lai jūs netopat kūtri, bet tiem upurējis Tam, kas Viņu no nāves varēja izglābt, dzenaties pakal, kas caur ticību un pacietīgu un ir paklausīts, tāpēc ka Viņš Dievu turēja godā. gaidīšanu iemanto tās apsolīšanas. **13** Jo kad **8** Un jebšu Dēls būdams, tomēr Viņš paklausību Dievs Ābrahāmam to apsolīšanu deva, un kad ir mācījies caur to, ko ir cietis. **9** Un pilnīgs Viņš nevarēja pie nekāda lielāka zvērēt, tad tapis, Viņš ir palicis visiem, kas Viņam paklausa, Viņš zvērēja pie Sevis paša, **14** Sacīdams: patiesi, par mūžigas dzīvošanas gādātāju; (*aiōnios g166*) **10** Es svētidams tevi svētišu un vairodams tevi Un no Dieva ir nosaukts par augstu priesteri vairošu. **15** Un tā Ābrahāms pacietīgi gaidīdam pēc Melhizedeka kārtas. **11** Par to mums būtu to dabūja, kas bija apsolīts. **16** Jo cilvēki zvēr pie daudz ko runāt, to izstāstīt ir grūti, tāpēc ka kāda lielāka nekā viņi paši, un zvērēšana viņiem jūs kūtri palikuši pie uzklausīšanās. **12** Jo jums, nobeidz visu strīdu un ir par apstiprināšanu. kam sen laikiem pienākas būt mācītājiem, atkal **17** Tad nu Dievs, gribēdams tiem apsolīšanas vajag, ka topat mācīti, kādas ir tās pirmās Dieva mantiniekiem Savu nepārvēršamo padomu jo vārdu sākuma mācības; un esat palikuši par skaidri parādīt, zvērēdams vidū nācis; **18** Ka tādiem, kam piena vajag un ne cietas barības. mēs caur divām nepārvēršamām lietām - jo **13** Jo ikviens, kas tikai pienu bauda, tas vēl ir nevar būt, ka Dievs melotu - dabūtu stipru nesaprāša iekš tā taisnības vārda, jo tas ir bērns. iepriecināšanu, mēs, kas steidzamies to solīto **14** Bet pieaugušiem vajag stipra ēdiena, tiem, cerību saņemt; **19** Tā mums ir tā kā uzticīgs un kam prāts radināts un izmācīts, izšķirt labu un stiprs dvēseles enkurs, kas ieķerās priekškaramā jaunu.

6 Tāpēc nerunāsim par tām kristīgām sākuma mācībām, bet dosimies uz to pilnību, ne atkal pamatu likdami ar atgriešanos no nedzīviem darbiem un ar ticību uz Dievu, **2** Ar mācību par kristību, par roku uzlikšanu, par miroņu augšāmcelšanos, par mūžigu sodību. (*aiōnios g166*) **3** Arī to mēs darīsim, ja tikai Dievs to ļauj. **4** Jo tas nevar būt, ka tie, kas vienreiz bijuši apgaismoti un baudījuši tās debesu dāvanas un daļu dabūjuši pie Tā Svētā Gara, **5** Un baudījuši to labo Dieva vārdu un tās nākamās pasaules spēkus, (*aiōn g165*) **6** Un atkāpjas, ka tie atkal varētu tapt atjaunoti uz atgriešanos no grēkiem, jo tie Dieva Dēlu sev atkal krustā sit un liek smieklā. **7** Jo tā zeme, kas iedzer to daudzkārt listošo lietu un nes derīgu zāli tiem, kuru dēl tā arī tiek apstrādāta, tā dabū svētību no Dieva. **8** Bet kas ērkšķus un dadžus nes, tā ir nederīga, saviem brāļiem, jebšu tie cēlušies no Ābrahāma

7 Jo šis Melhizedeks bija Salemes kēniņš, Dieva tā visu augstākā priesteris, kas Ābrahāmam, kad tas pārnāca no tās kēniņu kaušanas, gāja pretī un viņu svētīja; **2** Tam Ābrahāms arī deva to desmito tiesu no visa. Tas pirmā kārtā top tulkots: taisnības kēniņš, - bet tad arīdzan: Salemes kēniņš, tas ir, miera kēniņš; **3** Bez tēva, bez mātes, bez radu raksta; kam nav nedz dienu iesākuma, nedz dzīvības gala, bet Dieva Dēlam līdzināts viņš paliek priesteris mūžam. **4** Bet lūkojet, cik liels šis ir, ka pats Ābrahāms, tas vectēvs, viņam desmito tiesu no tā laupījuma devis. **5** Un tiem Levja bērniem, kas to svēto amatu dabū, ir gan viens likums, desmito tiesu

gurniem; 6 Bet viņš, kas nebija cēlies no viņu cilts, to desmito tiesu ir nēmīs no Ābrahāma un svētījis to, kam tās apsolīšanas bija. 7 Bet nu bez nekādas pretī runāšanas tas mazākais top svētīts no tā lielākā. 8 Un še mirstīgi cilvēki nēm to desmito tiesu, bet tur tas, par ko liecība top dota, ka tas dzīvo. 9 Un (tā sakot): arī Levi, kas to desmito tiesu nēm, to desmito tiesu ir devis caur Ābrahāmu. 10 Jo viņš vēl bija tēva gurnos, kad Melhizedeks šim gāja preti. 11 Ja tad nu tā pilnība būtu caur to priesteru amatu no Levja cilts, (jo līdz ar to tie ļaudis bauslību ir dabūjuši), kam tad vēl vajadzēja citam priesterim celties pēc Melhizedeka kārtas, un netikt sauktam pēc Ārona kārtas? 12 Jo kad priesteru amats tiek pārcelts, tad arīdzan bauslibai jātiekt pārceltai. 13 Jo Tas, par ko tas sacīts, piederēja pie citas cilts, no kuras neviens nebija kalpojis pie altāra. 14 Jo tas ir zināms, ka mūsu Kungs cēlies no Jūda cilts un uz šo cilti Mozus neko nav runājis par priesteru amatu. 15 Un tas vēl jo skaidri ir zināms, ja pēc Melhizedeka līdzības cits priesteris ceļas, 16 Kas tāds tapis ne pēc miesīga likuma bauslibas, bet pēc neiznīcīgas dzīvības spēka. 17 Jo Viņš apliecinā: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas. (aiōn g165) 18 Jo iepriekšēja baušķa atcelšana notiek tāpēc, ka tas nespēcīgs un nederīgs. 19 Jo bausliba neko nav darījusi pilnīgu, bet tā labākas cerības ievešana, caur ko mēs tuvu nākam pie Dieva. 20 Un kad tas nav noticeis bez zvērēšanas, - 21 (Jo viņi bez zvērēšanas palikuši par priesteriem, bet Šis ar zvērēšanu, caur To, kas uz Viņu saka: Tas Kungs ir zvērējis - un tas Tam nebūs žēl - Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas) - (aiōn g165) 22 Tad Jēzus par vienas daudz labākas derības galvinieku ir palicis. 23 Un viņi gan daudzi ir tapuši par priesteriem, tāpēc ka nāve tiem nelāva palikt. 24 Bet Šim caur to, ka Viņš mūžīgi paliek, ir neiznīcīgs priestera amats. (aiōn g165) 25 Tādēļ Viņš arī pilnīgi var izglabt tos, kas caur Viņu pie Dieva nāk, vienmēr dzīvodams, ka Viņš tos aizstāvētu. 26 Jo tāds augsts priesteris mums arī pienācās, kas ir svēts, nenoziedzīgs, neapgānīts, atšķirts no grēciniekiem un augstāks pār debesīm; 27

Kam nevajag, tā kā tiem augstiem priesteriem, ikgodienas upurus nest papriekš par saviem pašu grēkiem un pēc par tiem ļaužu grēkiem; jo to Viņš ir darijis vien' reiz, kad Viņš pats Sevi upurējis. 28 Jo bauslība iecēl par augstiem priesteriem cilvēkus, kam ir vājība, bet tas zvērēšanas vārds, kas nāca pēc bauslības, tas To Dēlu iecēl mūžīgi pilnīgu. (aiōn g165)

8 Bet visu, kas sacīts, saņemot vienā vārdā: mums ir tāds augsts priesteris, kas sēž pa labo roku tam augstības goda krēslam debesīs, 2 To svētumu kopējs un tās patiesās Dieva telts, ko Tas Kungs ir uzcēlis un ne cilvēks. 3 Jo ikviens augsts priesteris top iecelts, nest dāvanas un upurus; tādēļ vajadzēja, ka arī Šim kas būtu, ko Tas upurētu. 4 Jo ja Viņš virs zemes būtu, tad Viņš nebūtu priesteris, tāpēc, ka (te) priesteri ir, kas pēc bauslības dāvanas upurē, 5 Un kas tai debesu lietu līdzībai un ēnai kalpo, tā kā Mozus caur Dievu bija pamācīts, kā tam Dieva telti bija uzcelt; jo Viņš sacīja: raugi, ka tu visu to dari pēc tās priekšzīmes, kas tev kalnā ir rādīta. 6 Bet nu Kristus jo labu amatu dabūjis, jo labākas derības vidutājs Viņš ir, kas ar labākām apsolīšanām ir apstiprināta. 7 Jo ja viņa, tā pirmā, būtu bijusi bez trūkuma, tad otra vieta nebūtu meklēta. 8 Jo tos rādams, Viņš saka: redzi, dienas nāk, saka Tas Kungs, un Es celšu jaunu derību ar Israēla namu un ar Jūda namu; 9 Ne tādu derību, kādu Es ar viņu tēviem esmu cēlīs tanī dienā, kad Es tos pie rokas satvēru, tos no Ēģiptes izvest: jo tie Manā derībā nav palikuši; - tad Es arīdzan par tiem neesmu bēdājis, saka Tas Kungs. 10 Jo šī ir tā derība, ko Es celšu ar Israēla namu pēc šim dienām, saka Tas Kungs: Es došu Savus bauļus viņu prātā, un Es tos rakstīšu viņu sirdīs, un Es tiem būšu par Dievu, un tie Man būs par ļaudīm. 11 Un tie nemācīs neviens savu tuvāko un neviens savu brāli, sacīdams: atzīsti To Kungu: Jo tie visi Mani pazīs, no tā mazākā viņu starpā līdz tam lielākajam viņu starpā. 12 Jo Es apžēlošos par viņu netaisnībām, un nepieminēšu vairs viņu grēkus un viņu noziegumus. 13 Kad Viņš saka: jaunu (derību), tad Viņš to pirmo ir darijis par

vecu. Kas nu ir darīts par vecu un vecs paliek, tas iznīkšanai ir tuvu.

9 Tad nu gan arī tai pirmai derībai bija Dieva kalpošanas likumi un laicīgs svētums. **2** Jo Dieva telts bija uzcelta: tai priekšējā bija tas lukturis un tas galds un tās Dieva priekšā noliktas maizes; tā top saukta tā svētā vieta. **3** Bet aiz tā otra priekškaramā auta tas dzīvoklis, kas top saukts tā vissvētākā vieta; **4** Tam bija tas kvēpināmais zelta altāris un tas derības šķirsts, vispāri pārvilkts ar zeltu, kurā tas zelta trauciņš ar to debess maizi un Ārona zizlis, kas bija zaļojis, un tie derības galdinī. **5** Un virsū pār to tie godibas ḥerubi, kas to derības šķirsta vāku apēnoja: par to tagad nav jārunā īpaši. **6** Kad nu šās lietas tā sataisītas, tad tie priesteri gan allaži ieiet tai dzīvokļa priekšējā daļā, Dieva kalpošanas darbus daridami, **7** Bet tai otrā tas augstais priesteris vienreiz par gadu, ne bez asinīm, ko viņš upurē par sava paša un to ļaužu noziegumiem; **8** Caur to Svētais Gars rāda, ka ceļš uz to svēto vietu vēl nav parādīts, kamēr tā dzīvokļa priekšēja daļa pastāv; **9** Tā ir to tagadēju laiku līdzība, pēc kuras upurē dāvanas un upurus, kas to, kas kalpo, nevar pilnīgu darīt pēc zināmas sirds, **10** Bet tie tikai līdz ar ēdieniem un dzērieniem un daudzķārtīgām mazgāšanām kā ārīgi miesas likumi uzlikti līdz tam laikam, kad viss labāki tiks pārtaisīts. **11** Bet Kristus, to nākamo labumu augstais priesteris, ir nācis un caur jo lielu un jo pilnīgu dzīvokli, ne rokām taisītu - tas ir, ne no šīs radības, - **12** Nedz ar āžu un teļu asinīm, bet ar Savām paša asinīm Viņš vienreiz ir iegājis tai svētā vietā un sagādājis mūžīgu pestišanu. **(aiōnios g166)** **13** Jo ja vēršu un āžu asinīs un pelni no jaunas govs nešķistos aplacīnājot šķista uz miesas šķistību; **14** Cik vairāk Kristus asinīs, kas caur to mūžīgo Garu Sevi pašu bezvainīgu Dievam ir upurējis, šķistīs jūsu zināmu sirdi no nedzīviem darbiem, kalpot Tam dzīvam Dievam? **(aiōnios g166)** **15** Un tādēļ Viņš ir tās jaunās derības (testamenta) vidutājs, lai, kad nāve bija notikusi par atpestišanu no tām pārkāpšanām, kas bija apakš tās pirmās derības, tie, kas ir aicināti, dabū to apsolīto mūžīgo mantību.

(aiōnios g166) **16** Jo kur ir iestādījums(testaments), tur tam iestādītajam vajag būt mirušam. **17** Jo iestādījums (testaments) ir stiprs, kad tas iestādītājs miris; jo tas nekad nav spēkā, kamēr viņš vēl dzīvs, kas to cēlis. **18** Tāpēc arī tā pirmā derība nav iecelta bez asinīm. **19** Jo kad Mozus visus likumus pēc bauslibas bija runājis uz visiem ļaudīm, tad tas nēma teļu un āžu asinīs ar ūdeni un purpura vilnu un īzupu un aplacīnāja pašu to grāmatu kā arī visus ļaudis, **20** Sacīdams: šīs ir tās derības asinīs, ko Dievs jums ir pavēlējis. **21** Tā līdzīgi viņš arī Dieva telti un visus Dieva kalpošanas rīkus aplacīnāja ar asinīm. **22** Un gandrīz viss ar asinīm top šķistīts pēc bauslibas, un bez asins izliešanas nenotiek piedošana. **23** Tad nu tām debes' lietu līdzībām tā vajag tapt šķistītām, bet tām debes' lietām pašām caur labākiem upuriem, nekā šie ir. **24** Jo Kristus nav iegājis tai rokām taisītā svētā vietā, caur ko tā patiesā top zīmēta, bet pašas debesīs, ka tas tagad parādītos priekš Dieva vaiga par mums; **25** Nedz ka Viņš Sevi pašu daudzreiz upurētu, tā kā tas augstais priesteris ik gadus svētā vietā ieiet ar svešām asinīm. **26** Citādi Viņam būtu pienācies daudzreiz ciest no pasaules iesākuma; bet tagad Viņš vienreiz laiku galā ir parādījies, grēku iznīcināt caur Savu paša upuri. **(aiōn g165)** **27** Un tā, kā cilvēkiem ir nolikts vienreiz mirt un pēc tam tā tiesa: **28** Tāpat arī Kristus, vienreiz upurēts, daudz ļaužu grēkus atņemt, taps redzēts otru reizi bez grēka no tiem, kas Viņu gaida, uz mūžīgu dzīvošanu.

10 Jo bauslibai ir nākamo labumu ēna, ne to lietu ģimis pats, un ar tiem upuriem, kas ik gadus tie paši, un ko bez mitēšanās upurē, upurētājus nekad nevar darīt pilnīgus. **2** Citādi tie būtu mitējušies upurēt, ja tiem ar upuriem kalpojot vairs nebūtu bijusi nekāda apzināšanās par grēkiem, kad tie vienreiz šķistīti. **3** Bet nu ik gadus caur tiem (upuriem) notiek grēku pieminēšana. **4** Jo tas nevar būt, ka vēršu vai āžu asinīs grēkus atņemt. **5** Tāpēc pasaulē nākdams Viņš saka: upurus un dāvanas Tu neesi gribējis, bet to miesu Tu Man esi sataisījis. **6** Dedzināmi upuri un grēku upuri Tev nav patikuši. **7** Tad

Es sacīju: redzi, Es nāku, (grāmatā par Mani jāmirst. 29 Cik gan, domājiet, grūtāku sodību ir rakstīts) Tavu prātu darīt, ak Dievs! 8 Kad būs pelnījis tas, kas Dieva Dēlu min ar kājām Viņš papriekš bija sacījis: upurus un dāvanas un un tās derības asinis, caur ko viņš svētīts, tur dedzināmos upurus un grēku upurus Tu neesi par nesvētām, un kas to žēlastības Garu ir gribējis, nedz tie Tev bija pa prātam, (kas pēc nievājis? 30 Jo mēs pazīstam To, kas ir sacījis: bauslības top upurēti); 9 Tad Viņš sacīja: redzi, Man pieder atriebšana, Es atmaksāšu, saka Tas Es nāku, ak Dievs, Tavu prātu darit. Viņš tad Kungs. Un atkal: Tas Kungs tiesās Savus ļaudis. noceļ to pirmo, ka Viņš to otru ieceltu. 10 Pēc šī 31 Briesmīga lieta ir, iekrist Tā dzīvā Dieva rokās. prāta mēs esam svētīti caur Jēzus Kristus miesas 32 Bet pieminiet tās iepriekšējās dienas, kurās, upuri vienreiz. 11 Un ikkatrs priesteris gan apgaismoti, jūs pastāvīgi esat cīnījušies lielās ikdienas stāv kalpodams un tos pašus upurus bēdu cīnīšanās, 33 Gan caur mēdīšanām un daudzķart upurēdams, kas grēkus mūžam nevar bēdām tapuši par ērmiem, gan palikuši par atņemt; 12 Bet Šis, vienu upuri par grēkiem biedriem tiem, kam tā klājās. 34 Jo jūs esat upurējis, uz mūžību nosēdies pie Dieva labās cietuši lidz ar manām saitēm un ar prieku rokas. 13 Joprojām gaidīdams, tiekams Viņa panesuši savas mantas laupišanu, zinādami, ka ienaidnieki top likti par pameslu Viņa kājām. 14 Jums iekš sev pašiem ir labāka un paliekama Jo ar vienu upuri Viņš ir mūžīgi pilnīgus darijis manta debesis. 35 Tāpēc neatmetiet savu sirds tos, kas top svētīti. 15 Un Svētais Gars mums drošību, jo tai ir liela alga. 36 Bet paciešanās jums to arīdzan apliecinā; jo kad Viņš papriekš bija vajag, lai jūs Dieva prātu darijuši iemantojiet sacījis: 16 Šī ir tā derība, ko Es ar viņiem celšu to apsolito svētību. 37 Jo vēl ir mazs brīdis, pēc šīm dienām, saka Tas Kungs: Savus baušļus un Tas, kam jānāk, nāks un nekavēsies. 38 Bet Es došu viņu sirdis un tos rakstīšu viņu prātā; taisnais no ticības dzīvos; un ja kas atkāpjās, 17 Un Es vairs nepieminēšu viņu grēkus un viņu pie tā manai dvēselei nav labs prāts. 39 Bet mēs netaisnības. 18 Kur nu ir grēku piedošana, tur neesam no tiem, kas atkāpjās uz pazušanu, bet vairs nav upura par grēku. 19 Kad nu, brāli, kas tic uz dvēseles izglābšanu.

mums ir drošība, iejet tai svētā vietā caur Jēzus asinīm, 20 Ko Viņš mums ir sataisījis par jaunu un dzīvu ceļu caur to priekškaramo autu, tas ir, caur Savu miesu; 21 Un kad nu mums ir augsts priesteris pār Dieva namu: 22 Lai pieejam ar patiesīgu sirdi iekš pilnīgas ticības, apslacīnāti savās sirdīs, valā no ļaunas apzināšanās; 23 Un pie miesas nomazgāti ar šķīstu ūdeni, lai mēs to cerības apliecināšanu paturam nešaubīgu, (jo Tas ir uzticīgs, kas to apsolījis). 24 Un lai mēs cits citu vērā ņemamies ar skubināšanu pie mīlestības un labiem darbiem, 25 Un lai neatstājam savu sapulcināšanos, kā daži mēdz, bet cits citu lai pamācam; un to jo vairāk, jo jūs redzat, ka tā diena nāk tuvu. 26 Jo ja mēs tīši grēkojam pēc tam, kad esam dabūjuši patiesības atzīšanu, tad vairs neatliekās nekāds upuris par grēkiem, 27 Bet briesmīga sodības gaidīšana un uguns karstums, kas pretiniekus aprīs. 28 Ja kāds Mozus bauslību nicinājis, tam bez apžēlošanas caur diviem vai trim lieciniekiem

11 Bet ticība ir paļaušanās uz lietām, kas cerējamas, un pārliecināšanās par lietām, kas nerēdzamas. 2 Jo caur to tie vecajī liecību ir dabūjuši. 3 Caur ticību mēs noprotam, ka pasaule ir radīta caur Dieva vārdu, tā ka tās redzamās lietas nav cēlušās no redzamām. (aiōn 9165) 4 Caur ticību Ābels Dievam lielāku upuri ir pienesis nekā Kains: caur to viņš liecību ir dabūjis, ka viņš taisns, kad Dievs par viņa dāvanām liecināja; un caur to viņš vēl runā, jebšu miris. 5 Caur ticību Enohs ir aizņemts, tā ka nāvi nerēdzēja; un viņš netapa atrasts, tāpēc ka Dievs viņu bija aizņēmis; jo pirms viņš tapa aizņemts, viņš liecību ir dabūjis, ka viņš Dievam paticis. 6 Bet bez ticības nevar Dievam patikt; jo kas pie Dieva nāk, tam būs ticēt, ka Viņš ir un ka būs atmaksātājs tiem, kas Viņu meklē. 7 Caur ticību Noa, no Dieva par to pamācīts, kas nebija redzams, Dievu bīdamies to šķirstu ir uzcirtis savam namam par izglābšanu; caur to viņš pasauli ir notiesājis

un iemantojis to taisnību, kas nāk caur ticību. **8** negodu par lielāku bagātību nekā visas Ēģiptes Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un mantas; jo viņš skatījās uz to algu. **27** Caur izgājis uz to vietu, ko tam bija mantot, un viņš ticību viņš atstāja Ēģipti, nebūdamies no kēniņa ir izgājis, nezinādams, kur nonākšot. **9** Caur dusmības; jo viņš pastāvīgi turējās pie tā, kas ticību viņš mājojis tai apsolitā zemē tā kā svesā, nebija redzams, tā kā viņš to redzētu. **28** Caur un teltīs dzīvojis ar Īzaku un Jēkabu, kas bija ticību viņš turēja to Pasa un to aplaistišanu tās pašas apsolīšanas līdzmantinieki. **10** Jo viņš ar asinīm, ka tas pirmsdzimušo maitātājs tos gaidīja to pilsētu, kam stipri pamati un kam neaiztiktu. **29** Caur ticību tie gāja caur sarkano cēlējs un uztaisītājs pats Dievs. **11** Caur ticību jūru tā kā pa sausumu, ko ēģiptieši arī raudzījuši arī tā pati Sāra spēku dabūjusi, grūta tapt, un un noslikuši. **30** Caur ticību Jērikus mūri ir dzemdējusi pāri par laiku savā vecumā, jo viņa sagruvuši, kad tie septīnas dienas bija apstāti. To turēja par uzticīgu, kas to bija apsolījis. **12** **31** Caur ticību tā mauka Rahaba nav pazudusi Tādēļ arī no viena, un no tā paša izdēdējušā, līdz ar tiem neticīgiem, kad viņa tos izlūkus ar ir dzimuši tik daudz kā debess zvaigznes un mieru bija uzņēmusi. **32** Un ko lai vēl vairāk kā smiltis jūrmalā, kas neskaitāmas. **13** Šie visi saku? Man pietrūktu laika, kad es stāstītu par ir miruši iekš ticības un to, kas bija apsolīts, Gideonu un Baraku un Simsonu un Jeftu un nav panākuši, bet no tālienes redzējuši un Dāvidu un Samuēli un tiem praviešiem, **33** ar mieru bijuši un apliecinājuši, ka viņi esot Kas caur ticību kēniņu valstis ir uzvarējuši, virs zemes viesi un svešinieki. **14** Jo tie, kas taisnību darījuši, apsolīšanas panākuši, lauvu tādas lietas runā, rāda, ka tie tēva zemi meklē. rīkles aizbāzuši, **34** Uguns spēku izdzēsuši, **15** Un ja tie būtu prātā turējuši to, no kuras zobena asmenim izbēguši, atspirgušies no bija izgājuši, tad tiem būtu bijis laiks, atpakaļ vājības, karā vareni tapuši, svešu kara spēku griezties. **16** Bet nu tie ilgojās pēc vienas labākas, uz bēgšanu spieduši; **35** Sievas savus mirušos proti debeķigas; tāpēc Dievs viņu dēļ nekaunas caur augšāmcelšanos ir atdabūjušas, un citi saukties viņu Dievs, jo Viņš tiem pilsētu ir grūti ir mocīti un to izglābšanu nav pieņēmuši, sataisījis. **17** Caur ticību Ābrahāms, kad tapa lai labāku augšāmcelšanos dabūtu. **36** Un citi pārbaudīts, ir upurējis to Īzaku un atnesis to mēdišanas un pātagas ir cietuši un arī saites un vien piedzimušo, lai gan tas tās apsolīšanas cietumu, **37** Ar akmeņiem ir nomētāti, ar zāgiem bija dabūjis, **18** Un uz to bija sacīts: iekš Īzaka sagriezti, sadedzināti, caur zobenu nomaitāti, tev dzimums taps dēvēts; **19** Jo viņš domāja, avju un kazu ādās viņi apkārt gājuši, atstāti, ka Dievs spēcīgs arī no mironēm uzmodināt; mocīti, bēdināti; **38** (Kuru pasaule nebija vērtā) tādēļ viņš to arī kā priekšķīmi atdabūja. **20** tuksnešos maldījušies un kalnos un alās un Caur ticību Īzaks Jēkabu un Īsavu ir svētījis zemes bedrēs. **39** Un šiem visiem caur ticību par nākamām lietām. **21** Caur ticību Jēkabs liecība ir bijusi, un tie nav panākuši, kas tiem mirdams katru no Jāzepa dēliem ir svētījis, un bija solīts, **40** Tādēļ ka Dievs priekš mums ko ir Dievu pielūdzis, noliecies pār sava zižā galu. labāku papriekš bija izredzējis, ka tie netaptu **22** Caur ticību Jāzeps mirdams ir sludinājis par pilnīgi bez mums.

Israēla bērnu iziešanu un ir devis pavēli par saviem kauliem. **23** Caur ticību Mozus, kad bija piedzimis, tapa apslēpts trīs mēnešus no saviem vecākiem, tādēļ ka tie redzēja, viņu esam krāšņu bērniņu. Un tie nebijās par kēniņa pavēli. **24** Caur ticību Mozus, kad bija liels palicis, liezdās saukties par Faraona meitas dēlu, **25** Un labāki gribēja ļaunu ciest ar Dieva ļaudīm, nekā uz īsu laiku baudīt grēka laimi, **26** Un turēja Kristus

12 Tad nu arī mēs, kad tāds liels pulks liecinieku ir visapkārt ap mums, lai noliekat ikvienu nastu un to grēku, kas mūs visai apstāj, un ar pacietību lai tekam iekš tās mums noliktās cīnišanās. **2** Un lai skatāmies uz Jēzu, ticības iesācēju un pabeidzēju, kas, jebšu varējis priekā būt, krustu ir panesis un par kaunu nav bēdājis un ir sēdies pa labo roku

Dieva goda krēslam. 3 Nēmiet vērā Šo, kas tādu nošaut. 21 Un tā parādišana bija tik briesmīga, pretī runāšanu panesis no grēciniekiem, lai jūs ka Mozus sacīja: es esmu pārbijies un drebu. nepiekūstat, savās dvēselēs pagurdami. 4 Jūs vēl 22 Bet jūs esat nākuši pie Ciānas kalna, un pie neesat pretī stāvējuši līdz asinīm, cīnīdamies Tā dzīvā Dieva pilsētas, pie debess Jeruzālemes pret grēku, 5 Un esat aizmirusi to pamācišanu, un pie daudz tūkstošiem enģeļu, 23 Un pie kas uz jums kā uz bērniem saka: mans dēls, pirmsdzimtu sapulces un draudzes, kas debesīs neturi Tā Kunga pārmācišanu par mazu lietu pierakstīti, un pie Dieva, tā soņa pār visiem, un un nepagursti, kad tu no Viņa klūsti pārmācīts. pie pilnīgi taisno gariem, 24 Un pie Jēzus, jaunas 6 Jo ko Tas Kungs mīl, to Viņš pārmāca, un derības vidutāja, un pie apslacīnāšanas asinīm, šausta ikvienu dēlu, ko Viņš uzņem. 7 Ja jūs kas labāki runā nekā Ābels. 25 Pielūkojiet, ka to pārmācišanu paciešat, tad Dievs turas pret jūs to, kas tur runā, neatmetiet. Jo kad tie nav jums kā pret bērniem; jo kur ir dēls, ko tēvs izbēguši, kas to atmeta, kas virs zemes Dieva nepārmāca? 8 Bet ja esat bez pārmācišanas, pie mācību runāja, tad mēs ne tik neizbēgsim, ja no kuras visiem ir daļa bijusi, tad jūs esat maukas tā novēršamies, kas ir no debesīm, 26 Viņa balss bērni un ne dēli. 9 Un ja mums mūsu miesīgie tai laikā zemi pakustināja; bet tagad Viņš ir tēvi ir bijuši par pārmācītājiem un mēs tos pasludinājis sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu esam bijušies, - vai ne daudz vairāk Tam garu ne vien zemi, bet arī debesi. 27 Un tas vārds „vēl Tēvam būsim paklausīgi un dzīvosim? 10 Jo vienreiz“parāda, ka tam, kas ir kustinājams, būs viņi gan mazu brīdi, kā paši zinādamī, mūs ir tapt pārceltam, jo tas ir darīts, lai paliek tas, pārmācījuši, bet šis mūs pārmāca par labu, ka kas nav kustinājams. 28 Tādēļ nu, ka dabūjam mums būtu daļa pie Viņa svētās būšanas. 11 nekustinājamu valstību, lai esam pateicīgi un Bet ikviena pārmācišana, klat būdama, mums tā lai Dievam kalpojam, kā Viņam labi patīk, nešķiet līksmība esot, bet noskumšana; bet visu ar baiļošanos un bijāšanos. 29 Jo mūsu Dievs ir pēc tā dod taisnības un miera augļus tiem, kas rijoša uguns.

caur to izmācīti. 12 Tādēļ paceļat atkal gurdenās rokas un slābanos ceļus, 13 Un staigājat taisnus ceļus ar savām kājām, ka tas, kas tizls, nepaklūp, bet turpretī top dziedināts. 14 Dzenaties pēc miera ar visiem un pēc tās svētās dzīvošanas, bez kā neviens To Kungu neredzēs; 15 Pielūkodami, ka neviens nezaudē Dieva želastību, ka nekāda rūgta sakne, augsti uzaugusi, jūs nesajauc, un ka daudzi caur to netop apgānīti; 16 Ka neviens nav maucinieks, nedz nesvēts, kā Ēsavš, kas savu pirmsdzimtības tiesu ir pārdevis par vienu ēdienu. 17 Jo jūs zināt, ka tas arī pēc tam, lai gan gribēdams to svētību iemantot, tapa atmests; jo viņš neatrada žēlošanas vietu, jebšu to ar asarām meklēja. 18 Jo jūs neesat nākuši pie kalna, kas bija aiztiekiams, un pie degoša uguns un krēslības un tumsības un vētras, 19 Un pie bazūnes skaņas un vārdu balss, par ko tie, kas to dzirdēja, ir lūgušies, ka uz tiem vairs netaptu runāts. 20 Jo tie neverāja panest šo pavēli: ja arī kāds lops to kalnu aiztiku, tad to būs ar akmeņiem nomētāt vai ar bultu

13 Brāļu mīlestība lai pastāv. 2 Neaizmirstiet labprāt dot mājas vietu; jo caur to daži nezinot enģeļus ir uzņēmuši savās mājās. 3 Pieminiet tos saistītos, tā kā līdzsaistīti; un tos, kas ļaunumu cieš, kā tādi, kas paši arī vēl esiet miesā. 4 Laulība lai ir godīga pie visiem un laulības gulta neapgānīta; bet mauciniekus un laulības pārkāpējus Dievs sodīs. 5 Jūsu dzīvošana lai ir bez mantas kārības; esiet mierā ar to, kas pie rokas, jo Viņš ir sacījis: Es tevi neatstāšu, nedz tevi pametīšu; 6 Tā ka droši varam sacīt: Tas Kungs ir mans palīgs, un es nebīšos, ko man darīs cilvēks? 7 Pieminiet savus vadītājus, kas jums to Dieva vārdu runājuši. Uzlūkojiet viņu dzīvošanas galu un dzenaties viņu ticībai paka]. 8 Jēzus Kristus tas pats vakar un šodien un mūžīgi. (aiōn g165) 9 Neļaujaties šaubīties caur dažādām un svešām mācībām; jo tas ir labi, ka sirds top stiprināta caur želastību un ne caur ēdienu, caur ko nekāds labums nav ticis tiem, kas tā staigā. 10 Mums ir altāris, no kā ēst nevienam nav brīv, kas tai teltī Dievam kalpo.

11 Jo kuru lopu asinis caur augsto priesteri par grēku top ienestas tai svētā vietā, to pašu miesas top sadedzinātas ārā, lēģera priekšā. **12** Tāpēc arī Jēzus, lai caur Savām paša asinīm laudis svētītu, ir cietis ārā priekš vārtiem. **13** Tad nu lai izejam pie Viņa ārā, lēģera priekšā, nest Viņa negodu. **14** Jo šeitan mums nav paliekama pilsēta, bet to nākamo meklējam. **15** Tad nu lai caur Viņu Dievam allažīņ pienesam slavas upuri, tas ir, savu lūpu augļus, kas Viņa vārdu apliecina. **16** Neaizmirstiet labu darīt un izdalīt, jo tādi upuri Dievam labi patīk. **17** Paklausāt saviem vadītājiem un esat viņiem padevīgi; jo tie ir nomodā par jūsu dvēselēm, kā tādi, kam būs atbildēšanu dot, lai tie to dara ar prieku un ne nopūzdamies, jo tas jums nebūtu labi. **18** Lūdziet par mums, jo mēs apzināmies, ka mums, kas visās lietās gribam godīgi staigāt, ir laba zināma sirds. **19** Un jo vairāk lūdzu to darīt, lai jo ātri jums topu atdots. **20** Bet Tas miera Dievs, kas no miroņiem atkal atvedis To lielo avju ganu caur mūžīgas deribas asinīm, mūsu Kungu Jēzu, (aiōnios g166) **21** Tas lai jūs dara pilnīgus iekš ikvienna laba darba, ka jūs Viņa prātu dariet, un lai rada iekš jums, kas Viņam labi patīk, caur Jēzu Kristu, Viņam lai ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165) **22** Bet es jūs lūdzu, brāli, panesiet šo pamācīšanu, jo es jums īsiem vārdiem esmu rakstījis. **23** Zināt, ka brālis Timotejs ir atlaists; ar to, (ja tas drīz nāk) es jūs redzēšu. **24** Sveicinājet visus savus vadītajus un vīsus svētos. Tie brāļi no Itālijas jūs sveicina. **25** Žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

Jēkaba Vēstule

1 Jēkabs, Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus kalps, sveicina tās divpadsmit ciltis, kas dzīvo svešumā. **2** Mani brāļi, turat to par tīru prieku, kad jūs iekrītat dažādās kārdināšanās, **3** Zinādami, ka jūsu ticības pārbaudišana rada pastāvību. **4** Bet pastāvībai lai ir pilnīgs darbs, ka jūs esat pilnīgi un veseli, un ka jums nekā netrūkst. **5** Un ja kādam no jums gudrības trūkst, tas lai lūdzās no Dieva, kas visiem labprāt dod un neviens nepārmet, - tad tā viņam taps dota. **6** Bet lai lūdz ticībā, ne šaubīdamies; jo kas šaubās, tas ir līdzīgs jūras vilnim, ko vējš kustina un mētā. **7** Jo tāds cilvēks lai nedomā, ka tas no Tā Kunga ko dabūs. **8** Divprātīgs cilvēks ir nepastāvīgs visos savos ceļos. **9** Bet zemas kārtas brālis lai lielās ar savu augstumu;

10 Un kas ir bagāts, ar savu zemumu; jo viņš paitēt kā zāles puķe. **11** Jo saule ir uzlēkusi ar karstumu un zāli izkaltējusi, un viņas puķe ir nokritusi un viņas vaiga jaukums nozudis; - tāpat arīdzan bagātais savītis uz saviem ceļiem. **12** Svētīgs ir tas vīrs, kas kārdināšanā pastāv, jo pārbaudīts viņš dabūs to dzīvības kroni, ko Tas Kungs ir solījis tiem, kas Viņu mīlo. **13** Neviens, kas top kārdināts, lai nesaka, ka tas no Dieva top kārdināts; jo Dievs nevar tapt kārdināts uz ļaunu, un arī Pats nekārdina neviena. **14** Bet ikviens top kārdināts, kad tas no savas paša kāribas top skubināts un labināts. **15** Pēc tam, kad iekārošana ir ieņemusies, tad tā dzemdē grēku, un kad grēks ir padarīts, tad tas dzemdē nāvi. **16** Nepievīlaties, mani mīlie brāļi! **17** Ikvienna laba dāvana un ikviens pilnīgs dāvinājums nāk zemē no augšienes, no tā gaismas Tēva, pie kā nekādas pārmīšanās nedz pārvēršanās ēnas. **18** Pēc Sava prāta Viņš mūs ir dzemdinājis caur to patiesības vārdu, ka mēs būtu Viņa radijumu pirmajī. **19** Tad nu, mani mīlie brāļi, lai ikviens cilvēks ir čakls dzirdēt, bet lēns runāt un lēns dusmot. **20** Jo cilvēka dusmība nedara, kas ir taisni Dieva priekšā. **21** Tāpēc noliekat visu nešķīstību un blēdību un pieņem at lēnprātību to iekš jums iedēstīto vārdu, kas jūsu dvēseles var darīt

svētas. **22** Bet esiet tā vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi pievildami; **23** Jo, ja kas ir tā vārda klausītājs, bet ne darītājs, tas ir līdzināms vīram, kas savu miesīgo vaigu aplūko spieģeli; **24** Jo viņš sevi aplūkojis un nogājis un tūdaļ aizmirsis, kādā vaigā viņš bijis. **25** Bet kas locīdamies ieskatās pilnīgā svabadības bauslībā un paliek pie tās, un nav aizmirsīgs klausītājs, bet tā darba darītājs, tas būs svētīgs savā darišanā. **26** Ja kam šķiet, ka tas Dievam kalpojot, un nesavalda savu mēli, bet savu sirdi pieviļ, Tā Dieva kalpošana ir nelietīga. **27** Šķista dota. **28** Ja kam šķiet, ka tas Dievam kalpojot, un nesavalda savu mēli, bet savu sirdi pieviļ, Tā Dieva kalpošana ir nelietīga. **27** Šķista apmeklēt un sevi pašu pasargāt neapgānītu no pasaules.

2 Mani brāļi, ticību uz Jēzu Kristu, mūsu godājamo Kungu, turēdami neuzlūkojiet cilvēka vaigu. **2** Jo ja kāds vīrs nāktu jūsu baznīcā ar zelta gredzenu pirkstā un ar krāšņām drēbēm, un tur arīdzan nāktu kāds nabags ar rupjām drēbēm, **3** Un jūs uzlūkotu to, kam krāšņas drēbes, un uz to sacītu: sēdies tu še labā vietā; un sacītu uz to nabagu: stāvi tu tur, vai sēdies apakš manu kāju pamesla, - **4** Vai tad jūs pie sev pašiem neesat starpību darījuši un neesat tapuši tiesneši pēc ļaunām domām spriedzami? **5** Klausiet, mani mīlie brāļi: vai Dievs nav izredzējis tos šās pasaules nabagus, kas ticībā ir bagāti un tās valstības mantinieki, ko Viņš ir apsolījis tiem, kas Viņu mīlo? **6** Bet jūs tiem nabagiem negodu esat darījuši. Vai tie bagātie nav tie, kas jūs apspiež un jūs velk pie tiesām? **7** Vai tie nezaimo to labo vārdu, kas pār jums ir saukts? **8** Ja tad jūs to kēniņa bauslību piepildāt pēc tā raksta: tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu, - tad jūs darāt labi. **9** Bet ja jūs cilvēka vaigu uzlūkojiet, tad jūs grēku darāt un topat no bauslibas pārliecināti kā pārkāpēji. **10** Jo kas visus baušļus tur un vienā klūp, tas ir noziedzies pie visiem. **11** Jo kas ir sacījis: tev nebūs laulību pārkāpt, - Tas arī sacījis: tev nebūs nokaut. Ja tu nu laulību nepārkāpi, bet nokauji, tad tu esi palicis par bauslibas pārkāpēju. **12** Runājiet tā un dariet tā, kā tādi, kas caur svabadības bauslību taps

tiesāti. **13** Jo tam, kas apžēlošanu nav parādījis, ceļu, pati iededzināta no elles. (Geenna g1067) 7 uzies sodība bez apžēlošanas, bet apžēlošana Jo ikkatra daba, tā zvēru, kā putnu, tā tārpu, lielās pret sodību. **14** Ko tas palīdz, mani brāļi, kā jūras zvēru, top valdīta un ir tapusi valdīta ja kas saka, ka viņam ir ticība, bet darbu nav? no cilvēcīgas dabas; **8** Bet mēli neviens cilvēks Vai tā ticība viņu var izglābt? **15** Ja kāds brālis nespēj savaldīt, to nepārvaramo ļaunumu ar vai māsa pliki būtu un tiem trūktu dienīšķas nāves dzeloni. **9** Ar to mēs slavējam To Kungu pārtikšanas, **16** Un ja kāds no jums uz tiem un Tēvu, un ar to mēs nolādam cilvēkus, kas pēc sacītu: ejiet ar mieru, sildieties un paēdiet; bet Dieva ģimja radīti. **10** No tās pašas mutes iziet jūs tiem nedotu kas miesai vajadzīgs, - ko tas svētišana un lādēšana. Tam nebūs tā notikt, palīdz? **17** Tāpat arīdzan ticība, ja tai darbu mani brāļi. **11** Vai arī no tā paša avota nav, pati par sevi tā nedzīva. **18** Bet kāds varētu izverd salds un rūgts? **12** Mani brāļi, vai viģes sacīt: tev ir ticība, un man ir darbi! Rādi man koks var nest eļļas koka augļus, vai viņa koks tavu ticību bez darbiem un es tev rādīšu no viģes? Tāpat aka nevar dot sālu un saldu ūdeni. maniem darbiem ticību. **19** Tu tici, ka ir viens **13** Kurš ir gudrs un prātīgs starp jums? Tas lai vienīgs Dievs, un dari labi. Velni arīdzan ticību caur savu labo dzīvošanu savus darbus iekš un dreb. **20** Bet vai tu gribi zināt, tu nelietīgais lēnīgas gudrības. **14** Bet ja jūs rūgstu bardzību cilvēks, ka ticība bez darbiem ir nedzīva? **21** Vai un ienaidību turat savā sirdi, tad nelielāties un mūsu tēvs Ābrahāms nav taisnots no darbiem, nemelojiet pret patiesību. **15** Šī nav tā gudrība, savu dēlu Izaku par upuri atnesdams uz altāri? kas nāk no augšienes zemē, bet tā ir pasaules, **22** Tad tu redzi, ka ticība ar savu spēku ir bijusi dabas un velna gudrība. **16** Jo kur bardzība un pie viņa darbiem, un ticība ir tapusi pilnīga ienaids, tur ir sajukšana un visāds ļaumums. **17** caur darbiem. **23** Un tas raksts ir piepildīts, kas Bet tā gudrība, kas ir no augšienes, papriekš saka: Ābrahāms Dievam ir ticējis un tas viņam ir šķista, pēc tam mierīga, lēna, paklausīga, ir pielīdzināts par taisnību, un viņš nosaukts pilna apžēlošanas un labu augļu, taisna un bez Dieva draugs. **24** Tad nu jūs redzat, ka cilvēks liekulibas. **18** Bet taisnības auglis top sēts iekš top taisnots no darbiem un ne no ticības vien. miera tiem, kas mieru dara.

25 Vai arī tā mauka Rahaba nav tāpat taisnota no darbiem, kad tā tos sūtītos ir uzņēmusi un pa citu ceļu izlaidusi? **26** Jo tā kā miesa bez gara ir nedzīva, tāpat arīdzan ticība bez darbiem ir nedzīva.

3 Netopiet daudzi par mācītājiem, mani brāļi, zinādami, ka mēs grūtāku spriedumu un nedabūjiet, tāpēc ka nepareizi lūdziet, lai dabūsim. **2** Jo mēs visi klūpam daudz; ja kas ne to savās kārībās varētu aprīt. **4** Jūs laulības vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, spēcīgs, arī pārkāpēji un laulības pārkāpējas, vai jūs nezināt, savaldīt visu miesu. **3** Redzi, zirgiem liekam ka šīs pasaules draudzība ir Dieva nīšana? Kas iemauktus mutē, lai tie mums paklausa, un tad grib būt pasaules draugs, tas paliek Dievam valdām visu viņu miesu. **4** Redzi, arī tādas par ienaidnieku. **5** Jeb vai jums šķiet, ka tas lielas un no stipriem vējiem mētātas laivas top Raksts velti saka: Tam Garam, kas iekš mums valdītas no mazas stūres, uz kurieni stūrmaņa mājo, gribās(ilgojās) pret To (ar) skaudību? **6** prāts nesās. **5** Tāpat arī mēle ir mazs loceklis Bet Viņš dod lielāku žēlastību; tādēļ (tas raksts) un daudz ko padara; redzi, maza uguns, kādu lielu mežu tā iededzina! **6** Mēle arīdzan ir uguns, pasaule pilna netaisnības; tāpat mēle stāviet velnam pretī, tad viņš bēgs no jums. starp mūsu loceklīem ir tas, kas visu miesu **8** Nāciet tuvu pie Dieva, tad Viņš nāks tuvu apgāna un iededzina visapkārt mūsu dzīvības pie jums. Šķistiet rokas, jūs grēcinieki, un

4 No kurienes kari un kaušanās jūsu starpā? Vai ne no turienes, no jūsu kārībām, kas karo jūsu locekļos? **2** Jūs iekārojiet, un jums nav nenieka; jūs ienīstiet un skaužat un nevarat iedabūt; jūs kaujat un karojat, tomēr jums nav

dariet sirdis šķīstas, jūs divprātīgie! **9** Esiet galu redzējuši, ka Tas Kungs ir sirdsžēlīgs un bēdīgi un noskumuši un raudāt; jūsu smiekli apžēlotājs. **12** Bet pār visām lietām, mani brāļi, lai pārvēršas par vaidiem, un jūsu liksmība par nezvērējiet, nedz pie debess, nedz pie zemes, skumību. **10** Pazemojaties Tā Kunga priekšā, nedz kādu citu zvērestu; bet jūsu jā! lai ir jā! un tad Viņš jūs paaugstinās. **11** Neaprunājiet cits jūsu nē! lai ir nē! lai jūs neiekrītat sodībā. **13** Ja citu, brāļi; kas brāli aprunā un savu brāli tiesā, kas jūsu starpā cieš, tas lai Dievu lūdz; ja kas tas aprunā bauslibu un tiesā bauslibu; bet ja tu ir liksmā prātā, tas lai dzied slavas dziesmas. bauslibu tiesā, tad tu neesi bauslibas darītājs, **14** Ja kas jūsu starpā nevesels, tas lai aicina bet tiesātājs. **12** Viens vienīgs ir Tas bauslibas draudzes vecajus: lai tie par viņu lūdz, viņu devējs un tiesātājs; Tas var pestīt un nomaitāt. svaididami ar eļļu Tā Kunga Vārdā. **15** Un tā Kas tu tāds esi, ka tu citu tiesā? **13** Nu tad ticības lūgšana izglābs neveselo, un Tas Kungs jūs, kas sakāt: šodien vai rītu mēs iesim uz šo viņu pacels, un ja viņš grēkus būtu darījis, tad vai to pilsētu un tur padzīvosim vienu gadu tie viņam taps piedotī. **16** Izsūdziet cits citam un pirksim un pārdosim un pelnīsimies; **14** noziegumus un lūdziet cits par citu, ka topat Un nezināt, kas rītu notiks, - jo kāda ir jūsu veseli. Taisna cilvēka sirsnīga lūgšana daudz dzīvība? Tā ir tvaiks, kas mazu brīdi rādās un ko iespēj. **17** Elija bija cilvēks, mums līdzīgs, un pēc iznikst. **15** Tai vietā jums būtu jāsaka: Ja Tas lūgdams lūdza Dievu, ka lietus nelītu; un lietus Kungs gribēs un mēs dzīvosim, tad mēs šo vai nelija virs zemes trīs gadus un sešus mēnešus. to darīsim. **16** Bet nu jūs lielāties savā lepnībā; **18** Un viņš atkal lūdza, un debess deva lietu, un visa tāda lielīšanās ir ļauna. **17** Tad nu, kas zina zeme nesa savus augļus. **19** Brāļi, ja kas jūsu labu darīt un nedara, tam tas ir par grēku.

5 Tad nu jūs bagātie, raudāt un kaucat par tām bēdām, kas pār jums nāk. **2** Jūsu bagātība ir sapuvusi, un jūsu drēbes no kodēm saēstas. **3**

Jūsu zelts un sudrabs ir sarūsejīs, un viņu rūsa jums būs par liecību un aprīs jūsu miesas tā kā uguns, jūs esat mantas krājušies pēdīgās dienās.

4 Redzi, strādnieku, jūsu tīrumu plāvēju alga, ko jūs atrāvuši, brēc, un to plāvēju brēkšana ir nākusi priekš Tā Kunga Cebaot ausīm. **5** Jūs esat kāri dzīvojuši virs zemes un kārību dzinuši, jūs savas sirdis esat barojuši, tā kā uz kaujamu dienu; **6** Jūs esat nosodijuši, jūs esat nokāvuši taisno, viņš jums pretī neturas.

7 Tad nu esiet pacietīgi, brāļi, līdz Tā Kunga atnākšanai. Redzi, arājs gaida tos dārgos zemes augļus, pacietīgi uz tiem cerēdams, tiekams dabū to agro un to vēlo lietu. **8** Esiet arī jūs pacietīgi, stiprinājiet savas sirdis, jo Tā Kunga atnākšana ir tuvu. **9** Nenopūšaties cits pret citu, brāļi, lai netopat tiesāti. Redzi soģis stāv priekš durvīm. **10** Mani brāļi, ņematis par ciešanas un pacietības priekszīmi tos praviešus, kas ir runājuši Tā Kunga Vārdā. **11** Redzi, mēs tos teicam svētīgus, kas bijuši pacietīgi; jūs ījaba paciešanu esat dzirdējuši un Tā Kunga

starpā ir nomaldījies no patiesības, un ja kāds to atgrīž, **20** Tam būs zināt: kas grēcinieku atgrīž no viņa maldišanās ceļa, tas viņa dvēseli izglābs no nāves un aplās grēku pulku.

Pētera 1. Vēstule

1 Pēteris, Tā Kunga Jēzus Kristus apustulis, tiem izredzētiem svešniekiem, kas mīt pa Pontu, Galatiju, Kapadoķiju, Āziju un Bitiniju, **2** Kas izredzēti pēc Dieva, Tā Tēva, paredzēšanas, iekš Tā Gara svētu darīšanas, uz paklausīšanu un uz apslacišanu ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība un miers lai pie jums vairojās. **3** Slavēts lai ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas pēc Savas lielās apžēlošanas mūs atdzemdinājis uz dzīvu cerību caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mironīem, **4** Uz neiznīcīgu un neapgānītu un nesavīstamu mantību, kas top paturēta debesīs priekš jums, **5** Kas iekš Dieva spēka topat glabāti caur ticību uz pestīšanu, kas ir gatava parādīties pēdīgā laikā: **6** Par to jūs priecājaties, mazu brīdi tagad, ja vajag, noskumdināti dažādās kārdināšanās, **7** Lai jūsu pārbaudītā ticība top atrasta dārgāka nekā zelts, kas iznīkst un uguni kļūst pārbaudīts, - par slavu un godu un teikšanu, kad Jēzus Kristus taps redzams. **8** To nerēdzējuši jūs mīlat un, jebšu tagad Viņu nerēdzat, tomēr ticēdamī uz Viņu, priecājaties ar neizsakāmu un godības pilnu prieku, **9** Panākdamī savas ticības gala mērķi, dvēselu pestīšanu. **10** Pēc šīs pestīšanas rūpīgi vaicājuši un meklējuši tie pravieši, kas par to jums novēlēto žēlastību papriekš sludinājuši, **11** Izmeklēdamī, kuru un kādu laiku Kristus Gars, kas iekš tiem bija, zīmēja, papriekš apliecinādams Kristus ciešanas un to godību pēc tām. **12** Tiem ir parādīts, ka tie nav kalpojuši sev pašiem, bet jums ar to, ko jums tagad pasludinājuši tie prieka sludinātāji iekš Svētā Gara, kas no debesīm sūtīts; tādas lietas skatīties arī enģeļiem loti gribās. **13** Tāpēc apjoziet savas sirds gurnus un skaidrā prātā ceriet pilnīgi uz to žēlastību, kas jums taps atnesta, kad Jēzus Kristus parādisies. **14** Kā paklausīgi bērni neturāties pēc tām iekārošanām, kurām jūs līdz šim savā nezināšanā klausījāt; **15** Bet, kā jūsu Aicinātājs ir svēts, tāpat arī jūs topat svēti visā dzīvošanā. **16** Jo ir rakstīts: eset svēti, jo Es esmu svēts. **17** Un ja jūs to kā Tēvu piesauciet, kas cilvēka vaigu neuzlūkodams tiesā pēc ikviens darba, tad dzīvojiet iekš bijāšanas šinī laikā, kamēr šeitan mītat; **18** Zinādami, ka jūs neesat atpirkti ar iznīcīgu mantu, ar sudrabu vai zeltu no savas nelietīgās dzīvošanas pēc tēvu ieraduma, **19** Bet ar Kristus, tā nenoziedzīga un neapgānīta jēra, dārgām asinīm; **20** Tas papriekš paredzēts priekš pasaules radīšanas, un redzams tapis šinīs pēdīgos laikos jūsu labad, **21** Kas caur Viņu ticat uz Dievu, kas To ir uzmodinājis no mironīem un Tam godību devis, tā ka jūsu ticība arī ir cerība uz Dievu. **22** Un savas dvēseles šķistījuši, tai patiesībai paklausot caur To Garu uz neviltīgu brāļu mīlestību, mīlet savā starpā no šķistas sirds un bez mitēšanās, **23** Jūs, kas esat atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet no neiznīcīgas caur to dzīvo un mūžīgi paliekamo Dieva vārdu. (**aiōn g165**) **24** Jo visa miesa ir kā zāle un visa cilvēka godība kā zāles puķe; zāle ir savītusi un viņas puķe nokritusi; **25** Bet Tā Kunga vārds paliek mūžīgi. Bet šīs ir tas vārds, kas jūsu starpā ir pasludināts. (**aiōn g165**)

2 Bet nu atstājiet visu ļaunumu un visu viltību un liekulību un skaudību un visas aprunāšanas; **2** Tā kā jaunpiedzimuši bērniņi iekārojaties to garīgo bezviltīgo pienu, ka jūs caur to uzaugat, **3** Ja jūs esat baudījuši, ka Tas Kungs ir laipnīgs; **4** Pie Tā jūs esat nākuši kā pie dzīva akmens, gan atmests no cilvēkiem, bet izredzēts un dārgs pie Dieva. **5** Un jūs paši arīdzan kā dzīvi akmeņi topat uztaisīti par garīgu namu un svētu priesterību, garīgus upurus upurēt, kas Dievam ir pieņēmīgi caur Jēzu Kristu. **6** Jo rakstos stāv(rakstīts): redzi, Es lieku Ciānā izredzētu, it dārgu stūra akmeni; un kas tic uz Viņu, tas nepaliks kaunā. **7** Tad nu jums, kas ticat, Viņš ir dārgs; bet tiem neklausīgiem tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, kas ir palicis par stūra akmeni, ir ari klupšanas akmens un piedauzišanās klints, **8** Tiem, kas neklausīgi būdami pie tā vārda piedauzās, uz ko tie arīdzan ir nolikti. **9** Bet jūs esat izredzēta tauta, kēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis; ka jums būs pasludināt Tā tikumus, kas jūs aicinājis no tumšības pie Savas brīnišķas gaismas, **10** Jūs, kas citkārt nebijāt Dieva ļaudis, bet tagad esat

Dieva ļaudis, kas citkārt nebijāt apžēloti, bet ir dārgs priekš Dieva. **5** Jo tāpat arī citkārt tās tagad esat apžēloti. **11** Mīlie, es jūs pamācu svētās sievas izgreznojās, kas cerēja uz Dievu kā piemājotājus un svešiniekus, ka jums būs un bija paklausīgas saviem vīriem; **6** Tā kā noturēties no miesīgām kārībām, kas pret Sāra Ābrahāmam bijusi paklausīga, viņu par dvēseli karo, **12** Un ka jūs dzīvojet godīgi kungu sauksma; tai jūs esat tapušas meitas, starp tiem pagāniem, lai kurās lietās tie jūs kad jūs labu dariet un par nekādu biedināšanu aprunā kā ļaundarītājus, tie to labo darbu neizbīstaties. **7** Tāpat jūs vīri, dzīvojat prātīgi ar dēļ, ko tie pie jums redz, Dievu pagodina tai to sievišķi, kā ar to vājāko rīku un dodat tām piemeklēšanas dienā. **13** Tad esiet ikvienai godu, kā ūelstības un dzīvības līdzmantiniecēm, cilvēku kārtībai paklausīgi Tā Kunga dēļ; gan lai jūsu lūgšanas netop aizkavētas. **8** Un beidzot kēniņam, kā tādam, kas pār visiem ir iecelts, esiet visi vienprātīgi, līdzcītīgi, brālīgi, sirds **14** Gan valdniekim, kā tādiem, kas no viņa ir ūelīgi, laipnīgi, **9** Neatmaksādami ļaunu ar sūtīti par atriebšanu ļaundarītājiem, bet par ļaunu, nedz lamāšanu ar lamāšanu; bet turpretī slavu laba darītājiem. **15** Jo tāds ir Dieva prāts, svētījiet, zinādami, ka jūs uz to esat aicināti, ka jūs labu darīdami, muti aizbāžat neprātīgu ka jums svētību būs iemantot. **10** Jo kas grib cilvēku nezināšanai, **16** Kā svabadnieki, un dzīvību mīlēt un labas dienas redzēt, tas lai savu ne tā kā jums svabadība būtu par ļaunuma mēli klusina no ļauna un savas lūpas, ka tās apsegū, bet tā kā Dieva kalpi. **17** Turiet visus viltību nerunā; **11** Lai tas novēršas no ļauna un godā; milējiet brāļu draudzību; bīstaties Dievu, dara labu; lai tas meklē mieru, un tam dzenās godājiet kēniņu. **18** Jūs kalpi, esiet paklausīgi pakaļ. **12** Jo Tā Kunga acis ir pār taisniem un tiem kungiem iekš visas bijāšanas, ne vien tiem viņa ausis uz viņu lūgšanām, bet Tā Kunga vaigs labiem un lēniem, bet arī tiem bargiem. **19** ir pretī tiem, kas ļaunu dara. **13** Un kas jums Jo tā ir ūelstība, ja, kas Dievu apzinādāmies, ļaunu darīs, ja jūs tam labam dzenaties pakaļ? grūtumu panes netaisnību ciezdams. **20** Jo kāda **14** Bet ja jums arī jācieš taisnības dēļ, tad jūs esat slava ir šī, ja jūs apgrēkodamies topat plikēti svētīgi; un nebīstaties par viņu biedināšanu, un panesat? Bet ja jūs labu darīdami ciešat un nedz iztrūcinājaties. **15** Bet svētījiet Dievu panesat, tā ir ūelstība pie Dieva. **21** Jo uz to To Kungu savās sirdīs. Un esat arvien gatavi jūs esat aicināti, kā arī Kristus priekš jums ir ar lēnību un bijāšanu atbildēt ikkatram, kas cietis un jums priekšzīmi pametis, ka jums būs atbildēšanu prasa par to cerību, kas ir iekš pakaļ iet Viņa pēdām: **22** Tas grēkus nav darījis, jums. **16** Un lai jums ir laba zināma sirds, nedz viltība ir atrasta Viņa mutē, **23** Tas lamāts ka, kurās lietās jūs aprunā kā ļaundarītājus, neatlamāja un ciezdams neļaunojās, bet nodeva tie top kaunā, kas jūsu labo dzīvošanu iekš to Tam, kas taisni tiesā; **24** Tas mūsu grēkus Kristus zaimo. **17** Jo tas ir labāki, ka jūs labu Pats ir nesis Savā miesā pie tā koka, ka mēs, no darīdami, ja Dieva prātam patīk, ciešat, nekā grēkiem valjā tikuši, taisnībai dzīvotu; caur Viņa ļaunu darīdami **18** Jo arī Kristus vienreiz par brūcēm jūs esat dziedināti. **25** Jo jūs bijāt tā kā grēkiem ir cietis, taisnais par netaisniem, ka avis, kas maldās, bet tagad jūs esat atgriezti pie Viņš mūs Dievam pievestu, miesā gan nonāvēts, savu dvēselu gana un bīskapa.

3 Tāpat jūs sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, lai arī, ja kādi tam vārdam neklausa, tie caur to sievu dzīvošanu top pielabināti bez vārda, **2** Ievērodami jūsu šķisto dzīvošanu iekš bijāšanas; **3** Jūsu jaukums lai nav no ārienes matu pīšanā un zelta aplikšanā, vai drēbju apvilkšanā, **4** Bet tas apslēptais sirds cilvēks, kam neiznīcīgs jaukums lēnā, klusā garā, - tas bet dzīvs darīts garā, **19** Kurā Viņš ir nogājis un arī tiem gariem, kas cietumā, sludinājis, **20** Kas citkārt bija neklausīgi, kad Dieva lēnība vienreiz gaidīja Noas dienās, kad tas šķirsts tapa taisits, kurā maz (tas ir astoņas) dvēseles tapa izglābtas caur ūdeni; **21** Un tā tur zīmēta kristība arī mūs tagad izglābj, - ne miesas sārņu nolikšana, bet labas zināmas sirds derība ar Dievu - caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos; **22**

Tas ir pie Dieva labās rokas uzkāpis debesīs, un izglābts, kur paliks bezdievīgais un grēcinieks? Tam ir paklausīgi enģeļi un valdības un vara.

4 Kad nu Kristus par mums ir cietis miesā, tad apbrūnojaties ar to pašu prātu, - jo kas cieš miesā, tas mitās no grēkiem, - **2** Ka miesā būdami to vēl atliekamo laiku vairs nedzīvojat cilvēku kārībām, bet Dieva prātam. **3** Jo tas ir gan, ka to pagājušo dzīvības laiku pēc pagānu prāta esam pavadījuši un staigājuši iekš bezkaunīgām kārībām, vīna plītešanām, rīšanām, dzeršanām, un negantām elkadietvībām. **4** Tā tiem ir sveša lieta, ka jūs ar tiem līdz nestāgājiet tai pašā palaidnības postā, un tādēļ tie zaimo. **5** Šie atbildēšanu dos Tam, kas ir gatavs tiesāt dzivus un mirušus; **6** Jo tāpēc arī mirušiem evaņģēlijis ir sludināts, ka tie kā cilvēki gan top sodīti miesā, bet Dievam dzīvo garā, **7** Visu lietu gals ir tuvu. **8** Tad nu esiet prātīgi un modrigi uz Dieva lūgšanām. Pār visām lietām turiet sirsniķu mīlestību savā starpā, jo mīlestība apsedz grēku pulku. **9** Dodiet mājas vietu cits citam labprāt bez kurnēšanas. **10** Lai viens otram kalpo, ikviens ar to dāvanu, kā tas ir dabūjis, kā labi nama turētāji par tām dažādām Dieva dāvanām. **11** Ja kas runā, tas lai runā tā kā Dieva vārdus; ja kam kāds amats, lai tas to izdara itin pēc tā spēka, ko Dievs pasniedz, ka visās lietās Dievs top godināts caur Jēzu Kristu, kam pieder gods un vara mūžīgi mūžam. Āmen. (aiōn g165) **12** Mīļie, nebrīnaties par to bēdu karstumu jūsu starpā, kas jums notiek par pārbaudišanu, tā kā jums uziņtu sveša lieta; **13** Bet itin kā jums ir daļa pie Kristus ciešanām, tā priecājaties, ka jūs arī Viņa godības parādišanā varētu priecāties un gavilēt. **14** Ja topat nievāti Kristus vārda dēļ, svētīgi esiet! Jo tas godības un Dieva Gars dus uz jums; caur viņiem Tas top zaimots, bet caur jums Tas top pagodināts. **15** Jo neviens no jums lai necieš kā slepkava vai zaglis vai ļaundarītājs vai kā tāds, kas jaucās svešā amatā. **16** Bet ja kas cieš kā kristīgs cilvēks, tad lai tas nekaunas, bet Dievu pagodina šīnī lietā. **17** Jo laiks ir klāt, ka sodība iesākās pie Dieva nama; bet ja tā papriekš pie mums iesākās, kāds būs gals tiem, kas Dieva evaņģēlijam nav paklausījuši; **18** Un ja taisnais tik ar mokām top

19 Tad nu arī tiem, kas pēc Dieva prāta cieš, iekš laba darišanas, būs pavēlēt savas dvēseles Viņam, kā Tam uzticīgam Radītājam.

5 Tos vecajus jūsu starpā pamācu, es tas līdzvecākais un liecinieks par Kristus ciešanām un tās godības biedrs, kas taps redzams: **2** Ganiet Dieva ganāmo pulku, kas pie jums, un uzraugiet, ne piespiesti, bet ar labu prātu, ne negodīgas peļņas dēļ bet no sirds, **3** Nedz kā valdīdami par Tā Kunga daļu, bet (par) priekšīmi būdami tam ganāmam pulkam. **4** Un kad Tas Augstais Gans atspīdēs, tad jūs dabūsiet to nesavīstamo godības kroni. **5** Tāpat, jūs jaunākie, esiet tiem vecajiem paklausīgi; bet visi, cits citam padodamies, esiet izpušķoti ar pazemību, jo Dievs lepniem turas pretī, bet pazemīgiem Viņš dod zēlastību. **6** Tad nu pazemojaties apakš Dieva varenās rokas, lai Viņš jūs paaugstina savā laikā. **7** Visu savu zūdišanos metiet uz Viņu, jo Viņš gādā par jums. **8** Esiet skaidrā prātā, esiet nomodā, jo jūsu pretinieks, velns, staigā apkārt kā rūcošs lauva, un meklē, kuru tas aprītu. **9** Tam stāviet pretim, stipri tīcībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas papilnam uziņt jūsu brāļiem pasaulē. **10** Bet Tas visu zēligais Dievs, kas mūs aicinājis uz Savu mūžīgo godību iekš Kristus Jēzus, Tas jūs, kas mazu brīdi ciešat, Pats sataisīs, spēcinās, stiprinās, pastāvīgus darīs. (aiōnios g166) **11** Tam lai ir gods un vara mūžīgi mūžam. Āmen. (aiōn g165) **12** Caur Silvanu, to uzticīgo brāli, es jums, kā man šķiet īsiem vārdiem esmu rakstījis, pamācidams un apliecinādams, ka tā ir tā patiesā Dieva zēlastība, kurā jūs stāvat. **13** Jūs sveicina tā lidz izvēlētā Bābeles draudze un mans dēls Marks. **14** Sveicinājaties savā starpā ar mīlestības skūpstu. Miers jums visiem, kas iekš Kristus Jēzus. Āmen.

Pētera 2. Vēstule

1 Sīmanis Pēteris, Jēzus Kristus kalps un apustulis, tiem, kas to pašu dārgo ticību līdz ar mums ir dabūjuši, iekš mūsu Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus taisnības: **2** spīd tumšā vietā, tiekams diena aust un rīta Žēlastība lai ir jums un miers daudzkārtīgi caur Dieva un mūsu Kunga Jēzus atzišanu. **3** Tā kā Viņa dievišķais spēks mums visu, kas der pie dzīvošanas un dievbijības, ir dāvinājis caur Tā atzišanu, kas mūs aicinājis caur Savu godibu un spēku; **4** Caur ko mums tās visu lielās un dārgās apsolīšanas ir dāvinātas, lai jūs caur tām dalību dabūjiet pie dievišķas dabas, bēgdamī no tā posta, kas ir pasaulē caur iekārošanu: **5** Tad nu visā spēkā uz to (apsolījumu) dzidamies pasniedziet iekš savas ticības tikumu, un iekš tikuma atzišanu, **6** Un iekš atzišanās sātību, un iekš sātības pacietību, un iekš pacietības dievbijību, **7** Un iekš dievbijības brāļu mīlestību, un iekš brāļu mīlestības mīlestību (uz visiem). **8** Jo ja viss tas pie jums ir un bagātīgi rodas, tad jūs nepaliksiet kūtri nedz neauglīgi iekš mūsu Kunga Jēzus Kristus atzišanas. **9** Un ja kam tā nav, tas ir akls un stulbs, un tas ir aizmirsis, ka viņš šķīstīts no saviem veciem grēkiem. **10** Tādēļ, brāļi, darbojaties, lai jūsu aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek, jo to darīdami jūs nekad nepaklupsiet. **11** Jo tā jums bagātīgi taps atvēlēta tā ieiešana mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgā valstībā. (aiōnios g166) **12** Tādēļ es nemītēšos jums to allažīņ atgādināt, jebšu jūs to zināt un esat stiprināti tai patiesībā, kas jums tagad ir. **13** Jo man šķiet, ka ir pareizi, jūs modināt caur pamācīšanu, kamēr esmu šīnī dzīvoklī, **14** Zinādams, ka mans dzīvoklis drīz būs jānolieklieks, tā kā arī mūsu Kungs Jēzus Kristus man darijis zināmu. **15** Bet es gādāšu, ka arī pēc manas aiziešanas jūs arvien to varētu pieminēt. **16** Jo mēs neesam dzinušies pakaļ izgudrotām pasakām, kad mēs jums esam sludinājuši mūsu Kunga Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, bet mēs paši Viņa augsto godību ar acīm esam redzējuši. **17** Jo no Dieva, Tā Tēva, Viņš dabūjis slavu un godību, kad tāda balss uz Viņu notika no tās augsti teicamās godibas: Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kā Man ir labs prāts. **18** Un šo balsi mēs esam dzirdējuši no debess nākam, kad mēs ar Viņu bijām uz tā svētā kalna. **19** Un mums ir jo stiprs praviešu vārds, un jūs darāt labi, to vērā nemdamī tā kā sveci, kas zvaigzne uzlec jūsu sirdīs. **20** To pār visām lietām atzīdamī, ka neviena praviešu mācība Viņa dievišķais spēks mums visu, kas der pie rakstos nav izstāstāma pēc cilvēku domām. **21** Jo praviešu mācība nekad nav notikusi caur cilvēka gribēšanu, bet tie svētie Dieva cilvēki ir runājuši, dzīti no Svētā Gara.

2 Bet arī viltīgi pravieši bijuši starp tiem ļaudim, kā arī jūsu starpā būs viltīgi mācītāji, kas paslepen ievedīs svešas posta mācības un To Kungu, kas tos atpircis, aizliegdamī pelnīsies ātru pazušanu. **2** Un daudzi dzīsies pakaļ viņu palaidnībām; un caur viņiem tas patiesības ceļš taps zaimots. **3** Un mantas kārības pēc viņi ar viltīgi izdomātiem vārdiem pie jums ielabīnāsies; par tiem tā sodība jau sen nekavējās un viņu posts nesnauž. **4** Jo ja Dievs nav saudzējis tos enģeļus, kas apgrēkojušies, bet tos nogāzis ellē un nodevis tumsības saitēm, ka tie taptu paturēti uz sodību; (*Tartaroō g5020*)

5 Un ja nav saudzējis to veco pasauli, bet Nou, to taisnības sludinātāju, līdz ar septiņiem citiem ir pasargājis, kad plūdus uzveda tai bezdievīgai pasaulei, **6** Un tās pilsētas Sodomu un Gomoru pelnos likdams caur izdeldēšanu nosodījis un iecēlis par priekšzīmi tiem, kas bezdievīgi dzīvos; **7** Un ir izrāvis to taisno Latu, kas caur šo negāto cilvēku nešķisto dzīvošanu bija grūtumu cietis, **8** (Jo šis taisnais cilvēks viņu starpā mājodams savā taisnā dvēselē ir mocījies dienu no dienas, redzēdams un dzirdēdams viņu negantos darbus): **9** Tā Tas Kungs dievbijīgos zin izraut no kārdināšanas, bet netaisnos mocīšanai paturēt uz soda dienu; **10** Bet visvairāk tos, kas staigā pēc miesas iekš nešķīstām kārībām un valdību nicina, kas ir droši, patgalvīgi, un kam nav bail, zaimot tos godā celtos; **11** Lai gan enģeļi, spēkā un varā lielāki būdami, nenes Tā Kunga priekšā tiesu pret tiem, zaimodami. **12** Bet šie, tā kā neprātīgi zvēri, kas pēc savas dabas dzimuši, ka top güstīti

un nokauti, zaimodami, ko tie neprot, savā vārdu; **6** Caur ko tā laika pasaule tapa maitāta pazušanā arī pazudis, **13** Dabūdami netaisnības ūdens plūdos. **7** Bet tās debesis, kas tagad ir algu. Tiem šķiet, saldumu esam, ikdienas kāribā un tā zeme caur Viņa vārdu ir glabātas un dzīvot; tie ir traipēku pilni un gānekļi un kārigi top ugunij paturētas uz to bezdievīgo cilvēku savās viltībās, kad tie ir līdz ar jums mielastos; **14** sodības un nomaitāšanas dienu. **8** Bet to jums Tiem ir acis pilnas ar laulības pārkāpšanu, un tie būs zināt, mīlie, ka viena diena pie Tā Kunga neatstājās no grēkiem, krāpdami nestiprinātas ir kā tūkstoši gadi un tūkstoši gadi kā viena dvēseles, tiem sirds radināta uz negausību, lāstu diena. **9** Tas Kungs nevilkina to apsolīšanu, kā bērni; **15** Tie no tā īstenā ceļa atstādamies ir kādiem šķiet, to esam vilcināšanu, bet Viņš ir maldījušies un dzenās pakāj Bileāma, Beora lēnprātīgs pret mums, negribēdams, ka kāds dēla, celām, kas netaisnības algu mīlēja. **16** Bet pazūd, bet ka visi dodās uz atgriešanos no viņš tapa pārmācīts par savu pārkāpšanu, kad grēkiem. **10** Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis tas mēmais nastu nesējs lops ar cilvēka balsi nakši; tad debesis ar rūķšanu zudis un tie pirmie runādams aizkavēja tā pravieša bezprātību. pasaules sākumi no karstuma izkusīs, un zeme **17** Tie ir akas bez ūdens, padebeši no viesuļa un tie darbi iekš tās sadegs. **11** Tad nu, ja viss mētāti, kam visdziļākā tumsība top paturēta tas izkūst, cik ļoti tad jums pienākas staigāt mūžigi. (questioned) **18** Jo lepnus un tukšus vārdus svētā dzīvošanā un dievbijāšanā, **12** Gaidot un runādami, tie krāpj caur miesas kāribām un steidzoties uz tās Dieva dienas atnākšanu, kur bezkaunībām tos, kas patiesi jau bija izbēguši debesis degdamas zudis un tie pirmie pasaules no tiem, kas dzīvo iekš alošanās; **19** Apsola tiem sākumi no karstuma izkusīs. **13** Bet mēs gaidām svabadību, un paši ir pazušanas kalpi: jo no pēc Viņa apsolīšanas jaunas debesis un jaunu kura kāds ir pārvarēts, tā kalps viņš ir. **20** Jo ja zemi, kur taisnība mājo. **14** Tādēļ, mīlie, kad jūs tie caur Tā Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus šās lietas gaidāt, darbojaties, ka neapgānīti un atzīšanu gan izbēguši no pasaules apgānišanām, bezvainīgi no Viņa topat atrasti iekš miera; **15** bet iekš tām atkal iepinušies top uzvarēti, tad Un turiet mūsu Kunga lēnprātību par glābšanu, pēc ar viņiem paliek niknāki nekā papriekš. tā kā arī mūsu mīlais brālis Pāvils jums ir **21** Jo tiem būtu bijis labāki, kad tie taisnības rakstījis pēc tās gudrības, kas tam dota, **16** Kā arī ceļu nebūtu atzinuši, nekā, kad to bija atzinuši, visās grāmatās, kur viņš par šim lietām runā, no nogriezties no tā svētā baušķa, kas tiem bija kurām citas grūti saprotamas, ko tie neizmācītie iedots. **22** Bet tiem ir noticis pēc tā patiesīgā un nestiprinātie pārgroza, tā kā arī tos citus sakāmā vārda: suns atkal ierij savu vēmekli, un rakstus, sev pašiem par pazušanu. **17** Tad nu jūs, mīlie, to papriekš zinādami, sargājaties, ka jūs caur to neganto cilvēku pievilšanu līdz novesti neizkrītat no sava stipruma. **18** Bet pieaugat mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atzīšanā. Tam lai ir gods gan tagad gan mūžigos laikos! Āmen. (aiōn g165)

3 Mīlie, jau šo otru grāmatu es jums rakstu, kur caur atgādināšanu jūs pamodināju uz sirds skaidrību. **2** Ka jums būs pieminēt tos no tiem svētiem praviešiem papriekš sludinātos vārdus un Tā Kunga un Pestītāja pavēlēšanu no mums, tiem apustuļiem. **3** Papriekš to ziniet, ka pēdīgās dienās nāks smējēji, staigādami pēc savām pašu kāribām, **4** Un sacīdami: kur ir Viņa atnākšanas apsolīšana? Jo no tā laika, kad tie tēvi ir aizmiguši, visas lietas paliek kā no radišanas iesākuma. **5** Jo tiši tie negrib zināt, ka vecos laikos debesis bijušas un zeme, no ūdens un iekš ūdens pastāvēdama caur Dieva

Jāņa 1. Vēstule

1 Kas bija no iesākuma, ko esam dzirdējuši, ko ar savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši, un ko mūsu rokas aptautījušas, no tā dzīvības vārda, **2** (Ja dzīvība ir parādīta, un mēs to esam redzējuši, un apliecinām un pasludinām jums to mūžigo dzīvību, kas bija pie Tā Tēva un mums ir parādīta,) - (aiōnios g166) **3** Ko esam redzējuši un dzirdējuši, - to mēs jums pasludinām, lai arī jums ir sadraudzība ar mums, un šī mūsu sadraudzība ir ar To Tēvu un ar Viņa Dēlu Jēzu Kristu. **4** Un to mēs jums rakstam, lai jūsu prieks ir pilnīgs. **5** Un šī ir tā sludināšana, ko no Viņa esam dzirdējuši un jums sludinājām: ka Dievs ir gaišums un iekš Viņa nav nekādas tumsības. **6** Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu, un ja tumsībā staigājam, tad melojam un nedarām patiesību. **7** Bet ja staigājam gaišumā, tā kā Viņš ir gaišumā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un Jēzus Kristus, Viņa Dēla, asinis mūs šķista no visiem grēkiem. **8** Ja mēs sakām, ka mums grēka nav, tad mēs paši pievīlamies, un patiesības nav iekš mums. **9** Ja mēs savus grēkus izsūdzam, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums grēkus piedod un mūs šķista no visas netaisnības. **10** Ja mēs sakām, ka neesam grēkojuši, tad mēs Viņu darām par melkuli, un Viņa vārds nav iekš mums.

2 Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkojet; un ja kas grēko, tad mums ir aizbildinātājs pie Tā Tēva, Jēzus Kristus, tas taisnais. **2** Un Viņš ir tā salidzināšana par mūsu grēkiem, un ne vien par mūsu, bet arī par visas pasaules grēkiem. **3** Un pie tam mēs nomanam, ka Viņu esam atzinuši, ja Viņa bauļus turam. **4** Kas saka: es Viņu pazīstu, un netur Viņa bauļus, tas ir melkulis, un patiesības nav iekš tā. **5** Bet ja kas Viņa vārdu tur, iekš tā patiesi Dieva milestība ir pilnīga; pie tam mēs atzīstam, ka esam iekš Viņa. **6** Kas teicās iekš Viņa paliekot, tam pienākas pašam arīdzan tāpat staigāt, kā Viņš ir staigājis. **7** Brāli, es jums nerakstu jaunu bausli, bet vecu bausli, kas jums ir bijis no iesākuma. Šis vecais bauslis ir tas vārds, ko jūs

no iesākuma esat dzirdējuši. **8** Atkal jaunu bausli es jums rakstu, kas ir patiesība iekš Viņa un iekš jums: jo tumsība paitet un patiesā gaisma tagad spīd. **9** Kas teicās esot gaismā un ienīst savu brāli, tas vēl ir tumsībā. **10** Kas savu brāli mil, tas paliek gaismā, un iekš tā nav piedauzišanās. **11** Kas savu brāli ienīst, tas ir tumsībā un staigā tumsībā un nezina, kurp tas iet, jo tumsība viņa acis ir aptumšojuši. **12** Es jums rakstu, bērniņi, jo grēki jums top piedotī Viņa Vārda dēļ. **13** Es jums rakstu, tēvi, jo jūs To esat atzinuši, kas ir mums, un šī mūsu sadraudzība ir ar To Tēvu no iesākuma. Es jums rakstu, jaunekļi, jo jūs to un ar Viņa Dēlu Jēzu Kristu. **14** Un to mēs jums rakstam, lai jūsu prieks ir pilnīgs. **15** Un šī ir bērni, jo jūs To Tēvu esat atzinuši. **16** Es jums esmu rakstījis, tēvi, jo jūs To esat atzinuši, kas ir esmu rakstījis, jaunekļi, jo jūs to iesākuma. Es jums esmu rakstījis, jaunekļi, jo jūs esat spēcīgi, un Dieva vārds paliek iekš jums, un jūs to jauno esat uzvarējuši. **17** Nemilējiet pasauli nedz to, kas ir pasaule; jo kas pasauli mil, iekš tā nav Tā Tēva mīlestība. **18** Jo viss, kas ir pasaule: miesas kārība, acu kārība un dzīves lepnība - tas nav no Tā Tēva, bet no pasaules. **19** Un pasaule paitet un viņas kārība; bet kas Dieva prātu dara, tas paliek mūžīgi. (aiōn g165) **20** Bērniņi, nu ir tā pēdīgā stunda; un tā, kā jūs esat dzirdējuši, ka tas pretī-kristus nāk, tā arī tagad daudz pretī-kristi cēlušies, no tā mēs zinām pēdējo stundu esam. **21** Tie no mums ir izgājuši, bet tie nebija no mums; jo ja tie būtu bijuši no mums, tad tie būtu palikuši pie mums, bet tiem bija parādīties, ka tie nav visi no mums. **22** Tomēr jums ir tā svaidīšana no Tā Svētā, un jūs visu zināt. **23** Es jums neesmu rakstījis, tā kā jūs nezinātu patiesību, bet ka jūs to jau zināt, un ka no patiesības nenāk nekādi meli. **24** Kas ir tas melkulis, ja ne tas, kas liedz, ka Jēzus ir Tas Kristus? Tas ir tas pretī-kristus, kas liedz To Tēvu un To Dēlu. **25** Ikvienam, kas To Dēlu liedz, tam arī nav Tā Tēva. **26** Tad nu, ko jūs esat dzirdējuši no iesākuma, tas lai paliek iekš jums; ja iekš jums paliek, ko no iesākuma esat dzirdējuši, tad arī jūs paliksiet iekš Tā Dēla un Tā Tēva. **27** Un šī ir tā apsolīšana, ko Viņš mums ir apsolījis, (proti) to mūžīgo dzivošanu. (aiōnios g166) **28** To es jums esmu rakstījis par tiem, kas jūs pieviļ. **29** Un tā svaidīšana, ko jūs no Viņa

esat dabūjuši, paliek iekš jums, un jums nevajag, un mums arīdzan pienākas dzīvību nodot par ka kāds jūs māca; bet tā kā Šī pati svaidīšana jūs tiem brāļiem. **17** Bet ja kādam ir šās pasaules māca visās lietās, tā viņa arīdzan ir patiesīga un nav meli. Un, kā tā jūs ir mācījusi, tā paliekat un aizslēdz savu sirdi priekš viņa, kā Dieva iekš Viņa. **18** Un nu, bērniņi, paliekat iekš Viņa; milestība paliek iekš tāda? **19** Mani bērniņi, lai lai, kad Viņš parādisies, mums ir drošība un mēs mēs nemilējam ar vārdiem, nedz ar mēli, bet no Viņa netopam kaunā likti Viņa atnākšanā. **20** Ja jūs zināt, ka Viņš ir taisns, tad zināt, ka ar darbiem un ar patiesību. **21** Un pie tam mēs atzītam, ka esam no patiesības, un savas sirdis Viņa priekšā varam klusināt, **22** Ka, ja mūsu sirds mūs pazudina, Dievs ir lielāks nekā mūsu sirds un zin visas lietas. **23** Mīlie, ja mūsu sirds mūs nepazudina, tad mums ir drošība pie Dieva.

24 Un ko vien mēs lūdzam, to no Viņa dabūjam, jo mēs turam Viņa baušļus un darām, kas Viņa priekšā ir patikams. **25** Un šis ir Viņa bauslis, lai mēs ticam Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārdam un lai cits citu milējam, tā kā Viņš mums bausli ir devis. **26** Un kas Viņa baušļus tur, tas paliek iekš Viņa un Viņš iekš tā. Un pie tam atzītam, ka Viņš iekš mums paliek, no Tā Gara, ko Viņš mums devis.

3 Redziet, kādu lielu milestību Tas Tēvs mums ir parādījis, ka mēs topam sauktī Dieva bērni. Tāpēc pasaule mūs nepazīst, ka tā Viņu nepazīst. **2** Mīlie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atspīdējis, kas mēs būsim; bet mēs zinām, ka, kad Tas atspīdēs, mēs Viņam būsim līdzīgi, jo mēs Viņu redzēsim, kāds Viņš ir. **3** Un ikviens, kam Šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, tā kā Viņš ir šķīsts. **4** Ikviens, kas grēku dara, tas dara arī netaisnību, un grēks ir netaisnība. **5** Un jūs zināt, ka Viņš ir parādījies, lai Viņš mūsu grēkus atņemtu, un iekš Viņa nav grēka. **6** Ikviens, kas iekš Viņa paliek, tas negrēko; ikviens, kas grēko, Viņu nav redzējis, nedz Viņu atzinis. **7** Bērniņi, lai neviens jūs nepieviļ: kas taisnību dara, tas ir taisns, tā kā Viņš ir taisns. **8** Kas grēku dara, tas ir no velna, jo velns grēko no iesākuma. Tādēļ Dieva Dēls ir atspīdējis, ka Viņš velna darbus izārdītu. **9** Ikviens, kas no Dieva piedzīmis, tas nedara grēku, jo Viņa sēkla paliek iekš tā un tas nevar grēkot, jo tas no Dieva ir piedzīmis. **10** Pie tam top zināmi Dieva bērni un velna bērni. Ikkatrīs, kas taisnību nedara, tas nav no Dieva, un kas nemil savu brāli. **11** Jo Šī ir tā sludināšana, ko jūs no iesākuma esat dzirdējuši, lai mēs cits citu milējam; **12** Ne tā kā Kains, kas bija no tā ļaunā un savu brāli nokāva. Un kādēl viņš to nokāva? Tāpēc ka viņa darbi bija ļauni, bet viņa brāļa darbi taisni. **13** Nebrīnāties, mani brāļi, ja pasaule jūs ienīst. **14** Mēs zinām, ka esam pārcelti no nāves uz dzīvību, tāpēc ka mēs tos brāļus milējam; kas nemil, tas paliek nāvē. **15** Ikviens, kas savu brāli ienīst, tas ir slepkava, un jūs zināt, ka nevienam slepkavam mūžīga dzīvība nav paliekama iekš viņa. (aiōnios g166) **16** Pie tam mēs esam atzinuši milestību, Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtījīs pasaule, ka mums caur Viņu būs dzīvot. **17** Iekš tā stāv milestība, ne ka mēs esam milējuši Dievu, bet ka Viņš mūs ir milējis un Savu Dēlu sūtījīs par

salīdzināšanu par mūsu grēkiem. **11** Mīlie, ja Dieva liecība ir jo liela; šī ir Tā Dieva liecība, ko Dievs mūs tā ir milējis, tad arī pienākas, ka mēs Viņš par Savu Dēlu liecinājis. **10** Kas tic uz to cits citu milējam. **12** Dievu nemūžam neviens Dieva Dēlu, tam ir tā liecība iekš sevis paša. Kas nav redzējis. Ja mēs cits citu milējam, tad Dievs Dievam netic, tas Viņu ir darijis par melkuli, paliek iekš mums, un Viņa milestība ir pilnīga jo tas tai liecībai nav ticējis, ko Dievs par Savu iekš mums. **13** Pie tam mēs zinām, ka paliekam Dēlu ir liecinājis. **11** Un šī ir tā liecība, ka Dievs iekš Viņa, un Viņš iekš mums, ka Viņš no Sava mums mūžigu dzīvību ir devis, un šī dzīvība ir Gara mums ir devis. **14** Un mēs esam redzējuši iekš Viņa Dēla. (aiōnios g166) **12** Kam Tas Dēls ir, un apliecinājam, ka Tas Tēvs To Dēlu ir sūtījis tam ir tā dzīvība. Kam Tas Dieva Dēls nav, tam par pasaules Pestītāju. **15** Ja kas apliecinās, ka nav tā dzīvība. **13** To es esmu rakstījis jums, kas Jēzus ir Dieva Dēls, tad Dievs paliek iekš viņa, un ticiet uz Dieva Dēla vārdu, lai jūs zināt, ka jums viņš paliek iekš Dieva. **16** Un mēs esam atzinuši ir mūžīga dzīvība, un ka jūs ticat uz Dieva Dēla un ticējuši (uz) to milestību, kas Dievam ir uz vārdu. (aiōnios g166) **14** Un šī ir tā drošība, kas mums. Dievs ir milestība; un kas iekš milestības mums ir uz Viņu, ka, ja mēs ko lūdzam pēc Viņa paliek, tas paliek iekš Dieva un Dievs iekš viņa. prāta, tad Viņš mūs klausī. **15** Un ja mēs zinām, **17** Iekš to milestība pie mums ir pilnīga, ka ka Viņš mūs klausī, kad ko lūdzam, tad zinām, mums ir drošība tai tiesas dienā; jo kā Viņš ir, ka tajās lūgšanās dabūjam (to), ko no Viņa tāpat arī mēs esam šīnī pasaulē. **18** Bailības nav esam lūguši. **16** Ja kas savu brāli redz, ka tas iekš milestības, bet pilnīga milestība bailību apgrēkojās ar kādu grēku ne uz nāvi, tam būs izmet ārā; jo bailībai ir mocība, un kas bailoja, Dievu lūgt, un Tas viņam dos dzīvību, (proti) tas nav pilnīgs iekš milestības. **19** Lai mēs Viņu tiem, kas apgrēkojās ne uz nāvi. Ir grēks uz nāvi; milam, jo Viņš mūs papriekš ir milējis. **20** Ja kas par to nesaku, ka būs lūgt. **17** Ikvienna netaisnība saka: es mīlu Dievu un ienīst savu brāli, tas ir ir grēks; un ir grēks, kas nav uz nāvi. **18** Mēs melkulīs: jo kas savu brāli nemīl, ko tas redz, kā zinām, ka ikviens, kas no Dieva dzimis, negrēko; tas Dievu var mīlēt, ko tas nav redzējis? **21** Un bet kas no Dieva dzimis, tas sargā sevi pašu, šīs bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl un tas ļaunais viņu neaizskar. **19** Mēs zinām, ka Dievu, arī savu brāli būs mīlēt.

5 Ikviens, kas tic, ka Jēzus ir Tas Kristus, tas no Dieva ir dzimis, un ikviens, kas To mīl, kas Viņu dzemdinājis, tas mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis. **2** Pie tam mēs atzītam, ka Dieva bērnus mīlam, kad Dievu mīlam un Viņa baušļus turam; **3** Jo šī ir Tā Dieva milestība, ka mēs Viņa baušļus turam, un Viņa baušļi nav grūti. **4** Jo ikviens, kas no Dieva dzimis, uzvar pasauli; un šī pati ir tā uzvarēšana, kas pasauli uzvar, (proti) mūsu ticība. **5** Kas ir, kas pasauli uzvar, kā vien kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls? **6** Šīs ir tas, kas nācis caur ūdeni un asinīm, Jēzus Kristus, ne ar ūdeni vien, bet ar ūdeni un asinīm; un Tas Gars ir tas liecības devējs, jo Tas Gars ir tā patiesība. **7** Jo trīs ir, kas liecību dod, (debesīs, Tas Tēvs, Tas Vārds un Tas Svētais Gars: un šie trīs ir viens. **8** Un trīs ir, kas liecību dod virs zemes,) Tas Gars un tas ūdens un tās asinīs: un šie trīs ir kopā. **9** Ja mēs cilvēku liecību pieņemam, tad

esam no Dieva, un visa pasaule ir nogrimusi ļaunumā. **20** Bet mēs zinām, ka Dieva Dēls ir nācis un mums tādu prātu devis, ka atzītam To patiesīgo un esam iekš Tā Patiesīgā, iekš Viņa Dēla Jēzus Kristus; šīs ir Tas patiesīgais Dievs un tā mūžīgā dzīvība. (aiōnios g166) **21** Bērniņi, sargājaties no elkadiem! Āmen.

Jāņa 2. Vēstule

1 Tas vecākais tai izredzētai mātei un viņas bērniem, ko es patiesi mīlēju, un ne vien es, bet arī visi, kas patiesību atzinuši, **2** Tās patiesības dēļ, kas iekš mums paliek un ar mums būs mūžīgi: (aiōn g165) **3** Žēlastība, apžēlošana, miers lai ir ar jums no Dieva Tā Tēva un no Tā Kunga Jēzus Kristus, Tā Tēva Dēla, iekš patiesības un mīlestības. **4** Es ļoti esmu priecājies, ka tavu bērnu starpā esmu atradis, kas staigā iekš patiesības, tā kā mēs bausli esam dabūjuši no Tā Tēva. **5** Un nu es tevi lūdzu, māte, ne tā kā jaunu bausli tev rakstīdams, bet kas mums no iesākuma bijis: lai mēs cits citu mīlējam. **6** Un šī ir tā mīlestība, ka staigājam pēc Viņa baušiem; šis ir tas bauslis, ka iekš tā staigājiet, kā no iesākuma esat dzirdējuši. **7** Jo daudz viltnieki ir nākuši pasaulē, kas neapliecina Jēzu Kristu esam nākušu miesā. Šis ir tas viltnieks un tas pretī-kristus. **8** Lūkojiet uz sevi pašiem, ka nezaudējam, ko esam strādājuši, bet ka dabūjam pilnu algu. **9** Nevienam, kas ir pārkāpējs un nepaliek iekš Kristus mācības, nav Dieva: kas iekš Kristus mācības paliek, tam ir Tas Tēvs un Tas Dēls. **10** Ja kas nāk pie jums un šo mācību nenes, to neuzņemiet mājās un nesveicinājiet. **11** Jo kas viņu sveicina, tam ir daļa pie viņa ļauniem darbiem. **12** Man vēl ir daudz ko jums rakstīt; bet es negribēju uz papīra un ar tinti; bet es ceru pie jums nākt un muti pret muti runāt, lai mūsu prieks ir pilnīgs. **13** Tavas māsas, tās izredzētās, bērni tevi sveicina. Āmen.

Jāņa 3. Vēstule

1 Tas vecākais Gajum, tam mīlotam, ko es patiesībā mīlēju. **2** Mīlais, pār visām lietām es vēlēju, lai tev labi klājās, un tu esi vesels, tā kā tavai dvēselei labi klājās. **3** Jo es ļoti esmu priecājies, kad tie brāļi nāca un apliecināja tavu patiesību, tā kā tu iekš patiesības staigā. **4** Man lielāka prieka nav, nekā kad dzirdu savus bērnus staigājam iekš patiesības. **5** Mīlais, tu dari pēc ticības, ko tu dari pie tiem brāļiem, un vēl tiem no svešuma atrākušiem, **6** Kas ir devuši liecību par tavu milestību draudzes priekšā; un tu labi darīsi, kad tu tos izvadisi, tā kā pieklājās Dieva priekšā. **7** Jo tie Viņa vārda dēļ ir izgājuši, neko no pagāniem neņemdamī. **8** Tad nu mums pienākas tos tādus uzņemt, ka mēs paliekam par darba biedriem pie patiesības. **9** Es tai draudzei esmu rakstījis; bet Diotrefs, kas grib būt starp tiem tas augstākais, mūs nepieņem. **10** Tādēļ, kad es nākšu, tad es viņa darbus pieminēšu, ko viņš dara, ar ļauniem vārdiem pret mums aprunādams; un ar to nebūdams mierā viņš pats tos brāļus neuzņem un aizliedz arī tiem, kas to grib darīt, un tos izmet no draudzes. **11** Mīlais, nedzenies tam ļaunam pakaļ, bet tam labam; kas labu dara, tas ir no Dieva, bet kas ļaunu dara, tas Dievu nav redzējis. **12** Demeterim liecība top dota no visiem un no pašas patiesības, un mēs arīdzan liecību dodam, un jūs zināt, ka mūsu liecība ir patiesīga. **13** Man daudz būtu ko rakstīt, bet es negribu tev rakstīt ar tinti un spalvu; **14** Bet es ceru drīz tevi redzēt, tad mēs muti pret muti runāsim. Miers lai ir ar tevi. Tie draugi tevi sveicina. Sveicini tos draugus pa vārdam.

Jūdas Vēstule

1 Jūda, Jēzus Kristus kalps un Jēkaba brālis, tiem aicinātiem, kas iekš Dieva Tā Tēva svētīti un iekš Jēzus Kristus pasargāti. **2** Žēlastība lai ir jums un miers un mīlestība papilnam. **3** Mīlie, no visas sirds rūpējoties jums rakstīt par to pestīšanu, kas mums visiem ir kopā, man vajadzēja jums rakstīt un lūgt, lai jūs cīnāties par to ticību, kas vienreiz tiem svētiem ir dota. **4** Jo kādi cilvēki ielavījušies, kas rakstos sen papriekš nozīmēti uz šo sodību, bezdievīgi, kas mūsu Dieva žēlastību pārvērš bezkaunībā un aizliedz to vienīgo valdītāju Dievu un mūsu Kungu Jēzu Kristu. **5** Bet es jums, kas visu jau zināt, gribu atgādināt, ka Tas Kungs tos ļaudis no Ēģiptes zemes vienreiz pestījis, pēc tos neticīgos ir nomaitājis; **6** Un tos eņģelus, kas savu augsto kārtu nav sargājuši, bet savu dzīvokli atstājuši, Viņš ar mūžīgām saitēm ir paturējis apakš tumsības uz tās lielās dienas sodu. (aiōnios g126) **7** Tā kā Sodoma un Gomora un tās apkārtējās pilsētas, kas tāpat kā viņas maucībai bija padevušās un citai miesai gājušas pakal, ir noliktas par mūžīgu uguns priekšīmi, sodību ciezdamas. (aiōnios g166) **8** Tāpat arī šie sapņotāji apgāna miesu un nicina virsības un zaimo augstības. **9** Bet Miķelis, tas lielais eņģelis, kad tas cīnījās ar velnu, un tam pretī runāja par Mozus miesām, neuzdrīkstējās zaimošanas tiesu pret to spriest, bet sacīja: lai Tas Kungs tevi soda. **10** Bet šie zaimo, ko tie neprot; bet ko tie pēc dabas prot, tā kā bezprātīgie zvēri, iekš tā tie iet postā. **11** Ak vai, tiem, jo tie ir gājuši uz Kaina ceļu, un peļņas dēļ iegāzušies Bileāma alošanā un ir nomaitāti Koraha pretī runāšanā. **12** Šie ir tie gānekļi pie jūsu mīlestības mielastiem, kopā plītedami un bez bijāšanas barodamies, padabeši bez ūdens, vēju mētāti, kaili, neauglīgi, divkārt nomiruši, izsakņoti koki, **13** Bargi jūras vilņi, kas savu pašu kaunu putās izgāž; nomaldījušās zvaigznes, kam tā visdzīlākā tumsība top uzglabāta mūžīgi. (aiōn g165) **14** Bet par šiem arīdzan Enohs, tas septītais no Ādama, sludinājis sacīdams: redzi, Tas Kungs nāks ar Saviem daudz tūkstošiem svētiem, **15**

Tiesu turēt par visiem, visus bezdievīgos starp tiem pārmācīt par visiem viņu bezdievīgiem darbiem, ko tie bezdievīgie darījuši, un par visiem negantiem vārdiem, ko tie bezdievīgie grēcinieki pret Viņu runājuši. **16** Šie ir kurnētāji un skundētāji, staigādami pēc savām kārībām un viņu mute runā lepnus vārdus, un tie apbrīno cilvēku augstību pelņas dēļ. **17** Bet jūs, mīlie, pieminiet tos vārdus, kas jums ir papriekš sacīti no mūsu Kunga Jēzus Kristus apustuļiem. **18** Ka tie jums ir sacījuši, ka pēdējos laikos būs smējēji, pēc savām bezdievīgām kārībām staigādami. **19** Šie ir tie, kas cel šķiras, miesīgi cilvēki, kam gara nav. **20** Bet jūs, mīlie, uztaisāties savā vissvētākā ticībā, iekš Tā Svētā Gara lūgdamies. **21** Turaties iekš Dieva mīlestības, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus apžēlošanu uz mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **22** Un citus pārmāciet, kas ir šaubīgi, **23** Un citus izglābiet, tos no uguns izraudami, un par citiem apžēlojaties ar bijāšanu, ienidēdami arīdzan tās no miesas apgānītās drēbes. **24** Bet Tam, kas ir spēcīgs jūs pasargāt, ka neklūpat, un Savas godības priekšā bezvainīgus stādīt ar liksmību, **25** Tam vienam gudram Dievam, mūsu Pestītājam, lai ir gods un augsta slava, spēks un vara, tagad un mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165)

Jaņa Atklāsmes Grāmata

1 Jēzus Kristus parādišana, ko Dievs Viņam

ir devis, rādīt Saviem kalpiem to, kam būs notikt drīzumā, un ko Viņš ir zināmu darijīs caur Savu enģeli sūtidams Savam kalpam Jānim.

2 Tas ir apliecinājis Dieva vārdu un Jēzus Kristus liecību un visu, ko viņš redzējis.

3 Svētīgs ir tas, kas to lasa, un tie, kas dzird šās praviešu mācības vārdus un patur, kas te ir rakstīts; - jo tas laiks ir tuvu.

4 Jānis tām septiņām Dieva draudzēm, kas ir Āzijā: žēlastība lai ir jums un miers no Tā, kas ir un kas bijis un kas nāk; un no tiem septiņiem gariem, kas ir Viņa goda krēsla priekšā;

5 Un no Jēzus Kristus, kas ir Tas uzticīgais liecinieks, Tas pirmsdzimtais no tiem mirušiem un Tas valdītājs pār tiem kēniņiem virs zemes; kas mūs ir mīlējis un mūs mazgājis

no mūsu grēkiem ar Savām asinīm,

6 Un mūs darijīs par kēniņiem un priesteriem Savam Dievam un Tēvam: Viņam lai ir gods un vara mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165)

7 Redzi, Viņš nāk ar padebežiem, un visas acis Viņu redzēs un tie, kas Viņu ir dūruši, un visas pasaules ciltis kauks Viņa priekšā. Tiešām, Āmen.

8 Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals, saka Tas Kungs Dievs, kas ir un kas bijis un kas nāk, Tas Visuvaldītājs.

9 Es Jānis, jūsu brālis un biedrs iekš Jēzus Kristus bēdām, valstības un pacietības, es biju tai salā, ko sauc Patmos, Dieva vārda dēļ un Jēzus Kristus liecības dēļ.

10 Es biju garā Tā Kunga dienā un dzirdēju aiz manis stipru balsi kā bazūni;

11 Tā sacīja: Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Pirmais un Tas Pēdigais; un ko tu redzi, to raksti grāmatā un sūti tām draudzēm, kas ir Āzijā, uz Efesu un uz Smirnu un uz Pergamu un uz Tiatiru un uz Sardu un uz Filadelfiju un uz Laodiķeu.

12 Un es apgriezos, to balsi skatīties, kas ar mani runāja, un apgriezies es redzēju septiņus zelta lukturus,

13 Un vidū starp tiem septiņiem lukturiem vienu, līdzīgu Cīlvēka Dēlam, apgērbtu ar gariem svārkiem un apjoztu ap krūtim ar zelta jostu,

14 Un Viņa galva un

mati bija balti, tā kā balta vilna, tā kā sniegs, un Viņa acis bija tā kā uguns liesma;

15 Un Viņa kājas bija varam līdzīgas, itin kā cepli degošas, un Viņa balss tā kā lielu ūdeņu balss.

16 Un Viņam bija labā rokā septiņas zvaigznes, un no Viņa mutes izgāja ass, abējās pusēs griezīgs zobens, un Viņa vaigs spīdēja, kā saule spīd savā spēkā.

17 Un kad es Viņu redzēju, tad es nokritu pie Viņa kājām tā kā miris; un Viņš man uzlikā Savu labo roku sacīdam: nebīsties! Es esmu Tas Pirmais un Tas Pēdējais.

18 Un Tas Dzīvais. Es biju nomiris un redzi, Es esmu dzīvs mūžīgi mūžam. Un Man ir elles un nāves atslēgas. (aiōn g165, Hadēs g86)

19 Raksti, ko tu esi redzējis, to, kas nu ir, un to, kas pēc šim notiks,

20 To noslēpumu par tām septiņām zvaigznēm, ko tu esi redzējis Manā labā rokā, un tos septiņus zelta lukturus.

Tās septiņas zvaigznes ir to septiņu draudžu enģeli, un tie septiņi lukturi, ko tu esi redzējis, ir septiņas draudzes.

2 Efesus draudzes enģelim raksti: tā saka Tas, kas tās septiņas zvaigznes tur Savā labā rokā, kas staigā vidū starp tiem septiņiem zelta lukturiem.

2 Es zinu tavus darbus un tavu pūliņu un tavu pacietību un ka tu ļaunus nevari ieredzēt; un tu esi pārbaudījis tos, kas teicās apstuļi esoši un nav, un tos esi atradis melkuļus;

3 Un esi panesis, un tev ir pacietība un esi pūlējies Mana Vārda dēļ un neesi piekusis.

4 Bet tas Man ir pret tevi, ka tu no savas pirmās milestības esi atstājies.

5 Tad nu piemini, no kurienes tu esi atkritis, un atgriezies un dari tos pirmos darbus; bet ja ne, tad Es pie tevis nāķu drīz un nostumšu tavu lukturi no viņa vietas, ja tu neatgriezīsies.

6 Bet tas tev ir, ka tu tos Nikolaitu darbus ienīsti, ko Es arīdzan ienīstu.

7 Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka: tam, kas uzvar, Es došu ēst no tā dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē.

8 Un Smirnas draudzes enģelim raksti: tā saka Tas Pirmais un Tas Pēdigais, kas bija miris un ir dzīvs tapis:

9 Es zinu tavus darbus un tavas bēdas un tavu nabadzību (tomēr tu esi bagāts), un to zaimošanu no tiem, kas teicās Jūdi esoši un nav, bet ir sātana draudze.

10 Nebīsties nekā par to, ka tev jācieš; redzi, sātans kādus no

jums metīs cietumā, lai jūs topat kārdināti, Tomēr, kas jums ir, to turat, kamēr Es nākšu. **26** un jums būs bēdas desmit dienas. Esi uzticīgs Un tam, kas uzvar un Manus darbus tur līdz līdz nāvei, tad Es tev došu to dzīvības kroni. galam, Es došu varu pār tiem pagāniem. **27** Un **11** Kam ir auss, tas lai dzird, ko Tas Gars tām viņš tos ganīs ar dzelzs rīksti, tā kā māla trauki draudzēm saka: tam, kas uzvar, nekāda vaina top sadauzīti, kā arī Es to esmu dabūjis no Sava nenotiks no tās otrās nāves. **12** Un Pergamus draudzes enģelim raksti: tā saka Tas, kam tas **29** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām asais, abējās pusēs griezīgais zobens. **13** Es zinu draudzēm saka.

tavus darbus, un ka tu piemājo, kur sātana krēsls, un ka tu Manu Vārdu turi un Manu ticību neesi aizliedzis, arī ne tanīs dienās, kad Antipas, Mans uzticīgais liecinieks, ir nokauts pie jums, kur sātans mājo. **14** Bet tas vien Man ir pret tevi, ka tavā vidū ir, kas Bileāma mācību cienī, kas Balaku mācīja, apgrēcību celt Israēla bērnu priekšā, elku upurus ēst un maukot. **15** Tāpat tev arīdzan ir, kas to Nikolaitu mācību cienī, ko Es ienīstu. **16** Atgriezies no grēkiem! Bet ja ne, tad Es pie tevis nāķu drīz un karošu pret tiem ar Savas mutes zobenu. **17** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka; tam, kas uzvar, Es došu ēst no tā apsleptā manna, un Es viņam došu labas liecības zīmi un uz tās liecības zīmes vienu jaunu vārdu rakstītu, ko neviens nezin, kā vien tas, kas to dabū. **18** Un Tiatiras draudzes enģelim raksti: tā saka Tas Dieva Dēls, kam acis ir tā kā uguns liesma, un kam kājas ir varam līdzīgas. **19** Es zinu tavus darbus un tavu milestību un tavu kalpošanu un tavu ticību un tavu pacietību un tavus darbus, un ka to pēdējo darbu ir vairāk nekā to pirmo. **20** Bet tas vien Man ir pret tevi, ka tu tai sievai, tai Jezebelei, kas praviete teicās, vaļu dod, mācīt un pievilt Manus kalpus, ka mauko un ēd elku upurus. **21** Un Es viņai laiku esmu devis, lai viņa atgrieztos no savas maucības, un tā nav atgriezusies. **22** Redzi, Es viņu metišu uz gultu, un tos, kas ar viņu maukojuši, lielās bēdās, ja tie neatgriezisies no saviem darbiem. **23** Un viņas bērnus Es nonāvēdams nonāvēšu, un visām draudzēm būs atzīt, ka Es tas esmu, kas ikstis un sirdis pārbauda. Un Es došu ikvienam no jums pēc viņa darbiem. **24** Bet jums Es saku, tiem citiem, kas ir Tiatirā, kam šīs mācības nav, un kas (kā tie saka) sātana dzīlumus nav atzinuši: Es nekādu citu nastu uz jums nemetišu. **25**

3 Un Sardus draudzes enģelim raksti: tā saka Tas, kam tie septiņi Dieva gari un tās septiņas zvaigznes. Es zinu tavus darbus, ka tev tas vārds ir, ka tu dzīvo, un tu esi miris. **2** Uzmanīties un stiprini to citu, kas grib mirt; jo Es tavus darbus neesmu atradis pilnīgus Dieva priekšā. **3** Tad nu piemini, kā tu esi dabūjis un dzirdējis, un turi to un atgriezies: ja tu nu nebūsi nomodā, tad Es nākšu pār tevi tā kā zagliš, un tu nezināsi, kurā stundā Es pār tevi nāķu. **4** Bet tev vēl ir maz vārdu iekš Sardus, kas savas drēbes nav apgānījuši, un tie staigās baltās drēbēs ar Mani, jo tie to ir vērts. **5** Kas uzvar, tas ar baltām drēbēm taps apgērbts; un Es viņa vārdu neizdeldēšu no tās dzīvības grāmatas un viņa vārdu apliecināšu priekš Sava Tēva un Viņa enģeļiem. **6** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka. **7** Un Filadelfias draudzes enģelim raksti: tā saka Tas Svētais, Tas Patiesīgais, kam ir tā Dāvida atslēga, kas atver, un neviens neaizslēdz, un aizslēdz, un neviens neatver. **8** Es zinu tavus darbus. Redzi, Es tavā priekšā esmu devis atvērtas durvis, un neviens tās nevar aizslēgt; jo tev ir maz spēka, un tu Manu mācību esi turējis un neesi aizliedzis Manu Vārdu. **9** Redzi, Es dodu no sātana draudzes, kas teicās Jūdi esoši un nav, bet melo, - redzi, Es darišu, ka tie nāks un pie tavām kājām pielūgs un atzīs, ka Es tevi esmu milējis. **10** Tāpēc ka tu Manas paciešanas mācību esi turējis, tad Es arī tevi pasargāšu no tās kārdināšanas stundas, kas nāks pār visu pasauli, tos kārdināt, kas dzīvo virs zemes. **11** Redzi, Es nāku drīz. Turi, kas tev ir, ka neviens tavu kroni neatņem. **12** Kas uzvar, to Es darišu par pilāru Sava Dieva namā, un tas vairs neizies ārā; un Es uz viņu rakstīšu Sava Dieva Vārdu, un Sava Dieva pilsētas vārdu, tās jaunās Jeruzālemes,

kas nonāk no debesim no Mana Dieva, un Manu Vārdu, to jauno. **13** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka. **14** Un Laodiķeas draudzes enģelim raksti: tā saka Tas Āmen, Tas Dieva radījumu iesākums. **15** Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts, vai karsts! **16** Kad tu nu esi remdens un ne auksts, ne karsts, tad Es tevi izspļaušu no Savas mutes. **17** Jo tu saki: es esmu bagāts un pār pāri bagāts, un man nekā nevajag; un tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams un nabags un akls un kails. **18** Es tev dodu padomu, ka tev no Manis būs pirkst zeltu, kas uguņi ir izdedzināts, lai tu topi bagāts, - un baltas drēbes, lai tu topi apģērbts, un tavas kailības kauns nenāk redzams; un svaidi savas acis ar acu zālēm, lai tu vari redzēt. **19** Ko Es mīlēju, to goda krēslu četri dzīvi radījumi, pilni ar acīm priekšā un aizmugurē. **7** Un tas pirmais no tiem dzīviem bija lauvam līdzīgs, un tas otrs vērsim līdzīgs, un tas ceturtais bija skrejošam ērglim līdzīgs. **8** Un tiem četriem dzīviem bija ikvienam seši ar acīm, un tie bez atpušanās dienām naktīm spārni, un tie bija visapkārt un iekšpusē pilni sauc: svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Dievs, Tas Visuvaldītājs, kas bijis un kas ir un kas nāk. **9** Un kad tie dzīvie godu un slavu un pateikšanu dod Tam, kas sēž uz tā goda krēsla, kas dzīvo mūžīgi mūžam, (**aiōn g165**) **10** Tad tie divdesmit četri vecaji nometās zemē priekš Tā, kas sēž uz tā goda krēsla, un pielūdz To, kas dzīvo mūžīgi mūžam, un met savus kroņus tā goda krēsla priekšā sacidami: (**aiōn g165**) **11** Kungs, Tu esi cienīgs ķemt godu un slavu un spēku, jo Tu tos Es pārmācu un pamācu: tad nu iekarsies un visas lietas esi radījis un caur Tavu prātu tās ir atgriezies. **20** Redzi, Es stāvu priekš durvīm un un ir raditas.

klaudzinājū: ja kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani. **21** Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla. **22** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka.

4 Pēc tam es redzēju, un raugi, durvis bija atvērtas debesīs, un tā pirmā balss, ko es dzirdēju tā kā bazūni ar mani runājam, sacīja: uzkāp šurp, Es tev rādišu, kam pēc būs notikt. **2** Un tūdāl es biju garā, un redzi, tur goda krēsls bija celts debesīs, un tur Viens sēdēja uz tā goda krēsla. **3** Un ģimis Tam, kas tur sēdēja, bija līdzīgs jaspis un sardis akmenim; un visapkārt tam goda krēslam bija varavīksne, kas izskatījās tā kā smaragds. **4** Un visapkārt ap to goda krēslu bija divdesmit četri krēsli, un uz tiem krēsliem es redzēju divdesmit četru vecajus sēžam, apgērbtus baltām drēbēm, un tiem bija zelta kroni uz galvām. **5** Un no tā goda krēsla iziet zibeņi, pērkoni un balsis; un tur bija septiņi degoši eļļas lukturi, kas tā goda krēsla priekšā deg; tie ir tie septiņi Dieva gari. **6** Un tā goda krēsla priekšā bija tā kā glāzes jūra, kristālam līdzīga, un tā goda krēsla vidū un visapkārt ap

5 Un es redzēju labā rokā Tam, kas sēdēja uz tā goda krēsla, grāmatu no iekšas un ārpuses aprakstītu un ar septiņiem zieģļiem aizziegelētu. **2** Un es redzēju spēcīgu enģeli saucam ar stipru balsi: kas ir cienīgs to grāmatu attaisīt un viņas ziegelus atdarīt? **3** Un neviens nedz debesīs, nedz virs zemes, nedz apakš

zemes to grāmatu nevarēja atdarīt, nedz tur ieskatīties iekšā. **4** Un es gauži raudāju, ka neviens netapa atrasts cienīgs, atdarīt un lasīt to grāmatu, nedz tur ieskatīties iekšā. **5** Un viens no tiem vecajiem uz mani saka: neraudi! Redzi, tas lauva no Jūda cilts, tā Dāvida sakne, ir uzvarējis, attaisit to grāmatu un atdarīt viņas septiņus zieģelus. **6** Un es redzēju, un raugi, tā goda krēsla un to četru dzīvo vidū un to vecaju vidū stāvēja Jērs kā nokauts, tam bija septiņi ragi un septiņas acis, tie ir tie septiņi Dieva gari, izsūtiți pa visu pasauli. **7** Un Tas nāca un ḥēma to grāmatu no labās rokas Tam, kas sēdēja uz tā goda krēsla. **8** Un kad Tas to grāmatu bija ḥēmis, tad tie četri dzīvie un tie divdesmit četri vecaji metās zemē priekš Tā Jēra, turēdamī ikviens kokles un zelta kausus, pilnus ar kvēpināmām zālēm; tās ir to svēto lūgšanas. **9** Un tie dziedāja jaunu dziesmu sacīdami: Tu esi cienīgs, ḥēmet

to grāmatu un atdarīt viņas zieģēļus; jo Tu un ar badu un ar mēri un caur zemes zvēriem.
biji nokauts un Dievam Tu mūs esi atpircis (Hadēs g86) 9 Un kad Tas to piekto zieģeli atdarīja,
ar Savām asinīm no visām ciltīm un valodām tad es redzēju apakš tā kvēpināmā altāra to
un ļaudīm un tautām, 10 Un mūs esi darījis dvēseles, kas bija nokauti Dieva vārda dēļ un
par kēniņiem un priesteriem mūsu Dievam, un tās liecības dēļ, kas tiem bija. 10 Un tie sauca
mēs valdīsim virs zemes. 11 Un es redzēju un ar stipru balsi sacīdam: cik ilgi, ak svētais un
dzirdēju daudz enģeļu balsis visapkārt ap to patiesīgais Valdītājs, Tu nesodi un neatriebi
goda krēslu un ap tiem dzīviem un vecajiem; mūsu asinis pie tiem, kas virs zemes dzīvo? 11
un viņu pulks bija desmit tūkstoš reiz desmit Un garas baltas drēbes ikvienam tapa dotas,
tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši. 12 Tie sacīja un tiem tapa sacīts, lai tie vēl mazu laiku dus,
ar stipru balsi: Tas Jērs, kas tapa nokauts, ir tiekams viņu darba biedru un viņu brāļu skaita
cienīgs, nemt spēku un bagātību un gudrību un būs pilns, kas taps nokauti, tā kā viņi. 12 Un es
stiprumu un slavu un godu un pateicību. 13 Un tur ir iekšā, es dzirdēju sakām: Tam, kas sēž uz tiekams viņš to sesto zieģeli atdarīja, tad
visus radijumus, kas ir debesīs un virs zemes cēlās liela zemes trīcēšana, un saule tapa tumša
un zemes apakšā, un kas ir jūrā, un visus, kas kā rupjš maiss, un mēnesis tapa kā asinis. 13
tur ir iekšā, es dzirdēju sakām: Tam, kas sēž uz tā goda krēsla, un Tam Jēram lai ir pateicība Un debess zvaigznes krita uz zemi, kā viņes
un slava un gods un vara mūžigi mūžam! (aiōn g165) 14 Un tie četri dzīvie sacīja: Āmen! Un tie koks savas neienākušās viņes nomet, kratīts
divdesmit četri vecaji metās zemē un pielūdza no liela vēja. 14 Un debess aizgāja kā satīta
To, kas dzīvo mūžigi mūžam. grāmata, un visi kalni un salas tapa kustinātas
no savām vietām, 15 Un tie kēniņi virs zemes

6 Un es redzēju, ka Tas Jērs vienu no tiem zieģeliem atdarīja, un dzirdēju vienu no tiem četriem dzīviem sakām kā ar pērkona balsi: nāc un lūko! 2 Un es redzēju, un raugi, tur bija balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tam bija stops; un tam kronis tapa dots, un viņš izgāja uzvarēdams, un lai uzvarētu. 3 Un kad Viņš to otru zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju to otru dzīvo sakām: nāc un lūko! 4 Un tur izgāja otrs, sarkans zirgs, un tam, kas uz tā sēdēja, tapa dots, mieru atņemt no zemes, un ka tie cits citu nokaut savā starpā, un tam tapa dots liels zobens. 5 Un kad Viņš to trešo zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju to trešo dzīvo sakām: nāc un lūko! Un es redzēju, un raugi, melns zirgs, un tam, kas uz tā sēdēja, bija svari rokā. 6 Un es dzirdēju balsi to četru dzīvo vidū sakām: viens mērs kviešu par sudraba gabalu un trīs mēri miežu par sudraba gabalu un eļļu un vīnu nesamaitā. 7 Un kad Viņš to ceturto zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju tā ceturtā dzīvā balsi sakām: nāc un lūko! 8 Un es redzēju un raugi, pelēks zirgs, un kas uz tā sēdēja, tam bija vārds: nāve; un elle tai gāja pakaļ; un tiem vara tapa dota, ceturto pasaules tiesu nokaut ar zobenu

un tie lielie kungi un tie bagātie un tie virsnieki un tie varenie un visi kalpi un visi svabadiえ paslēpās alās un kalnu dobumos, 16 Un sacīja uz tiem kalniem un tām klintīm: kritiet pār mums un apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēž uz tā goda krēsla, un no Tā Jēra dusmības. 17 Jo Viņa dusmības lielā diena ir atnākusi, - un kas var pastāvēt?

7 Un pēc tam es redzēju četrus enģeļus stāvam uz tiem četriem zemes stūriem, kas tos četrus zemes vējus turēja, lai vējš nepūstu ne pa zemi, ne pa jūru, ne pa kādu koku. 2 Un es redzēju citu enģeli uzķāpjam no rīta puses, tam bija tā dzīvā Dieva ziegelis, un tas sauca ar stipru balsi uz tiem četriem enģeļiem, kam vara bija dota, samaitāt zemi un jūru, 3 Sacīdams: nesamaitājet ne zemi, ne jūru, ne kokus, tiekams mēs apziegelēsim sava Dieva kalpus pie viņu pierēm. 4 Un es dzirdēju, cik to apziegelēto: simts četrdesmit un četri tūkstoši bija apziegelēti no visām Israēla bērnu ciltīm. 5 No Jūda cilts: divpadsmīt tūkstoši apziegelēti. No Rūbena cilts: divpadsmīt tūkstoši. No Gada cilts: divpadsmīt tūkstoši. 6 No Ašera cilts: divpadsmīt tūkstoši. No Naftalus cilts: divpadsmīt tūkstoši. No Manasus cilts: divpadsmīt tūkstoši. 7 No

Sīmeana cilts: divpadsmit tūkstoši. No Levja kvēpināmo trauku un to pildīja ar uguni no tā cilts: divpadsmit tūkstoši. No Īsašara cilts: altāra un to meta uz zemi. Tad notika balsis un divpadsmit tūkstoši. **8** No Zebulona cilts: pērkoni un zibeņi un zemes trīcēšana. **6** Un tie divpadsmit tūkstoši. No Jāzepa cilts: divpadsmit septiņi enģeli, kam tās septiņas bazunes bija, tūkstoši. No Benjamina cilts: divpadsmit tūkstoši taisījās bazūnēt. **7** Un tas pirmais bazūnēja, apziegelēti. **9** Pēc tam es redzēju, un raugi, liels pulks, ko neviens nevarēja izskaitīt, no visādām krita uz zemi, un koku trešā tiesa izdega un tautām un ciltim un ļaudim un valodām stāvēja visa zaļā zāle izdega. **8** Un tas otrs enģelis priekš tā goda krēsla un priekš Tā Jēra, apģērbti bazūnēja. Un tā kā liels kalns, uguni degošs, baltām garām drēbēm un palmu zari viņu tapa mests jūrā, un jūras trešā tiesa tapa par rokās, **10** Un sauga ar stipru balsi un sacīja: asinīm. **9** Un radījumu trešā tiesa, kas jūrā, kam pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēž uz tā ir dzīvība, nomira, un laivu trešā tiesa tapa goda krēsla, un Tam Jēram. **11** Un visi enģeli sadragāta. **10** Un tas trešais enģelis bazūnēja, stāvēja visapkārt ap to goda krēslu un ap tiem Un liela zvaigzne tā kā degoša lāpa nokrita vecajiem un tiem četriem dzīviem un metās no debesīm un krita uz upju trešo tiesu un priekš tā goda krēsla zemē uz savu vaigu un uz ūdeņu avotiem. **11** Un tās zvaigznes vārds pielūdza Dievu, **12** Sacīdami: Āmen! Teikšana top sauks: Vērmeles, un ūdeņu trešā tiesa un gods un gudrība un pateicība un slava un tapa par vērmelēm, un daudz ļaužu nomira no vara un spēks pieder mūsu Dievam mūžīgi tiem ūdeņiem, jo tie bija rūgti palikuši. **12** Un mūžam! Āmen. (aiōn g165) **13** Un viens no tiem tas ceturtais enģelis bazūnēja. Un saules trešā vecajiem atbildēja, uz mani sacīdams: šie, kas tiesa tapa samaitāta un mēneša trešā tiesa un apģērbti baltām garām drēbēm, kas tie tādi, un zvaigžņu trešā tiesa, ka viņu trešā tiesa taptu no kurienes tie nākuši? **14** Un es uz viņu sacīju: aptumšota un dienas trešā tiesa nespīdētu, un Kungs, tu to zini! Un viņš uz mani sacīja: šie ir nakts tāpat. **13** Un es redzēju un dzirdēju ērgli tie, kas ir nākuši no tām lielām bēdām un ir pa debess vidu skrejam un ar stipru balsi sakām: mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši iekš Tā vai, vai, Ak vai, tiem, kas virs zemes dzīvo, to Jēra asinīm; **15** Tādēļ tie ir Dieva goda krēsla citu bazūņu balsu dēļ no tiem trim enģeliem, priekšā un Viņam kalpo dienām un naktīm kas vēl bazūnēs.

Viņa namā, un kas sēž uz tā goda krēsla, Tas tos apēnos. **16** Ne tie vairs izsalks, ne tiem vairs slāps; nedz saule, nedz kāds karstums tos vairs nespiedīs; **17** Jo Tas Jērs, kas ir vidū priekš tā goda krēsla, tos ganīs un tos vadīs pie dzīviem ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm.

8 Un kad Viņš to septīto ziegeli atdarīja, palika kluss debesīs kādu pusstundu. **2** Un es redzēju tos septiņus enģelus, kas stāvēja Dieva priekšā, un tiem tapa dotas septiņas bazunes. **3** Un cits enģelis nāca un stāvēja pie tā altāra, turēdams zelta kvēpināmu trauku; un tam tapa dotas daudz kvēpināmas zāles, ka viņš tās ar visu svēto lūgšanām liktu uz to zelta altāri, kas ir tā goda krēsla priekšā. **4** Un šo kvēpināmo zāļu

9 Un tas piektais enģelis bazūnēja. Un es redzēju zvaigzni, kritušu no debess uz zemi, un tam tapa dota bezdibēja akas atslēga. (Abyssos g12) **2** Un tas atvēra bezdibēja aku. Un dūmi uzķāpa no tās akas, kā liela cepļa dūmi. Un saule tapa aptumšota un gaiss no tās akas dūmiem. (Abyssos g12) **3** Un no tiem dūmiem siseņi nāca uz

zemī, un tiem vara tapa dota, tā kā skorpioniem vara ir virs zemes. **4** Un tiem tapa sacīts, lai tie nemaitātu zemes zāli nedz zaļumu, nedz kādu koku, bet vien tos cilvēkus, kam tas Dieva ziegeli nav pie viņu pierēm. **5** Un viņiem tapa dots, ka tie tos nenokautu, bet mocītu piecus mēnešus; un viņu mocīšana bija tā kā skarpija mocišana, kad tas cilvēkam ir iedzēlis. **6** Un tanis dienās cilvēki nāvi meklēs un to neatradis, un tie kāros mirt, bet nāve no viņiem bēgs. **7** Un rokas Dieva priekšā. **5** Un tas enģelis nēma to tie siseņi bija līdzīgi zirgiem, kas ir sataisīti uz

karu, un uz viņu galvām bija kā kroņi, zeltam bija rokā, un tas lika savu labo kāju uz jūru un līdzīgi, un viņu vaigi kā cilvēku vaigi. **8** Un tiem kreiso uz zemi. **3** Un tas sauca ar stipru balsi, kā bija mati kā sievu mati, un viņu zobi bija kā lauva rūc; un kad tas bija saucis, tad tie septiņi lauvu zobi. **9** Un tiem bija bruņas kā dzelzs pērkoni runāja savās balsīs. **4** Un kad tie septiņi bruņas, un viņu spārnu troksnis tā kā ratu pērkoni savās balsīs bija runājuši, tad es tās troksnis, kad daudz zirgi skrien karā. **10** Un gribēju rakstīt, un es dzīrdēju balsi no debesīm tiem bija astes skorpioniem līdzīgas, un viņu uz mani sakām: apziegelē, ko tie septiņi pērkoni astēs bija dzeloņi, un viņiem bija vara, cilvēkus ir runājuši, un neraksti to. **5** Un tas enģelis, ko maitāt piecus mēnešus. **11** Un pār tiem bija es redzēju stāvām uz jūras un uz zemes, pacēla kēniņš, tas bezdibeņa enģelis, viņa vārds bija savu roku uz debesīm **6** Un zvērēja pie Tā, kas ebrejiski: Abadon, un Grieķu valodā: Apolion. dzīvo mūžīgi mūžam, kas ir radījis debesis un, **(Abyssos g12)** **12** Tas viens “vai” ir pagājis; redzi, kas tur iekšā, un zemi un, kas tur iekšā, un jūru vēl nāk divi “vai” pēc tam. **13** Un tas sestais un, kas tur iekšā, ka laiks vairs nebūs. **(aīōn g165)** enģelis bazūnēja, un es dzīrdēju vienu balsi no **7** Bet iekš tā septītā enģeļa balss dienām, kad tas tā zelta altāra četriem stūriem, kas bija Dieva bazūnēs, tad Dieva noslēpums taps piepildīts, priekšā, **14** Sakām uz to sesto enģeli, kam tā kā Viņš Saviem kalpiem, tiem praviešiem, ir bazūne bija: atraisi tos četrus enģeļus, kas ir pasludinājis. **8** Un tā balss, ko es biju dzīrdējis saistīti pie tās lielās Efrates upes. **15** Un tie četri no debesīm, atkal ar mani runāja un sacīja: enģeļi tapa atraisiti, kas bija gatavi uz to stundu ej, nēm to grāmatiņu, kas ir atvērta tā enģeļa un dienu un mēnesi un gadu, ka tie cilvēku trešo rokā, kas uz jūras un uz zemes stāv. **9** Un es tiesu nokautu. **16** Un tas kara jātnieku skaits nogāju pie tā enģeļa un uz to sacīju: dod man to bija divdesmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši. grāmatiņu; un tas uz mani sacīja: nēm un apēd Un es dzīrdēju viņu skaitu. **17** Un tā es redzēju to, un tā būs rūgta tavā vēderā, bet tavā mutē tos zirgus tanī parādišanā un tos, kas uz tiem tā būs salda kā medus. **10** Un es to grāmatiņu sēdēja: tiem bija ugunīgas un tumši zilas un nēmu no tā enģeļa rokas un to apēdu, un tā bija sēram līdzīgas bruņas; un to zirgu galvas bija kā manā mutē salda kā medus, un kad es to biju lauvu galvas, un no viņu mutēm izgāja uguns apēdis, tā bija rūgta manā vēderā. **11** Un viņš uz un dūmi un sērs. **18** Caur šiem trim cilvēku trešā mani sacīja: tev būs atkal pasludināt nākošas tiesa tapa nokauta, caur to uguni un caur tiem lietas par daudz ļaudīm un tautām un valodām dūmiem un caur to sēru, kas no viņu mutēm un kēniņiem.

izgāja. **19** Jo viņu vara stāvēja viņu mutē un viņu astēs; jo viņu astes bija čūskām līdzīgas; tām bija galvas, un ar tām tie maitāja. **20** Un tie atlikušie cilvēki, kas nav nokauti caur šīm mocībām, tomēr nav atgriezušies no savu roku darbiem, ka tie nebūtu (vairs) pielūguši tos velnus un tos zelta un sudraba un vara un akmens un koka elkus, kas nevar redzēt, nedz dzīrdēt, nedz staigāt; **21** Un tie nav atgriezušies no savām slepkavībām, nedz no savām burvestībām, nedz no savas maucības, nedz no savām zādzībām.

10 Un es redzēju citu spēcīgu enģeli no debesīm nokāpjam, tas bija apgērbts ar mākonī, un varavīksne bija uz viņa galvas, un viņa vaigs bija tā kā saule un viņa kājas tā apvainot, tam tāpat būs nokautam tapt. **6** Šiem kā uguns stabī. **2** Un tam atvērta grāmatiņa ir vara, debesi aizslēgt, ka lietus nelīst viņu

11 Un niedre man tapa dota mēra kokam līdzīga, un tas enģelis stāvēja sacīdam: celies un mēro to Dieva namu un to altāri un tos, kas tur iekšā pielūdz. **2** Bet to pagalmu, kas ir Dieva nama ārpuse, pamet ārā, un nemēro to, jo tas ir dots pagāniem; un tie to svēto pilsetu samīs četrdesmit divus mēnešus. **3** Un Es vāju došu Saviem diviem lieciniekim, un tie kā pravieši mācīs tūkstoš divsimt un sešdesmit dienas, ar maisiem apgērbti. **4** Šie ir tie divi ellās koki un tie divi lukturi, kas

sludināšanas dienās, un tiem ir vara pār tiem ūdeņiem, tos pārvērst par asinīm un zemi sist ar visādām mokām, cikkārt viņiem gribās. **7** Un kad tie savu liecību būs pabeiguši, tad tas zvērs, kas izkāpj no bezdibēja, ar tiem karos un tos uzvarēs un tos nokaus. (*Abyssos g12*) **8** Un viņu miesas gulēs uz tās lielās pilsētas ielas, kas garīgi top saukta Sodoma un Ēģipte, kur arī mūsu Kungs ir krustā sists. **9** Un no tiem ļaudim un tām ciltīm un valodām un tautām būs, kas redzēs viņu miesas puscaturtas dienas un neļaus viņu miesas ielikt kapos. **10** Un tie, kas dzīvo virs zemes, priečāsies par tiem un būs liksmi, un cits citam dāvanas sūtis, jo šie divi pravieši bija mocījuši tos, kas virs zemes dzīvo. **11** Un pēc puscaturtas dienas iegāja iekš tiem dzīvības gars no Dieva, un tie stājās uz savām kājām, un lielas izbailes uzkrīta tiem, kas tos ieraudzīja. **12** Un tie dzirdēja stipru balsi no debess uz tiem sakām: nāciet šurp augšām. Un tie uzkāpa iekš mākoņa uz debesīm, un viņu ienaidnieki uz tiem skatījās. **13** Un tanī stundā liela zemes trīcēšana notika, un tās pilsētas desmitā tiesa sagruva, un tai zemes trīcēšanā septiņtūkstoš cilvēku vārdi tika nokauti, un tie atlikušie pārbījās un deva godu Tam Dievam debesīs. **14** Tas otrs “vai” ir pagājis, un redzi, tas trešais “vai” nāk drīz. **15** Un tas septītais enģēlis bazūnēja, un stipras balsis cēlās debesis sacīdamas: pasaules valstis ir kļuvušas mūsu Kungam un Viņa Kristum, un Tas valdis mūžīgi mūžam. (*aiōn g165*) **16** Un tie divdesmit četri vecajī, kas sēž Dieva priekšā uz saviem goda krēsliem, krita uz savu vaigu un pielūdza Dievu, **17** Sacīdami: mēs Tev pateicamies, Kungs Dievs, Visuvaldītājs, kas ir un kas bijis un kas nāk, ka Tu Savu lielo spēku esi ņēmis un Savu valdību uzcēlis. **18** Un tās tautas ir iedusmojušās, un Tava dusmība ir nākusi un tas mirušo laiks, ka tie top sodīti, un ka tā alga top dota Taviem kalpiem, tiem praviešiem, un tiem svētiem un tiem, kas Tavu Vārdu bīstas, tiem maziem un lieliem; un ka tie top samaitāti, kas zemi maitāja. **19** Un tas Dieva nams debesis tapa atvērts, un Viņa derības šķirsts tapa redzams Viņa namā, un zibeņi notika un balsis un pērkoni un zemes trīcēšana un liela krusa.

12 Un liela zīme parādījās debesīs: sieva ar sauli apgērbta, un mēnesis apakš viņas kājām, un viņas galvā kronis no divpadsmit zvaigznēm, **2** Un grūta būdama tā brēca bērnu sāpēs un dzemdēšanas mokās. **3** Un cita zīme parādījās debesīs, un redzi, liels pūķis, sarkans kā uguns, ar septiņām galvām un desmit ragiem, un uz viņa galvām septiņi kēniņa kroņi. **4** Un viņa aste vilka debess zvaigžņu trešo tiesu un tās nometa uz zemi. Un tas pūķis stājās tās sievas priekšā, kurai bija jādzemdē, ka viņš, kad tā dzemdētu, viņas bērnu aprītu. **5** Un viņa dzemdēja bērnu, dēlu, kam visus pagārus būs ganīt ar dzelzs riksti, un viņas bērns tapa aizrauts pie Dieva un pie Viņa goda krēsla. **6** Un tā sieva bēga uz tuksnesi, kur viņai bija no Dieva sataisita vieta, lai viņa tur taptu uzturēta tūkstoš divsimt un sešdesmit dienas. **7** Un karš cēlās debesīs. Miķelis un viņa enģēli karoja pret to pūķi; un tas pūķis karoja un viņa enģēli, **8** Un nespēja nemieka, un viņu vieta vairs netika atrasta debesīs. **9** Un tas lielais pūķis tika izmests, tā večā čūska, ko dēvē par velnu un sātanu, kas visu pasauli pievī; tas tika nomests uz zemi, un viņa enģēli līdz ar viņu tur tika nomesti. **10** Un es dzirdēju stipru balsi debesīs sakām: tagad pestīšana un spēks un valstība mūsu Dievam, un vara Viņa Kristum ir kļuvusi; jo mūsu brāļu apsūdzētājs ir nomests, kas tos apsūdzēja priekš mūsu Dieva dienām naktīm. **11** Un tie viņu ir uzvarējuši caur Tā Jēra asinīm un caur savas liecības vārdu, un tie savu dzīvību nav milējuši līdz nāvei. **12** Tāpēc priečājaties, jūs debesis, un kas tur dzīvo! Ak vai, tiem, kas zemes un jūras virsū dzīvo; jo velns pie jums ir nonācis ar lielām dusmām, zinādams, ka tam ir maz laika. **13** Un kad tas pūķis redzēja, ka viņš bija nomests uz zemi, tad viņš vajāja to sievu, kas to dēlu bija dzemdējusi. **14** Un tai sievai divi liela ērgla spārni tapa doti, ka tā uz tuksnesi skrietu savā vietā, kur viņa top uzturēta laiku un laikus un puslaiku, nost no tās čūskas vaiga. **15** Un tā čūska no savas mutes izlaida ūdeni tā kā upi tai sievai pakāl, lai viņu

caur to upi aizrautu. **16** Un zeme nāca tai sievai tiem, kas virs zemes dzīvo, lai tie bildi taisa tam palīgā, un zeme atvēra savu muti un aprija to zvēram, kam tā vaina no zobena bija, un kas upi, ko tas pūķis no savas mutes izlaida. **17** Un bija palicis dzīvs. **18** Un tam tapa dots, tai zvēra tas pūķis iedusmojās pret to sievu un nogāja bildei garu dot, ka tā zvēra bilde ir runātu, ir karot ar tiem, kas atlikušies no viņas dzimuma, darītu, ka tie taptu nokauti, kas tā zvēra bildi nepielīgtu. **19** Un tas dara, ka visiem, maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem, zīme top dota pie viņu labās rokas vai pie viņu pieres; **20** Un ka neviens nevar ne pirkst, ne pārdot, kā vien tas, kam tā zīme ir, tas zvēra vārds jeb viņa vārda skaitlis. **21** Še tā gudriba! Kam ir saprāšana, tas lai pārskaita tā zvēra skaitli; jo tas ir cilvēka skaitlis, un viņa skaitlis ir sešsimt sešdesmit un seši.

13 Un es stāvēju uz jūras smiltīm. Un es redzēju zvēru izkāpjam no jūras, tam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz viņa ragiem desmit kēniņa kroņi, un uz viņa galvām bija zaimošanas vārdi. **2** Un tas zvērs, ko es redzēju, bija pardelīm līdzīgs, un viņa kājas kā lāča kājas, un viņa mute kā lauvas mute; un tas pūķis tam deva savu spēku un savu goda krēslu un lielu varu. **3** Un es redzēju vienu no viņa galvām kā līdz nāvei ievainotu, un viņa nāves vaina tapa dziedināta, un visa zeme tam zvēram pakal brīnījās. **4** Un viņi pielūdza to pūķi, kas tam zvēram varu bija devis, un pielūdza to zvēru sacīdam: kas ir tam zvēram līdzīgs? Kas var ar to karot? **5** Un tam tapa dota mute, runāt lielas lietas un Dieva zaimošanas, un vara tam tapa dota, karot četrdesmit divus menešus. **6** Un tas atdarīja savu muti un runāja zaimošanu pret Dievu, zaimodams Viņa vārdu un Viņa dzīvokli un tos, kas dzīvo debesīs. **7** Un tam tapa dots, karot ar tiem svētiem un tos uzvarēt, un tam vara tapa dota pār visām ciltim un valodām un tautām. **8** Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kam vārdi nav rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā, kas ir nokauts no pasaules radīšanas. **9** Ja kam ir ausis, tas lai dzird. **10** Ja kas ved cietumā, tas ies cietumā; ja kas ar zobenu nokauj, tam ar zobenu būs tapt nokautam. Še to svēto pacietība un ticība! **11** Un es redzēju citu zvēru izkāpjam no zemes, un tam bija divi ragi, jēra ragiem līdzīgi, un tas runāja kā pūķis. **12** Un visu tā pirmā zvēra varu tas dara viņa priekšā, un dara, ka zeme un tie, kas uz tās dzīvo, pielūdz to pirmo zvēru, kam tā nāves vaina bija dziedināta. **13** Un tas dara lielas zīmes, ka tas arī ugunij liek nokrist no debess uz zemi cilvēku priekšā. **14** Un tas pievīl tos, kas dzīvo virs zemes caur tām zīmēm, ko darīt tā zvēra priekšā viņam ir dots, un saka uz

tiem, kas virs zemes dzīvo, lai tie bildi taisa tam zvēram, kam tā vaina no zobena bija, un kas upi, ko tas pūķis no savas mutes izlaida. **15** Un tam tapa dots, tai zvēra tas pūķis iedusmojās pret to sievu un nogāja bildei garu dot, ka tā zvēra bilde ir runātu, ir karot ar tiem, kas atlikušies no viņas dzimuma, darītu, ka tie taptu nokauti, kas tā zvēra bildi nepielīgtu. **16** Un tas dara, ka visiem, maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem, zīme top dota pie viņu labās rokas vai pie viņu pieres; **17** Un ka neviens nevar ne pirkst, ne pārdot, kā vien tas, kam tā zīme ir, tas zvēra vārds jeb viņa vārda skaitlis. **18** Še tā gudriba! Kam ir saprāšana, tas lai pārskaita tā zvēra skaitli; jo tas ir cilvēka skaitlis, un viņa skaitlis ir sešsimt sešdesmit un seši.

14 Un es redzēju, un raugi, Tas Jērs stāvēja uz Ciānas kalna un līdz ar Viņu simt četrdesmit četri tūkstoši, kam Viņa Tēva vārds bija rakstīts pie viņu pierēm. **2** Un es dzirdēju balsi no debesīm kā daudz ūdeņu balsi un kā liela pērkona balsi, un tā balss, ko es dzirdēju, bija tā kā koklētāji koklē uz savām koklēm. **3** Un tie dziedāja kā jaunu dziesmu tā goda krēsla priekšā un to četru dzīvo un to vecaju priekšā, un neviens nevarēja to dziesmu mācīties, kā vien tie simt četrdesmit četri tūkstoši, kas bija atpirkti no pasaules. **4** Šie ir, kas ar sievām nav apgānījušies; jo tie ir šķisti; šie ir, kas Tam Jēram staigā pakal, uz kurieni Tas iet. Šie ir atpirkti no cilvēkiem par pirmajiem Dievam un Tam Jēram. **5** Un viņu mutē viltība nav atrasta, jo tie ir bezvainīgi Dieva goda krēsla priekšā. **6** Un es redzēju citu enģeli debes' vidū skrienam; tam bija mūžīgs evaņģēlijs, tiem sludināt, kas virs zemes dzīvo, un visām tautām un ciltim un valodām un ļaudim. (*aīōnios 9:16*) **7** Šis ar stipru balsi sacīja: bīstaties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa sodības stunda ir nākusi, un pielūdziet To, kas ir radījis debesi un zemi un jūru un ūdeņu avotus. **8** Un cits enģelis, otrs, nāca pakal sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, tā lielā pilsēta, tāpēc ka tā visas tautas dzirdinājusi ar savas maucības dusmu vīnu. **9** Un cits enģelis, tas trešais, tiem nāca pakal sacīdams ar stipru balsi: ja kas to zvēru pielūdz un viņa bildi un pieņem to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas, **10** Tas arīdzan dzers no Dieva dusmības

vīna, kas stiprs Viņa bardzības bīķerī ir ieliets, Tavi ceļi, Tu Ķēniņ pār tām tautām! 4 Kas un tas taps mocīts ar uguni un sēru to svēto Tevi nebitos, Kungs, un nedotu Tavam vārdam eņģelu un Tā Jēra priekšā. 11 Un tie dūmi godu? Jo Tu vien esi svēts; jo visas tautas nāks un pielūgs Tavā priekšā, jo Tavas tiesas ir atspīdējušas. 5 Un pēc tam es redzēju, un raugi, Dieva nams, tas liecības dzīvoklis, tapa vārda zimi pieņem. (aiōn g165) 12 Še ir to svēto atvērts debesīs. 6 Un tie septiņi eņģeli, kam pacietība. Še ir tie, kas tur Dieva baušlus un tās septiņas mocības bija, nāca ārā no Dieva Jēzus tīcību. 13 Un es dzirdēju balsi no debesīm nama, apgērbti ar šķistu un spožu audekli un uz mani sakām: raksti! Svētīgi ir tie mirušie, apjozti ap krūtīm ar zelta jostām. 7 Un viens kas iekš Tā Kunga mirst no šī brīža. Tiešām, no tiem četriem dzīviem deva tiem septiņiem eņģējiem septiņus zelta kausus, pildītus ar Tā Tas Gars saka, ka tie dus no savām darbošanām Dieva dusmību, kas mūžīgi mūžam dzīvo. (aiōn galvā un ar asu cirpi rokā. 15 Un cits eņģelis g165) 8 Un Dieva nams tapa pilns dūmu no nāca no Dieva nama, saukdams ar stipru balsi Dieva godības un no Viņa spēka, un neviens nevarēja Dieva namā iejet, kamēr to septiņu uz To, kas uz tā padabeša sēdēja: cērt ar Savu eņģelu septiņas nebija pabeigtas. cirpi un plāuj; jo tā plaušanas stunda Tev ir sakām uz tiem septiņiem eņģējiem: ejat nākusi, tāpēc ka tas plaujamais virs zemes ir un izlejat Dieva dusmības kausus uz zemi. 2 ienācies. 16 Un Tas, kas uz tā padabeša sēdēja, Un tas pirmais nogāja un izlēja savu kausu uz ar Savu cirpi cirta uz zemi, un zeme tapa plauta. zemi, un tur ļauns un nikns augonis piemetās 17 Un cits eņģelis nāca no Tā Dieva nama, kas ir tiem cilvēkiem, kam tā zvēra zime bija, un kas debesīs, un tam bija arīdzan asa cirpe. 18 Un viņa bildi pielūdza. 3 Un tas otrs eņģelis savu cits eņģelis nāca no tā altāra, tam bija vara pār kausu izlēja jūrā, un tā palika par asinīm, kā no uguni, un tas sauca ar lielu saukšanu uz to, kam viņa, un ikviena dzīva dvaša jūrā nomira. 4 tā asā cirpe bija, sacīdams: cērt ar savu aso cirpi Un tas trešais eņģelis izlēja savu kausu upēs un un nogriez vīna ķekaruso zemes vīna koka, jo ūdeni avotos, un tie palika par asinīm. 5 Un es viņa ogas ir ienākušās. 19 Un tas eņģelis cirta ar dzirdēju to ūdeņu eņģeli sakām: Kungs, kas ir savu cirpi uz zemi un nogrieza ogas no zemes un kas bijis, Tu esi taisns un svēts, ka Tu tā esi vīna koka un meta tās tai lielā Dieva dusmības tiesājīs. 6 Jo tie to svēto un to praviešu asinis ir vīna spaidā. 20 Un tas vīna spaids tapa mīts izlējuši; tāpēc Tu tiem arīdzan asinis esi devis ārpus pilsētas, un no tā vīna spaida nāca asinis dzert, jo tie to pelnījuši. 7 Un es dzirdēju citu līdz zirgu iemaukiem pie tūkstoš un sešsimt no tā altāra sakām: tiešām, Kungs Dievs, visu birzumiem. Valditājs, patiesīgas un taisnas ir Tavas tiesas. 8

15 Un es redzēju citu lielu un brīnišķu zīmi Un tas ceturtais eņģelis izlēja savu kausu uz debesīs: septiņus eņģēlus, kas turēja tās sauli, un viņam tapa dots, cilvēkus dedzināt septiņas pēdīgās mocības, jo iekš tām Dieva ar uguni. 9 Un cilvēki tapa dedzināti ar lielu dusmība piepildījās. 2 Un es redzēju kā glāzes karstumu un zaimoja Tā Dieva vārdu, kam vara jūru ar uguni jauktu; un tos, kas uzvarēja ir pār šīm mocībām. Bet tie neatgriezās no to zvēru un viņa bildi un viņa zīmi un viņa grēkiem, Viņam dot godu. 10 Un tas piektais vārda skaitli, ka tie stāvēja pie tās glāzes jūras, eņģelis savu kausu izlēja uz tā zvēra goda krēslu, turēdam Dieva kokles. 3 Un tie dziedāja Mozus, un viņa valsts tapa aptumšota, un tie no sāpēm Tā Dieva kalpa, dziesmu un Tā Jēra dziesmu sakoda savas mēles, 11 Un zaimoja To Dievu sacīdami: lieli un brīnišķi ir Tavi darbi, Kungs debesis savu sāpju dēļ un savu augoņu dēļ, Dievs, visu Valditājs; taisni un patiesīgi ir un neatgriezās no saviem darbiem. 12 Un tas

sestais eņģelis savu kausu izlēja uz to lielo no to svēto asinīm un no Jēzus liecinieku asinīm; Eifrates upi, un viņas ūdens izsīka, ka taptu to redzēdams es brīnījos ar lielu brīnīšanos. 7 sataisīts celš tiem kēniņiem no saules lēkšanas Un tas eņģelis uz mani sacīja: kādēļ tu brīnies? pušes. 13 Un es redzēju no tā pūķa mutes un no Es tev sacīšu to noslēpumu par to sievu un tā zvēra mutes un no tā viltīgā pravieša mutes to zvēru, kas viņu nes, un kam ir tās septiņas nākam trīs nešķīstus garus, vardēm līdzīgus. 14 galvas un tie desmit ragi. 8 Tas zvērs, ko tu esi Jo tie ir velnu gari, kas dara zīmes un iziet pie redzējis, bija un nav un izkāps no bezdibeņa un visas pasaules kēniņiem, tos sapulcināt uz karu, ies bojā; un tie, kas virs zemes dzīvo, (kam vārdi Dieva, tā Visuvarenā, lielā dienā. 15 "Redzi, Es nav rakstīti tai dzīvības grāmatā no pasaules rādišanas,) tie brīnīties, redzēdami to zvēru, ka drēbes sarga, ka tas nestaiņā pliks un viņa kauns tas bija un nav un būs. (*Abyssos* g12) 9 Še prāts ar netop redzēts." 16 Un viņš tos sapulcināja uz to gudribu! Tās septiņas galvas ir septiņi kalni, vietu, kas ebrejiski top saukta Armaģedon. 17 uz kuriem tā sieva sēž, 10 Un ir septiņi kēniņi. Un tas septītais eņģelis savu kausu izlēja gaisā, Pieci ir krituši, un viens ir, un tas otrais vēl un stipra balss nāca no tā debes' nama, no tā nav nācis, un kad tas nāks, tad tam būs palikt goda krēsla, sacīdama: ir noticis. 18 Un balsis mazu brīdi. 11 Un tas zvērs, kas bija un nav, pats un pērkoni un zibeņi cēlās. Un tad notika liela ir tas astotais, un ir no tiem septiņiem un iet zemes trīcēšana, kāda vēl nav notikusi, kamēr bojā. 12 Un tie desmit ragi, ko tu esi redzējis, ir cilvēki virs zemes bijuši, tāda un tik liela zemes desmit kēniņi, kas valstību vēl nav dabūjuši; bet trīcēšana. 19 Un tā lielā pilsēta dalījās trijās tā kā kēniņi tie varu dabū uz vienu stundu ar daļās, un pagānu pilsētas sagruva, un Bābele, tā to zvēru. 13 Šiem ir vienāds prāts, un tie savu lielā, tapa pieminēta Dieva priekšā, ka tai taptu spēku un varu nodos tam zvēram. 14 Šie karos dots viņa dusmības un bardzības vīna biķeris. ar To Jēru, un Tas Jērs tos uzvarēs, jo Tas ir 20 Un visas salas bēga, un kalni netapa atrasti. to kungu Kungs un to kēniņu Kēniņš, - un tie, 21 Un liela krusa, triju podu smaga, krita no kas līdz ar Viņu, tie aicinātie un izredzētie un debesīm uz cilvēkiem, un cilvēki zaimoja Dievu ticīgie. 15 Un viņš uz mani saka: tie ūdeņi, ko tu tās mocības dēļ caur to krusu; jo viņas mocība esи redzējis, kur tā mauka sēž, ir ļaudis un ļaužu ir varen liela.

17 Un viens no tiem septiņiem eņģeliem, kam tie septiņi kausi bija, nāca un ar mani runāja, uz mani sacīdams: nāc šurp, es tev rādišu tās lielās maukas sodību, kas sēž pie tiem lieliem ūdeņiem; 2 Ar to ir maukojuši tie kēniņi virs zemes un tie, kas virs zemes dzīvo, ir piedzērušies no viņas maucības vīna. 3 Un viņš mani garā aizveda uz tuksnesi. Un es redzēju sievu sēžam uz sarkana zvēra, kas bija pilns ar zaimošanas vārdiem, kam bija septiņas galvas un desmit ragi. 4 Un tā sieva bija apģērbta ar purpuru un dārgu sarkanumu un izpušķota ar zeltu un dārgiem akmeņiem un pērlēm, savā rokā turēdama zelta biķeri, pilnu ar savas maucības negantību un nešķīstību. 5 Un pie viņas pieres bija rakstīts vārds: "Noslēpums, Bābele, tā lielā, tā mauka un negantības māte virs zemes." 6 Un es redzēju to sievu piedzērušu

ragi, ko tu esi redzējis uz tā zvēra, šie to mauku nīdēs un viņu darīs tukšu un kailu un viņas miesu ēdis un viņu sadedzinās ar uguni. 17 Jo Dievs tiem sirdi devīs, darīt Viņa prātu un darīt vienādā prātā un savu valstību dot tam zvēram, tiekams Dieva vārdi taps piepildīti. 18 Un tā sieva, ko tu esi redzējis, ir tā lielā pilsēta, kam ir tā valdība pār tiem kēniņiem virs zemes. 18 Un pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme tapa apgaismota no viņa spožuma. 2 Un tas sauca spēcīgi ar stipru balsi sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, tā lielā, un palikusi velniem par mājas vietu un visiem nešķīstiem gariem par cietumu un visiem nešķīstiem un negantiem putniem par cietumu. 3 Jo no viņas maucības dusmu vīna visas tautas ir dzērušas, un tie kēniņi virs zemes ar viņu ir maukojuši, un tie

tirgotāji viņas zemes ir bagāti tapuši no viņas un visi, kas brauc uz laivām, un laivnieki un, varenā kāruma. **4** Un es dzirdēju citu balsi no cik uz jūras darbojās, stāvēja no tālienes **18** Un debesīm sakām: izejat no viņas, Mani ļaudis, brēca, skatīdami tos dūmus no viņas degšanas, ka jūs viņai nepaliekat par biedriem pie viņas un sacīja: kura šai lielai pilsētai līdzīga? **19** grēkiem un ka jūs nedabūjiet no viņas mocībām. Un tie meta pīšļus uz savām galvām un brēca **5** Jo viņas grēki ir līdz debesīm kāpuši, un Dievs raudādami un žēlodamies un sacīja: Vai! Vai! ir pieminējis viņas noziegumus. **6** Atmaksājiet tā lielā pilsēta, kur visi, kam laivas bija jūrā, viņai, kā viņa jums ir atmaksājusi, un dariet bagāti tapuši no viņas greznuma, tā ir postīta viņai divkārtīgi pēc viņas darbiem, ieļejet viņai vienā stundā. **20** Līksmojaties par viņu, debesis, divkārtīgi tai biķerī, kur viņa ielējusi. **7** Cik viņa un jūs svētie apustuļi un jūs pravieši, jo Dievs pati sevi ir pagodinājusi un kārumā dzivojusi, jūsu tiesu ir iztiesājis pie viņas. **21** Un viens tik lielu mocību un bēdas padariet viņai, jo spēcīgs enģelis pacēla akmeni, tā kā lielu dzirnu viņa saka savā sirdī: es sēžu tā kā kēniņiene, akmeni, un to iemeta jūrā sacīdams: tāpat un neesmu atraitne, un bēdas es neredzēšu. tālielā pilsēta Bābele ar mešanu taps mesta **8** Tādēļ viņas mocības nāks vienā dienā, nāve un vairs netaps atrasta. **22** Un koklētāju un un bēdas un bads, un viņa taps sadedzināta dziedātāju un stabulnieku un bazūnētāju balss ugunī, jo spēcīgs ir Tas Kungs Dievs, kas viņu vairs netaps dzirdēta iekš tevis un nekāda soda. **9** Un viņu apraudās un nožēlos tie kēniņi amata amatnieks vairs netaps atrasts iekš tevis. viņas zemes, kas ar viņu maucībā un kārumā Un dzirnavu balss vairs netaps dzirdēta iekš dzīvojuši, kad tie redzēs tos dūmus no viņas tevis. **23** Un sveces gaišums vairs nespīdēs iekš degšanas. **10** Tie stāvēs no tālienes aiz bailēm tevis, un brūtgāna un brūtes balss vairs netaps no viņas mokām un sacīs: vai, vai! Tālielā dzirdēta iekš tevis. Jo tavi tirgotāji bija lieli pilsēta Bābele! Tā stiprā pilsēta! Jo tava sodiba kungi viņas zemes, jo caur tavu apmānišanu visas ir nākusi vienā stundā. **11** Un tie tirgotāji tautas tika pieviltas, **24** Un iekš tās ir atrastas to viņas zemes raud un žēlojās par viņu, tāpēc ka praviešu asinis un to svēto un visu to, kas viņu preci neviens vairs nepērk, **12** Zelta un zemes ir nokauti.

sudraba preci un dārgus akmeņus un pērles un dārgu audekli un purpuru un zīdu un dārgu sarkanumu un visādus saldi smaržīgus kokus un visādus traukus no ziloņkauliem un visādus traukus no dārga koka un vara un dzelzs un marmora akmens, **13** Un kanēli un kvēpināmās zāles un saldas smaržzāles un vīraku un vīnu un eļļu un kviešu miltus un kviešus un lopus un avis un zirgus un karietes un cilvēku miesas un dvēseles. **14** Un tie dārza augļi, ko tava dvēsele kāroja, ir nost no tevis, un viss, kas bija gards un spožs, tas ir nost no tevis, un to tu vairs neatradisi. **15** Šo lietu tirgotāji, kas no viņas bija bagāti tapuši, stāvēs no tālienes, aiz bailēm no viņas mokām, raudādami un žēlodamies **16** Un sacīs: Vai! vai! tālielā pilsēta, kas bija apgērbta ar dārgu audekli un purpuru un sarkanu dārgu vadmalu, un kas bija izgreznota ar zeltu un dārgiem akmeņiem un pērlēm! Jo tāda bagātība ir postīta vienā stundā. **17** Un visi stūrmaņi

19 Un pēc tam es dzirdēju, kā lielu ļaužu pulku, stipru balsi debesis sakām: Alleluja! Pestišana un gods un slava un spēks Tam Kungam, mūsu Dievam! **2** Jo Viņa tiesas ir patiesīgas un taisnas, tāpēc ka Viņš to lielo mauku ir notiesājis, kas zemi ir samaitājusi ar savu maucību, un Viņš savu kalpu asinis pie tās ir atriebis. **3** Un tie sacīja otrā kārtā: Alleluja! Un viņas dūmi uzķāpj mūžīgi mūžam. **(aiōn g165)** **4** Un tie divdesmit četri vecajai un tie četri dzīvie nometās un pielūdz Dievu, kas uz tā goda krēsla sēdēja, sacīdami: Āmen, Alleluja! **5** Un balss izgāja no tā goda krēsla sacīdama: teiciet mūsu Dievu, visi Viņa kalpi, un kas Viņu bīstas, mazie un lielie. **6** Un es dzirdēju kā balsi no daudz ļaudīm un kā balsi no daudz ūdeņiem un kā balsi no stipriem pērkoniem sakām: Alleluja! Jo Tas Kungs, tas visu Valdītājs Dievs, ir valdību uzņēmis. **7** Lai priecājamies un gavilējam un Viņam godu dodam, jo Tā Jēra

kāzas ir nākušas, un Viņa sieva ir sataisījusies. Tam, kas sēdēja uz tā zirga, un visi putni pieēdās

8 Un viņai ir dots, ka top apgērbta ar šķisu no viņu miesām.

un spožu dārgu audeklu; jo tas dārgais audeklis ir to svēto taisnība. **9** Un viņš uz mani saka: raksti! Svētīgi ir tie, kas ir aicināti uz Tā Jēra kāzu mielastu! Un viņš uz mani saka: šie ir tie patiesīgie Dieva vārdi. **10** Un es kritu pie viņa kājām, viņu pielūgt, un viņš uz mani saka: "Raugi, nedari tāl! Es esmu darba biedrs tev un taviem brāļiem, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu! Jo Jēzus liecība ir tas praviešu mācības gars." **11** Un es redzēju debesis atvērtas, un raugi, balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tapa saukts Uzticīgs un Patiesīgs, un Tas tiesā un karos iekš taisnības. **12** Un Viņa acis ir kā uguns liesma, un uz Viņa galvas ir daudz kēniņu kroņi, un vārds Viņam bija rakstīts, ko neviens nezināja, kā vien Viņš pats. **13** Un Viņš bija apgērbts ar drēbēm, kas bija asinīs mērktas, un Viņa vārds tapa saukts Dieva vārds. **14** Un Tam gāja pakaļ tie debes' karaspēki uz baltiem zirgiem, apgērbti ar baltu un šķisu dārgu audekli. **15** Un no Viņa mutes iziet ass zobens, ar to sist pagānus; un Viņš tos ganīs ar dzelzs riksti, un Viņš min Dieva, Tā Visuvarenā, bargās dusmības vīna spaidu. **16** Un uz drēbēm un uz sāniem viņam ir tas vārds rakstīts: kēniņu Ķēniņš un kungu Kungs! **17** Un es redzēju vienu eņģeli saulē stāvam, un tas sauca ar stipru balsi sacīdams uz visiem putniem, kas debess vidū skrien: nāciet un sapulcinājaties uz to lielo Dieva mielastu, **18** Ka jūs ēdat kēniņu miesas, virsnieku miesas un vareno miesas un zirgu miesas un jājēju, kas uz tiem sēž, un visu svabadu un kalpu un mazu un lielu miesas. **19** Un es redzēju to zvēru un tos kēniņus virs zemes, un viņu sapulcinātos karaspēkus karojam pret To, kas uz tā zirga sēdēja, un pret Viņa kara spēku. **20** Un tas zvērs tapa sagrābts, un lidz ar to tas viltīgais pravietis, kas viņa priekšā tās zīmes bija darijis, caur ko viņš bija pievilis tos, kas bija pieņēmuši tā zvēra zīmi, un tos, kas pielūdza viņa bildi: tie divi tapa dzīvi iemesti uguns zaļķi, kas deg ar sēru. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Un tie atlikušie tapa nokauti caur to zobenu, kas izgāja no mutes

20 Un es redzēju eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija bezdibeņa atslēgas un lielas kēdes

savā rokā. (Abyssos g12) **2** Un viņš sagrāba to pūki, to veco čūsku, tas ir velns un sātans, un to saistīja tūkstoš gadus. **3** Un viņš to iemeta bezdibenī un aizslēdza un uzlikā zieģeli virsū, ka tas tos ļaudis vairs nepieviltu, tiekams tūkstoš gadi būtu pabeigti, un pēc tiem viņam būs valā tapt mazu bridi. (Abyssos g12) **4** Un es redzēju goda krēslus, un uz tiem apsēdās, un šiem tapa dots tiesu spriest, un es redzēju to dvēseles, kam Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ galva bija nocirsta un kas nebija pielūguši nedz to zvēru

nedz viņa bildi un nebija pieņēmuši to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas; un tie dzīvoja un valdīja lidz ar Kristu tūkstoš gadus. **5** Bet tie citi mirušie netapa atkal dzīvi, tiekams tūkstoš gadi bija pabeigti; šī ir tā pirmā augšāmcelšanās.

6 Svētīgs un svēts, kam ir daļa pie tās pirmās augšāmcelšanās! Par šiem tai otrai nāvei varas nav, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdis lidz ar Viņu tūkstoš gadus. **7** Un kad tie tūkstoš gadi būs pabeigti, tad sātans no sava cietuma taps atraisits, **8** Un izies vilt tās tautas, kas tanis četros zemes stūros, to Gogu un Magogu, tos sapulcināt karā; šo pulks ir kā jūras smiltis. **9** Un tie nāca uz zemes klajumu un visapkārt apstāja to svēto lēgeri un to milo pilsētu, un uguns krita no Dieva no debess un tos aprija. **10** Un velns, kas tos pievila, tapa iemests tai uguns un sēra zaļķi, kur tas zvērs ir un tas viltīgais pravietis, un tie taps mocīti dienām naktīm mūžīgi mūžam. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)

11 Un es redzēju lielu baltu godības krēslu un To, kas uz tā sēdēja, no Viņa vaiga zeme un debess bēga, un vieta tiem netapa atrasta. **12** Un es redzēju tos mirušos, mazos un lielos stāvam Dieva priekšā, un tās grāmatas tapa atvērtas; un cita grāmata tapa atvērta, kas ir tā dzīvības grāmata. Un tie mirušie tapa tiesāti pēc tiem rakstiem tais grāmatās, pēc viņu darbiem. **13** Un jūra deva tos mirušos, kas iekš tās bija, un nāve un elle deva tos mirušos, kas iekš tām bija, un ikviens tapa tiesāts pēc

saviem darbiem. (Hadēs g86) 14 Un nāve un elle tapa iemestas uguns zaņķi: šī ir tā otrā nāve. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Un ja kas netapa atrasts tai dzīvības grāmatā rakstīts, tas tapa iemestas uguns zaņķi. (Limnē Pyr g3041 g4442)

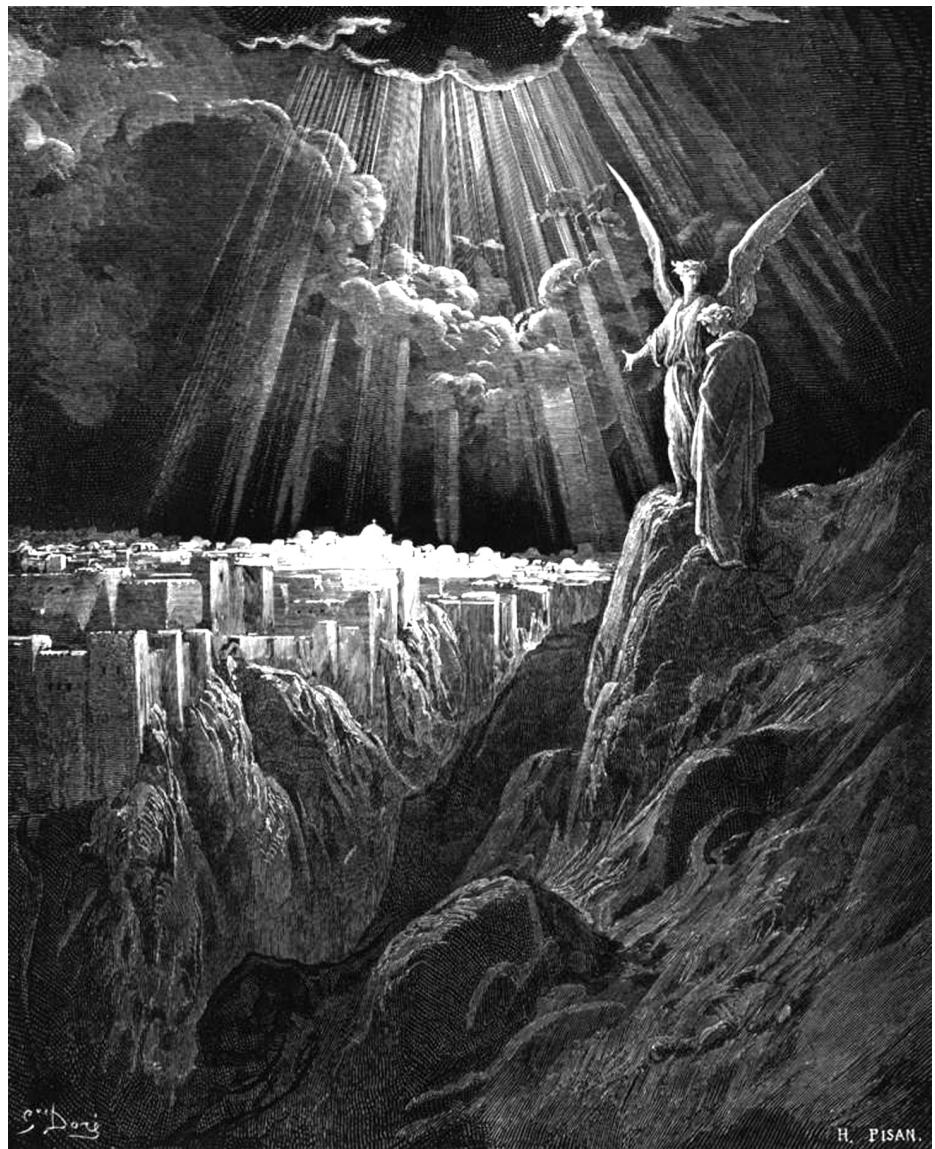
21 Un es redzēju jaunu debesi un jaunu zemi; jo tā pirmā debess un tā pirmā zeme bija zudušas, un jūra vairs nav. 2 Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm, sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. 3 Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi, tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājos pie tiem un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu. 4 Un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm un nāve vairs nebūs, nedz bēdas, nedz brēkšana, nedz raizes vairs nebūs; jo tās pirmās lietas ir pagājušas. 5 Un kas uz tā godības krēsla sēdēja, sacīja: redzi, visu es daru jaunu. Un Viņš uz mani saka: raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. 6 Un Viņš uz mani sacīja: tas ir noticis. Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals. Es tam iztvikušam došu no dzīvības ūdens avota bez maksas. 7 Kas uzvar, tam būs iemantot visas lietas, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls. 8 Bet tiem bailīgiem un neticīgiem un negantiem un slepkavām un mauciniekiem un burvjiem un elku kalpiem un visiem melkuļiem būs sava daļa tai zaņķi, kas deg ar ugumi un sēru; tā ir tā otrā nāve. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Un pie manis nāca viens no tiem septiņiem enģeļiem, kam tie septiņi kausi bija, pildīti ar tām septiņām pēdīgām mocībām, un runāja ar mani sacīdams: nāc šurp! Es tev rādišu to sievu, Tā Jēra brūti. 10 Un viņš mani garā noveda uz lielu un augstu kalnu un man rādīja to lielo pilsētu, to svēto Jeruzālemi, kas no debesīm nokāpa no Dieva. 11 Un tai bija Dieva godība. Un viņas spožums bija tam visdārgākam akmenim līdzigs, tā kā jaspisa akmens, kas spīd kā kristāls. 12 Un tai bija liels un augsts mūris ar divpadsmit vārtiem, un uz tiem vārtiem bija divpadsmit enģeļi, un vārdi bija vīrsū rakstīti, kas ir tie divpadsmit Israēla bērnu ciļu vārdi. 13 No austruma trīs vārti, no ziemeļa pusēs trīs vārti, no dienasvidus pusēs

trīs vārti, no vakara pusēs trīs vārti. 14 Un pilsētas mūrim bija divpadsmit pamati un uz tiem Tā Jēra divpadsmit apustuļu vārdi. 15 Un kas ar mani runāja, tam bija zelta kārts, ka tas to pilsētu mērotu un viņas vārtus un viņas mūrus. 16 Un tā pilsēta bija četrstūriga un bija tik gara, cik plata. Un viņš to pilsētu mēroja ar to kārti pie divpadsmit tūkstošiem birzumiem; viņas garums un platums un augstums bija it vienāds. 17 Un viņš mēroja viņas mūri pie simts četrdesmit un četrām olektīm pēc cilvēka mēra, kas tam enģelīm bija. 18 Un viņas mūris bija uztaisīts no jaspisa; un tā pilsēta bija no skaidra zelta, kas skaidrai glāzei bija līdzigs. 19 Un pilsētas mūra pamati bija izrotāti ar visādiem dārgiem akmeņiem; pirmais pamats bija jaspis, otrs safirs, trešais kallķedons, ceturtais smaragds. 20 Piektais sardoniks, sestais sardis, septītais krizolīts, astotais berils, devītais topāzis, desmitais krizoprazs, vienpadsmitais hiacints, divpadsmitais ametists. 21 Un tie divpadsmiti vārti bija divpadsmiti pērles, un ikvieni vārti bija no vienas pērles, un pilsētas ielas bija skaidrī zelts tā kā skaidra glāze. 22 Un es nerēdzēju nevienu Dieva namu iekš tās, jo Tas Kungs, tas visu valditājs Dievs, ir viņas nams un Tas Jērs. 23 Un tai pilsētai saules nevajag nedz mēneša, ka tie tur spīdētu, jo Dieva godība to apgaismo, un viņas gaišums ir Tas Jērs. 24 Un tautas staigās viņas gaišumā, un kēniņi virs zemes savu godu un slavu nesīs tur iekšā. 25 Un viņas vārti netaps aizslēgti dienā, jo nakts tur nav. 26 Un tautu godu un slavu tur nesīs iekšā. 27 Un tur neieies neviens, kas ir apgānīts un negantību dara un melus, bet tie vien, kas ir rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā.

22 Un viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristālu, iztekam no Dieva un Tā Jēra godības krēsla. 2 Viņas ielas vidū un pa abejām upes pusēm bija tas dzīvības koks, kas nesa divpadsmit reiz augļus, ikvienā mēnesī savu augli, un tā koka lapas ir tautām par dziedināšanu. 3 Un nekāda nolādēta vairs nebūs, un Dieva un Tā Jēra godības krēsls būs tur iekšā, un Viņa kalpi Viņam kalpos 4 Un redzēs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs pie viņu pieres. 5

Un tur nakts nebūs, un tiem nevajadzēs nedz uguns nedz saules gaišuma; jo Tas Kungs Dievs tos apgaismo. Un tie valdīs mūžīgi mūžam. Tas saka: Tiešām, Es nāku drīz! Āmen. Tiešām, nāc, Kungs Jēzu! 21 Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

(aiōn g165) 6 Un viņš uz mani sacīja: šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. Un Tas Kungs, to svēto praviešu Dievs, Savu enģeli ir sūtījis Saviem kalpiem to rādīt, kam būs notikt īsā laikā. 7 “Redzi, Es nāku drīz. Svētīgs ir tas, kas tur tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā.” 8 Un es, Jānis, tas esmu, kas šīs lietas redzējis un dzirdējis. Un kad es biju redzējis un dzirdējis, tad es metos zemē pielūgt priekš tā enģeļa kājām, kas man šīs lietas rādīja. 9 Un viņš uz mani saka: raugi, nedari to! Jo es esmu tavs un tavu brāļu, to praviešu, darba biedrs, un to, kas šīs grāmatas vārdus tur. Pielūdz Dievu! 10 Un viņš uz mani saka: neaizziegelē tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā, jo tas laiks ir tuvu. 11 Kas netaisnību dara, tas lai joprojām netaisnību dara, un kas ir apgānīts, tas lai joprojām ir apgānīts, un kas ir taisns, tas lai joprojām ir taisns, un kas ir svēts, tas lai joprojām ir svēts. 12 “Un redzi, Es nāku drīz, un Mana alga lidz ar Mani, ikvienam atmaksāt, kā viņa darbs būs. 13 Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Pirmais un Tas Pēdīgais, Tas Iesākums un Tas Gals.” 14 Svētīgi ir tie, kas Viņa bauļus dara, lai viņiem vara(tiesības) ir pie tā dzīvības koka, un lai viņi ieiet pa tiem pilsētas vārtiem. 15 Bet ārā ir tie suņi un tie burvji un tie maucinieki un tie slepkavas un tie elku kalpi un ikviens, kas mil un dara melus. 16 “Es, Jēzus, Savu enģeli esmu sūtījis, jums šo apliecināt priekš tām Dieva draudzēm. Es esmu Dāvida sakne un dzimums, tā spožā Rīta Zvaigzne.” 17 Un Tas Gars un tā brūte saka: nāc! Un kas to dzird, tas lai saka: nāc! Un kam slāpst, tas lai nāk, un kam gribās, tas lai ņem to dzīvības ūdeni bez maksas. 18 Jo es apliecināju visiem, kas dzird tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā: ja kas pie šiem ko pieliek, tad Dievs pieliks viņam tās mocības, kas ir rakstītas šinī grāmatā. 19 Un ja kas ko atņem no tiem praviešu vārdiem, kas šinī grāmatā, tad Dievs atņems viņa daļu no tās dzīvības grāmatas un no tās svētās pilsētas un no tā, kas ir rakstīts šinī grāmatā. 20 Kas to apliecina,

Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm,
sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi,
tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājos pie tiem un tie būs Viņa ļaudis,
un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu.

Jaņa Atklāsmes Grāmata 21:2-3

Lasītāja cellvedis

Latviešu at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Terminu Vārdnīca

Latviešu at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Terminu Vārdnīca +

AionianBible.org/Bibles/Latvian---Latvian-Gluck-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lūkas Evāngelijs 8:31
Pāvilavēstulē Romiešiem 10:7
Jaņa Atklāsmes Grāmata 9:1
Jaņa Atklāsmes Grāmata 9:2
Jaņa Atklāsmes Grāmata 9:11
Jaņa Atklāsmes Grāmata 11:7
Jaņa Atklāsmes Grāmata 17:8
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:1
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:3

aīdios

Pāvilavēstulē Romiešiem 1:20
Jūdas Vēstule 1:6

aiōn

Mateja Evāngelijs 12:32
Mateja Evāngelijs 13:22
Mateja Evāngelijs 13:39
Mateja Evāngelijs 13:40
Mateja Evāngelijs 13:49
Mateja Evāngelijs 21:19
Mateja Evāngelijs 24:3
Mateja Evāngelijs 28:20
Marka Evāngelijs 3:29
Marka Evāngelijs 4:19
Marka Evāngelijs 10:30
Marka Evāngelijs 11:14
Lūkas Evāngelijs 1:33
Lūkas Evāngelijs 1:55
Lūkas Evāngelijs 1:70
Lūkas Evāngelijs 16:8
Lūkas Evāngelijs 18:30
Lūkas Evāngelijs 20:34
Lūkas Evāngelijs 20:35
Jaņa Evāngelijs 4:14
Jaņa Evāngelijs 6:51
Jaņa Evāngelijs 6:58
Jaņa Evāngelijs 8:35
Jaņa Evāngelijs 8:51
Jaņa Evāngelijs 8:52
Jaņa Evāngelijs 9:32
Jaņa Evāngelijs 10:28
Jaņa Evāngelijs 11:26
Jaņa Evāngelijs 12:34
Jaņa Evāngelijs 13:8
Jaņa Evāngelijs 14:16

Apustuļu Darbi 3:21
Apustuļu Darbi 15:18
Pāvilavēstulē Romiešiem 1:25
Pāvilavēstulē Romiešiem 9:5
Pāvilavēstulē Romiešiem 11:36
Pāvilavēstulē Romiešiem 12:2
Pāvilavēstulē Romiešiem 16:27
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 1:20
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:6
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:7
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:8
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 3:18
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 8:13
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 10:11
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:4
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 9:9
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 11:31
Pāvila Vēstule Galatiešiem 1:4
Pāvila Vēstule Galatiešiem 1:5
Pāvila Vēstule Efeziešiem 1:21
Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:2
Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:7
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:9
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:11
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:21
Pāvila Vēstule Efeziešiem 6:12
Pāvila Vēstule Filipiešiem 4:20
Pāvila Vēstule Kolosiešiem 1:26
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 1:17
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:17
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 4:10
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 4:18
Pāvila Vēstule Titam 2:12
Vēstule Ebrejiem 1:2
Vēstule Ebrejiem 1:8
Vēstule Ebrejiem 5:6
Vēstule Ebrejiem 6:5
Vēstule Ebrejiem 6:20
Vēstule Ebrejiem 7:17
Vēstule Ebrejiem 7:21
Vēstule Ebrejiem 7:24
Vēstule Ebrejiem 7:28
Vēstule Ebrejiem 9:26
Vēstule Ebrejiem 11:3
Vēstule Ebrejiem 13:8
Vēstule Ebrejiem 13:21
Pētera 1. Vēstule 1:23

Pētera 1. Vēstule 1:25
Pētera 1. Vēstule 4:11
Pētera 1. Vēstule 5:11
Pētera 2. Vēstule 3:18
Jaņa 1. Vēstule 2:17
Jaņa 2. Vēstule 1:2
Jūdas Vēstule 1:13
Jūdas Vēstule 1:25
Jaņa Atklāsmes Grāmata 1:6
Jaņa Atklāsmes Grāmata 1:18
Jaņa Atklāsmes Grāmata 4:9
Jaņa Atklāsmes Grāmata 4:10
Jaņa Atklāsmes Grāmata 5:13
Jaņa Atklāsmes Grāmata 7:12
Jaņa Atklāsmes Grāmata 10:6
Jaņa Atklāsmes Grāmata 11:15
Jaņa Atklāsmes Grāmata 14:11
Jaņa Atklāsmes Grāmata 15:7
Jaņa Atklāsmes Grāmata 19:3
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:10
Jaņa Atklāsmes Grāmata 22:5

aiōnios

Mateja Evāngelijs 18:8
Mateja Evāngelijs 19:16
Mateja Evāngelijs 19:29
Mateja Evāngelijs 25:41
Mateja Evāngelijs 25:46
Marka Evāngelijs 3:29
Marka Evāngelijs 10:17
Marka Evāngelijs 10:30
Lūkas Evāngelijs 10:25
Lūkas Evāngelijs 16:9
Lūkas Evāngelijs 18:18
Lūkas Evāngelijs 18:30
Jaņa Evāngelijs 3:15
Jaņa Evāngelijs 3:16
Jaņa Evāngelijs 3:36
Jaņa Evāngelijs 4:14
Jaņa Evāngelijs 4:36
Jaņa Evāngelijs 5:24
Jaņa Evāngelijs 5:39
Jaņa Evāngelijs 6:27
Jaņa Evāngelijs 6:40
Jaņa Evāngelijs 6:47
Jaņa Evāngelijs 6:54
Jaņa Evāngelijs 6:68

Jāņa Evanđelijs 10:28
Jāņa Evanđelijs 12:25
Jāņa Evanđelijs 12:50
Jāņa Evanđelijs 17:2
Jāņa Evanđelijs 17:3
Apustuļu Darbi 13:46
Apustuļu Darbi 13:48
Pāvilavēstulē Romiešiem 2:7
Pāvilavēstulē Romiešiem 5:21
Pāvilavēstulē Romiešiem 6:22
Pāvilavēstulē Romiešiem 6:23
Pāvilavēstulē Romiešiem 16:25
Pāvilavēstulē Romiešiem 16:26
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:17
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:18
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 5:1
Pāvila Vēstule Galatiešiem 6:8
Pāvila 2. Vēstule Tesalonikiiešiem 1:9
Pāvila 2. Vēstule Tesalonikiiešiem 2:16
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 1:16
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:12
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:16
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 1:9
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 2:10
Pāvila Vēstule Titam 1:2
Pāvila Vēstule Titam 3:7
Pāvila Vēstule Filemonam 1:15
Vēstule Ebrējiem 5:9
Vēstule Ebrējiem 6:2
Vēstule Ebrējiem 9:12
Vēstule Ebrējiem 9:14
Vēstule Ebrējiem 9:15
Vēstule Ebrējiem 13:20
Pētera 1. Vēstule 5:10
Pētera 2. Vēstule 1:11
Jāņa 1. Vēstule 1:2
Jāņa 1. Vēstule 2:25
Jāņa 1. Vēstule 3:15
Jāņa 1. Vēstule 5:11
Jāņa 1. Vēstule 5:13
Jāņa 1. Vēstule 5:20
Jūdas Vēstule 1:7
Jūdas Vēstule 1:21
Jaņa Atklāsmes Grāmata 14:6

eleēsē

Pāvilavēstulē Romiešiem 11:32

Geenna

Mateja Evanđelijs 5:22
Mateja Evanđelijs 5:29
Mateja Evanđelijs 5:30
Mateja Evanđelijs 10:28
Mateja Evanđelijs 18:9
Mateja Evanđelijs 23:15
Mateja Evanđelijs 23:33
Marka Evanđelijs 9:43

Marka Evanđelijs 9:45
Marka Evanđelijs 9:47
Lūkas Evanđelijs 12:5
Jēkaba Vēstule 3:6
Mateja Evanđelijs 11:23
Mateja Evanđelijs 16:18
Lūkas Evanđelijs 10:15
Lūkas Evanđelijs 16:23
Apustuļu Darbi 2:27
Apustuļu Darbi 2:31
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 15:55
Jaņa Atklāsmes Grāmata 1:18
Jaņa Atklāsmes Grāmata 6:8
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:13
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:14

Limnē Pyr

Jaņa Atklāsmes Grāmata 19:20
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:10
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:14
Jaņa Atklāsmes Grāmata 20:15
Jaņa Atklāsmes Grāmata 21:8

Sheol

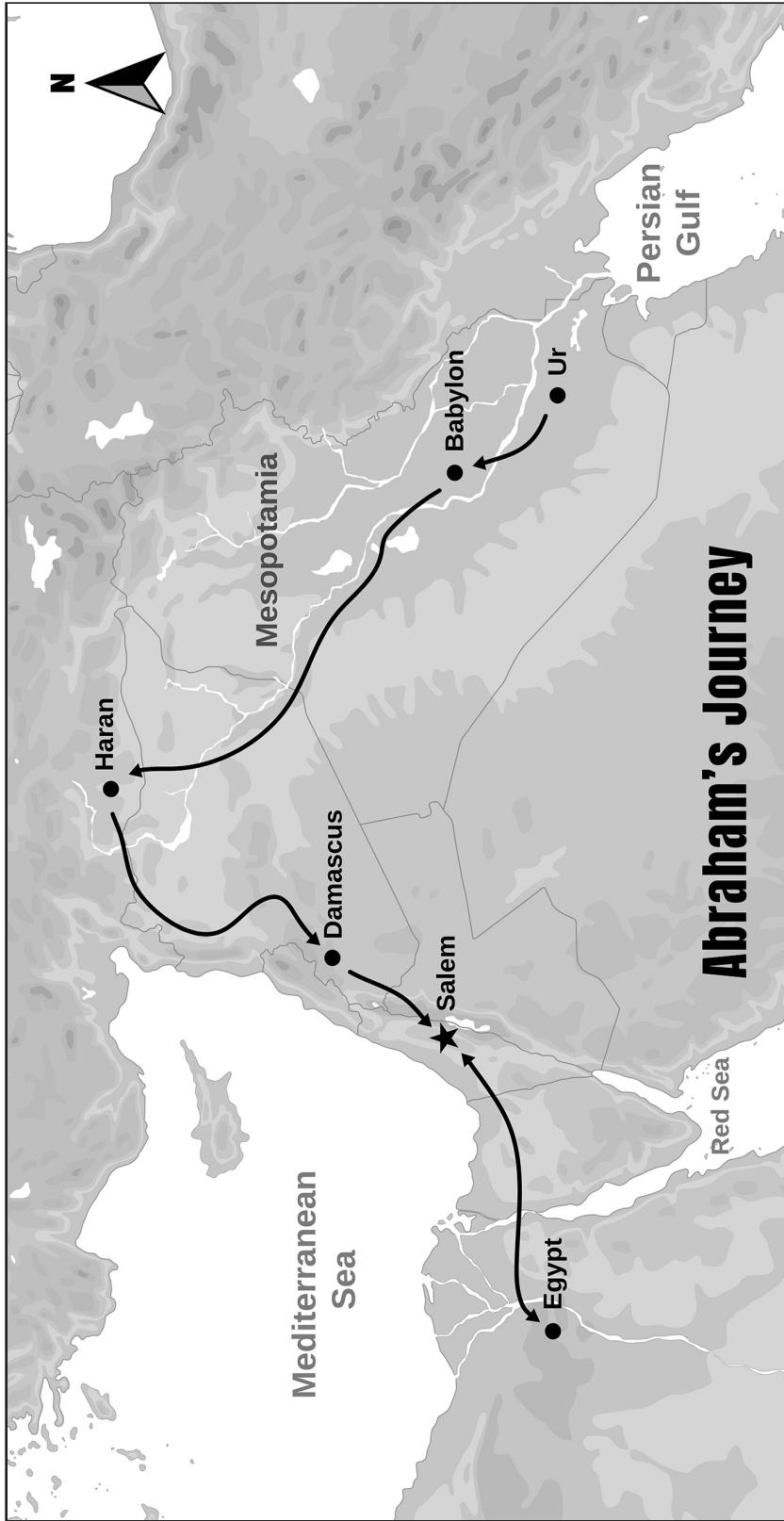
Pirmā Mozus 37:35
Pirmā Mozus 42:38
Pirmā Mozus 44:29
Pirmā Mozus 44:31
Ceturta Mozus 16:30
Ceturta Mozus 16:33
Piektā Mozus 32:22
Pirmā Samuela 2:6
Otra Samuela 22:6
Pirmā Ķēniņu 2:6
Pirmā Ķēniņu 2:9
Ījaba 7:9
Ījaba 11:8
Ījaba 14:13
Ījaba 17:13
Ījaba 17:16
Ījaba 21:13
Ījaba 24:19
Ījaba 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48

Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Salamana Pamācības 1:12
Salamana Pamācības 5:5
Salamana Pamācības 7:27
Salamana Pamācības 9:18
Salamana Pamācības 15:11
Salamana Pamācības 15:24
Salamana Pamācības 23:14
Salamana Pamācības 27:20
Salamana Pamācības 30:16
Salamans Mācitājs 9:10
Augstā Dziesma 8:6
Jesajas 5:14
Jesajas 7:11
Jesajas 14:9
Jesajas 14:11
Jesajas 14:15
Jesajas 28:15
Jesajas 28:18
Jesajas 38:10
Jesajas 38:18
Jesajas 57:9
Ecechiela 31:15
Ecechiela 31:16
Ecechiela 31:17
Ecechiela 32:21
Ecechiela 32:27
Hozejas 13:14
Amosa 9:2
Jonas 2:2
Habakuka 2:5

Tartaroō

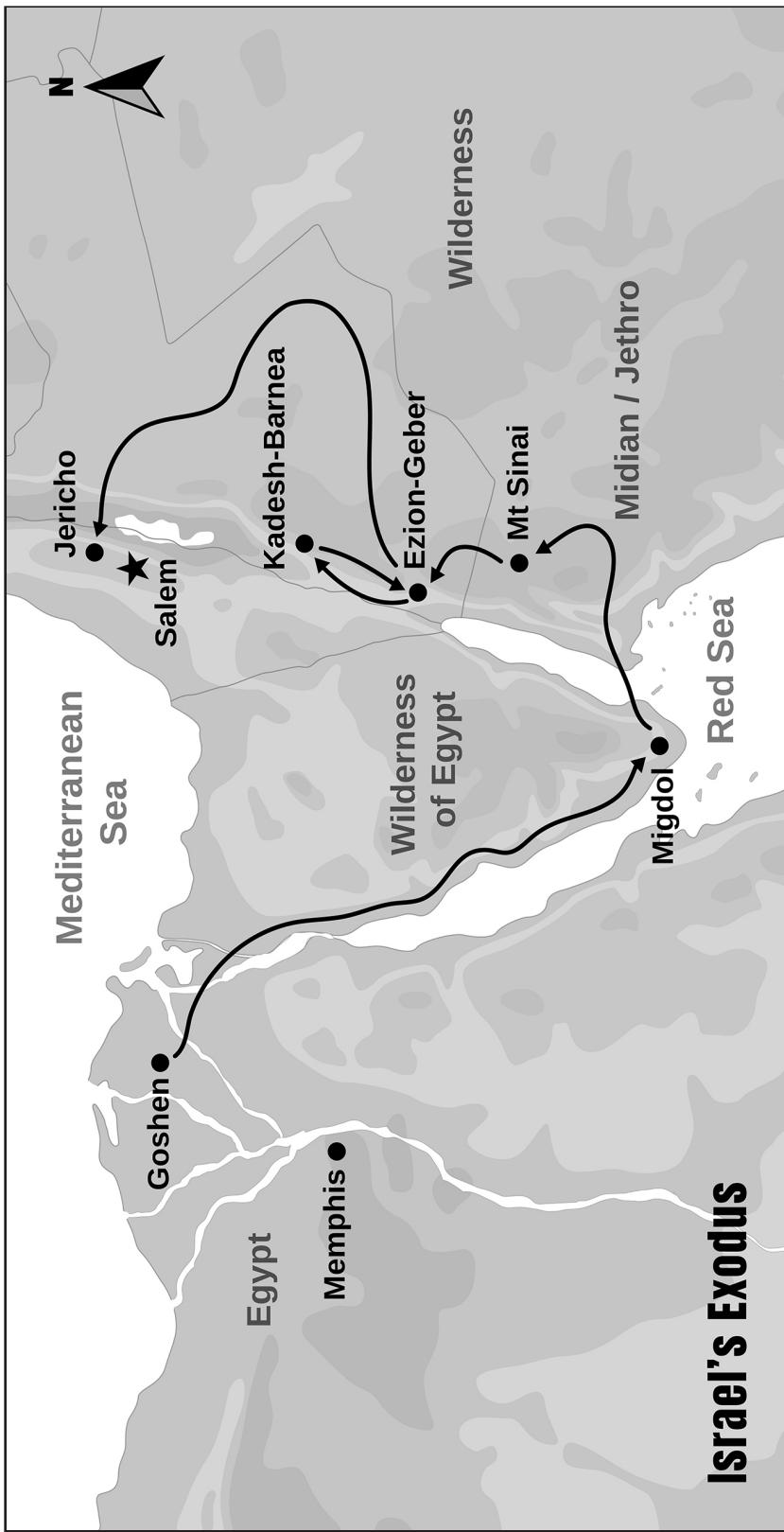
Pētera 2. Vēstule 2:4
Pētera 2. Vēstule 2:17
Ījaba 31:12
Pētera 2. Vēstule 2:17

Questioned

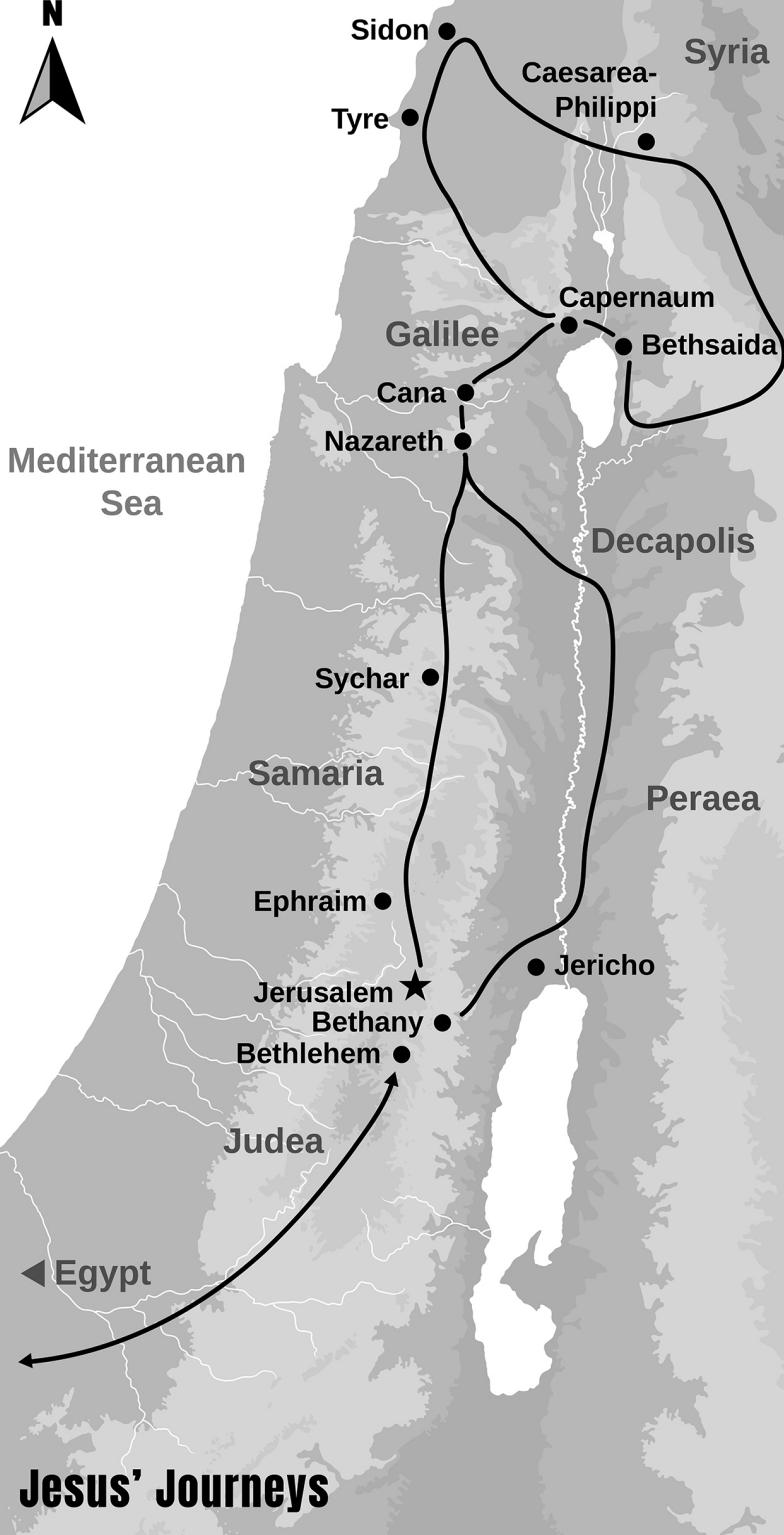
Abraham's Journey

Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un izgājis uz vietu, ko tam bija manot, un viņš ir izgājis, nezinādams, kur nonāksot. - Vēstule Ebrejiem 11:8

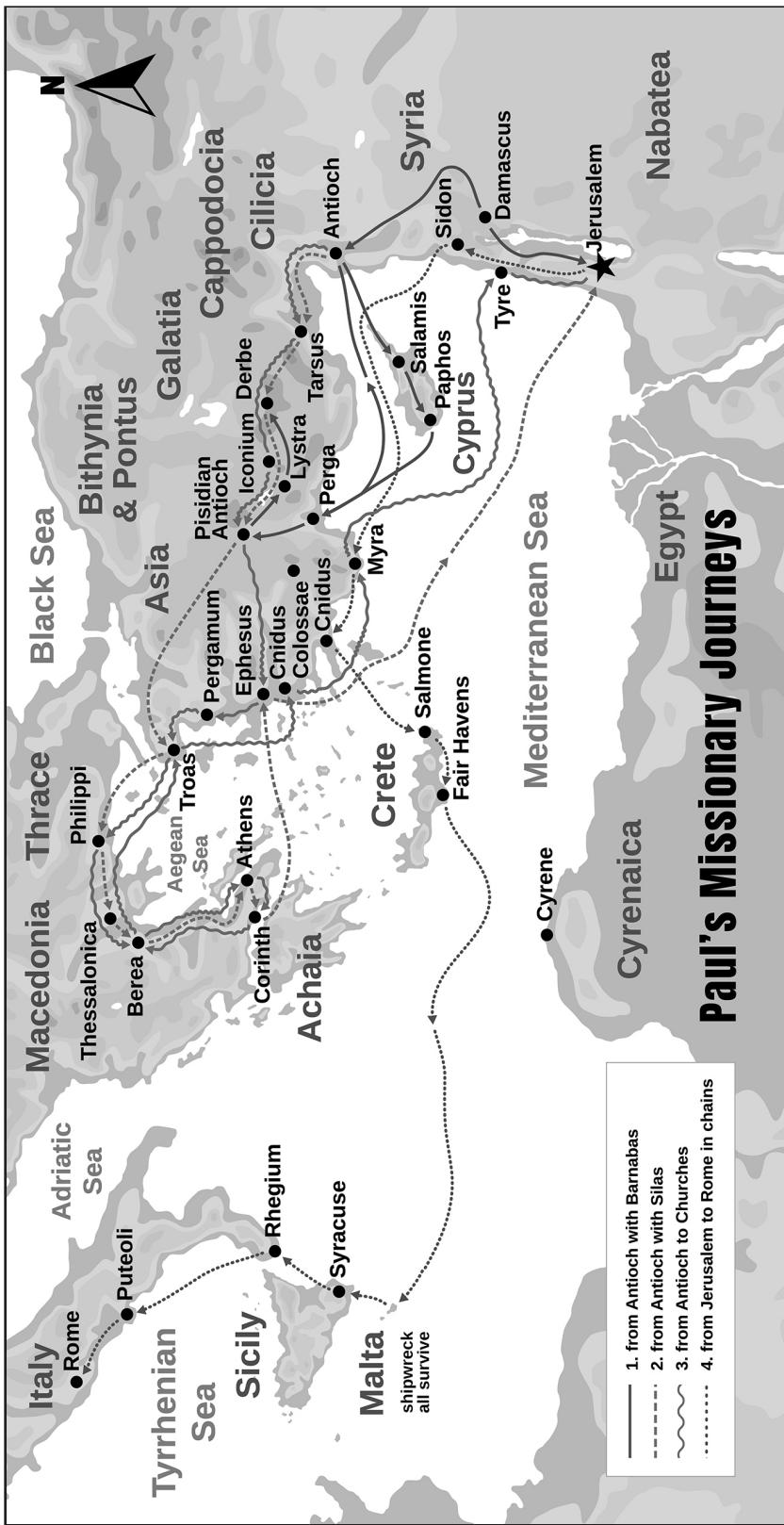
Un kad Faraons tos ļaudis bija atlaidis, tad Dievs tos nevadīja pa Filistu zemes ceļu, ja ībjū tas bija īsāks, jo Dievs sacīja:
lai tiem ļaudim nepāliek ņēl, kad tie redz karu, un lai tie atkal negriežās atpakaļ uz Ēģiptes zemi. - Otra Mozu 13:17

Israel's Exodus

Jo arī Tas Cīlēķa Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpots, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš daudziem. - Marka Evaņģelijss 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pāvils, Jēzus Krīstus kāps, aicināts par apustuli, izvēlēts, studināt Dieva evanģēliju, - Pāvilavēstūi Romiešiem 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Liktenis

Latviešu at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Tāpēc ejiet un driet par mācekļiem visus īaudis, tos kristīdami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā. - Mateja Eвангелиjs 28:19

